

300

מסודר בשלמותו
הסדור ומדויק בתכלית הדיוק

מחזור

רעדעלהיים

בדפוס המבאר והמחבר נ"ע.

מחזור

לערבית ליום כפור

לכני אשכנז והנוהגים מנהגם יצ"ו,

עם שיר הייחוד גם כתר מלכות לראש"ג וכתר מלכות לרד"ז.

מדויק היטיב ומבואר יפה ומתורגם אשכנזית.

וכל הענינים הנהוגים בעת הזאת, וכל הדינים וכל
התפלות, כלם נקבצו באו הנה איש איש על מקומו הראוי
לו, ואין מוקדם ואין מאוחר, ואין בו תוספת אף לא מנרעת.

רעדעלהיים

שנת תר"ך לפ"ק.

נייע, דורכאויז פערבעסערטע אונד פערמעהרטע אריגינאלאויפלאגע.

Rödelheim,
Druck u. Verlag von J. Fehrberger & Comp.
1860.

נוהגים להתאסף בערב ראש השנה או בערב יו"כ עדה קדושה מחלטידי חכמים
 ויראוי שמי' לעשו' תקון התרת נדרים, וכן מעשהו: הענין ה' התרה יעמוד
 בפני העדה הקדושה או לפחות בפני בית דין של ג' וילמדו כזה הלשון:

שמעו נא רבותי דינים מומחים כל גדר או שבועה או
 אסור או קונם או חרם שנדרתי או נשבעתי בהקין או
 בחלום או נשבעתי בשמות הקדושים שאינם נמחקים
 ובשם הוי"ה ב"ה וכל מיני נזירות שקבלתי עלי ואפילו
 נזירות שמשון וכל שום אסור ואפילו אסור הנאה
 שאסרתי עלי או על אחרים בכל לשון של אסור בין
 בלשון אסור או חרם או קונם וכל שום קבלה אפילו של
 מצוה שקבלתי עלי בין בלשון גדר בין בלשון נדרה בין
 בלשון שבועה בין בלשון נזירות בין בכל לשון וגם
 הנעשה בתקיעת כף בין כל גדר ובין כל נדרה ובין שום
 מנהג של מצוה שהנהגתי את עצמי וכל מוצא שפתי
 שיצא מפי או שנדרתי וגמרתי בלבי לעשות שום מצוה
 מהמצוות או איזה הנהגה טובה או איזה דבר שנהגתי
 שלש פעמים ולא התגיתי שיהא בלי גדר הן דבר
 שעשיתי הן על עצמי הן על אחרים הן אותם הירועים לי
 הן אותם שכבר נשכחו ממני בכלהו מתחרטנא בהו
 מעקרא ושוף ומבקש אני מפעלתכם התרה עליהם כי
 יראתי פן אכשל וגלפתי חס ושלום בעון גדרים
 ושבועות ונזירות וחרמות ואסורין וקונמות והסכמות.
 ואין אני תוהא חס ושלום על קיום הפעשים הטובים
 דהם שעשיתי רק אני מתחרט על קבלת הענינים בלשון
 גדר או שבועה או נזירות או אסור או חרם או קונם או

הסבמה או קבלה בלב ומתחרט אני על זה שלא אמרתי
הנני עשה דבר זה בלי נדר ושבועה ונזירות וחרם ואסור
וקונם וקבלה בלב ולכן אני שואל התרה בכלהון ואני
מתחרט על כל הנזכר בין אם היו הפעשים מדברים
הנוגעים בממון בין מדברים הנוגעים בגוף בין מהדברים
הנוגעים ל הנשמה בכלהון אני מתחרט על לשון נדר
ושבועה ונזירות ואסור וחרם וקונם וקבלה בלב. והנה
מצד הדין המתחרט והמבקש התרה צריך לפרוט
הנדר אך דעו נא רבותי כי אי אפשר לפורטם בירבים
הם ואין אני מבקש התרה על אותם הנדרים שאין
להתיר אותם על כן יהיונא בעיניכם כאלו הייתי פורטם:

והמתירים מצינים לו ג"פ כזה הלשון:

הכל יהיו מתירים לך הכל מחולים לך הכל שרונים לך
אדרבא אין כן לא נדר ולא שבועה ולא נזירות ולא חרם
ולא אסור ולא קונם יש כן מחילה וסליחה וכפירה וכשם
שמתירין בבית דין של מטה כך יהיו מתירים בבית דין
של מעלה: ואח"כ יבא מוסר מודעה לפניכם וחומר כלשון זה:

הרי אני מוסר מודעה לפניכם ואני מבטל מכן ולהבא
מה שאקבל עלי כל הנדרים וכל שבועות ונזירות ואסורין
וקונמות וחרמות והסבמות וקבלה בלב הן בהקיץ הן
בחלום חוץ מנדרי תענית בשעת מנחה ובאם שאשכח
לתנאי מודעה הזאת ואדור מהיום עוד מעתה אני
מתחרט עליהם ומתנה עליהם שיהיו כלן בטלין
ומבטלין לא שרירין ולא קיימין ולא יהיו חלין כלל
וכלל בכלן מחרטנא בהון מעתה ועד עולם:

ובשכר לך כל נויפה יאמר עוד:

אם עברתי על שום דבר שנתחייבתי נויפה או אדור או
נדוי או חרם או שמתא או קללה בין מפי השכינה בין
מפי בית דין של צבא מעלה בין מפי עצמי בין מפי
אחרים בין בעולם הזה בין בעולם הבא הריני שב
בתשובה שלמה ואשב יחף על הארץ כמנדה ואתפלג
בעפר בוכה ומבכה ומתחרט ומתנדה על כל מה
שחטאתי ועויתי ופשעתי ומריתי ומרדתי מיום היותי
על האדמה עד היום הזה ואשפוך את נפשי לשואול
סליחה ומחילה וכפירה מן השמים ומן הכריות.
ואשאל מפעל תכם שתתירוני מן כל הנזירות
והאדורים והנדורים והחרמים והשמות והקלות
שנתחייבתי ושנכשלתי בהם עד היום הזה:

ואז מתרחק מן העדה הקדושה ד' אמות בחליט מנעלים
וילבש שק ויתפלג בעפר, וכלנישת השק יאמר כלשון זה:

אתה הבדלת אנני מראש ותבינני לעמוד לפניך ונתת
לו מרפא למזורו שישב אליה בעת שיחטא כי ידעת את
יצר לב האדם רע מנעוריו ולכן תקנת לו תשובה לכפר
את אשר חטא. והנה אנכי החוטא חטאתי לפניך
ופגמתי בארבע מאות עולמות שקל כסף וגרמתי
להלביש שמים שק ונתתי כח לעשו וארבע מאות איש
אשר עמו להתיצב על האלהים ועתה הנני לובש שק זה
להתיש כחם ולשפר מתלעותם ויאירו דרך נקבי השק
ארבע מאות עלמין דכסופין ויקים בנו מה שאכזר
הכתוב אם יהיו חטאיכם כשנים כשאלג ולבינו אם

יֹאדִימוּ כִתּוּלָע בַּצָּמֶר יִהְיוּ • וְהִנֵּה אֱלֹהֵי יִרְעָתִי נֹאמְנָה
שְׂפָגְמָתִי בַחֲמֹשֶׁה גְבוּרוֹת שֶׁל הַשְּׂכִינָה לָזֶה אֲנִי מֵשִׁים
אֶפֶר בְּמִצְחִי לְכוֹנֵן אֶת צִיּוֹן וְלַעֲזֹרֵר אֶת הָאֶהֱבָה בֵּין רַעִין
עַל־אֵין וּמִשָּׁם יִתְמַשֵּׁךְ אַחֵר כֶּךְ הַשְּׁפַע עַל עֲבָדָךְ פְּלוֹנִי בֶן
אֲמָתְךָ פְּלוֹנִי לְהִלְבִּין אֶת חֲטָאֵי וּלְכַפֵּרם תְּכַפֵּסְנִי
וּמִשְׁלָג אֶלְבִּין • וְאִזְכֶּה לִהְיוֹת מִהַשְּׂבִים בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ וְשִׁים לָנוּ פָאֵר תַּחַת אֶפֶר וְנִזְכֶּה לִרְאוֹת הַשְּׂכִינָה
בְּלִתִּי בּוֹשָׁה וּבְלִמָּה מַעֲנֹתִי שִׁיתְקִנוּ וְלֹא אָבֵא עוֹד לִידֵי
שׁוּם חֲטָא וְעוֹן בְּעֹרְתְּךָ אוֹתִי כִי עַל הַתִּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ
הַבְּטָחָתְנוּ וְלִתְשׁוּבָה עֵינֵינוּ מִיַּחֲלָת לָךְ הַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ • אָמֵן סְלָה: כְּצִוְשׁ וּמִקְבֵּל הַנוֹסֵפָה יִחַר זֶה:

הַרְיֵנִי יוֹשֵׁב לְקַבֵּל הַנּוֹסֵפָה וְהַנְדוּי אֲשֶׁר נִתְחַיֵּבְתִּי מִפִּי
בֵּית דִּין שֶׁל מַעֲלָה עַל כִּפּוּי חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים
שֶׁחֲטָאתִי וְעוֹיֵתִי וּפְשָׁעֵתִי אֲנִכִּי עֶצֶב גִּפוֹן וְנִבְזָה הַרְבֵּיתִי
אֲשָׁמָה בְּתוֹרְתְּךָ בְּגִדְתִּי בִיחֻדְךָ פִּגְמָתִי בְּסִפְרוֹתֶיךָ
הַשְּׁלֵכְתִּי פָגֶם בְּקִרְשֶׁיךָ וְהַפְּמִים הַיּוֹצֵאִים מִבֵּית יְיָ
הוֹלְכֵתִים מִבֵּית הַמַּלְכוּת לְבֵית הַכִּסֵּא מְקוֹם הַטְנוּפֹת
אֲשֶׁת הַזִּמְזָמָה אוֹיְבֵתֶיךָ הַרְסָתִי מִזִּבְחוֹתֶיךָ חֲלַלְתִּי בְּרִיתְךָ
וּכְסִיתִי הָעֶרְלָה עַל בְּרִית הַקֶּדֶשׁ • וּפִגְמָתִי בְּכָל כֹּז
אוֹתִיוֹת הַקְדוּשִׁים וְהַגְבֵּרְתִּי הַחִיצוֹנִים וְהִנֵּה נִתְחַיֵּבְתִּי
גְדוּי מִפִּי בֵּית דִּין הַצֶּדֶק אוֹ מִפִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
אוֹ מִפִּי הַשְּׂכִינָה לִכֵּן מִתּוֹדָה אֲנִי וּמִתְחַנֵּן וּמִתְחַדֵּשׁ
וּבִזְכָּה וּמִתְאֻגֵּן עַל עוֹנוֹתִי וְאוֹמֵר חֲטָאתִי עוֹיֵתִי פְשָׁעֵתִי
לֹא אֹסִיף עוֹד לָשׁוּב בְּדֶרֶךְ הַזֶּה הַתֵּר הַתֵּר הַתֵּר

יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית • סֶלַח סֶלַח סֶלַח אֲבִיר יַעֲקֹב כִּי אֵל
מִלֶּךְ טוֹב וְסֶלַח אֶתָּה וְסִיעֲנִי לִהְיוֹת מִהַשְּׂבִים אֵלֶיךָ
בְּלֵב שָׁלֵם אֲשֶׁר חֲטָאתָם לֹא תִזְכּוּר עוֹד • אָמֵן סְלָה:
וְלַחֲמֹר שִׁיב עַעַט עַל הַכֶּרֶךְ כַּמְנוּדָה וְכָל קוֹרְאִים אוֹתוֹ הַעֲדָה הַקְדוּשָׁה וְאוֹמְרִים לוֹ:
אֲחִינוּ אֶתָּה אֲחִינוּ אֶתָּה אֲחִינוּ אֶתָּה • מֵאַחֵר שֶׁקִּבַּלְתָּ
עֲלֶיךָ אֶת הַדִּין עֲמוּד (כ"א קום) מֵעַל הָאָרֶץ וְבֵא אֲצִלָּנוּ:

וְלֹא יַעֲמוּד מִן הַכֶּרֶךְ וּיִתְפַּלֵּל כְּמַעֲנוֹת שְׁלֵשׁ לִיחֻד קִנְיָה וְשִׁכְיָתִיהָ וְיִחַר:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁכָל הַקְלָלוֹת
וְהָאֲרוּרִים וְהַחֲרָמוֹת וְהַשְּׂמָחוֹת שֶׁקִּבַּלְתִּי אוֹ שֶׁאֲרָדְתִּי
אוֹ שֶׁנִּשְׁבַּעְתִּי אוֹ שֶׁנִּגְדֵּיתִי אוֹ שֶׁהִחַרְמָתִי אוֹ שֶׁשְּׂמָתִי אֶת
עֲצָמֵי אוֹ אֶת אֲחֵרִים אֲשֶׁר מִזְרַע יִשְׂרָאֵל הִפָּה • אוֹ אֲחֵרִים
שֶׁקִּלְלוּ אוֹ שֶׁאֲרָרוּ אוֹ שֶׁהִחַרְמוּ אוֹ שֶׁשְּׂמָתוֹ אוֹתִי אוֹ
אֲשֵׁתִי אוֹ אֶת זֶרְעִי אוֹ אֶת בְּנֵי בֵּיתִי יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ שָׁאֵל יִשְׁלֹטוּ
בָּנוּ וְלֹא יַעֲשׂוּ רָשָׁם וְכָל הַקְלָלוֹת יִתְהַפְּכוּ עֲלֵינוּ לְטוֹבָה
וּלְבִרְכָּה בְּדִכְתִּיב וַיִּהְיֶה יְיָ אֱלֹהֵיךָ לָךְ אֶת־הַקְלָלָה
לְבִרְכָּה כִּי אֶהְבֶּךָ יְיָ אֱלֹהֵיךָ: וְלַחֲמֹר כִּי גַם הַעֲדָה הַקְדוּשָׁה יִחַר
וְיִחַר לוֹ גַּם בְּלִשְׁוֹן הַזֶּה:

בְּכָל מִתְרִים לָךְ בְּכָל שְׂרוּיִם לָךְ בְּכָל מְחוּלִים לָךְ
בְּשֵׁם שְׁאֲנַחְנוּ מִתִּירִין לָךְ בְּבֵית דִּין שֶׁל מִטָּה כֶּךְ
יְהִיו מִתְרִים מִבֵּית דִּין שֶׁל מַעֲלָה וְכָל הַקְלָלוֹת
יִתְהַפְּכוּ לְבִרְכָּה בְּדִכְתִּיב וַיִּהְיֶה יְיָ אֱלֹהֵיךָ לָךְ אֶת־
הַקְלָלָה לְבִרְכָּה כִּי אֶהְבֶּךָ יְיָ אֱלֹהֵיךָ:

מזה מה"ת לאכול ולהרבות בסעודה צ"כ, ואסור להתענות אפילו מענית תלום.
עבירות שבין אדם לחברו אין י"כ מכפר עד שירצה את חברו ואפילו לא הקנישו לא בדברי'
לריק לפייסו; לא כתפיים בפע' אחת לריק לפייסו עד ג' פ, ויקח עמו ג' אכש' בכל פעם,
ויותר מזה אינו זקוק לו, רק יאמר בפני עשרה שבקש ממנו מחילה, אבל אם הי' רבו ז' עד
שיתפיים; והמחיל לא יהי' אכזרי. הוליא עליו שם רע בשקר א"ל למחול. אם מת האיש אשר
חטא לו מביא יו"ד צ"א ומעמיד על קברו ואומר חטאתי לאלהי ישראל ולפלוגי שחלתי בו.
הדברים טובלין קודם שמתפללין ואין מברכין על טבילה זו, והחלוש עושה ט' קנים
בשפיכה בפ' א"א שופך מן ב' כלים לריק להתחיל השני עד שלא יפסוק הראשון.
מי שמת לו מת בין ר"ה ל"כ מותר לרחוק ולענות צ"כ סמוך ללילה.

סדר חפלת מנחה לעי"כ:

מקדימין להתפלל מנחה, והיחיד מתפלל ש"ע עד עושה השלום ואח"כ מתחיל
או"א חבא לפניך וכו' וגומר כל סדר הודוי וסדר על חטא עד גטירא,
אבל הש"ן בחזרת התפלה אינו מתודה, גם אין אומרים א"ם במנחה.
אחר שסיימו סדר התפלה לוקין כל הקהל ברכו' כל דהיא. הכלקה מוטה פניו ללפון
ומחור, והמלקה אומר והוא רחום ג' פ שם ל"ט חינו' כנגד ל"ט מלקו, והכלק' יתודה.
לאחר מנחה אוכלים ומפסיקין מבע"י, שלריך להוסיף מחול על הקדש.
מקום שנהגין להדליק נר לי"כ מדליקין, וכן אלו נוהגין ומברכין אשר קרשנו
במצותיו וצונו להדליק נר של יום כפורים. ויש מקומות שאין מברכין כ"א בשל י"כ
בשבת ואז מברכין להדליק נר של שבח ושל י"כ. ומרבין בנרות בניה"כ. ונוהגין
לעשות נר לכל אחד, ונר כשמה מאו"א שמתו. אם כנו הנרות לא יאמר להדליקם.
יש להניע השולחנות והמעטות ולכבד הבית לי"כ כמו לשבת.
נוהגים ללבוש בגדים נקיים ולבנים, ובגד מתים העליון.

דברים האסורים בי"כ.

י"כ ליזו כיומו לכל דבר. ומה הם הדברי' האסורי' בו? מלאכה, אכילה, שתייה, רחיפה,
סיכה, כעילת הסנדל, ותשמיש המטה. ויש לנהוג באשתו דין כרה שלא ליגע בה ושלא להרבות
עמה בדברי'. התנוקות אסורין כעילת הסנדל. ירדו גשמי' ורובה לילך מביתו
לביה"כ או להפך והוא אסענים מותר לו לכוול מעליו עד שמיגע למקומו, ויש מחמירין.

דיני חולה ועוברה ומיניקה.

עוברה שהריחה ונשתנו פניה אע"פ שלא אמרה לריכה אפי' (וגם לא אמרה
א"ל) לוחשין לה באזנה י"כ היום, אם נתקררה דעתה מוטב ואם לאו מאכילין
אותה מעט עד שתחישב דעתה וכן בשאמרה לריכה אפי' לא נשתנו
פני' ; ודווקא עוברה אבל נשאר בן אדם לא מהני אמירה גרידא, אלא אם
הרית ופניו משתנות מאכילין אותו.

יולדת תוך ג' לא תתענה כלל אפילו אמרה איני לריכה, ומאכילין אותה
פחות מכשיעור; מג' ועד ז' אם אמרה לריכה אפי' מאכילין אותה, מכאן ואילך
הרי היא ככל אדם. וימים אלו אין מוכין אותם מעט לעת, שאם ילדה בז'
נתשרי לעת ערב אפילו אינו אלא שעה נחשב ליום שלם ואין מאכילין אותה צ"כ
אם לא שאמרה לריכה אפי' שכיון שנכנס יום רביעי ללילתה מיקרי לאחר ג'.

חולה שלריך לאכול, אם יש שם רופא נקי (בין שהוא ישראל בין שאינו ישראל) האומר
אם לא יאכילוהו אפשר שיסתכן, מאכילין אותו על פיו ואכ"ל שמה ימות, ואפילו החולה
אומר אינו לריך שומעין לרופא, ואם החולה אומר שלריך, אפילו מאה רופאים אומרים
אינו לריך שומעין לחולה. רופא אומר לריך ורופא אומר אינו לריך, מאכילין אותו,
וה"ה לשנים כנגד שנים, ואם שנים אומרים לריך ואפילו מאה אומרים אינו לריך ואפילו
החולה ג' כ' אומר א"ל מאכילין אותו. והה"ד לחולה ורופא שאפילו מאה רופאים אומרים
אינו לריך שומעין לחולה, ולא חיישינן דמאמין לרופא. אם חולה ורופא אומר א"ל,
ורופא אומר לריך, או שהחולה אינו אומר כלום ואחד אומר לריך ושנים אומרי' א"ל אין
מאכילין אותו. אם החולה אומר א"ל והרופא מסופק, מאכילין, אבל אם הרופא אומר
א"ל והחולה אומר אינו יודע אין מאכילין. רופא שאינו מכיר החולה ה"ה כאדם דעלמא
ודבריו לא מעלין ולא מורידין. וביולדת מהימנינן לנשים הנקיות בזה. מיהו אם נחלש
עד שרצה לרוב ב"א שאלו שהוא מסוכן אם לא יאכל מאכילין. כשמאכילין אותו מאכילין
מעט מעט שלא יעטרף לשיעור, הילכך מאכילין בשני שלישי צינורית, וישבו כדי
אכילת ר' ביצים, והשתי' יצדקו בחולה עלמו כמ' הוא כראה מלא לוגמיו שלו אם מסלקו
ללך אחד, וישקוה פחות משיעור ההוא, וישבו בין שתי' לשתי' כדי אכילת ר' ביצים,
ולפחות כדי שתיית רביעית, ואם אמדוהו שאין שיעורים הללו מספיקים לו, או שהחולה
אומר כן או אפילו כסתפק בדבר, מאכילין ומשקין כל הדרך מיד. מי שאחזו צולמוס
מאכילין אותו עד שיאורו עיניו. אין שם מאכל של היתר מאכילין אותו דבר איכור, הקל
קל תחלה. היו לריכין לחמם לו יין ימלא ישראל הכלי ויחס ע"י אינו ישראל אם אפשר,
ודוקא כשאין החולה קן בו דא"ל א"ל לחזור כלל אחר אינו ישראל. חולה
שאוכל צ"כ א"ל לקידוש, ואם יכול לדרך נהמ"ז מזכיר י"כ ביעלה ויבוא.

בערביה בכניסת י"כ ככנסין לביה"כ בעוד היום גדול, מחמת התרת נדרים
שז'ל ביום חול, ומתעטפים בעליות ונוהגים לדרך עליו, ומעמידין ב' חסוני קהל אחד
מימין הש"ן וא' משמאלו ואומרים לו בשיבה של מעלה וכו' והש"ן אומר כל נדרי ג' פ
(וכבר הרחנתי לדבר בז' כל נדרי בפתיחתי עליו ע"ש) ואח"כ פסוק ונסלח, ואומר
שהחיינו בלא כוס, ויפה הדבר לדרך כל אחד לעלמו, ומתחילין ברכו וכו'
ואומרים ק"ש בנרכותי' וק"א אומרים בשכמל"ו נקול רס וכ"ד האר"י ז"ל, ואומרים
ופרוש (ונשנת נס ושפרו) כי ביום הזה יגו' ח"ק ועומדין להתפלל שבע.

תפלת מנחה.

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:

אשרי העם שפכה לו אשרי העם שני אלהיו:

תהלה לך ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נסל אתיך אשיחה: ועוזו נוראתיך יאמרו וגדלותך אספרנה: וברב טובך יביעו וצדקתך ירגנו: חנוך ורחום יי ארך אפים וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי כל מעשיך וחסדיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשילתך בכל דור ודור: סומך יי לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעת פותח את ידך ומשביע לכל חירצון צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שונעתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה: כס"ז עומר ח"ק וחס"ב מתפללין תפלה בלחש.

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ב' א' יי אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב הא הגדול הגבר והנורא עליזן גומל חסדים טובים וקנה תכל ויזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה.

מנחה

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים. למענה אלהים חיים. מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע. מכלל כל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה.

מי כמוך אב הרחמים. זכר יצוריו לחיים ברחמים. ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים: אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה. ברוך אתה יי המלך הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה חננו מאתך דעה בינה ודשכל. ברוך אתה יי חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ב' א' הרצה בתשובה: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו כי מוחל וסולח אתה. ברוך אתה יי חנון המרבה לסלוח: ראה בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למען שמך כי גואל חזק אתה. ברוך אתה יי גואל ישראל:

רפאנו יי וגרפא הושיענו וגושעה כי תהללנו אתה. והעלה רטואה שלמה לכל מכותינו כי א מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל:

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן ברכה על פני האדמה ושבוענו

מטויקך וברך שנתנו בשנים הטובות. ב"א' מברך השנים:
תקע בשפר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ גליותינו וקבצנו
יחד מארבע כנפות הארץ. ב"א' מקבץ גליותינו וקבצנו
השיבה שפטינו בבראשנה ויעצינו כבתחלה והסר מקונו
יגון ואנחה ומלוד עלינו אתה יי לברך בחסד וברחמים
וצדקנו במשפט. ברוך אתה יי המלך המשפט:
ולמלשנים א תהי תקנה וכל עושי רשעה פרגע יאבדו
וכלם מהרה יברתו והודים מהרה תעקר ותשבר ותמגר
ותכניע במהרה בימינו. ב"א' שובר אויבים ומכניע זדים:
על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני עמך בית ישראל
ועל פלגת סופריהם ועל גרי הצדק ועלינו יהמו רחמיה
יי אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת
ושנים חלקנו עמיהם לעולם ולא נבוש כי כך בטחנו.
ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים:
ולירושלם עירך ברחמים תשוב ותשכון בתוכה כאשר
דברת ובנה אותה בקרוב בימינו בגן עולם וכסא דוד
מהרה לתוכה תבין. ברוך אתה יי בונה ירושלים:
את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך
פי לישועתך קוינו כל היום. ב"א' מצמיח קרן ישועה:
שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים
וברצון את תפלתנו כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה.
ומלפניך מלפני ריקם א תשיבנו. כי אתה שומע תפלת
עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה יי שומע תפלה:
רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

ותחנונה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה יי
המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואחי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לרור ורור גור
לך וגם פרח לתקד על חיינו המסורים בידך ועל גשמתנו
הפקודות לך. ועל נסך שבכל יום עמנו ועל גפלאותיך
וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים תשוב כי לא כלו
רחמיה ורחמים פי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך:

ומן ומגט ועל כלם מו"ו נעבט דער גמלען וידוי, מויט מן פֿינדען וייטע י"ז.

וס"ץ מוזר התפלה בקול בלי וידוי, ואס"כ מועד קדיש תתקבל.

ועתה יגדל נא כח ארצי כאשר דברת לאמר:

זכר רחמיה יי וחסדיך כי מעולם תפלה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די-ברא ברעותה
וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי רכל בית
ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו:

אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך
וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתגדר ויתעלה
ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא לעלא ולעלא מן
כל ברכתא ושירתא תשבחתא וגחמתא דאמירן
בעלמא ואמרו אמן: ז' קבל ברחמים וברצון את תפלתנו:
תתקבל צלותהון ובעותהון דכל ישראל קדם אבותהון די
בשמיא ואמרו אמן: ז' יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:
יהא שלמא רבא מן-שמיא וחיים עלינו ועל-כל-

ישראל ואמרו אמן: ז' עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:

עשה שלום בפרזמיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יסורו ומתכונתו ואת כל החללה אשר מצאחורו.

גרסינן במס' נדרים דף כ"ג ע"ב, הרולה של יתקיימו נדריו כל השנה, יעמוד נר"ה ויאמר כל נדר שאני עתיד לידור יהא בטל, ובלנד וכו' עכ"ל, ובתנא דר"א ו"ל, וכרחה שנה שאומרים קלח קהלות ביו"כ כל נדרי ואסרי וכו' לדבר זה הם מתכוונים לבטל הנדרים שידרו לאחר מבאן חלה שלזכרם משום שנהרע מלשונם שהם מפירים נדרים שעברו וזה חין לו ענין אל נדרים הנאים לאחר מבאן, אל שרינו יעקב ז"ל היה מתקן ה' כדי שיהא נהנה מעשותו להנא לומר כל נדרי ואסרי די אסרנא ודי חרמנא כולו קטון כדי שיהא נהנה להנא וכו' עכ"ל. וז"ל התוס', ומתוך שמעתין מוחק ר"ת מה שכתוב במחזוריים בכל נדרי מיום כפורים שעבר עד יום כפורים וזה הבא עלינו⁽¹⁾, וסבורים הם שמתירים נדרים שעברו ועוין, חלל בכל התור' נדרים נעין חרטה וכו', לכך נ"ל להג' מיום כפורים זה עד יו"כ הנא עלינו לטובה, ונדרים של שנה הנאה הוא דר"ה וכו', ואע"ג דעומד אדם בר"ה תנן, ואין ביו"כ עבדין, אשכחן יו"כ דחיקרא ר"ה כדכתי' (ביחזק' ט' א') נר"ה נעזר לחודש, ואמר דזהו יו"כ דיוכל, ועוד שהוא סמוך לר"ה, ולכן תקנוהו ביו"כ לומר שפי' משום דיו"כ בטל כל מלכה ואיבא כנופיה טפי, ואע"ג דשרינן בכל נדרי אף חרמים ושבועות ואין נדרים תנן, לאו דוקא נדרי' ה"ד חרמים וכו', דאין חין מתירין אל מה שאדם נודר בינו לבין עצמו, אבל דבר שנין אדם לחבירו חין אנו יכולין להתיר; והא דאמרין בכל נדרי דנדרנא דמשמע לשעבר אמא דמשמע דאין מתירין הנדרים שעברו; וי"ל⁽²⁾ דנדרנא משמע שתי לשונות כמו אמרי פי' משמע דאמרין משמע לשעבר ומשמע דאמינא דהיינו להנא הכי נמי דנדרנא משמע להנא ולשעבר, ודא חריטנא שאומרי' בכל נדרי, פי' הוי כשמתחרט, דאין מועיל ביטול נר"ה אל כשמתחרט עליו לאחר מבאן וכו', עכ"ל תוס'. וגם הרא"ה העתיק הדברי' האלה בשינוי ל' מעט ואמר, והג' ר"ת במחזוריים מיו"כ זה עד יום כפורים הנא עלינו ולא כמו שה' כתוב בהם מיום כפורים שער עד יו"כ הזה, והיו מתכוונים להתיר הנדרים חולי עברו עליהם ולהנאל מן העונש וזה חינו מועיל כי בהיתר נדרי' נעין ג' או יחיד מומחה ועוד דאין החכם עתיד את הנדר וכו', וגם י"ל דנדרנא ודאשכנענא⁽⁴⁾, כלומר מה שאני עתיד לדור ולהשבע, וגם כולוהן איחרענא נהון (כאבודרהם גרם ולכן לריק לומר כולוהן די חרענא נהון) כלומר אם אשכח ואדור מעתה אני מתחרט עליהם ומתנה שיהיו בטלים, ומה שאומרי' אותו ג' פעמים שכן מלינו שכל נדרי חכמים

(1) כן הגירסא בכל כ"י קדמונים, וכן נוסח' ספרדית עד היום. (2) יא' לומר דנדרנא. דנדרנא משמע וכו', כל"ל והכוונה שנקום דנדרנא נא"ל י"ל דנדרנא נקמ' וכו' שכתב הר"ן. (3) בלי ספק שטעות שופר יא' באן וז"ל כמו אמרינא שמשמע דאמרין לשעבר ומשמע דאמינא וכו', ואינו לפרש שרמו על מאמרם במס' נדרים דף ט' ע"ב עכ"ל הוא יהיו לריון אמרי פי' משמע לבסוף ומשמע מעיקרא דנעניא למיטרי וכו', שהרי חין הנדון דומה לראי' כלל. (4) הטור והר"ד אבודרהם העתיקו משמו וגם הכהני לומר דנדרנא ודאשכנענא; וסרב כ"י אמר הגירסא הנכונה וגם הכהני לומר די נדירנא ודמישכנענא, והטעם מפני שבאהוב לומר דנדרנא הכל חייבה אחת והר"ד נחירק והנ' חטופה והר"ד נקמ' משמע מה שנדרתי כבר ובאהוב לומר די נדירנא שתי חייבות די חייבה אחת ונדירנא חייבה שתי והנ' נקראת כלל חטופה והר"ד נחירק משמע מה שאני עתיד לדור, וכן כשהוא לומר ודאשכנענא נא' נאמנע התי' משמע מה שנשבעתי כבר, ובאהוב כמ' במקום א' והיא נקודה נחירק משמע שאני עתיד לישבע, עכ"ל. ונד"מ כתב

משולשין, מגלז ומגלו ומגלו, קופה זו קופה זו, קופה זו קופה זו, שנת זו שנת זו, שנת זו שנת זו, ומה שאומרים ונסלח וגו' לא שהי' לריק עתה כפרה אל אדם ידור נדרים כזו השנה וישכח הכטול ולפעמים שאינו נזהר בנדרו ועובר עליו, ואע"פ שכבר נעלו לריק הוא כפרה בדאמרין כפ' בתרא דקידושין זה שהי' סבור לאכול בשר חזיר ועלה בידו בשר מלה לריק פליחה. וכו' וז' זה חינו מועיל כ"ל לנדר עצמו ושכנו' שיבע מעצמו, אבל נדר שחברו עדירו ושבועה שחברו משבינו או כ"ד או הקהל חין מועיל להם בטול; מיהו נר"ה כשהג' קדמוני' דל' כל נדרי מוכיח שנתקן על הנדרי' שעברו עליהם כמ' שנדרה ומתירין אותן כדי להנאל מן העונש, לכן לומר אותן ג"פ, וגם לומר ונסלח לכל עדת בני ישראל, כי לריבין כפר' אותן שעברו, ומה שהקשה דבעינן חרטה, אכן סהדי שכל מי שעבר על נדרו הוא מתחרט מעיקרו כדי להנאל מן העונש, ומה שהקשה דבעינן ג' הדיוטות, הרי כל הקהל אומרי' אותו חיש חיש בלחש, וגם החזן נמי הקהל מתירין לו. והא דאמר רב פפא לריק לפרט הנדר, ה"מ היבא שהנודר נא לפני החכם להתיר לו נדרו חולי נדר על דבר מלכה ולא יחיר לו החכם, עכ"ל הרא"ה ז"ל. והרב אבודרהם אחר שהעתיק סוף דברי הרא"ה הנ"ל אמר, וכן כתב רבינו סעדי' שנתקן על הנדרים שעברו עליהם בשנה שעברה, ובתנא עוד דכי תיקנו רבנן לומר כל נדרי לעדה שגגה ואסרה חסר על נפשה בשבועה כה"כ בגין נדרי אגות ואוסקין ואגגת נזור כמו שנת' ונסלח לכל עדת בני ישראל, אבל מי שנשבע כל השנה לבטל שבועתו ולהתיר לא, ובסדר רב עמרם יאנו, ונוהג' לאמרו קודם נדרו משום דאמרין בשליש שנת ובמס' נדרים דאין נאלין לנדרים בשנת אל ללורך השנה, אבל רב נטרונאי כתב חין נהגין לא בשתי ישיבות ולא בנבל להתיר נדרים לא נר"ה ולא ביו"כ אף ששענו שי' מקומות שאומרי' כל נדרי וכו', וכ"כ רבינו הא"י חין אנו מתירין נדרים לא נר"ה ולא ביו"כ ולא ששענו מרביתנו שהיו עושין זה כל עיקר ואחם תחמירו במותינו ואל תשנו מענה הישיבות ע"כ. ובכר פשע המנהג בכל המקומות לאמר; ובתנא דר"מ מרובענבור שאל לומר יהא רעוא דיהון שביחין ושביחין, אלא יהון שביחין וכו', וכן חין לומר בכתיב בחורש מזה ענדך ונסלח לכל עדת אלל ונסלח וגו' בלכר, וכן הוא גירסת הרא"ה, עכ"ל אבודרהם, וכ"כ חנן הירחי, ועיין א"ש הרי"ב ט' ע"ד.

הכלל העולה מכל הדברים והאמת האלה הוא שר"ת ז"ל הוא אשר העביר הנוסח הקדמוני שהי' מיו"כ שער עד יו"כ זה, והכהני לומר תחתיו מיו"כ זה עד יו"כ הנא עלינו, ובעבור שכלו ראה נחבמ' כי דנדרנא ודאשכנענא ודאחרימנא ודאסרנא כמו שהוא כתוב לפנינו ל' עבר הוא ונתקן על הנדרי' שעברו לכן גם הוא ר"ת ז"ל חין וחקר ותקן שנוי מעט חס בחותיו ואם נקודו' אל לישנא דמשמעגם על העתיד, ונעבור אל תתפשטה גירסתו האמיתית בנידור גמור לכן כל מה הספק והתעורר מחלוקת בין החכמים, זה לומר עיקר גירסתו נדרנא ואסרנא כולו קטון, וזה לומר נדירנא, וזה לומר נדירנא כדירנא כמו אמירנא, זה לומר אישכנענא וזה אשכנענא, הכל האזה שנהג גירסתו שלנו כלתי ככונה כלל כי תחלתו ל' עבר לפי דעת הקדמונים וסופו ל' עתיד לפי דעת ר"ת, וזה עלג לשון חין בינה, כי לא ראשו סופו ולא סופו ראשו. וראיתי להגאון רמ"ז בעל הלבוש ז"ל שהגדיל המדורה עוד על פני כולה באומרו ז"ל: והנה כנוסחא שלנו יא' לקרקק מאוד כי נ"ל שהיא מוטעה ומשובשת מאוד כמו שאמר

שהגירסא הנכונה די נדרנא, והרב נעל ט"ז כתב וז"ל ולענין הגירסא אשר ר"ת נ"ל דהכי הוא דאין קאי על העבר אמרינן דנדרנא דהיינו נקמ' תחת הנ' ופחת תחת הר' והוי נמשקל א מרכו שהוא עבר אלל ל' עתיד לריק לנקוד חירק תחת הר', ובא' שכתבנא דאין קאי על העבר הנקודה היא נפתח תחת הר' ותחת הכ' וז"ל תחת הע', אלל ל' עתיד יא' לנקוד חירק תחת הע'. עכ"ל.

נעו"ה שהוא פותח כללון יחיד כאשר ראוי להיות ואח"כ עסיים כללון רבים, כי כללון דאידרנא ודאישתכענא ודאשריטנא ודאשרנא כולו הוא ל' יחיד כאשר ראוי להיות שפירוש דאידרנא הוא שדורר אחי וכן דאישתכענא פי' שאשכע אחי וכן דאשריטנא שאחרים אחייוכן ודאשרנא שאחור אחי וכו' ואח"כ חומרים על נפשא וכן בסוף כדרכא ואשרנא ודאשרנא חותן האשכנא כולם הם ל' רבים וכו' ולפי ל' התנאי שנתמיד כל יחיד מתחלה הי' לו לומר על נפשו וכן נדרתי לא נדרי ואשראי לא חסרי ונבועתאי לא שבעות, ע"כ חומר אחי דוודאי כולם טעות הן, אלא שחייסד תחלה כל חרנס שאין חן בקיאים בו לכך לא דקדקו בה קדמוניו הרבה ומפני כן נפלו טעות בספרים וכו' ואח"כ חמירת כל נדרי בכל שנה נכוסה זה הנדפס בעמחורים כ"ל שאין בו טעם, וגם מה שנדפס בעמחורים בתחלתו דכדרכא בלא א' כל שהוא טעות שטעמו שדדתי ל' עבר המדבר בעדו, אלא שנתפס גם ל' זה אינו מדוקדק שגם אם הוא ל' עבר ראוי הוא להיות דכדדתי וכו', לפיכך כ"ל שראוי להיות נכאן דאידרנא נא' האית"ן ויהיה פירושו שדדור, ואח"כ רוב נוסח של כל נדרי אשר נדפס בעמחורים אין בו טעם ואין לו שום פירוש אלא הנגון כלל ואינם יודעים ואינם מבינים מה שאומרים, ואם חייסר חיוילי אחתנייה. וכמה פעמים רליתי לתקנו וללמדו לחזקים בהגון ולא היו יכולים לשנות בעת תפלתם מפני הרגל הנגון שפיהם, ע"כ חומר אחי וכו', עכ"ל לכאז.

ואחרי הטובה הגדולה הזאת ראוי לנו לחקור בענין ל' חרמי ולבאר אפס טקלח בנינו ודרך זירופם, כדי להבין מתוכם תוכן המחלוקת הזה ולדעת דבר מי יקום.

ואע"פ ואומר: דע כי כללון חרמי יא' ל' קל' ול' ככד' ול' נפעל ול' התפעל ול' הפעיל, והמכוון לבנין נפעל לעברי הוא בנין **אֲתַפְעֵל** נא' נראש בכל פעלים עובדים ופ' הפעל כזאז וע' הפעל רפה וכן כל **יִתְעַבֵּר** שדדניא ועור', וכן **תִּשְׁתַּבֵּק**, וכל ל' שנועה שטלחו בעקרה בבנין נפעל כשחרגוהו כל שנועה חרגוהו **אֲשַׁתְּבַע** ברפה הב', והי' זה להכדילו מבנין הכבד **אֲתַפְעֵל** המכוון כנגד בנין התפעל שזאז בו פ' הפעל נפתח וע' הפעל דגוש ופתוח לעולם, ולא תמלא לעולם ע' הפעל ככר'י כשזאז הפ' נפתח *), ואין לריך להביא עדים על זה כי המעין דדניא ועורא וכתרגומים ימלא עדים רבי' כגון כל יתבקר תתחבל מתחלל ילכנע משתדר ודומיה'; והמכוון לבנין הפעיל הוא בנין **אֲפַעֵל**, גם הוא נא' נראש בעקום ה' הפעיל אשר לעברי וטלחו דוגמתו בעקר' אחתכר (דה"כ כה) אשתוללו (תהלי' עו) שנתקנו על מתכנת ל' חרמי; והבנין הקל הוא כלל תוספת חות נראש ויאט' למדבר בעדו בעד הזמן העבר **קָרַבִּית** (דניא ז' יו') **עֲבָרִית** (שם ו' כג), ולרבי' מדברים בעד' **שְׁלַחְנָא** (עורא ד' יד) **אֲזַלְנָא** (שם ה' יח) **שְׁאֲלָנָא** (שם ה' ט) **בְּעִינָא** (דניא כ' כג) הכנוי **נָא** שנסוף

*) ואגב גררם למדנו כי הגירסא הישנה נכוסה הקדים יתגדל ויתקדש הר' נפתח היא העיקר, ולא יפה הגיוה המדקדק רז"ה וסיעתו לשנות הפתח אל פרי כי לא יכון כלל כל' חרמי לנקד ע' הפעל ככר'י אחר שנקדנו הפ' נפתח. וכבר הרחנתי להעמיד הגירסא הקדמונה על עיקרה כדאיות רבות אלא שאין כאן מקומם.

הוא נגזר מן אכחכא ל' רבי' ולעולם יבוא פ' הפעל כזאז כדי להכדילו מן ל' בנינו יחיד שהוא נקמץ כמו **יִדְעָנָא** שטעמו יודע אחי ובנוי נא שנסוף נגזר מן אכא ל' יחיד, וכל ידעתי ל' עבר מתורגם **יִדְעִית** וכל **יִדְעִיתִי** ל' הוה מתורגם **יִדְעָנָא** וכן **זָכַרְתִּי** לך (ירמי' כ' נ) מתורגם **זָכַרְנָא** לפי שהוא ל' הוה, וזה הכדל שנין לא **יִדְעָנָא** שהוא חרגומו של לא **יִדְעָנוּ** ל' רבים (נראש' טג כב) וכן **יִדְעָנָא** כרי **יִדְעָנָא** שהוא חרגומו של **יִדְעִיתִי** בני ידעתי (שם מח' ג) שזה ל' בנינו הוא ליחיד והוא כמו **יִדְעֵ אָנָּא** (דניא כ' ח) **יִדְעֵ** מה נחשוכא (שם ככב) **שָׂא** (שם כ' יא) כולם ל' הוה הם לכן הם קמולי' אכל **יִדְעֵ** (שם ו' יא) **שָׂא** (שם כ' יא) כזאז ל' עבר הם, והמורכבים מהם כמזהם **יִדְעָנָא** ל' עבר לרבים המדברים, וכן **נִדְרָנָא**, נדרינו אשר נדרכו (ירמי' מד כה) ת"י **נִדְרָנָא דִּינִדְרָנָא**, אכל **יִדְעָנָא** ל' יחיד בזמן ההוא וכן **נִדְרָנָא**, וסדרך האונקלוס שלא לתרג' החזות כלורת כ"ל לפי המכוון מהם, והמכוון מן ידעתי בני ידעתי הוא על הידיעה בזמן ההוא לכן חרגומו כל' הוה *), אלא שאין כל' עברי סמן לזמן ההו' לכן מנהג' כאשר ירבו לספר הזמן ההו' יערכו דבריהם פעם עבר ופעם עתיד כט"ה הראש' כ' בספרו לחות דף כ"ב ב' ובספרו מאזנים דף ט"ז ח' וכמו שכתבתי שם, גם הרחנתי הדבור בחזרת אלהים מפורש אכל הריעותי ידי ח' (בראשית יד כב) ואכל יקאו העדרים (שם כט ב). והפעול' ולא **שְׁמַעִין** ולא **יִדְעִין** (דניא ה' ג), שומעים אהנחו (ישעי' לו יא) ת"י **שְׁמַעִין** אהנחא, והפעול כל' חרמי לא **יִדְעֵ** (דניא ג' יח) וכן **בְּתִיב** נגוה עור' וצ' זהם כמו **יִדְעֵ בְּתִיב**, כי גנכ גנכתי (בראש' ט' טו) ת"א פרי גנכ **גְּבִיבָנָא** שהוא ל' פעול ליחיד וטעמו גנכ אחי; וכמו שיבוא העתיד כל' עברי כזאזיו, אית"ן נראש כן יבוא כל' חרמי, וכמו שלא חובר לחבר כל' עברי סי' המדבר נראש התיב' וכסופ' כי לא חובר לוט' אשעורני כן לא חובר לחברם כל' חרמי לאמר אשעורנא או אינדרנא, וטליות תיבות כאלה נכנע גם כל' עברי גם כל' חרמי; ואחרי הדבר

*) וכן בכל מקום שחמלא ידעתי מתורגם ידענא יהי' הל' ל' הוה, דוק ותמלא, וזה כלל גדול כל' חרמי והוא חמת וליכ' חף שלא ראיתי מי שחמורר עליו, וזוה נכשלו חכמי הל' וכפרת המדקדק הגדול ר' אלי' הלוי בספרו הטכונכ מתורגמן בעבור שנסכל מידעיה זאת לכן העתיר דברים בשרשים רבים ללא תועלת, וכפרת' נכשז ידע לא ידע ואשם, והכלל כל ידעתי ל' הוה מתורגם ידענא נקמץ חר', כן דנין כל' חרמי וכל' סוריא, ואם תמלא לפעמים נמקלח ספרים ונמקלח טקומוט שינוקד חר' כזאז' חרע נאמנה שאין זה משגת המתרגם כ"א משגת הסופר והמדפוס.

והאמת האלה תוכל לשפוט כמיוזר כי לפי מה שהיו חומרים הקדמונים מיום כפורים
 שעבר עד יום כפורי זה הנוסח' כולה מראש ועד סוף היא נכונה וברור' כי כל
 לשונותיהם ל' עבר הם לרבים המדברים נעדם חלל שהם מננינים אונים וכמו
 שנארכנו על מקומם וכולם נכונים, ודעת שפתם ברור מללו. ואולם לפי דעת ר"ת
 שנארכנו לחומרים נז' למעור מיום כפורים זה עד יוה"כ הנא עלינו, ודאי שלא יכון כל'
 מראש ועד סוף כי **דְּנֶרְנָא** ל' עבר הוא כמנואר, **דִּי נְרִנָּא** או **נְרִנָּא**
 חף אזכ הוא ל' הוה ויש כמזמנו עבר ועתיד מ"מ ל' יחיד הוא ולא יתחבר עם סופו
 שהוא ל' רבי, והרב כ"י ראה לתקן ודמשתכנע ולא תיקן ודמשתכנע שכל לדעתו
 ודמשתכנע, חלל שנראה גירסתו היתה ודמשתכנע ובגירסת הר"ן ובתיקון דנדרנא
 בן תיקון ודמשתכנע, ויחי' חף זיה' אחרי שחזנו נדעת ר"ת להחיר הנדרים
 העתידיים, מן הראוי כי ג"כ לתקן כל' ע"פ הגהתו שהיא לדעתו כ"י **דִּי נְרִנָּא**
 ורמשחבענא ודי **חֲרָמָא** ודי אסרנא וכו' כולם נקמץ ויחי' ל' הוה שיש כמזמנו
 עבר ועתיד, חלל שנראה שהקלות הרגישו בחולשת התיקון הזה וראו שגם ע"פ
 התקון הזה לא עלתה חרובה אל הנוסחא כי יהיה תחלתה ל' יחיד וסופה ל' רבים,
 לכן החזיקו בנוסחתם הקדמונה, כי לא היה עוז נעיניהם להוסיף הישנה מפני
 המדה אשר גם היא לא תכלת.

ואחרי הדברים והאמת האלה ברית עם הגירסא די נדרנא ורמשחבענא
 ודמחרמינא וראסרינא וכו', כי כל הלשונות האלה ל' הוה הם לרבים ויש
 כמזמנו עבר ועתיד, וע"פ הגירסא הזאת יהיה הנוסחא כולו על מכונו ולא קשה
 מידי, וזאת עיקר גירסת ר"ת לדעתו, לכן ראוי לחזו כה. וידעתי גם ידעתי כי
 הקהל' לא יאכו לי לשונות הנוסחא הנכונה חללם לכן הנחתי חותם כמו שזכרתי
 מבלי שום שינוי וחמתי חולי שהקלות חושנים הכל' דנדרנא ודמשתכנע וכו'
 איכנו ל' עבר מוחלט חלל הוא תחלי על הוטן אשר יהיה בין עבר לעתיד וכמו
 שתרשמונה, דוגמת ועולדתך אשר הולדת (נראית מ"ח ו') לר"ק ע"ה.

ומן מולא הדברים תבין ותשכיל כי בטלין דברי החומרים דאידנא, ומבטלין
 דברי החומרים שהא' של דמשתכנע ודמשתכנע הוא א' האית' ו, ולא שרירין דברי
 החומרים כי דנדרנא נקמץ תחת הנ' הוא ל' עבר, ואינו כי חס' ל' כינוי יחיד, ולא
 קיימין דברי החומרים שמתכניע לזון עמיד הוא, כי לתיבה כזאת חין מליפות כלל
 כלשון חרמי, חלל שמתכניע כמו שזכרנו — והכל שריר וקים.

ועיני נשואות, לעושה פלאות, יישר מבטאות,
 ויסיר תלאות, ינקה שגיאות, ויסלח לחטאות!

וואו צו זיין זאך און
 און און און און און

תפלה לשליח צבור.

לאמרה בכונה וברמת ובמדרגה קודם התפלה.

אל מלך נאמן שדי מלך עליון קבל שועתי ברצון ובאמוץ הלב. כוונ'
 במובס' כוונ' אחד אל חי הין אמת שופט צדק רחום וחנון. רחם עלי
 ושמע תפילתי היום אשר אתפלל בעדי ובעד ביתי ובעד עדתי המסכמים
 עמי בתפילתי ותכלול תפילתי עם התפלות הישרות והנקיות אשר יעשו
 ישראל. ותחתור תחת כסא כבודך כמו שחתרת לתפלת משה (כ"ה)
 מנשה. ואל יבושו בי שלחי ולא אני בהם. יהיו לרצון אמרי פי והגיון
 לפי לפניך יי צורי וגואלי. אמן סלה: יהי רצון לפניך איום שתתן לי
 קול נעים וערב היום ואל יפסוק קולי ואל יחר גרמי ויהיה קולי נעים
 וחזק כמו שנאמר ויהי קול השופר הולך וחזק: אמן סלה:

תפלה אחרת לש"י.

הנני העני ממעש ונרעש ונפחד מפחד יושב תהלות ישראל באתי
 לעמוד ולחנן לפניך על עמך ישראל אשר שלחוני ואף על פי שאני
 כדאי וחנון לך. על כן אבקשך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב.
 יי ויי. אל רחום וחנון. אלהים. שדי איום ונורא. היה נא מצליח דרכי
 אשר אנכי הולך לעמוד ולבקש רחמים עלי ועל שלחי. ונא אל תפשיעם
 בחטאתי ואל תחייבם בעונותי כי חוטא ופושע אני ואל יכלמו בי בפשעי
 ואל יבושו בי ואל אבושה בהם וקבל תפילתי בתפלת זקן ורגיל ופרקו
 נא וקנו מגדל וקולו נעים ומעורב בדעת עם הבריות. ותגער בשטן
 לכל ישטינו. ויהי נא דגלנו עליה אהבה. לכל פשעים תכסה באהבה.
 וכל צומותינו וענויינו הפך לנו ולכל ישראל לששון ולשמחה לחיים
 ולשלום. האמת והשלום אהבו ואל יהי שום מכשול בתפילתי:

ויהי רצון מלפניך יי אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
 הגבור והנורא אל עליון אהיה אשר אהיה שכל הפלאים שהם בעלי
 תפלות יביאו תפילתי לפני כסא כבודך ויפיצו אותה לפניך בעבור כל
 הצדיקים והחסידים המימים והישרים ובעבור כבוד שמך הגדול הגבור
 והנורא כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים באי שומע תפלה:

קבלה מר"ת לומר ד' פסוקים אלו, קודם שמתחיל הש"ן המלך וקודם הקדיש:

ידעתי יי כי צו'ק משפטיך ואמונה עניתי:

הקשיבה לי וענני אריד בשיחי ואהימה:

ונפשי תגיל ביי תשיש בישועתי:

הנותן תשיעה למלכים הפוצה את דור עבדו מחרב רעה:

בְּמִלִּין וּמִבְטְלִין. לֹא שְׂרִירִין וְלֹא קִימִין:
נִדְרָנָא לֹא נִדְרִי. וְשְׁבוּעָתָנָא לֹא שְׁבוּעוֹת:

וחזור לאמר כל נדרי שנית ושלשית וככל פעם נזרים
קולו ביותר, וכל חרם יאמר אותו כלחז עם הז"ץ.

וְנִסְלַח לְכָל-עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר
הַגֵּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל-הָעָם בְּשִׁנְיָה:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁחֲחִינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:

ברכו

בטלן, מלך עלמס, ומכועלן, מלך הטבעלים. לא שרירין ולא קיימין, לא
יהיה להם לא חזוק ולא קיוס. כדרכא, כדרינו, כדרכו אזר כדרכו (ירמיה
ט"ד כ"ה) ת"י כדרכא די כדרכא. ונסלח וגו', במדבר ט"ו כ"ו.

חויגעהקבען חונד לערסטמקרט זיין, זיין זאלען ווערער העקט נאך שטמער
המבען! וזמן וזיר געלומבען, זאלן ניכט מלך געלומבען בעטרמכטעט ווערערן,
חונד וזמן וזיר בעטומקערען, מלך חונבעטומקערען געהמלטען זיין (*).

חז"ק. דער גמלען געווינדע ישראל ומוקחלו, מלך דעם פערטערען,
דער זיך חונטער חיהנען חויפהקוט, זיין עו פערעגעבען;
דען עו געשמה דער גמלען געווינדע חוירטעהונק.

(* חונטער דען געלומבען חונד סווינען, דין חונד פערמחוי שחן בערייען
חונד פיר חונגילטיג ערקלומערען, פערטעהען וזיר נור דיחיעניגען, לו
וועלען חונד חיינע חונבעטומכנעהייט וויטטעלזוט חיינע חירר-
טהוויז מדרער מלכעקט: פערלויטען חונד, קיינעוועג: מבער דין
יעניגען, דין וזיר חונד בעטומכנעהייט טהוון, מדרער לו וועלען וזיר
געריכטליך מנגעהמלטען ווערדען. דיעזע זמסען זיך, נאך דער לעהרע
חונזער חכמים, חויל קיינע מרט חויפהקוט: נאך פערניכטען, וזין
חויר חיינער פתיחה חיינער כל נדרי דייטליך לו ערעהען חויט.

דער פערטער רופט לויט: ומוקחער דעסען בעטעט דין געווינדע לויט:
מ' יתברך וישתבח ויתפאר
בְּרוּךְ יְיָ הַמְבָרֵךְ לְעֹלָם וָעֶד:
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
שהוא ראשון והוא אחרון ומכלעדי
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
אין אלהים סלו לרכב בערכות ביה
שמו ועליו לפניו. ושמו מרומם
על-כל-ברכה ותהלה:
בְּדַבְּרוֹ מַעְרִיב עֲרֵבִים
ברוך שם כבוד מלכותו לעלם ועד:
בְּחִכְמָה פִּיתַח שְׁעָרִים
יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:
וּבִתְבוּנָה מְשַׁנָּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת-הַזְּמָנִים
ומסדר את-הנכבדים במשמרתיהם בְּרִקִּיעַ
כְּרִצּוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלָל אֹזֶר מִפְּנֵי-חֹשֶׁךְ
וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי-אֹזֶר. וּמַעְבִּיר יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה
וּמְבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ.
אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעְרִיב עֲרֵבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אַהֲבָתְךָ תִּזְרַח
מִצִּוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּתְךָ. עַל-כֵּן יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבָּנוּ וּבְקוּמָנוּ נִשְׁיַח בְּחֻקֶּיךָ וְנִשְׁמַח
בְּדִבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם
חַיֵּינוּ וְאַךְךָ יְמֵינוּ וּבָהֶם נִהְיָה יוֹמָם וְלַיְלָה.
וְאַהֲבָתְךָ אֶל-תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.

ברוך אתה יי אלהי עמו ישראל: ^{יחיד חומר} אל מלך נאמן.

^{דברים י' ד'} שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה י אחד: ^{בקיל} ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ואהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברתם בם בשבתך בביתך ובלקחתך בדרך ובשבתך ובקומך: וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

^{דברים י' ב'} והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ורצירשך ויצרירך: ונרצתי עשב בשדה לבד זמתי ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתח לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: וחררה גף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והתאדמה לא תהן

אדוניבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יהוה נתן לכם: ושמחתם את דברי אלהי על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלקחתך בדרך ובשבתך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם בימי השמים על הארץ:

^{כחבר} ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת חגג פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם: ^{יש ללמד אביכם לחמת}

אֲמַת וְאֶמּוֹנָה כָּל־זֹאת וְקִים עֲלֵינוּ כִּי
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאִין זִולָתוֹ וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל
 עֲמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד־מְלָכִים מְלָכֵנוּ הַנּוֹאֲלָנוּ
 מִכַּף כָּל־הַעֲרִיצִים הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ
 וְהַמְשַׁלֵּם גָּמוּל לְכָל־אֹיְבֵי נַפְשָׁנוּ הַעֲשֵׂה
 גְּדֻלּוֹת עַד־אִין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד־אִין מִסְפָּר:
 הַשֵּׁם נַפְשָׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לַמּוֹט רַגְלָנוּ
 הַמְדְּרִיכָנוּ עַל־בְּמוֹת אֹיְבֵינוּ וַיֵּרֶם קֶרְנָנוּ
 עַל־כָּל־שֹׁנְאֵינוּ: הַעֲשֵׂה־לָּנוּ נִסִּים וְנִקְמָה
 בַּפָּרַעַה אוֹתָהּ וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי־חָם:
 הַמְכֹּרֵה בְּעִבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיֵּצֵא
 אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת עוֹלָם:
 וְהַמְעִבִיר בְּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם־סוּף אֶת־
 רוּדְפֵיהֶם וְאֶת־שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהֲמוֹת טָבַע:
 וְרָאֵנוּ בְּנָיו גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָּחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ
 וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֵךְ עִנּוּ שִׁירָה בְּשִׁמְחָה רַבָּה
 וַאֲמָרוּ כָּלָם.

מִי־כִמְכָּה בָּאֵלִים יְהוָה מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר בַּקֹּדֶשׁ
 נִזְרָא תַּהֲלִת עֲשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתָךְ רָאוּ בְּנֵיךְ
 בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה זֶה אֵלֵי עֲנֵנו וַאֲמָרוּ:
 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר כִּי־פָדָה יי אֶת־
 יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חֹזֵק מִמֶּנּוּ. כִּי־אֵין אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 חַשְׁכִּיבָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידָנוּ מְלָכֵנוּ
 לְחַיִּים וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ וְתִקְנָנוּ בְּעֵצָה
 טוֹבָה מִלִּפְנֵיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שִׁמְךָ וְהַגֵּן
 בְּעַדָּנוּ וְהַסֵּר מֵעֲלֵינוּ אֹיֵב דָּבָר וְחָרָב וְרָעָב
 וַיְגֹזֶן וְהַסֵּר שֹׁטֵן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרָנוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ
 תִּסְתִּירָנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילָנוּ אֶתָּה כִּי אֵל
 מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אֶתָּה וּשְׁמוֹר צִאתָנוּ וּבֹאֲנוּ
 לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוּשׁ
 עֲלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת
 שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַם:
 לַשָּׁמַיִם וּשְׁמָרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשָּׁבֶת לַעֲשׂוֹת אֶת־
 הַשָּׁבֶת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אוֹת הוּא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ:
 כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְמַחַר אֶתְכֶם
 מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ:

ועתה יגדל-נא פח אדני כאשר דברת לאמר:
זכר רחמיה יי וחסדיה כי מעולם הקמה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דיי-ברא ברעיותיה
וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית
ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו
אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך
וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה
ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא לעלא ולעלא מן
כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן
בעלמא ואמרו אמן:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל
עליון גומל חסדים טובים וקנה חבל וזכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באברהם.
זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. ובתבנו בספר החיים.
למענה אלהים חיים. מלך עוזר ומושיע ומגן.
ברוך אתה יי מגן אברהם:

אדני הערר, חפצנע חיינע ליפסען, דחם דיינען רוהטן חיון חונד פערקירנדע!
ברוך. געלחבט זייט דוח, עוויגער, חונדער גחטט חונד גחטט חונדער
פחטער, גחטט אנדעס, גחטט יחזק: חונד גחטט יעקב, דוח, דער
גרמסע, חפצנע חונד פורטבמער גחטט, דח: חפצנע ווענען, דח:
וועלטהמטען חוט גיטע פערגוט, דער חייגענטהימער דעו וועלטהמטען, דער
הער פרחמחייגקייט דער חורפחטער געדענקט חונד לייערדיך חיינען ערלונער
חיהרען טפחטעטען ענקעלן ברינגט, זיינען נחשענע חפצנע!
זכרנו. געדענקע חונדער לונד זעבען, ח קחציג, דער דוח וועלטהמטען
חחוט חסן זעבען! סרייב' חונד חיון חיון חיון בוך דעו זעבען, חוסן
דיינעטוועלען, הערר דעו זעבען, קחציג חונד העלפער, עררעטער חונד
בעטיטלער! געלחבט זייט דוח, עוויגער, טילד אנדעס!

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.
מכלל תיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
נוסלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
ממית ומחיה ומצמיח ישועה.

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים.
ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:
אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה:
ובכן הן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך
ואימתך על כל מחשבתנו וייראוך כל-
המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים
ויעשו כלם אנדה אחת לעשות רצונך

אחה. חפצנע ביוט דוח חיון עוויגקייט, ח הערר! דוח בעלעכונט דוח
טחטען ווערער, חפצנע רעטער!

דיינע גנחדע ערנחערט דוח זעבענער, דיינע חונדענליכע בחרהערליגקייט
וחסס דוח טחטען ווערער חפצנע; דוח ביוט דער וועלטהמטען, סטיטלע,
דער קרמקען חיון חונד בעפרייער דער געפסעטען; דוח חפצנע חיהנען
טרייניך דיינע לונחגע, יענען, דוח חיון דער עררע טווענער. ווער גלייכט דיר,
ח דוח, דער חפצנע הערר! ווער חיוט דיר חפצנע, קחציג דעו טחטען
חונד דעו זעבען חונד טפחטער דעו חיון?

מי כמוך. ווער גלייכט דיר, פחטער דער בחרהערליגקייט, דער זיינער
געטחפפער ערנחחונדענליכע לונד זעבען געדענקט!

דוח ביוט דיינער פעהרייסונג געטרייט, דוח פערטחערבענען חיינען ווערער
לז בעלעבען. געלחבט זייט דוח, גחטט, דער דוח טחטען בעלעכט!

אחה. דוח ביוט חיוני, חיוני דיון נחשען, חונד חיוניגע פרייען דיר טחטען. סלה.
ובכן. ח טחטען דעו, גחטט חונדער הערר, דיינען טרעקען חיינער חולען דיינע
ווערקע חונד דיינע פורטט חיינער חולען, ווען דוח ערנחפפער, דחם דיר
עהרפערטען חולען ווערקע, חייגעטערעקט דיר חכעטען חולען געטחפפער, דחם
יח חולען חיון חיינען חונד לונחחונדעטערעטען, חונד געחיינעטחפפער דיינען

בְּלִבְךָ שָׁלֵם כְּמוֹ שִׁידְעָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵמוֹן
לִפְנֵיךָ עַז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָתְךָ בְּיָמִינֶךָ וְשִׁמְךָ
נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן הֵן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ תַּהֲלֶה לִירֵאָיִךְ וְתִקְוָה
לְדוֹר־שִׁיךָ וּפְתָחוֹן פֶּה לַמַּיְחִלִּים לְךָ שִׁמְחָה
לְאַרְצֶךָ וְשִׁשּׁוֹן לְעִירֶךָ וְצִמְיַחַת קָרֵן לְדוֹד עֲבָדֶךָ
וְעִרִיכַת נֵר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחֶךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ וְיִשְׂרָאֵל יַעֲלוּזוּ
וְחֹסִידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ־פִּיהָ. וְכָל־
הַרְשָׁעָה כָּלָה בְּעֶשֶׂן תִּכְלָה בִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת
וְדוֹן מֶן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אִתָּהּ יְיָ לְבָבֶךָ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּהָר

וּיִזְלָנוּ וְיִשְׁמְחוּ חוֹפְרֵי־טִיגָעֵן הַעֲרָלָנוּ לֹא עֲרַלְלָנוּ! דַּעַן וְיִרְעַקְעֻנָנוּ עַן,
עוֹיָגֶר, חוֹנֵעֶר גָּחַט, דִּין חֵיט דִּח הַעֲרִשְׁמֶט, דַּעַר וְיַעַג חֵן דִּינֵעֶר
הַחֲדָר, סְטֶמְרֶק חֵן דִּינֵעֶר רַעֲבָטָנוּ, חוֹנֵר דִּין נְחָמֵע חֵיט פֹּרֶטְבֶּמֶר
יַעֲדָעֵן וְעוֹטָנוּ, דְּמֵן דוֹח עֲרִשְׁמֶטָנוּ.
וּבְכֵן. וְיָ שִׁמְחָע, וְ עוֹיָגֶר, דִּינֵעֵן פֶּחֶלְקֵע עֹהֶרֶע, דִּינֵעֵן פֶּעֶר־
עֹהֶרֶעֶן רוֹהֵט, חוֹנֵר חוֹיִינֵיט דַּעַנָנוּ, דִּח דִּיךְ וּבָעֵן, חוֹנֵר חוֹטָה לֹא
רַעֲדָנוּ דַּעַנָנוּ, דִּח דִּינֵעֶר הַחֲרָעֵן, פֶּרִי־דַעַר דִּינֵעֵן וְחֲדָר, חוֹנֵר דִּינֵעֶר
סְטֶמְרֶט פֶּרְמֶה־לִּיקֵיט! וְחֵט עֹשְׁמֶרֶוֹמֶכֶּעֶן דְּמֵן גְּלִיקְוֶהֶמֶר דִּינֵעֵן קַעֲבָטָנוּ
דוֹל חוֹנֵר הַעֲלֵן לִיבָטָנוּ דִּח וְחֹפֶעֶ דַּעַן וְחֵהֵן יִשְׂרָאֵל, דִּינֵעֵן גַּעֲוֶמֶלְבָטָנוּ,
בְּחֹלָד, חֵן חוֹנוֹעֶרֶן טֶמְעָנוּ!

וּבְכֵן. דְּמֵן וְעֶרְדָנוּ דִּח פֶּרְמֶה־חֵטָנוּ עַן וְעֹהֵן. חוֹנֵר וִיךְ פֶּרִיֵעֵן, דִּח
רַעֲדִיבָנוּ פֶּרְמֶה־חֶמְקָעֵן, דִּח הִיִּלְיָגָנוּ חֵן פֶּרִי־דַעַר־נֶגְעֶרִיִּי חוֹיִיבֶרֶעֲבָנוּ,
חוֹנֵר דְּמֵן וְחֹטָעֶר וְיִרְד פֶּרֶטְטוֹחֵטָנוּ חוֹנֵר דַּעַר פֶּרֶטְטָנוּ גְּמֶלְיֶךְ וְיִח
רוִיךְ הִינְטוֹינֶדָנוּ; דַּעַן דוֹח וְיִרֹט פֶּרֶטְטִיבָנוּ דַּעַן פֶּרֶטְטָנוּ גַּעֲוֶמֶלְט
פֶּחֶן דַּעַר עֲרַדֵּע הִינְטָנוּ!
וְחִמְלֹךְ. דוֹח וְיִרֹט, וְ עוֹיָגֶר, מְלֹוִין רַעֲגִיעֶרֶן חִיבֶר מְלֹעֵע דִּינֵעֵן

צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ
בְּכָרוֹב בְּדַבְּרֵי קִדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לָרֹד וְרֹד הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שִׁמְךָ וְאֵין אֱלֹה מִכָּל־עֲדִיךָ
בְּכָתוֹב וַיִּגְבֶּה יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ
נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה: פָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחֶרְפָנוּ מְכַל־הַעַמִּים. אַתָּה אוֹתָנוּ.
וְרַצִּיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מְכַל הַלְשָׁנוֹת. וְקִדְשְׁתָּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבָּתָנוּ מִלְכָּנוּ לְעַבְדֶּרְיָךְ.
וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עֲלֵינוּ קִרְאָתָּהּ:

וְתַתֵּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה

וְעֶרְקֵע, חוֹיָל דַּעַן בַּעֲרָגֵע לִיוֹן, דַּעַן טַהֲרָנוּ דִּינֵעֶר הַעֲרִלְיָקֵיט, חוֹנֵר
חֵן יִזְכָּלִים, דַּעַר רַעֲוִידֶעֶן דִּינֵעֶר הִיִּלְיָקֵיט, וְיָ חוֹיָט עַן גַּעֲרִיעֶעֶן
חֵיט חֵן דַּעַן טִרִיבָטָנוּ דִּינֵעֵן הִיִּלְיָגָנוּ (דוֹד): „דַּעַר הַעֲרִר רַעֲגִיעֶרֶט
עוֹיָגֶיךָ, דִּין גָּחַט דוֹךְ מְלֹעֵע לִיבָטָנוּ, לִיוֹן! הַלְלוּיָהּ”.

קְדוֹשׁ. הִיִּלְיָג בֵּיט דוֹח, פֹּרֶטְבֶּמֶר דִּין נְחָמֵע, חוֹנֵר חוֹיִסֶר דִּיר חֵיט
קִיין גָּחַט! וְיָ לִיבָטָנוּ חוֹיך יַעֲנֶר טַפְרֹךְ: „גָּרַחַס וְיִרְד וִיין דַּעַר עוֹיָגֶע
לְכָלוֹת חֵיט גַּעֲרִיבָט, דַּעַר הִיִּלְיָגֵע גָּחַט גַּעֲהִיִּלְיָגֵע דוֹךְ גַּעֲרַעֲטִיגִיקֵיט!”
גַּעֲלֶמְבֵּט וִיטָנוּ דוֹח, עוֹיָגֶר, דַּעַר קֶחְכֵיג, דַּעַר הִיִּלְיָגֵע!

אַתָּה. דוֹח הַחֵט חוֹנֵר חוֹיָט מְלֹעֵן פֶּחֶלְקָעֶרן עֲרַקְרָעֶן, לִיבָטָנוּ חוֹנֵר
חוֹנֵר לִיבָטָנוּ חֵן חוֹנֵר דִּין וְחֶה־גַּעֲמֶלְטָנוּ, עֲרַהֲכָט חוֹנֵר חִיבֶר מְלֹעֵע
נְחִיִּיקָעֵן, הִיִּלְיָגָטָנוּ חוֹנֵר דוֹךְ דִּינֵעֵן גַּעֲבָטָט, נְחַהֲרַטָנוּ חוֹנֵר —
חֵן חוֹנוֹעֶר קֶחְכֵיג — דִּינֵעֵן דִּיעֲנוּטָט, חוֹנֵר נְחַנְטָנוּ חוֹנֵר נְחֶךְ דִּינֵעֵן
גַּרְחָסָנוּ חוֹנֵר הִיִּלְיָגָנוּ נְחָטָנוּ.

וְתַתֵּן לָנוּ. חוֹנֵר חוֹיָט לִיבָטָנוּ דוֹח חוֹנֵר, עוֹיָגֶר חוֹנוֹעֶר גָּחַט, (דִּיעוֹעֵן)

לקדושה ולמנוחה ואת יום הכפרים הזה למחילה
ולסליחה ולכפרה ולמחל-בו את כל עונותינו
באהבה מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע
ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו
ופקדוננו וזכרון אבותינו. וזכרון משיח בן דוד
עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל-
עמך בית ישראל לפניך. לפליטה לטובה לחן
ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום
הכפרים הזה. וזכרנו יי אלהינו בו לטובה.
ופקדנו בו לברכה. וחושיענו בו לחיים: ובדבר
ישועה ורחמים חוס וחנונו ורחם עלינו וחושיענו

זכת מוכר) דיעזבן פערזינגטונג לור פערגעבונג, פערליינג מוכר פערזינגטונג
נונג מוכרדעט, מן וועלכעס מאלע מוכרע וינדען פערגעבען ווערען, מיינען
טמך דער פערקידונג דער הייליגקייט, לונג מוכרעקען דעו מוכרעקען מוכרעקען
אלהינו. מוכרעקען מוכר געטט מוכרעקען פערטער, מוכרעקען עו דמך
מוכרעקען, מוכרעקען מוכר פער דמך געלונגען, געלונגען מוכר מוכרעקען
כעהן מוכרעקען ווערען מוכרעקען מוכרעקען מוכרעקען מוכרעקען, דמך
מוכרעקען מוכרעקען פערטער, דמך מוכרעקען דיעזע קעכטע משיח בן דוד,
דמך מוכרעקען ירושלים, דער סטערט דיעזער הייליגקייט, מוכר דמך מוכר
דענקען דיעזע ומוחטליכען פערקען, דעו הויזען ישרא! עו ווערען דיר פער
געסטעללט מוכר מין ערמינגעכען געברעכט, לור בעפרייחונג, לונג ומוחל,
לור געומונגעכען, גמירע מוכר במרהערליגקייט, לונג זעבען מוכר לונג
פריערען, מן דיעזען יום הכפרים, (פערזינגטונג) געברעכען מוכרעקען,
גמירע, מוכרעקען הער, לונג ומוחל, ערמינגעכען דמך מוכרעקען לונג זעבען מוכר
הילף מוכר לור גליקעליגקייט! בעגינגעכען מוכרעקען מוכרעקען דמך פער
הייסונג פערן הייל מוכר ערמינגעכען, ערמינגעכען דמך מוכרעקען מוכרעקען!

בי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:
אלהינו ואלהי אבותינו מחל לעונותינו ביום
השבת הזה וכיום הכפרים הזה. מחה והעבר
פשעינו וחסאיתנו מנגד עיניך. כאמור אנכי
אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחסאיתך לא
אזכר: ונאמר מחיתי כעב פשעיך וכענן
חסאיתך שובה אלי כי גאלתיך: ונאמר כי
ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל
חסאיתכם לפני יי המהר: לשבת אלהינו ואלהי
אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו במצותיך. ותן
חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו

מויל דמך מאלוין וינד מוכרע מוכרען געהעפטעט, דען דמך, מאלוין מוכרעקען,
בייט מין גמירעקען מוכר ערמינגעכען פערזינגטונג קמירע!

א"א. מוכרעקען גמירע מוכר גמירע מוכרעקען פערטער, פערטער מוכרעקען וינדען
מן דיעזען (שבת מוכר) פערזינגטונג! טינגע, לונג יום פערטעווינדען פער
דיינען מוכרעקען, מוכרעקען מוכרעקען מוכרעקען פערטעווינדען, מוכרעקען פערטעווינדען!
מוכר, יום, מוכר טינגע דיעזע מוכרעקען מוכרעקען מוכרעקען מוכרעקען פער
געהעכען געברעכט מוכרעקען! פערטער הייסט עו⁽²⁾: מוכרעקען מוכרעקען מוכרעקען
הייסונגען, דיעזע מוכרעקען מוכרעקען מוכרעקען מוכרעקען מוכרעקען קעה
רע לוריקען לור מוכר, מוכרעקען דמך. פערטער⁽³⁾: דען מן דיעזען טמך פער
מוכרעקען מוכרעקען מוכרעקען מוכרעקען מוכרעקען מוכרעקען מוכרעקען מוכרעקען
פער דען עווינגען מין ווערען. (לשבת. מוכרעקען גמירע מוכרעקען מוכרעקען
פערטער, לייגע ומוחלגעכען מן מוכרעקען מוכרעקען מוכרעקען מוכרעקען מוכרעקען
געברעכען, גיב מוכר מוכרעקען מוכרעקען מוכרעקען מוכרעקען מוכרעקען מוכרעקען

(1) ישעיה כ"ג ע"ה. (2) דמירעכען ע"ד כ"ב. (3) ויקרא ע"ז ל'.

בִּישׁוּעַתְךָ • לִשְׁמִי וְהַנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן
שֶׁבֶת קֹדֶשׁ וְיִנְחוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מִקֹּדֶשׁ שִׁמְךָ וְיִטְהַר לְבָבֵנו
לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת • כִּי אַתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל
וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דֹּר וְדֹר
וּמִבְּלַעַדֶּיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מִוְחַל וְסוֹלֵחַ (אֵלָּא
אַתָּה) • בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מִוְחַל וְסוֹלֵחַ
לְעוֹנֵתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל • וּמַעֲבִיר
אֲשָׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה • מֶלֶךְ עַל־כָּל־
הָאָרֶץ מִקֹּדֶשׁ הַשְּׁבִת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:
רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְחַפְלָתָם •
וְהִשָּׁב אֶרְצָה עֲבוֹדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשִׁי
יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתִהְיֶה
לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

פֶּעֶרְגִּיגֵעֵן מוֹנֵד דִּיין הִיִּל עֶרְרִיִּיעֵן, (לִשְׁמִי וְהַנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן
שֶׁבֶת קֹדֶשׁ וְיִנְחוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מִקֹּדֶשׁ שִׁמְךָ וְיִטְהַר לְבָבֵנו
לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת • כִּי אַתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל
וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דֹּר וְדֹר
וּמִבְּלַעַדֶּיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מִוְחַל וְסוֹלֵחַ (אֵלָּא
אַתָּה) • בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מִוְחַל וְסוֹלֵחַ
לְעוֹנֵתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל • וּמַעֲבִיר
אֲשָׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה • מֶלֶךְ עַל־כָּל־
הָאָרֶץ מִקֹּדֶשׁ הַשְּׁבִת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:
רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְחַפְלָתָם •
וְהִשָּׁב אֶרְצָה עֲבוֹדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשִׁי
יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתִהְיֶה
לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

רָצָה. לִיִּיגֵעֵן וְהַגְּעִיגֵנוּ, הָ עוֹיגֵר, מוֹנֵד גִּטֵּט, מִן דִּיִּינֵעֵן פֶּחֶלֶק יִשְׂרָאֵל
מוֹנֵד וִיִּינֵעֵן גִּטֵּט! פֶּיֶהֶר דֵּעֵן מִפֶּעֶרֶדִּיעֵנוּ וְיִיעֵרֶר חִיִּין מִין דֵּעֵן כֶּחַר דִּיִּינֵעֵן
טַעֲמֵנוּ, כִּיִּן יִשְׂרָאֵל! מִפֶּעֶר וִיִּינֵעֵן גִּטֵּט, וִיט לִיִּיגֵעֵן מוֹנֵד וְהַגְּעִיגֵנוּ
מִן הָ מִפֶּעֶר דִּיר דֵּעֵן דִּיעֵנוּ פֶּחֶלֶק יִשְׂרָאֵל חִיִּיִּיעֵרֶר וְהַגְּעִיגֵנוּ וִיין!

וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים •
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:
מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיִּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ • אַתָּה
הוּא לְדוֹר וָדוֹר גּוֹדֵה לָךְ וְנִסְפָּר תַּחֲלָתְךָ עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
לָךְ וְעַל גְּסִיף שְׂבָכ־לַיּוֹם עִמָּנוּ וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכ־לַעֲת עֲרֹבָתְךָ וְצַהֲרִים • הַטּוֹב
כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא־תָמוּ
חַסְדֶּיךָ • מַעֲזֵלֵם קוֹיֵנוּ לָךְ:
וְעַל־כָּלֵם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ תָּמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד:
וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְתַחֲוִינָה. וְהַגְּעִיגֵנוּ מוֹנֵד חִיִּיִּיעֵן עוֹ וְעֵהֶעֶן, וְעֵן דוֹם וִיט עֲרֹבָתְנוּ
כֶּחַר לִיִּין לִרְיִקֶקֶהֶרֶט! גִּטֵּט וִיִּיט דוֹם, עוֹיגֵר, דֵּעֵר וִיִּינֵעֵן מִיִּיגֵעֵן
טַעֲמֵנוּ וְיִיעֵרֶר חִיִּין לִיִּין טַעֲמֵנוּ וְנִסְפָּר!

מוֹדִים. וִיִּיר בֶּעֶקֶעֶנֶט דִּיר, דִּמֵּס דוֹם, דֵּעֵר עוֹיגֵר, מוֹנֵד מוֹנֵד מוֹנֵד
דֵּעֵר פֶּחֶטֶר גִּטֵּט וִיִּיט חִיִּין עוֹיגֵקִיט. דוֹם בִּיט דֵּעֵר הֶחֱרַט מוֹנֵדֶעֶר
לִיִּינֵנוּ, דֵּעֵר סִיִּד מוֹנֵדֶעֶר הִיִּין: פֶּיֶר מוֹנֵד פֶּיֶר. וִיִּיר דִּמְקֵעֵן דִּיר מוֹנֵד
לִיִּינֵנוּ דִּיר פֶּיֶר מוֹנֵדֶעֶר לִיִּינֵנוּ, דִּמֵּס כוֹר פֶּחֶן דִּיר מְבַחֲנֵג, פֶּיֶר מוֹנֵדֶעֶר
יִיעֵנוּ, דִּמֵּס דוֹם בֶּעוֹמֶהֶרֶט, פֶּיֶר דִּיִּינֵעֵן וּמִוִּינֵדֶעֶרֶטֶהֶטֶט, דִּמֵּס וִיִּיר טַעֲמֵנוּ
לִיִּי פֶּחֶר מוֹנֵד הֶחֱבֵעֵן, מוֹנֵד פֶּיֶר דִּיִּינֵעֵן מוֹנֵדֶעֶרֶטֶהֶטֶט גִּטֵּט, דֵּעֵרֶעֶן וִיִּיר
בֶּעֶטֶטֶהֶרֶט גִּטֵּטֶעֶן, דֵּעֵן מְבַחֲנֵנוּ, דֵּעֵן מְבַחֲנֵנוּ מוֹנֵד דֵּעֵן מִיִּיטֶהֶרֶט
מִוִּינֵדֶעֶר, דִּיין עֲרֹבָתְנוּ חִיִּין גִּרְעִלֶעֶנוּ, דִּיִּינֵעֵן גִּטֵּט מוֹנֵדֶעֶרֶטֶהֶטֶט
הָ דוֹם מִוִּינֵדֶעֶרֶטֶהֶטֶט, מוֹנֵדֶעֶרֶטֶהֶטֶט פֶּחֶן עוֹיגֵקִיט!

וְעַל כָּלֵם. פֶּיֶר מִוִּינֵעֵן דֵּעֵנוּ וִיִּין דִּיין כֶּחַח גִּטֵּט מוֹנֵד הֶחֱבֵעֵנוּ
פֶּיֶעֶנוּ, דוֹם, מוֹנֵדֶעֶרֶטֶהֶטֶט, מִיִּינֵדֶעֶר מוֹנֵד עוֹיגֵר!

וּכְתוּב. הָ, טִרִּיִּיב לִיִּין גִּטֵּטֶעֶן לִיִּינֵעֵן מִוִּינֵעֵן דֵּעֵנוּ בּוֹדֶעֶקֶדֶר!
מ"א (Tom 6.) E ה 5

וכל החיים יזרוך סלה ויהללו את שמך באמת
האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי
הטוב שמך ולך נאה להודות:
שלום רב על ישראל עמך תשים לעלם כי אתה
הוא מלך אדון לכל השלום וטוב בעיניך לברך
את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה
טובה נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל
עמך בית ישראל לחיים טובים ושלום.
ברוך אתה יי עושה רחמים:

אלהינו ואלהי אבותינו (כ"א אבא)

תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנו שאלו אנחנו
עני פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי

וכל. חונד מלוננו, ומהו לעבט, ויירד דיר דמנקען חונד חוירטטיג פרייען
דיינען נחמט, גמטט, חונדער הייל חונד היילע! סלה. געלוקט וייט
דוח, עוויגער! מלוגיטיגער חוירט דין נחמט חונד דיר מלויין געביהרט דער דמנק.
שלום. פערלייגע דיינען פלוקע ישראל חיווערונגהרענדען פרייעדען,
ח דוח קמניג חונד הער דעו פרייעדען! דיר געפלוטט עו, דין פלוק
ישראל לו יעדער לייט חונד סטונדע מיט דיינען פרייעדען לו נעגען!
בספר. ח, ומקנן וויר חונד דין גמלען פלוק, דמו הויר ישראל, חס
בוע דעו לעבען, דעו נעגען, דעו פרייעדען חונד דער ערשפרייטען
נחמט געמלעט, חונד מיינגעטרייבען ווערדען לו ווהלעבען חונד פרייע
דעו! געלוקט וייט דוח, עוויגער, סטיפטער דעו פרייעדען!

א"א. חונדער גמטט חונד גמטט חונדער פלוקטער! ח, ומס עו דמך
פלוק דיר קמנען, חונדער געבעט, ענטליעה' דיר חונדערן פלוקטער ניכט!
וויר זינד ניכט חונדערסטמט נמך פערסטמקקט, חונד דיר, עוויגער, חונדער

אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו:
אשמנו. בנדרנו. גולנו. דברנו דפי. העוינו.
והרשענו. ודנו. חמסנו. טפלנו שקר. יעצנו
רע. כובנו. לצנו. מדרנו. נאצנו. סדרנו.
עונו. פשענו. צרנו. קשינו ערף. רשענו.
שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו.

סרנו ממצותיך ומפושטותיך הטובים ולא נשנה לנו: ואתה
צדיק

אכל אנחנו חטאנו, אשמנו וכו', אע"פ שנתקן תפלה זו ע"ס א"ב אשר
תחלה חטאנו קודם לשאר וידויין, דאמרינן בתנחומא: ויבא העם אל משה
ויאמרו חטאנו, כיון שאמרו חטאנו מיד נחלטה להם, ואומר במקום אחר,
שכל מי שחטא ואומר חטאתי חין רשות לעלך לגעת בו. אכל, יש
מפרשים אכל כשעשו חטא, וי"ע אותו כמו אכל אשמים אנחנו,
כלומר כלת חטאנו. דופי, הוא דבר גנאי. טפלנו שקר, ע"פ טפלו עלי
שקר (תהלים ק"ט ס"ט). סדרנו, ע"פ כי כפרה סודרה סדר ישראל
(הושע ד' יו). תעתענו, ע"פ תעתעו בניאיו (דה"ב כ"ו יו). ולא זה
לנו, כלומר לא עלתה בידנו הללחה באתו מרד, ע"פ חטאתי וישר
העויתי ולא זה לי (איוב ל"ג כ"ו).

חונד חונדער פלוקטער גמטט, פלוקטער חונד, דמס וויר רעכטמפלען חונד
ינדערפרייט וייט; כיון — וויר המבען ומהרליך געווינדגט!

אשמנו. וויר המבען ומלכעו פערטולדעט. וויר ומערן טריימלוק, המבען
חונדערן נחמטען בעמיינטרמלטיגט, פערלייגדעט, המבען וויסמנדעלט חונד
געפערעלט, וויר ומערן מוטהויליג חונד המבען געוואלטמלטיגט חוירגעמלכט,
וויר המבען חונדמלטיגט ערדיכעט, שמלטיגט רמטהמלטיגט געגעבען,
געלוקט חונד געהלוקט, וויר ומערן חונדמלטיגט חונד המבען געמלטיגט,
וויר ומערן חוירגעלוקט חונד המבען וינדען חונד וויסמלטיגט בעמלטיגט,
וויר המבען בעליידיגט, וויר ומערן המלטיגטמלטיגט, המבען במלטיגט
חוירמלטיגט חונד חונד סווער פערמלטיגט, וויר המבען שמלטיגטמלטיגט בע
מלטיגט, המבען חוירמלטיגט בעמלטיגט חונד המבען געמלטיגט.

סרנו. וויר וינד פלוק דיינען געמלטיגט חונד גוטען פערמלטיגט
מלטיגט, חונד עו המט חונד ניכט געמלטיגט.

צדיק על כל הבא עלינו. כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:
מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך שוכן
שחקים הלא כל הנספרות והנגלות אתה יודע:
אתה יודע רזי עולם. ותעלומות סתרי כל
חי: אתה חופש כל חדרי בטן ובוהן כליות ולב:
אין דבר נעלם ממך. ואין נסתר מנגד עיניך:
ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואהי אבותינו.
שתסלח לנו על כל חטאתינו. ותמחל לנו
על כל עונותינו. ותכפר לנו על כל פשעינו:
על חטא שחטאנו לפניך באגם וברצון:
ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב:

ואחרי צדיק וגו', כחמיה ע' ל"ג. שתסלח לנו על כל חטאתינו וכו', כחן
רבו הנוסחאות, עיין באכדורהם ובסל"ה דף רכ"ח ודף רל"ח ח', ויפה חטר
בעל וי"ז כי טן הטקרא חין הכרע כלל, וגם נוסחאות התפלה חיים
סומרים הסדר ככ"ט; לכן הקהלות אוחזות מנהגם ואין לשנות.
על חטא שח"ל וכו', הידיו הואת נתקנת ע"ס א"ב כפול וטפסטים זה החטאים.
באונם, שאכסוהו לעבור על אחת מכל מצוות ה' ואם לא יתגורר שיעבור ואל יתגורר חוץ
מע"ז וגילוי עריו' ושפיכת דמים שיהרג וא' יעבור וכו' לא יאמץ בסגול ומלעיל כי אם דבר
הוא דוגמ' וברכיון, וכן הוא מנוקד כח"י (ישעיה כ"ד) כסגול אבל כח"י הוא שם תאמר
ואין לו ענין כחלן. אח"כ מלאתיו כנקוד סגול כד"י וכדין. כרליון, שחטא כרליון כלי שום

ואחרי. דוח, מלוגרעכטער חין מלוגען, ווחו: חוכו בעטרמלעטען, דוח
המיט טרייליך געהמנדעט; וויר חבער — וויר העבען געפרעטעט.
מה. ווחו: מלוגען וויר דיר, בעוההנער יענער המהען, ומגען? ווחו: דיר ערלמהלען,
היושעלטהרמנער? וויסט דוח ניכט מלוגען פערברמגענען דינגע: ווחו: דוח מלעכע
במרען? — דוח קעננט יח מלוגען געהווינטיגער וועלט, דיח טיעפסטען פערברמער
גענהייטען מלוגער לעבענדיגען! דוח דורכטויט מלוגען געהמלעכער חוכנער: מיכנערן
חוכר פריפט נייערען חוכר הערן! קיין דינג מיט דיר געהייסן, חוכר ניכט בלייבט
דיינעס בליק פערברמגען! — מ, מלעכע עו דיין ווילע ויין, עוויגער, חוכנער
גמטט חוכר גמטט חוכנער פמטער, מלוגען חוכנער ינדערן לו פערגעבען, מלוגען חוכנער
פערגעהוכגען לו פערליהען חוכר חוכו: מלוגען חוכנער ויסעטהמטען לו ערלמסען!
על חטא. דיח ינדע דיח וויר בעגמגען חוכוילוקיהליך חוכר ווילוקיהליך;
מלוגען דיח וועלכע וויר בעגמגען דורך הערלענע פערשטמקקונג.

על חטא שחטאנו לפניך בכלי דעת:
ועל חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים:
על חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר:
ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות:
על חטא שחטאנו לפניך בדבור פה:
ועל חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה:
על חטא שחטאנו לפניך בתרהור הלב:
ועל חטא שחטאנו לפניך בחונאת רע:
על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה:
ועל חטא שחטאנו לפניך בועידת זנות:
על חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשגגה:
ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול חורים ומורים:
על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד:

חונם. בפרהיר הלב, כל"ל כל הכחו' נדניאל ד' כ', ואמרו ז"ל: הרבוי עביר קשין
טעביר. בחזק יד, שהחזק על חבירו. בטומאת שפתים, זהו נכלות הפה.

דיח ינדע דיח וויר בעגמגען חוכו: חוכוויסענהייט;
מלוגען דיח וועלכע וויר בעגמגען דורך ווירטע, דיח חוכנערן ליפען ענטפעהרען.
דיח ינדע דיח וויר בעגמגען מלעכעטליך מרער הייליך;
מלוגען דיח וועלכע וויר בעגמגען דורך בלוטמנער.
דיח ינדע דיח וויר בעגמגען דורך חוכנעטמנעדיגע ווירטע;
מלוגען דיח וועלכע וויר בעגמגען דורך פמרויטמלעכען בעטרוג.
דיח ינדע דיח וויר בעגמגען דורך חיבולע גערמקען;
מלוגען דיח וועלכע וויר בעגמגען דורך הינטערגעהנג דעו נמלעטען.
דיח ינדע דיח וויר בעגמגען דורך טיינבוסע;
מלוגען דיח וועלכע וויר בעגמגען דורך פערלעטונג דער קייטהייט.
דיח ינדע דיח וויר בעגמגען חוכו פערעפען מרער פערזעהען;
מלוגען דיח וועלכע וויר בעגמגען דורך פערמלעכונג דער עלטערן חוכר לעהרער.
דיח ינדע דיח וויר בעגמגען דורך געוומלטהמטיגקייט;

ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם:
 על חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים:
 על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע:
 ועל שחטאנו לפניך ביוזעים ובלא יודעים:
 (ועל כלם אלוהים סליחות סלח לנו. מחל לנו. בפר לנו):
 על חטא שחטאנו לפניך בכפת שחר:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בכחש ובכוזב:
 על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון:

ע"ה שחטאנו לפניך במשא ובמתן (כ"א במראית עין):
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה:
 על חטא שחטאנו לפניך בנפש ובמרבית:

ביודעים, כמו שנאמר לו הודע עליו חטאתו. וכלא יודעים, כמו שנא' והוא לא ידע ואשם. כללוק, ל' ללכות. כנטיית גרון ובסקור עין, עש"ה ותלכנה נטויות גרון ועסקרות

חל: חוץ דים וועלבע וויר בעגמגען דורך ענטהייגונג דעו געטטליכען נחמנו.
 דים זינדע דים וויר בעגמגען דורך מלכערנע געטטליכע;
 חל: חוץ דים וועלבע וויר בעגמגען דורך פערמאכטונג מוכרער ליפען.
 דים זינדע דים וויר בעגמגען דורך דים געוואלט בוקער זיידענשטעטען;
 חל: חוץ דים וועלבע וויר בעגמגען וויסענער חונד מוכוויסענער.
 חללע ריענע, פערלייגענער געטט, פערגיב, פערלייגע, חונד ענטהייגונג מוכ!
 דים זינדע דים וויר בעגמגען דורך בעסטעלונג;
 חל: חוץ דים וועלבע וויר בעגמגען דורך ליגען חונד טריגען.
 דים זינדע דים וויר בעגמגען דורך פערלייגענע;
 חל: חוץ דים וועלבע וויר בעגמגען דורך טעמטעלייט.
 דים זינדע דים וויר בעגמגען חיס המכדעל חונד וועלדעל;
 חל: חוץ דים וועלבע וויר בעגמגען דורך עסען חונד טרינקען.
 דים זינדע דים וויר בעגמגען דורך ליכטען חונד ווועלדער;

ועל שחטאנו לפניך בנמיות גרון (כ"א כנבול פה):
 על חטא שחטאנו לפניך בשקור עין:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו:
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח:
 (ועל כלם אלוהים סליחות סלח לנו. מחל לנו. בפר לנו):
 על חטא שחטאנו לפניך בפריקת על:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בצדית הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין:
 על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש:

ענינים (ישעיה ג' ע"א). מלח, המ' בסגול ככל כ"י וס"ט ואין לשנות; ואע"פ שכל העקרה המ' כל"רי יתכן שהפסק ישנהו לסגול דוגמת כל נלח וישע ודומיהם, כמ"ז נזום שכל, נחורת אלהים מפורש נחשית כ"ח ט"ו. בפלילות, ל' עון פלילי (איוול"א כ"ח) ונתן בפלילי (שמות כ"א כ"ב) וכולם שמו' תאריס, והמסדר הזה תקן מהם שם העקרה פלילות; וכן מן לא תלך רכיל העליל רכילות ע"מ ידידות שרירות ודומיה' והם כמספט הל'; לכן קשה כרת וערירי שגם הוא שם תאר ויותר ראוי לוטר ערירות על מחכונת ל' עכרי. כלדית רע, ל'

חל: חוץ דים וועלבע וויר בעגמגען דורך פערעלייט.
 דים זינדע דים וויר בעגמגען וויט בזהלערישען חויעג;
 חל: חוץ דים וועלבע וויר בעגמגען וויט פוידערייט.
 דים זינדע דים וויר בעגמגען דורך טטלע בליקע;
 חל: חוץ דים וועלבע וויר בעגמגען וויט פערעכער שטירנע.
 חללע ריענע, פערלייגענער געטט, פערגיב, פערלייגע, חונד ענטהייגונג מוכ!
 דים זינדע דים וויר בעגמגען דורך מכווערפונג דעו ימבעו *;
 חל: חוץ דים וועלבע וויר בעגמגען דורך מורטהייטען.
 דים זינדע דים וויר בעגמגען דורך המאישע: בעטרמגען געגען מוכווערן נחמטען!
 חל: חוץ דים וועלבע וויר בעגמגען דורך מיסגונט.
 דים זינדע דים וויר בעגמגען דורך זיידעטערייטען;
 (*) דמ: ימך מכווערפונג הייסט, זיך זיינען פלויכטען ענטליעהטען.

וְעַל הַטָּא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹת עֲרָף:
 עַ"ה שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רִגְלִים לְהָרַע:
 וְעַל הַטָּא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִכּוּלוֹת:
 עַל הַטָּא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁבּוּעַת־שְׁוֹא:
 וְעַל הַטָּא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאָת חֲנָם:
 עַל הַטָּא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַשׁוּמַת־יֶד:
 וְעַל הַטָּא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַמְהוֹן לִבָּב:
 וְעַל כָּלֶם (אֱלוֹהֵי־סְלִיחוֹת) סְלַח־לָנוּ. מַחֲל־לָנוּ. בִּפְרִלָּנוּ:
 וְעַל הַטָּאִים שְׁאָנוּ חֵיבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
 וְעַל הַטָּאִים שְׁאָנוּ חֵיבִים עֲלֵיהֶם הַטָּאת:
 וְעַל הַטָּאִים שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ קָרְבֵּן עוֹלָה וְיֹזֶרֶד:
 וְעַל

חו' השליך עליו כלדי' (כמדבר ל"ה כ'). ברכילות, כ"כ במפריו ואולם נכל כ"י
 ברכל כ"ז נקודות. בתאמת יד, כמו וכח' נעמיתו כפקדון או כתאמת יד
 (ויקרא ח' כ"ה). בתמחון לבב, כן הגירסא בהרכה מדויקים וכן טכחנר וכליטנא
 דקרא דכרים כ"ח כ"ח; ור"ל מה שחטאנו כמהות הלכ, כי המהות' והתמהון
 קרובים נעמין, וזניהם מתורגמין, "שעמומית לכח" והוא לאון טרוף הדעת.

מזו חויד דית וועלכע וויר בעגמנגען דורך המרטנקקיקייט.

דית וינדע דית וויר בעגמנגען דורך חיולעטריטיקייט לונן בויטען;

מזו חויד דית וועלכע וויר בעגמנגען דורך קומטעטערייט.

דית וינדע דית וויר בעגמנגען דורך פֿמלט טווערען;

מזו חויד דית וועלכע וויר בעגמנגען דורך מענטענהתם.

דית וינדע דית וויר בעגמנגען דורך פֿערמחונטרייטונג דען מַפֿערטרויטען;

מזו חויד דית וועלכע וויר בעגמנגען חויר הערלעכטוויטעל.

מזלע דיעוע, פֿערלייגענדער גקטט, פֿערגיב, פֿערלייגע חונד ענטווינדעג חונד!

חויד יענע וינדען, וועגן וועלכער וויר פֿערטולדעט ווערען לונן מיינען עולה = מַפֿעֿר.

חויד יענע וינדען, וועגן וועלכער וויר פֿערטולדעט ווערען לונן מיינען חטאת = מַפֿעֿר.

חויד יענע וינדען, וו"ו וויר פֿערטולדעט ווערען לונן מיינען עולה ויורד = מַפֿעֿר.

(*) מין פֿפֿר"ם חונד מעהרערן קהלות וויר דמי היער חונטענסטעהענדע געבעטעט:

וְעַל הַטָּאִים שֶׁחֲטָאנוּ עֲלֵיהֶם אִשָּׁם וְנִדִּי וְחִלּוּי:
 וְעַל הַטָּאִים שֶׁחֲטָאנוּ עֲלֵיהֶם מִכַּת מַרְדּוֹת:
 וְעַל הַטָּאִים שֶׁחֲטָאנוּ עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אַרְבָּעִים:
 וְעַל הַטָּאִים שֶׁחֲטָאנוּ עֲלֵיהֶם מִיתָה בְּיַד שְׁמָיִם:
 וְעַ"ה שֶׁחֲטָאנוּ עֲלֵיהֶם כָּרַת וְעִרְיָרִי (כ"א וערירות):
 וְעַל כָּלֶם (אֱלוֹהֵי־סְלִיחוֹת) סְלַח־לָנוּ. מַחֲל־לָנוּ. בִּפְרִלָּנוּ:
 וְעַל הַטָּאִים שֶׁחֲטָאנוּ עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין

בְּרַח כ"ב נכל כ"י ודפוסים ישנים וכן עיקר, אחרי שאלחנו גם הקבוצ נדכריהם
 כריחות נד' בין הע' והל', ש"ט שהיחיד בְּרַח נלרי, שאלו מן בְּרַח נל'
 קטנין נאמר כריחות נקטן ואין מקום לו' וזה נדור. כרת וערירי. דע
 שכל כ"י גם נדפוסים ישנים גם נדור ספרדים ליחא מלת ערירי, וזה
 דמי' שאלחנו מלשון העמדה, אבל הוא תוספת האחרונים; וכן ראוי במהרי"ל
 שומר כי נענה יש להוסיף וערירי. וכבר כתבתי נסמך שהעיקר ערירות.

חויד יענע וינדען, וועגן וועלכער וויר פֿערטולדעט ווערען לונן מיינען
 חזס ודמי = מַפֿעֿר חלו = מַפֿעֿר.

חויד יענע וינדען, וועגן וועלכער וויר פֿערטולדעט ווערען לונן מרדות = טולגען.

חויד יענע וינדען, וועגן וועלכער וויר פֿערטולדעט ווערען לונן פֿערלייגע טולגען.

חויד יענע וינדען, וועגן וועלכער וויר פֿערטולדעט ווערען לונן מיתה ביד שמים.

חויד יענע וינדען, וועגן וועלכער וויר פֿערטולדעט ווערען לונן כרת חונד ערירי.

(מזלע דיעוע, פֿערלייגענדער גקטט, פֿערגיב, פֿערלייגע, חונד ענטווינדעג חונד!)

חויד יענע וינדען, וועגן וועלכער וויר פֿערטולדעט ווערען לונן דען פֿיער

געריכטליכען טקדעוטרמפען:

(*) מין פֿפֿר"ם חונד מעהרערן קהלות וויר נמך דיעוער מַרְדּוֹנוג געבעטעט.

וְעַל הַטָּאִים שְׁאָנוּ חֵיבִים עֲלֵיהֶם אִשָּׁם:

וְעַל הַטָּאִים שְׁאָנוּ חֵיבִים עֲלֵיהֶם אִשָּׁם חִלּוּי:

וְעַל הַטָּאִים שְׁאָנוּ חֵיבִים עֲלֵיהֶם כָּרַת:

וְעַל הַטָּאִים שְׁאָנוּ חֵיבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בְּיַד שְׁמָיִם:

וְעַל הַטָּאִים שְׁאָנוּ חֵיבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אַרְבָּעִים:

וְעַל הַטָּאִים שְׁאָנוּ חֵיבִים עֲלֵיהֶם מִכַּת מַרְדּוֹת: וְעַל כָּלֶם וכו'.

וְעַל כָּלֵם (אֲלוֹהֵם לִיחֻת) לְמַדּוּ לְמַדּוּ לְמַדּוּ
וְעַל חֲטָאִים שְׁאָנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
וְעַל חֲטָאִים שְׁאָנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם חֲטָאת:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם קָרְבֵּן עוֹלָה וַיִּזְרַד:
וְעַל

חו השליך עליו כדרי' (במדבר ל"ה כ'). כ"כ בספרינו ואולם נכל כ"י
ברכל כ"ז נקודות. כתאמת יד, כמו וכחז בעמיתו כפקדון חו כתאמת יד
(ויקרא כ' כ"א). כתמהון לבב, כן הגירסא בהרבה מדויקים וכן מבחנר וכליזנא
דקרא דכריס כ"ח כ"ח; ור"ל מה שחטאנו נמהומת הלכ, כי המכומ' והתמהון
קרובים בענין, ושניהם מתורגמין „שעמומית לכח" והוא לשון טרוף הדעת.

חז: חויד דית וועלכע וויר בעגמנגען דורך המרטמקקייט.
דית זינדע דית וויר בעגמנגען דורך חוילפערטיגקייט לונג בתוען;
חז: חויד דית וועלכע וויר בעגמנגען דורך קומטטערייח.
דית זינדע דית וויר בעגמנגען דורך פֿלומט טווקרען;
חז: חויד דית וועלכע וויר בעגמנגען דורך מענטענהמס.
דית זינדע דית וויר בעגמנגען דורך פֿערמונטריימונג דעז מנפֿערטרויטען;
חז: חויד דית וועלכע וויר בעגמנגען חויר הערלעכטוועלן.
חז: דיעזע, פֿערלייגענדער גמטט, פֿערגיב, פֿערלייגע חונד ענטזיכריגע חונד!
חויד יענע זינדען, וועגען וועלכער וויר פֿערטולדעט ווקרען לו חיינען עולה = מִפֿעֶר.
חויד יענע זינדען, וועגען וועלכער וויר פֿערטולדעט ווקרען לו חיינען חטאת = מִפֿעֶר.
חויד יענע זינדען, וו"ו וויר פֿערטולדעט ווקרען לו חיינען עולה ויורד = מִפֿעֶר.

סְקִילָהּ • שְׂרָפָהּ • חֶרֶג • וְחֶנֶק • עַל מִצּוֹת עֲשֵׂה
וְעַל מִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה • בֵּין שֵׁשׁ בְּהֵקִים עֲשֵׂה •
וּבֵין שְׁאֵין בְּהֵקִים עֲשֵׂה • אֶת־שְׁגָלוֹיִם לָנוּ וְאֶת־
שְׁאֵינָם גְּלוֹיִם לָנוּ • אֶת־שְׁגָלוֹיִם לָנוּ כְּכֹר
אֲמָרְנוּם לִפְנֵיךָ • וְהוֹדִינוּ לָךְ עֲלֵיהֶם • וְאֶת־
שְׁאֵינָם גְּלוֹיִם לָנוּ לִפְנֵיךָ הֵם גְּלוֹיִם וִירוּעִים •
בְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר הִנֵּסְתָּרַת לִי אֱלֹהֵינוּ • וְהִנְגַּלְתָּ
לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם • לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל
וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמַבְלַעְדִּיקָה
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֶּא אַתָּה):

על מ"ע ועל מלות ל"ח, כ"כ ככל כ"י ודפוסים ישנים וכן גירסת חבורהם.
בין שש ב' קום עשה, כגון תפלין שהוא עשה גמור וכן סוכה ולולב ודומיהם.
וכן שאין ב' קום עשה, כגון זבית, שאם אין לו גדר בד' בכפות אינו חייב
ב' ע"ה"ת, וכן מזהב ומעקה ודומיהם, שאין כ"ה עשה בעלמא, מיהו בעידן
ריתחא ענני עלה כתי, בלחיתא בעמדות מ"ה ח' — כח כר"ד חבורהם:
,,והחזותם כאן ברוב אחת ה' הטלך הסלחן טועה הוא; ועוד ח"כ הוא להו
ח' ברכות תתפלה ואכן שבע חנן."

דמי: סטיינגטון, דמי: פערברענגטון, דמי: ענטהויפטען, חונד דמי: ערווירע
גען; עו: ייטען געביעטענדע מדער פערביעטענדע געוועטלע, וואלדע, לו
דערטן חווימבונג וויר מנגעהמלטען מדער ניכט מנגעהמלטען זינד, דים
חונד בעקמנט זינד, חונד דים חונד חונבעקמנט זינד. מאלע דים וויר
וויסען, המבען וויר הערגערעכעט חונד פאר דיר בעקמנט, חונד דים
חונד חונבעקמנט געבליעבען, זינד דמך דיר מלעכעכער חונד בעוואוסט,
יח וויח עו געטריעבען סטעהט: ,,פערברענגעט דינגע זינד דעסן עוויגען
חונבערסן גמטט, פערברענגעטען; וויח מבער מלעכעכער וויר, געהט חונד
חונד חונדע קינדער מן, דמס וויר טהון מאלען מאלע ווארטע דיעווער
לעהרע." דמס בייט ישראל פערגעבענער חונד פערלייטהער דען טמאמאען
ישרון: חיו מאלען געטלעכטערן; וויר המבען קיינען קיינען, פערלייטהער
חונד פערגעבענער וויח דמס.

אֱלֹהֵי עַד שֶׁלֹּא נִוְצַרְתִּי אֵינִי בְּרִי וְעַכְשָׁו שֶׁנִּוְצַרְתִּי בְּאֵלֹהֵי
לֹא נִוְצַרְתִּי • עֶפֶר אֲנִי בְּחַיִּי • קָל וְחֶמֶד בְּמִיתָתִי • תְּהִינִי
לִפְנֵיךָ כְּכֹלִי מֵלֵא בּוֹשָׁה וּבִלְמָה • יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחְטֹא עוֹד • וּמֵה שֶׁחָטֵאתִי לִפְנֵיךָ מֶרֶק
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים • אֲכַל לֹא עַל יְדֵי יְסוּדִים וְחָלִים רָעִים:
אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה וּשְׂפָתֵי מוֹדֵב מִרְמָה וּלְמַקְלָלִי
נִפְשֵׁי תַדּוּם וּנְפִשֵׁי כְּעֶפֶר לְכָל תַּהֲוִיָּה: פִּתַּח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּדְרֹף נִפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מֵהֲרָה
הִפֵּר עֲצָתָם וּקְלָקַל מַחֲשַׁבְתָּם • עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ • עֲשֵׂה
לִמְעַן יִמְיִנֶךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשְׁתָּךְ • עֲשֵׂה לִמְעַן תוֹרָתְךָ •
לִמְעַן יִחַלְצוֹן יְדִידֶיךָ הַוְשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי רָצוֹן
אֲמִרְיָפִי וְהַגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֵיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם

אלהי עד שלא נוצרתי איני כדאי, כלומר קודם שנוצרתי לא הייתי חזק
והגון להיות נוצר, ועכשיו שנוצרתי כאילו לא נוצרתי; כי מה אני ומה
חשיבותי? עפר אני כחי וכו'. יהי רצון מלפניך שלא אחטא עוד, כלומר
לסייעני שלא אחטא; ע"ד מאמרים ז"ל, נא ליטער מסייעים אותם, מרק,
ענין שטיפה והדחה, ל' ועורק וזוטף נמים (ויקרא ו' כ"ה), כלומר הפרע
עמני אך נרמסים, ונקסא זו היא שנויה בנרכות סוף פ' היה קורא בתורה.

גמטט, חיון ניכט; וויח חיד פאר חיינער ענטטעהונג, חונד יעטלט, נמך
חיינער ענטטעהונג, בין חיד נמך עבענדהוועלע, סטויב נור בין חיד לעבענער,
חוס וויח פיעל מעהר נמך חיינען הינטווינדען. ויעהע, היער סטעה' חיד
פאר דיר, חיון וועטען פמאלער שומך חונד טמך. מ, מחבטט עו דיין ווילעט ויין,
עוויגער, חיון חונד חיינער פמאלער גמטט, דמס חיד נים מעהר זינדריגע, חונד
חיינע טמן בעגמנגעטען זינדען לו טילגען דורך דיין גרענלענלענען ערבח'ה
חען — ניכט מבער דורך שוועלען מדער במחריטגע קרמקהייטען!

אלהי, חיון גמטט, בעוואהרע פאר ביוועטן חיינע לנגע חונד חיינע ויפפען
פאר בעטריגליך רעדען! למס חיינע: יעלע געגען חיינע למוטערער געלמסען חונד
געגען יעדען געדולדיג ויין, וויח סטויב דער ערדע! מלעכעט ויין הערן דיינער לעה-
רע, דמס חיינע: יעלע נמך ערליינג דיינער געבמטע סטרעבע! פערניכטע דער
במחמלעטען ענטוויקע ווידער חיד חונד פערמייטלע מיהר פמרהמבען! טהוע עו
דיינעו נמאעטען ווילען, דיינער רעכטען ווילען, דיינער הייליגקייט ווילען, דיינער לעה-
רע ווילען. חויל דמס עררעטעטען ווערדען דיינע ליעבען, למס חיד דיינע רעכטע ביוח
סטעהן, חונד ערהמקע חיד! וויח מחגען דיר געמלעטען דים רעדען חיינע: ווידעג,
דמס גערמנקען חיינע: הערלענע דיר, עוויגער, חיון הקרט חונד חיון ערלמער!

יעלה עתרתנו מערב • ויבא
 סליחה מבקר • ויראה
 נאקתנו עד ערב:
 יעלה אנקתנו מערב • ויבא
 אליך מבקר • ויראה
 אלינו עד ערב:

סוגרים הארון.

כמדד הפסוקים האלה נחלקו הספרים, והנה יש נידוי ד' כ"י יאן
 כוזן ולכל אחד סדר מיוחד נקדיטה ואחור וגם בתוספת וטגרעת,
 וארבעתם מזמרים טן הסדר שנספרי הדפוס אשר גם הם זוכין דא טן
 דא, גם כופות טן הסדר הכתוב כאשר ימי הסליחות; ולמטה נעמוד *
 הלגנו סדר אחר גם הוא מ"א לקוח ממחזור יאן אנדפס בק"ק פ"ק מ"ע"א.

חזן שמע תפלה עדיך כל בשר יבאו:
 קהליבוא כל בשר להשתחות לפניך יי:

שומע תפלה וכו'. הפסוקים האלה כולם מלוקטים הנה והנה ממקראי קודש
 ככל אשר ליינתי עליהם, והרולה לעמוד על טעמם וסודותם, יעיין בטפסי אודותם,
 במקומותם למטותותם. שומע, תהלים ס"ה ג'. יבוא, ע"ה ישעיה ס"ו כ"ג.

ומחטט מונער פלעהטן פתחן מבענד, ביו לו דיר עופרסטטייגען,
 דחם מן ומרגען פערגעבונג ערפולגע
 מונד מונער מיכריניטיגען ביטטען דיר ווהאגעפולט ביו לזן מבענד!
 ומחטט מונער פלעהטן פתחן מבענד, ביו לו דיר עופרסטטייגען,
 דחם מן ומרגען עו פתחן דיר געלמכגע
 מונד מונד ווילאפהרט ווערדע ביו לזן מבענד!
 שומע. ערהערע דעו געבעטן, לו דיר קחוטע מלזע פלייט!
 יבוא. מלזע פלייט קחוטע, דיר, עוויגער, מלזעטען!

* שמע תפלה עדיך כל בשר יבאו: ה' יבוא כל בשר
 להשתחות לפניך יי: ה' לפניך יי אלהינו יכרעו ויפולו
 ולכבוד

ה' לפניך יי אלהינו יכרעו ויפולו ולכבוד
 שמך יקר יתנו:
 ה' יבוא וישתחווי לפניך אדני ויכבדו לשמך:
 ה' באו נשתחוה ונברעה נברכה לפניך עשנו:
 ה' באו שעריו בתורה חצרתיו בתהלה חורו
 לו ברכו שמו:
 ה' הנה ברכו אתי כל עבדי יי העמדים
 בבית יי כלילות:

ה' שאוידכם קדש וברכו אתי:

לפניך ה' אלהינו וכו', אין זה מן הכתובים, וככל כ"י גם בדפוסים רבים איננו.
 יבוא, תהלים פ"ו ט'. בואו נשתחוה, ל"ה. בואו, ק"ד. הנה, שמו, קל"ד ב'.

לפניך. מלזע ווירד הינקיעטען מונד. ניעדערפולטען, עוויגער, מונער גחטט,
 מונד דיינען עהרווידיגען, נחוטען פערערהרליכען,
 יבואו. מלזע ווירד קחוטען, דיר מלזעטען, הערר, מונד עהרען דיינען נחוטען.
 בואו. קחוטען, למסט מונד מבעטען, ניעדערפולטען מונד הינקיעטען פתחן
 רען עוויגער, מונער, טפספער!
 בואו. געהט מין ויינע טהערען מין מיט דמק, מיט למבעטען לו ויינעטן
 פתחן, דמקט מיהן, למבעט ויינען נחוטען.
 הנה. בענדייטע דען העררן, מלזע קנעכטע דעו העררן, דוח מיהר
 דעו נחוטען מין ויינעטן הויע דיענט!
 שאו. ערהעבט לזן הייליגטוהן דוח הערר, מונד בענדייטע דען העררן.

ולכבוד שמך יקר יתנו: ה' השתחווי ליי בהדרת קדש חילו
 מפניו כל הארץ: ה' כל הארץ ישתחווי לה ויזמרו לה ויזמרו
 שמך סלה: ה' זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו: ה' כי
 מלך כל הארץ אלהים זמרו משביל: ה' כי אגדול יי ומלך
 גדול

מ' ברכו יי מלאכי ונברו כח עשה דברו
לשמע בקול דברו:
מ' ברכו יי כל צבאי משרתי עשה רצונו:
מ' ברכו יי כל מעשיו בכל מקמות ממשלתו
ברכי נפשי אתי:
מ' ברכי נפשי אתי וכל קרבי את שם קדשו:
מ' וי אלהי גדלתי מאד חוד והדר לבשת:
מ' כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

מלאכיו, כנאיו, מעשיו, ק, כ, כ"א, כ"ב. כרכי, ק"ג, ה', ק"ד, כי, דברים ל"ב.

ברכו. בענדרייט דעם העררן, חיהר, זיינע ענגעל! העלדענקרעכטע, דין
חיהר חיהרן געהערטע, פֿולטערעקעט, וויין ווירט געביטעט!
ברכו. בענדרייט דעם העררן, חיהר, זיינע העערע, זיינע דיענער,
דיין חיהר זיינען ווילטן טהוט!
ברכו. בענדרייט דעם העררן, חיהר, זיינע ווערקע מלוע, מן מלוען
מרטען זיינער העררעכטע! בענדרייט, זיינע זעלע, דעם העררן!
ברכי. זיינע זעלע, בענדרייט דעם העררן, מלוע זיינע חיהרע זיינען
הייל'גען נחמען.
העררן, זיין גחטט, דין בייט זעהר העררליך! זייערעכטע חוד
מלוע זיין גחטט, דעם העררן, זיין גחטט, דעם העררן, זיין גחטט.
כי. ווען חייך דעם עויל'גען נחמען רופע, ערקעננט דין גרמסע חונדעט גחטטע!

גדול על כל אלהים: מ' באו נשתחוה ונברעה נברכה לפני יי
עשנו: מ' ואנחנו ברכ חסדך נבוא ביה נשתחוה אל היכל
קדשך ביראתך: מ' נשתחוה אל היכל קדשך ונודה
את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל
שמך אמרתך: מ' וי אלהי גדלת מאד חוד והדר
לבשת: מ' מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר
אף רובין רובין כל תמוט: מ' צדק ומשפט
מכון

מ' נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו:
מ' נשתחוה אל היכל קדשך ונודה את שמך
על חסדך ועל אמתך ביה גדלת על כל
שמך אמרתך:

מ' גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדו:
מ' רוממו יי אלהינו והשתחוה להדם רגליו
קדוש הוא:
מ' רוממו יי אלהינו והשתחוה להר קדשו כי
קדוש יי אלהינו:

נבואה, תהלים קל"ב ז'. נשתחוה, קל"ב ז', והוסב עלי לל"ר. גדלו, ל"ד ד'.
רוממו ה' אלהינו והשתחוה להדם רגליו, רוממו ה' וגו' להר קדשו, ל"ט ה', ט'.

נבואה. למסס חוכו געהן חין זיינע וויהונג, מלובעטען דמרט לו זיינער
פֿיסע שטעטל.
נשתחוה. היגעטערעקט לונג טענפעל דיינע הייליגטהוונ, דמקען וויר פֿיר
דיינע גיטע, דיינע טרייע; דען דין חייט דיינען רהטן, דין
ווירט חייכער מלוען גרמס געוועלט.
גדלו. פֿרייט זיט וויר דעם עויל'גען גרמסע! למסס חוכו לונחמען זיינען
נחמען עהרע!
רוממו. ערהעכט דעם עויל'גען, מונדערן גחטט, בעטעט מן פֿער זיינער
פֿיסע שטעטל! הייליג חייט ער!
רוממו. ערהעכט דעם עויל'גען, מונדערן גחטט, פֿולטען הין לו זיינען
הייל'גען בערגע! דעם מונדער גחטט, דער עויל'גען חייט הייליג.

מכון בסאך חסד ואמת יקדמו פניך: מ' נקדמה פניו
בתודה בזמרות גריע לו: מ' גדלו ליי אתי ונרוממה
שמו יחדו: מ' רוממו יי אלהינו והשתחוה להדם רגליו
קדוש הוא: מ' רוממו יי אלהינו והשתחוה להר קדשו
כי קדוש יי אלהינו: מ' מי אל כמוך נשא עון ועבר על

וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לִי בַּהֲדָרִי קֹדֶשׁ חֵירוֹ מִפְּנֵי
כָּל־הָאָרֶץ:
כָּל־הָאָרֶץ יִשְׁתַּחֲוּוּ לִי וְיִזְכְּרוּ לִי וְיִזְכְּרוּ
שְׁמִי סֵלָה:
וְיִזְכְּרוּ אֱלֹהִים וְיִזְכְּרוּ לְמַלְכֵּנוּ וְיִזְכְּרוּ:
כִּי מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ אֱלֹהִים וְיִזְכְּרוּ מִשְׁכִּיל:
וְיִאֲנַחֲנוּ בְּכֹדֶךָ יְהוָה מַעֲתָה וְעַרְעוּלָם הַלְלוּהָ:
וְיִאֲנַחֲנוּ בְּרַב חֶסֶדְךָ נְבוֹא בֵיתְךָ גִּשְׁתַּחֲוִה
אֶל־הַיִּכָּל קֹדֶשְׁךָ בִּירְאָתְךָ:
וְהִרְגִּינוּ לְאֱלֹהִים עֲוֹנוֹ הִרְיֵעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:

השתחויו, כל' ט'. כל הארץ ישתחויו לך, ס' ד'. זכרו, כי טלך, ט' ז' ח'.
ואנחנו נכרך, קט' ו' י' ח'. ואנחנו כרוכ, ה' ח', אלל אהוסכטל' לל' ר'. הרנינו פ' ח' כ'.

השתחויו. בעטט מיהו מן חין פטוטליכען טווקקע! בעטט, מולע
וועלט, פֿער מיהנן.
כל. דער גמלע ערדקריי בעטט מן, ומבוינגעט דיר, ומבוינגעט דיינען
נחמט! סלה.
זמרו. ומבוינגעט גמט, ומבוינגט! ומבוינגעט מונערען קמייגט, ומבוינגט!
כי. דען גמט מיוט מויל דען גמלען ערדרייך קמייג. ריהרט דמי
מיטענטפיעל לונן מונערעוויינגעוועד!
ואנחנו. וויר פריינען מיהו, דען העררן, פֿמן מן מן מונער מין עוויגקייט! הללויה.
ואנחנו. וויר, דורך דיינע גרמסע גיטע, בעטרעטען מין לופערייכט דיין הויז; וויר
בעטען, הינגעטערעקט, מין גמטעווערעט, פֿער'ן טעמפעל דיינער הייליגקייט.
הרנינו. ויזלעט גמט, מונערער שטערקע! פֿרמהומקקט דען גמט יעקב'.

פֿשע לישארית נחלתו ק' לא החזיק לעד אפו כי חפץ
חסד הוא: מ' כי מי' מבלעדיו ומי צור מבלעדיו אלהינו:
מ' כי במכה באלם יי מי במכה נאדר בקדש נזרא תהלת
עשה

לְכוּ גִרְנָנָה לִי גְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ:
צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כְּסִיף חֶסֶד וְאֶמֶת
יִקְדְּמוּ פָנֶיךָ:
נִקְדְּמָה פָנֵינוּ בַּתּוֹדָה בְּזִמְרוֹת גְּרִיעַ לוֹ:
כִּי מִי' מִבְּלַעַדִּי וּמִי צוֹר מִבְּלַעַדִּי אֱלֹהֵינוּ:
מ' אֲשֶׁר מִי־אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
כַּמַּעֲשֵׂיךָ וּכְגִבּוֹרֶתְךָ:

לכו, כל' ח'. לך, פ' ט' ט'. נקדטה, כל' כ'. כי מיהל, שמואל כ', כל' כ', ולל
ידעתי לטה כחור בכחוכהזה יותר מכחוכהזה' כחלים י' כל' כ'. אזר, דנריסג' כ' ד'.

לכו. מויל, ומסט מונר דען עו' גען ויזלען, פֿרמהומקקען מונערען
הקרט מונר רעטטער!
צדק. דיינע טהרמסע פֿעוטע, רעכט מונר בילויגקייט; גיט' מונר ווהרע
הייט טטעהן פֿער דיינען מנטוט.
נקדמה. ומסט מונר מיט דמקמגונג פֿער מיהנן ערטיינען, ביי'ן מיטעט
טפיעל מיהנן לויט פֿרמהומקקען!
כי. דען ווער מיוט, מויסער דען העררן, מין גמט? ווער, מהנע מונערען
גמט, מין הקרט?
אשר. ווף מיוט מין גמטליכען ווענען, מיט היינעל מרער מויל ערדען,
דמי ומלע טהמטען מונר וומונער טהון קמנטע, וויח דוח?

עֲשֵׂה פֶלֶא: מ' אֶל גַּעֲרֵץ בְּסוֹד קִדְּשִׁים רַבָּה וְנִזְרָא עַל כָּל
סְבִיבָיו: מ' כִּי מִי בִשְׁחָקִי עָרַךְ לִי יִידְמָה לִי בְּכִנֵּי אֱלִים: מ' מִי
לֹא יִרְאֶה מֶלֶךְ הַגִּזִּים כִּי לֹךְ יֵאָתֶה מ' כִּי בְּכָל חֲכָמֵי הַגִּזִּים
וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאִין כְּמוֹךָ: מ' מֵאִין כְּמוֹךָ יי גְּדוֹל אֶתָּה
וּגְדוֹל שְׁמֶךָ בְּגִבּוֹרָה: מ' לֹךְ וְרוּעַ עִם גְּבּוֹרָה תַעֲזֹדְךָ תְּרוֹם
יִמִּינְךָ: מ' לֹךְ יי תְּגַדֵּלָהּ וְתִגְבּוֹרָה וְתִפְאֶרֶת וְתִנְצָח וְתִהְיֶה
מ' כִּי כָל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לֹךְ יי תִּפְּמָלְכָהּ וְתִמְתַּנַּשֵּׂא לְכָל
לראש

ח' ויזרו שמים פלאך יי אף-אמונתך בקהל
קדשים:

ח' כי מי בשחק יערך ליידימה ליי בבני אלים:
ח' אל גערץ בסוד-קדשים רבה ונזרא על-
כל-סביביו:

ח' יי אלהי צבאות מייכמוך חסין יה
ואמונתך סביבותיך:

ח' לך יי הגדלה והגבורה והתפארת
והנצח והחוד

ח' בייכל בשמים ובארץ לך יי הממלכה
והמתנשא לכל י לראש:

ויזרו, כי מי, אל, ה' אלהי, תהלים פ"ט, ו' ז' ח' ט'. לך וגו', דה"ח כ"ט י"ח.

ויזרו. כון פרייען דייכע ווונדער דים היינטיגן, דייכע טרייע חין הייליגער
פערזענלעכע.

כי. ווער חין דען וועלכען גלייכט דענען עוויגענען? מיט מונטער דען היינטיגן
זיסען וועלכען, ווי ער?

אל. געטט מיט העכערעמבען חין רמטה דער הייליגער, מללען פארט
במר, דים מונט חיהן זינד.

יי. עוויגער, דער וועלטען געטט, ווער מיט וויח דום, וועלכען, געטטע
קומעט, דייכע ווערהייט מונט דיר הער!?

לך. דין, עוויגער, מיט דים גרעסע, דים וועלכע, דים פארט, דער זינג
מונד דים וועלכען!

כי. דין מיט מללען, חין היינטיגן מונט חין ערדען, דען רייך מונט דים
מבערהערטעמבען מיכער מללען!

לראש: ח' באו שערי פתודה חצרותיו בתהלה הודו לו
ברכו שמו: ח' הנה ברכו את יי כל עברי יי העומדים בבית
יי בלילות: ח' שאו ידכם קדש וברכו את יי: ח' ברכו יי
מלאכיו

ח' כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך:

ח' כי גדול אחרו ועשה גפלאות אחרו

אלהים לברך:

ח' כי גדול יי ומהלל מאד נזרא הוא על-

כל-אלהים:

ח' גדול יי ומהלל מאד בעיר אהינו הר-קדשו:

ח' גדול אדונינו ורב-כח לתבונתו אין מספר:

ח' כי אל גדול יי ומלך גדול על-כל-אלהים:

ח' עשה גדלות עד-אין חקר וגפלאות עד-

אין מספר:

ח' כי גדול מעל, תהלים ק"ח ה'. כי גדול חמה, פ"י י'. כי גדול ה', ז"ד ה'. גדול ה',
מ"ח ב'. גדול חסדך, קמ"ז ה'. כי אל גדול, ז"ה ג'. עשה, חיו"ט ט' י'.

כי גדול. דען מיכער מללען היינטיגן דייכע גיטע, דייכע טרייע, ויח
הקדש וויח וועלכען געהן.

כי גדול. דען גרעס בייט דום מונט טהו"ט ווונדער, דום, געטט, מללען!
כי גדול. דען גרעס מיט געטט מונט העכערעמבען, מונט עהרעווענען.

ווערטע מיט ער, הקדש מיכער מללען געטטערווענען.
גדול. גרעס מיט דער הער, מונט העכערעמבען ויין היינטיגן בערג,

מונדען געטטען שטערט.
גדול. גרעס מיט מונדער הער מונט מללען וועלכען, מונדען שטערטענען

וויכע פערזענלעכע.
כי. דער עו"ג מיט חין גרעסער געטט, חין גרעסער קהיג מיכער

מללען געטטערווענען.
עושה. וויכע גרעסען טהמטען וינד מונדען שטערטענען, למהלל וויכע ווונדערדיגע.

מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו: ח' ברכו
יי כל צבאו משרתיו עשי רצונו: ח' ברכו יי כל מעשיו בכל

מקומות

ח' אין כְּמוֹד בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאִין בְּמַעֲשֵׂיָהּ:
ח' מִי־כִמְכָּה בְּאֵלִם יי מִי בְּמִכְרָא נִגְאָדָר
בְּקִדְשׁ נֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה פִּלָּא:
ח' מִי־אֵל בְּמוֹד נִשְׂא עֶז וְעִבְר עַל־פִּשְׁע
לְשֹׁאֲרִית נִחְלָתוֹ
ח' לֹא־תִחְזֹק לְעַד אִפּוֹ בִּי־חֲפִץ חֶסֶד הוּא:
ח' מִי לֹא יִרְאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לֵךְ יֵאָתֶר
ח' בִּי בְּכָל־חֲבָמִי הַגּוֹיִם וּבְכָל־מַלְכוּתָם
מֵאִין בְּמוֹד:
ח' מֵאִין בְּמוֹד יי גְּדוֹל אֲתָה וְגְדוֹל שְׁמֶךָ בְּגִבּוֹרָה:

אין כְּמוֹד בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי, תהלים פ"ו ח', וכתוב בא"ר נחמיה מערכת חות א'
כד"ה זה העשר לאדני. מי כְּמוֹד, שְ�מוֹת ט"ו י"א. מי חל וגו', סוף עיבה.
מי לא יראך מלך הגוים, כי בכל, ירמיה י' ו'. מלך כְּמוֹד, סס י' ו'.

אין. מוכתר גמטטורוועטן חיות דיר כיעומהנד, ניכטן, הערר, דיינען
טהמטטן גלייך!
מי. ווער חיות מוכטער דען וומכטטען, ח' עוויגער, וויח דוח? ווער
חיות פֿערהערליכט חיות הייליגקייט וויח דוח? פֿורטבמר מיין לִחְבֵּק,
וומוכדערטהמטער!
מי. ווער חיות וומכטיג וויח דוח, דער דוח וינדען פֿערגיבט מוכר דוח
וויסעטהמטטן ערלִחְסֵט דען חיכעררעטע ווינען ערטהייל?
לא. ער לִחְסֵט ווינען לִחְרֵן ניכט עוויגליך דויערן, דען ער חיות גיטיג.
מי. ווער וומלִחְסֵט דיר ניכט עהרפֿירכטען, קחניג מלִחְסֵט פֿלוקער? דיר
מלִחְסֵט געבויהרט דוח עהרע.
כי. מוכטער מלִחְסֵט ווינען דער פֿלוקער מוכר חין מלִחְסֵט מיהרען רייכען
גיבט עו דיינען גלייכען ניכט.
מאין. דיינען גלייכען, הערר, גיבט עו ניכט! גרמס בייט דוח, מוכר
דיין נחמט בעריהמט רורך מלִחְסֵט וומלִחְסֵט.

מִקְמוֹת מְשֻׁלָּתוֹ בְּרַבִּי נִפְשִׁי אֶת יי: ח' בְּרַבִּי נִפְשִׁי אֶת
יי וְכָל קְרַבִּי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ: ח' גְּדוֹל יי וּמַהֲלָל מְאֹד
וּלְגַדְלָתוֹ

ח' לֵךְ זְרוּעַ עִם־גִּבּוֹרָה תַּעֲזֵ יְדֶךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ:
ח' לֵךְ יוֹם אֶחָ־לֶךָ לִילָה אֲתָה תְּכִינֹת
מְאֹד וְשִׁמְשׁ:
ח' לֵךְ שָׁמַיִם אֶחָ־לֶךָ אֶרֶץ תִּבְרָא וּמְלָאָה
אֲתָה יִסְדָּתָם:
ח' אֲתָה הַצִּבְתָּ כָּל־גִּבּוֹלֹת אֶרֶץ קִיץ וְחֶרֶף
אֲתָה יִצְרָתָם:
ח' אֲתָה בְּקַעַת מַעֲיָן וְנַחַל אֲתָה הוֹבִשְׁתָּ
נְהַרֹת אֵיתָן:

לְזָרוּעַ, תהלים פ"ט י"ד. לְךָ יוֹם, ע"ד י"ו. לְךָ שְׁמִי, פ"ט י"ב. חתה כלבת, חתה נקעת,

לך. דיין חיות וומכט מוכר טמפֿערכייט, ויעגרייך דיינע המכר, ערהמכטן
דיינע רעכטע!
לך. דיין ווערק חיות טמח, מוכר כמכט דיין ווערק, דוח וועלטעטע ויכט
מוכר וומכט חיות!
לך. דיין חיות דער היממעל, דיין דוח ערדע! דוח גרינדעטעט דוח וועלט
מוכר וומכט וויח דוח פֿילִחְסֵט.
אחה הצבת. דוח טעטלִחְסֵט פֿעט דער ערדע גרעלען, דוח ערטהמכט
דירר' מוכר פֿלוקט!
אחה בקעת. דוח מלִחְסֵט קוועלען מוכר במכט, דוח לִחְסֵט עוויג
טמחמט פֿערוועגטען.

וּלְגַדְלָתוֹ אִין חֶקֶד: ח' בִּי גְדוֹל יי וּמַהֲלָל מְאֹד נֹרָא הוּא
עַל כָּל אֱלֹהִים: ח' גְּדוֹל יי וּמַהֲלָל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ
הַר קָדְשׁוֹ: ח' בִּי גְדוֹל מַעַל שָׁמַיִם חֲסִדָּה וְעַד שְׁחָקִים
אֲמַתָּה: ח' אֲשֶׁר מִי אֵל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
בְּמַעֲשֵׂיָהּ וּבְגִבּוֹרָתָהּ: ח' לֵךְ יוֹם אֶחָ־לֶךָ לִילָה אֲתָה
תְּכִינֹת מְאֹד וְשִׁמְשׁ: ח' לֵךְ שָׁמַיִם אֶחָ־לֶךָ אֶרֶץ תִּבְרָא
וּמְלָאָה

מ' אַתָּה פּוֹרֶרֶת בְּעֹדָי יָם שְׂבֵרֶת רֵאשִׁי
תְּנִינִים עַל־הַמַּיִם:
מ' אַתָּה רִצְצָת רֵאשִׁי לְוִיתָן תַּחְנָנוּ מֵאֵכֶל
לָעַם לְצִיִּים:
מ' אֲשֶׁר יִחְדּוּ נִמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים
נִהְלָךְ בְּרִנָּשׁ:
מ' אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וַיִּבְשֶׁת יָדָיו וַיִּצְרוּ:
מ' אֲשֶׁר בִּידּוֹ מַחְקֵי־אָרֶץ וְתוֹעֲפּוֹת הָרִים לוֹ:
מ' אֲשֶׁר בִּידּוֹ נֶפֶשׁ כָּל־חַי וְרוּחַ כָּל־בֶּשֶׂר־אִישׁ:

אתה פוררת, אתה רללת, שם ע"ד, י"ז ט"ו י"ג י"ד. אשר יחדו, כ"ה ט"ו. אשר לו, אשר בידו מחקרי ארץ, ל"ה ד' ה'. אשר בידו נפש כל חי, חיוכ י"ב י'.

אתה פוררת. דורך דיינע קרמפֿט לערטערענט דוח דח: מעער; דוח לערטערענטער: דח: הויפט דער מעערע: מונגעהייער. אתה רצצת. דוח לערטערענטער: דח: קרמפֿט דער קרמפֿטיוולע, גיבט ייח לור קמט: דעם פֿלקע חין דער ווייטע. — אשר יחדו. ויט דעם חיד ויסען מונגענט פֿלקענטע. לו גמטע: הוי חין פֿרמקען הויפֿען ווילעט. אשר לו. ויין חיוט דח: מעער — ער טון עו, דח: טרמקקע ויינער הקנע ווערק. אשר בידו. דער ערדע טמלט וינר חין ויינער הקנר, דער בערגע גיפֿען — ויין. אשר בידו. חין ויינער הקנר וינר דח: וועלען מלער לעבענדען מונר דער גייט חיונע יעדען ווענענ.

וּמִלֵּאָה אַתָּה יִסְדָּתָם: מ' אַתָּה הַצִּבָּת כָּל גְּבוּלוֹת אָרֶץ
קִיץ וְחֹרֶף אַתָּה יִצְרָתָם: מ' אַתָּה פּוֹרֶרֶת בְּעֹדָי יָם שְׂבֵרֶת
רֵאשִׁי תְּנִינִים עַל הַמַּיִם: מ' אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ
וַיִּבְשֶׁת יָדָיו וַיִּצְרוּ: מ' אֲשֶׁר בִּידּוֹ מַחְקֵי אָרֶץ וְתוֹעֲפּוֹת
הָרִים לוֹ: מ' אֲשֶׁר בִּידּוֹ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ:

הנשמה

הַנִּשְׁמָה לָךְ וְהַגּוֹף פִּעֲלָךְ. חוֹסֶה עַל עַמְלָךְ:
הַנִּשְׁמָה לָךְ וְהַגּוֹף שִׁלָּךְ. יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ:
אֲחַנוּ עַל שְׁמָךְ. יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ:
בְּעָבוֹר כְּבוֹד שְׁמָךְ כִּי אֵל חַנוּן וְרַחוּם שְׁמָךְ:
לְמַעַן־שְׁמָךְ יי וְסִלַּחַת לְעוֹנֵנוּ כִּי רַב־חַוָּא:
כִּי לֹא עַל־צַדִּיקֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים
תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:

מ' יי אלהי הצבאות יושב הכרובים: מ' אתה אלהים לבדך:

(כ"ח יי צבאות אלהי ישראל יושב הכרובים. אתה הוא האלהים לבדך:)

מיוסד ע"ס א"ב.

מ' יי אלהי הצבאות יושב הכרובים. מ' במית

אחנו, ע"ה הנכו אחנו לך כי אתה ה' אלהינו, ירמיה ג' כ"ב. ה' עשה, ירמיה י"ד ז'. למען שם וגו', מהלים כ"ה י"ח, אלה זהו שם מיוחד לרבים. כי לא וגו', דניאל ט"ז ח'. יי אלהי הלכות וכו', נב"י של י"ח הג' המניה וכתב במקומות' לנלות אלהי ישראל יושב הכרובים אתה הוא האלהים לבדך, וכלי ספק שזוהו הדין עמו ככתוב בתפלת חזקי' נשעיה ל"ז י' ונעלבים כ' י"ע ט"ו. נעית, אמרת ע"י נביאך (ירמיה ג' י"ד) שזכו כנים

הנשמה. דין חיוט דח: וועלע, מונר דער וייב דין ווייטערוערעק; ון טמנע דחך דיינער הקנרע פֿלייס! הנשמה. דין חיוט דח: וועלע, מונר דער וייב דין; ווילעפהרע מונר, עוויגער, דיינע רוחעו הקנען! אחנו. ויט לוערעוויכט מויל דח, קמוטען וויר לו דיר; ערהקער מונר, עוויגער, מונר דיינעטוויילען, בעבור. מונר דער פֿעהרערלעכונג דיינע קמוטען ווילען! דען מלל גכחדיג מונר ערבמרוכגוויילען, גמטט, חיוט דין רוח. למען. פֿערלייגע, מן הערר, מונערע וויסעהקמטען, מונר דיינע קמוטען ווילען, דער מונערלויך גרמס חיוט. כי. דען ניכט מויל מונערע פֿרמקקייט געשטיטלט, ווערען וויר מונר פֿלעהענד פֿער דח: וינערען ויט לוערעוויכט מויל דיינע גרענלעקמוטע במרהערליקייט. עוויגער, הערר לנלות. כרוביםטהרמנער, דח: מלליין בייט גמטט! עוויגער, הערר לנלות, דער דח: מויל כרובים טהרמנעט! דח: ועלבוט הקוט

שובו בנים שובבים: מ' נשאו נא אלי בדברים
ערבים. מ' דרשוני וחיו ימים רבים: מ' הלא
דבריה לעולם נצבים. מ' וכם אנו נשענים
ונקרבם: מ' זכרנו לחיים טובים. מ' חננו
בחסדיה המרבים: מ' טוב אחר לרעים
ולטובים. מ' ימינה פשוטה לקבל שבים: מ' כי
לא תחפץ במיתר חיים. מ' לכן אנו
משבימים ומעריבים: מ' מלך מהלל במחנות
ברובים. מ' נקנו מחטא ומחויבים: מ' סלח
נא כי פשעינו רבים. מ' עננו למען צורים
החצובים: מ' פתחי תשובה לכל יהו נשלבים.
מ' צעקותינו לפניך יהו נקשבים: מ' קרבנו

זוכים! גם אמת, גזו נא אלי ודרשוני! ככתוב כה אשר ה' אלהי ישראל,
דרשוני וחיו! (עמוס ה' ד') הלא דברך לעולם נצבים, שנאמר לעולם ה'
דברך נצב (תהלים קי"ט פ"ט). לורים החלוצים, רועו לחכותינו הקדושים,
עז"ה הכינו אל לור חלכתם (ישעיה נ"א א') וכן מי טראז לורים ארחנו
(במדבר כ"ג ט') ועז"ה פי' רש"י. נאלצים, י"ג משולבים, והוא לשון הדוק

געפטרקטען: קעהרט לוריקק, מיהר חונגעהמרומוען קינדער! נמהעט
חייד מיט זינעלעטען פֿערטרמג וויר! זעהנט חייד נאך וויר, חונד מיהר
ווערדעט גליקקליך לעבען! זעהע, הערר, דיינע ווערטע בעסטעטען חיווערדער;
חוי' דיענע געשטיטלט, נמהערן וויר חונד דיר. געדענקע חונדער לון גליקקליכען
לעבען! זיין חונד גנמדיג, נאך דיינער חונדיבערטעפֿליכען ווירדע! מווגיטיג
בייט דוח, דען בייטען: מ' וויר דען פֿרוממען, דיינע רעכטע מיט חוועגעסטערעקקט,
דען לוריקקערהערעדען חוועלונעהווען; דען דוח ווילנט וועהרליך ניכט, דמס דוח
טויריגען טערעבען! דמרון בעטען וויר פֿריה חונד טפֿמט: הקבֿגעהוועטער
קמניג מיין כרוניסהער, רייניגע חונד: פֿון זינדען חונד פֿערברעכען! —
פֿערגיס, מ' הערר, חונדערע פֿרעפֿעלטהמטען, זיין זינד מווגליכען! ערהערע
חונד, חונדער פֿעטער המלבען, למס ניכט דוח פֿערטרען דער בוסע חונד
פֿערגיטטערט זיין! למס חונדער יחועערנד געבעט ביי דיר חוועלעהווע פֿינדען!
מ' דוח, דעסען טייווע פֿלומענעדע בויטלע ווירפט, נמהערע חונד דיר, ניין

אליך חוצב להבים. מ' רצנו בעזלות פֿרים
ושבים: מ' שכנו אליך גֿערים ושבים.
מ' המוכים בטוחים על רחמיך הרבים:
מ' כי על רחמיך הרבים אנו בטוחים. ועל
צדקותיך אנו נשענים: מ' ולסליחותיך אנו
מקוים. ולישועתך אנו מצפים: מ' אתה הוא
י' מלך אוהב צדקות מקדם. מעביר עונות
עמו ומסיר חטאת יראיו: מ' כורת ברית
לראשונים. ומקים שבועה לאחרונים:
מ' אתה הוא שירדת בענן בכורך על הר סיני.
והראית דרכי טובך למשה עבדך: מ' ארחות
חסדיך גלית לו. והודעתו כי אתה אל רחום
וחנון: מ' ארך אפים ורב חסד ומרבה להטיב.

ע"י שליחות, כמו מזלכות אלה אל חמותם (שמות כ"ו י"ז). חולב להבים,
בענין קול ה' חולב להבות אש (תהלים כ"ט ז') וטעמו, אתה, החולב להבים,

חונד וועהלגעפֿלויג חוי', וויר חפפער פֿון שטיערען חונד למחוערן. וויר
קעהרען לו דיר לוריקק, זינגלינגע חונד גרייט, געשטיטלט חונד פֿערטרויענד
חוי' דיינע גרענלענאמע: במרהערליגקייט!

ימ, דיינער גרענלענאמע: במרהערליגקייט פֿערטרויען וויר, שטיטלען חונד
חוי' דיינע ווירדע, הקפֿען חוי' דיינע פֿערגעבונג חונד המררען דיינער הילפע.
דוח, הערר, בייט פֿון עוויגקייט הער מיין דוח ווירדע זינענעדער קמניג,
דער דוח זינדע זינענע פֿלוקע: בעזייטיגט חונד דוח פֿעהלער זינער פֿער-
עהערר מווענעדעט, דער בינדנים מיט דען פֿערפֿעהרען געשטיטלעטע
חונד דערען נמקממען טרייליך דען מייד ערפֿולט. דוח, דער דוח מין
דיינער חמיעטמטעוועלוקע דיר הערמבליעסעטע חוי' דען בערג סיני, מווג-
דוח דיינען דענער טזה דוח וועגע דיינער גיטע לייגעטעט, ענטערעקק-
טעט מיהנן דוח פֿעמערע דיינער גנמער חונד וועלכעטע מיהנן בעקמננט, דמס
דוח מיין מווגמרהערליגער, מווגמדיגער גמטע בייט, למחויטיג חונד פֿון
חונדנדיכער הולד. דוח למסעט דיינע וועהלטהמטען מין ווענע מנגעדיהען

וּמִנְהִיג אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּמִדַּת רַחֲמִים: מ' וְכֵן
בְּתוֹב. וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבִי עַל פָּנֶיךָ
וְקִרְאתִי בְּשֵׁם יי לְפָנֶיךָ מ' וְחִנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר
אֲחֹז וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

מ' אל אֶרֶךְ אַפִּים אַתָּה. וּבַעַל הַרְחָמִים
 נִקְרָאתָ. מ' וְדַרְךְ הַשׁוּבָה הוֹרִיתָ: מ' גִּדַּלְתָּ
 רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. מ' הַזִּכֹּר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֵרַע
 יִדְרִיךְ: מ' תִּפְּן אֱלֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא
 בַּעַל הַרְחָמִים. מ' בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנִיךְ
 נִקְדָּם. כְּחוֹדֶעַת לָעֵנוּ מִקֶּדֶם: מ' מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ
 שׁוּב. כִּמּוֹ בְּתוֹרָתְךָ כְּתוּב. מ' וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ

קרבנו אליך! וכן כתוב ויאמר וגו', שמות ל"ג י"ט. כהודעת לענו, כמו שהודעת למשה רבינו עקדם, שחפץ בתחנון ובתפלה; כמו שאמרו רבותינו ז"ל על ועמה הכניחה לי (שמות ל"ב י') פתח לו פתח והודיע לו שהדבר תלוי בתפלה עיד ויחל משה. מחרון אפך שוב, כמו שכתוב בתורתך: שוב מחרון אפך (שם ל"ב י'). וכלל בפסוק נחמה ונתלונן כיום וירד וגו' וכתיב גם ושכתי בפי

[illegible]

(* שמות קהפיטעל ל"ג פ' י"ט.

נִחַסָּה וְנִתְלוּן • כִּיּוֹם וַיֵּרֶד יִי בָּעֵנָן • ח' תַּעֲבֹר עַל
פִּשְׁעֵי וְתִמְחָה אֲשָׁם • ט' כִּיּוֹם וַיִּתְּיָצֵב עִמּוֹ שָׁם •
י' תֵּאָזִין שְׁוַעֲתָנוּ וְתִקְשִׁיב מְנוּ מֵאִמֶּר • יא' כִּיּוֹם
וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יִי וְשֵׁם נָאֵמַר •

וַיַּעֲבֹר יְהוָה יַעֲלֶה-פָּנָיו וַיִּקְרָא

יְהוָה יִהְיֶה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶץ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת:

[illegible]

חונטער דייכט פליגלן שטעטען סטול חונד סירט פֿינדען, גלייכווייז מן יענען
 טאג, וואָ דאָ, עוויגער, דיר מין חיינער וואָקע הערמכגעלמסען. געה' רחך
 חיבער חונדע פֿרעפֿעלטהטען הינוועג חונד וואָסע פֿערסלורנעגן חווי,
 ווייז מן יענען טאָג, וואָ דאָ דיר לז חיהן (מזה) היגעסטעלזט. ניט
 חונדער פֿלעהען: וואָ חויל' חונד וואָס חונדער פֿערטרמג: וואָ פֿער דיר געז
 וואָנגען, ווייז דאָ מן יענען טאָג געהען, וואָ עז הייסט: ויקרא בשם ה'.
 פֿערנער הייסט עז דערט: „דאָ ערשיינלג דעז עוויגען לנג מן מזה פֿער
 חיבער חונד ריען: „, דער עוויגע חייט חונפֿערמערליך דעז עוויגע וועטען,
 חייז מלונחטליגער געסט, מלונחטרהערליג חונד מלונחטריג, וואָגוויטהיג, פֿען

נצר חסד לאֱלֹפִים נִשָּׂא עֵין וּפִשֶׁע וְחִטָּאָה וְנִקְהָ: וְסִלְחָתָ לְעוֹנֵינוּ וְלִחֲטָאתֵינוּ וְנִחַלְתֵּנוּ:

סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חֲטָאֵנוּ. מַחַל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ: כִּי אִתָּהּ אֲדָנִי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קָדְאִידָ:

אֲדָנִי שְׁמַעַה בְּקוֹלֵנוּ

תְּחַיֶּינָה אֲזִינִיד קִשְׁבוֹתָ לְקוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ: שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ בְּשׁוֹעֵנוּ אֵלֶיךָ בְּנִשְׁאֵנוּ יְדִינוּ אֶל דְּבִיר קִדְשֶׁךָ: שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן

זהם רחויים לו מהטובות והשמיכה מהרעות בעבור ההשגחה הפרטית שהיתה דנקה נלכותיה, כמו שחמר: תתן חמת ליעקב חסד לחברה אשר נשבעת וגו' (מיכה ז' ב') ר"ל כי מה שנשבע מירושלם הארץ שהי' חסד לחברה הוא חמת לזרע ישראל שראוי שתקיים להם זה מלך השגחתו שהיתה דנקה על הארץ הנבחרת שהתחייב ממנו זה היעוד על כל החסד, והוא נוצר חסד לאפים, ר"ל שמה שהשפיע מהטובות לדנקים בו, הוא כותן לזרעו וכן ארוך מאד, והוא נשא עין למי שיזכר אליו ויסור ממנו הרע שהי' ראוי שיפול עליו ע"ד התוכחה שכבר השתנה המקנל מרשע אל לדיק, וכן הוא נושא פשע ונושא חטאה לשנים ועוזנים דרכיהם הרעים, והעון הוא הנעשה במזיד, ופ"ע הוא הנעשה ע"ד מרד, והוא קשה מעון, וחמ"ה כוללת כל מחשבה וכל שגגה במעשה, ונקרה, גם הוא מדה, כמו שפי' הרשב"א, ונקרה לא ינקה ופוקד עון חכות על בניו הוא פירוש לכשאלות ויקרא מדה כי ינקה אותם בפקידה הכיאל, ומפני כי הכשאלו' איננו זה העון ופשע וחטאה, אבל בכל אחד ענין מיוחד לו ויקרא בכל אחד מדה אחת. אדני, תהלים ק"ל ב'. שמע קול, כ"ח ב'. שמע, איננו מן הכתובים.

חונדנדריכער הולד חונד טרייע, דער זיינע הולד דעם טויענדוטען געטלעכט גיך חויכעבעהמלס, דער וויסעטהמט, מבפמלל חונד ינדע פערגיבט חונד ערלוקסט. פערגיב חונדערע וויסעטהמט חונד ינדע חונד ניכ חונד לו דיינעם חויגענטהוין מו! פערגיב חונד, פמטער, וויר המכען געזינדגט! פערליהע חונד, קמיג, וויר המכען געפערעט! דוח בייט יח חוין מלוגיטיגער, פער געבענדער גמטט חונד פמן גרמסער ווילדע מלונען, דוח דרך מרדעטן. מך הערר, ערהערע חונדערע טטיממע! למס דיינע מהרעו ווערקען חוין חונדער מיכבריוטיג פלעהען! פערניכט חונדער פלעהען, ווען וויר לו דיר טרייען, לו דיינעם הייליגען כמרע חונדערע המכדע חויכעבען! המרע חונדערע טטיממע, עוויגער, חונדער

וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: שְׁמַע יְיָ קוֹלֵנוּ נִקְרָא וְחֲנֻנוּ וְעֲנֵנוּ: אֱלֹהֵינוּ רַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת כִּי

יְיָ בְּקֹר תִּשְׁמַע קוֹלֵנוּ בְּקֹר נַעֲרָךְ לָךְ וּבְצַפָּה: כִּי שְׁמַע אֶל אֲבִינוּ יְיָ וְאֵת אֲסִירָיו

לֹא בָזָה: כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שָׁקַץ עֲנֹת עֲנִיו וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמָּוֶנוּ וּבְשׁוֹעֵנוּ אֱלֹהֵינוּ

שְׁמַע: לִי הִשְׁוֵעָה עַל עֲפֹךְ בְּרַכְתֶּךָ סִלָּה: יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁבָב לָנוּ

אֱלֹהֵינוּ יַעֲקֹב סִלָּה: יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטַח בְּךָ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ

בְּיוֹם קִרְאֵנוּ: הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: לֹא דָנִי אֱלֹהֵינוּ רַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת כִּי מִרְדְּנוּבוּ: וְסִלְחָתָ לְעַמְּךָ אֲשֶׁר חֲטָאוּ לָךְ וּלְכָל פִּשְׁעֵיהֶם אֲשֶׁר פִּשְׁעוּ בְּךָ וְנִתְּנָם לְרַחֲמִים

לִפְנֵי שׁוֹבֵיהֶם וְרַחֲמוּם: וְאִתָּהּ תִּשְׁמַע הַשְּׁמִים מִכּוֹן שְׁבִתְךָ וְשְׁמַעַתָּ וְסִלְחָתָ: סִלַּח נָא לַעֲוֹן הָעַם הַזֶּה כַּגֹּדֶל חֶסְדְּךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לָעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹדָה. וְשֵׁם נִאֲמַר וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלְחָתִי בְּדַבְּרְךָ:

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וְשְׁמַע פִּקְח עֵינֶיךָ וּרְאָה שְׁמִמִּיתֵנוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ:

שמע ה', כ"ז ז'. ה' נקרא, כ' ד'. כי, ס"ט ל"ד. כי לא, כ"ב כ"ה. לה', ג' ע'. ה' נכחות, ע"ז ח'. אשרי, פ"ד י"ג. ה' הושיעה, כ' י'.

גמטט, חונד ניכ מיט ערבמרטען חונד ווהולגעמללען חונדערע געבעטע חוין. המרע, עוויגער, ווען חונדערע טטיממע רוקט! בעגמדיגע חונד ערהמערע חונד! עוויגער, פריה ווולטעט דוח חונד המרעו, פריה פערפליגען וויר חונד לו דיר, חונד המרעו! דען דער עוויגער ערהמערע דוח מרועו, פערמחמקהט ניכט, ווען ער פערמללען לוקסט. ער פערמללעט ניכט, פערמחמקהט דעו מרועו עלענד ניכט, פערבריקט מיהקן ווין מלללען ניכט חונד המרע, ווען ער לו מיהקן טרייט.

הילפע פלינדעט ממן בייט דעם עוויגער. דיינען ועגען מיכער דיון פמק! סלה. דער הערר נכחות חוין מיט חונד, יעקב' גמטט מיט חונדערע פערטע! סלה. עוויגער, נכחות, הייל דעם וענטען, דער דיר פערטרויט! עוויגער, פער יויה! חונד יעג! דער קמיג ערהמערע, ווען וויר פלעהען!

כי לא על צדקתינו אִנְחָנוּ מִפִּילִים תִּחְנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ
 כי על רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אֲדָנִי שְׁמַעַה אֲדָנִי סְלַח אֲדָנִי
 הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֵר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שְׁמָךְ
 נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ:

מיוסד ע"ס א"ב. אלהינו ואלהי אבותינו.

ס' סֶלַח נָא אֲשָׁמוֹת וּפְשָׁעֵי לְאִמָּךְ.
 ק' לַעֲזֹן בְּנִיךָ בֶּל יִחַרָה זַעַמָּךְ:
 ס' סֶלַח נָא גִּעּוּלִים וַיְחִיו מִמִּקּוֹר עַמְּךָ.
 ק' לַעֲזֹן דְּגָלֶיךָ שֶׁאֵין וְתִנָּחֵם בְּנֵאֲמָךְ:
 ס' סֶלַח נָא הַכֹּל מוֹדִים וְעוֹזְבִים בְּרִשּׁוֹמָךְ.
 ק' לַעֲזֹן וּפְשַׁע מָחַל לְמַעַן שְׁמָךְ:

כילא על דקדוּתוֹ אִנְחָנוּ מִפִּילִים וגו' עד ועל עמך, פסוק הוא כדכילא ע' י"ח.
 סלח. געולם, לזון תשוב והוא כנוי לעוונות. ויחיו מעקור עמך, עמקור
 חיים שעמך והיינו חיי העולם הכל כלא הפסק בדכתיב כי עמך מקור
 חיים (תהלים ל"ו י'). דגליך, ישראל, דגלים שלך. ותנחם כנוחמך, בדכתיב
 וינחם ה' על הרעה וגו' (שמות ל"ב י"ד) וכתיב ויאמר ה' סלחתי כדנריך (נמדבר
 י"ד כ'). הכל מודים וכו', ישראל שמודים על כל עוונותיהם ועוונות אחרים, לכן סלח

דען ניכט חוץ. חונערע פֿרומיגקייט געשטימלט, וועגן וויר וויט
 חונערען פֿלעהען דיר מן, יחנדרען חוץ דיינע גרענלענאמען: במרהערגליג
 קייט. הערר, ערהערע! הערר, פֿערלייגע! הערר, פֿערניכן, ווייל פֿעהערע,
 נאָרע ניכט! חונד דיינעטוויילען, וויין גאטט! דען נאָך דיינען נאָמען
 ווירד דיינע טעמדת חונד דין פֿולק גענאָנט!

ח' ק' פֿערגיב דאָ: פֿערטוילדען חונד דין פֿערעלען דיינע: פֿולקע!
 ק' וָמֶס דיינען נאָרן ניכט ענטברענגען וועגן פֿערברענגען דיינע קינדער!
 ח' פֿערגיב חיהנען חיהרע וויספֿוללען הענדלונגען, ערהאַטע ווי דורך דין
 חורקוועלע דיינער גיטע! פֿערלייגע דין וויסעטהעטען דערער, דין
 דיינער פֿעהנע געשווערען, חונד וויי בענאָלטיגט, וויי דין פֿעהרייסען.
 ח' פֿערגיב חיהנען, דין חיהרע ווירדען וואָלע בעקענגען חונד פֿערלונגען, וואָוויי דין
 פֿערגעטריבען (*). פֿערלייגע וויסעטהעטען חונד בעפֿוללען, חונד דיינע נאָמען וויילען!

(*) וְהָיִינוּ עוֹ חַיִּים מִזֵּלֵי כ"ח פֿסוק י"ג: „ווער ווינע ווירדע בעקענגען
 חונד פֿערלונגען, ווירד בענאָלטיגט.“

ס' סֶלַח נָא זְדוֹנוֹת וּשְׁגוּרוֹת לְבְרוּאֵי לְשִׁמְךָ.
 ק' לַעֲזֹן חַטָּאִימוֹ חַטָּא בְּנִדְיַבְרַת גְּשָׁמָךְ:
 ס' סֶלַח נָא טַפְּשׁ טַפְּלוֹת רִשְׁעֵי עַמְּךָ.
 ק' לַעֲזֹן יְדִידֶיךָ יִבְקֹשׁ וְאִיָּנּוּ בְּנֵאֲמָךְ:
 ס' סֶלַח נָא כַּחַשׁ פְּרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים לְעַמְּךָ.
 ק' לַעֲזֹן לְקוֹחֶיךָ כִּפּוּר בְּטוֹב טַעַמָּךְ:
 ס' סֶלַח נָא מְרִי מִיַּחְלֶיךָ וּמִיַּחְדֶּיךָ בְּעוֹלָמָךְ.
 ק' לַעֲזֹן גְּדֻחִים מָחָה וּבִנָּה אוֹלָמָךְ:

להם כמו שרשמת וכחנת, וטודה ועוזב ירוחם (מזלי כ"ח י"ג). לברואי
 לשטן, לישראל שברחת לשטן שחמך כל הנקרא בשמי ולכבודי נבראתי
 (ישעיה ט"ג ז'). חטאיו חטא, חטאיהם עבר בגשם נדבות שלך, והוא
 ע"ה גשם נדבות חניף אלהים (תהלים ס"ח י') וע"ה וורקתי עליכם מים
 טהורים וטהרתם (יחזקאל ל"ו כ"ה). טפש טפלות וכו', השטות והטפשות
 שטפלו בראשי חוטא, והיינו העוונות, כי אין אדם חוטא אלא ככנס בו רוח
 שטות כמו שחמך נדבותו ז"ל. ואיננו כנוחמך, ככחוב בימים ההם וכעת ההיא
 כאם ה' יבוקש את עון ישראל ואיננו (יחזקאל כ' ב'). כחש, ל' הכחשה
 ובפירה הוא והוא תאר לעוונות ופשעים, וטעמו, סלח כל לעוונות של
 כורעים ומשתחוים לעומך היינו ישראל. לעון לקוחך, לעון ישראל שלקחת
 לך לעם בדכתיב, ואתכם לקח ה' ויוציא אתכם מבור הנדרל מעלרים
 להיות לו לעם נחלה (דברים ד' כ'). ערי, כמו לאות לכני מרי (נמדבר י"ז כ'),
 ושעורו, סלח מערי של מייחלך ומייחדיך, והיינו ישראל. נדחיס, נדחי ישראל.

ח' פֿערגיב פֿערעלען חונד פֿערגעהונגען, דין דוח לו דיינען רוחע ערשפֿע
 פֿען! ענטווידיגע חונד ערקוויקע ווייט דען רעגען דיינער ווירדע!

ח' פֿערגיב דין טעהרייטען¹, דין חוץ דען געטאָמען דיינען פֿולקען העלע
 טען, וָמֶס דין וויסעטהעטען דיינער וועבלינגע געוואָלט, מבער ניכט געפֿונדען
 ווערדען — וויי דין לוגעוויכערט².

ח' פֿערגיב דען חונדליבען דערער, דין פֿער דין הינקייטען חונד מנבעטען! פֿער
 וואָנע דין וויסעטהעטען דיינער מנבעטהעריגען, נאָך דיינער ווירדען וויינע!
 ח' פֿערגיב דען חונדליבען דערער, דין חוץ דין העררען חונד דיינע
 חיינדייט דער וועלט פֿערקוידען! פֿערלונגען דין וויסעטהעטען דיינער
 פֿערמיררעטען, חונד בויע דיינע רעוירדען ווירדען חוץ!

(1) ווירדען, דין חוץ טעהרייטען בעגריפֿען חונד פֿולקען גרונדקעטלען בערוהען.

(2) דורך דען נכיל ירמיה קאָפּיטען 50 פֿ 2.

מ"א (Tom 6.) I ט 9

י' סלח נא סלופם וגונגם בספרת שלומך.

י' לעזן עבדיך עלם וכבוש בעלומך:

י' סלח נא פן יענשו ממרומך.

י' לעזן צאנך שבח והיא תהלתך ורומך:

י' סלח נא קלונם וחמול עלימו ממרומך.

י' לעזן רחומיך תשא מלצודם בחרמך:

י' סלח נא שמץ תעתוע תעוב רחומך.

י' לעזן המימך העבר בגדל רחמיך:

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות

מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה

סלופם, עותתם וקלקולם. עלם, לשון העלמה. וכבוש, ל' יכבוש עוונותיו (מיכה ז' י"ט). בעלומך, במרחק בעקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו. קלונם, חרפתם, וכל עון הוא קלון לעושהו. רחומיך, חסדיך. מלצודם, במרחק, מלכוד אותם במלכודת, והר' קמון כדון, ומרס הוא מלכודת ורשת בדכתיב מלכודים ומרמים (קהלת ז' כ"ז). שמץ, ל' לשמלה בקמיהם (שמות ל"ב כ"ה) והוא פגם ודופי. תעתוע, ל' מעשה תעתועים (ירמיה י' ט"ו) לכן הח' ל"ל פתוח, ותעוב ל' תועבה ושלשתם כנויים לחטא ועון; וזכרה שמלת שמץ סמוך ונעמו שמץ תעתוע אשר הוא תעוב רחומיך כי הוא מתעב אותם. תעמיך, ישראל. מעביר ראשון ראשון, כמו שאמרו ז"ל במס' ר"ה דף י"ז א', תנא דבי ר' ישמעאל, מעביר ראשון ראשון וכך היא המדה, ופירש"י עון שנראשונים הנאים לתתו ככך שאזנים מעבירו ואומטו, ואם היו מחלה על מחלה כיון שחסר אחד

ח, פערגיב דים פערקעהרטען הענדלונגען דיינע פלוקען חסד ניין יום חיו
סטן מונטער דיינער פריערדיגען היטטע! פערהיימליכע דים היסטעטע
טען דיינער קנעכטע חסד בירג יום חיו דיינער העל!

ח, פערגיב מיהנען, דחם יום ניכט טרעפפע דים מיבער יום פערקענגטע סטערקע!
פערגיס דיינער ומועזע היסטעטעטען, עו גערייכט דיר לו רוחק חסד פרייו!
ח, פערגיב מיהרע שטערטהעטען! ערבמרט דיר מיהרע חיו דיינען הקהען!
פערלייטע דים היסטעטעטען דיינער געליעבטען, דחויט יום יך חיו
דען חויעגברייטעטען נעטלע ניכט פערטלינגען!

ח, פערגיב דען שטערקעקען, דער דיינע ליטעלינגע שטערט! בעווייטיגע דים
היסטעטעטען דיינער פרחמוען, נחך דער גרמסע דיינער במרהערליגקייט!
אל. מוועגטיגער קהניג, דער חויל דען טהרמן דער במרהערליגקייט ויטלט,
הולדרייך רעגירט, דים היסטעטעטען ויינע פלוקען פערלייטע חסד מיהרע

לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא ברעתם תגמול. אל הורית לנו לומר (מדות) שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שרודעת לענו מקדם כמו שפירוש וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקמה: וסליחה לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

מסס יכריעו סוכיות, וכך היא המדה, המנהג. לחטאים, כן הגירסא נכל כ"י ודפוסים ימים וכן עקר כי הוא גם תאר אל החוטאים כחננו למפועים, ואם תנקה הח' כחטף יהיה גם דבר אל החוטאים עלמם וזה הפך המכוון ממנו. אל הורית לנו וכו', גם זה מכוון אל המס' ר"ה דף י"ז ב', ויעבור ה' על פניו ויקרא, ח' יוחנן חלמלא מקרא כתוב ח' חסד לאומרו מלמד שנתעב הקב"ה בשליל כבוד והרעה לו למשה סדר מפלה ואמר לו כל זמן שישראל חוטאים לפני יעשו לפני כסדר הזה ואני אעמוד להם עוונם. ה' ה', ח' הוא קודם שיחטא האדם ח' הוא לאחר שיחטא האדם ויעשה חסדה, אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת, אמר רבי יהודה ברית ברותה לשלש עשרה מדות שאין חזרות ריקם שאל' הנה חסדי כורת ברית וגו' עכ"ל; וזה זכר לנו ברית שלש עשרה. לענו, למשה רבינו. ודע כי בכ"י קלונא יאן נוסן כתיב, הורית לנו לומר מדות שלש עשרה וכן משתמר ויקרא בשם ה' ויעבור וגו', מכוון מענינם לעיל דף ל"א.

פערקעהרטען מוועגטיגער היסטעטעטען, דער פערלייטע דען וינערן
חסד פערקענגען דען פערקענגען חיו מענגע פערלייטע, דער חילד חיוט
געגען מוועג פלייט חסד מוועג — דח פערקענגען מיהנען ניכט
נחך מיהרער במהייט — ח מוועגטיגער, דח יעלבוט היטט חסד גע-
לעהרט, דיר היט דיינען דרייחלען מדות מלכובעטען! וך געדענקע חסד
דען היטע דען בוכדען דער דרייחלען, דח דח חיוט דען מלכובעטען
גען (משה) בעקמנט געמחלט, ויח געטריעבטען טטעהט: „דער עוויגע ליעס
יך חיו חיינען ומוקדע הערמך, טטעטעטע יך לו מיהנען חיו חסד ריען היט נחמטן“ —
נחמילך, דח ערטינגע דען עוויגען נחך חיו משה פערמיבער חסד ריען:
„דער עוויגע חיוט מוועגטיגערליך דח עוויגע ווענען, חיו מוועגטיגער
געטט, מוועגטיגערליך חסד מוועגטיגער, מוועגטיגער, חיו מוועגטיגערליך חסד
חסד טרייע, דער ויינע חסד דען טויענדעטען געטעטעטע נחך מוועגטיגער
הקלט, דער היסטעטעטען, מלכובעטען חסד וינער פערקענגען חסד ערמסט.
פערגיב מוועגער היסטעטעטען חסד וינער חסד ניין חסד לו דיינען חיו

סלח לנו אֱבִינוּ בִּי חַטָּאוֹנוּ. מַחֵל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ בִּי פִשְׁעֵנוּ:
בִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסֶלַח וְרַב חַסֵּד לְכָל קִרְאֶיךָ:
לְמַעַן שְׁמַךְ יְיָ וְסֶלַח לְעוֹנֵינוּ בִּי רַב הוּא: בִּי
עֲמֹךְ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּגְדַּל: לֹא כַחַטָּאוֹנוּ תַעֲשֶׂה לָנוּ
וְלֹא כְעוֹנֵינֵינוּ הַגִּמְמוֹל עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: יִדְעֵנוּ
בִּי חַטָּאוֹנוּ וְאִין מִי יַעֲמֹד בְּעֵדֵנוּ שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֹד לָנוּ
בְּעֵת צָרָה: לֵךְ לְבָדֶךָ חַטָּאוֹנוּ וְהִרְעֵנוּ בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂינוּ: קְרוֹב יְיָ
לְנִשְׁבָּרֵי לֵב וְאַתָּה רַב־אֵל רוּחַ יוֹשִׁיעַ: שְׁמַעֲנָה יְיָ צְדָק
הַקְּשִׁיבָה רַחֲמֵינוּ הַאֲזִינָה תִפְלָחֵנוּ בְּלֹא שִׁפְחֵי מִדָּמָה:
לִי הִישׁוּעָה עַל עֲמֹךְ בְּרַכְתָּךְ סֶלַח: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ
מִשְׁגֹּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלַח: יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם

למען שִׁמְךָ, תהלים כ"ה י"א. כי עֲמֹךְ, ק"ל ד'. לא כחטאינו, ק"ג י' והוספת עֲמֹךְ
לעֲמִיד. למען, קט"ג י"א. למען דעת, מ"ח ח' ס'. למען, תהלים ס' ז'. ויהי, ע' י'.

גענוהוּס מו! פֿערגיב חונד, פֿעטער, וויר העבען גענוידיגט! פֿערלייגע
חונד, קהיג, וויר העבען געפֿרעפֿעלט! דוח ביוט יח מיין מלגטיגער,
פֿערגעבענדער גוטט חונד פֿון גרמסער ווירדע מללען, דוח דיר מרופֿען.
פֿערלייגע, הערר, חונדערע וויסעטהעטען, חונד דיינע נחמטע וויללען,
דער חונדענדיך גרמס חיוט. פֿערגעבונג טטעהט בייך דיר מו, חויל דחם וחויל דיר
עהרפֿירטע. בעגענגע חונד ניכט יח, וויר עו חונדערע ווירדען פֿערדיינעטע;
פֿערגילט חונד ניכט נאך חונדערע וויסעטהעטען! חונד דיינע נחמטע וויללען,
הערר, ערקוויקע חונד! דיינע מללגעטעטיגקייט בעפֿריי' חונד חויר דער נחטה,
דחמיט מללע פֿולקער דער ערדע מיננע ווערדען, דחם דער עוויגע, ער מללזין גחטט
חיוט, חונד מהנע חויהן קיינער. חויל דחם גערעטעטע ווערדען דיינע וועבען, וחס
דיינע רעכטע העלפֿען, מנטווערטע חונד! דער הערר ווירד לוללעט דען בעררמנג
טען וויר, לוללעט חוין דען טריבונל: לייטען. (הילפֿע ח' וו, וויר מעבען דף ל"ב.)

בִּוְטַח כָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאֵנוּ: בִּי לֹא עַל
צְדָקָתֵנוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לִפְנֶיךָ. בִּי עַל רַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים. אֲדֹנֵי שְׁמֶעָה אֲדֹנֵי סֶלַח אֲדֹנֵי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל
תֵּאֲחֹר לְמַעַן אֱלֹהֵי. בִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ:

אלהינו ואלהי אבותינו.

עקרה. מיוסד ע"פ חשר"ק כפול מרנינו בנימין בעל שם.

י' תַּמַּת צוּרִים וְחֶסֶד. תִּזְכּוּר לְגִינֵי מוֹלָדֶם.
י' שְׁבָתָם בְּגִיט מִפְּחִידֶם. שְׁפוּטִים בְּרוּעַ
מַעֲבָדֶם: י' רִשְׁעֵי אִם סָרַח. רְדוּתָם בְּבִכּוֹר
טָרַח. י' קִיּוֹם בְּרִית אֲזָרַח. קוֹל קוֹרֵא בְּעֵדֶם
יִצְרָח: י' צִיצוֹ לְהַעֲלוֹת בְּפֶקֶד. צוּי עֲשׂוֹר
שָׁקֶד. י' פֶּעַל מוֹבַח וְשֵׁם תוֹקֵד. פְּרִי בָטָנוּ
בְּכֶבֶשׂ עֶקֶד: י' עֲלָצוֹ שְׁנִיָּהם בְּאַמְנָךְ. עוֹקֵד
וְעוֹקֵד עֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ: י' סַח בֵּן לְחֹזְרוֹ בְּפוֹת

חומת לורים, תמימת האבות. בגיט מפחידם, נאחץ הטפחדת ומנהלת
אותם. מעבדם, מעשיהם כמו יכיר מעבדיהם (חיוט ל"ד כ"ה). רשע, כ"ב
כ"י ודמוסים יאנים וכוון הוא, וטעמו חס סרח רשעתם עד שנתחייבו
לרדות אותם בכבוד טורח. קיום ברית אורח, הוא חברה. קול קורא וכו'.
זיו, לאחזי טעיו והיינו כנו יחחק. להעלות כפוקד, כאשר פוקד להעלותו,
זו עקד וטח לעשות הליווי, ופעל מונח וכו'. עללו, שז. בלמנך, בלומן
ולמונה שכן. סח, ל' זיח ודכור ונכתב כס' וכש. להורו, לאכיו. כפות, קשור.

חומת צורים. ומכטעט דוח דוח חונדלד חונד דוח פֿרמחויגקייט דער
חורפֿטער חיהרען נחמקחחויגנען געדענקען! מך, וויר יינד טמן המרט דורך
סומכטען חוין פֿיינדליכען טהמלערן פֿיר חיהרע חילבוען המנדלונגען בעטערמפֿעט!
וילבוט דען גחטטלומען: יינד יענע סווערען ווירדען געמוגומע ליכטיגונג ויינער
פֿערברעכען. דחן פֿעטע בינדינס דעו ערלפֿטער: (אברהם) ערהטעט וויר
יינע טטיווע חונד ביטטעט פֿיר דעסען מִבְּקִיחֵיגנע. — קוין ווירד חויהן דער
בעפֿעהן ערטהייט, ויינע טפרמסע לון מִפֿפֿער דחלוברינגען, טמן ווירד ער
פֿמללנגען; סנעלן ווירד מלמח ערריכטעט, דוח פֿלומחע ווירדערטע, חונד
וויר חוין ווירדען וויר ויינע ווירדעט געבונדען דח — וויר דער בינער, וויר דער
געבונדענע, ביידע פֿערטרויענד חויל דיר, ערפֿילטען פֿריידיג דיינען וויללען.

אבא לבנה. סלף פן יארע ויפסל קרבנה:
 נחנו על המערבת. גטל בידו המתהפכת.
 מפרזם לולי הקשיב סבת. מהר לשחטו
 ולא אט ממלאכת: לשם שניהם בעזדם.
 למו נשבעת במעמדם: בער בנייהם
 יקלקלו מעבדם. כפיפת רך יזכר למו
 לסעדם: יהי ראה והביטה. יד בנייהם בי
 למאר מטה. טרודים תחת על מוטה.
 טורדיהם גמו אין עוד למו פלטה: חי רוכב
 שבעה. חק זכור וברית שבועה. יזרז קץ
 וחיש ישועה. זרים כי אמרו אין עוד למו ישועה:
 ואם חובות עצמו. ופשעים העצמו. י' המון

סבת, ל' שמינה מן הסבת ושמע ישראל (דברים כ'). ולא אט, ולא כחלל. כפיפת
 רך, כפיפת הכתר יחזק. נטו, אמרו. חי, חזר לאל ית'. רוכב שבעה, כעס
 רוכב שמים (דברים ל"ג כ'), ואמר שבעה במקום שמים, שבעה רז"ל שאלו (חגיג' דף
 י"ב), ו' רקיעים הם. חוק זכור וכו', זכור החוק וברית השבעה שנשבעת לאברהם שם

בינרע, פתער! — ו' ספרתך דער ערלייגטע לזון ערלייגער — בינרע דיינע
 ו'הן פטוט, דמיוט ניכט: ווירריגע: ייך ערלייגע חונד דין פפער
 ענטווייהע! נוו סטרעקטע ער מיהו חויל דען סרמגען הין, ערגיך דמי
 בלחנקע סווערט — ווקרע ניכט דיח היינעלעסטיינע פונטלויך ערשטלען,
 ו' ווירדע דער ו'הן פתן פתער מהנע לזידערן געטלעכטע ווקרערן זיין!
 ו' ווקרערן בידע מן מיהרער סטעלע, מוז רוח, הערר, מיהנען לוגע
 נחך ווקרערן דענע: לזרטיינע דולדען מיהרען: ו'הנען מיינען לו גערעכקע
 סווקרען, דענע: לזרטיינע דולדען מיהרען: ו'הנען מיינען לו גערעכקע
 חונד מיהנען, ווען ייח חויל מיהרע פלויכט פערטלענע ווקרערן, דענעך
 בייחלסטענהען. ו' ויעה דען, עוויגער, סויע דיח קרמפט מיהרער
 קינדער, ויח זעהר ייח דמיהנע ווקרען! געבייגט חונטער דמי ווקרער
 רופען פרמהוקקער מיהרע חונטערדריקער: פיר ייח מייט קיינע
 ו'הן — חונד יינר חויל חונטערער סולדען פיען, חונטער
 ו'הן — חונד יינר חויל חונטערער פיר חונד רעגט

מעיד עלינו יהמו. הן רחמיך אותנו יקדמו:
 י' דרשנו נא ופקדנו משמי שמי שחק. דקדוקי
 עניות הסר מעמך ורב דחק: י' גלה מלכותך
 עלינו ואויבינו תרחק. גאלה לעמך תחיש
 ואתה יי אל תרחק: י' בלה בשרנו ועורנו
 מרב אנחות. בלי שלוח והשקט והנחות.
 י' אדון נהלנו על מי מנוחות. אליך נפיל
 תחנתנו כי לך הרחמים והסליחות:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות
 מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה
 לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר
 ורוח. לא כרעתם תגמול. אל הורית לבנו לומר (מדות)
 שלש עשרה. זכר לבנו היום ברית שלש עשרה. כמו
 שרודעת לענו מקדם. כמו שפרוב וירד יהיה בענו
 ויתצב עמו שם ויקרא בשם יהוה:

על הטעם. הן רחמיך הכדים אותנו יקדמו, כ"כ כב"י וכן עיקר, שם לא כן יחסר
 ה' השני, שהרי הפיוט כולו נכנס על חשר"ק כפול, עיין עליו. בלה נזכרו
 ועורנו, עש"ה בלה נזכרו ועורי (איכה ג' ד'). והנחות, כ"כ כב"י ודפוס יזן
 וכוון הוא, לשון, והנחה למדינות עשה (אסתר כ' י"ח) והוא ל' מנוחה והשקט; וחילו
 חקד ה' פתח דוגם, יהיה ל' הנחה ועזיבה הפך המוכן לענינו.

ווערדען חונד דיינע מלכותה ערלייגטע חונד ענטגעגענקחטען! בענע חונד
 חויל דיינען היינעלעסטיינען הקהען, חונד ניח דין חונטער מן! הילך דער
 דריקערדען מרוטה דיינע פלוקען: חב חונד דען גרמסען ענער! ער
 פלענע חונד דין היינעלעסטיינען רייך חונד דעמיטהיגע חונטער קווקלער! בע
 סלייניגע דיח ערלייגע דיינע פלוקען חונד ייח ניכט פערנע, עוויגער! —
 ייעהע, פלייט חונד חויל יינר חונד פלען פלענען לזידען היינעלעסטיינען,
 מהנע פריידען לעבען וויר, מהנע ערהמלוג חונד מהנע רועה! — ו' הערר,
 פיהרע חונד ענדלך וויעדער לו יענען סטילען במקען הין; פלעהער
 ווערען וויר חונד הין פלך דין; דיר נור מייט ערבמלוג חונד פערעבונג!

חטאנו צורנו סלח לנו ויצרנו:

כפיוע הזה מיוסד ע"ס א"ב כפול ומשולש, והיינו שתי תיבות הראשונות מכל סדרו מתחילו' על אותיות אות והאות ההיא בעלמא תשוב אחר טלת הן, וכל סדרן וסדרן יתום על ל' פסוק טעקראי קודש, וכמרוז האחרון חתום שמעון בר יצחק.

ח' אַתָּה אֲדַרְשׁ וְאַלִּיךְ אֶתֹדַע. גְּדוֹל בִּיהוּדָה וּבִישְׂרָאֵל נִדְעָה.
ה' אַתָּה חֲקַרְתָּנוּ וַתִּדְעָה. כִּי פָשַׁעִי אָנִי אֲדַע:
אֲדַע אָבֵל אֲשָׁמִים אֲנַחְנוּ. וּמִהֶמּוֹן רַחֲמֶיךָ לֹא זָנַחְנוּ.
ח' הֵן אֵלֶיךָ פָּשִׁים שָׁמַחְנוּ. כִּי בָשָׂם קִדְשׁוֹ בְּמַחְנוּ:
ח' בְּמַחְנוּ בְּשִׁמְךָ לְנַפְשׁ תִּאָּוֶה. וְהַפְקָנוּ מִגֵּן בְּלִי גִּאֻה.

אחרי אדרש, טלאנו דריש את ה' לתפלה כמו דרשתי את ה' ועכני (תהלים ל"ד ה') וכן אני אדרש אל אל (חיוה ה' ח') וככה אחרי אדרש תפלה ותחנה. ואליך תודע, אחגלי ואודה פשעי, ל' בערחה אליו תודע (בעדכר י"ב ו') ש"ח מחגלי, וכן אחר דוד, חשתי אודיעך ועוני לא כסיתי (תהלים ל"ב ה'), ושלט' אחר טכס' פשעיו לא ילליח ומוד' ועוזב ירוחם (משלי כ"ח יג). גדול ביהודה וכו', טוסכ על אחרי כלומר אחרי ואליך אדרש שאתה גדול ביהודה וכו', כעאמר דוד: נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו (תהלים ע"ו ב'). אדע חבל, ידעתי נאמת כי אשמים אנחנו ועשנת המון רחמיך לא זנחנו, ולולא הם כבר נשכחנו. שפחנה כ"ב כ"י וד' וכן עיקר כמו שחשתי אליך כפי (תהלים פ"ח י'). נטחנו כשטך לכפש תאזה, טעמו נטחנו כשטך שהוא תאזה לכפש, והוא עש"ה, לשטך ולוכדך תאזה נפש (ישעיה כ"ו ח'). והפקנו טגן בלי גאזה, מיוסד על מאמרם ז"ל במס' עירובין דף ס"ה א', א"ר חיי' המפיק טגן בשעת גאזה סוגרין וחוטמין וכו'. ע"ש בעפרשין, והיולא טעמו לכונותינו הוא כי התפלה תכונה בשם מן, אס בעבור שהיא טגן לאדם או בעבור שחלת ברכותי טגן אברה' והמתפלל בלי כוונה מיוסדת הוא המפיק טגן בשעת גאזה, ואמר הפייטן והפקנו טגן בלי גאזה, כלומר התפללנו ככוונה מיוסדת שלא בשעת גאזה. או הרכונו בו שהתפללנו בלי גאזה חלל בהכנע', וכמו שאמרנו ז"ל, אין עומדים להתפלל חלל

וויר החבטן געוידריגט, חונער שטן! פֿערגיב חונ, מ' שטפֿעֿר!
ח' אחר אדרש. נחך דיר זעהנע חיד מיר, דיר ערמפֿעֿנע חיד מ' זענען.
גרמס ביט דוח חין יהודה, המפגריהוט חין ישראל! יח, דוח דורשטויט
חונ גחל, דוח ווייסט, דמס וויר חונער זיכערן חייגעשטעהן. חיד גע
סטעהנע ען, וויר זיכר ווהרליך זיכער, חונר דענקחך המט דיכע גרמס
במרהערליגקייט חונ זיכט פֿערשטמטען!

ק'. יח, לו חיהנ העבען וויר חונערע המנדע עאפֿער,
דען זיינען הייליגען כממען פֿערטויען וויר!

ח'. וויר פֿערטויען חיהנ, חונערע זעלע ווהנע, זענען שטן ביח חיהנ ח'.

ה' במעוץ לדל תקוה. כי השפילו ותאמר גוה:
גוה גאים עלי מגדילים. ברנו שבעים לא נחדלים.
ח' ה' גלל המציק מתדלדלים. כי רצין עוב דלים:
ח' דלים דינג פֿחרו ורהו. פאים כמודה ועוזב לרחמיהו.
ה' דפים היום תכפרהו. כי יום כפרים הוא:
הוא הור והדר ילפש. ישוב ירחם ועון יכפש.
ח' ה' המתק בפי בדבש. כי הוא יכאיב ויחבש:
ח' ויחבש ולשמו כל יורו. כי יסיר משאת כבדו.
ה' ונעמו לפניו יתורו. כי בדבר אשר זרו:

טחך כוכד ראש, וטעם טפיק מולא. הן נטען, יח לדל תקוה, ככחוב כי היית טעון לדל (ישעיה כ"ה ד'). כי השפילו וגו', פסוק הוא באיוב כ"ב כ"ט, ולכונת הפייטן טעמו אס ישפילו הכריות את עלמס בהכנע' לפניך אתה תאמר גוה, כלומר שיתרשטו ויחששו. גוה גאים וכו', טעמו לרינו הגאים טגדילים עלי בגאזה וגאון לכן אנחנו תמיד אנשים כרוגז ואין אנו נחללים טעמו, הן נגלל המליך ומלך לנו אנו מתדלדלים, כי המליך הכוכר רלן עוב דלים היינו ישראל, ופסוק הוא באיוב כ"י ט. דלים דינג וכו', כ"ב ככ"י וכן עיקר שהרי כל הפיוע הזה ע"ד א"ב כפול הוסד, וכל אות כפול הוא נשתי תיבות הראשונות של כל מאמר כגון אחרי אדרש, בעמתי בשטך, גוה גאים וכמזהו דלים דינג. וכו', ל' פחד ויראה כמו אל תפחדו ואל תרהו (ישעיה ע"ד ח'). דפס, דופי שלהם היינו אשמתם. הן המתק וכו' טעמו, כי מאמר הכתו', כי הוא יכאיב ויחבש (איוב ה' יח)

טיעפֿוטער רעזוטא. יח, דיין שטן חיות דער מרמען טרמט! חונר זיכר זיח טחן
טיען געוונקען, ון רלעט דוח חיהנען ערהעבונג לו. מך, דער שטחלען
חיבערמוטה כיווט חיווער לו, חונחויפֿהרליך זיכר זיח חייפֿערפֿחל;
ק'. יח, דער דרוק פֿערמרט דוח בעדריקטען חיווער מעהר,
ביי דמס זיח גחלליך הינטווינדען חונר לערטווינערט זיכר.

ח'. שיכטערן חונר ליטטערנד טריטט חין מרמען פֿחך דינען ריכטערשטעהן
חין חונר ביטטעט מיט ווהרער רייע חונ ערבמרונג דרך; מ, פֿערליינע
חיהרע פֿעהער הייטע! ען חיות יח פֿערמחונגוטמג! — ערשיינע מחיעוטקטיט
חית פֿרמכטגעווענער, ערבמרט דרך חונער חונר חונטערדריקע חונער זיכערן.

ק'. יח, ערקוויקענער וויח המיגוייט חיות דער ווהלספרוך חונ: *

גמטט פֿערמוונדערט, דמך היילט ער חיד וויעדער!
ח'. ווהל היילט ער חיד וויעדער! דמך זיח ען זיינען הייליגען כממען, דמס ער
פֿחך דריקענער למוט בעפרייט. חיהנ געשטעהט זיין פֿחך חיון, דמס

*) חיון קמפיטעל ה' פסוק יח.

דן

(1) ויקרא י"ו ל'. (2) תריאל, חיון בייחמאע דע: חוטמא.

11 L (Tom 6.) 82

קו"ח הן קומו יחתו מריבם. בי יי יריב ריבם:

ח' ריבם ריב שוטניהם לבלום. ידמו פה קטגורים לאלום.

הו רעיתך תהלהלך לעילום. בי אחרית לאיש שלום:

שלום שפות להזרים נהרה. תגינו בין במנה טהורה.

קו"ח הן, שכנך תגיה באורה. בי מציון תצא תורה:

ח' תורה שמעו נאמניך בסיני. רצוה יצוה חקרוה לעיני.

הן, תיום יכפר לאמוני. בי אל רחום יי:

יי ינהלנו עלמות לנהנה. ויסיר מפנו אף ותורה.

הן קומו וכו', קומו של לור ישרא, בקומו יחתו מריבם של ישראל, כי ה' וכו'. ריבם וכו' לכלום, לחסום, ויש גורמים ריבם ריב וקובעיהם הלום. הדמם קטגורים פיהם לאלום, והל' הזה מסתבר יותר. רעיתך, תחר לישראל. לעילום, ל"ה נדה"כ ל"ג ו', ורומז על לעמיד לבוא העולם הנעלם, והוא מחובר עם שלמעלה מענו בגאולה העתידה, ולזאת חזר הן רעיתך תהלהלך עוד לזמן הנעלם וזה אחרית לחיט שלום, ופסוק הוא בתהלים ל"ז ל"ז וכומו שפי' רש"י חס ראשית חין לו אחרי' יש לו, והיינו לעמיד. שלום שפות וכו', עש"ה תשפות שלום לנו (ישעיה כ"ו י"ב) שעטנו תכין ותערוך. נהרה, חזר והוא עש"ה ועליך יזרח כבוד ה' (ישעיה ס' ח'). שכן, כיון שזכן כבוד תגי' ותזרח באורה, כי מליון וכו', והיינו לעמיד לבוא ככתו' כי מליון תלח תור' וגו' וסמוך לי' בית יעקב לבו ונלכה באור ה' (ישעיה ב'). נאמניך, ישראל הנאמנים לך. רצוה יצוה, נחלכו זה לשמור ולכבוד אותה במאמרים נעשה ונשמע גם חקרוה לעיני כל, והי' של לעיני ושל לאמני חינוכו לכנוי חבל הוא כי' של וקרע לו חלוני (ירמיה כ"ב י"ד) שהוא כמו חלונים, וכן וחורגים חורי (ישעיה י"ט ט'), וחשופי שם (שם כ' ד'), אלילי ירי (יחזקאל י"ג י"ח), שהם כמו חורים, וחשופים, ידים, ורכי' כמוהם; וכן עעם לעיני לעינים, כלומר לעיני כל, וכן לאמוני כמו לאמונים והיינו ישראל חטוני' בני מאמינים. עלמות לנהנה, דוגמת

ק'. יח, יח ליטטערן, מיהרע ווידערומעכער, ווען ער זיך מויעמחט!

דען ער, דער עוויגע, ניוואט זיך מיהרער רעכטומלע מן.

ח'. מן, כיון דין מיהרער ומע מן, דמם מיהרע פערלוינדער שווייגען מונד מיהרע געגנער פערטטוממען! יח, יח ווירד דיר מיינט געוויס נאך פריידענליכער טטיגהעט, דיינע געליעבטע, דען דען פריידענליכעניכטען ערווארטעט מיין גליקליכע ענדע; געוואהרע פריידערען, למס דיין זינט מונדלייטעט! מן, מויעכטע מונדער געבעט דיר געפיליג זיין, וויח רייכע טפיינעמפער!

ק'. יח, דיינער מויעכטעט גלחלן ווירד מללע בעלייכטען;

פמן ליון מויע ווירד דיר זעהרע זיך פערברייטען!

ח'. מויע דען סיני המבען דיינע געטרייען מיינט דיינע זעהרע מנגעהערט, בעהערליגט, בעגריפען מונד מיינמיטהיג מנגענחמען. יח, הייטע ווירד ער זיינען געטרייען פערגעבען, דען דער עוויגע מיט מיין ערברונונגעמלעזער געטט! דער עוויגע ווירד מונד עוויג זייטען, ענטפערנען פמן מונד פערדרום מונד קוואטער

הן יעביר זרון למשונה. בי לכל העם בשונה:

זכר לנו ברית אבות באשר אמרת. וזכרתי

את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף

את בריתי אברהם אברהם אברהם אברהם:

זכר לנו ברית ראשנים באשר אמרת.

וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי

אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיזר

להם לאלהים אני יי: עשה עמנו כמור

שהבטחתנו. ואף גם זאת בהיותם בארץ

איביהם לא מאסתם ולא געלתם לכלתם

להפך בריתי אתם בי אני יי אלהיהם:

הוא ינהלנו על מות (תהלים מ"ח ט"ו), ופי' רש"י עלמות ל' עלם, כאדם המנהיג את בנו קטן לאט. ועתה פתר אותנו לשון עולם, ינהלנו לעולמי'. אכן מעטם הפייטן נראה לפרש עלמנו למאור פניך (תהלים ל' ח') ופי' רש"י חטאות נעורים ור"ל שינא עמנו באלו חטאות נעורים; וכתיב חטאות נעורי ופשיע אל תזכר (תהלים כ"ה ז'). למאור, כ"כ בכל כ"י ודפוסים ישנים, וטעמו, שהוא יעניר הזדונות לשונות, כי לכל העם נאגה. זכר לנו וכו', וזכרתי להם, ואף גם זאת, ויקרא כ"ו, מ"ב מ"ד מ"ה.

ק'. יח, ער ווירד מונדער פערברעכען מלל פערזעהען בעטרמחטען;

דען דער גמלען געווינדע געטמה ער מויע חירטהחן!

זכר, געדענקע מונד דען בונד מיט מונדערן מורפחטערן, וויח דוח פערט פערמלען המוט: "חיד ווערדע מן מיינען בונד מיט יעקוב, מן מיינען בונד מיט יצחק מונד מן מיינען בונד מיט אברהם דענקען מונד דמיון למנד בעדענקען." געדענקע מונד דען בונד מיט מונדערן פערמלען, וויח דוח פערמלען המוט; "חיד ווערדע דען בונד מיט מיהרען פערמלען מללעלייט געדענקען, וויח חיד זיך פער דען מנגעניכט דער פמלוקער מויע מלר' געפיהרט המבע, מונד מיהר גמט לו זיין! חיד, דער עוויגע!" המלדע מיט מונד, נאך דיינער פערמלעכונג: "חיד דמיון, ווען זיך טמן מיין למנדע מיהרער פיינער בעפידערען, ווערדע חיד זיך דעוועגען זיכט פערמלעכען, חיד מיהרער זיכט מיבערדריסג ווערדען, זיך מויעלנרייבען, מיינען בונד מיט מיהרען פמלוקע מויעלנרייבען, דען חיד בלייבע דער עוויגע, מיהר גמטע."

וַיִּהְיוּ קוֹמוֹ יַחְתּוֹ מְרִיבִים. כִּי יֵי יָרִיב רִיבָם:
וְרִיבָם רִיבֵי שְׁמֵיהֶם לְבָלוֹם. וְדָמוֹ כֶּה קִשְׁנוֹרִים לְאֱלֹהִים.
 הוּ רַעֲיִתָּהּ תִּהְלֶלֶךְ לְעִילּוֹם. כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שְׁלוֹם:
 שְׁלוֹם שְׁפוֹת לְהַזְרִים גְּדֵרָה. הַגִּיגְנוֹ בֵּין כְּמִנְחָה מְהוּרָה
 מִיָּה הֵן שִׁכְנָה תִּגִּים בְּאוֹרָה. כִּי מוֹצִיָּן תִּצָּא תוֹרָה:
תִּכְרֶה שְׁמֵי נִאֲמָנִיד בְּסִינִי. רִצּוֹה יִצְרָה חֲקֻרָה לְעֵינֵי
הַיָּדָיִם יִכְסֹּר לְאִמּוֹנִי. כִּי אֵל רַחוּם יֵי:
יֵי יִגְדֹּל עַל מוֹת לְנִהְגָה. וְיִסִּיר מִכּוֹמוֹ אֶף וְתוֹנָה

הן קומו וכו', קומו של לור ישרא, בקומו יחתו מריבם של ישראל, כי ה' וכו'. ריבם
 וכו' לבלום, לחסום, ויש גורסים ריבם ריב וקונועיהם הלום. הדמם קטגוריים סיבה
לבלום וכו' זה טעמך יותר. רעיתך, מאר לישראל. לעילום, ל"ה נדה"כ ל"ג
 ודמו על לעתיד חסר הן רעיתך מהלך עוד לזמן והוא מחובר עם שלמעלה ממנו כגל
 בעתידה, ונחת חסר הן רעיתך מהלך עוד לזמן והוא מחובר עם שלמעלה ממנו כגל
 שלום, ופסוק הוא בתהלים ל"ז וכו' שפי' רש"י אם ראית חין לו אחרי י
 והיינו לעתיד. שלום שפות וכו', עש"ה תשמות שלום לנו (ישעיה כ"ו י"ב) ש
 חסין ומערוך. נהרה, חור והוא עש"ה ועליך יורח כבוד ה' (ישעיה ס' א'). ש
 ליון טשן כבוד חגי' ותורית בחורה, כי מליין וכו', והיינו לעתיד לבוא כבת
 טביון חלח תור' וגו' וסעוד ל' בית יעקב לבן וכלכה ב' אור ה' (ישעיה ד'). כח
 'שרא הנאמנים לך. רבוע ילדוה, נחלכו בה לשמור ולכלור אותה במאמרם נעשה ו
 גם חקרה לעיני כל, והי' של לעיני ושל לאמוני חינוכו לכנוי חכל הוא כו
 וקרע לו חלונ' (רמיה כ"ב י"ד) שהוא כמו חלונים, וכן וחורגים חוררי (י
 י"ט ע'), וחשוףי (ס' כ' ד'), חילוי ידי (יחזקאל י"ג י"ח), שהם כמו
 וחשוףים, ידים, ורני' כמותם; וכן טעם לעיני לעינים, כלומר לעיני
 לאמוני כמו לאמונים והיינו ישראל חמוני' בני מאמינים. עלמות לכה

ק'. ית' יח לטענה, חיהרע ווידעוהרע, ווען ער זיך חויער
 דען ער, דער עוויגע, כיוואט זיך חיהרער רעכט: ווער
 ח'. מ' כנס דרך חיהרער ויפגע מן, דמם חיהרע פערזיידער שווייגער
 בעגנער פערסטוועטן! ית' יח ווירד דיר חיוכט געווען
 שטימוועטן, דיינע געלייכטע, דען דען פרייענדיגעוויכטען ע
 זיצט ענדע; געוועהרע פרייעדען, למס דיון זיצט חוכה זייכט
 געבעט דיר געפאלג זיין, ווירד ריוכט שפיוועטפער
 ק'. ית' דיינער ווייעוועטן גלחן ווירד מלל
 ח'. חוץ דעם סוכי חבטן ווירד דיון לעהרע ווירד
 בעהערלעגט, בעגרעפפען חוכה חיוכטוועטן, חוכה
 וויינען געטרויען פערגעבען, דען דער עוויגע ח
 דער עוויגע ווירד חוכה עוויג זייטען, ענטפער

רוח פער-
 מן וויינען
 חוכה דמ: למד
 מהרען, ווירד
 פערפעהרען מללעלייט
 חווי: מלרי' געפיהרט
 וכדלע חוט חוכה, נמך
 מיטן למדע חיהרער
 פערווערפען, חוץ
 בען, וויינען בוכר חוט
 ד. עוויגע, חיהר גמטט."

רחם עלינו וא' תשחיתנו
במה שכתוב. כי אל
רחום יי' אלהיך לא ירפך
ולא ישחיתך ולא ישבח
את ברית אבותיך אשר
נשבע להם: וישב
שבותנו ורחמנו כמה
שכתוב. וישב יי' אלהיך
את שבותך ורחמך. וישב
וקבצך מכל העמים אשר
הפיצך יי' אלהיך שמה:
קבץ גרחנו כמה שכתוב
אם יהיה גרדך בקצה
השמים משם יקבצך יי'
אלהיך ומשם יקחך: חלבו

חטאינו
כי אל רחום, דברים ד' ל"א. ואז ה' חס יהיה נדחק, דברים ל' ג' ד'.

ערכמאע דין חנוער חזר לחס חזר כיט לו גרונדע געה! נח המוט דוח כיעדערי
טרייבען לחסען: דען דער עוויגע, דיין גמטט, חיוט חיון במרהערלוגער
גמטט, ער ווירד זיינע המנד כיטט פון דיר מכליעהען חזר דין כיטט לו
גרונדע געהן לחסען, ווירד דעו בזנדעו כיטט פעררגעסטן, דען ער דיינען עלטערן לו
געטווערען המט. פיהרע חזר לוריקק חזר ערכמאע דין חנוער, ווירד זיך דיינער
המוט ניעדערטרייבען לחסען: דער עוויגע, דיין גמטט, ווירד זיך דיינער
ערכמאען חזר דין חזר געפונגענטמפט לוריקקפיהרען; חזר מולטן
פולקערן, חונטער וועלכע דין דער עוויגע, דיין גמטט, לערסטרייט המט
ווירד ער דין וויעדער מחמטען. מחמטען חונטער פערטמחמטען, ווירד דוח
ווערעט דוח חזר פון דעם ענדע דעו היממעלן

חטאינו בשלג וכצמר להם: מחה פשעינו
במה שכתוב. לכו נגאל
ונגכה יאמר יי' אם יהיו
חטאיכם בשנים בשלג
ילבינו אם יאדימו בתולע
כצמר יהיו: זרק עלינו
מים טהורים וטהרנו כמה
שכתוב. וזרקתי עליכם
מים טהורים וטהרתם
מכל טמאותיכם ומכל
גלוליכם אטהר אתכם:
מחה פשעינו למענך
כאשר אמרת. אנכי
אנכי הוא מחה פשעיך
למעני. וחטאתיך לא

אזכר

ומהרנו
לכו נח, יעזיה ח' יח. וזרקתי עליכם, יחזקאל ל' כ"ה. חנכי, יעזיה ע"ג כ"ה.

חייכהמטן. רייניגע פון חנוערן זינדען חזר, דחם וויר ווייס ווערדען ווייס סנעע
חזר ווילט! נח המוט דוח כיעדערגעטרייבען: ווהמטן, לחסען חזר רעכטען,
ספרייט דער עוויגע; ווירדען חייכער זינדען ווייס קמחעוין, ווילטען זיח ווייס ווערדען
ווייס סנעע, ווירדען זיח רחטה ווייס טמולך, ווילטען זיח דער ווילטען גזייכען! בע
ספרענגע חזר מיט רייניגונגסמער חזר רייניגע חזר, ווייס געטרייבען טעעהט:
חזר ווילטען ריינע ווילטען חזר חזר רייניגע חזר, דחם חזר ריין ווערדעט פון מול
חזרער חזר ווילטען חזר חזר רייניגע חזר, חזר פון מול חזר ווערדעט חזר רייניגען.
טילגע חזר ווירדען, חזר דיינעטוויילטען, ווייס דוח פערהייסען המוט: חזר, יח, חזר
טילגע דיינע ווייסעטמטען חזר חזר ווייסעטוויילטען חזר דיינער זינדען דענק' חזר כיטט!

אלהינו

לחם מונזער ויסעטהמטען וויר וואָלקע מונד דאָס הינטווינדען, וויר דאָס פֿערהייסען
האַט: „ מיד לַמַּסע יח וויר וואָלקע הינטווינדען, דיינע ויסעטהמטען, מונד וויר
דאָס דיינע פֿערגעהונגען; קעהרע לוריקק לזויר, מיד ערלונגען דיר!“ ענטווינדע
מונד רייניגע מונד הייטע, וויר געטריבען טעטה: „ דען מן דיעזענען טאָג פֿערהאָנט
מאָן מויל מייך, מונד מיד לזוירניגען; פֿאָן מויל מייערן זינדען: מויל מיהר פֿאָר דעם
עוויגען ריין ווערען.“ האָרע מונדע וואָרטע, עוויגער, שטירק מויל מונדע מינ
ברייטיג פֿאָנהען! וואָהל מויל דיר געפֿאָלען דיח רעדען מונדע: מונדע, דיח
גערמאָקען מונדע הערלענע דיר, עוויגער, מונדע האָרט מונד ערלונגען!
לזויר מויל מויל מויל; מונדע האָרט מונד, הער, מונדע גאָט!

(* דמו הער' בעטניידען הייסט: די חזיונות ווייפערען בעגערען חורבן ניגונגען דעו הערלעכו, ווי חיינען ווילדען חיונומחור, חורנטסטען.

חין פֿער"מ ווירד דיעזע: געזאגט:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל וּסֹלַח
 לְעֻזּוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַשְּׁבִית הַזֶּה וּבְיוֹם
 הַשְּׁבִית הַזֶּה וּבְיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה וְהַעֲתִיר־לָנוּ
 רַחוּם וְחַנּוּן אָנוּ קָשִׁי עֲרַף וְאַתָּה
 אֲרַךְ אַפִּים אָנוּ מְלֵאֵי עֵוֹן וְאַתָּה
 מְלֵא רַחֲמִים אָנוּ יְמִינוּ כְּצֵל עֵבֶר
 בְּתַפְלָתָנוּ מְחַה וְאַתָּה הוּא וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ
 וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ מִחַה וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ מִנֶּגֶד
 עֵינֶיךָ וְכוּף אֶת יִצְרָנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֵד
 לְךָ וְהַכְנַע עֲרַפְנוּ לְשׁוֹב אֵלֶיךָ
 וְחַדֵּשׁ בְּלִיּוֹתֵינוּ לְשִׁמּוֹר
 לְהַשְׁתַּעֲבֵד לְךָ פִּקְדֶיךָ וְתַתְּלֶבֶשׁ בְּצִדְקוֹתֶיךָ
 וְהַכְנַע עֲרַפְנוּ וְתַתְּכַסֶּה בְּרַחֲמֶיךָ וְתַתְּעַטֵּף
 לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּחִינּוֹתֶיךָ וְתַתְּאַזֵּר בְּחִסְדֹּתֶיךָ
 וְחַדֵּשׁ בְּלִיּוֹתֵינוּ וְתַבּוֹא לִפְנֵיךָ מִדַּת טוֹבָה
 וְעֻנְיָנוֹתֶיךָ וְתַעֲשֶׂה עִמָּנוּ כְּמִדַּת
 לְשִׁמּוֹר פִּקְדֶיךָ רַחֲמָנוּתֶיךָ וְכְרוֹב חֲסִידֶיךָ

מוזער חונד מוזער פֿעטער גֿעטט, פֿערליינע חונד פֿערגיב מוזער
 זינדען מן דיעזען (שבת חונד) פֿערזעהנדיג! וְחַס דִּיך דורך מוזער
 פֿלעגלען ערביטען! דען מך, וויר זינד חונדערשטעט, דוח מבער במחש
 הערליג חונד גמדיג, וויר זינד הערשטעקקיק חונד דוח וְחַסדיטהיג, וויר
 זינד זינדענעלען חונד דוח ערברחונדיגעלען, וויר פֿערגעהען, מוזערש
 טהגע וויר חין גלייטענדער שטעטען, דוח מבער בלייבט דערזעלבע
 חונדערמאגליך דיינע ימהרע! טילגע, וְחַס פֿערטווינדען מוזערע ויסעטהע
 טען פֿער דיינען מויען, זענקע מוזערע טריעבע לונג געהערזען געגט
 דִּיך, בייגע מוזערען שטערטוין, דִּיך ער בערייטווייליג ווערדע, ערנייערע
 מוזערען מוטה לור פֿעללעיהונג דיינער בעפעלע, בעשניידע מוזער הערל

וּמֹזֵל אֶת לִבְבָנוּ לְאַהֲבָה (וְלִירְאָה) אֶת שְׁמֶךָ
 בְּכַתּוֹב בְּתוֹרָתְךָ וּמֹל יי אֱלֹהֶיךָ אֶת לִבְבְּךָ
 וְאֶת לִבְבִּי זָרַע לְאַהֲבָה אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל
 לִבְבְּךָ וּבְכָל גִּפְשֶׁךָ לְמַעַן חַיִּיד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ סֹלַח לָנוּ מְחַל לָנוּ כִּפּוּר לָנוּ
 כִּי אָנוּ עֹמְדִים וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ אָנוּ בְּנִיךָ וְאַתָּה אָבִינוּ
 אָנוּ עֲבָדֶיךָ וְאַתָּה אֲדוֹנֵנוּ אָנוּ צִאֲנֶךָ וְאַתָּה רֹעֵנוּ
 אָנוּ בְּרַמֶּךָ וְאַתָּה שׁוֹמְרֵנוּ אָנוּ נִחְלָתְךָ וְאַתָּה חֲלֻקְנוּ
 אָנוּ קוֹיֶךָ וְאַתָּה מוֹשִׁיעֵנוּ אָנוּ פִּעֻלָּתְךָ וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ
 אָנוּ סִגְלָתְךָ וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ אָנוּ עֹמְדִים וְאַתָּה מְלַבְּנוּ

ועל ה' אלהיך, דברים ל' ו'. אנו עמך, שנאמר כי עמך הגוי הזה (שמות ל"ג יג).
 אנו בניך, שנאמר בנים אתם לה' אלהיכם (דברים י"ד א'). ואמה חנינו, שנאמר
 כי הייתי לישראל לאב (ירמיה ל"א ט'). אנו עבדיך, שנאמר כי לי בני ישראל
 עבדים (ויקרא כ"ה כ"ה). אנו לאבך, שנאמר ואתן לאבי (יחזקאל ל"ד ל"א). ואמה
 רוענו, שנאמר רועה ישראל האזינה (תהלים פ' ב'). אנו כרמך, שנאמר כי
 כרם ה' כנאות בית ישראל (ישעיה ה' ו'). ואמה שומרנו, שנאמר ישראל אנו
 נחלתך, שנאמר והם עמך ונחלתך (דברים ט' כ"ט). ואמה חלקנו, שנאמר לא
 חללה חלק יעקב כי יולד הכל הוא וישראל שבע נחלתו (ירמיה י' י"ו). אנו
 קוויך, שנאמר מקוה ישראל מושיעו (ירמיה י"ד ח') ובחיי זה ה' קויו לו (ישעיה
 כ"ה ט'). ואמה מושיענו, שנא' אבי ה' מושיעך (ישעיה ט"ז כ'). אנו פעולתך
 ואמה יולדנו, שנא' בה אשר ה' קדוש ישראל ויולדנו על בני ועל פעל ידי
 מלכותו (ישעיה מ"ה י"א). אנו סגלתך, שנא' והייתם לי סגלה (שמות י"ט ה'). ואמה
 קרובנו, שנא' כי מי גוי גדול אשר לו אלים קרובים אי כה' אלהינו (דברים ד' ז').

דִּיך ער דיינען כחזען זינבע חונד עהרפֿירטע! — וְחַס טעטהט חין דיינער זעהרע
 געטריעבען: (דברים ל' ו'), דער עוויגע, דין גֿעטט, וויר חונד דין חונד דיינער
 נחֿקקחזען הערל בעשניידען, דִּיך דוח דען עוויגען, דיינען גֿעטט, פֿעל גמדי
 לעבן הערלען חונד גמלער זעלע זינבעטען, חונד דיינער ערהלשונג ווילען.
 חונדער חונד מוזער פֿעטער גֿעטט, פֿערגיב חונד, פֿערליינע חונד ענטווינדען חונד!
 וויר זינד יך דיינע נחלימן חונד, דוח מוזער גֿעטט, וויר דיינע וְחַס
 נע חונד דוח מוזער פֿעטער, וויר דיינע קנעכטען, דוח מוזער הערע,
 וויר דיינע שחמֿעטען, דוח מוזער הירטע, וויר דין ווייגערטען, דוח חונד
 זער היטער, וויר דין ערבע, דוח מוזער מטהייל, וויר פֿערטויען דִּיך,
 דוח בייט מוזער רעטער, וויר זינד דין ווערק, דוח מוזער שחמֿעטען, וויר דיינע
 זינבעלעגע, דוח מוזער פֿערזעהנדיגער, וויר דין פֿעלוק, דוח מוזער קמניג, וויר

אָנו רֵעִיתֶךָ וְאַתָּה דוֹדֵנוּ. אָנו מֵאֲמִירֶיךָ וְאַתָּה מֵאֲמִירֵינוּ.
מִן פֶּדֶר"מ פֶּתִיגט וְמִן הַיַּעַר מִן אֲנֵה חֲבוּא לִפְנֵיךְ ח"ו.

אָנוּ עֲזִי כָּנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן • אָנוּ קִשִּׁי
עֶרְפָּה וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפִּים • אָנוּ מְלֵאֵי עוֹן
וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים • אָנוּ יִמִּינוּ בְּצֵל עֹזֶר •
וְאַתָּה הוּא וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ:

(*) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (כ"ט אֲנֵנוּ)

תבא לפניך תפלתנו. ואל תתעלם מתחנו. ושאין אנחנו
עני פנים וקשי ערף. לומר לפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו:
אשמונו. בנדרנו. גזלנו. דברנו רפי. העויןנו.
והרשענו. זרנו. חמסנו. טפלנו שקר. יעצנו
רע. בזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סרדנו.
עויןנו. פשענו. צרדנו. קשינו ערף. רשענו.
שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו.

סִרְנוּ מִמְצִוֹתַיָּךְ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא נִשְׁוּה לָנוּ: וְאַתָּה
צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֲמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחֵנוּ הִרְשָׁעֵנוּ:
אָנוּ רַעִיתָךְ, שְׂנֹאֵךְ בֶּן רַעִיתִי בֵּין הַבְּנוֹת (שִׁיר הַשִּׁירִים נ' ב') וְאַמְרוּ שְׂרָמָה
עַל יִשְׂרָאֵל בֵּין הָאוֹמוֹת, וְהַקְבֵּה נִקְרָא דוֹד שְׂנֵא' בֶּן דּוּדִי בֵּין הַבְּנוֹת (שִׁס)
וְעוֹד רַבִּים שֶׁס. אָנוּ מַעֲמִירְךָ וְאַתָּה מַעֲמִירֵנוּ, שְׂנֵא' אַתָּה ה' הַאֲמַרְתָּ הַיּוֹם
וְה' הַאֲמִירְךָ (דְּבָרִים כ"ו י"ז). עוֹי פְּנִים, שְׂנֹאֵךְ וְהַבְּנוֹת קָצִי פְּנִים (יִחְזָקֵאל
כ' ד'). אָנוּ קָצִי עוֹרֵף, שְׂנֹאֵךְ בִּי עִם קָשָׁה עוֹרֵף אַתָּה (שְׁמוֹת ל"ג ג'). אָנוּ
יֵמִינוּ כָּל עוֹבֵר, כִּמוֹ שְׂנֵא' אָדָם לֹהֶכֶל דְּמָה יֵמִינוּ כָּל עוֹבֵר (תְּהִלִּים קמ"ד ד').
וְאַתָּה הוּא, שֶׁס ק"ב כ"ח. וְאַתָּה לְדִיק. נִחְמִיהָ ע' ל"ג. עַל כָּל הַבָּא, עַל
כָּל מַעֲשֵׂה יִסּוּרִיךָ הַרְעִים אֲשֶׁר נָעוּ עָלֵינוּ.

דײַנע געײַכטע, דוח חזקער געײַכטער, װיר דײַנע געפײַעזנען, דוח חזקער פּרױו.

(* בלור חוגר חיבר:עטלוג היעפֿן ויעהע זייטע 17.

הַרְשָׁעֵנוּ וּפְשָׁעֵנוּ • לְכֵן לֹא נִוְשָׁעֵנוּ • וְחַן בְּלַבְנוּ
לְעֹזֹב דֶּרֶךְ רָשָׁע וַחֲיִישׁ לְנוֹיֵשֶׁע׃ כִּכְתוּב עַל יַד
נְבִיאָךְ יַעֲזֹב רָשָׁע דֶּרֶכּוֹ וְאִישׁ אֶחָד מִחֲשֹׁבְתָיו
וַיִּשְׁכַּח יְיָ וַיִּרְחַמְהוּ וַיֹּא אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסֻלּוֹת׃
הַיּוֹדֹנוֹת וְהַשְׁגָּנוֹת אֶתְּחַמְּדֶנּוּ • הָרָצוֹן וְהָאֵמֶן •
הַגְּלוּיִים וְהַנִּסְתָּרִים • לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִים וִידוּעִים •
מָה אֲנוּ • מָה חַיֵּינוּ • מָה חֲסִדֵּנוּ • מָה צְדִיקֵנוּ •
מָה יִשְׁעֵנוּ • מָה בָּחֵנוּ • מָה גְבוּרָתֵנוּ • וּמָה
נֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָל־
הַגְּבוּרִים כָּאֵין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם כְּלֹא הָיוּ
וְחַכְמַיִם כְּכֹלֵי מִדָּע וְגְבוּרִים כְּכֹלֵי הַשִּׁבְלִים כִּי רַב

הרשענו, יעזוב רשע, יצטוה כ"ה ז'. מה חסדנו, ע"ג וחסדכם בענן נקד
(הוצעו ד' ד'). מה לדקנו, ע"ג וכנגד עדים כל לדקותינו (יצטוה ס"ה ה'). מה
ישענו. דע שכל כתבי יד אשר לי אין עם, מה ישענו, וכ"כ הר"ד אבודרהם
בתפלה נעילה, שאין לחמרה, כי השם הגדול והנורא הוא ישענו. עכ"ל. ולי
נראה שפני זה אין למחקו כי הכוונה שאין יצועה בעלמנו ונפשונו כי אם

הרשענו. וויר ה'בען געפֿרעפֿלט מוזר ויסעטהעטען בעגאנגען, דאָס
רוב פֿאָרנען וויר קיינען בייטשטאָנד. מָ, לענקע דאָך מוזנער הערן, דאָס
עו דען באַזען וועג פֿערלומטע, מוזר בעטלייגטע מוזנער הייזן! וואָס האָט
דאָס דורך דיינען פֿרעפֿעטען (יזעיה כ"ה ז) ניעדערשטייבען לומטען:
„דער פֿרעפֿאָר לומטע פֿאָן ווייטען וועג מָ, דער מרגליטיגטע פֿאָן ווייטען
טיקקען; ער קעהרט לובן עוויגען לזריקק — ער ערבמאָט זיך וויין —
לו מוזנערען גומט, ער מייט פֿערגעבונגספֿאָן!"

ההרבות. דוח קענטט חונער פערברעכען חונד חונער פערברעכען, וואו וויר
פֿאַרמאָגט לויף חונד וואו וויר חונד פֿאַרמאָגט לויף בעגאנגען; חונד פֿאַרמאָגט לויף
חונד געהויטען זינדען זינד דיר פֿאַרמאָגט חונד בעקאנט. וואו זינד וויר?
וואו חונדען זעבען? וואו חונדערע פֿאַרמאָגט? וואו חונדען טוגענד?
וואו חונדערע הילפע? וואו חונדער קראַפט? וואו חונדערע סטערקע?
וואו קאָנצען וויר, עוויגער, חונדער חונד חונדערער פֿאַסטער גאָט, דיר
פֿאַרברייטען? וואו העלדען זינד דיר חיון חונדיג! בעריהאטע וואָנער
חיון זינט! דיר ווייזען — חונדיסעל! דיר פֿערניכטיגען — געדאָנקעלזן!

(*) באור חוגר חיבר: עטלוג היעפֿון ייעהע וייטע 17.

מַעֲשֵׂיהֶם הָיוּ וַיְמִי חַיֵּיהֶם הָבֵל לַפָּנִיָּה. וּמוֹתָר
הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אֵין בִּי הָבֵל הָבֵל:

מָה נֹאמַר לַפָּנִיָּה יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמָה נִסְפָּר לַפָּנִיָּה שׁוֹכֵן
שְׁחָקִים הֵלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אֵתָּה יוֹדֵעַ:

אֵתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְּרִי כָּל
חַי: אֵתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בָטָן וּבֹחֵן כְּלִיזֹת וְלֵב:
אֵין דְּבַר נֶעְלָם מִמֶּךָ. וְאֵין נִסְתָּר מִמֶּךָ עֵינֶיךָ:

(*) מִין מִיִּיכָנָן גַּעֲזִיכָדֵן וְיִרְדֵּי הַיַּעַר דָּמָּ: מוֹכְטֵן סִטְעָה עֵדֶנֶ אַחֶה מִבֵּין גַּעֲזִיכָדֵן.

חִי"ם שְׁמֶךָ מַעֲלָם עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע.

שׁוֹעֲתָנוּ תִּאֲזִין בְּעִמְדָנוּ לַפָּנִיָּה בְּתַפְלָה:

כֹּה, וְכֵן כְּתִיב וְזֹאת תַּשׁוּעַת אָדָם (תְּהִלִּים ס' י"ג). וְכֵדִיחַ כְּתִיב אֵל תַּנְחֵמוּ
בְּכִדְיָכִים בְּכֵן אָדָם שֹׁאֵין לוֹ תַּשׁוּעָה (תְּהִלִּים קמ"ג). כִּי רוֹב טַעֲזִיחֶם וְכו', וַי"ג כִּי
כָּל טַעֲזִיחֶם וְלִי כִרְאִי כִי טַעַם רוֹב רִיבּוֹי כְּלוּמַר טַעֲזִיחֶם הַרְבֵּים, דּוּגְמַת וְרוֹב
טַעֲמֹתֵי הַפְּחִיד (אִיּוֹב ד' י"ד). וּמוֹתָר הָאָדָם וְגו', פֶּסוּק הוּא בְּתַפְלָתָא ג' י"ט.

מִיִּהֲרַע מִתְּכִיגָעֵן טַחֲמָטֵן — מִיִּין טַחֲמָד! דִּיחַ טַחֲמָגַע מִיִּהֲרַעוּ לְעִבְעֵנוּ — מִיִּיטַעוּ!
וּמָה מִיִּיטַע דַּעַ: מַעֲטֵטֵן פֶּתְרָלֹג פֶּתְרָדֵעֵן פִּיעָה? כִּיכְטוּ! מְלֹזֵעַ מִיִּיטַע מִיִּיטַעוּ!
מָה. וּמָה מְלֹזֵעַן וְיִרְדֵּי, בַּעֲזִיכָדֵן יַעֲכַר הַקְּהָעֵן, וְהַקְּהָעֵן? וּמָה: דִּיחַ עֵרְלָהָעֵן,
הַיּוֹשֻׁעַ: הַקְּהָעֵן? וּיִיטַס דּוּחַ כִּיכְט מְלֹזֵעַ פֶּתְרָבְּרָגֵעֵן דִּיכָגַע: וְהַיּוֹשֻׁעַ דִּיחַ מְפַעֲכֵן
בְּמָרְעֵן? — דּוּחַ קַעֲכֵטֵן יִחַ מְלֹזֵעַ גַּעֲזִיכָדֵן עֵדֶר וּעֹלֵט, דִּיחַ טִיעֵטֵן פֶּתְרָבְּרָגֵעֵן
גַּעֲכֵטֵן מְלֹזֵעַ לְעִבְעֵנִיגָעֵן! דּוּחַ דּוּרְכֵטֵן מְלֹזֵעַ גַּעֲזִיכָדֵן מוֹכְטֵן מִיִּיכָנָן:
מוֹכְד פִּרְפֹּטֵן כִּיעֵרֵן מוֹכְד הַעֵר! קִיִּין דִּיכָג מִיִּיט דִּיר גַּעֲזִיכָדֵן, מוֹכְד כִּיכְטוּ בְּלִיכְט
דִּיכָנֵעֵן בְּלִיקָק פֶּתְרָבְּרָגֵעֵן! —

שְׁמֶךָ מַעֲלָם. דַּעַ: מִיִּסְעֵטֵן מִטַּעַן כְּכִיכְטוּ: פֶּתְרָלֹג, וְהַ מוֹכְד דִּיחַ
רוֹחֵן פֶּתְרָן עוֹזִיגָקִיט הַעֵר. מְ, פֶּתְרִיכֵן מוֹכְטֵן פִּיעָהעֵן, וּעֵן וְיִרְדֵּי מִין מְכִרְכְּט

חִיּוֹסֵד ע"ס א"ב

(*) אֵתָּה מִבֵּין תַּעֲלוּמוֹת לֵב. אֵפֶס לָךְ נִגְלוֹת וְגַם
נִסְתָּרוֹת: בָּאֲנִי בְּדְבָרִים לְפִתְחָךְ בָּם. בְּרַשְׁעֵנוּ אֵתָּה וְלֹא
בְּמַעַלְלֵינוּ: גִּשְׁתָּנוּ בְּיוֹם זֶה בִּירָא וְחָרַד. גִּאָּה בְּרַחוּם
לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה חֶסֶד: דִּין אֵל תִּמְתַּח מוֹל עֶפְרָ וְאַפֶּר. דַּע

תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע לָעַם שְׁבִי פֶשַׁע.
תִּמְחָה אֲשַׁמְתָּנוּ (כ"ח פֶּשַׁעִינוּ) מִמֶּךָ עֵינֶיךָ:

פֶּתְרָן דִּיר טַטְעָה! הַקְּבַע כְּכִיכְטוּ מִיִּטַע דַּעַ: מִיִּסְעֵטֵן מִטַּעַן מִיִּיכָנָן: פֶּתְרָלֹג,
דָּמָּ: יוֹם בַּעֲרִיכֵט, מוֹכְד לָחֵם יוֹם דְּמִיכְטוּכֵטֵן פֶּתְרָן דִּיכָנֵעֵן מוֹיגָעֵן!

אַחֲרִיתָנוּ רַמְהוֹתוֹלָעָה: הָאָם שְׁגָגְנוּ וְנִעְלָם מִמֶּכָּה. הֵלֹא
אֵתָּה לְבַד מִבֵּין שְׁגִיאוֹת: וְאַל תַּחֲשֹׁב לָנוּ כַּעֲשֵׂה בְּדוֹן.
וְדוּי שְׁפָתֵינוּ שְׁעָה בַּעֲתָרָצוֹן: זֶה כְּפָר לָנוּ הַיּוֹדֵעַ וְלֹא הַיּוֹדֵעַ.
וְדוֹן וְנִעְלָם עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה: חֲלָצְנוּ מִעֲנֵשׁ כֶּרֶת וּמִיָּתָה.
חֲמוּל עַל חֲמָר מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: טַפְשָׁנוּ בְּרוּעַ יֵצֵחַ אֲשֶׁר
מִנְּעָרֵינוּ. טַמּוֹן בְּקָרְבָנוּ בְּרִשְׁתָּ לַפֶּעַמִּינוּ: יוֹצְרָנוּ וְעוֹשֵׁנוּ
יוֹדֵעַ יֵצֵרָנוּ. יִהְיֶה רַחֲמֶיךָ וְאַל תִּשְׁחִיתָנוּ: כִּי מִלְּפָנֶיךָ מִי
יִסְתָּר. כָּל גְּלוּי לָךְ כְּאֹר וְכַצְּהָרִים: לְבֵית דִּין הַיּוֹרִית
אַרְבַּע מִיָּתוֹת. לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וּמִהֶם חֲלָצְנוּ: מִאֵן יֵצֵרָנוּ
חֲקָרְתָנוּ וְתַדַּע. מַעֲשֵׂינוּ בִּיהִמָּה עֲמָל וְאָוֶן: נִצְוֹר נִפְשֵׁינוּ
כִּי בִידֶךָ כָּל נִפְשׁ. נֹא תִיקַר נִפְשׁ מִמֶּכָּה לָךְ נִפְשׁ: סְקִילָה
שְׁרַפָּה חֲרָג וְחֲנָק. סוֹדֶם גְּלִית לְיוֹדֵעִי אֵתָּה: עַל כָּל
פֶּשַׁעֵנוּ אֵלֶּה בְּפָר לָנוּ. עַל יָדוּעַ לָנוּ וְעַל גַּעֲלָם מִמֶּכָּה:
פֶּשַׁעֵנוּ הוֹדִינוּ לָךְ חוֹקֶר לֵב. פֶּדְנוּ מִחֲטָא נִקְנוּ מַעֲוֹן: צוּר
אֵתָּה בָּאֲנִי שְׁחָצִיר. צִדְקָה עֲשֵׂה עִפְנוּ כַּעֲשִׂיתָ עִם כָּל חַי:
קִדְמָנוּ בְּנֶשֶׁף קִרְבָנוּ בְּשׁוּעָה. קִרְבָנוּ אֵלֶיךָ קָשׁוּב קִרְיָתָנוּ:
רַשְׁעֵנוּ אֵתָּה חֲמָנוּ וְנִצְטָדְקָה רַחֲמֶיךָ יִבְאֹנוּ רַחוּם וְחַנוּן:
חִי"ם שְׁמֶךָ מַעֲלָם עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע. שׁוֹעֲתָנוּ תִּאֲזִין בְּעִמְדָנוּ
לַפָּנִיָּה בְּתַפְלָה: תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע לָעַם שְׁבִי פֶשַׁע.

תִּמְחָה אֲשַׁמְתָּנוּ (כ"ח פֶּשַׁעִינוּ) מִמֶּךָ עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יִהְיֶה רָצוֹן מִלִּפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ.
 שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחַל-לָנוּ
 עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ.
 עַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בָּאֵם וּבְרָצוֹן.
 וְעַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב.
 עַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּבִלִי דַעַת.
 וְעַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם.
 עַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּגִלּוֹי וּבִסְתֵּר.
 וְעַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּגִלּוֹי עֲרִיזוֹת.
 עַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּדַבּוּר פֶּה.
 וְעַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּדַעַת וּבִמְרֻמָּה.
 עַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּחִרְחוּר הַלֵּב.
 וְעַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּהוֹנָאת רֶעַ.
 עַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּדוּי פֶה.
 וְעַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּעֵידֵת זְנוּת.
 עַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּזִדּוֹן וּבִשְׁגָגָה.
 וְעַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּזִלְזוֹל הַזֵּרִים וּמִזְרִים.
 עַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּחֻק־יָד.
 וְעַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּחֻלּוֹל הַשֵּׁם.
 עַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּטַפְשׁוֹת פֶּה.

(* באור חזק חיבר עטלונג היעלמן זיטע זייטע 18.

וְעַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּטַמְאֵת שְׁפָתַיִם.
 עַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּיֹצֵר הָרֶעַ.
 וְעַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּיֹדָעִים וּבְלֹא יוֹדָעִים.
 (וְעַל כָּלֵם אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת סְלַח-לָנוּ. מְחַל-לָנוּ. כִּפֵּר-לָנוּ.)
 עַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּכַפֵּת-שָׁחַד.
 וְעַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכֻזָּב.
 עַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּלִשׁוֹן הָרֶעַ.
 וְעַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּלִצּוֹן.
 עַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּמִשָּׁא וּבְמִתָּן (כ"ט במראית עין).
 וְעַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּמִאֲכָל וּבְמִשְׁתָּה.
 עַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּנִשְׁקָה וּבְמִרְבִּית.
 וְעַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּנִטְיַת גִּרְזוֹן (כ"ט בנבול פה).
 עַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּשִׁקּוֹר עֵינַיִם.
 וְעַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּשִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ.
 עַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּעֵינַיִם רְמוּת.
 וְעַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּעִזּוֹת מִצַּח.
 (וְעַל כָּלֵם אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת) סְלַח-לָנוּ. מְחַל-לָנוּ. כִּפֵּר-לָנוּ.
 עַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּפִרְיָקָת-עַל.
 וְעַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּפִלְלוֹת.
 עַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּצַדִּיקַת-רֶעַ.
 וְעַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּצַרוֹת עֵינַיִם.
 עַל חַטֹּאת שֶׁחָטֵאנוּ לִפְנֵיךָ בְּקִלּוֹת רֹאשׁ.

ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף:
 ע"ה שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בשבועת-שוא:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם:
 על חטא שחטאנו לפניך בתשומת-יד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב:
 ועל כלם (אלוה סליחות) סלח-לנו. מחל-לנו. כפר-לנו:
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם עולה:
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם חטאת:
 ועל חטאים ש"ה עליהם קרבן עולה ויזרד:
 חין פפ"מ מ' חונד וטהרערן געוויכערן ווירד דאס היער חונטענסטעהענדע געבעטעט.

ועל חטאים ש"ה עליהם אשם ודי ותלוי:
 ועל חטאים ש"ה עליהם מכת מרדות:
 ועל חטאים ש"ה עליהם מלקות ארבעים:
 ועל חטאים ש"ה עליהם מיתה בידי שמים:
 וע"ה ש"ה עליהם ברת וערירי (כ"א וערירות):

חין פפ"מ מ' חונד וטהרערן קסלות ווירד נאך דיעזער מרדונג געבעטעט.
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם:
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם תלוי:
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם ברת:
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים:
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מלקות ארבעים:
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מכת מרדות: ועל כלם וכו'.

נ
 ועל כלם (אלוה סליחות) סלח-לנו. מחל-לנו. כפר-לנו:
 ועל חטאים ש"ה עליהם ארבע מיתות בית דין
 סקילה. שרפה. הרג. וחנק. על מצות עשה
 ועל מצות לא תעשה. בין שיש בה קום עשה.
 ובין שאין בה קום עשה. את-שגלויים לנו ואת-
 שאינם גלויים לנו. את-שגלויים לנו כבר
 אמרנום לפניך. והורינו לך עליהם. ואת-
 שאינם גלויים לנו לפניך הם גלויים וידועים.
 כדבר שנאמר הנסתרת ליי אלהינו. והנגלת
 לנו ולבנינו עד-עולם. לעשות את-כל-דברי
 התורה הזאת:

ואתה רחום מקבל שבים ועל התשובה מראש
 הבטחתנו ועל התשובה עינינו מוחלות לך:
 ודוד עבדך אמר לפניך שגיאות מי יבין
 מנסתרות נקני. נקנו יי אלהינו מכל פשעינו

ודוד עבדך וכו' גיאות מי יבין מנסתרות נקני, תהלים י"ט י"ג.

ואתה רחום. דאס, ערבמרוחונגפוןלער, כיוונט דאס ויך בעקעהרערדען חויל!
 דאס המוט חונד פון מנבעגין פערגעבונג דורך בעקעהרונג לוגעניכערט,
 חונד חויל חונדע בעקעהרונג געשטיטלט, המררען חונדע חויגען לו דיר.
 ודוד. דיין קנעכט דוד המט דאס ויך מנבערעדעט: „חונדענדיכע פעהלער,
 ווער בעמערקט דאס? בעוומהרע ויך פאר חונדעקמנכטען ויכערן! בעפרייע
 חונד, עוויגער, חונדער גחטט, פון מללן חונדערן וויסעטהמטען, רייכגע חונד,

וּמַהֲרָנוּ מִכָּל טִמְאוֹתֵינוּ וְזָרוּק עָלֵינוּ מֵיִם
טְהוֹרִים וּמַהֲרָנוּ • בִּכְתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וְזָרְקָתִי
עָלֵיכֶם מֵיִם טְהוֹרִים וּמַהֲרָתֶם מִכָּל
טִמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲמַהֲר אֶתְכֶם:
מִיִּכָּה עֲבָדְךָ אָמַר לְפָנֶיךָ • מִי אֵל בְּמוֹךְ נִשְׂא
עֵוֹן וְעֵבֶר עַל פֶּשַׁע לִשְׂאֲרִית נִחֲלָתוֹ לֹא הִחְזִיק
לְעַד אִפּוֹ כִּי חֲפִץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ
יִכְבֹּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ • וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל
חַטָּאתָם: וְכָל חַטָּאת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלֹךְ
בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזְכְּרוּ וְלֹא יִפְקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ
עַל לֵב לְעֹזְלָם: תִּתֵּן אָמַר לִיעֲקֹב חֶסֶד
לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְוֹתֵינוּ מִיְּמֵי קֶדֶם:

וזרקתי עליכם וגו', יחזקאל ל"ו כ"ה. מי חל במוך וגו', סוף ספר מיכה.

פֿאַן מוֹלדער מוכריינהייט חוּד בעספּרענגע מונז מיט ריינען וואַסער, דאָמיט
וויי ריין ווערען. זיך וואַרדע ניעדערגעטריבען דורך דיינען פּרעסע
טען (יחזקאל ל"ו כ"ה): „זיך ווערע זיך מיט ריינען וואַסער בעספּרענגע
גען, דאָמיט זייה ריין ווערעט פֿאַן מוֹלדער מוכריינהייט, חוּד פֿאַן
מוֹלדער מוכריינהייט ווערע זיך זיך רייניגען.“

[illegible]

דְּנִי־אֵל אִישׁ חֲמוּדוֹת שׁוֹעַ לְפָנֶיךָ הִטָּה אֱלֹהֵי
 אֲזִנֶּךָ וַיִּשְׁמַע פֶּקֶחַ עֵינֶיךָ וַיֵּרָא־וּ שְׁמַמְתִּינוּ
 וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל
 צְדָקָתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ • כִּי
 עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדָנִי שְׁמַעַה אֲדָנִי סִלַּחַה
 אֲדָנִי הִקְשִׁיב־וּ וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחֶר • לְמַעַנְךָ
 אֱלֹהֵי כִי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ:
 עֲזָרָתִי הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי בִשְׁתִּי
 וּנְבַלְמַתִּי לְחָרִים אֱלֹהֵי פָנִי אֱלֹהֶיךָ • כִּי עֲוֹנֹתֵינוּ
 רַבּוּ לְמַעַלְלוֹ רֹאשׁ וְאַשְׁמַתְנוּ גִּדְלוֹ עַד
 לַשָּׁמַיִם: וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַנוּן וְרַחוּם

הטעם חלמי וגו', דניחל ע' י"ח. חלמי בזמתי ונכלמתי וגו', עזרח ע' ו. רבו למעלה, כ"ב. וזאת חלומה סליחות, נחמיה ע' י"ז וסופו ולא עזנחם,

דניאל. כדאל, דער ווירדיגע וואו, האט דיר פֿאָלגענדערוממען מ'גע-
רעדט: „ייגע דיין מ'הר, מ'הערר, מונד ה'רע, מ'פֿלענע דיין מ'וועג מונד זעהע
מונרע לערריטונג מונד ריח טמ'רט, ריח נ'ך דיינען נ'מען געמ'נט ומו'ר!
דען ניכט מוין מונרע פֿר'מאייגקייט געמ'טיטלט, ז'עגען וויר ויט מונרע
פֿלעה דיר מו, ומו'רען מוין דיינע גרענעלעמ'ע כמ'הערליגקייט. הער,
ערה'רע! הער, פֿערליינע! הער, פֿעריני, ווילפֿעהרע, נ'גרע ניכט!
מוס דיינעטווילען, ווין גמ'ט, דען נ'ך דיינען נ'מען וויר דיינע טמ'רט
מונר דיין פֿאָל געמ'נט.

[illegible]

אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְלֹא עֲזֹבָהֶם: אֲתַעֲזֹבֵנו
אֲבִינוּ. וְאֵל תַּשְׁשֵׁנוּ בֹרְאֵנוּ. וְאֵל תִּזְנִיחֵנוּ
יִזְצָרְנוּ. וְאֲתַעֲשֶׂמֶנּוּ כָּלָה בְּחַטָּאתֵינוּ. וְקִים
לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדָּבָר שֶׁהַבְּטַחְתָּנוּ בְּקִבְלָה
עַל־יְדֵי־רַמְיָהוּ חֲזוֹן. כְּאִמּוֹר בְּיָמִים הָהֵם וּבָעֵת
הַהִיא גָּאֹם יי יִבְקֹשׁ אֶת־עֹן יִשְׂרָאֵל וְאִינָנוּ וְאֵת
חַטָּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֵאִינָה. כִּי אֶסְלַח לְאִשְׁרֵי
אֲשִׁיר: עֲמָךְ וְנִחַלְתָּךְ. רַעֲבֵי טוֹבָךְ. צִמְאֵי
חֶסֶדְךָ. הָאֲבִי־יִשְׁעָךְ. וּבִירוֹיִדְעוּ כִּי לִי אֱלֹהֵינוּ
הַרְחֵמִים וְהַסְלִיחוֹת: כִּשְׁנַת טַסִּימִים כֹּחַן וְחֹמְרִים קִדִּישׁ.

(*) אֵל רַחוּם שְׁמֶךְ: גֵּאֵל חַנוּן שְׁמֶךְ:
בְּנוֹ נִקְרָא שְׁמֶךְ: יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךְ:

ובכתבי יד כתוב ולא עזבתנו, ולא כהוא תפלה ואיננו כלל, הכתוב. שהנחתנו
בקבלה, וככ"י כתוב: בדכרי קבלה. כימים ההם ובעת ההוא וגו', ירעה כ' כ'.

גרמסער הולד; דמרוקן פערליעסענט דוח יום כיט. "פערלמס חונז: כיט.
מ'פערטער! פערסטמסע חונז: כיט, ערלייגער! למס חונז: כיט, זינקען, מ'ספער!
בעסטערמסע חונז: כיט נחך חונזער: זינקען ומס! ערפילע פיעלמסער, עוויגער
חונזער גמטט, יענע פערמסער, דוח דוח חונז: לוגעליכערט חין חיינער חיינער
ליעפערונג דורך דיינען: זעהער ירמ', ווח עז הייסט: "חין יענען טמגען חונז חין
יענער לייט, ספריט דער עוויגער, ווירד חין ירמ': זינקען זוכען, חבער כיט
טרעפער, חונז יהודה? פערמסערונג ווערען כיט לו פידען יין; דען חין
ווערען דען חיינערמסע (ישראל) גמלליך פערמסער. "יום, דין פמק חונז
דיין ערבע, סוממסער נחך דיינער גיטע, לעפלענך נחך דיינער הולד, זיך
זעהענער נחך דיינער הילפע — מ' למס יום ערמסער חונז חיינערמסע, דמס
דיר, עוויגער חונזער גמטט, דוח ערמסער חונז פערמסער חיינער יום
אל. ערמסערמסער גמטט חייט דיין נחמס, מלוגמדיגער גמטט חייט דיין

(*) אֵל רַחוּם שְׁמֶךְ וכו', מנחם והוא הולך ע"ס א"ב.

עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמַתְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִירְךָ:
עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלָּךְ וְחַפְּאֲרְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן
דָּתְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן וְעוֹדְךָ:
עֲשֵׂה לְמַעַן זִכְרְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן חֶסֶדְךָ: עֲשֵׂה
לְמַעַן טוֹבְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן יְחוּדְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן
בְּבוֹדְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן לְמוֹדְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן
מַלְכוּתְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן גְּצֻחְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן
סוֹדְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן עֵזְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן פֶּאֶרְךָ:
עֲשֵׂה לְמַעַן צִדְקָתְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ:
עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׂבִינְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהַלְךָ:
עֲשֵׂה לְמַעַן אֲהַבֶּיךָ שְׂבִי עִפְרָיִם: עֲשֵׂה לְמַעַן

נחמס; חויד חונז נחמסענט דוח נחך דיינען נחמסען — יום ווילמסער
חונז, עוויגער, חונז דיינען נחמסען ווילען! ווילמסער חונז דיינער טרייע
ווילען, ווילמסער חונז דיינען בונדען ווילען, ווילמסער חונז דיינער גרמסע
חונז דיינער הקהיט ווילען, ווילמסער חונז דיינען געזעטלען ווילען, ווילען
מסער חונז דיינער הערליכקייט ווילען, ווילמסער חונז דיינער פערמסער
ווילען, ווילמסער חונז דיינען מדרענקען ווילען, ווילמסער חונז דיינער
ווילען, ווילמסער חונז דיינער גיטע ווילען, ווילמסער חונז דיינער
חיינען ווילען, ווילמסער חונז דיינער עהרע ווילען, ווילמסער חונז דיינער זעהרע
ווילען, ווילמסער חונז דיינען רייכען ווילען, ווילמסער חונז דיינער מונענער
זיכקייט ווילען, ווילמסער חונז דיינען רמסעלסען ווילען, ווילמסער חונז
דיינען זיגען ווילען, ווילמסער חונז דיינען רמסען ווילען, ווילמסער חונז
דיינער גערעטיגקייט ווילען, ווילמסער חונז דיינער הייליגקייט ווילען, ווילען
מסער חונז דיינער גרמסען במרמסערליגקייט ווילען, ווילמסער חונז
דיינער מרמסען ווילען, ווילמסער חונז דיינען פרייען ווילען, ווילען
מסער חונז דיינער זיכקייט ווילען, דוח חין דער ערדע רמסען, ווילמסער חונז

לכרהס'י, יחזק'י חונד יעקב'י ויילזען, ויילזעמֿהרע חונס טזס'י חונד זכר'י: ויילזען
ויילזעמֿהרע חונס דוד'י חונד זלמט'י ויילזען, ויילזעמֿהרע חונס ירוזלס'י ויילזען, דער
טעמזס דייער הייליגקייט, ויילזעמֿהרע חונס ויילזען ליון'י, דער רעידרעלן דייער
העררליכקייט, ויילזעמֿהרע חונס דייער פֿעהרעהערטען טעמפֿעל: ויילזען, ויילזען
פֿעהרע חונס דייער פֿעהרעמֿלזענען מלסמז: ויילזען, ויילזעמֿהרע חונס דען פֿעהר
גמסענען בלוטען דייער קעכטע ויילזען, ויילזעמֿהרע דער מלסמזרער דייער
הייליגען נחזעני ויילזען, ויילזעמֿהרע דער פֿיר דייער חייהייט מוזגעקמחזענען ויילזען
זען, ויילזעמֿהרע יענער המלבען, דיח דער פֿמלסמז פֿמל פייער חונד מלסמז ענטגען
געמחזענען, לור הייליגען דייער נחזעני, ויילזעמֿהרע דער פֿמחזענען קמחזען
המלבען מין מיהרער זעהרסטובע, ויילזעמֿהרע דער מוזסלזדיגען זיגלינגען המלבען
ויילזעמֿהרע דער זיכרענלזענען ענטמלזענען קינדער המלבען, ויילזעמֿהרע דער מלסמז
חונד וויסטענען המלבען! ויילזעמֿהרע חונד דייערמלבען, ווען ניכט מוזיערען
המלבען! ויילזעמֿהרע חונד דייערמלבענען חונד עררעטע חונד!

עננו ה' וכו', גם זה חין לרייך לבאור וגם הוא הולך ע"ס א"ב.

[illegible]

בשבת חין לומדים אבינו מלכנו.

(¹) חין דניאל ו'. (²) חין מגלת אסתר.

אבינו. חונער פֿאַטער חונד קאַניג, וויר האַבען דיר געזינדיגט.

מוזגער פֿאַטער מוזד קאַניג, וויר העכען קיינען קאַניג מויסער דיר.

מוניער פֿאַטער מונד קאַניג, ווילן פֿאַהרע מונד, דיינע רעהע ווילן.

ח"פ"ח"ק, ערנייערע חונד חיין גליקקליכע ימהר.

ח"פ"ח"ק, פֿערניכטע חלוצע בחזע פֿערהאנגניסע.

ח"פ"ח"ק, פֿערניכטע דיח ענטוואַרפֿע חוזהער פֿינדע.

ח"פ"ח"ב. לעברמייטלע דים מיטלונגע קונזערנע העמער.

ח"פ"ח ב' רבויימוגע יעדען חונדערער בעלידיגער חונד פֿערמטקער.

"פ"ח "ה" עניינן מר פשוט, ברושן, הונגערונקסט, געפֿונגענישט חוּד.

[illegible]

ח"פ'ח"ב. וינבט'ווי וינבט'ווי קלמ'ן דער דיר חייגענישן נחלימן.

יְהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדֵק הַלֵּוֹיִם וְאֶת חֻקֵּי הַיְּהוּדִים

[illegible]

הַיְּהוּדִים הָיוּ מְשֻׁלָּמִים בְּכָל הַיָּמִים הַהֵם וְהָיוּ מְשֻׁלָּמִים בְּכָל הַיָּמִים הַהֵם

[illegible]

ה' ט"ו טבת ה'תשנ"א

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל ישראל קדם אבוהון די
 בשמיא ואמרו אמן: ז' יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:
 יהא שלמא רבא מן-שמיא וחיים עלינו ועל-כל-
 ישראל ואמרו אמן: ז' עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:
 עשה שלום במרומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
 עלינו לשבח לארון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית
 שלא עשנו בגויי הארצות ולא שמנו במשפחות האדמה
 שלא שם חלקנו בהם וגרלנו בכל המזנים. ואנחנו ברעים
 ובמשתחווים ומוזדים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
 ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו
 (כ"ח וכסא כבודו) בשמים מופעל ושכינת עזו בגבהי מרומים:
 הוא אלהינו אין עוד (כ"ט אחר). אמת מלכנו אפס זולתו
 בכתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל-לכך כי יהיה
 הוא האלהים בשמים מופעל ועל-הארץ מתחת אין עוד:
 על כן נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת ענה
 להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות וברתון. לתקן
 עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות
 אליך כל-רשעי ארץ. יכירו וידעו כל-יושבי תבל כי לך
 תכרע כל-ברך תשבע כל-לשון: לפניך יי אלהינו יכרעו
 ויפולו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את-על
 מלכותך. ותמלוד עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות
 שלך היא ולעולמי עד תמלוד בכבוד: בכתוב בתורתך
 יהיה וימלך לעלם ועד: ונאמר והיה יי למלך על-כל-
 הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: קדיש יתום.
 יגדל וכו' ארון עולם וכו', ויש ללון כהכ"כ כל הלי' וזמרי ש"ה וזה הלי' וזמרי שירי
 ותשכחות שתקנו חכמי ישראל הנודעים לשם ולתהלה כמו כתר מלכות והדומים לו.

שיר היחוד ליום ראשון.

א שיר ה' ואמרה לאלהי בעודי. האלהים הרוצה אותי מעודי:
 עד היום הזה החיית בידי. חיים וחסד עשית עמדי:
 ברוך יי וברוך שם כבודו. כי על עבדו הפליא חסדו:
 אלהי מרום במה אקדם. ובמה אכף לאלהי קדם:
 אלו הרים למערכה. וכל עצי לבנון ככל ערובה:
 ואם כל בהמות וחיות קרוצים. נתחיים ערוכים על העצים:
 ואף זויזות מזבח מכוסים. דם כמים לים מכסים:
 ובחול סלת דשן ושמן. כלול ברבבות נחלי שמן:
 ולא נברה לבונה וסמים. ולקטורת כל ראשי כשמים:
 (ואלו נרות על המנורות. יהיו מאירות בשני המאורות):
 ובהרי אל לחם הפנים. על שלחנות ערוכים בפנים:
 זיין כמטר השמים. ושכר לנסך בעינות מים:
 ואלו כל בני אדם כהנים. לזים משוררים ככנף רננים:
 וכל עצי עדן וכל עצי יערים. כנורות ונבלים לשרים:
 וכל בני אלהים בקול תרועתם. ותפוצכים ממסלותם:
 וכל הלבנון ותיה בלה. אין די בער ואין די עולה:
 הו בכל אלה אין די לעבוד. ואין די לקדם אל הקבד:
 כי נכבדת מאד מלכנו. ובמה נכף לארוננו:
 אמנם לא יוכלו כבדה. כל חי אף כי אני עבדה:
 ואני נבזה וחדל אישים. נמאם בעיני וישפל אנשים:
 ואין לעבדה כל לכבדה. להשיב לך גמול על חסדיך:
 כי הרבית טובות אלי. כי הגדלת חסדה עלי:
 ורב שלומים לך חיקתי. כי עשית טובות אתי:
 ולא חיקת לי גמולך. כל טובתי כל עליך:
 על הטובות לא עבדתיך. אחת לרבא לא גמלתיך:
 אם אמרתי אספרה נא כמו. לא ידעתי ספורות למו:
 ומה אשיב לך ומהל שלך. לך שמים אף ארץ לך:
 ימים וכל אשר בם בידך. וכלם ישבענו מידך:
 ואנחנו עפר וצאנך. ונפצים לעשות רצונך:

ואיך נעבד ואין לאל ידנו • ולשרפת אש בית מקדשנו:
 ואיך נעבוד ואין זבח ומנחה • כי לא כאנו אל המנוחה:
 וימים אין להעביר טמאה • ואנחנו על ארמה טמאה:
 שש אנכי על אמרי • ואני כאני בדכיה:
 כי כתוב לא על זבחה • ועולתיה אוכיתה:
 על דבר זבח ועולותיכם • לא צויתי את אבותיכם:
 מה שאלתי ומה דרשתי • ממך כי אם ליראה אותי:
 לעבוד בשמחה וכלכל טוב • הנה שמוע טוב טוב:
 וכל נשכר ממנחה שהורה • זבחי אלהים רוח נשברה:
 זבח ומנחה לא תפצת • תפצת ועולה לא שאלת:
 מזבח אבנה בשכרון לפי • ואשברה אף רוחי בקרבי:
 רום לב אשפיל ואת רום עיני • ואקבע ללבי למען ארצי:
 שכרי רוחי הם זבחי • ועלו לרצון על מזבחה:
 ואשמיע בקול הודיותה • ואספרה כל נפלאותיה:
 אשר ידעה נפשי אחבירה • אמלל גבורות ואדברה:
 ומה אערוך ולא ידעתי מה • תוכל אוכל דבר מאומה:
 כי אין חקר לגדלתו • וגם אין מספר לתבונתו:
 חכם ללב הוא מי כמוהו • שניא כח לא מצאנוהו:
 עושה גדולות ורב נראות • גדול אמה ועושה נפלאות:
 עד אין מספר ועד אין חקר • ולא נודע כי לא יחקר:
 איזו עין אשר תעידה • ואיזה פה אשר יגידה:
 חי לא ראך ולב לא ידעה • ואיזה שבח אשר יציעה:
 גם משרתה לא ראיה • וכל חכמי לב לא מצאוה:
 אמה לבדה ספיר שכחה • ואין זולתה יודע כחה:
 ואין יודע בלעדיה • שבתות ראיות לכבודיה:
 על כן תבדה כראוי לה • כפי קדשה כבודה וגדלה:
 ומפי הכל בכל אילותם • כפי מדע אשר אמה תננתם:
 יודו פלאה השמים • ויאדרנה קולות טים:
 ויריעו לה כל הארץ • יודנה כל מלכי ארץ:

אף יודנה כל העמים • וישבחה כל האמים:
 כל זרע יעקב עבדיה • כי עליהם נברו חסדיה:
 את שם יי יהללו כלם • אל אלהים אמת ואלה עולם:
 ברוך אמה יחיד וטיוחד ה' אחר ושמו אחר:
ליום שני.
 ואני עבדה בן אמתה • אדבר אמלל גבורותיה:
 דרכי שבחה קצתם אספרה • מעשיה מה נורא אומרה:
 אין אליה ערוך בספר • אגידה עצמו מספר:
 חקר אלה לא ימצא • ותכלית שרי לא תקצה:
 ולתבונתו הלא אין חקר • ומספר שניו לא יחקר:
 וגם אין מספר לגדויה • בצבאותיה אות כבודה:
 איזו עין אשר תעידה • וחי לא ראה פני כבודה:
 נכון וחכם הן לא ידע • ואיך אערוך על אשר לא ידע:
 ואם יאמר איש עד תכליתו • אערוך אליו ובמתבונתו:
 אבא ואמצא תכלית שכחו • לא נאמנה את אל רוחו:
 יכלע כי לא ידע ערכו • אחרית פיהו ראשית דרכו:
 ועמדו לא בן אנכי • ופי לא אהן לחשוא וחי:
 אספרה לאחי קצות דרכי אל • ולישראל מה פעל אל:
 ככתוב אמרו לאלהים • מה נורא מעשיה אלהים:
 ואמרת עם זו יצאתי • לי יספרו שמי ותהלתי:
 במצרים שמתי עלילותי • למען תספר את אותותי:
 ואני עבדה על כן אספר • באשר אדרוש מעל ספר:
 תהלל נפשי כח מעשיה • וכל קרבי את שם קדשה:
 ואברככה בכל עניי • ובכל לפי אודה את ארצי:
 גם בגרונני רוממותיה • ואת פי אמלא תהלתה:
 כי פי יגיד תהלתה • כל היום את תפארתה:
 (ואמרה נא עוזו נוראותיה • ואשיחה דברי נפלאותיה):
 ואזכיר טובה וצדקותיה • חסדיה וגבורותיה:
 ידעתי כי גדול אמה • על כל אלהים מאד גדלת:

כִּי כָל אֱלֹהֵי הַעַמִּים הֵם. אֱלִילִים אֱלִמִּים רוּחַ אֵין בָּהֶם:
 הֵן לְעֹבְדֵיהֶם גְּמוּלָאִין מְשִׁיבִים. וְלִמָּה לָהֶם הַמָּה מְשִׁיבִים:
 וּבָעֵת צָרָה אִזְּ תִפְלְלוּ. וְלֹא יַעֲנוּם כִּי לֹא יוֹעִילוּ:
 דּוֹרְשִׁים כָּכָל לֵב לְרוּחַ אֵין בּוֹ. וְקָרוֹב יִי אֵל עִם קְרוֹבוֹ:
 חֵיוָצֵר כֹּל הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ לְבַד אֲנַחְנוּ:
 עִם מְרַעֲיָתוֹ וְצֵאן יְרוֹ. נִכְבֶּדֶה שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 בְּצִר לָנוּ מָאֵד נִמְצָאת. כִּי דּוֹרְשִׁיהָ לֹא עֹבֶת:
 וְתָמִיד בְּפִינוּ תִהְלֶתָה. וּמַהֲלָלִים לְשֵׁם תִּפְאָרְתָּה:
 עַד אַתָּה בָּךְ וּבִכְבוֹדָךְ. וּמִשְׁרָתֶיךָ אִף עֲבָדֶיךָ:
 אֲשֶׁר כְּבוֹדָךְ מֵלֹא כָל הָאָרֶץ. וּבִכְבוֹדָךְ עַל כָּל הָאָרֶץ:
 נִאֲבֹתֵינוּ בָּחֲרוּ אוֹתָךְ. לְבָדָךְ לְעֵבוֹד וְאֵין לֹר אַתָּה:
 גַּם אֲנַחְנוּ אוֹתָךְ לְבָדָךְ. נַעֲבֹד כָּכֵן אַב וּנִכְבֶּדָךְ:
 וְהִנֵּנוּ עַל יְחֻדָּךְ. יוֹמָם וְלַיְלָה עֲרִיד:
 בְּפִי כָלֵנוּ וּבִלְבָבֵנוּ. שְׁאֵתָה לְבָדָךְ אֱלֹהֵינוּ:
 אֱלֹהֵינוּ עַל יְחֻדָּךְ. עֲרִים אֲנַחְנוּ וְעֲבָדֶיךָ:
 אֵין תִּחְלָה אֵל רֵאשִׁיתָךְ. וְאֵין קֵץ וְתִכְלָה לְאַחֲרִיתָךְ:
 רֵאשִׁיוֹן וְאַחֲרוֹן מִבְּלֵי רֵאשִׁית. וּמִבְּלֵי אַחֲרִית וְאֵין לֵב לְתִשִּׁית:
 אֵין קֶצֶה אֵל גְּבוּהוּתָךְ. וְאֵין סוֹף לַעֲמֹק מְדוּמָתְךָ:
 אֵין לָךְ סוֹבֵב וְאֵין לָךְ פֶּאֶה. עַל כֵּן אוֹתָךְ חֵי לֹא דָאָה:
 אֵין צַד וְצִלַּע וְצִלְעוֹהָ. וְרוּחַב וְאַרְךָ (כִּלְעוּמָה) לֹא יִמָּצְעוּהָ:
 (אֵין פֶּאֶה לְסִכִּיכּוּתֶיךָ. וְאֵין תוֹד מִכְּהִיל בִּינוּתֶיךָ):
 אֵין חֲכָמָה אֲשֶׁר תִּדְעָה. וְאֵין מַדַּע אֲשֶׁר יִגִּיעָה:
 וְלֹא יִשִּׁיג אוֹתָךְ כָּל מַדַּע. וְאֵין שֶׁבֶל אֲשֶׁר יִכּוֹן וְיִדַּע:
 מִמָּה מְאֻמָּה וְאִיכָה אַתָּה. וְאִידָּה בְּלִי מְאֻמָּה כֹּל בְּרֵאת:

ליום שלישי

אֶסְכֵּם יִדְעָתִי כִּי אַתָּה. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כֹּל יִצְרָת:
 אַתָּה בּוֹרָא וְלֹא נִבְרָאת. אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נּוֹצָרָת:
 אַתָּה מְסִית וְאֵת כֹּל תִּבְלָה. אַתָּה מוֹרִיד שָׁאוֹל וְאִף תַּעֲלָה:

וְנִאֲמָן לְחַחֲיוֹת מִתִּים אַתָּה. וְעַל יְדֵי נִבְיֵאָה כֵּן חוֹדַעָת:
 וְלֹא תִמּוֹת אֵל חֵי וְלֹא מָתָה. מַעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה:
 מְשַׁבִּיר וּמוֹלִיד וְלֹא נּוֹלֶדָת. מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חֲלִית:
 מוֹת וּמְדוּה אֵין לְפָנֶיךָ. תְּנוּמָה וְשִׁנָּה אֵין לְעִנְיָה:
 הֵלֹא מִקְדָּם אֵל חֵי אַתָּה. מֵאֲשֶׁר בָּךְ לֹא נִשְׁתַּנִּית:
 וְעַד הָעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּנֶּה. מֵאֲלֹהוּתָךְ לֹא תִתְנַנֶּה:
 חֲדָשׁ וְנוֹשֵׁן לֹא נִמְצָאת. חֲדָשָׁת כֹּל וְלֹא חֲדָשָׁת:
 לֹא יְחוּלוּ וְקִנָּה וּבִחְרוּת. עֲלִידָה גַם שִׁיבָה וְשִׁחְרוּת:
 וְלֹא חֲלוּ בָךְ שְׁמַחָה וְעֶצֶב. וְדַמְיוֹן נּוֹצֵר וְכֹל דְּבַר קֶצֶב:
 כִּי לֹא יִסּוּכֵב אוֹתָךְ גִּשָּׁם. אִף לֹא תִדְמָה אֵל כָּל נֶשֶׁם:
 כָּל הַיְצוּרִים גְּבוּל סִבְבָתָם. אֵל רֵאשִׁיתָם וְלֹא אַחֲרִיתָם:
 כִּי הַפְּרוּאִים בְּגִבּוֹל שְׁמָתָם. וְלִיטֵי צִבְאָם גְּבוּל הַקְּפָתָם:
 וְלָךְ אֵין גְּבוּל וְלִימָדָה. וְלִשְׁנוֹתֶיךָ וְלַעֲצָמָה:
 עַל כֵּן אֵינְךָ צָרִיד לְכָל. לִיָּדָה וְלַחֲסָדָה צָרִיכִים תִּכָּל:
 הַכֹּל צָרִיכִים לְצַדִּיקוּתֶיךָ. וְאֵינְךָ צָרִיד לְכַרְיוּתֶיךָ:
 כִּי טָכָם כָּל יֹצֵר הָיִית. לְבָדָךְ מְאֻמָּה לֹא נִצְרָכָת:
 רֵאשִׁית וְאַחֲרִית בִּיָּדָה עֲרוּכִים אַתָּה כֵּם וְהֵם בְּרוּחָה שְׁרוּכִים:
 כָּל אֲשֶׁר הָיָה בְּרֵאשִׁינָה. וְאֲשֶׁר יִהְיֶה בְּאַחֲרוּנָה:
 כָּל הַיְצוּרִים וְכָל מַעֲשֵׂיהֶם. וְכָל דְּבָרֵיהֶם וּמַחֲשַׁבּוֹתֵיהֶם:
 מֵרֵאשִׁית וְעַד סוֹף תִּדַּע כָּלָם. וְלֹא תִשְׁכַּח כִּי אַתָּה אֵלָם:
 אַתָּה בְּרֵאתָם וְלָבָד עֲרַכָם. לְבָדָךְ תִּדַּע מְקוֹמָם וְדַרְכָם:
 הוּא אֵין דְּבַר מִמָּה נִעָלָם. כִּי לְפָנֶיךָ נִכּוֹנִים כָּלָם:
 אֵין חֲשֹׁךְ וְאֵין מָנוֹס וְסִתָּר. לָנוֹס שְׁמָה וְלַהֲסִתָּר:
 אֵת אֲשֶׁר תִּכְבַּשׁ אַתָּה מוֹצֵא. כָּלִי נְסוֹת אֱלִיָּהֶם בָּעֵת שֶׁתִּרְצָה:
 כִּי אַתָּה הַכֹּל בְּאַחֲת תִּרְאָה. לְבָדָךְ תַּעֲשֶׂה וְאֵינְךָ נִלְאָה:
 כִּי עַל גּוֹי וְעַל אָדָם יָחֵד. עַל כָּל תִּדְבַּר בְּרָגַע אַחֵר:
 תִּשְׁמַע בְּרָגַע כָּל הַקּוֹלוֹת. וְעַק וְלַחֲשׁ וְכָל הַתְּפִלוֹת:
 אִף תִּבְיוֹן אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם. בְּרָגַע תִּתְקַדֵּר כָּל לְבָבֵיהֶם:
 וְלֹא תִאָּרִיד עַל מַחֲשַׁבּוֹתֶיךָ. וְלֹא תִתְמַהֲמַה עַל עֲצָתָךְ:

אצל עצתך גורמת. למזן ולסוער קריאתך:
 וכלם באמת בתום ובישר. מבלי עורף ומבלי חוסר:
 מטה דבר לא יאבר. ודבר מטה לא יכפר:
 כל אשר תחפז תוכל לעשות. ואין מי מוחה בידך מעשות:
 יכולת יי בחפצו קשורה. ובכחות יי לא אתרה:
 אין דבר סתר ממך נכחד. עתידות ועוברות לה הם יחד:
 אשר מעולם ועד העולם. הם כלם בך ואתה בכלם:
 חדשות תגיד וסוד דרכיך. אל עבדיך ומלאכיך:
 ואינה צריד להשמיעה. דבר סוד וסתר להודיעה:
 כי ממך כל סוד יגלה. בשרם על לב כל יציר ועלה:
 בלב כל נברא לא תמצא. מפנינו עתק לא יצא:
 באין לו קצצה ולא יחצה. לב לא יתור ואין פה פוצה:
 באין לו רוחות ואין בו רוחות. אין לו שיחות בו מוכיחות:
 למרחוק מי ישא רעו. ללא תחלה ולא סוף להגיעו:
 אגודים אחידים תוד וסוף וראש. פה ולב אכלום מדרוש ומחרוש:
 גבה ועמק נעוצים בסובב. חכם לב ונבון לא ילכב:
 סובב (כאמור) הכל ומלא את כל. ובהיות הכל אתה בכל:
 אין עליה ואין תחתיה. אין חוץ לה ואין בינותיה:
 אין מראה ונב לאחורה. ואין גוף לעוצם וחודה:
 ואין בתוך ממך נכדל. ואין מקום רק ממך נחדל:
 ואינה נאצל מכל ונכדל. ואין מקום רק ממך ונחדל:
 מקרה ושנוי אין בך נמצא. ולא זמן וערער ולא כל שמצא:
 כל זמן וכל עת אתה מכינם. אתה עורכם ואתה משנם:
 כל מדע לא ישיג אותה. אין שכל אשר ימצא אותה:
 במדתה חכמתה. בגדלתה תבונתה:
 חכם אתה מאליה. חי מעצמה ואין בגיליה:
 וזלת חכמתה אין חכמה. בלתי בינתה אין מופת:
 חלקת בלב חכמים שכל. ורוחה תמלאם ורעתם תשכל:
 מבלי ערי כחה אין גבורה. ומבלי ערי עזה אין עזרה:

אין נכבד כי אם בכדתו. ואין גדול כי אם גדלתו:
 כל יקר וכל טוב מידה. לאשר תחפז עשות תסדירה:
 אין חקר לגדלתה. ואין מספר לתבונתה:
 אין עוד זולת הויותה. חי וכל תוכל ואין בלתה:
 ולפני הכל כל היית. ובהיות הכל כל מלאת:
 לא לחצונה ולא הטנה. יצנניה אף לא מעטנה:
 בעשותה כל לא נבדלת. מתודה מלאכתה לא נחדלת:
 בעשותה את השמים. ואת הארץ ואת המים:
 לא קרבוה ולא רחקוה. כי כל קירות לא יחלקוה:
 גרם מים לא ישטפוה. ורוח בפיר לא יתדפוה:
 אף כל טנופת לא תטנפוה. אש אוכלת אש לא תשרפוה:
 לתויותה אין חסרון. וליחודה אין יתרון:
 כמו היית לעולם תהיה. חוסר ועורף בך לא יהיה:
 ושמך מעידה כי היית. ותנה ותהנה ובכל אתה:
 הנה לעולם וכן נודעת. נעידה וכן בך העידות:
 שאתה הוא ותנה בכל. שלך הכל ומטה הכל:
 שמות יקרה יענו ויעידו. בתוקף יקרה בך יסחירו:

ליום רביעי.

ארום אלהי אבי ואלי. אנה אלהי צורי וגואלי:
 איחד אלהי השמים והארץ בכל יום פעמים:
 אל חי אחד הוא בראנו. אביר ישראל אב לכלנו:
 אדוננו אדון כל הארץ. מה אדיר שמך בכל הארץ:
 אין כאל אש אוכלת וקנא. לעולם יי אמת אל אמונה:
 אורי וישעי מעוז חיי. עליו תלוים כל מאורי:
 אלהים אמת הוא אלהים חיים. לא יכילו ועמו גוים (ואינם):
 אדיר ואמין בחר ורב אונים. אלהי האלהים ואדני האדונים:
 אלה עשי אישי וכוני עלי. אלוף נעורי שומרי וצלי:
 בורא כל וישראל גואל. ברוך אלהים אלהי ישראל:

בזרא רוח תרים יוצר. סמך מנחה לא יבצר:
 גאֹה משיב גמול על גאים. על הרמים ועל הנשאים:
 גבור בקומו לערוץ בעברה. סהרר גאונו מי לא יירא:
 גבוה כל אשר תחתיו נושא. וגדל כח גדולות עושה:
 גדול הוא ושמו בגבורה. אריה שאג מי לא יירא:
 דודי דגול הוא מרבה. אל גערץ בסוד קדושים רבה:
 דין יתיב בעתיק יומין. וצבאו על שטאל ועל ימין:
 הדרו והודו על בני עבריו. הדרו הדר הוא לכל חסידיו:
 הוא אל אלהי הרוחות לכל פשר שומע תפלה מכל:
 ודאי ותיק יודע ועד. יי ימלוך לעולם ועד:
 (ואשר חרב גאותנו. להלחם מלחמתנו):
 זוכר לעולם ברית ראשונים. כיום אתמול לו אלה שנים:
 זה אלהינו ולו קנינו. וזמרת יה הוא מושיענו:
 חלק יעקב יוצר הכל. חנון יי וחסיד בכל:
 חי העולם יי חלקי. חכם הרזים יי חזקי:
 טוב ומטיב המלמד רעה. טהור עינים מראות ברעה:
 ישר יי וישר דברו. ירידי נדירות משפנות דברו:
 יועץ וגוזר מי יפירה. ויחתוף ויפעל מי ישיבנה:
 (יפה דודי יפיו וטובו. יראו ויחזו ציון בשוכו):
 בגבור יצא באיש מלחמות. יעיר קנאה לעשות נקמות:
 (בגשר על כנפי נשרים. נשא עבריו וישר הרורים):
 בדרוב שכול ובגמר שחל. ברכב ובקעש ורוחו בנחל:
 (ברוב שכול ובגמר שוקד. דברו לעשות בסמל שקד):
 בביר כח לב כמו שחל. בלביא ובארי ורוחו בנחל:
 (בארי בחור בגדלתו. בברוש רענן ענותנותו):
 בכתפות בריחו עזו אהבתו. על ישראל גאותו:
 (כתפות בעצי הער. בן דודי עם יושבי שער):
 בביר כח למרגיני אל. נוקם וכטל הוא לישראל:
 (בזסי מנת חלקי וגורלי. אני לדודי נחלה ודודי לי):
 כבודי

(כבודי יי לא אמירנו. האמרנוהו והאמירנו):
 (באריה ישאג וכפסיר ינקם. אל יהיה כגר וכאיש נדהם):
 (ברעה גבור אשר לא יוכל. צאנו להציל והיה למאכל):
 (בגבור אין איל ובאורח. גם ובזרע מר צורח):
 (באריה משחית וכפסיר לעזביו. ברכב גם כעש לאויביו):
 (בביר כח בשמיר ושית. ולא ישאיר כנוקף וית):
 (בשמיר ושית צרים ימנן. בצפרים עפות לעירו יגן):
 (בשמי נדבה לנו יבא. במלקוש וכטל לרבים בוי):
 (בגשר ירחף על גוזליו. ובצל כנפיו יחסו מיחליו):
 (בצפרים על עירו יגן. ובצל כנפיו רננות ננגן):
 (לכדו יי) הוא ונפלאות גדולות. עושה אל נורא עלילות:
 (לצבי ועופר דומה דודי. כי יקדמי אלהי חסדי):
 לפני עמו יישר הדורים. וינשאם על כנפי נשרים:
 לעולם חלקי הוא וצור לכבי. קלה שארי לה ולכבי:
 (לכדו יי הוא ונפלאות גדולות עושה רב נוראות):
 מקום אלה לעולם. ואין יורע את מקומה:
 מוראי אל רועי ויוצרי. צור ילדני מחוללי וצורי:
 מרום ומעוז הוא לי ומחסי. מגדל עזו שם יי מנוסי:
 מלך יעקב משגב לנו. הוא מחוקקנו ומושיענו:
 מגדל ישועות משען יהי לי. מבטח אלהים יי חילי:
 מושל עולם מלכותה. בכל דור דור ממשתלה:
 מי יתנה כאח לי לצרה. הושע יי) כי ידה לא קצרה:
 מקור חיים מקנה ישראל. לא אעזוב כי מעזי אל:
 מנו ישעי וחרב גאות. לשמה ולזכרה נפש תאנה:
 מנו הוא לכל החוסים בו. אשרי אדם אשר עזו לו בו:
 נבר ונעים נאור ונורא. נאדר ונאדר שמו בגבורה:
 נאמן נצח ישראל וגואלו. לא ישקר אשרי כל חזקי לו:
 נצח ישורון האל הנאמן. מאלהיו יהודה לא אלמן:
 נפלא על כל הנפלאים. ומתנשא על כל הנשאים:

נִקְדַּשׁ וְנִעְרַץ אֱלֹהֵי קְדוּשָׁי. נִכּוֹן וְנִשְׁכָּב יְיָ נְסִי:
 נִזְקֵם וְנוֹשָׁר וּבַעַל חֵימָה. לְצַרְיוֹ לְאוֹיְבָיו אִישׁ מִלְחָמָה:
 גִּרִי יְיָ בְּחָלוֹ נֵרוֹ. עָלֵי רֹאשִׁי וְנֵר לְרַגְלִי דָּבְרוּ:
 סוּמָךְ וְסוּעֶךָ יְיָ סִלְעִי. סוּבֵל וְסוּלַח וְנוֹשֵׂא פָשְׁעֵי:
 סְהִרִי יְיָ סִלְעִי וְסִתְרִי. סוּלַח וְסוּבֵל סַעְדִי וְסִכְרִי:
 סִלְעֵנִי (יְיָ) וּמְצוֹרֵתִנִי. עֲזָרְתִּנִי וּמִפְּלִטָּתִי:
 עֲזוּז וְגִבּוֹר עֲזִי וְעֹזרִי. עֲלִיּוֹן עֲזוּ לִי אֵל יְהִי עֲרִי:
 עִיר וְקִרְיַשׁ שֵׁת סְבִיבֵי סִתְרִי. אָכֵן אֶתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר:
 עַד מְטַהֵר לְשָׁלֹם נִמּוֹל לְאוֹיְבָיו. שׁוֹמֵר בְּרִית וְחֹסֵד לְאוֹתֵבָיו:
 פָּרַח אֶת אֲבִרָהּ יִדְרֹד־וּ. הוּא יִפְדֶּה יִשְׂרָאֵל עֲבָדָיו:
 פֶּחֶד יִצְחָק יִתֵּן פִּתְחוֹ. עַל צָרֵי בְנֵי יִשְׁעָכ עֲבָדָיו:
 פּוֹעֵל וְחוֹקֵר וְדוֹרֵשׁ וְכוֹדֵק. כָּל לִבְבוֹת לוֹ אֶתֶּן צָדֵק:
 צָרוֹר הַטּוֹר אֲשֶׁכּוֹל הַכּוֹפֵר. נֹתֵן לַעֲמֹ צָרֵי כּוֹפֵר:
 צַח וְאֶדְרוֹם דּוֹד בְּצִבְאָיו אוֹת. עַל כֵּן נִקְרָא יְיָ צִבְאוֹת:
 צְדִיק יְיָ הַצּוֹר תַּמִּים. אֲבִטָּח עֲבִי עַד בְּצוֹר עוֹלָמִים:
 צָבָא הַשָּׁמַיִם מִשְׁתַּחֲוִים לוֹ. שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ:
 קְדוּשׁ הוּא כָּל מִינֵי קְדוּשׁוֹת. כְּתוּב שְׁלֹשׁ קְדוּשׁ מִשְׁלֹשׁוֹת:
 קִיָּם לְעֹלָמִין אֱלֹהָא חַיָּא. מְרָא דְאֶרְעָא וּמְרָא דְשָׁמַיָא:
 קוֹנֵי מַרְחָם מְקַנָּא לְשׁוֹנְאָיו. קִרְן יִשְׁעֵי וְקִרְנֵי לְקוֹרְאָיו:
 רַחוּק מִכָּל וְאֵת כָּל רוּאָה. כִּי רַם יְיָ וְשֹׁפֵל יִרְאָה:
 רוּעִי יְיָ לֹא אֲחַסֵּר כָּל. וְרַב כַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל:
 רַחוּם יְיָ רוּפָא וּמַחְבֵּשׁ. לְשִׁכְּוִרֵי לֵב וְעוֹן כּוֹבֵשׁ:
 רַעִי כָּלוּ הוּא מַחְמִדִּים. מִשְׁפָּטָיו אֵמֶת מִתּוֹקִים וְחַמְדִּים:
 רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מַעֲוֹלָם וְעַד. עוֹלָם אֶתָּה אֵל שׁוֹכֵן עַד:
 שְׁלִיט מֶלֶךְ שְׁמַיָא בְּכָל דְּרֹדֵר. לִיה אֲנָא מִשְׁבַּח מְרוֹמָם וּמִתְהַדֵּר:
 שְׁמֵשׁ וּמִנֵּן יְיָ אֱלֹהִים. שׁוֹפֵט צָדֵק וּמִשְׁפִּיל גְּבוּהִים:
 שְׂגִיָא כַּח לֹא מִצְאֵנְהוּ. יִשְׁגִּיב בְּכַחוֹ וְיָמִי כְּמָהוּ:
 שְׁלֵמָה שְׁמוֹ כִּי שְׁלוֹ שְׁלוֹם. כִּי יִדְבֵּר אֵל חֲסִידָיו שְׁלוֹם:
 שֵׁם יְיָ אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה. תִּנְעָפוֹת רָאם לוֹ בְּבִפְרִי וּבְאֶרְיָה:

שְׂרֵי מְאוּרֵי מַלְכִּי וְאֵלֵי. הִלְלוּיָהּ שְׁמוֹ נִפְשֵׁי הִלְלִי:
 תַּתְּמָם עִם יוֹשְׁבֵי נִטְעִים. הַשְׁרִינִים שְׁלֹשֶׁת הַרְזִיעִים (נִאֲרָעִים):
 תַּתְּחַסֵּד תַּתְּכַר עִמָּם. וְעַם עֲקָשִׁים תַּתְּפֹּל לְהֵמָם:
 תַּמִּים בְּרָךְ תַּקִּיף מִכָּל. תּוֹכֵל לִבְרָךְ לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל:
 תּוֹחֲלָתִי וְסִכְרִי וְתַקְנוֹתִי. תֵּאֱנוֹת נִפְשֵׁי וְתַשְׁוִּקְתִּי:
 תַּהֲלִתִּי וְתַפְאֲרָתִי וְעֹזִי. מִטְעֵי אִמִּי נֹחִי וְנֹזִי:
 תַּמִּים בָּרָעִים אֵל דְּעוֹת אַחֵר. כָּל הַלְכָבוֹת דּוֹרֵשׁ יַחַד:

ליום חמישי

מִי כְמוֹדָה דְּעָה מוֹרָה. נִיב שְׁפָתִים אֶתָּה בּוֹרָא:
 מַחְשְׁבוֹתֶיךָ עֲמָקוֹ וְרָמּוֹ. וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתְמּוֹ:
 לֹא לְפִרְוֶה חֲקִמָתְךָ. וְלֹא הִבְיָנוּךָ תְּכוּנָתְךָ:
 לֹא קִבְּלָתָ מַלְכוּתְךָ. וְלֹא יִרְשֶׁתָּ מַמְשְׁלָתְךָ:
 לְעוֹלָם יְהִי לְךָ לִבְרָךְ. וְלֹא לְאַחֲרִים כְּבוֹד הוֹדָה:
 וְלֹא תִתֵּן לְאַלֹהִים אֲחֵרִים. תַּהֲלִתְךָ לְפָסִילִים וְזוֹרִים:
 וְכְבוֹד וְגַם כָּל יָקָר מֵאֲתָךְ. וְכְבוֹדְךָ לֹא לְזֵרִים אֲתָךְ:
 אֶתָּה תַּעֲדִיר בִּיחּוּדְךָ. וְתוֹרָתְךָ וְעֲבָדֶיךָ:
 אֱלֹהֵינוּ עַל יְחוּדְךָ. אֶתָּה עַד אֵמֶת וְאַנְחֵנוּ עֲבָדֶיךָ:
 לְפָנֶיךָ לֹא אֵל חֲקִדִּימָךְ. וּבִמְלֹאכֶתְךָ אֵין זֶר עִמָּךְ:
 לֹא נֹעֲצָתָ וְלֹא לְפָדָתָ. כְּתִידְשָׁךְ בְּרִיאוֹת כִּי נִבְיִנוֹתָ:
 מִמַּעַמְקֵי מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וּמִלְכָּךְ כָּל פְּעֻלוֹתֶיךָ:
 קִצּוֹת דְּרָבִידָה הִלָּא הִכְרַנּוּ. וּמִפְּעֻשִׁיךָ הֵן יִרְעֵנוּ:
 שְׂאֵתָה אֵל כָּל יִצְרָתָ. לִבְרָךְ מְאוּמָה לֹא נִגְרַעַתָּ:
 לַעֲשׂוֹת מְלֹאכֶתְךָ לֹא לְחֻצָּתָ. וְגַם לַעֲזֹר לֹא נִצְרַכְתָּ:
 כִּי הָיִיתָ לְפָנֶי הַכָּל. וְאֵין בָּאֵין כָּל לֹא נִצְרַכְתָּ כָּל:
 כִּי מֵאֲהַבְתָּךְ עֲבָדֶיךָ. כָּל בְּרָאתָ לִכְבוֹדְךָ:
 וְלֹא נִדְרַע אֵל זוֹלָתְךָ. וְאֵין כְּמוֹדָה וְאֵין בְּלָתְךָ:
 וְלֹא נִשְׁמַע מִן אֵין וְהִלָּאָה. וְלֹא קָם וְלֹא נִתְּהָ וְלֹא נִרְאָה:
 וְגַם אַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה אֵל. רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אֵל יִשְׂרָאֵל:

ברוך אתה יחיד ומיוחד. וי אחר ושמו אחר:
 אשר מי יעשה כמלאכתה. כמעשיה וכגבורותיה:
 אין יציר וולת יצירתה. ואין בריאה כי אם בריאתה (כ"א מלאכתה):
 כל אשר תחפוץ תעשה בכל. כי אתה נעליה על כל:
 אין כמוד ואין בלתה. כי אין אלהים וולתה:
 אתה האל עושה פלא. ודבר ממה לא יפלא:
 מי כמוד נורא תהלות. אלהים לבדה עושה גדולות:
 אין אותות כמו אותותיה. אף אין מופת כמו מופתיה:
 אין תבונה כתבונתה. אין נדלה כנדלתה:
 כי מאד עמקו מחשבותיה. ונבהו דרכי ארחותיה:
 אין גאון כמו גאותה. אף אין ענה כענותה:
 אין קדשה כקדשתה. אין קרבות כמו קרבותה:
 אין צדקה כמו צדקתה. אין תשובה כתשובתה:
 אין זרוע כזרועותיה. אין קול כרעם גבורותיה:
 אין רחמים כרחמנותיה. אין תנינות כתנינותה:
 אין אלהות כאלהותה. ואין מפליא כשם תפארתה:
 כי שמוותיה אלים מרוצים. בזכרה לחוצים להפליא נחוצים:
 ואשף וחרטום לא ילחצה. וכל שם ולהט לא ינצחנה:
 לא ינצחנה כל החכמים. כל הקוסמים והחרטמים:
 אתה משיב לאחור חכמים. לא יוכלו לה ערומים וקוסמים:
 להשיב לאחור מזמותיה. להפך עצת סוד גנותה:
 מרצונה לא יעבירנה. לא ימחרנה ולא יאחרנה:
 עצתה תפך עצת כל יועצים. ועוד מחליש לב אמיצים:
 אתה מצנה ופחדה משנה. ואין עליה פקיד מצנה:
 אתה מקנה ואינה מקנה. לה כל מקנה נפש תרנה:
 וכל היצורים וכל ענינם. וכל יקר אשר בה אין דמיונם:
 לא מחשבותם מחשבותיה. כי אין בורה וולתה:
 ואין דמיון נפלא אלהינו. ואין חקר נשגב אדוננו:
 סתור מכל סתור ועמים. מכל עמוס ומכל בטום:

דק מכל דק וצפון מכל. צפון ויכול מכל יכול:
 נשגב מכל נשגב ונעלם. מכל נעלם ושמו לעולם:
 גבוה מכל גבוה ועליון. מכל עליון ומכל חביון:
 חבוי ועמוס מכל עמוס. לב כל דעת עליו חמוס:
 שאין שכל ומדע וחכמה. יכולים להשוות לו כל מאמה:
 לא משיגים לו איד וכמה. לא מוצאים לו דבר דומה:
 מקרה וערער ושינוי וטפל. וחבר ומסמה אור וגם אופל:
 ולא מוצאים לו מראה וצבע. ולא כל טבע אשר שש ושבע:
 לכן נבוכות כל עשתונות. ונבהלות כל חשבוניות:
 וכל שרעפים וכל ההורים. נלאים לשום בו שיעורים:
 מלשערהו ומלהגביליהו. מלתארהו ומלפרסמהו:
 ככל שכלנו חפשונהו. כמדענו למצוא מה הוא:
 לא מצאנוהו ולא ידענוהו. אף ממעשיו הכרנוהו:
 שהוא לבדו יוצר אחר. חי וכל יוכל וחכם מיוחד:
 כי הוא היה לכל קודם. על כן נקרא אלהי קדם:
 בעשותו בלי כל מאום את כל. ידענו כי הוא כל יכול:
 באשר מעשיו בחכמה כלם. ידענו כי בבינה פעלם:
 בכל יום ויום בחדשו כלם. ידענו כי הוא אלהי עולם:
 באשר היה קודם לכלם. ידענו כי הוא חי וקיים לעולם:
 ואין להרהר אחר יוצרנו. בלבנו ולא בספירנו:
 לממש וגודש לא נשערהו. לטפל ותואר לא נדמהו:
 ולא נחשבהו לעקר ונצב. ולא למיו וכל און ולכל נקצב:
 כל הנראים והנשכלים. והמדעים בעשר כלולים:
 ושבע בפיזת וששת נדות. ושלש גזרות ועמות ומדות:
 הן בבורא אין גם אחר. כי הוא בראם כלם יחד:
 כלם יכלו אף יחלופו. הם יאברו ואף יסופו:
 ואתה תעמוד ותבלה כלם. כי חי וקיים אתה לעולם:

(*) כל הנראים וכו' כל' סזס בעלמו הוא ל'ר' מעדי' גאון' ל' במאמר שני מספרו האטונ' ואלא המפרשים כולסלעטור על סודו להעדר ידיעתם נכמת הסניון, לכאנאסרסו יודע כי

שיר היחוד ליום ששי.

אתה לבדך יוצר כל הוא. ולא ידמה מעשה לעושהו:
 כל הארצות לא יכילוה. ואף שמים לא יכלכלוה:
 או (נ"א אף) יחילו מים חיים. מפניו אלהים חיים:
 רעשה ארץ ונסו מים. ונטפו (מים) מן השמים:
 נוטה לבדך השמים. רוקע הארץ על המים:
 עשית כל חפצה לבדך. ולא נצרכת עזר כנגדך:
 סועד אין מי יסעך. הכל מפה ומידך:
 ככתה אז כן עתה ודעתך. ולעולם כל כבודך אתך:
 ולא יעפף ולא יגעף. כי בטלאתה לא עמלת:
 כי כדברך כל יצוריה. ומעשה חפצה במאמריה:
 ולא אחרתו ולא מהרתו. הכל עשיתו יפה בעתו:
 מקלי מאומה כל חדשת. ואת הכל בלי כל (נ"א כלי) פעלת:
 ועל לא יסור הכל יסדת. ברצון רחוק כל תלית:
 זרועות עולם את כל נושאות. מראש ועד סוף ואינם נלאות:
 בעינה לא דבר הוקשה. רצונה כל דבר רחוק עושה:
 לפעלתה לא דמית. אל כל תואר לא שוית:
 ולא קדמה למלאכתה מלאכה. חקמתה היא הכל ערכה:
 לרצונה לא קדמו ואחרו. ועל חפצה לא נוספו וחסרו:
 מכל חפצה לא שכחת. ודבר אחר לא חסרת:
 לא החסרת ולא הערפת. ודבר רק בם לא פעלת:
 אתה תשבתם ומי התעבים. ושמן דבר לא נמצא בם:
 החלות בחכמה עשיתם. בתבונה ובדעת כליתם:
 מראשית ועד אחרית עשיתם. באמת וביושר וטוב ראויים:

כי כל הכמלאים לא ימלעו מהיותם או עלם או מקרה, ומנואר בהגיון להרמב"ם שער י'
 וברוך חולאנתנופ' יוצריו שלמות זרות למורה כי הסוגים העליונים לכל הכמלאים הם
 ימיני' אשר קראו עשר מלאכות, והסוג העליון והראשון הוא העלם, והמשעה האחרים
 הם מקרים המשיגים לעלם והם הכמות והאיכות והמצטרף והאנה והמצב
 והמתי' הוא הזמון והלו הוא הקניין והפועל והמתפעל ויואמר נרשד כי במאמר הכמות
 ימלאו שבעה מיני' והם המספר, והגשם, והשטח, והקו, והמאמרים, והזמן, והמקום;
 ומספר מיני' הפועל והמתפעל הם ששה כמספר מיני' הכמות והנדרות המשיגים
 לעלם בהשתכחות, שנים מהם במאמר העלם והסדהווי' וההפסד ששסנווי' ומלאו בעלם

שיר היחוד ליום ששי

הקדמת במעשי ידך. רוב רחמיה וחסדיה:
 כי רחמיה וחסדיה. תלא מעולם על עבדיה:
 ועד לא כל חי חובן לכלכל. לפני אוכל תתן אכל:
 ומזון ומכון תעשה בפי כל. צרכי הכל באשר לכל:
 שלשת ימים הראשונים. או הכינותם לאחרונים:
 או עמית אור בשלמה. אחר מאורות מטול שלמה:
 בשרם כל יצור מאוד גדלת. ואחר כל מאוד נתגדלת:
 או באין לכוש חזר והקר לובש. עד לא אורג גאות לבש:
 אור בשלמה וכמעיל עושה. שמים פיריעה נוטה:
 עשית בם לאורים דרכים. וקצוא ושוב בנחת מהלכים:
 הברלת בין מים למים. במתיחת רקיע השמים:
 מזונות מעונות לשרץ מים. ועוף יעופף על (פני רקיע) השמים:
 עשכ וחציר לבשה אדמה. מאכל לחיה ולכל בהמה:
 בקבו שמן זו נטעת. אל האדם אשר עשית:
 עזר כנגדו עשית לו. די מחסורו אשר יחסר לו:
 כל מעשיה בידו תתה. ותחת רגליו הכל שתה:
 להעלות מהם בקר וצאן. על מזבחה יעלו לרצון:
 עשית לו בתונת לשרת. לתדלת קורש ולתפארת:
 שמת בקרב חכמת אלהים. כי יצרתו לה בצלם אלהים:
 לא מנעת על פני אדמה. צרכי אדם וכלם בחכמה:
 מעשיה מאד רבו וגדלו. ושמה יי כלם יהללו:
 רבו וגדלו מאד מעשיה. יורוה יי כל מעשיה:
 כל פעלת למענה. ולכבודך כל קנינה:

מכר עלמיה והוא שיפוט נורה וילכו נורה אחרת וכשתה מעלם אל עלם אחר, ושכי' מסס
 במאמר הכמות והם הצמיחה והיינו מינוי מקטנות לגדלות, וההיחוד והוא שינוי
 מגדלות לקטנות, ואחד במאמר האיכות והוא השינוי בחכמותיו מרמה אל מראה או
 מקור אל חס וכדומה, והוא הכקרא שינוי בסמס, ואחד מהם במאמר האלה והוא
 ההעחק ממקום אל מקום; ויאמר עוד כי לכל גזירה ר' לכל מאמר גזר וקוחד יתכנו
 ג' מיני' ביאור, ביאור בגדר והוא אשר יתחבר מסוגו והכל באמרנו האדם הוא חי מדבר,
 וביאור בחוק והוא המתחבר מסוגו וסגולה או מקרה באמרנו האדם הוא חי צוחק אוהי
 כוחב וכדומה, וביאור אינו לא בגדר ולא בחק והוא המתחבר ממין ומקרה באמרנו

שיר היחוד ליום השבת.

אז כיום השביעי נחת. יום השבת על כן כרבת:
ועל כל פועל תחלה ערוכה. חסידיה בכל עת יברכוכה:
ברוך יי יוצר כלם. אלהים חיים ומלך עולם:
כי מעולם על עבדיה. רוב רחמיה וחסדיה:
ובמצרים החלות. להודיע כי מאד געלית:
על כל אלהים בעשות בהם שפטים גדלים ובאלהיהם:
בבקעת ים סוף עמך ראו. הנה הגדולה וייראו:
נהגת עמך לעשות לה. שם תפארת להראות גדלה:
ורבת עמם מן השמים. ונס העבים נטפו מים:
ידעת לכתם במדבר. כארץ ציה איש לא עבר:
תמה לעמך דגן שמים. וכעפר שאר ומצור מים:
תגרש גוים רבים עמים. יירשו ארצם ועמל לאמים:
בעבור ישמרו חקים ותורות. אמרות יי אמרות מהורות:
ויתעדנו במרעה שמן. ומחלמיש צור פלגי שמן:
בנותם בנו עיר קדשה. ויפארו בית מקדשה:
ותאמר פה אשב לארץ. ימים צדה ברה אברה:
כי שם יזכחו זכתי צדק. אף בנהיה ילבשו צדק:
ובית הלוי נעימות יזמרו. לה יתרוצעו אף ישירו:
בית ישראל ויראי יי. יכבדו ויודו שמך יי:
הטיבות מאד לראשונים. כן תשיב גם לאחרונים:
יי תשיש נא עלינו. באשר ששית על אבותינו:
אותנו להרבות ולהיטב. ונודה לה לעולם כי תשיב:
יי תבנה עירך סתרה. כי עליה שמך נקרא:
וקרן דוד תצמיח בה. ותשכון לעולם יי בקרבה:
זכתי צדק שמך נזכחה. וכימי קדם תערכ מנחה:

בראונן שהוא אדם לבן או סופר מהיר; ושלוש עתות הם המולף והסוף והעמיר
ושלוש מדות הם הם הידועות בשם ג' רחוקים שהם האורך והרוחב והעומק, והם
זורת הקו והשטח והגשם; והם הענינים הנזכרים הם מקיפים כל הנמצאות עם
משיגיהם ומשיגי משיגיהם וכולם שינויים בגשמים ובמקריהם לכן אין גם אחד מהם
בנורא ית' כי הוא בורא כל עולם וכל מקרה והוא מרום מכל שינוי והשמות ואין
בם ברעיון לפסוק בו כל מאומה.

שיר הכבוד

וברך עמך באור פניה. כי הפצים לעשות רצונה:
וברצונה תעשה הפצנו. תבטנא עמך כלנו:
בחרתנו היות לה לעם סגלה. על עמך ברכתך סלה:
ותמיד נספר תהלתך. ונהלל לשם תפארתך:
ומברכתך עמך יברך. כי את כל אשר תברך מברך:
ואני בעודי אהללה בוראי. ואברכהו כל ימי צבאי:
יהי שם יי מברך לעולם. מן העולם ועד העולם:
ככתוב ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם. ויאמרו כל
העם אמן והלל ליי: ענה רניאל ואמר להוא שמה די אלהא מברך מן
עלמא ועד עלמא די תכמתא ונבירתא די לה היא: ונאמר ויאמרו הלויים
ישוע וקדמיאל בני השבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קימו ברכו
את יי אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם בברך ומרום על כל
ברכה ותהלה: ונאמר ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר
כל העם אמן הללויה: ונאמר ויברך דויד את יי לעיני כל הקהל ויאמר
דויד. ברוך אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם:

שיר הכבוד.

בשפותחין חרון הקדש לאנעים ומירות יס לעמר ד' מקוקים חלון
שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד:
מי וזה מלך רחבבד ה' עוזו וגבור ה' גבור מלחמה:
שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד:
מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה:
אנעים ומירות ושירים אארוג. כי אליה נפשי תערוג:
נפשי חמדה בצל ידך. לדעת כל רז סודך:
סדי דברי בכבודך. הומת לבי אל הודיה:
על כן ארבר בך גבדרות. ושמה אכבד בשירי וידירות:
ע"ס א"ב
אספרה כבודך ולא ראיתיה. ארמה אכנה ולא ידעתיה:
ביד נביאיה בסוד עבדיה. דמית הדר כבוד הודך:
גדלתה וגבירתה. בנו לתקף פעלתה:

דמו אותך ולא כפי ישרך. וישווך לפי מעשיך:

המשילוך ברב חזיונות. הנך אחר בכל חזיונות:

ויחזו בך זקנה ובחרות. ושער ראשך בשיבה ושחרות:

זקנה ביום דין ובחרות ביום קרב. כאיש מלחמות ידיו לו רבו:

חבש כובע ושועה בראשו. הושיעה לוימינו וזרוע קדשו:

טללי אורות ראשו נמלא. וקוצותיו רסיסי לילה:

יתפאר בי כי חפץ בי. והוא יהיה לי לעטרת צבי:

בתם טהור פזי דמות ראשו. וחק על מצח כבוד שם קדשו:

לחן ולכבוד צבי תפארה. אמותו לו עטרה עטרה:

מחלפות ראשו כבימי בחרות. קוצותיו תלתלים שחרות:

גוה הצדק צבי תפארתו. יעלה נא על ראש שמחתו:

סגלתו תהי בידו עטרת. וצניף מלוכה צבי תפארה:

עמוסים נשאים עטרת ענדם. מאשר יקרו בעיניו כפרם:

פארו עלי ופארי עליו. וקרוב אלי בקראי אליו:

צח ואדום ללבושו אדם. פורה בדרךכו בבואו מאדום:

קשר תפלין הראה לענו. תמונת יי לגנר עיניו:

רוצה בעמו ענוים ופאר. יושב תהלות כם להתפאר:

ראש הברך אמת קורא מראש. הור ודור עם הורשך הרוש:

שית המון שירי נא עליך. ורנתי תקרב אליך:

תהלתי תהי לראשך עטרת. ותהלתי תפון קטרת:

תיקר שירת רש בעיניך. כשיר יושר על קרבניך:

ברכתי תעלה לראש משביר. מחולל ומוליד צדיק כביר:

ובברכת תגעע לי ראש. ואותה קח לך כבשמים ראש:

יערב נא שיחי עליך. כי נפשי תערוג אליך:

לרבי שלמה יי גבירולי.

כי כה ולמד ישר ונכות:

בקצרה אף לא באריכות:

וקראתיה כתר מלכות:

בתפילתי וסבן גבר.

ספרתי כה פלאי אל חי.

שפתיה על ראש מהללי.

בפלאים מעשיך ובנפשי יודעת מאד: לך יי הגדלה והגבורה
והתפארת והנצח וההוד: לך יי הממלכה והמדת נשא לכל
לראש. והעושר והכבוד: לך ברואי מעלה ומטה יעידו
כי המה יאבדו ואתה תעמד: לך הגבורה אשר בסודה
גלאו רעיונינו לעמד. כי עצמת ממנו מאד: לך חביון
העז הסוד והיסוד: לך השם הנעלם ממותי חכמה.
והכח הסוכל העולם על בלימה. והיכולת להוציא לאור
כל תעלומה: לך החסד אשר גבר על ברואיך. והשוב
הצפון ליראיך: לך הסודות אשר לא יכילם שבח ורעיון.
והחיים אשר לא ישלט עליהם כליון. והכסא הנעלה
על כל עליון. והנהגה הנסתר ברום חביון: לך המציאות
אשר מצל מאורו נהיה כל הויה. אשר אמרנו בצל נחיה:
לך שני העולמים אשר נתת ביניהם גבול. הראשון
למעשים והשני לגמול: לך הגמול אשר גנות לצדיקים
ותעלימהו. ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו:

אתה אחד. ראש כל מנין. ויסוד כל בנין: אתה אחד.
ובסוד אחדותך חכמי לב יתמהו. כי לא ידעו מה הוא:
אתה אחד. ואחדותך לא יגרע ולא יוסיף. לא יחסר ולא
יעדיף: אתה אחד. ולא כאחד הקנוי והמנוי. כי לא
ישגיג רבוי ושנוי. לא תאר ולא כנוי: אתה אחד. ולשום
לך חק וגבול גלאה הגיוני. על כן אמרתי אשמרה דרכי
מחשוא בלשוני: אתה אחד. גברת ונעלית משפול
ומגפול. ואילו האחד שופול:

אתה גמלא. ולא ישגיג שמע און ולא ראות עין. ולא

יִשְׁלַט בָּךְ אֵיד וְלָמָּה וְאֵין: אֶתָּה נִמְצָא. אֲכַל לַעֲצָמָךְ
וְאֵין לְאַחֵר עִמָּךְ: אֶתָּה נִמְצָא. וּבִטְרָם הָיוּ כָּל זִמָּן
הָיִיתָ. וּבְלִי מָקוֹם חֲנִית: אֶתָּה נִמְצָא. וְסוּדָךְ גַּעְלָם
וּמִי יִשְׁיָנֻנוּ: עִמּוֹק עִמּוֹק מִי יִמְצָאֵנוּ:

אֶתָּה חִי. וְלֹא מוֹמָן קְבוּעַ. וְלֹא מַעַת יְדוּעַ: אֶתָּה חִי. וְלֹא
בְּנִפְשׁ וּבְנִשְׁמָה. כִּי אֶתָּה נִשְׁמָה לְנִשְׁמָה: אֶתָּה חִי. וְלֹא
בְּחַי אָדָם לְהַכֵּל דָּמָה. וְסוּפוֹ עֵשׂ וְרָמָה: אֶתָּה חִי.
וְהַפְּגִיעַ לְסוּדָךְ יִמְצָא תַעֲנוּג עוֹלָם. וְאֲכַל וְחִי לְעוֹלָם:
אֶתָּה גְּדוֹל. וּמוֹל גְּדֻלָּתְךָ כָּל גְּדֻלָּה נִכְנָעַת. וְכָל יִתְרוֹן
מִגְּדַעַת: אֶתָּה גְּדוֹל מִכָּל מַחֲשָׁבָה. וְנֶאֱמָה מִכָּל מַרְכָּבָה:
אֶתָּה גְּדוֹל עַל כָּל גְּדֻלָּה. וּמְרוֹמָם עַל כָּל תַּהֲלָה:

אֶתָּה גְּבוּר וְאֵין בְּכָל יִצִּירוֹתֶיךָ וּבְרִיּוֹתֶיךָ. אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
כְּמַעֲשֶׂיךָ וּכְגְבוּרֹתֶיךָ: אֶתָּה גְּבוּר וְלֹא הַגְּבוּרָה הַגְּמוּרָה.
אֲשֶׁר אֵין לָהּ שְׁנוּי וְתַמּוּרָה: אֶתָּה גְּבוּר וּמְרוֹב גְּאוּתְךָ
תַּמְחוּל בָּעֵת זַעַם אַפְּךָ. וְתִאֲרִיךְ לַחֲטָאִים זַעֲפָךְ:
אֶתָּה גְּבוּר. וְרַחֲמֶיךָ עַל כָּל בְּרוּאֶיךָ בָּלָם. הַמֶּרֶה
הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מַעֲוֹלָם: אֶתָּה אֹר. וְעֵינִי כָּל נִפְשׁ זָכָה
יִרְאוּךָ. וְעֵינִי עוֹנִים מַעֲיָגִיה יַעֲלִימוּךָ: אֶתָּה אֹר גַּעְלָם
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְגֻלָּה בְּעוֹלָם תִּגְרָאָה. בְּהַר יִי יִרְאָה:

אֶתָּה תִּרְאָה וְכָלֹא לֹא תִרְאָה:
אֶתָּה אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים. וְכָל הַבְּרוּאִים עֲדִיךָ. וּבְכַבּוֹד
זֶה הַשֵּׁם נִתְחַיֵּב כָּל נִבְרָא לְעִבְדָּךְ: אֶתָּה אֱלֹהֵי. וְכָל
הַיִּצּוּרִים עִבְדֶּיךָ וְעוֹבְדֶיךָ. וְלֹא יִחַסֵּר בְּבוּדְךָ. בְּגֻלָּל עוֹבְדֶיךָ
בְּלַעֲדֶיךָ. כִּי בּוֹנֵת כָּלֹם לְהַגִּיעַ עֲדֶיךָ: אֲכַל הֵם בְּעוֹרִים.

מִנִּפְתּוֹת פְּנִיָּהֶם דָּרָךְ הַמֶּלֶךְ. וְתַעֲוִי מִן הַדָּרָךְ: זֶה טַבֵּעַ
בְּבִאֵר שַׁחַת. וְזֶה נִפְל אֶל פַּחַת: וְכָלֹם חֲשָׁבוּ כִּי לַחֲפָצִים
נִגְעוּ. וְהֵם לְרִיק יִגְעוּ: אֶךְ עִבְדֶּיךָ הֵם כְּפִקְחִים הַדּוֹלָכִים
דָּרָךְ גְּבוּחָה. לֹא סְרוּ יָמִין וּשְׂמָאל מִן הַדָּרָךְ עַד בּוֹאֵם
לְחֹצֵר בֵּית הַמֶּלֶךְ: אֶתָּה אֱלֹהֵי סוּמָךְ הַיִּצּוּרִים בְּאֵל הוֹתָךְ:
וְסוּעַד הַבְּרוּאִים בְּאַחֲרוֹתָךְ: אֶתָּה אֱלֹהֵי. וְאֵין הַפְּרֵשׁ בֵּין
אֱלֹהוֹתָךְ וְאַחֲרוֹתָךְ: וְקִרְמוֹתָךְ וּמִצִּיאוֹתָךְ. כִּי הַכֵּל סוּד
אַחֵר. וְאֵם יִשְׁתַּנֶּה שֵׁם כָּל אַחֵר. הַכֵּל הוֹלֵךְ לְמָקוֹם אַחֵר:
אֶתָּה חָכָם. וְהַחֲכָמָה מְקוֹר חַיִּים וּמִמָּךְ נּוֹכַעַת.

וּבְחֲכָמְתָךְ נִכְעַר כָּל אָדָם מִדַּעַת: אֶתָּה חָכָם. קִרְמוֹן
לְכָל קִרְמוֹן. וְהַחֲכָמָה הִיְתָה אֶצְלָךְ אֱמוּנָה: אֶתָּה חָכָם.
וְלֹא לְמִדַּת מִכְלָעֶיךָ. וְלֹא קִנִּיתָ חֲכָמָה מִזּוּלָתְךָ: אֶתָּה
חָכָם. וּמִחֲכָמְתָךְ אֶצְלָתָּ חֲפִץ מִזְּמָן. כְּפֹעֵל וְאֱמָן:
לְמִשְׁוֹךְ מִשְׁוֹךְ הַיֵּשׁ מִן הָאֵין. בְּהַפְּשׁוֹךְ הָאוֹר הַיּוֹצֵא מִן
הָעֵין. וְשׂוֹאֵב מִמְּקוֹר הָאוֹר מִכְּלִי דָּלִי. וּפֹעֵל הַכֵּל בְּלִי
כָּלִי: וְחֹצֵב וְחֻקֵּק. וְטָהֵר וְזֻקֵּק: וְקִרָא אֶל הָאֵין וּנְכַקֵּעַ.
וְאֵל הַיֵּשׁ וְנִתְקַע. וְאֵל הָעוֹלָם וְנִרְקַע. וְתִכֵּן שְׁחָקִים
בְּזֶרֶת. וְיִדּוּ אֲהֵל הַנִּלְגָּלִים מִחֲפֶרֶת. וּבְלָלָאוֹת הַיְּכוּלָת
יִרְעוּת הַבְּרִיאוֹת קוֹשֶׁרֶת. וּבְחָה נּוֹגַעַת עַל שְׁפַת
הַיִּרְעָה הַבְּרִיאָה הַחִיצוֹנָה הַקִּיצוֹנָה בְּפִתְחֶרֶת:

מִי יִמְלֵל גְּבוּרֹתֶיךָ. בַּעֲשׂוֹתְךָ כְּדוֹר הָאָרֶץ נִחְלַק
לְשָׁנִים. חֲצִי יִבְשָׁה וְחֲצִי מַיִם: וְהַקִּפְתָּ עַל הַמַּיִם גִּלְגָּל
הָרוּחַ. סוֹכֵב סוֹכֵב הוֹלֵךְ הָרוּחַ. וְעַל סְבִיבוֹתָיו יְנוּחַ.
וְהַקִּפְתָּ עַל הָרוּחַ גִּלְגָּל הָאֵשׁ: וְהִסְדּוֹת הָאֱלֹהִים אֲרַבְעָתָם.
לָהֶם יְסוֹד אַחֵר. וּמוֹצָאֵם אַחֵר. וּמִמֶּנּוּ יוֹצֵאִים

ומתחדשים. ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים:
מי יתנה גדלתך. בהקיפה על גלגל האש גלגל הרקיע
ובו הירח. ומיווי השמש שואף וזורח. ובתשעה ועשרים
יום יסוב גלגלו. ויעלה דרך גבולו: וסודיה מהם
פשוטים ומהם עמוקים. וגופו פחות מגוף הארץ כחלק
מתשעה ושלשים חלקים. והוא מעורר מדי חדש
בחדשו עולם וקורותיו. וטובותיו ורעותיו. ברצון
הבורא אותו להודיע לבני האדם גבורותיו:

מי יזכיר תהלתך. בעשותך הירח ראש לחשבון
מועדים וזמנים. ותקופות ואותות לימים ושנים: בלילה
ממשלתו. עד בוא עתו. ותחשך יפעתו. ויתכסה מעטה
קדרותו. כי ממאור השמש אורתו: ובליל ארבעה עשר
אם יעמדו על קו התלי שניהם. ויפריד ביניהם. אז הירח
לא יהל אורו. וידעך גרו: למען דעת כל עמי הארץ. כי
הם ברואי מעלה. ואם הם יקרים. עליהם שופט להשפיל
ולהרים: אך יחיה אחרי גפלו. ויאיר אחרי אפלו.
ובהדבקו בסוף החדש עם החמה. אם יהיה תלי ביניהם.
ועל קו אחד יעמדו שניהם. אז יעמד הירח לפני השמש
בעב שחורה. ויסתיר מעין כל ראייה מאורה. למען ידעו
כל ראייה כי אין המלכות לצבא השמים וחיליהם. אבל
יש אדון עליהם. מחשיך מאוריהם. כי גבה מעל גבה
שמר וגבהים עליהם. והחושבים כי השמש אלהיהם. בעת
הזאת יבשו מפחשבותיהם. ויבחנו דבריהם. וידעו כי יור
יי עשתה זאת ואין לשמש יכולת. והפחשיך אורה לבדו
הממשלת. והוא השלח איה עבד מעבדיה גמול חסדיה.

להסתיר אורה. ולכרות מפלצתה ויסירה מגבירה:
מי יספר צדקותיה. בהקיפה על רקיע הירח
גלגל שני באין יוצאת ופרץ. ובו פוכב והוא הנקרא פוכב
ומדתו כחלק משנים ועשרים אלף מן הארץ. ומקיף
הגלגל בעשרה ימים במרץ: והוא מעורר בעולם ריבות
ומדנים. ואיבות ורגנים: ונותן כח לעשות חיל ולצבור
הון. ולכנוס עשר ומוון. במצות הבורא אותו לשרתו
בעבד לפני אדון: והוא פוכב השכל והחכמה. נותן
לפתאים ערכה. לנער דעת ומומה:

מי יבין סודותיה. בהקיפה על גלגל השני גלגל
השלישי ובו נגה כנברת בין חלילה. וככלה תערה
כליה: ובעשתי עשר חדש תסב גליליה. וגופה כחלק
משבעה ושלשים מן הארץ לידי עסיה ומשפיליה: והיא
מחדשת בעולם ברצון בוראה. השקט ושלוח ודיצה
וחדוה: ושירות ורגנים. ומצחלות חפות חתנים. והיא
מקשרת פרי תנובות ושאר הצמחים. ממגד תבואות
שמש. וממגד גרש ירחים:

מי ישפיל סודך בהקיפה על גלגל נגה גלגל רביעי ובו
החמה. וסובבת כל הגלגל בשנה תמימה. וגופה גדול
מגוף הארץ מאה ושבעים פעם במופתי שכל ומומה.
והיא חולקת לכל פוכבי שמים ונותנת תשועה למלכים
והוד ומלכות ואימה. ומחדשת גפלאות בעולם אם
לשלום ואם למלחמה. ועוקרת מלכיות ותחתם אחרות
מקימה ומרימה. ולה יכולת להשפיל ולהרים ביד רמה.
והכל ברצון הבורא אתה בחכמה: ובכל יום ויום

(*) כלי ספק שטעות מופר יש כאן, וז"ל: "בעשרה חדשים."

תשתיחיה למלכה ובית נתיבות נצבה. ובשחר תרים ראש ותקוד לערב במערכה. בערב היא באה ובפקר היא שבה:

מי יכיל גדלתה בעשותה אותה למנות בה ימים ושנים. ועתים מזמנים. ולהצמיח בה עץ עשה פרי ומעדנת כימה ומושבות בסיל דשנים ורעננים: וששה חדשים הולכת לפאת צפון לחמם האור והמים והעצים והאבנים: וכפי קרבתה לצפון יגדלו הימים ויאריכו הזמנים. עד ימצא מקום אשר יגדל יומו עד היותו ששה חדשים במופתים נאמנים. וששה חדשים הולכת לפאת דרום במעגלים נתונים. עד ימצא מקום אשר יגדל לילו עד היותו ששה חדשים לפי מבחן הבוחנים: וממנה יודעו קצת דרכי בוראה שמץ מגבורותיו. ועוזו ונפלאותיו. מגדלת העבדים גדלת האדון נודעת. לכל יודעי דעת: ועל העבד יגלה תקף האדון וכבודו. וכל טוב אדניו בידו: מי יכיל אותותיה. בהקיפה אותה להעניק אור לכבבי מעלה ומטה גם ללבנה. ואם תחתיה תעמוד הבהרת לבנה. וכפי אשר ירחק לעמוד נכחה. ויקבל ורחה. עד ימלא אורו בעמדו לפניה. והאיר אל עבר פניה: וכל אשר יקרב אחר חצי החדש אליה. והוא נוטה מעליה. וירחק מעמוד נגדה. וילך לצדה. ועל בן תחסר אדירתו. עד כלות חדשו ותקופתו. ויבא בגבול שפתו: ובהדבקו עמה. יסתר במסתרים. כפי יום וחצי שעה ורגעים ספורים: ואחרי כן יתחדש וישוב לקדמותו. והוא בחתן יוצא מחפתו:

מי ידע פלאותיה בהקיפה על גלגל חמה גלגל חמישי ובו מאדים במלך בהיכלו. ובשמונה עשר חדש יסב גלגלו. ומדתו מגוף הארץ פעם וחצי ושמינית פעם וזה תכלית גדלו: והוא בגבור עריץ מגן גבוריהו מאדם. ומעורר מלחמות והרג ואכזר. ומפי חרב ולחמי רשף נהפך לחרב לשדם. ושנת בצורת ושרפת אש ורעמים ואבני אלקביש ומדקרים ושלופי חרב בגגדם. כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם:

מי יביע נוראותיה בהקיפה על גלגל מאדים גלגל ששי גלגל ומסכה. עצומה ורבה. צדק ילין בה. וגופו גדול מגוף הארץ חמשה ושבעים פעם במדת רחבה. וסובב הגלגל בשנים עשרה שנה והוא כוכב רצון והאהבה. ומעורר יראת השם וישר ותשובה. וכל מדה טובה. ומרבה כל תבואה ותנובה. ומשבית מלחמות ואיבה ומריבה: ודתו לחוק בישורו כל בדם. והוא ישפוט תבל בצדק:

מי ישוחח גדלתה בהקיפה על גלגל צדק גלגל שביעי ובו שבת בתקופתו. וגופו גדול מגוף הארץ אחד ותשעים פעם במדתו. וסובב הגלגל בשלשים שנה במרוצתו. ומעורר מלחמות ובוה ושבי ורעב כי כן דתו. ומחריב ארצות ועוקר מלכיות ברצון המפקיד אותו. לעבוד עבודתו נכריה עבודתו:

מי יגיע לרוממותה בהקיפה על גלגל שבת גלגל שמיני במסבתו. והוא סובל שנים עשרה מזלות על קו

חשב אפדתו. וכל ככבי שחק העליונים יצוקים ביצוקתו.
 וכל בוכב מהם יקיר הגלגל בששה ושלשים אלה שנים
 מרב גבהותו. וגוף כל ככב מהם מאה ושבע פעמים
 בגוף הארץ וזאת תכלית גדלתו: ומכח המולות ההם.
 נמצא כל בראי משה למיניהם. ברצון בוראם
 ומפקידם עליהם: וכל אחד מהם על מתכנתו בראו.
 ובשם קראו. איש איש על עבודתו ועל משאו:

מי ידע הליכותיך בעשותיך לשבעה ככבי לכת
 היכלות. בשתים עשרה מולות: ועל טלה ושור אצלת
 בך בהתיחדם. והשלישי תאומים בשני אחים
 בהתאחדם. ודמות פניהם פני אדם. ולרביעי והוא
 סרטן גם לאריה נתת מהודך עליו. ולאחותו הכתולה
 הקרובה אליו. וכן למאננים ולעקרב אשר בצדו הוישת.
 והתשיעי הנברא בצורת גבור כחו ולא נשת. ויהי רובה
 קשת. וכן נברא גדי ודלי בכחך הגדול. ולברו המול
 האחרון וימן יי דג גדול: ואלה המולות הגבוהים
 ונשאים במעלותם. שנים עשר לאמותם:

יי מי יחקור תעלומותיך בהאצילך על גלגל המולות
 גלגל תשיעי במערכו. המקיף על כל הגלגלים וברואיהם
 והם סגורים בתוכו. המנהיג כל בוכבי שמים וגלגליהם
 ממוזרח למערב לתקף מהלכו. המשתחווה פעם בכל
 יום לפאת מערב למלכו וממליכו. וכל בראי עולם
 בתוכו. כגרניר חרדל בים הגדול לתקף גדלו וערכו.
 והוא וגדלתו נחשב באין וכאפס לגדלת בוראו

ומלכו: וכל מעלותיו וגדלו. מאפס ותהו נחשבו לו:
 מי יבין סודות נראותיך בהרימך על גלגל התשיעי
 גלגל השכל הוא ההיכל לפני. העשירי יהיה קדש ליי:
 והוא הגלגל הנעלה על כל עליון. אשר לא ישיגהו רעיון.
 ושם החביון. אשר הוא לכבודך לאפריון. מכסה האמת
 יצקת אותו. ומוזהב השכל עשית רפידתו. ועל עמודי
 צדק שמת מסכתו. ומכחך מציאותו. ומכך ועדיך
 מגמתו. ואליך תשוקתו:

יי מי יעמיק למחשבותיך בעשותיך מזיו השכינה וזה
 הנשמות. והנפשות הרמות. הם מלאכי רצונך.
 משרתי פניך: הם אדירי כח וגבורי ממלכת. בידם
 להט החרב המתהפכת. ועושי מלאכת. אשר יהיה
 שמה הרוח ללכת: כלם גזרות פניניות וחיות עליות.
 חצוניות ופנימיות. הליכותיך צופיות: ממקום קדוש
 יהלכו. וממקור האור ימשכו: נחלקים לכתות. ועל
 דגלם אותות. בעט סופר מהיר חרותות. מהם גסיכות
 ומהם משרתות: מהם צבאות. רצות וקאות. לא עיפות
 ולא גלאות. רואות ולא נראות: מהם חצובי להבות.
 ומהם רוחות נושבות. מהם מאש וממים מרובות:
 מהם שרפים. ומהם רשפים. מהם ברקים. ומהם זיקים:
 וכל פת מהם משתחווה לרובב ערכות. וברום עולם
 נצבים לאלפים ולרובות: נחלקים למשמרות. ביום
 ובלילה לראש אשמורות. לערוך תהלות ושירות. לנאור
 בגבורות: כלם בחרדה ורעדה פורעים ומשתחווים לך.

ואומרים מודים אנחנו לך: שאתה אלהינו. אתה
עשיתנו. ולא אנחנו. ומעשה ידך בלנו: וכי אתה
אדוננו ואנחנו עבדיך. ואתה בוראנו ואנחנו עדיך:
ימי יבא עד תכונתך. בהגביהך למעלה מגל השכל
כסא הכבוד אשר שם גוה החביון וההוד. ושם הסוד
והיסוד. ועדיו יגיע השכל ושם ועמד: ומלמעלה גאית
ועלית על כס תעצומך. ואיש לא יעלה עמך:
מי יעשה כמעשיך. בעשותך תחת כסא כבודך.
מעמד לגפשות חסידך: ושם גוה הנשמות הטהורות.
אשר בצרור החיים צרורות: ואשר יגיעו וייעפו שם
יחליפו כח. ושם ינחו יגיעי כח. ואלה בגי נח: ובו נעם
בלי תכלית וקצבה. והוא העולם הבא: ושם מעמדות
ומראות. לגפשות העומדות במראות הצובאות. את
פני האדון לראות ולהראות: שוכנות בהיכלי מלך.
ועומדות על שלחן המלך. ומתעבדות במתקפרי השכל
והוא יתן מעדני מלך: זאת המנוחה והנחלה. אשר אין
תכלית לטובה ויפיה. וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה:
מי יגלה צפונותיך בעשותך במרום חדרים ואצרות.
מהם נוראות ספרות. ודבר גבורות: מהם אוצרות
חיים. לזבים ונקיים: ומהם אוצרות ישע. לשבי פשע:
ומהם אוצרות אש וגחלי גפרית. לעוברי ברית: ואצרות
שוחות. עמוקות לא יכבה אשם. ועום יי יפל שם:
ואצרות סופות וסערות. וקפאון ויקרות: ואצרות בדר
וקרח וציה ושלג. גם חם וגזלי פלג: וקיסור וכפור וענן

וערפל. ועלטה ואפל: הכל הכינות בעתו אם לשכט
אם לארצו. אם לחסד חשכת אותו וקדשתו:
מי יכיל עצמתך בבראך מזיו כבודך. יפעת טהורה.
מצור הצור גזרה. וממקבת בור גזרה: ואצלת עליה
רוח חכמה. וקראת אותה נשמה: עשיתה מלהבות
אש השכל חצובה. ונשמתו כאש בוערה בה: שלחתה
אל הגוף לעבדו ולשמרהו. והיא כאש בתוכו ולא
תשרפהו. כי מאש הנשמה נברא הגוף ויצא מאין
ליש. מפני אשר ירד עליו יי באש:
מי יגיע לחכמתך בתתך לנפש כח הדעת אשר בה
תקועה גיהי המדע וסודה. ועל כן לא ישלוט עליה
כליון ותתקנם כפי קיום וסודה. וזה ענינה וסודה:
והנפש החכמה לא תראה מות. אך תקבל על עונה
ענש מר מפות: ואם טהרה תפיק רצון. ותשחק ליום
אחרון. ואם נטמאה תגוד בשצף קצר וחרון: וכל ימי
טמאתה בדר תשב גולה וסודה. בכל קדש לא
תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה:
מי יגמול על טובותיך בשומך הנשמה לגוף להחיותו.
וארח להורות ולהראותו. להציל לו מרעתו: קרצתו
מאדמה. ונפחת בו נשמה. ואצלת עליו רוח חכמה.
אשר בה יבדל מבהמה. ויעלה למעלה רמה: שמתו
בעולמך סגור ואתה מחוץ תבין מעשיו ותראנו. וכל
אשר ממך יעלימנו. מבית ומחוץ תצפנו:
מי ירעסו מפעלתיך. בעשותך לגוף צרכי פעלתיך.

וְנִרְתַּת לִי עֵינַיִם לִרְאוֹת אוֹתוֹתֶיךָ. וְאֶזְנִים לִשְׁמוֹעַ
בִּירְאוֹתֶיךָ. וְרַעֲיוֹן לְהִבִּין קִצְת סוּדוֹתֶיךָ. וּפֶה לְסַפֵּר
תְּהִלָּתֶךָ. וְלִשׁוֹן לְהַגִּיד לְכָל יִבְא גְבוּרָתֶךָ. כְּמוֹנֵי הַיּוֹם אֲנִי
עֹבֵדְךָ בֶּן אִמָּתְךָ. הַמִּסְפֵּר כְּפִי קֶצֶר לְשׁוֹנִי מְעַט מוֹעֵר
מִרוֹמְמוֹתֶיךָ. וְהֵן אֵלֶּה קִצּוֹת דְּרָכֶיךָ: וּמָה עֲצָמוֹ
רִאשִׁיָּהֶם. כִּי חַיִּים הֵם לְמַצְאֵיהֶם: בָּהֶם יוּכְלוּ כָּל
שׁוֹמְעֵיהֶם לְהַפִּירָךְ. וְאִם לֹא רָאוּ פָנֶי יִקְרָךְ. וְכָל אֲשֶׁר
לֹא יִשְׁמַע גְּבוּרָתֶךָ. אֵיךְ יִפִּיר אֱלֹהוּתֶךָ. וְאֵיךְ תִּבְא בְּלָבוֹ
אִמָּתוֹתֶךָ. וַיִּכְוֶן רַעֲיוֹנִי לְעִבּוּדֶיךָ: עַל בֶּן מִצָּא עֹבֵדְךָ אֶת
לְבוֹ לְזָכוֹר לִפְנֵי אֱלֹהֵי מְעַט מוֹעֵר מִרְאשֵׁי תְהִלּוֹתָיו אוֹלֵי
בָּם מְעֻזּוֹ יִישֶׁה. וּבִמָּה יִתְרַצֶּה זֶה אֶדְוֹנִי הֲלֹא בְּרִאשֵׁי:

אֱלֹהֵי בִשְׁתִּי וְנִכְלָמְתִּי לְעִמּוֹד לִפְנֵיךָ לְדַעֲתִי. כִּי כְּפִי
עֲצָמַת גְּדֻלָּתֶךָ בֶּן תִּכְלִית דְּלוּתִי וְשִׁפְלוּתִי: וְכְּפִי תִקְוָה
יִכְלָתֶךָ בֶּן חֲלָשַׁת יִכְלָתִי. וְכְּפִי שְׁלֵמוֹתֶךָ בֶּן חֲסֻדֹנִי:
כִּי אַתָּה אֶחָד וְאַתָּה חַי וְאַתָּה גְּבוּר וְאַתָּה קַיִם וְאַתָּה גְּדוֹל
וְאַתָּה חָכָם וְאַתָּה אֵל: וְאֲנִי גֹיֶשׁ וְרָמָה. עֶפֶר מִן הָאֲדָמָה.
כְּלִי מִלֹּא כְלָמָה. אֶבֶן דְּיוֹמָה: צֶל עוֹבֵר רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא
יָשׁוּב. חֲמַת עֶכְשׁוֹב: עֶקֶב הַלֵּב. עֶרֶל לֵב. גְּדֵל חֲמָה.
חֹרֶשׁ אֶזְנוֹן וּמִרְמָה: גְּבוּה עֵינַיִם. קֶצֶר אִפְסִים. טָמֵא
שִׁפְתַּיִם. גִּעְקֵשׁ דְּרָכִים. וְאֶץ בְּרִגְלָיִם: מָה אֲנִי מָה חַי
וּמָה גְּבוּרָתִי. וּמָה צִדְקָתִי. גִּחְשָׁב לֹאִין כָּל יְמֵי חַיּוֹתִי.
וְאֵף כִּי אַחֲרֵי מוֹתִי: מֵאִין מוֹצָאִי. וְלֹאִין מוֹבָאִי. וְהִנֵּה
כְּאַתִּי לִפְנֵיךָ אֲשֶׁר לֹא כִדָּת בְּעוֹזוֹת מִצַּח וּמִטְמָאֵת

רַעֲיוֹנִים וַיִּצַּר זִוְגָה. לְגִלּוּלֵי פוֹנָה: וְתַאֲוָה מִתְנַבְּרָה.
וְנִפְשׁ לֹא מִטְהַרָה. וְלֵב טָמֵא. אוֹכֵד וְנִדְמָה. וְגוֹף גָּנוּף.
מִלֹּא אֶסְפָּסוּף. יוֹסִיף וְלֹא יוֹסֵף: אֱלֹהֵי יְדַעֲתִי כִי עוֹנֹתִי
עֲצָמוֹ מִסְפֵּר. וְאַשְׁמוּתִי עֲצָמוֹ מְלֻבּוֹר: אֵךְ אֶזְכוּר מֵהֶם
כְּטָפָה מִן הַיָּם. וְאַתְוָדָה בָּהֶם. אוֹלֵי אֲשִׁבִּיחַ שְׁאוֹן גְּלִיהֶם
וְדָכִים. וְאַתָּה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם וְסִלַּחְתָּ: אֲשִׁמְתִּי
בְּתוֹרָתֶךָ. בְּזוֹתִי בְּמִצְוֹתֶיךָ. גַּעֲלָתִי בְּלִבִּי וּבְמוֹפִי. דְּבַרְתִּי
דוֹפִי. הִעֲוִיתִי. וְהִרְשַׁעְתִּי. וְדַתִּי. חֲמַסְתִּי. טָפְלָתִי שִׁקָּר.
וְעֲצָתִי רַע לֹאִין חֶקֶר. כּוֹבְתִי. לְצָתִי. מְרִדָתִי. גִּאצָּתִי.
סִרְדָּתִי. עוֹיִתִי. פִּשְׁעֵתִי וְעִרְבֵי הַקִּשְׁתִּי. קִצְתִּי בְּתוֹכְחוֹתֶיךָ.
רִשְׁעֵתִי. שִׁחַתִּי דְרָכִי. תַּעֲיִרְתִּי מִפְּהֶלְכִי. עֲבַרְתִּי
מִמִּצְוֹתֶיךָ וְסִרְתִּי. וְאַתָּה צוּרִיךָ עַל כָּל הַבָּא עָלַי כִּי אִמָּת
עֲשִׂיתָ וְאֲנִי הִרְשַׁעְתִּי: אֱלֹהֵי גִסְלוֹ פָנֶי בְּזָכְרִי כָּל אֲשֶׁר
הִבְעַסְתִּיךָ. כִּי עַל כָּל טוֹבוֹת שְׁגִמְלָתִי רָעָה גִמְלָתֶיךָ:
כִּי בְּרִאשִׁיתִי לֹא לְצִדֶּךָ רַק גְּדָבָה. וְלֹא בְּהִכְרַח כִּי אִם
בְּרִצּוֹן וְאַהֲבָה: וְטָרָם חַיּוֹתִי בְּחִסְדֶּךָ קִדְמָתִי. וְנִפְחָת
רוּחַ כִּי וְהִחַיִּיתִנִּי. וְאַחֲרֵי צֵאתִי לְאוֹר הָעוֹלָם לֹא עֲזַבְתָּנִי.
אֲבָל בָּאֵב חוֹמֵל גְּדֻלָּתִי. וְכֹאמֵן אֶת הַיּוֹנֵק אִמְנָתִי.
עַל שְׂדֵי אִמִּי הִבְטַחְתָּנִי. וּמִנְעִימוֹתֶיךָ הִשְׁבַּעְתָּנִי. וּבִבְאִי
לְעִמּוֹד עַל עֲמֻדֵי חוֹקְתִי. וְקִחְתָּנִי עַל זִרְעוֹתֶיךָ וְהִרְגָּלְתָּנִי.
וְחִקְמָה וּמוֹסֵר לְפִדְתָּנִי. וּמִכָּל צָרָה וְצוּקָה חִלַּצְתָּנִי.
וּבַעֲת עֶבֶר זַעַם בְּצֵל יָדְךָ הִסְתַּרְתָּנִי. וּבִמָּה צְרוּת גִּעְלָמוֹ
מִעֵינִי וּמֵהֶם גִּאֲלָתִי. וּבְטָרָם בֹּא תְהִלָּאָה הַקִּדְמָת
רְשׁוּאָה לְמִכְתִּי וְלֹא הוֹדַעְתָּנִי. וּבַעֲת לֹא גִשְׁמַרְתִּי מִכָּל

נָק אֶתְּהָ שְׁמִרְתָּנִי. וּבָבֹאִי בֵּין שְׁנֵי אֲרִיּוֹת שִׁבְרֵת מִלְּתָעַת
בְּפִירִים וּמִשָּׁם הוֹצֵאתָנִי. וּבְחֹל עָלִי חֲלָיִים רָעִים
וּנְאֻמָּנִים חֲנָם רָפֵאתָנִי. וּבָבֹא שְׁפָטִיד הָרָעִים עַל הָעוֹלָם
מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנִי. וּמִדְּבַר מִלְּטָתָנִי. וּבִרְעֵב וְנִתְּנִי. וּבִשְׁבַע
כָּלִפְלֵתָנִי. וּבִהֲרָעִים אוֹתָךְ בְּאִשֶּׁר יִסֵּר אִישׁ אֶת בְּנוֹ
יִסְרָתָנִי. וּבִקְרָאִי מִצָּרֵי נַפְשִׁי יִקְרָה בְּעֵינֶיךָ וְרִיקָם לֹא
הָשִׁיבוֹתָנִי. וְעוֹד הִגְדַּלְתָּ וְהוֹסַפְתָּ עַל כָּל זֶה. בְּתַתָּךְ לִי
אֲמוּנָה שְׁלָמָה לְהֶאֱמִין בִּי אֶתְּהָ אֶאֱמַת. וּבִבְיָאִיד אֶאֱמַת:
וְלֹא נָתַתָּ לִי חֶלֶק עִם מוֹרְדִיד וְקָמִיד. וְעַם נָכַל גָּאֻצִּי שְׁמִיד:
אֲשֶׁר בְּתוֹרְתְךָ יִלְעִיבוּ. וּבְעוֹבְדֵיךָ יִרְיָבוּ. וּבִבְיָאִיד יִכְוִיבוּ:
מִרְאִים תוֹמָה. וְתַחֲתִיד עֶרְמָה. מִרְאִים נַפֶּשׁ זָכָה
וּנְטָהֶרֶת. וְתַחֲתִיד תַּעֲמוֹד הַבְּהֶרֶת: כִּכְלִי מִלֹּא כִלְמָה.
רְחוּץ מִחוּץ בְּמִי עֶרְמָה. וְכָל אֲשֶׁר בְּתוֹכִי יִטְמָא: קִטְנֵתִי
מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עַבְדְּךָ.
אֲמַנֶּם יְיָ אֱלֹהֵי אוֹרְךָ: בִּי נָתַתָּ בִּי נַפֶּשׁ קְדוֹשָׁה. וּבְמַעֲשֵׂי
טִמְאֵתִיד. וּבִיִּצְרֵי הָרַע חֲלַלְתִּיד וּגְאֻלְתִּיד: וְהִנֵּה גָבַר
עָלִי. וְהִפִּיץ חֲלִילִי. וְלֹא נִשְׁאָר אֵלִי. בִּי אִם מִחֲנֶה רַחֲמִיד.
אִיד אֲדַע בִּי בָם אֶתְקַפְּנוּ. וַיְהִי לִי מַעִיר לַעֲזוֹר אוֹלִי אוֹכַל
נִכָּה בּוֹ וְאַגְרָשְׁנוּ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי לְכוּף אֶת
יִצְרֵי הָאֲכֹזִרִי וְהַסֵּתֶר פָּנֶיךָ מִחֲטָאִי וּמֵאֲשָׁמִי. אֲ תַעֲלֵנִי
בְּחֻצֵי יָמִי: עַד אֲכִין צִידָה לְדַרְכִּי וְצִידֹתִי לַיּוֹם נִסִּיעֵתִי.
בִּי אִם אֲצַא מַעֲלָמָךְ בְּאִשֶּׁר בָּאתִי. וְאֲשׁוּב עָרוֹם לְמִקְמִי
בְּאִשֶּׁר יֵצְאתִי לְמָה נִבְרָאתִי. וְלִרְאוֹת עֲמָל נִקְרָאתִי: טוֹב
לִי עוֹד אֲנִי שָׁם. מִצֵּאתִי לְהִגְדִּיל וּלְהִרְבֹּת אִשָּׁם: אֲבֹא

הָאֱלֹהִים בְּמִדַּת רַחֲמִיד שְׁפָטִנִי. אֲלֹ בְּאִפְדָּ פֶן תִּמְעִיטָנִי:
בִּי מָה הָאָדָם בִּי תִרְיָהוּ. וְהָכֵל גִּדָּךְ אִיד בְּמִשְׁקַל
תְּבִיאָהוּ. וּבְעֵלוֹתוֹ בְּמֵאֻנִּי מִשְׁקַל. לֹא יִכְבֵּד וְלֹא יִקַּל. וּמָה
יִסְכֵּן לָךְ לַעֲשׂוֹת לָרוּחַ מִשְׁקַל: מַיּוֹם הָיִיתוֹ הוּא נָגַשׁ
וְנִעְנָה. נִגּוּעַ מִכָּה אֱלֹהִים וּמַעְנָה: רֹאשִׁיתוֹ מוֹיֵן נִהַדָּךְ.
וְאַחֲרִיתוֹ קֶשׁ גִּדָּךְ. וּבְחִיּוֹ בְּעֵשֶׁב נִשְׁדָּךְ. וְהָאֱלֹהִים יִבְקֹשׁ
אֶת גִּדָּךְ: מַיּוֹם צֵאתָ מִרְחָם אֲמוֹ. יְגוֹן לִילוֹ וְאַנְחָה יוֹמוֹ:
אִם הַיּוֹם יָרוֹם. מִחֶרֶת תוֹלָעִים יָרוֹם: הַמוֹיֵן יִדְפְּנוּ. וְהַקּוֹיֵן
יִנְפְּנוּ: אִם יִשְׁבַּע יִרְשָׁע. וְאִם יִרְעַב עַל פֶּת לֶחֶם יִשְׁשָׁע:
לְרֹדֶף הָעֶשֶׂר קָלוּ נִשְׁרִיו. וְיִשְׁכַּח הַמָּוֶת וְהוּא אֲחֵרִיו:
בָּעֵת הַמַּצָּר יִרְבֵּי אֲמָרִיו. וְיַחֲלִיק דְּבָרִיו. וְיִרְכָּה גִדְרִיו.
וּבְצֵאתוֹ לְמֶרְחָב יַחֲלֵי דְבָרִיו. וְיִשְׁכַּח גִּדְרִיו. וְיַחֲזֹק בְּרִיחֵי
שְׁעָרָיו. וְהַמָּוֶת בְּחֵדָרָיו: וְיִרְכָּה שׁוּמְרִים מִכָּל עֶבֶר.
וְהָאוֹרֵב יוֹשֵׁב לוֹ בְּחֵדָר. וְהַזֹּאֵב לֹא יַעֲצֹרֵנוּ גִדָּר. מִבֹּא אֶל
הָעֵדָר: בָּא וְלֹא יָדַע לָמָּה. וְיִשְׁמַח וְלֹא יָדַע בְּמָה. וְיַחֲיִי
וְלֹא יָדַע בְּמָה. בְּיִלְדוֹתוֹ הוֹלֵךְ בְּשִׁרְיָוֹתוֹ. וּכְאֲשֶׁר תַּחֲלֵל
רוּחַ יְיָ לְפַעֲמוֹ. וְתַעֲזוֹרֵר לְאַסּוּף חֵיל וְהוֹן וְיִסַּע מִמְּקוֹמוֹ.
לְרִכּוֹב אֲנִיּוֹת. וְלְרֹדֶף בְּצִיּוֹת. וְלִהְבִּיא נַפְשׁוֹ בְּמַעֲוֹנוֹת
אֲרִיּוֹת. וְהִיא מִתְּהַלֶּכֶת בֵּין חַיּוֹת: וּבְחֶשֶׁכוֹ בִּי רַב הוֹדוֹ.
וְכִי כְבִיר מִצָּהָה יָדוֹ. בְּשָׁלוֹם שׁוֹדֵר יְבוֹאָנוּ. וְעֵינָיו פָּקַח
וְאַיִנָּנוּ: וְכָל יַעַת הוּא מוֹפָן לְתֵלָאוֹת. חוֹלְפוֹת וּבָאוֹת.
וּבְכָל שְׁעוֹת מְאֻרְעוֹת: בְּכָל הִרְגָּעִים. לְפָנָעִים. וּבְכָל
הַיָּמִים. עָלָיו אֵימִים: אִם רָגַע יַעֲמוֹד בְּשִׁלּוֹה. פֶּתַע
תְּבִיאָהוּ הוֹה: אוֹ בְּמִלְחָמָה יִבֹּא וְיִחֶרֶב תִּנְפָּהוּ. אוֹ קִשְׁת

נחמשה תחלפהו: או יקיסוהו יגונים. ישמפוהו מים
זרונים. או ימצאוהו חללים רעים ונאמנים: עד יהיה
למשא על נפשו. וימצא מוררת פתנים בדבשו: ובעת
באבו יגדל. שכלו ידל: ונערים יתקלסו בו. ותעלו לים
ימשלו בו: ויהיה לטרח על יוצאי מעיו. ויתנכרו לו כל
יודעיו: וכבא עתו יצא מחצריו. לחצר מות. ומצל חדריו
לצלמות: ויפשוט רקמה. ותולע. וילבש רמה. ותולע:
ולעפר ישכב וישוב אל יסודו אשר ממנו חצב: ולאיש
אשר אלה לו מתי ימצא עת תשובה. לרחוץ חלאה
משוכה. והיום קצר והמלאכה מרבה: והנוגשים אצים.
חשים ורצים. והזמן ממנו שוחק. ובעל הבית דוחק: לכן
נא אלהי זכור אלה התלאות. אשר על אדם באות: ואם
אני הרעותי. אתה תטיב: ואל תגמול מדה במדה.
לאיש אשר עונותיו בלי מדה. ובמותו ילך בלי חמדה:
אחי אם עוני מנשוא גדול. מה תעשה לשמך הגדול:
ואם לא אוחיל לרחמיה. מי יחוס עלי חוץ מך: לכן
אם תקטלני לך איחל. ואם תבקש לעוני אכרח ממך
אליך. ואתכסה מחמתך בצלך: ובשילי רחמיה אחוץ
עד אם רחמתי. ולא אשלחך כי אם ברכתני: זכר נא
כי בחמר עשיתיני. ובאלה התלאות נסיתיני: על בן לא
תפקוד עלי כמעללי. ואל תאכילני פרי פעלי. והארך לי
אפק. ואל תקריב יומי. עד אכין צרה לשוב אל מקומי:
ואל תחויק עלי למהר לשלחני מן הארץ. ומשארות
אשמי צרורות על שבמי: ובהעלתך במשקל עונותי

שנים לך בכף שניה תלאותי. ובכרך רשעי ומרדי. זכר
עניי ומרודי. ושנים אלה. נכח אלה: וזכר נא אלהי כי זה
כמה לארץ נוד צנפתי. ובכור גלות בחרתיני. ומרוב
רשעי צרפתיני. וידעתי כי לטובתי נסיתיני. ואמונה
עניתיני: ולהטיב לי באחריתי במבחן התלאות הבאתני.
לכן אלהי יהמו עלי רחמיה. ואל תכלה עלי ועפוד: ואל
תגמלני כמעבדי. ואמר למלאך הפושחית די: ומה
מעלתי ויתרונני. כי תבקש לעוני: ותשים עלי משמר.
ותצרני כתוא מכמר: הלא ימי חלף רבם ואינם.
והנשארים יפקו בעונם: ואם היום לפניך הנני. מחר
עיניך בי ואינני: ועתה לפה אמות. כי תאכלני האש
הגדולה הזאת: אלהי שים עיניך עלי לטובה
לשארית ימי המעטים. ואל תרדוף השרירים והפלטים:
והפלטת הנשארת מברד מהומותי. אל יחסלנה ילק
אשמותי: כי יציר בפיה אני. ומה יסכן לך כי רמה
תקחני לאכל. יגיע בפיה כי תאכל:

יהי רצון מלפניך יי אלהי לשוב עלי ברחמים. ולהשיבני בתשובה
שלמה לפניך. ולתתני תכין לבי ותקשיב אזנך. ותפתח לבי פתורתך.
ותטע פרעיוני וראתך: ותגזור עלי גזרות טובות. ותבטל מעלי גזרות
רעות: ואל תביאני לידי נסיון. ולא לידי כזיון: ומכל פגעים רעים
הצילני. ועד יעבור הזות בצלך תסתירני: ותהיה עש פיה וקניני. ושמור
דרכי מחטא בלשוני: וזכרני בזכרון ורצון עמך. ובכנן אילמד. לראות
בטובת בחירה. וזכרני לשחר דכירה. השמם והחרב. ולרצות אבני
ועפרותיו. ורגבי חרבותיו. ותכנה שומותיו:

אחי ידעתי כי המתחננים לפניך. יליצו עליהם מעשים
טובים אשר הקדימו. או צדקותיהם אשר הרימו. ואני
אין בי לא צדק ולא כשר. לא חסד ולא ישר. לא תחנה

לא מדה טובה. לא עבודה ולא תשובה: לכן א' תסתור
פניך ממני. ומלפניך אל תשליכני: ובעת מן העולם
תוציאני. לחיי העולם הבא בשלום תביאני. ועם
החסידים בכבוד תשיבני. ועם הפגוניים בחלד חלקם
בחיים תמנני. ולאור באור פניך תוציני. ותשוב תחייני.
ומתהומות הארץ תשוב תעליני. ואמר אור' יי כי אנפתי
בי ישוב אפק ותנחמני. ולך יי חסד על כל הטובה אשר
גמלתני. ואשר עד יום מותי תגמלני. וביתך תהיה הפתוחה
אל אחד תחונני. ובתורתך תמיימה תאמציני. ועל כל
זה אני חייב להודות להלל לשבח לפאר ולרומם לברך
ולקדש וליחד את שמך הגדול הגבור והנורא. בפי
ישרים תתברך. ובלשון חסידים תתקדש. ובקרב
קדושים תתהלל. ובלהקת ארצלים תתפאר ותתהדר:
תשתבח בפי רחוקים. תתקדש בפי קדושים. תתרום
בפי מלאכים. תתמיד בפי מיוחדים. תתנשא בפי
מנשאים. כי אין כמות באלהים אדני ואין כמעשיך: ובמחנה
חיות ואופנים וברובים ועירין קדושים תתנשא ותתעלה
בשמים מפעל ותתמיד בפי מיוחדים במורא ופחד עמך
ישראל עם אחד בשמים מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי:

כתר מלכות להגאון רבינו דוד בן אבי זמרה זצ"ל.

תפלה יקרה, ללור רס ונורא, בלימה נעורא, לדוד זמרה:

לפאר שמותי, וסוד מסנותי, והוד מפעלותי, ולך חן תעור:

תמלל גבורות, למדות יקות, אשר זה סודות, נשפה נכורה:

ועומק יסודות, ורזים וסודות, רעזים וסודות, ודרך ישרה:

לסקל מסלות, לעורכי תהלות, למורא עלילות, לעמות נכורה:

לך ה' הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ
אתה הוא יסוד ד' יסודות וסוד ד' סודות, עלת כל העלות וסבת כל

הסכות, הוה הויה קימת, ומצוי מציאות נעלמת, לכל נמצא קודמת, ולכל
סבה גורמת: אתה יחיד בכל דרכי היהוד יחוד שלם אמתי, לא כאחד
המניני ולא כאחד היהסי ולא כאחד המיני, אחדות פשוטה מוחלטת אין ערוך
אלה ולא רמיון, כאשר בא עליה המופת והנסיון, וכל חכמי לב עליה
יתמהו, כי לא ידעו מה הוא: אתה נמצא אבל לעצמך, ולא לאחר
עמך, נשגב מכל רעיון, נעלם מכל חוזה וחזיון, נסתר ברום חביון, עליון
על כל עליון, ועם כל זה משגיח על כל דל ואביון: אתה הוא קדמון
לכל קדמון ואחרון לכל אחרון, ושנוחך אין להם חכלה ולא תחלה ולא
כליון, וכל לשון תקום אחד לסדר שבחך ילאה. לכן אמרתי אשמרה דרכי
מחטוא בלשוני, ואם במכתב יכלה כל ספר וגליון, ולך דומיה תהלה אלהים
בציון, כילך נאה שלילת התארים והשכחי, כי לא יתמוער נצח נצחים, כי אין
לך מקום קבוע, ולא שם ידוע, כי אתה ממלא כל המקומות, ומשלים כל
השמות, ומניד כל העולמות, כי לך עז ותעצמות: אתה אצלת אורות
פנימיות דקות מחשבויות קדמוניות נעלמות, אשר לא נקבו בשמות, רק בשם
אורות צחות מצוהצחות כחות אלהיות נשמות לנשמות, ומי ישיג סתרי
תעלומות, והשם המעיד עליהם הוא שם הויה המתמלא בעשר אותיות דקות
באור השכל נרשמות, וזכמחשכת הלכ נחקקות יכו שלשה יודין מעידין ומגידין
כי אין זולתו ומכלערו אין אלהים, ועל שם זה אמרו קודם שנברא העולם היה
הוא ושמו לבר כי הוא קדמון בקדמותו, ונעלם בהעלמותו, אין קדוש כי כי
אין בלתי: אתה הוא אל מסתתר בסתר אתה עמוד האורה, לא חשורנו
עין של כל נוצר ונכרא, ידע מה כחשוכא ועמיה שרא נהורא, לבושיה כחלגא
חורא ועתיק יומין נקרא, היה הוה והיה זה שמו בחורה, אהיה אשר אהיה
יתברך ויתעלה: אתה חכם וממך החכמה הרשומה נודעת, ולהשיג
תעלומה נבער כל אדם מדעת, ומעין כל חי נעלמה, והוא ידע את מקומה:
כי הוא יש מאין ברכתיב והחכמה מאין תמצא להחיות את בעליה, והויד אשר
בראש ההויה מעיד עליה, שהויד לכל האותיות יסוד, כן החכמה לכל ההויות
יסוד, ונסמך אליה אות ה' כי ביה יי צור עולמים, והדברים סתומים וחסומים:
אתה מבין כל תעלומות וסתר החכמה ורזי התכונה ממך לא נסתר, וכל
עליונים וחסומים מדעת נבערו, כי ממקור החכמה נאצלה התכונה,
בדכתיב ואיוה מקום כינר, כי היא הראשונה של שם הויה כי אמר והיה
העולם והזוכה לה ואכל וחיו לעולם. ושם המיוחד לה בכל המקרא שם ההויה
בנקוד אלהים וכאשר היו לאחרים מי ימלל גבורות, ואין לנו עסק בנסתרות:
לך הגדולה, אשר אין לה חקר ותכלה, לא ראש ולא תחלה, פותח
חמיר בהצלה, מרומם על כל ברכה ותהלה, אמרתי עולם חסד יכנה כי
ללמד וכות לעולם פונה, והוא אשר גבר על ברואיך והטוב הצפון ליראיך,
ולשמו שתי אותיות אלהיות, והוא אל למושעות: לך הגבורה הנמורה,
אשר אין לה שני ותמורה, ערוכה בכל ושמורה, להנקם מכל עושה רשעה,
פן יצאו מרעה אל רעה, כי זה לעומת זה עשית כדי שייראו מלפניך וישובו
מורדיך אליך עדיך לעברך, וידעו כי אין בלעדיך, ומי יעשה כמעשיך
וכגבורתיך, ושמן הנרשם בכל המקרא אלהים חמש אותיות אלהיות, הליכות
עולם צופיות, לחת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו ומי ימלל גבורותיו ותוקף
מפעלותיו: לך התפארה השלמה והרעה החמימה, ולא אחנו ידע
עד מה, כי נבער כל אדם מדעת, אך ממך מקור הדעת נובעם ובדעת הדברים
נמלאו ותהומותיו נבקעו וראשו לרום יגיע ובין ורעות עולם מכריע, ושש

קצות מגיע, ויעש אלהים את הרקיע, לתת תפארת והדר לכל ההווה. ושמו המיוחד של ארבע אותיות, שהוא נורא תהלות, ולו נתכנו עלילות: **לך נצחיות** הקיימת, על שרי הימים מתרוממת ולוחמת, לבל יכנסו זרים בהיכל עונג וועמם ומחוקמת, וגם **נצח** ישראל לא ישקר ולא ינחם כי הוא ענף הגדול אשר אין לגדולתו חקר, עמוד הימני אשר הבית נכון עליו לעד ולנצח נצחים, ונעימות בימנו נצח לקבץ נדחים, והאובדים בעמק התמורות (והשלחים) מקור הנבואות, ארון הנפלאות, ה' ההודאות, וזה שמו "צבאות: **לך ההוד** וההדר והכבוד עז והדר לבשת, ובזרוע עזך ים סוף הובשת, וכל שרי השמאל כבשת ענף הגבורה הגמורה לרכא תחת רגליו סמאל וחילותיו, הצרים על שרי ישראל וצבאותיו שומרי כריתו ועדותיו, והוד והדר הוא לכל חסידיו, וזה שמו אשר יקראו לו בכל הנבוא', אלהים צבאות, בימינו נוראות, וכשמאלו נפלאות, ברוך אל ההודאות: **לך סוד היסוד** הנעלם, צדיק יסוד עולם, סוד הסולם אשר יעקב אבינו חלם, ראשו מגיע השמים העליונים וסופו מוצב ארצה חפץ כי כל בשמים ובארץ והוא ענף התפארת, שושבין בינו ובין עטרת תפארת, ומכריע בין הנצחים, ולא יפריד בין אחים, על כן קרא שמו שלום, ואמרתם כה להי אתה שלום וכל אשר לך שלום: **לך המלוכה** הנסוכה, שמורה בכל וערכה, ובה היו כולם לאחדים, וראש וארון לכל הנפרדים, והוא הכסא המחנשא הנושא את נושאי וועמם את עמסיו בלי יגיעה וכלי עיפה והוא אפריו והנוה הנקרא עיר ציון ושם חביון האור הצפון ושם יקוו המים הקדושים, ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים, והם משרתיו אשר אליו נגשים, ומדרכי אנשים נפרשים, וקדושה יחד משלשים, לאל נערץ בסוד קדושים, וגבורי כח לשמוע בקול דברו ולהקים מאמרו, עיני כל אליך ישברו לך מקוים, ומאור שפער חיים והווים, לא נעתקים ולא רוים, כי מדין ביתך רוים, ואליך נכספים ומחאוים, ולעבדך נאספים ונלויים. ואיש את רעהו מלויים ולויים, וכולם יחד באהבה מקוים, ולהקדישך כלם שוים, ולהעריצך זה אל זה מהירים ומצוים, באימה וביראה דברי אלהותך זה אל זה מספרים ומחווים, כאין קנאה ומרון שקמים ושלויים, וכל צבא השמים משתחוים, ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: חיות הקדש יקדישור ואיפנים יהללוד ואראלים יוכירוד וחשמלים יאמירוד ושרפים יעריצוד ומלאכים יאדירוד ואלהים ירוממוך וכני אלהים ישבחוך וכרוכים יכבדוך ואישים יברכוך ושנאנים יגדלוד ועירין קדישין יפארוך כי תפארת עומו אתה: שבעה היכלות כוננת להם לכל מדרגה ומדרגה כפי מעלתה וקורכתה ואלה שמותם לעלות ולראות את פני "צבאות: **היכל ראשון** נקרא **לבנת הספיר** ועליו נאמר כמעשה לבנת הספיר: **היכל שני** נקרא **עצם השמים** ועליו נאמר וכעצם השמים לטוהר: **היכל שלישי** נקרא **נוגה** ועליו נאמר ונגה לו סביב: **היכל רביעי** נקרא **היכל הזכות** ועליו אמרו זכות ומישור לפני כסאו ומי שיש לו זכות נכנס לשלום ויצא לשלום כי שם ב"ד של מעלה: **היכל חמישי** נקרא **היכל האהבה** על שם אברהם אבינו עליו השלום אהוב ושם נגנוה נשמחו ושם כבוד מנוחתו: **היכל ששי** הוא **היכל הרצון** כי שם רצון שוכני סנה ועליו הכבוד העליון הונה ודרד שם קולו של משה רבינו ע"ה ונבואתו ומשם ידבר אהו: **היכל שביעי** קדש קדשים וכו' שלשה ראשים הם הם הנגשים ואתה משפיע ומשביע לכל הי רצון: וכנגדם הכנת והומנת שבעה היכלות כלולות מכל מיני זעם ועברה ומשלחת מלאכי

צרה יומם ולילה לא חכמה אשם זעום ה' יפל שם: הכל עשית יפה כעתו לתת לאיש כדי רשעתו וייראו מלפניך לעשות רצונך: אנא האל בלי שני מצוי בלי ממציא קיים בלי שני קרמון בלי עת וזמן אחרון בלי גבול וקץ. יהי רצון מלפניך "אלהי ואלהי אבותי להופיע ממקור החפץ ולהשפיע על כל מדרוהך החמורות אשר בתפלת סדורות וכל שמוהך היקרים וכל מהנותיך הקדושים והטהורים רוח חן ונעימות, ויתגלגלו רחמך הנעלמות על כל המדות הנסתרות והנגלות למלאות האוצרות אשר שם השאלות, לתת לכל נוצר די ספוק להשלים את חקו ולכל גויה די מחסורה, ולכל בריה די צרכה ולכל איש ואיש שאלתו ובקשתו. אם חיים הוא שואל, כי עמך מקור חיים: ואם מוון הוא צריך מוון לכולא כך: ואם בנים הוא חפץ, אתה מבטל גורחו ופוקד עקרות, והומו למלאך הממונה על ההריון כי שלשה אלה תלויים כמול העליון: ואם חכמה היא מבקש לא לחכמה יקרא ולא לתכונה יתן קולו אלא למי שהחכמה שלו, על זאת יתפלל כל חסיד אליך וישליך יתנו עליו להשפיע עליו מחכמתך ונחה עליו רוח חכמה ובינה כי מפיד דעת ותכונה, יכיון להמשיך לאוצר הדרום שפע חכמה כי ישא עיניו למרום לבקש משם שאלתו כי לא תשוב ריקם בקשתו, וסוד הרברים הרוצה להחכים ידרים: ואם בעל תשובה הוא תשובתו הרמתה כי שם ביחו ושם אוצר בקשתו ויומין מחשבתו ועומק דעתו למי אל כמותו נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו ויאיר פני הרצון אל מדת התשובה בשובה ונחת כי ידו פשוטה לקבל שבים וזה סוד יום הכפורים בלשון רבים: ואם עושר הוא מחאווה כי קדמותו ימי עוני ותקרב לשחת נפשו, כי ירעב ולחם לא ישבע וילדיו אל אל ישועו לתת אכלם כעתו, ורוח מבעתו וכולמוס אחותו, לא למדת הצפון יצפה לא בכחב ולא בע"פ כי לא מצפון והכ יאחה וגחלים על ראשו יחתה, אלא ישים מגמתו ותשוקתו אל אלה נורא אשר הוא מלפניו העושר והכבוד, לפחות את אוצרו הטוב אשר משם בקשתו ותנתן לו בקשתו כי עיני כל אליו מצפים וצופים ועל זה אמרו הרוצה להעשיר יצפין: ואם מן המצר יקרא בעת צרה לא על שמאל יפנה ולא על ימין אלא למדת הרחמים יעמיק מחשבתו בשעת תפלתו להמשיך משלש עשרה מדות של רחמים פשוטות עליונות רוחניות אל י"ג מדות תחתונות בינוניות כי שם פני הרצון תמיד מביטים ונוטים ואז ישיבו הכל בשמחה ונסו יגון ואנחה כי היחה הרוחה, והתפלה נשמעת ונובעת, כי המעין העליון נובע והחדרים נמלאו ברעה אשר לא יזכו מימיו וטל אורות ירעפו שמי: ואם יצרו עליו מחגבר ורוצה להכניע הצר הצורר אויבו אשר בקרבו לא לנצחים יבקש לנצחו ולהבריתו מעליו ולהכריתו שישמע אליו עומד נכחו אל אל אשר בידו נשמתו ורוחו לחוק את העמודים אשר הבית נכון עליהם ובהם יחזק וישען כנגד הצר הגדול אשר בא מכחו אויבו אשר בקרבו וימשיכו אצל בית המדרש אצל למורי "אם אבן הוא נמוח אם כרזל הוא מתפוצץ, ואם חזק כשמיר מתרוצץ, ויצא ממנו כל חוצץ: ואם לחן הוא צריך כי לפני מלכים יתיצב יכוין לעלות אל המחצב במעלות סולם מוצב מדרגה עד פני הרצון למשוך משם רוח חן ותחנונים על מדת יוסף הצדיק וחפץ "בידו יצאח כי יתן את חנו בעיני כל שר ומושל ולעולם לא ישל: ואם הוא נגיד ומצוה לאומים ועמים תחתיו יפלו ולפי רצונו יעלו ורבים צריכים אליו ועול כלם עליו והוא צריך להתחזק עליהם ותהי יראתו על פניהם דרך שערי צדק יעלה ויבא בואח אל הקדש פנימה לבקש משם (את) מאת מי שלו הממלכה והמתנשא לכל לראש ומאתו ידרוש להשפיע ברכה והיתה ל"י המלוכה ובוה יעזור על ממשלתו ויאריך ימים

על ממלכתו: ואני עבדך בן אמתך ידעתי כי אין כלשוני מלה, ודעתי קצרה ודלה, והשגתי יש לה גבול ומסלה, ומשם לא העלה למעלה, ולשכחתי אין קץ ותכלה, כי אחת נורא תהלה, ואיך יקיפנו בעל תכלית ותחלה, וכל שכן בריה קלה ושפלה, בים הגלות והרלות צלולה, ולכן לך דומיה תהלה, אבל כי האמת כי ממך נאווה כל שאלה, וללמוד אני צריך וחורה אני מבקש וחכמה אני דורש להבין סודותיה אני מחפש ולפתוח לבי בטעמי מצותיך אני שואל, כי אין וולתך גואל. ולא אשכח דבר ממה שאני לומד, אני מתאוה וחומד, ועל משמרתו אני עומד, תנחן לי נפשי בשאלתי ורוחי בבקשתי ואם המושג יקר ועמוק ומי ימצאנו והמשיג נבער מדעת אחת חונן לאדם דעת, וידעתי שאיני כדאי הקשתי לשאל ועמוק משאול קרוב הדבר אל הנשאל כי הטוב לא ימנע טוב ואין טוב אלא תורה ואם יתחום תורה ויצור תעורה, מי יהנה מן הסעודה העתירה, התר התר חכם הרויס, כי אין כתוכנו נביאים וחזוים, והראנו נפלאות מתורתך, ואל יכלמו כי מבקשך. אנא השם גל עיני ואביטה לדעת נתיבותיה, ולפרש תעלומיה ולהבין ארחותיה, להשיג טעמי מצותיה וחקיה כי הם חפצתי, חננתי תורה, חנני למורה, חננתי נשמה, חנני דעת ומזמה, חננתי שכל, חנני בינה והשכל, חננתי אברים רבים, חנני להרגילם למעשים טובים, חננתי נכסים, חנני בהם לחון עניים אביונים ראויים: אנא האל ידעתי כי כפי גודל שלמותך כן גודל הסרונך, ולפי רוממותך קצרה לשוני, ולפי חכמתך נבער רעיוני, ולפי גדולתך נלאה הגיוני, ולפי שבחך קצר מעיני, ותושיה נדחה ממני, ולכן עשה למענך ולא למעני, כי יחיד ועני אני ומשברך אל תבישני: אנא יי כוף רוע יצרי עובר שארי אכזרי להשתעבד לפניך, ולשוב בתשובה שלמה אולי אמצא חן בעיניך והיה לבי לשמור מצותיך, ונפשי לעשות רצונך, ורוחי לשוח באמרתך, ולשוני תהנה צדקך, העבר עיני מראות שוא ואזני משמוע שקר וכפי מחמוך בשחר ובגול ורגלי לטובה ירוצו וכל שאר אברי לעבוד את אל אחד יתברך ויתעלה: אנא אלהי אל באפך חוכמתי ובקצפך אל חרינתי, ובעת זעמך אל תיסרני, כי מי יעמוד לפניך מאז אפך ובצל כנפך הסתירני, ואם אני כבן סורר ומורה הורני יי דרכך דרך לשכון אור לאור באור החיים ואם אני איש חכמים ואיש און ורע דרכים הסדך גדול עלי והצלה נפשי משאול תחתיה: על כן אמרתי אראה יה בארץ החיים, ואם כואב וכואב עשיתי, ממך לא כסיתי, רק אליך חליתי, כי עמך הסליחה למען תורא, ומי האיש הירא כמוני היום אברח מועמך אליך ואל רחמיך, ומתחכחות מוסריך אל נחומיך, ומאימת דיניך אנוסה אל חמלתך, ומפחדך ארוצה אל הסדך, אשר אין להם קץ ותכלה, ואחזיק בם עד אשר תאמר סלחתי כדברך: אנא יי אם זקנתי ושכתי ושובבתי עתה שכתי ונחמתי וכפי לפניך שטחתי, לשחר את פניך להפיק רצונך ואם לא עכשיו אימתי, כי ימי חלפו ואינם והנשארים לא ימקו בעונם, ואם היום לפניך הנני, מחר עיניך כי ואינני, לכן קבלני ורצני, ומהר ענני, ואחר כבוד תקחני, ועם הצדיקים תאספני, ובמנוחתם בעלי תשובה תנחני, ועם המנויים בחלד חלקם בחיים תמנני, וזכרני לראות בטובת בחירך וזכרני ברצון עמך ובכנף אולמך וכשם שראיתיך בחרבנו, כך אוכה לראות אותי בבנינו, ובשוב ארמוני לשבח על כנו: אמן כן יהי רצון: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. ב"ש"כ"מ"ל"ו:

מסודר בשלמות הסדר ומדויק בתכלית הדיוק

אשר

רעדעלהיים

ברפוס המבאר והמחזק נ"ע.

מחזור

ליום כפור

לכני אשכנז והנוהגים מנהגם יצ"ה

מדויק היטיב ומבואר יפה ומתורגם אשכנזית.

וכל הענינים הנהוגים בעת הזאת, וכל הדינים וכל
החפלות, כלם נקבצו באו הנה איש איש על מקומו הראוי
לו, ואין מוקדם ואין מאוחר, ואין בו חוספת אף לא מגרעת.

דעדעלהיים

שנת תרכ"ה לפ"ק.

נייע, דורכאויז פערבעסערטע אונד פערמעהרטע אריגינאלאויפלאגע.

Rödelheim,

Druck u. Verlag von J. Fehrberger & Comp.
1863.

וזאת להרב הגאון המפורסם אדונינו מורינו ורבינו, מופת דורנו וכלילת
תפארתנו, מוה"ר פינחס הלוי איז הורוויץ זלוק"ל חז"ר ור"ע דק"ק פֿער"מ יע"א.
אף ידי תבון עם כבוד הרבנים הגאונים אשר נתנו עליהם ויזקו ויעלו בהסכמה
על דפוס המחזורים של המדפיסים המצומצים ה"ה התורני הרבני המדקדק היטב
הדק כהר"ר וואַלף היידנהיים ועזרתו כהר"ר ברוך בשוויץ, ומה נעים
פרי הלולים, בתכלית יופי מכלולים, בעלמכת שמים שאין בה דופי ותעלולים, כן
זרועי תאמץ גזירת נח"ש שלא יסיג שום אדם גבולם לדפוס או להדפיס המחזורים
עם הכאור ופרוש השכנאי שיסד התורני כהר"ר וואַלף הכ"ל, ואף לא הכאור
לכד או פירוש השכנאי לכד, לא כולו ולא מקצתו באופן ובמקום שזמן שקבעו
הרבנים הגאונים שקדעו בהסכמות שלהם, ולהצטעעם יונעם.
היום יום ג' י"ב אלול תקס"ג לפ"ק. פ"פ דמיון יע"א.

הק' פינחס הלוי איז הורוויץ.

לחוספת באור לסליחה אבל אנחנו חטאים ואשמים.
נענין כללים כלליהם כחנת ועליל.

ראה זה תלמידי ניוספון נקדמוניות שלו וכפי שהעתיק דבריו בעל שאור
עינים פרק ע"ט מספרו בתמונת המעיל שהיה בלורת הכתנת והיו לו גם
נתי זרועות וכדעת רש"י ז"ל באופן שלא היה יכול לפשוט הכתנת כלל המעיל
וא"כ היה בלמים דלוריותא בעבאר בי"ד סי' ע' סעיף ד' וע"ש נט"ז.

ועוד דע והבין כי גם רבינו הגדול ה"ה אמ"ו מוה"ר פינחס הלוי
הכ"ל, זלוק"ל, נקראו את כל הדברים והאמנת אשר כתנתי כס ניישוב דברי
הפייטן עם דברי חז"ל הרבין לי ראשו ועל שפתיו הוסיף לקח מן הכתוב בשמן
הטוב יורד על הזקן וזן אהרן שירד על פי עדותיו (תהלים קל"ג) ופי' רש"י
שראשו על זקנו על פי ראש הכתנת שלו הזקן אובד ע"פ הכתנת וכו' והיינו דפירש
בענין שנאמר ולבש הכהן עדו בד שפירשו כתנת כמו שפירש"י נריש פ' לו, אלא
דקשיא הא דנקט עדותיו ל' רבים היינו ע"כ שירד גם על פי המעיל שהוא גם
כחלוק והיו סמוכים זה על זה הרי שהמעיל ג"כ נקרא כל' עדותיו שפירשו חלוקי
עכ"ד פתח. וכד נדויק יותר עוד ילא לנו ראיה שלישית מן הכתוב הזה בעצמו שאלע
שירד ע"פ עדותיו והיינו הכתנת עדו בד, והרי המעיל הססיק בין זקנו
לכתונת? אע"כ שגם המעיל נכלל בשם עדו, ומעטם זה כולך הכתנת
לכתוב עדו בד ולא אשר נכתם עדו והיינו לפי שמדו נכתם נופל גם על
המעיל כמו על הכתנת, וכמו שכתנתי שם אלל הכתנת שהנדילו הכתוב לו
המעיל כייחדו לו שם כתנת ש. ע"ש. — וזה מה שרציתי לכתב הכה.

וואַלף היידנהיים

תפלה לשליח צבור תמלאה בתחלת מוסף.

תפלת שחרית.

בי"ט מיינאריטט חין דייט וינגאנגע ספריטט מחן:

וַאֲנִי בֶרֶב חֶסֶדְךָ יִתְבָּא בִּירְחֶךָ
אֲשֶׁתְּחַוֶּה אֶל-הֵיבֶל קִדְשֶׁךָ בִּירְאֶתְךָ:

מחן געהט וויט מנשטמנד היינין חונד ספריטט:

בְּבֵית אֱלֹהִים נִרְאֶה נִרְאֶה בְּרִנְשׁ:

מחן דעט מיינאריטט חין דייט וינגאנגע ספריטט מחן:

מִה־טִּבּוֹ אֶהְיֶה יַעֲקֹב מִשְׁכַּנְתֶּיךָ יִשְׂרָאֵל: וַאֲנִי בֶרֶב
חֶסֶדְךָ יִתְבָּא בִּירְחֶךָ אֲשֶׁתְּחַוֶּה אֶל-הֵיבֶל קִדְשֶׁךָ בִּירְאֶתְךָ: וְיִ
אֶהְיֶה מִעֵז בִּיתְךָ וּמִקוֹם מִשְׁכַּן בְּבוֹדְךָ: וַאֲנִי אֲשֶׁתְּחַוֶּה
וְאֶכְרַע אֶבְרַכָּה לְפָנַיִי עֲשֵׂי: וַאֲנִי תַפְלִיתִי לְךָ וְיִ עַת
רְצוֹן אֱלֹהִים בֶּרֶב-חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

נקסס לר' שלמה בן גבירול. כ' תנועות ויחד וי' תנועות.

שָׁחַר אֶבְרַכְשָׁה. צוּרִי וּמִשְׁנָבִי. אֶעְרֹף לְפָנַיִךְ. שָׁחַרִי וְגַם-עַרְבִי:
לְפָנַי גִּדְלָתְךָ. אֶעֱמֵד וְאֶבְהֵל. כִּי-עֵינֶיךָ תִּרְאֶה. כָּל-מִשְׁכָּבוֹת לְבִי:
מִה־זֶּה אֲשֶׁר יִבְלֵ. הַלְבִּי הַלְשׁוֹן לַעֲשׂוֹת, וּמִה־פִתִּי. רוּחִי בְּתוֹךְ קִרְבִּי:
הִנֵּה לְךָ תִּשָּׁב. וּמִרַת אֲנוּשׁ, עַל-בֶּן אוֹרֶךְ בַּעֲדֵךְ תַּחֲיָה. נִשְׁמַת אֱלֹהִים בִּי:

פֿער דעט מוהרנענגעבעט פֿעלעגט מחן פֿעלעגערע: לו ספרעכען:

אֲנִי קִרְאֵתֶיךָ בִּי-תַעֲנֵנִי אֵל חַט־אֲזַנְךָ לִי שְׁמַע אֲמַרְתִּי:
אֲנִי בְּצֶדֶק אֲחַוֶּה פְּנִיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהִקִּיץ תִּמְוִנָתְךָ: וַאֲנִי
עֲלֶיךָ בְּמִחְתִּי יִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִי אֲתָה: שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנִי
בְּשׁוֹעֵי אֱלֹהִים בְּנִשְׁאֵי יְדֵי אֶל-בֵּיר קִדְשֶׁךָ: יִי אֱלֹהִי שׁוֹנְעֵתִי
אֱלִיךָ וְתִרְפְּאֵנִי: אֱלִיךָ יִי אֶקְרָא וַאֲ-אֲדַנִּי אֶתְחַנֵּן: הֲאִירָה
פִּנִּי

(*) אדני, כ"ה ככל כ"י וגם נמנה כהדי קל"ד וודאין, וכן העיד הגאון
בן חפני הונא נס' אבודרהם וכן העלה הס"ש.

בְּנִיךָ עַל־עֲבֹדְךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ: כִּי־לֹךְ יִיְהוָה לְתִי אֲתָה
תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי: שְׁמַעְהִי תַפְלִיתִי וְשׁוּעָתִי הִצֵּלְתִּי וְיָהּ
דְּמַעְתִּי אֶל־תִּתְּחַרֶּשׁ: שְׁמַע־יִי וְהַגִּבִּי יִי הִיָּה עֹזֶר לִי:
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יִי גִלְדִּי:
שֶׁשׁ אֲנִכִּי עַל־אֲמֶרְתְּךָ כְּמוֹצֵא שְׁלָל רָב: הִקְשִׁיבָה לְקוֹל
שׁוּעֵי מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי כִּי אֵלֶיךָ אֲתַפְּלֵל: יִי בִקֵּר תִּשְׁמַע קוֹלִי
בִּקְרָא אֶעֱרֹךְ־לְךָ וְאַצְפֶּה: אֲנִי קָרָאתִיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל
הַמַּאֲזִינָה לִי שְׁמַע אֲמַרְתִּי: רַגְלִי עָמְדָה בְּמִישׁוֹר²
בְּמִקְהֵלִים אֲבָרְךָ יִי:

שיר מן ב' תנועות ויתר וב' תנועות ויתר וב' תנועות בדלת וכן בסוגר.
ובחוכו רצוף י"ג העקרים על סדר י"ג כתובים הנרשמים.
יגדל אלהים חי וישתבח נמצא ואין עת אל־מצויאותו:
אחד ואין יחיד ביחודו נעלם וגם אין סוף לאחידותו:
אין לו דמות הגוף ואינו גוף לא גערוף אליו קדשתו:
קדמונו לכל־דבר אשר נברא ראשון ואין ראשית לראשיתו:
הנו אדון עולם לכל־נוצר יורה גדלותו ומלכותו:
שפע נבואתו נתנו אל־אנשי סגלתו ותפארתו:
לא קם בישראל כמשה עוד נביא ומביט את־תמונתו:
תורת אמת נתן לעמו אל־על־יד נביאו נאמן ביתו:
לא י־חליף האל ולא ימיר דתו לעוֹלָמִים לזולתו:
צופה ויורה סתרינו מביט לסוף דבר בקדמתו:
גומל לאיש חסד כמפעלו נותן לרשע רע כרשתו:
ישלח לקץ ימין משיחנו לפדות מַחְבֵּי קֶץ יְשׁוּעָתוֹ:
מתים יחיה אל ברכ־חסדו ברוך ערי־ער שם תהלתו:

(1) שְׁפָה כז"ל ועסור עלי' לי' ק"ח. (2) בְּמִישׁוֹר פְּלִיגִי כִּי הַסּוּפִים
והספרים יש מדגשין כב' ויש מרפס. ובכר דברתי כו נמוט מאור עינים מלל
כי במקלי עברתי (נראשית ל"ב י') ומלל ויחנו במדבר צין (נמדבר ל"ג ל"ו).
(3) גומל לאיש וכו' שיעורו גומל חסד לכל איש כמפעלו ונותן רע לכס
רשע כרשתו. רז"ס כז"ח שלו העתיר דברים ללל הועיל.

שיר מורכב מיתר וב' תנועות ויתר וב' תנועות בדלת וכן בסוגר.

אֲדֹנָי עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ. בְּמֶרֶם כָּל־יְצִיר נִבְרָא:
לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כֹּל. אֲדֹנָי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כָּבֳלוֹת הַכֹּל. לְבָדוֹ יִמְלֹךְ נִזְרָא:
וְהוּא הָיָה וְהוּא הָיָה. וְהוּא יְהִיָּה בְּתַפְאֲרָה:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי. לְהַמְשִׁיל לֹ לְהַחְבִּירָה:
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכָלִית. וְלֹ הָעֹז וְהַמְשָׁרָה:
וְהוּא אֵלִי וְחִי גֵּאֲלִי. וְצוֹר חֲבָלִי בַּעַת צָרָה:
וְהוּא גָּסִי וּמָנוֹס לִי. מָנַת כּוֹסֵי בָּיוֹם אֶקְרָא:
בִּידוֹ אֶפְקִיד רוּחִי. בַּעַת אִישָׁן וְאַעִּירָה:
וְעַם־רוּחִי גִּוִּיתִי. יִי לִי וְלֹא אִירָא:

בכל הברכות והתפלות לריך יכוין פי' המלות מה שמוכח בשפתיו, ובהזכירו שם
הו' ב"ה יכוין פי' קריאתו כדרכו שהוא אדון הכל וגם יכוין בכתבתו שהוא ה' הו'
ויהי' ובהזכירו שם אלהים יכוין שהוא התקוף ובעל היכולות ובעל הכחות כלם.

בְּרוּךְ אַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל גְּמִילַת יְדִים:
בְּרוּךְ אַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר
אֶת־הָאָדָם בְּחֶכְמָה וּבְרָא בּוֹ נֶקֶדִים נֶקֶדִים
חֲלוּלִים חֲלוּלִים גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ
שֵׁאֵם יִפְתָּח אַחֲרָם מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אַחֲרָם מֵהֶם
אִי אֶפְשֶׁר לְהַתְקִים וּלְעַמּוֹד לִפְנֶיךָ: בְּרוּךְ
אַתָּה יִי רוֹפֵא כָּל־בָּשָׂר וּמַפְּלִיא לַעֲשׂוֹת:

מין דען ווייטען קהלות אשכנז ויורד חיער גלייך אלהי נשמה מנגעפֿמנגען.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו לעשות כדברי תורה:
והערבנא יי אלהינו את דברי תורתך בפנינו
ובפי עמך בית ישראל ונהיה אנחנו וצאצאינו
(וצאצאי צאצאינו) וצאצאי עמך בית ישראל כלנו יודעי
שםך ולומדי תורתך לשמה ברוך אתה יי
המלמד תורה לעמו ישראל: ברוך אתה יי
אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
העמים ונתן לנו את תורתו כ"א נותן התורה:
יברכה יי וישמרה: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו
אליך וישם לך שלום: אלודברים שאין להם שעור הפאה
והבכורים והראיין וגמילות חסדים ותלמוד תורה: אלו
דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה והקדש קיימת
לעולם הבא: ואלו הן כבוד אב ואם וגמילות חסדים
והשקמת בית המדרש שחרית וערבית והקנסת אורחים
ובקור חולים והקנסת בלה והלגות הפת ועיון תפלה
והבאת שלום בין אדם לחברו ותלמוד תורה בנגד כלם:
אלהי נשמה שנתת בי טהורה היא אתה
בראתה אתה יצרתה אתה גפחתה בי ואתה
משמרה בקרבי ואתה עתיד לטלה ממני
ולהחזירה בי לעתיד לבא: כל זמן שהנשמה
בקרבי מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי

רבון כל המעשים ארון כל הנשמות ברוך
אתה יי המחזיר נשמות לפגרים מתים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן
לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני גברי:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני עבד:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני אשה:
יום פרוצ ומגעו: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשני פרוצנו:
נק"ק מיץ מוספין בא"י אלהינו מלך העולם מגביה שפלים (עיון ח"ח סי' נו):
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם פוקח עורים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מלביש ערפים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מתיר אסורים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם זוקף כפופים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם רוקע הארץ עליהמים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה לי כל צרכי:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר הכין מצעדי גבר:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אוזר ישראל בגבורה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עוזר ישראל בתפארה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן ליער כח:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המעביר שנה מעיני
ותנומה מעפעפי: ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו שתרגילנו בתורתך ודבקנו במצותיך וא תביאנו
לא לירי חטא ולא לירי עברה ועון ולא לירי גסיון ולא לירי
בזיון וא תשלט בנו יצר הרע והרחיקנו מאדם רע ומחבר

רע ונדבקנו בנצח הטוב ובמעשים טובים וכוף את יצרנו
להשתעבד לך ותגנו היום ובכל-יום לחן ולחסד
ולרחמים בעיניך ובעיני כל-רואינו ותגמלנו חסדים
טובים ברוך אתה יי גומל חסדים טובים לעמו ישראל:
יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
שתצילני היום ובכל-יום מעוי פנים ומעוות
פנים מאדם רע ומחבר רע ומשבן רע ומפגע
רע ומשטן המשחית מדין קשה ומבעל דין
קשה בין שהוא בן-ברית ובין שאינו בן-ברית:
לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ובמורה
על-האמת ודובר אמת בלבבו וישבם ויאמר:

רבון כל-העולמים לא על-צדקותינו אנחנו
מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים.
מה אנחנו מה חיינו מה חסדנו מה צדקותינו
מה ישועתנו מה כחננו מה גבורתנו מה
נאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הלא
כל-הגבורים באין לפניך ואנשי השם כלא
היו וחכמים ככלי מדע וגבונים ככלי השכל
כי רב מעשיהם תהו וימי חיייהם הכל לפניך.
ומותר האדם מן-הבהמה אין כי הכל הכל:
אבל אנחנו עמך בני בריהך בני אברהם
אהבה שנשבעת לו בחר המריה. זרע יצחק

יחידו שנעקר על גב-המזבח ערת יעקב בנה
בבורך שמאחבתך שאחבת אתו ומשמחתך
ששמחתו קראת את שמו ישראל וישרון:
לפיכך אנחנו חובים להודות לך ולשבחך
ולפארה ולברך ולקדש ולתת-שבח והודיה
לשמך: אשרינו מה טוב חלקנו ומה-נעים
גורלנו ומה-יפה ירשתנו אשרינו שאנחנו
משבימים ומעריבים ערב ובקר ואומרים
פעמים בכל-יום

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

נלח ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ה"ל הי' כוהג לומ' כאן כל הפרש' הראשון' של ק"ש, משום של פעמיו' כשאוטרי'
קרובות מתעכבין בקריאת שמו עד אחר זמנה וכו' הוא יולא ידי חובת ק"ש.

אתה הוא עד שלא נברא העולם אתה הוא
משנברא העולם אתה הוא בעולם הזה ואתה
הוא לעולם הבא קדש את שמך על מקדישי
שמך וקדש את שמך בעלמך ובישועתך תרים
ותגבית קרננו ב'א'י מקדש את שמך ברבים:
אתה הוא יי אלהינו בשמים ובארץ ובשמי השמים
העליונים. אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון
ומכלעריך אין אלהים. קבץ קו'יך מארבע בנפות הארץ
יקירו וידעו כל-באי עולם כי אתה הוא האלהים לבדך
לכל ממלכות הארץ. אתה עשית את השמים ואת

הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּם • וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵיךָ
בְּעֲלִיּוֹנִים אוֹ בַתְּחִתּוֹנִים שִׁיאָמַר לְךָ מִה־תַּעֲשֶׂה • אָבִינוּ
שֶׁבְּשָׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעִבּוֹר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא
עָלֵינוּ וְקָיָם לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִה־שְׁכָּתוֹכ בָּעֵת הַזֶּה אֲבִיא
אֶתְכֶם וּבָעֵת קִבְּצִי אֶתְכֶם כִּי־אֵתֵן אֶתְכֶם לְשֵׁם וּלְתִהְלֶה
בְּכָל־עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם אָמַר יי:
חֵין דַּעַן וְחֵינְטַעַן קִסְלוֹת אֲשַׁכְנוּ וְיִרְדַּ חֵיעַר בְּרֻכּוֹת הַתּוֹרָה (וייטע 2) געבעטעט.
שְׁמוֹת ל' וּקְרָא ל'.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעָשִׂיתָ כִּינֹר נְחֹשֶׁת וּבָנִי
נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָהּ וְנִתְּתָהּ אֵתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ
וְנִתְּתָה שָׁמָּה מַיִם: וְרַחֲצוּ אֶתְרֹן וּבָנָיו מִפְּנֵי אֶת־יְדֵיהֶם
וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: בְּבָאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יְרַחֲצוּ מַיִם וְלֹא
יָמָתוּ אוֹ בְּגָשְׁתָם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֶת לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה:
וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וּרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ וְהָיִיתָ לָהֶם חֶק־עוֹלָם
לִי וּלְזֶרְעוֹ לְדֹרֹתָם: וּלְבָשׁ הַכֹּהֵן מִדָּו בָּדַר וּמִכְנָסֵי־בָדַר
יִלְבָּשׁ עַל־בָּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת־הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת־
הָעֵלֶה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׁמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו
וּלְבָשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדָּשָׁן אֶל־מִחוּץ
לַמִּתְּנָה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר:

בְּמִדָּב' וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צֹו אֶת־בָּנִי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־קֶרְבָּנִי לַחֲמִי
לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחָחֵי תִשְׁמְרוּ לֹא־קָרִיב לִי
בְּמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
תִּקְרִיבוּ לַיהוָה בְּבָשִׁים בְּגִי־שָׁנָה תְּמִימָם

שָׁנִים לַיּוֹם עָלֶה תָּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד
תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבִים: וְעֲשִׂיתָ הָאִפָּה סֵלֶת לְמִנְחָה
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֹּתִית רְבִיעֵת חֲחִין: עֲלֹת
תָּמִיד תַּעֲשֶׂה בָתֶּר סִינִי לְרֵיחַ נִיחָח אִשָּׁה
לִיחֻוָּה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת חֲחִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
בַּקֹּדֶשׁ חֶסֶד גָּסֶד שֶׁכֶּר לִיחֻוָּה: וְאֶת הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים בְּמִנְחַת הַבֶּקֶר
וּבִנְסָכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחָח לִיחֻוָּה:

וְיִקְרָא וְשִׁחַט אֹתוֹ עַל יָדֶךָ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה
וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶלן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמָו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

אֶתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךָ אֶת־
קְטֹרֶת הַסַּמִּים בְּזֶמֶן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם • בְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ
אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךָ בְּכָתוּב בַּתּוֹרָתְךָ:
שְׁמוֹת ל' וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סָמִים נְטָרִי וְשַׁחֲלֵת
וְחִלְבְּנָה סָמִים וּלְבִנְתָּ זָכָה בָדַר בְּבֵד יְהִיָּה: וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ
קְטֹרֶת רֶקֶח מַעֲשֶׂה רֶקֶח מְמֹלֵחַ טָהוֹר קָדֹשׁ: וְשַׁחֲקֵת
מִפְּנֵה הָרֶקֶח וְנִתְּתָה מִפְּנֵה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר
אָנֹכִי לְךָ שָׁמָּה קָדֹשׁ קָדִישִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֹאמַר וְהַקְטִיר
עָלָיו אֹהֶלן קְטֹרֶת סָמִים בְּבֶקֶר בְּבֶקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־
הַנֶּרֶת יִקְטִירָנָה: וּבְהָעֵלֶת אֹהֶלן אֶת־הַנֶּרֶת בֵּין הָעֶרְבִים
יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

תנו רבנן פטום הקטרת, הצרי והצפורן החלבנה והלבונה משקל
שבעים שבעים מנה. מור וקציעה שכולת נרד וכרכום, משקל ששה
עשר ששה עשר מנה, הקושט שנים עשר, וקלופה שלשה, וקנמון
חשעה, בורית כרשינה חשעה קבין. יין קפריסין, סאין חלתא וקבין
חלתא, ואם אין לו יין קפריסין, מביא חמר חורין עתיק, מלח סדומית
רובע הקב, מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן אומר אף כפת הירדן כל
שהוא ואם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה:
רבן שמעון בן גמליאל אומר, הצרי אינו אלא שרף, הנוסף מעצי
הקטף. בורית כרשינה ששפין בה את הצפורן, כדי שתהא נאה. יין
קפריסין ששורין בו את הצפורן, כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים
יפין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים בעורה, מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדק היטיב היטיב הדק
מפני שהקול יפה לבשרים, פטמה לחצאין כשרה לשליש ולרביע לא
שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל, אם כמדתה, כשרה לחצאין,
ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה:

תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים
לחצאין. עוד תני בר קפרא, אלו היה נותן בה קורטוב של דבש אין
אדם יכול לעמוד מפני ריחה, ולמה אין מערבין בה דבש, מפני
שהחורה אמרה כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי:

י צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: י צבאות
אשרי אדם בושט בך: י הושיעה תפלה יענגנו ביום קראנו:
אתה סתר לי מצר תצרכני רני פלט תסובבני סלה: וערכה
לני מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וקשנים קדמוניות:

תפלת רבי נחמיה בן סכנה.

אנא ברכה גדלת ימינה תתיר צדורה.
קבל רנת עמך שגבנו מחרגנו נורא.
נא גבור דורשי יחודה ברכת שמרם.
ברכם מחרם רחמים צדקתך תמיד גמלם.
חסין קדוש ברב טובך נהל עדתך.
יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך.
שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלמות.

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אבג"ח

קרע"שמן

נגד"כש

בטר"צחג

חקב"טנע

יגל"פוק

שקו"צית

מן שנת ויורד פתגמנרע: חיינגעסמלנטעט:

וביום השבת שגיי-כבשים בגי-שנה תמימם ושגיי
עשרנים סלת מנחה בלילה בשמן ונסכו: עלת שבת
בשבתו על-עלת התמיד ונסכה:

איוהו מקומן הוא במקו' למוד, וכן בריית דר' ישמעאל לכן לריד ללמוד שינין הכי'.

א איוהו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיתתן בצפון
פר ושעיר שלום הפפורים שחיתתן בצפון וקבול דמן
בכלי שרת בצפון ודמן טעון הניח על-בין הבדים ועל
הפרכת ועל-מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעפכת שירי
הדם הניח שופך על יסוד מערכי שלמזבח החיצון אם
לא נתן לא עכב: ב פרים הנשפרים ושעירים הנשפרים
שחיתתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון
הניח על-הפרכת ועל-מזבח הזהב מתנה אחת מהן
מעפכת שירי הדם הניח שופך על יסוד מערכי שלמזבח
החיצון אם לא נתן לא עכב אלו ואלו נשפרין בבית
הדשן: ג חטאת הצבור והיחיד אלו הן חטאת הצבור
שעירי ראשי חדשים ושלמו עדות שחיתתן בצפון וקבול
דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע
קרנות: ביעד עלה בכבש ופנה לסוכב ובא-לו לקרן
דרומית מזרחית. מזרחית צפונית. צפונית מערבית.
מערבית דרומית. שירי הדם הניח שופך על יסוד דרומי.
ונאכלין לפנים מן-הקלעים לזכרי כהנה בכל-מאכל
ליום ולילה עד-חצות: ד העולה קדש קדשים שחיתתה
בצפון וקבול דמה בכלי שרת בצפון ודמה טעון שתי

מתנות שהן ארבע וטעונה הפשט ונתוח וכליל לאשים:
 ה זכחי שלמי צבור ואשמות. אלוהן אשמות אשם גולות
 אשם מעילות אשם שפחה חרופה אשם גזיר אשם
 מצורע אשם תלוי. שחיתתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת
 בצפון ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע. ונאכלין לפנים
 מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות:
 ו התורה ואיל גזיר קדשים קלים שחיתתן בכל מקום
 בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע. ונאכלין בכל
 העיר לכל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד חצות: המזרח
 מהם כיוצא בהם אלא שהמזרח נאכל לפניהם לנשיהם
 ולבניהם ולעבדיהם: ושלמים קדשים קלים שחיתתן
 בכל מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע
 ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל לשני ימים
 ולילה אחד: המזרח מהם כיוצא בהם אלא שהמזרח
 נאכל לפניהם לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם: חתכור
 והמעשר והפסח קדשים קלים שחיתתן בכל מקום
 בעזרה ודמן טעון מתנה אחת. ובלבד שיתן כנגד היסוד:
 שנה באכילתו חכור נאכל לפניהם והמעשר לכל אדם
 ונאכלין בכל העיר בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד.
 הפסח אינו נאכל אלא בלילה ואינו נאכל אלא עד חצות
 ואינו נאכל אלא למנויו ואינו נאכל אלא עלי:

רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות התורה
 נדרשת: מקל וחמר ומגורה שוה. מבגין אב מפתוב
 אחד. ומבגין אב משני כתובים. מכלל ופרט ומפרט

וכלל. כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא בעין הפרט. מכלל
 שהוא צריך לפרט. ומפרט שהוא צריך לכלל. כל דבר
 שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו
 יצא אלא ללמד על הכלל כלי יצא. כל דבר שהיה בכלל
 ויצא למעון טעון אחד שהוא בענינו יצא להקל ולא
 להתחמיר. כל דבר שהיה בכלל ויצא למעון טעון אחד
 שלא בענינו יצא להקל ולהתחמיר. כל דבר שהיה בכלל
 ויצא לדון בדבר החדש אי אתה יכול להתחמירו לכלול עד
 שיחזירנו הכתוב לכלול בפרוש. דבר הלמד מענינו.
 ודבר הלמד מסופו. וכן שני כתובים המכחישים זה
 את זה עד שיבוא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם:
 יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיתנה
 בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:
 ושם געבורך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות:

נודקיס הטלית ומתעטפים מעומד ויכרך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו להתעטף בציצת:

ויכסם ראשו בעלית ויאמר ר' פסוקים אלו:

מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיה יחסיו:
 ירוין מדשן בירתך ונחל עדניך תשקם:

בי עמך מקור חיים באורך גראדה אור:
 משוך חסדך לידעך וצדקתך לישרי לב:

ברוך שאמר יש לנו בקול נעים, ונריך לאמר צעמידה, וידקדק בקריאתו כמו גבי ק"ש. ואסור להפסיק מתחילת ב"ש עד לאחר י"ח, ואסילו לזכור מזה, אבל לקדושה ולברכו דהיינו לומר ברוך ה' המבורך לעולם ועד, ולתיבות מודים אנחנו לך, ולקדיש דהיינו לומר יהא שמי' רבא עד יתברך, וגם לענות חזן אחר דאמירן בעלמא ולענות חזן אחר האל הקדוש ואחר זומע תפלה, מפסיק, אבל לשחר חזן לא יפסיק.

אם בא לבית הכנסת ומלא הכבוד בסוף פסוקי דזמיר' לומר ברוך שאמר עד מהולל בתשכחות ואח"כ תהל' לדוד עד מעת' ועד עולם הללו', ואח"כ הללו את ה' מן השמים עד עם קרובו הללו', ואח"כ הללו א' בקדשו עד כל הנשג' תהלל יה הללו', ואח"כ ישתבח, ואם יש לו שהות יותר יאמר הודו לה' עד והוא רחום וידלג עד והוא רחום שקודם אשרי יושבי בדי שיתפלל עם הכבוד. ואם אין שהות כלל לא יאמר רק ברוך שאמר ותהל' לדוד וישתבח, ואם כבר התחילו יושר חור ואין שהות לומר אסילו בדלוג יתחיל ברכת יושר חור ויקרא ק"ש עם ברכותי' ויתפלל י"ח עם הכבוד ואחר י"ח יתחיל הודו לה' וכו' עד ישתבח ולא יאמר ישתבח, ויש אנשים כשנאים לבית הכנסת והכבוד מתחילין יושר חור המה ג"כ מתחילים ישתבח עמהם וזה איסור גמור כי ישתבח נתקן להיות סוף פסוקי דזמירה וברוך שאמר הוא ההתחלה וא"כ אם לא אמר קאת פסוקי דזמירה האריך יאמר ישתבח? לכן טוב וכוונן להתחיל יושר חור. אם בא לבית הכנסת וכתוב שידוק הכי' מתחילין הכבוד' יושר חור טוב שיתפלל עם הכבוד ולא יבדוק הכי' ויסמוך על הרוב וחזקתו בדוק. ויחזו הכי' כי' שלפניו בידו הימנית בשעת אמירת ב"ש וכשיסי' בתשכחות ינשקם ויניחם בכתב עידו.

כתוב בשל"ה, קודם ברוך שאמר נריך לאמר צפה מלא:

הרינו מומן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קב"ה ושכינתיה על ידי ההוא סמיר ונעלם בשם כל ישראל:

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך הוא. ברוך עושה בראשית. ברוך אומר ועושה. ברוך בוזר ומקים. ברוך מרחם על הארץ. ברוך מרחם על הבריות. ברוך משלים שכר טוב ליראיו. ברוך חי לעד ומקים לגצח. ברוך פודה ומציל ברוך שמו. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. האל האב הרחמן המהלל בפי עמו משבח ומפאך בלשון חסידיו ועבדיו. ובשירי

דוד עבדך נהללך יי אלהינו בשבחחות ובזמירות נגדלך וגשבהך וגפאך וגזכיר שמך וגמליך מלכנו אלהינו יחיד חי העולמים. מלך משבח ומפאך עדי עד שמו הגדול. ברוך אתה יי מלך מהלל בתשכחות:

הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: שירו לו זמירותיו שישחו בבל נפלאותיו: התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יי: דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו: ירע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו: הוא יי אלהינו בבל הארץ משפטיו: זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלה דוד: אשר ברת את אברהם ושבועתו ליצחק: ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: לאמר לה אתן ארץ בגעז חבל נחלתכם: בהיותכם מתי מספר במעט וגרים בה: וייתחלבו מנוי אלגוי וממלכה אל עם אחר: לאהניח לאיש לעשקם ויזכח עליהם מלכים: אלהינו במשיחי ובנביאי גאל תרעו: שירו ליי בל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו: ספרו בגוים את כבודו בבל

העמים נפלאהיו: כי גדול יי ומהלל מאד
 ונורא הוא על כל־אלהים: כי כל־אלהי העמים
 אלילים ויי שמים עשה: הוד והדר לפניו עז
 והדרה במקמו: הבו ליי משפחות עמים הבו
 ליי כבוד ועז: הבו ליי כבוד שמו שאו מנחה
 ובאו לפניו השתחוו ליי בהדרת־קדש: חילו
 מלפניו כל־הארץ אה־תבון תבל בל־תמוט:
 ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי
 מלך: ירעם הים ומלאו יעלץ השדה וכל־
 אשר־בו: אז ירגנו עצי היער מלפני יי כִּי־בא
 לשפוט את־הארץ: הודו ליי כי טוב כי לעולם
 חסדו: ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו
 והצילנו מן־הגוים להודות לשם קדשך
 להשתבח בתהלתך: ברוך יי אלהי ישראל
 מן־העולם ועד־העולם ויאמרו כל־העם אמן
 והלל ליי: רוממו יי אלהינו והשתחוו
 להם רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו
 והשתחוו לתר קדשו כי קדוש יי אלהינו: והוא
 רחום יבפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
 אפו ולא יעיר כל־חמתו: אלה יי לא־תכלא
 רחמיה ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני:
 ובר רחמיה יי וחסדיך כי מעולם־המה: תנו עז

לא־להים על־ישראל נאותו ועזו בשחקים:
 נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נותן
 עז ותעצמות לעם ברוך אלהים: אל־נקמות
 יי אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ
 השב נמול על־נאים: ליי תישועה על־עמך
 ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב־לנו אלהי
 יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בטח בך:
 יי הושיעה המלך יעגנו ביום־קראנו: הושיעה
 את־עמך וברך את־נחלתך ורעם ונשאים
 עד־העולם: גפשונו חבתה ליי עזרנו ומגנו
 הוא: כִּי־בו ישמח לבנו כי בשם קדשו
 בטחנו: יהי־חסדך יי עלינו כִּי־אשר יתלנו לך:
 תראנו יי חסדך וישעך תתן־לנו: קומה
 עזרתה לנו ופדנו למען־חסדך: אנכי יי אלהיך
 המעלה מארץ מצרים תרחב־פיה ואמלאהו:
 אשרי העם שכבה לו אשרי העם שיי אלהיו:
 ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך
 אשרה ליי כי גמל עלי:

רחמי בספר המכתיב לאכן הירחי שאמר: בצרפת נהנו לדלוג בשמות וי"ט מזמור
 לחודה וכן בדיו שהיו אומרים אותו בזמן הבית על הקרבת המורה שהיו מביאים ד'
 הלריכין להודות ואיכה קריבה בשבת וי"ט דכריס וכדנות אין קריבין בהם, אבל
 כפרונכלא וספרד אומרים אותו ולא יתכן, עכ"ל, והר"ד אבדורהס י"ט מכהס ספרד,
 אכן מכהסנו שלא לאמרו לא בשבת וי"ט וערב י"כ גם לא בע"פ וספ"ט של פסוק,
 אכן בק"ק מדלגין רק שמי התיבות מזמור לחודה ומתחילין הריעו ליי וגו'.

לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשְׁמִים מְסַפְּרִים כְּבוֹדֶא וּמַעֲשֵׂה
יְדֵיו מִגִּיד הִרְקִיעַ: יוֹם לַיּוֹם יִכְנַע אֶמְרֵי וְלִילָה לְלִילָה יִתְהַדֵּחַ
דָּעַת: אֵין אֶמְרֵי וְאֵין דְּבָרִים כְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם: בְּכָל הָאָרֶץ
יֵצֵא קוֹם וּבִקְצֵה תִּבְל מְלִיָּהֶם לִשְׁמֵשׁ אֹהֶל בָּהֶם: וְהוּא
בְּחֹתֵן יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ יִשְׁיֵשׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֶרֶץ: מִקְצֵה הַשְׁמִים
מוֹצֵאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל-קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מִחֻמָּתוֹ: תּוֹרַת
יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲרוֹת יְהוָה נֶאֱמָנָה מַחְבִּימַת
פִּתִּי: פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׁרִים מְשִׁמְחֵי-לֵב מִצּוֹת יְהוָה בְּרָה
מֵאִירַת עֵינָיִם: יִרְאֵת יְהוָה וְטֹהֲרָה עֵמֶד לְעַד מִשְׁפָּטִי
יְהוָה אֲמַת צִדְקוֹ יִתְהַדּוּ: הַנֶּחֱמָדִים מִזֶּהֱב וּמִפָּזָרֵב וּמִתּוֹקִים
מִדְּבֶשׁ וּנְפֶת צוּפִים: גַּם-עֲבֹדָה גִּזְרֵר בָּהֶם בְּשִׁמְרָם עֶקֶב
רַב: שְׂגִיאוֹת מִי־בֵין מִנְסֻתָרוֹת בִּקְנִי: גַּם מִזֵּדִים וְחֹשֶׁךְ
עֲבֹדָה אֶי־מִשְׁלוּבֵי אֵין אִיתָם וְנִקְיִתִי מִפֶּשַׁע רַב: יְהוֹ
לְרִצּוֹן אֶמְרֵי-פִי וְהִגִּינוֹן לִבִּי לִפְנֵיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

לֵךְ לְדָוִד בְּשִׁנּוֹתָיו אֶת-טַעֲמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיִּגְרֶשְׁהוּ וַיֵּלֶךְ:
אֲבִרְכָה אֶת-יְהוָה בְּכָל-עֵת תָּמִיד תִּהְלֹתוֹ בְּפִי:
בִּיהוָה תִּתְהַלֵּל בְּפִשִּׁי יִשְׁמְעוּ עֲנֻנִים וַיִּשְׁמְחוּ:
גִּידְלוּ לַיהוָה אֲתִי וְנָרוּמָה שִׁמּוֹ יִתְהַדּוּ:
דְּרִשְׁתִּי אֶת-יְהוָה וְעַנְנִי וּמִכָּל-מְגוּרֹתִי הֲצִלָּנִי:
הִבְטִיטוּ אֲלֵי וְנִדְּהוּ וּפְגִיזָהֶם אֶל-יִחְפְּרוּ:
זֶה עָנִי קָרָא וַיְהוָה שָׁמַע וּמִכָּל-צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוּ:
חֲנֹה מִלֵּאד-יְהוָה סָבִיב לִירְאָיו וַיִּחַלְצֵם:
טַעֲמוֹ וִירְאוֹ בִּי-טוֹב יְהוָה אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר יִחְסֶה-בּוֹ:

יִרְאָו אֶת-יְהוָה קִדְשׁוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו:
בְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעִבוּ וְדָרְשׁוּ יְהוָה לֹא-יִחְסְרוּ כָל-טוֹב:
לְכוֹבְנִים שִׁמְעוּ-לִי יִרְאֵת יְהוָה אֶלְמֹדְכֶם:
מִי־הָאִישׁ הַחֲפֵץ חַיִּים אֲהִב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב:
נִצֹּר לְשׁוֹנֵךְ מִרְעַ וּשְׁפִתֶיךָ מִדְּבַר מִרְמָה:
סוֹר מִרְעַ וַעֲשֵׂה-טוֹב בְּקֶשׁ שָׁלוֹם וְרַדְפֶּהוּ:
עֵינֵי יְהוָה אֶל-צַדִּיקִים וְאֹזְנוֹ אֶל-שׁוֹעֲתָם:
פִּנֵּי יְהוָה בְּעֵשִׂי רַע לְהַכְרִית מֵאָרֶץ וְכָרֶם:
צַעֲקוּ וַיְהוָה שָׁמַע וּמִכָּל-צָרוֹתֶם הֲצִילָם:
קָרֹב יְהוָה לְנִשְׁכָּרֵי-לֵב וְאֶת-דִּכְאֵי-רוּחַ יוֹשִׁיעַ:
רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק וּמִכָּלֶם יֵצִילָהּ יְהוָה:
שִׁמְרָ כָּל-עֲצָמָתוֹ אֶתֶת מִהֲפָה לֹא נִשְׁבָּרָה:
תְּמוֹתָת רָשָׁע רָעָה וְשׁוֹנֵאֵי צַדִּיק יִאֲשָׁמוּ:
פִּדְהָ יְהוָה בְּנֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל-חַסִּים בּוֹ:
צַ תִּפְלֶה לְמִשְׁהָ אִישׁ-הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מַעֲוֹן אֶתָּה הָיִיתָ לָנוּ
בְּדָר וְדָר: בְּטָרִם וְהָרִים יִלְדוּ וְתַחֲוֹלָל אָרֶץ וְתִבְגַּל
וּמַעֲוֹלָם עַד-עוֹלָם אֶתָּה אֵל: תִּשָּׁב אֲנוֹשׁ עַד-דְּכָא
וְהִיאֲמַר שׁוּבוּ בְנֵי-אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כַּיּוֹם
אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹד וְאִשְׁמֹנָה בְּלִילָה: וְרַמָּתָם שָׁנָה יְהוֹ
בְּבִקְרָה בְּחֵצֵי יַחֲלָה: בְּבִקְרָה יִצְיִן וְחֲלָה לְעָרֵב יְמוּלָל וּבִשׁ:
כִּי-כָלֵנוּ בְּאִפְךָ וּבְחֻמָּתֶךָ נִבְהָלָנוּ: שֶׁתָּ עֲוֹנֵתֵנוּ לְגִגְרָה
עַל־מִנוּ לְמֵאוֹר פִּגְיָה: כִּי כָל-יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתֶךָ כָּלֵנוּ
שָׁנֵינוּ כְּמוֹ-הֶהָה: יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאַם

(* סר' נקראת בעלמאפוס והא' נעלם. ⁰ שחה ק')

ויוצא ישראל מתוכם
בִּיד חֲזָקָה וּבְזֹרֹעַ גְּמוּלָה
לְגֹזֶר יַם־סוּף לַגִּזְרִים
וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכָו
וְנָעַר פָּרְעֹה וַחֲלִלּוֹ בַּיָּם־סוּף
לְמוֹלִיד עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר
לְמַכָּה מַלְכִּים גְּדֹלִים
וַיַּהֲרֹג מַלְכִּים אֲדִירִים
לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי
וְלַעֲזֹג מֶלֶךְ הַכַּשְׂנִי
וְנָתַן אֶרֶצָם לְנַחֲלָה
בְּחֻלָּה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ
שֶׁבַשְׁפָּלָנוּ זָכַר־לָנוּ
וַיַּפְרֶקֶנוּ מִצָּרֵינוּ
נָתַן לָחֶם לְכָל־בָּשָׂר
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

לֵב הַגִּבּוֹר צְדִיקִים בִּיהוָה לְיִשְׂרָאֵל נֶאֱמָה תְהִלָּה:

הוֹדוּ לַיהוָה בְּכָבוֹד בְּגִבּוֹל עֲשׂוֹר וּמְרוֹלוֹ:

שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הֵיטִיבוּ נָגִן בְּתִרְנוּעָה: כִּי־יֵשֶׁר דְּבַר־
יְהוָה וְכָל־מַעֲשָׂיו בְּאֱמוּנָה: אֲהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט תִּסְדֹּר
יְהוָה מִלְּאֵה הָאָרֶץ: בְּדִבְרֵי יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָל־
צָבָאָם: כִּנֹּם בִּיד מִי הַיָּם נָתַן בְּאֻצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ
מִיהוָה כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגְדּוּ כָל־יֹשְׁבֵי תְבֵל: כִּי הוּא אָמַר
וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד: יְהוָה הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנֵּיא

מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מִחֲשָׁבוֹת
לִבּוֹ לְדָר וָדָר: אֲשֶׁר־הִגִּיד אֱלֹהֵי הָעָם בְּחַר
לְנַחֲלָה לוֹ: מִשָּׁמַיִם הִכִּיט יְהוָה רֹאֵה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם:
מִמִּבְּנוֹת־שָׁבָתוֹ הַשְׁגִּיחַ אֵל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הִצִּיר יַחַד
לָכֶם הַמִּכִּין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֶּלֶךְ נֹשֵׁעַ בְּרַב־חַיִּל
נִצֹּר לֹא־יִנָּצֵל בְּרַב־כַּחַ: שֶׁקֶר הַסּוֹס לְתִשׁוּעָה וּבְרַב־חַיִּל
לֹא יִמָּלֵט: הִנֵּה עֵין־יְהוָה אֵל־יִרְאִיו לְמִיַּחֲלִים לְחֲסִדּוֹ: לְהַצִּיל
מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעַב: נַפְשֵׁנוּ חֲפָתָה לַיהוָה עֲזָרְנוּ
וּמִגִּבּוֹרָתוֹ הוּא: כִּי־בּוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בָשָׂם קִדְשׁוֹ בְּמִחְנוֹ:
יְהִי־חֲסִדּוֹ יְהוָה עֲלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

צַב מִזְמוֹר שִׁיר לַלֵּוִי הַשֹּׁמֵר: טוֹב לְהַדּוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ: לְהַגִּיד בְּבִקְרָה חֲסִדּוֹ וְאֱמוּנָתוֹ בְּלִילוֹת:
עָלִי עֲשׂוֹר וְעָלִי־גִבּוֹל עָלִי הַגִּבּוֹר בְּכָבוֹד: כִּי שִׁמְחָתֵנִי
יְהוָה בְּפִעֲלָךְ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרָנִי: מִהֲגִיד לִי מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה
מֵאֹד עָמְקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בָּעַר לֹא יֵדַע וְכִסִּיל לֹא־
יָבִין אֶת־זֹאת: בְּפֶרֶח רִשְׁעִים וּבְמוֹעֵשֶׁב וַיִּצְעֻו כָּל־
פְּעָלֵי אָנוּ לְהַשְׁמִדָם עַד־יָעַר: וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלָם יְהוָה:
כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יְהוָה כִּי־הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֵאָבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ כָל־
פְּעָלֵי אָנוּ: וְהָיָה בְּרָאִים קִרְנִי בְּלִילִי בְּשִׁמּוֹן רַעְנָן:
וּתְבַט עֵינֵי בְּשׂוּרֵי בְּקָמִים עָלִי מְרָעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזִנִּי:
צְדִיק בְּתִמְרוֹ יִפְרַח בְּאֶרֶץ בְּלִבְנוֹ וְשִׁנָּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית
יְהוָה בְּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִגְבּוֹן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים
וְרַעְנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יֵשֶׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא־עָלָתָהּ בּוֹ: שִׁי
צַב יְהוָה מֶלֶךְ גִּבּוֹר לְבָשׁ לְבָשׁ יְהוָה עַז הַתְּאֹזֵר אֶת־תְּכוֹן

תִּכְלַל בְּלִיתֻמוֹט: גִּבּוֹן בְּסִימָךְ מֵאֵן מַעֲלֵם אֶתְּהָ: נִשְׁאַן
נִהְרֹת: יְהוָה נִשְׁאַן נִהְרֹת קוֹלֵם יִשְׁאֵן נִהְרֹת דְּכִים:
מִקְלֹת מִים רַפִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרִים אֲדִיר בְּמָרוֹם
יְהוָה: עֲרִיתִיךָ נִצַּחֲמֵנו מֵאֵד לְבִיתְךָ נִצַּחֲמֵנוּ שִׁיחֵךָ
לְאֶרֶץ יָמִים:

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׁיו: יְהִי שֵׁם
יְיָ מְבָרַךְ מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: מִמְּזֶרְח־שָׁמַיִם
עַד-מְבוֹאֵן מְהַלֵּל שֵׁם יְיָ: רֵם עַל-כָּל-גּוֹיִם יְיָ
עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זְכָרְךָ
לְדֹר־דֹּר: יְיָ בְּשָׁמַיִם הִכִּין בְּסֵאן וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל
מִשְׁלָח: יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ
בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ: יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
וְעַד: יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וְעַד אֲבָדוֹ גּוֹיִם מֵאֶרֶץ: יְיָ
הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנִּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת
מַחֲשָׁבוֹת בְּלִב־אִישׁ וְעֲצַת יְיָ הִיא תְקוּם: עֲצַת
יְיָ לְעוֹלָם תִּעֲמֹד מַחֲשָׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וְדֹר: כִּי
הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי-בָחַר יְיָ
בְּצִיּוֹן אֹהֶל לְמוֹשֵׁב לוֹ: כִּי-יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה
יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי לֹא יִטּוֹשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ
לֹא יַעֲזוֹב: וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל-חַמָּתוֹ: יְיָ
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲגִנוּ בְּיוֹם-קִרְאָנוּ:

(*) נֹאחֶה קִדְשֵׁהֶן בְּקִמְצָן וְהֵא' בְּח' וְהֵא' דְּגוֹשׁ בְּכ' י' מְדוּקָה ו' י' וְכֵן עֵיקַר וְכ' כ' ר' ד' ת'.

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִחַלְלוּךָ סֵלָח:
אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁכְכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁנִּי אֱלֹהָיו:
קִמַּח תַּחֲלֶה לְדֹר

אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרַכָּה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד:
בְּכָל-יוֹם אֲבָרְכְּךָ וְאֶהְיֶה לְךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד:
גָּדוֹל יְהוָה וּמְהַלֵּל מֵאֵד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר:
דֹּר לְדֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרָתְךָ יִגְדֹּד:
הַדָּר כְּבוֹד הַדָּר וְדְבָרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
וְעֲזוֹנוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרָנָה: וְגִדְלוֹתְךָ ק':
זָכַר רַב־טוֹבְךָ יִבְיָעוּ וְצִדְקָתְךָ יִרְגְּנוּ:
חֲנּוּן וְרַחוּם יְהוָה אֶרֶךְ אֲפִים וּגְדוֹל־חֶסֶד: יִתִּיר:
טוֹב-יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׁיו:
יְדוּדֶךָ יְהוָה כָּל-מַעֲשֶׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכְיֶכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ:
לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתְךָ וְכְבוֹד חֲבֵר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל-עַלְמִים וּמִמְּשִׁלְתְּךָ בְּכָל-דֹּר וְדֹר:
ס וּמֶלֶךְ יְהוָה לְכָל-הַנִּפְלָאִים וְזוֹקֵף לְכָל-הַכּוֹפִים:
עֵינֵי כָל-אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
פּוֹתֵם אֶת-יְדֶיךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רְצוֹן:
צִדִּיק יְהוָה בְּכָל-דְּרָכָיו וְחֹסֵד בְּכָל-מַעֲשָׁיו:
קָרִיב יְהוָה לְכָל-קָרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאוּ בְּאֵמֶת:
רְצוֹן-יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאַתָּה שׁוֹעֵתָם יִשְׁמַע וַיִּשְׁמָע:
שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת-כָּל-אֲדָבָיו וְאַתָּה כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמַד:

(*) פּוֹתַח אֵת יְדֶיךָ ר"ת פֹּאֵי בְּמִנִּין הוּיָה אֲדָנִי וּפ"ת חֲתָךְ וְהוּא ט"ס ע"ה פִּרְנָסָה.

תהלת יהוה ידבר פיו יברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
קט"ו י"ס ואנחנו נברך יה במעלה ועד עולם הללויה:

קמו הללויה הללי נפשי את יהוה: אהללה יהוה בחיי
אומרה לאתי בעודי: אלהי בנדיבים בן אדם ושאין
לו תשועה: תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אברו
עשתנותיו: אשרי שאליעקב בעורו שברו על יהוה אלהיו:
עשה ושמם וארץ את הים ואת כל אשר בהם השמר
אמת לעולם: עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים
יהוה מתיר אסורים: יהוה פקח עורים יהוה זקף כפופים
יהוה אהב צדיקים: יהוה ישמר את גרים יתום ואלמנה
יעזב ודרך רשעים יעזב: ימלך יהוה לעולם אלהינו
ציון לדר ודר הללויה:

קמו הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאווה תהלה:
בנה ירושלים יהוה נדתי ישראל יבנס: הרפא לשבורי לב
ומחפש לעצבותם: מונה מספר לבוכים לכלם שמות
יקרא: גדול אדונינו ורב כח לתבונתו אין מספר:
מעורר עניים יהוה משפיל רשעים עדי ארץ: ענו ליהוה
בתודה זמרו לאלהינו בכבוד: המכסה שמים בעבים
המבין לארץ מסר המצמים הרים חציר: נותן לבהמה
לחמה לבג ערב אשר יקראו: לא בגבורת הסוס יחפץ
לא בשוקי האיש ירצה: רוצה יהוה את יראיו את
המיתלים לחסדו: שבת ירושלים את יהוה הללי אלהינו
ציון: כירחוק בריחי שעריך ברחב בניה בקרבך: השם

גבורתך שלום חלב חטים ושביעך: השלח אמרתו ארץ
עד מהרה ירוץ דברו: הנתן שלג בצמר כפור באפור
יפור: משלך קרחו כפתים לפני קדשו מי יעמוד:
ישלח דברו וימסם ישב רוחו וילוכים: מגיד דברו
ליעקב תקיו ומשפטיו לישראל: לא עשה כן לכל גוי
ומשפטים בל ידעום הללויה: (* דבריו ק')

קמו הללויה הללו את יהוה מן השמים הללויה
במרומים: הללויה כל מלאכיו הללויה כל צבאו:
הללויה שמש וירח הללויה כל כוכבי אור: הללויה שמי
השמים והמים אשר מעל השמים: יהללו את שם
יהוה כי הוא צוה ונבראו: ויעמידם לעד לעולם חקנתן
ולא יעבור: הללו את יהוה מן הארץ תנינים וכל
תהמות: אשר ברחב ים וקיסור רוח סערה עשה דברו:
ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים: החיה וכל
בהמה רמש וצפור כנף: מלכי ארץ וכל לאפים שרים
וכל שפטי ארץ: בחורים וגם בתולות זקנים עם
נערים: יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו
על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו
לבני ישראל עם קרבו הללויה: (* צבאו ק')

קמו הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל
חסידים: ישמח ישראל בעשיו בגי ציון יגילו במלכום:
יהללו שמו במחול בתף ובנור וזמרו לו: כירוצה יהוה
בעמו יפאר עניים בישועה: יעלו חסידים בכבוד ירננו

על־משכבותם: רוממות אל בגדונם וחרב פיפיות בידם:
לעשות נקמה בגוים תוכחות כל־אמים: לאסר מלכיהם
בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל: לעשות בהם משפט
כרוב הדין הוא לכל־חסידיהו הגלוייה:

קנ הללויה: הללויה אל בקדשו הללויה ברקיע עזו:
הללויה בגבורתיו הללויה ברכ גדלו: הללויה בתקע
שופר הללויה בגבול וכבוד: הללויה בתרומתו ומחול הללויה
במנים ועגב: הללויה בצלצלי שמע הללויה בצלצלי
תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה: כ"ה ת"ה:

ברוך יי לעולם אמן ואמן: ברוך יי מציון שכן
ירושלם הללויה: ברוך יי אלים לאהי ישראל
עשה נפלאות לבדו: וברוך ישם כבודו לעולם
וימלא כבודו את כל־הארץ אמן ואמן:

ד"ה א' כ"ט. דמ: סמך נכדע ביו כמד ברכו חיות טעמחנך לו בעטעו.

ויברך דויד את־י: לעיני כל־הקהל ויאמר דויד ברוך
אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד־עולם: לך יי
הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד פירבל בשמים
ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכלי לראש: והעשר
והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך בוח וגבורה
ובידך לגבול ולחזק לכל: ועתה אלהינו מודים אנחנו לך
ומהללים לשם תפארתך: כחשי'ט אתה הוא יי לבדך את
עשית את־השמים שמי השמים וכל־צבאם הארץ וכל־
אשר עליה חימים וכל־אשר בהם ואתה מחיה את־כלם

וצבא השמים לך משתחוים: אתה הוא יי האלהים
אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור בשדים ושמת
שמו אברהם: ומצאת את־לבו נאמן לפניך וברית עמו
הברית לתת את־ארץ הבנעני החתי האמרי והפרזי
והיבוסי והגרזשי לתת לזרעו ותקם את־דבריך כי צדיק
אתה: ותראה את־עני אבתינו במצרים ואת־עקבתם שמעת
עליהם סוף: ותתן אותם ומפתים בפרעה ובכל־עבדיו
ובכל־עם ארצו כי ידעת כי חזירי עליהם ותעש־לך שם
בהיום ההוא: והיום בקעת לפניך ויעבדו בתוך־הים ביבשה
ואת־רדפיך השלכת במצולת כמו־אבן במים עזים:
ויושע יהוה ביום ההוא את־ישראל מיד מצרים וירא
ישראל את־מצרים מת על־שפת הים: וירא ישראל
את־הינד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם
את־יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:

שירת הים לריד לחמה עומד כשחמה וכחונה וכנגון כטעמים כמו בספר חורו:

אנישיר־משה ובני ישראל את־השירה הזאת ליהוה ויאמרו
לאמר אשירה ליהוה כי־גאה גאה סוס
ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי־לי
לישועה זה אלי ואנוהו אלהי
אבי וארממנחוי: יהוה איש מלחמה יהוה
שמו: מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומכת
שלשיו טבעו בים סוף: תהמת יבסימו ירדו במצולת כמו־
אבן: ימינה יהוה גאדרי בפה ימינה
יהוה תרעץ אויב: וברכ גאונה תהרס

קמיה תשלח חרנה יאכלמו בקש: וברית
 אפיך גערמו מים גצבו כמוגד
 גזלים קפאו תהמות בלבבים: אמר
 אויב ארדה אשיג אחלק שלל תמלאמו
 גפשי אריק חרפי תורישמו ידי: גשפת
 בריחה בסמו ים צללו כעופרת במים
 אדירים: מרכמכה באלם יהוה מי
 כמכה גאדר בקדש נורא תהלת עשוה
 בלא: נטית מינה תבלעמו ארץ: נחית
 בחסדה עם יו גאלתה נהלת בעזה אל גוה
 קדשה: שמעו עמים ירגזון חיל
 אחו ישובי פלשת: אז נבהלו אלופי
 אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמנו
 כל ישובי כנען: תפל עליהם אימתה
 ופחד בגדל זרועה ידמו פאבן עד
 יעבר עמוד יהוה עד יעבר עם יו
 קנית: תבאמו ותשעמו בחר נחלתך מקון
 לשבתה פעלת יהוה מקדש אדני בוננו
 ידיה: יהוה ימלך לעלם ועד: יי
 ימלך לעלם ועד: כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יי עליהם
 את מי הים. ובני ישראל הלכו ביבשה בחור הים:
 בי ליי המלוכה ומושל בגוים: ועלו מושיעים בחר ציון
 לשפט את החר עשו והיתה ליי המלוכה: והיה יי למלך
 על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:
 ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

נשמת כלחי תברך את שמך יי אלהינו.
 ורוח כלבשר הפאר ותרומם זכרה מלכנו
 תמיד. מנהעולם ועדהעולם אתה אל.
 ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע פודה
 ומציל ומפרנס ומרחם בכל עת צרה וצוקה
 אין לנו מלך אלא אתה: אלהי הראשונים
 והאחרונים. אלוה כל בריות ארון כל
 תולדות המהלל ברב התשכחות המנהג
 עולמו בחסד ובריותיו ברחמים. ויי לאינום
 ולא יישן. המעורר ישנים וחמקין גרדמים.
 וחמשים אלמים. והמתיר אסורים והסומך
 נופלים ותווקה בפופים. לך לבדה אנחנו
 מודים. אלופינו מלא שירה בים ולשוננו רנה
 בחרמון גליו ושפתותינו שבח במדחבי רקיע.
 ועינינו מאירות כשמש ובירח. וידינו פרושות
 כנשרי שמים. ורגלינו קלות כאילות: אין
 אנחנו מספיקים להודות לך יי אלהינו ואלהי
 אבותינו. ולברך את שמך. על אחת מאלה

(*) ברוב השבחות, טעמו בריווי השבחות, כלומר בכל השבחות ואף שם
 רבים, וזה שימוש מלך רוב בלשון עברי להורות על ריבוי הכלל, וזה טעם
 רוב עצמותי הפקיד (איוצ'ר' יד), כבוד עשרו ורוב בניו (אסתר ה' י"א)
 ריבוי בניו, ואמנם רז"ל הרגילו להשתמש בו בענין אחד באמרם רובו
 ככולו, והולכתו להעיר כאן על הענין הזה להכניס דעת המתקשים בזה.
 (ה) המכנס, המ' רפה כמו סמטהר (ויקר' יד יא) וכן משפט בלשון להרפות המ'
 כש' הפעל בעתה. (*) והעקיץ כ"י והעעיר.

אֵלֶּה אֱלֹהֵי אֲלֵפִים וְרִבִּי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת
 שְׁעֵשִׁית עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעַמָּנוּ מִמַּצָּרִים גְּאֻלָּתָנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ בְּרָעַב וְנָתַתָּנוּ
 וּבְשָׁבַע כָּלִבְלָתָנוּ מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ וּמִדֶּבֶר
 מִלְּטָתָנוּ וּמִחֲלִים רָעִים וּנְאֻמָּנִים דִּלִּיתָנוּ עַד
 הִנֵּה עֲזָרוֹנוֹ וְרַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוּנוּ הַסְּדִיךְ וְאֵל
 הַטִּישָׁנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְנִצָּחַ עַל־כֵּן אֲבָרִים שְׁפִלְתָּ
 בָּנוּ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנִּפְחָתָ בְּאַפֵּינוּ וּלְשׁוֹן אֲשֶׁר
 שָׂמָתָ בְּפִינוּ הֵן הֵם יוֹדוּ וַיִּכְרְבוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ
 וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ
 מִלִּבָּנוּ כִּי כָל־פֶּה לְךָ יוֹדָה וְכָל־לִשׁוֹן לְךָ
 תִּשָּׁבַע וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ תִּכְרַע וְכָל־קוֹמָה
 לִפְנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה וְכָל־לִבָּבוֹת יִירָאוּךָ וְכָל־
 קָרֵב וּבְלִיזָה יִזְכְּרוּ לְשִׁמְךָ בְּדֶבֶר שְׂכָתוֹב כֹּל
 עֲצָמוֹתֶיךָ תִּתְאַמְרֶנָּה יי מִי בְּמוֹךְ מַצִּיל עֲנִי מִחֲזֹק
 מִמָּנוּ וְעֲנִי וְאַבְיֹן מִגִּזְלוֹ מִי יִדְמָה־לְךָ וּמִי
 יִשְׁוֶה־לְךָ וּמִי יַעֲרֶךְ־לְךָ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
 וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן קִנְיָ שָׁמַיִם וָאָרֶץ גְּהֵלָלְךָ
 וּנְשַׁבְּחֶךָ וְנִפְאֲרֶךָ וְנִבְרַךְ אֵרֶם קִדְשֶׁךָ
 בְּאִמּוֹר לְדוֹד בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת־יי וְכָל־קָרְבִּי
 אֶת־שֵׁם קִדְשׁוֹ:

(0) וְרַכִּי כ"א וְרַכְנוּ רַכְנוֹת רַכְנוֹת סְטוֹכוֹת.

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֲזָךְ: הַגָּדוֹל בְּכַבּוֹד שִׁמְךָ:
 הַגִּבּוֹר לְנִצָּחַ וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרָאוֹתֶיךָ:

הפלה לש"ץ הנדפסת כאן כהרכב מחזוריים הסטעמי עכבא, כי שאלתי
 את פי רבותי והורו שאסור להפסיק כאן בשום דבור, לכן בהדפסתי
 פותה לנדב בתחלת הכרך הזה ויוכל הש"ץ להפסיק קודם ברוך שאמר.

ה מ ל ד

(*) יושב על כסא רם ונשא:

שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ וְכַתוּב רַגְנוּ
 צְדִיקִים בְּיִי לְיִשְׂרָאֵל נֶאֱוָה תְּהִלָּה: בְּפִי

י שְׂרִים תִּתֵּן וּמִם: וּבְדַבְּרִי

צ דִּיקִים תִּתֵּן בְּרַךְ: וּבְלִשׁוֹן

ח סִידִים תִּתֵּן קִדְשׁ: וּבִקְרֹב

ק רוֹשִׁים תִּתֵּן לֵל:

וּבִמְקַהֲלוֹת רַבּוֹת עֲמֶךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנָּה יִתְפָּאֵר
 שִׁמְךָ מִלִּבָּנוּ בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר שֶׁכֵּן חֻבַּת כָּל־הַיְּצוּרִים
 לִפְנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח
 לִפְאֵר לְרוֹמֵם לְהַדָּר לְכַבֵּד לְעֹלָה וּלְקַלֵּם עַל כָּל־
 דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת דָּוִד בְּרִישֵׁי עֲבָדֶיךָ מִשִּׁיחָה:

(*) יושב על כסא רם ונשא, בן ענכנו לומר כר"ה וביה"כ יושב כלל
 ה' כדאש, וכן הגירסא בכל ספרי הדפוס אשר ראיתי; וחולס בכל
 כתבי יד אשר לי הגירסא העלך היושב כה' כדאש. ועיין במדור של
 כר"ה הירץ טריוווש, במדור ראש הסנס.

(Tom 7.)

חטאים באני ישנה. נש יום אחד בימי שנה:
 ה' וזכו בתחנון למוחל וסלח. וזפקי בתשובה
 ליוצר אר וסלח: חטאנו: ה' המתק האר לסליחתי.
 העת תענה ותאמר סליחתי: וְתֹאמַר עֲיִנֵּינוּ
 וְתַעֲבֹר עַל פִּשְׁעֵנוּ. וְהוֹטֵאִי בִשְׁנֵנָה לְנַאֲתָמִית
 בְּרָשָׁע (כִּי בְרָשָׁע): סלח: ה' וְדַנְנוּ וְהַרְשַׁעְנוּ בְּרוּעַ
 מַעַלְלֵינוּ. זֶה צְדִיק אֲתָה עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ:
 ה' חטאנו לך מלך עולמים. חַנּוּכְנוּ בְּאוֹרְךָ וְלֹא
 נִצָּא אֲנִיכְלָמִים: חטאנו: ה' טוֹב וְסִלַּח לָךְ הִיא הַצְדָּקָה.
 מִהֲרָנוּ בְּמַעֲיֵנְךָ לִבֵּשׁ צְדָקָה: י' וְיִמָּם וְלִילָה

וכו', אז נעשה בעל גברו חטאים כישראל שהיה טעם הסליח, וכה נגש' יום
 אחד היינו יו"כ וכו' דוכנו בתחנונים להקפ"ה וסלח להם, כדאיתא בפרקי דר"א
 כ"ל, וזה שסמך אליו כחלק. ... העת תענה וכו', כלומר כמו אז כן טעם
 תענה ותאמר סליחתי. המתק וכו', תהא התורה מתוקה לך לסלוח בזכותה כי
 התורה טובה לעולם חפ"י נעידה דלא עסיק בה ואין ענינה טובה תורה אשר
 לאת נשאלת לאור, כמו שא"ל נסמכת סופה דף כ"א ח', ואח"כ העתק ע"ה
 ומתוק האור (קבלת י"ח ז'), ועתה נמין ונסים כהורא אוריתא, וכן פירש"י
 ונתינת האור היום סמן לסליחה כדאמרן ב"רשע, כ"כ בכל כ"י, וטעמו אל
 חסית אותם בעוד ראשם כס. כרוע, כ"כ בכל כ"י. זה, לזה כלומר בעבור
 זה חכנו, הנכח אוחנו. טעמו וכו', כענין ורוע עלינו פים טעורים וטעורנו

פערנידיגט; דיענער חיינליגע טעם דעו ימהרע: טרמט הערמון, דמ: פֿעלן
 פֿלעטע דעו מוֹלֵגֶנְדִּיגֶען מן חונד נהערטע וויערער דורך בוסע זין
 דעם ספֿפֿער דעו זיכט, דעם מוֹלֵגֶנְדִּיגֶען פֿערגעבער. געוואָהרע חוץ
 איר פֿערלייהונג, ה' מורקוועלע דעו זיכט! מַטְוִוְהֶרע חוץ יעטלט
 חונד ספֿריך: "חֵד פֿערֿלייֿהע!" ערלויבטע חונדערע מוֹיגֶען, אָם
 יוח דמהין יין, חונדערע אײַסעטֿהַטֿטען, אָם ניכט מוֹטֿעֿרֿהַטֿט סטער
 בען, דוח חונדערע מוֹיגֶען. יח, וויר הֶבֶטֿן געפֿערעטֿעט, הֶבֶטֿן
 אָמוֹטֿעֿרֿהַטֿטען פֿערֿחֶבֶט; מוֹלֵגֶנְדִּיגֶען בײַט דוח חוץ מוֹלֵגֶען, וומו חוץ
 בעטֿרֿהַטֿטען! דיר, הער מוֹלֵגֶען וועטען, הֶבֶטֿן וויר געוֹיֿרֿיגֶען; ה' אָם
 דיין גַטֿטֿליכע זיכט חונד ערבויען! אָם ניכט בעטֿמֶטֿט חוץ פֿען דיר ווײַכען! מוֹלֵגֶען
 גײַטֿגער פֿערגעבער, דיין ווערן חײַט ווִּהֶלֶטֿהוּן — וְ רִיבִיגֶען דורך דעו הײַט
 קוועלע חונד! הולדרייכער, טקגליך, חוץ דעו נפֿטען וויר הער

שפֿכְנוּ לֵב זָנֵפֶשׁ. יוֹרֵחַ לְנוֹ אֹר כַּפּוֹר עֲנִי
 נִפְשׁ: סלח: ה' בַּחֲנוּן הַחֲפִשׁ סִתְרֵי מַעֲשִׂים. כַּרְחוּם
 תִּסְלַח עֲוֹנוֹת עַמּוּסִים: י' לִמְעַן נִרְוֶיךָ בְּאוֹר
 פִּנֵּיךְ. לֹא נִצָּא אֲנִי חוֹסֵי קַסְמִלְפִּנֵיךְ: חטאנו: ה' מַלְבִּין
 כְּשֵׁלֵךְ חֲטָאֵי עַמֶּךָ. מִקּוֹר חַיִּים וְחֶסֶד עֲמֶךָ:
 י' גְּבוּאָה עֲדִיךָ זִכְרֵי הַבְּרִית. נִחַלְנוּ בְּאוֹרְךָ בְּמוֹ
 נִסְתָּר בְּנִחַל הַבְּרִית: סלח: ה' שֶׁר הַמְּכַפֵּר בְּעַד צִאֵן
 מִרְעִית. סוֹכְכֵנוּ בְּאוֹרְךָ בְּסוֹכֶת מְרִאִית:
 י' עֲנֵנוּ אֲבִינוּ מִמַּעַמְקִים. עוֹדֵר כְּאוֹר נִגְה
 שׁוֹשְׁנֵת הַעֲמָקִים: חטאנו: ה' פִּתַּח לָנוּ שַׁעַר וְתַעֲלֶה

כחנן בעדת חנינויות. כחוס, בעדת המענות. עטוסים, תחל לישראל,
 נזענים ט"ו ג'. לטען וכו', כענין באור פניך והכלבין (תהלים פ"ט ט"ו),
 דמחננים כחוס ויו, חסך יכלבין וזכון בדינא, וכו' לא כלל וכו', כמו
 כסתר וכו', כמו שכלת באורך חס' חל' שנסתר בכל כרית, כענוה נס'
 ט"ו י'. לחן מרעות, ישראל. בסוכת מרעות, בעניי מעונות וכו'
 טעם רביונו סוכת, לשון הכנסה כל' חרטי. ששנת עמקים, חסר לישראל

חונד יעטע פֿער דורך היין; מַטְוִוְהֶרע מַטְוִוְהֶרע דעו זיכט דער פֿערֿהַטֿט
 סטֿרֿהַטֿט חונדער חונדער געקוועטע: יעטע! — מוֹלֵגֶנְדִּיגֶען חונדערע
 חונדער געווייטען וויערען חונד נחך דיינער מוֹלֵגֶנְדִּיגֶען פֿערגעבער דוח
 פֿערגעחונדען דיינער געטרייען! אָם חונד חוץ זיכטע דיינער מַטְוִוְהֶרע
 וומוֹלֵגֶען אָם הייטע חונד ניכט חונדערֿהַטֿט פֿען דוח געהען ענטוֹרֿיגֶען
 דיין פֿעלן, אָם עו דיין ווערען וויר טענע! בײַט דיר חײַט יח זעבענע
 קוועל חונד ווירע! דרך בעטען וויר מן, דענקער דעו בינדיטען! מן
 זיכטע חונד וויר דיינען זיכטע, וויר יענען געבֿהַרֿגֶען חוץ כחל
 כרית*). הער, פֿערֿהַטֿט דער העערע דיינער אָמוֹטֿער (ישראל),
 דעקקע וויר דיינען זיכטע חונד, וויר יענען סויער דיינער גַטֿטֿליכען
 ערשײַנונג (טעם)! מַטְוִוְהֶרע חונדערן פֿלעגן חוץ דער טיעפֿע, פֿעטער!
 אָם וויר גוֹלֵגֶען וויר מַטְוִוְהֶרע זיכט, דוח הֶלֶרע חוץ טהמט (ישראל)!
 קפֿלע דוח הײַטֿעֿלֿטֿהַטֿט חונד, אָם חונדער געבעט חיינליגע פֿיערען!
 דרך בעטען וויר מן, הײַטֿעֿלֿטֿהַטֿט דיינען! רייניגע פֿען טהמט דער

(*) יעעה חוץ ערטען בוך דער קטיגע, קפֿיטעל 17 פֿער 2.

בתול. חשש

וּמִעַל הַיָּהֳרִיחַ תִּחְמָדָה

טוב יצר פְּבוֹר

לְשֵׁמוֹ: מִזֹּרוֹת

נָתַן סְבִיבוֹת עוֹז:

פְּנוֹת עֲבָאֵי קְדָשִׁים

רוֹמְמִי שְׂרֵי תָמִיד

מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֵל

וְקִדְשָׁתוֹ: תְּתַבָּרֶךְ:

וְאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

לֹא כָל צֶבֶא מְרוֹם. תַּפְאֶרֶת וְגִדְלָה שְׂרָפִים
וְאוֹפָנִים וְחַיִּית הַקֶּדֶשׁ:

לֹאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים בְּיוֹם
הַשְּׁבִיעִי הַתְּעֹלָה וַיָּשָׁב עַל כַּסֵּא כְבוֹדוֹ

על שבת מעשה יריה ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה:
תתברך צורנו מלכנו וגאלנו בורא קדושים ישתבח שמך
לעד מלכנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים
ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים
ומלך עולם: כלם אהובים כלם ברורים כלם גבורים
וכלם עשויים באימה וביראה רצון קונם וכלם פותחים
את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכים
ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים וממליכים
את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא:
וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמים זה מזה ונותנים
רשות זה לזה להקדיש ליוצרם בנחת דרום בשפה ברורה
ובנעימה קדשה כלם באחד עונים ואומרים ביראה
קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו

פּוֹתְמִים הָאֵלֶּן.

שִׁמְךָ כְּהוֹרֶה יָשִׁים כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ וְשִׁמְךָ כְּהוֹרֶה יָשִׁים כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ וְשִׁמְךָ כְּהוֹרֶה יָשִׁים כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ

מַלְכוּתוֹ בְּקֹחַל עֲדָתוֹ. וּבְכוּדוֹ הִיא אֲמוֹנָתוֹ. אֵלָיו בְּקִשְׁתוֹ. לְכַפֵּר.
עַוֹן חַטָּאתִי. וּבִיּוֹם צוֹם כְּפוּר. מִלַּחַתִּי. יַעֲנֶה. וַיֹּאמֶר. סִלַּחְתִּי.

חדשות בעל מלחמות וזרע צדקות מצמיח ישועות בורא
 רפואות נורא תהלות אדון הנפלאות המחדש בטובו
 בכל יום תמיד מעשה בראשית: באמור לעשה
 אורים גדלים פי עולם חסדו: אור חדש על ציון תאיר
 ונזפה כלנו מהרה לאורו. ברוך אתה יי יוצר המאורות:
 אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ויתרה
 חמלת עלינו אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבטחו בך
 ותלמדם חקי חיים בן תחננו ותלמדנו: אבינו האב
 הרחמן המרחם רחם עלינו ותן בלבנו להבין ולהשכיל
 לשמע ללמוד וללמד לשמו ולעשות ולקיים את כל דברי
 תלמוד תורתך באהבה: והאר עינינו בתורתך ודבק
 לבנו במצותיך ויחד לבנו לאהבה וליראה שמך ולא
 גבוש לעולם ועד: כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחנו
 בגילה ונשמחה בישועתך: והביאנו לשלום מארבע
 כנפות הארץ ותוליכנו קוממיות לארצנו: כי אל פועל
 ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבנו לשמך
 הגדול סלה באמת. להודות לך וליחדך באהבה: ברוך
 אתה יי הבוחר בעמו ישראל באהבה: יחיד מועד מלך נאמן

^{דברים י' ד'}
שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
 כלל ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל
 מאריך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על
 לבבך: ושננתם לבך ודברת בם בשבתך בביתך
 ובכל דרךך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות

על ידך והיו לטטפת בין עיניך וכתבתם על
 מצותי ביתך ובשערך: ^{דברים י' ד'}
 יהוה יהוה אם שמעת שמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
 אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל
 לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטרארצכם בעת יורה
 ומלקוש ואספת דגבך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב
 בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת: השקרו לכם פורסות
 לבבכם וסרתם ועברתם אלהים אחרים והשתחיתם
 להם: וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה
 מטר והארמה לא תתן את יבולת ואבדתם מהרה מעל
 הארץ הטובה אשר יהוה נתן לכם: ושמעתם את דברי
 אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על
 ידכם והיו לטטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את
 בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובכל דרךך
 ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מצותי ביתך ובשערך:
 למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע
 יהוה לאבותיכם לתת להם בימי השמים על הארץ:
^{דברים י' ד'} ואמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדתם
 ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת
 וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם
 ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם
 וגם אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי
 והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר

הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני
יהוה אלהיכם: יז ללך מלככם ללכת, מכן יתן רוח טעם שלם יכולת
אמת וצדק ונכון וקיים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד
ונעים ונורא ואדיר: ומתקן ומקבל וטוב ויפה הדבר הזה
עלינו לעולם ועד: אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מן
ישענו: לדור ודור הוא קים ושמו קים וכסאו נכון ומלכותו
ואמונתו לעד קיימת: ודבריו חיים וקיימים נאמנים
ונחמדים לעד ולעולמי עולמים על אבותינו ועלינו על
בנינו ועל דורותינו ועל כל הדורות וזרע ישראל עבדיה:
על החאשונים ועל האחרונים דבר טוב וקים לעולם ועד אמת
ואמונה חק ולא יעבור: אמת שאמה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
מלכנו מלך אבותינו הוא אלהי אבותינו יוצרנו צור ישועתנו
פודנו ומצילנו מעולם שמה: אין אלהים וולתה:
עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מן ומושיע לבניהם
אחריהם בכל דור ודור: ברום עולם מושקה ומשפטיה
וצדקתה עד אפסי ארץ: אשרי איש שישמע למצותיה
ותורתה ודבריה ישם על לבו: אמת אתה הוא אדון לעמך
ומלך גבור לריב ריבם: אמת אתה הוא ראשון ואתה
הוא אחרון ומפלגה אין לנו מלך גוי ומושיע: ממצרים
גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו: כל פכודיהם
הרגת ובכרת גאלת וים סוף בקעת וודים טבעת וידיהם
העברת ויבסו מים צריהם אחר מהם לא נותר: על דואת
שבחו אהובים והוממו אל ונתנו ידידים ומירות שירות
ותשבחות ברכות והודאות למלך אל חי וקים: רם
ונשא גדול ונורא משפיל גאים ומגביה שפלים מוציא

אסירים ופודה עניים ושחרה דלים ועונה לעמו בעת שועם
אליו: תהלות לאל עליון ברוך הוא ומברך: משה ובני
ישראל קה ענו שירה בשמחה רבה ואמרו בלם:
מירכמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת
עשה פלא: שירה חדשה שבחו גאולים לשמה על שפת
הים יחד בלם הדור והמליכו ואמרו: יי ימלך לעולם ועד:
צור ישראל קימה בעזרת ישראל ופדה בנאמה יהודה וישראל
(גאלנו צבאות שמו קדוש ישראל) ברוך אתה יי גאל ישראל:

(*) אדני שפת תפתח ופי יגיד תהלתה וישעיה
ברוך אתה יי אלהינו ואלי אבותינו אלי אברהם אלהי
יצחק ואלי יעקב הא גדול הגבור והנורא אל עליון גומל
חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל
לכני בניהם למען שמו באהבה: זכרנו לחיים: מלך
חסד פחיים: וכתבנו בספר החיים: למענה אלהים חיים:
מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
לישני עפר מי כמות בעל גבורות ומי דומה לך מלך
ממית ומחיה ומצמיח ישועה: וישעיה
מי כמות אב הרחמים: זוכר יצוריו לחיים ברחמים:
ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי מחיה המתים:
אתה קדוש שמה קדוש וקדושים בכל יום יהללך סלה:
ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל
מה שבראת וייראוך כל הפעשים וישתחוו לפניך כל

(*) הנה מבער וטובך היערסון וטובך חן כל נדני חסד מוסף:

הברואים ויעשו כלם אנדרה אחת לעשות רצונך בלבב
שלם כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון לפניך עז בידך
וגבורה בימיך ושמוך נורא על כל מה שבראת:
ובכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראך ותקנה לדורשיך
ופתחון פה למיחלים לך שמחה לארצך וששון לעירך
וצמיחת קרן לדור עבדך ועריכת גר לבן ישי משיחך
במהרה בימינו: ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו
וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה וכל הרשעה
כלה בעשן תכלה ביהעביר ממשלת ידון מן הארץ:
ותמלוד אתה יי לבדך על כל מעשיך בהר ציון משכן
בבדך ובירושלים עיר קדשך בכתוב בדברי קדשך
ימרך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:
קדוש אתה ונורא שמוך ואין אלוה מבלעדך בכתוב
ויגבה יי צבאות כמושפט והאל הקדוש בקדש בצדקה
ברוך אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו ורצית בנו.
ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו
מלבנו לעבודתך. ושמוך הגדול והקדוש עלינו קראת:
ותתדלנו יי אלהינו באהבה את יום הכפרים הזה
לקדשה ולמנוחה ואת יום הכפרים הזה למחילה
ולסליחה ולכפרה ולמחל-בו את כל עונותינו
באהבה מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד
ויזכר ויזכנו ויפקדנו ויזכרו אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון

ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה
למנוחה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום הכפרים הזה:
זכנו יי אלהינו בו למנוחה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו
לחיים. ובדבר ישועה ורחמים. חוס וחסנו ורחם עלינו והושיענו
בי אליך ענינו. כי אל מלך חסון ורחום אתה:
אלהינו ואלהי אבותינו מחל לעונותינו ביום השבת
הזה וביום הכפרים הזה. מחה והעבר פשעינו (וחטאתינו)
מנגד עיניך. כאמור אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למענך
וחטאתיך לא אפכר: ונאמר מחיתי כעב פשעיך וכענך
חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: ונאמר כי ביום הזה
יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי
תתקרו: (אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קדשנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו מטובך ושמוחנו
בישועתך. (והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך
וינוחו בה ישראל מקדשי שמך) וטהר לבנו לעבדך באמת.
כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ושרון בכל דור
ודור ומבלעדך אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה).
ברוך אתה יי. מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו
בית ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך
על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הכפרים:
רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.
ותחווה ענינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה

י המחזיר שבינתו לציון:

מודים ורבים

מודים אנחנו לך שאתה
 הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד צור חיינו מן
 ישענו אתה הוא לדור ודור
 גודה לדונם פרתה לתה על
 חיינו המסורים בידך ועל
 נשמותינו הפקודות לך ועל
 נפיק שבעל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבעל-עת
 ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא-כלו רחמיק ורחמיהם
 כי לא-תמו חסדיך מעולם קיינו לך
 ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפני תמיד לעולם ועד
 וכתוב לחיים טובים (כל) בגי ברייתך
 וכל החיים יודוך סלה ויהי לך את שמך באמת הא ישועתנו
 ועזרתנו סלה ברוך אתה יי הטוב שמך וליך נאה להודות
 שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
 כל-ישראל עמך ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך כי
 באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
 וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך
 את-עמך ישראל בכל-עת ובכל-שעה בשלומך
 בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב
 לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ושלום
 ברוך אתה יי עושה השלום
 אלהינו ואלהי אבותינו (כ"א אגא)
 תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנונו שאין אנחנו

של יום כפור

כו

עני פנים וקשי ערך לומר לפניך יי אלהינו ואלהי
 אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו
 אשכנו בברנו גולנו דברנו רפי העונו
 והרשענו זרנו חמסנו טפלנו שקר יעצנו
 רע בזכנו לצנו מרדנו גאצנו סרדנו
 עונו פשענו צרנו קשינו ערף רשענו
 שחתנו תעבנו תעינו תעהענו
 סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שנה לנו ואתה
 צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו
 מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן
 שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע
 אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל
 רזי אתה חופש כל חדרי בטן ובוהן כליות ולב
 אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך
 ובכן יהירצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שתסלח לנו על כל חטאנו ותמחל לנו
 על כל עונותינו ותכפר לנו על כל פשעינו
 על חטא שחטאנו לפניך באגם וברצון
 ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ חלב
 על חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת
 ועל חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים
 על חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות

על חטא שחטאנו לפניך בדבור פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברעת ובמרמה:
 על חטא שחטאנו לפניך בדרהור הלב:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בהונאת רע:
 על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בועידת ונות:
 על חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשננה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול הזרים ומורים:
 על חטא שחטאנו לפניך בחזקיד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם:
 על חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתיים:
 על חטא שחטאנו לפניך ביער הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ביוזעים ובלא יודעים:
 ועל כלם אלוהים סליחות סלח לנו • מחל לנו • כפר לנו:
 על חטא שחטאנו לפניך בכפת שחר:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בבחש ובכזב:
 על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון:
 על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן ^(כ"ח במראית עין):
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשקה:
 על חטא שחטאנו לפניך בנשך ובמרבות:

ועל חטא שחטאנו לפניך בגטיות גרון ^(כ"ח כנכול פה):
 על חטא שחטאנו לפניך בשקור עין:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשית שפתותינו:
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח:
 ועל כלם אלוהים סליחות סלח לנו • מחל לנו • כפר לנו:
 על חטא שחטאנו לפניך בפריקת על:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בצדית רע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין:
 על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערך:
 על חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם:
 על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב:
 ועל כלם אלוהים סליחות סלח לנו • מחל לנו • כפר לנו:
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם עולה:
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם חטאת:
 ועל חטאים שח עליהם קרבן עולה ויורד:

מין פפד"ם חוכר מעהרערן געוויינערן ווירד דמן היער חוכטענסטעהענדע געבעטעט.

ועל חטאים שח עליהם אשם ודי ותלוי:
ועל חטאים שח עליהם מכת מרדות:
ועל חטאים שח עליהם מלקות ארבעים:
ועל חטאים שח עליהם מיתה בידי שמים:
ועל שח עליהם כרת וערירי (ניס וערירות):
ועל כלם (אלוה סליחות) סלח לנו. מחל לנו. בפר לנו:
ועל חטאים שח עליהם ארבע מיתות בית דין
סקילה. שרפה. הגנ. וחנק. על מצות עשה
ועל מצות לא תעשה. בין שיש בה קום עשה.
ובין שאין בה קום עשה. את שגלויים לנו ואת
שאינם גלויים לנו. את שגלויים לנו כבר
אמרנו לפניך. והודינו לך עליהם. ואת
שאינם גלויים לנו לפניך הם גלויים וידועים.
כדבר שנאמר הנסתרת ליי אלהינו. והנגלת

מין פפד"ם חוכר מעהרערן קבלות ווירד נמך דיעוער מרדמונג געבעטעט.

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם תלוי:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם כרת:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מלקות ארבעים:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מכת מרדות:
ועל כלם וכו'.

לנו ולבנינו עד עולם. לעשות את כל דברי
החורה הוארה: כי אתה סלחן לישראל
ומחלן לשבטי ישראל בכל דור ודור ומבלעדך
אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה):
אלהי עד שלא נוצרתי איני כרי ועכשו שנוצרתי כאלו
לא נוצרתי. עפר אני בתיי. קל וחמור במיתתי. הריני
לפניך ככלי מלא בושה וכלמה. יהי רצון מלפניך יי אלהי
ואהי אבותי שלא אחטא עוד. ומה שחטאתי לפניך מרק
ברחמיה הרבים. אבל לא על ידי יסורים וחלים רעים:
אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מרמה ומלקלי נפשי תהום
ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל
החושבים עלי רעה מהרה חפר עצתם ומלקל מן שבתם. עשה למען
שמה עשה למען מינה עשה למען קדשתך עשה למען תורתך. למען
יחלצני וירידה הושיעה מינה וענני: יהי רצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך יי צורי וגאלי: עשה שלום במרומוי הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך.

חזרת התפלה לשליח צבור.

פומחים הארון.

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל
עליון גומל חסדים טובים וקנה תפל וזכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו בארבה.
מסוד חכמים ונבונים. ומלמד העת מבינים. אפתחה
פי בתפלה ובתחנונים. לחלות ולחנן פני מלך (מלא
רחמים) מוחל וסולח לעושים: סוגרים הארון.

החון חומר אימך כולו נגנז. מיוסד ע"ס א"ב והוא מיוסד לרכנא משולם.

אימך נשאתי חין בערכי. במלאכות עמך בדרך בברכי.
גוחי ממשן הגיה חשפי. דבר צחות ובאמתך הדריכי.
הורני שפוך שיח ערב. ולונני בצלף אותי לקרב. זעק יופק
בכוון קרב. חליתי פניך וצדקתך תקרב. מהור עיני
מאד געלה. ידעני בין ערך תפלה. בדת לחנן בלי תפלה.
להמציא לשולחי ארך ותעלה. מפתח שפתי תברר
ותישר. נדבות פירצה והכשר. סדר הגיגי פשיטת שר.

אימך נשאתי חין בערכי. כשאתי עורך תחתי לפניך נשאתי חסידך
וכמאמר ז"ל חין עומדין להתפלל חלף עמוד כולל ראש, והוא ע"ס נשאתי
חסידי חסונה (תהלים פ"ח ע"ז). במלאכות, כשליחות. כך נכרכי, שניהם ל'
צרכים, הראשון שם והשני פעל, ל' הכרעת דברים, גוחי, מוליחי, ל' כי
חלף גוחי מנען (תהלים כ"ב י'). סגיה חשבי, האל חשבי, ל' וה' אלתי
יגיה חשבי (שם י"ח כ"ט), עגורת כונה. דבר צחות, לדבר חמדות צחות
וכמסירות. זעק יופק, להוציא תפלה. בכוון קרב, בכוונת הלב, כענין
דרכי נפשי את ה' וכל קרני את שם קדש (תהלים ק"ג ח'), הפך הכחונה
קלוב אתה נפיהם ורחוק מכליותיהם (ירמיה י"ב ב'). ידעני בין ערך תפלה,
הודיעני להכין ערך אל תפלה. בלי תפלה, בלי דופי. חלף ותפלה, שניהם
ל' רפואה ומזור ל' וחרו כדת עברה תלמח (ישעיה כ"ח י'), ול' רפאות
תעלה חין לך (ירמיה ל' י"ג). סדר הגיוני, סדר מחשבותי. כזי יתשר,
יהא תשורה לך כמנחה. זי, כמו לך יוכלו מלכים זי (תהלים ס"ח ל').
יתשר, פעל נגזר מן תשורה, ע"ד שצאו רבותינו ז"ל כמאמר תרום ויתרום

(*) אימך. חידעך חיד הינקיע חונך חין נחמנו דייננו פלוקנו חיו
געבעט דיר ווייזע, חיבערפלוט חיון שויער חיד. ח דוח, חיון ענטבינדער
פון מוטערסחם, בענליכטע דוח חיינע דיוטערן ויננע, פערלויינע דיינען
פערטרמג חיר, זענקע מיט דיינער טרייע חיד, זעהרע, וויח חיד חיו
דיינער מנדחט חיד ערשטפפע, ניט חיד חיון דיינען סוטן, נחמערע
חיד דיר! נור סאמווע ויפלער פערמחג חיון חיינערע געפיהל הער
פערלוברינגען, דיר פלעהע חיד חו, ניט חיד דורך דיינע מילדע חוין,
פלוזעהענדער, מלוערהתכענטער! זעהרע יענען ההענן גרמר דער געבעטע
חיד, וויח דוח מהגע פעהל! לו ערביטטען ביוט, חוס לינדערונג, חונד הילפע
לו ערהמלטען פיר דוח, דוח חיד געמחרט! ריכטע חונד חרדנע דוח דח: תפעה
נען חיינער ליספיון, דחם חיון געבעט ווילויג וויח חיד חפער, חיון פערטרמג

(*) דיענע חיבערעטלונג געהערט חיינען אעהרמלון: ערוונהטען פריינד חו

עתר פצחי בולת חשר: פעמי הכן פצותי ממשל. צור
תמוך אשורי מהמשל: קוממני וחוקני מרפיון וחשל.
רצות אמרי ולא אפשל: שמחני באישון מפלץ ובעתה.
שור בשפלתי ולכה לישועתה: תחון דכאותי בלחונך
פצת. תרחם על בן אמצת: סוגרים בארון.

מיוסד ע"ס א"ב.

אמצת עשור לכפור תמה. בו לצחצח
צאוי בתמה: גחון צחנתה עוויה להתמה.
דינה להאיר לתחי להתמה: החרדה מתקע
יום תרועה. ודברים קחה סרעה לקרעה: זה
אלי לצדקתה ריעה. חי חיוך בהריעה: מפיה

מן תרועה. עתר פצחי, עתירת מפתח שפתי. בולת חשר, ובי כמילת עטר,
וכענין יערוך בעטר לקחי מול בעל חמיתי (דברים ל"ב ב'). חשר, ל' חשרת מים
(ש"כ כ"ב י"ב), ועיין נמש' תענית דף ע"ב ונכ"ר פ' י"ג. פעמי הכן, כונן רגלי.
פלותי מבשל, להגילי מעלון. פלותי, ל' פלתי והגילתי (תהלים קמ"ד י"א). מהנשל,
אלא ימעדו, ל' כי יל ויתך (דברים כ"ח ט'). מרפיון וחשל, מרפיון וחולצה, ל' כל
הנחלים אחריו (שם כ"ב י"ח), ע"ד כשב וכבש. מפלץ, מפתח, ל' פללות בעתחתי
(ישעיה כ"ח ד'). כלחונך פלת, כמו שחמרת לחונך (ישעיה ל' י"ח) ולכן יתבה ה'
לחונכם ולכן ירום לרחמכם. בן חמלת, חמר לישראל (תהלים פ' י').
אמצת עשור, בוננת לום העשור לכפרת כנסת ישראל המבוכה תמה,
בדחתי יונתי חמתי (זיר ה' ב'). ללחלח, לנקות. לחוי כמטה, בחם של
לואה ובינו העון המטנף הנפש. גחון צחנתה, הלכן חמלתה, ול' גחון
ידוע מדברי רבותינו ז"ל, וצחנתה ל' הכחוש כיוול ב' כ'. עוויה, עוונה.
להתמה, ל' חם עוונך (איכה ד' כ"ב). לתחי, לתחיה. סרעה, כנוי ללב,
והוא ע"ס וקרעו לנכנס (יואל ב' י"ג). חי חיו, ע"ס חי חיו הוא חיוך (ישעיה

פלוטענר וויח וומסער. בעפעטיגע חיינע טריטטע, דחם חיד ניכט וומנקע,
חונטערטטילטע ויח, ח טפפער, דחם חיד ניכט גלייטע! הולטע חיד חויפערעט,
פערלויינע חיר קרפפט, דחם חיד ניכט ערמחטטע חונד טיירלע! פערלויינע
וומרטע חיר, דחם חיד ניכט טאמחולע! בעוומהרע, וויח דען חפפענע דעו
חויגען, פער חגוט חונד טרעקטען חיד! סויע חיינע ערביינערינג חונד
חילע לור הילפע, ויח דען פערטמחטענע גנדרין, ויח דוח ריינען פרקפעטען
פעהרייסען! ערמחטע דער טפפערע דיר, דוח חות חוינקענעטל!

וַיִּשְׁיֹשֶׁה בַּעֲבוּרֵי עֵינָיו יִצְיָנָהּ שׁוֹר בְּיָחֶה
יָחֵפִים: כָּלָם צָנִים וְלֶבֶן מַצְעָפִים: לְאֶדְרָה
בְּקֶדֶשׁ שְׂרָפִים עָפִים: מִגֵּן עֲקָרְמוֹ בְּהָחוּסִים:
נִשְׁעָנִים בְּתַמָּם וּבְצִלָּה חוּסִים: סְמוּכִים בְּבִרְיֹת
שְׁלֹשֶׁת יָחוּסִים: עוֹדֶדֶם הַיּוֹת שׁוֹטְנִימוֹ הָסִים:
פָּנָה בְּצִדְקָתָא אֶת מַעֲבָר: צֹאנָה תַחַת שֶׁבֶט
בְּהַעֲבָר: קִדְמָם רַחֲמִיךָ בְּלִי הַתַּעֲבָר: רַחוּם
עַל פֶּשַׁע עוֹבֵר: שְׁמִיךְ וְדוֹנָם תִּכְבֶּם וְתַטְהֵר:
שׁוֹעֵם קָשׁוּב וְאֵל תֵּאֱחָר: י' תְּמוּכֵי יְמִינְךָ פְּגִידָם
נִהַר: תַּעֲתוּעַ הַטָּאָם תִּכְבֶּר לְטַהֵר:

י' בְּצִדְקָתָם מִשְׁפָּטֵינוּ הָאֵר: חוֹכֵךְ לְטוֹב תִּשְׁאָר:

י' צִדְקָנוּ תַחֲפֹשׁ וְתִבְאָר: בְּמִגְנָה נִתְגַּוֵּן לְהַתְפָּאֵר:

סוֹתָזִים כְּלָרוֹן:

זְכַרְנוּ לַחַיִּים: מֶלֶךְ חֶפֶץ בַּחַיִּים: וּבְתַבְנֵנוּ בְּסִפְרֵי הַחַיִּים:
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן:
בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אֲבֹרָהם:

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מִכְלָל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ

לִי יי. יְלִיגָתָם שׁוֹר, עֲמִידָתָם רָאָה, כְּזַרְפִּים עָפִים, כְּזַרְפִּי מַעֲלָה
מַעֲוָפִים: מִגֵּן עֲקָרְמוֹ וְכו', אַתָּה שְׂמָה מִגֵּן שֶׁל שְׂרָפִים וּמִקּוֹדֶם הֵייוֹת הַאֲבוֹת
נָךְ חוּסִים: בְּתוֹמָם, שֶׁל הַאֲבוֹת, יָחוּסִים, עֲיוּחָסִים וְהֵייוֹת הַאֲבוֹת, עוֹדֶדֶם,
חֻזְקָם: הַיּוֹת שׁוֹטְנֵימוֹ הָסִים, לְמַעַן הַיּוֹת מַשְׁטֵיכֵיהֶם שׁוֹתְקִים, לִי וְהֵם כָּלָם:
אֶת מַעֲבָר, אֲנִיכָם הֵנָּה מַעֲבָר הַנֶּהָר, לִי וְהֵם מַעֲבָר קֶדֶשׁ, וְיִתָּלָה רֹאשִׁי
עַם, וְעָקְרוּ אֲרָמִי, כִּלִּי הַתַּעֲבָר, לִי וְיִתַּעֲבָר ה' בִּי לְמַעַנְכֶם (דְּבָרִים ג' כ"ו),
לִי עֲנָה וְעַם, שְׁמִיךְ בְּחַס, נִהַר, לִי וְהוֹלָא וְכו'. כְּלָהִים וְכו', עֲשֵׂה
וְהוֹלִיא כְּאוֹר לְרַקַּךְ וּמַשְׁפָּט כְּלָהִים (תְּהִלִּים ל"ו).

לִישְׁנֵי עֶפֶר מִי בְּמוֹךְ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ
מִמִּית וּמְחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

סוֹתָזִים כְּלָרוֹן:

מִיּוֹסֵד ע"פ הַשֵּׁר ק

תֵּאֱחָר נַפְשׁ לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ: שְׁקוֹד לְרַחֵם
מְבַרְכֵי זִכְרְךָ: רְצוֹנִי אֲהַב בְּנֵי עֲרוּרְךָ: קְרוֹאִים
וּנְקוּבִים בְּנֶךְ בְּכוֹרְךָ: צְבָאוֹת קֶדֶשׁ הוֹצֵאתָ
מִבּוֹר אֲוִנִים: פְּדוּתָם מִפֶּרֶךְ הִלְכּוּ שְׂנֵאָנִים:
עֲמוּסִים מִבְּטָן פֶּצֶם מִשְׁאֲוִנִים: סֶעֱדָם בֵּל
לְמוֹד כְּסֻאוֹנִים: נִתְּוָנָה בְּרִיתְךָ חֵק בְּשִׂאֲרָם:
מִמְחַצֶּבֶת צוּרָם מוֹלֶדֶת שְׁאוּרָם: לְבִרְיֹת הַבֵּט
וְתִדְיָח בְּאוּרָם: בְּכֶסֶם הָרֶב וְתִבְהִיךְ אוֹרָם:
יִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵד מִיָּחָד: טוֹבַח וְטְבוּחַ מִדְּבָרְךָ
פָּחַד: חֲנִיטִיו חֶלֶץ מֵאֵימָתָה וּפָחַד: זְבוּחוֹ
וְדִשּׁוּנוֹ לְפָנֶיךָ וְתִיָּחָד: וְאֵם הֵעוּ אֶרֶץ לְסִלָּה:

תֵּאֱחָר נַפְשׁ וְכו', עֲשֵׂה לְשִׁיךְ וּלְזִכְרְךָ תֵּאֱחָר נַפְשׁ (יִשְׁעִיה כ"ז ח'), וְעַמּוּסִי
אֶתְּךָ שְׂמָה תֵּאֱחָר נַפְשׁ לְמַעַן וְלְמַעַן זִכְרְךָ שְׁקוֹד לְרַחֵם וְכו'! וְכֵן חֵי' דְּבָר
פ' ז"ח, לְשִׁיךְ זו קְדוּשַׁת הַשֵּׁם וּלְזִכְרְךָ זו זְכוּת אֲבוֹת, רְצוֹנִי וְכו', שֶׁהֵם מְרֻכָּזִים
בְּהַנֶּכֶח לְפָנֶיךָ כְּנֶעַר וְכֵן דְּבָרֵיכִי בִּי כְּנֶעַר יִשְׂרָאֵל וְהוֹדֵבָהוּ (הוֹשֵׁעַ י"א ח'). מְבוֹר
אוֹנִים, מְבוֹר הַנֶּהָר שֶׁל מַלְאָכִים, חוֹן, מַלְאָכִים, דְּבָרֵיכִי בְּחֻזְרִי חוֹן (יִצְחָקֵל ל' י"ז).
מְדוּחָם, לְפָדוּתָם, שְׂנֵאָנִים, מַלְאָכִים, וְהוּא עֲשֵׂה אֶת הַכָּל הָאֱלֹהִים לְפָדוּת לֹא לְעַם
(ע"כ י' כ"ב). עֲמוּסִים מִבְּטָן, יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה הָעֲמוּסִים מִנִּי בְטָן (יִשְׁעִיה ע"ג).
פֶּסֶם, הַיִּלְכָם, מִשְׁאוּנִים, לִי שְׁאוֹן וְרַעַשׁ. כֹּל לְמוֹד בְּשִׂאֲוִים, שֶׁלָּא לְמַדּוֹר לְהַס
כְּעִדָּתָם. כְּסֻאוֹנִים, לִי שְׂמָה וְעֵדָה, וְהֵם שְׂמָה. נְתִיבָתָה דְּרִיחָךְ וְכו', נְרִיָּת
מִיָּלָה נְתוּבָה בְּכֶסֶם לְחֻזְקָה. מַעֲבָרָתָה לְרַחֵם, מַעֲבָרָתָה לְרַחֵם שְׂמָנוּ חוֹלָה
דְּבָרֵיכִי הֵייוֹת אֶת לְרַחֵם חֲלָתָם... אֶת אֲנִיכָם אֲנִיכָם (יִשְׁעִיה כ"א ח'). מוֹלֶדֶת
שְׁאוּרָם, כִּי כִּי, לִי שׁוֹר, וְשִׁיכָתָה יִשְׂרָאֵל מוֹלֶדֶת אֲנִיכָם הֵם, לְבִרְיֹת, לְמִיָּלָה.
וְתִדְיָח בְּאוּרָם, וְתִכְבֶּם מִבְּטָן, לְשִׁיךְ דְּמִי יִשְׂרָאֵל יִדְיָח (יִשְׁעִיה ד' ד').
בְּאוּרָם, לִי וְלִנְעוֹתָה בְּכֶסֶם דְּרִיחָךְ ח' ח', שְׂמָה כְּנֶעַר, כְּנֶעַר הַיּוֹסֵף.
כְּנֶסֶם הָרֶב, לִי הָרֶב כְּנֶסֶם מְעוּבִי (תְּהִלִּים כ"א ד'). וְתִבְהִיךְ, וְתוֹפִיעַ. עֲקֵד
עִיּוּדָה, עֲקֵדָתָה יִתָּחַד הַכֵּן הַמִּיּוּחָד. מוֹכֵחַ וְטוֹבָה, כוֹנֵחַ הֵייוֹת אֲנִיכָם וְהַמִּיּוּחָד לְזִכְרָה
הֵייוֹת יִתָּחַד כֹּל אֶחָד פָּחַד מְדַבֵּר. מְחִיטִי, יוֹלֵחַ חֲלָלִיו. וְדִשּׁוּנוֹ, דִּשְׁנוֹ, וְכְּמוֹ שְׁאוֹל

שרותו כפר לפשעי ישנה: גולים מנוה זרזים
מתלאת רזן מפיקים לחתל תלאת. דכאות
רוח ושבר נחלאה. קדוש חשוב בזבחי
העלאת: התמם מרחם ישב אהלים. צורתו
בבסאף תקתה בהלום. ולדיו חזן בעצר
נקהלים. פארך מביעים ושמך מהללים: זכר
שמך שתפת בשמם. עמותים לך כחותם
לשומם. חשבם מאנה בלי להאשימם. ספר
חיים יהי רשומם: טרח עזן וכבר משא. גער
בצול מחות בהמסה. יערב שיח עניה ורמוסה.
מניחחי כליל באבן מעמסה: כלולת אהבים
אנא זכור. כלמת געורים עוד מזכור. לבן
יקירך זכור תזכור. למען חלך לעבדיך זכור:

והי' כלם סבו (תהלים ע"ג). שרותו, ענדת היום. ישנה, חלל לישראל.
גולים וכו', הרזון עכשו ישראל גולים זרזים ואין יכולים להקריב כמזב
טוביחין רבה ותפלה לחנוה שנה. לחתל, ל' והחתל לא חותלת (יחזקאל ט"ז)
(ד). דכאות וכו', דכאות רוח וזכר של כה לכה היינו ישראל הנפולים בלחה
תחשוב חמה הקדוש בזכחי העלאת, וכמ"ל זכחי חלבים רוח נשנה וגו' (תהלים כ"ח)
וקרא לישראל כהללה וכדכתיב והנהלח לגוי עמוס (מכה ד' י"ז). כותעם מרחם,
יעקב חים חם. חקת, חקת. כהלים, כחש הכוכבים המזכירים, ל' כהלו
כרו (חיוכ כ"ג). בעולה, נאספה. זכר שך, חלק משך שפת כס ישראל.
עמותים לך, דנקים כך. כחותם לשומם, דכתיב שיטני כחותם על לכך כחותם
על זרועך (איר ח' י'), ואשרו ז"ל (כרכות י"א) תפילין דשרא עלמא מאי כתיב כהו? ומי
כעטך ישראל גוי אחד נאך. נער כלול, השליכם כמולות ים ויטחו בדבר הנעם,
ל' מה יתי בעט פשעך (ישעיה ט"ד כ"ב), ול' בקדוח חם העסיס (שם ס"ד).
באבן מעמסה, בירוסלים המכונה אבן מעמסה בזכרי י"ב ג'. כלולת אהבים וכו',
ע"כ זכרתי לך חסד נעוריק אהבת כלולותיך (ירמיה כ' ד'). כלמת נעורים,
חשף העגל. עוד מזכור, שלא זכר עוד. לכן יקירך, ברכתי כן יקיר לי
אפרים חם ילד שעשעים כי עדי דכרי כו זכור אזכרנו עוד (ירמיה ל"ב).
למען חלך, למען מזה אשר חלה פניך ואמר זכור לעבדיך לאכרהם וגו'.

ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדבר ודרה הללויה:
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

חין פלר"מ חזר חין ועהרערן קהלות ווירד דיעועו כיכט
ועומגט, תקדערן חין פלר"מ חזר חין ועהרערן קהלות ווירד דיעועו כיכט
פוחים כהרין. פוסל ע"פ א"כ. פוחים כהרין.

אתה הוא אלהינו. בשמים ובארץ:
גבור וגערץ. דגיל מרכבה:
הוא שח וגדו. וצוה וגבראו:
זכרו לנצח. חי עולמים:
טהור עינים. יושב סתר:
כתרו ישועה. לבוש צדקה:
מעטחו קנאה. נאפד נקמה:
סתר ישראל. עצתו אמונה:
פעלתו אמת. צדיק וישר:
קרוב לקוראיו באמת. דם ומתנשא:
שוכן שחקים. תולה ארץ על בלימה:

חי וקדם נזרא ומרום וקדוש: סוגרים כהרין.

חין אנא סלח נא. פשע ועון שא
נא. וכחך יגדל נא. קדוש:

ימלך, תהלים קט"ו י'. ואתה קדוש, שם ב"ב ד', וש"ס כפי' רש"י. ועכור
אנו טחריבים כין ברכת עמים העמים לקדוש כפיוטים לכן אנו חוטרים
פסוק זה שהוא כדמות בקשת מחילה מאתו ויחנך על שטות יושב ועמתי
לחלת ישראל, וכו' עטס אל נא. אנא. וכחך יגדל נא, בדכתיב ועתה יגדל נא חסדך (נעדר י"ד י'), וע"כ כפרס י'.

ימלך, דער הערר רעגירט עוויגליך, דיון גמטט דורך מללע לייטען, ליון! הללויה.
ואתה, רוח, הייליגער, טהרנטט חונטער ומבגועותגען ישראל! אל נא
אנא סלח. פערלייגען מן מללע וטיגער, פערגיב ויסעטהמט חנוה מבטל
חזר לייגע דיע גרמטע ריינער קרמט, מללע וטיגער!
5

א' קווי יתן ללו משלך יהביו קדוש פשעינו יכסה
 באהביו: ז' שומר יי את כל אהביו:
 ב' קבל צקוני כבמכלל יופי קולי תאזין ותצליל
 דופי: ח' תהלת יי ידבר פי:
 אגא סלח נא פשע ועון שא נא וכתף יגדל נא קדוש:

מן וקבל מלך שובן עד.

ל' בדה מלך עדי עד האל קדוש:
 (מלך) מאזין שועה:

ל' צמו מחיש ישועה נזרא וקדוש:
 ע"פ א"ב כפול. כחשכנו חומר החזן זה כולו כנגון אאפיר.

אדר יקר אלי אחיה בארש מלולי בחיך אנעים זמר.
 בגיב אביע אפר: גבורותיו מי ימלל גרלו מי יפלל:

ג' כ"ח. קווי וכו' כענין הסלך על ה' יהנך והוא יכלכלך (תהלים כ"ח).
 פשעינו יכסה וכו' ככתוב ועל כל פשעים תכסה חסדך (משלי י"ב). לקוני
 תפלתו ל' גקון לחש (ישעיה כ"ו י"ו). ככמכלל יופי, כמו כליון הנקרא מכלל
 יופי ותצליל ותשליך במזלות יס, ל' כלל כעופרת.
 אדר יקר חלי, עולם יקרו של חלי אחיה חגיד. כחש מלולי, נדכור פי,
 ל' חרש שפתיו (תהלים כ"ח). כניב, כשפתיים. מי יפלל, מיישיגו במחשבה? ל' לא

ק. ח' ער ערילוט דען ווחנט דערער, דח ייך חיהק גמלן חיבערלומסען ו
 דער הייליגע, ער טהעלעט מיט זיטעב חונקערע זיכרען היכונעג.
 ק' גקטט סיטלט מלוע דח חיהק זיטעב ו
 ח' פערטען ויין געבעט, מלז קחוע עז חוין ליון, דער טהנהייט קרחה
 ערהקערע זיינע טטיהועט, חונד פערזענקע חונדע זיכרען!
 ק' חיון חונד, מלז זקב דעו עוויגען זיכרען ו

מלך. קמיה, בעוהקנער דער חונקערליכקייט, נור דוח
 רעגערט חיון עוויגקייט, מלזומקטיגער, הייליגער!
 מאזין. ערהקערע דער געבעטע, דוח, דער זיכער נחלימן
 לו היילע חילוט, ביוט פורטבחר חונד הייליג!
 אדר. דוח הערליכקייט פון זיינע גקטטע וחייעזקט: מלז דער מינהלום זיינער
 ווקרעט זיין; זיינע קעהלע מלז חיהק זיטעב טהנען, זיינע זיטעבן ריהוען זיינע
 גרמסען, ווער פערמחג דוח מלזומקט גקטטע חוילוטפערעטען, זיינע הקהיית?

דק מרופף בגערה. דרבו סופה וסערה: הנאדר
 מקולות מים. חודו כסה שמים: וסביבו שרפי אלים.
 ומפחדו זעים וחלים: זך בשמי מעונים. זעק קשוב
 ממתענים: חשרת סביב סבו. חשמל בלי לסוכו: טוב
 יודע חוסיו. טהור מצדיק עמוסיו: יושב בסתר עליון.
 יקר עז חביון: בוגן שחק בתבונה. כל מעשהו
 באמונה: לובש עז וגדלה. לו נאווה תהלה: מושל עולם
 בגבורה: מוחה פשעי כרה: נאור ואדיר בהדרו. נושא
 עון עדרו: סוכת שיהות ערבות. סלו לרוכב בערבות:

פללתי (כחשית מ"ח). דוק מרופף בגערה, מרעיד שמים כנערות, כדכתי' עמודי
 שמים ירופפו ויתעברו טנערותו (חיוכ כ"ו י"ח). דרכו וכו', דכתיב ה' כסופה
 וכסערה דרכו (נחום א'). כנאדר, ע"ה מקל' מים רני' חדיר כמרוס' (תהלי' כ"ג).
 סודו, ל"ה חקוק ג' ג' וסביב וכו', ע"ה שרפים עומדים מטעל לו (ישעיהו' כ'),
 וע"ה פשחתו יגורו חילים (חיוכ ע"ה י"ו). זך, טהור. חשרת וכו', כדכתיב וזית
 מחך סמיו סביבותיו ככתו חשרת מים (ע"ה כ"כ י"ב), וטעם חשרת מים, קצור הענים
 במים. חשמל בלי לסוכו, שלא יוכל להשחל בו הסשמל, ואשרו לו"ל מאי חשמל?
 חיות חש מעללות. עמוסיו, ישראל. מוחה פשעי כרה, מוחה וטעניר פשעי ישראל
 הטכונה כרה במזה. נאור וכו', ע"ה נאור אתה חדיר (תהלים ע"ה'), דמחגמינן
 כסוד דחיל את חלה. ל' נאור וכו'. סוכת, זוטע, ל' הסכת (דברים כ"ז ע'). סולו

ווער קחן ייח בעגרייעטן? ער רופט חונד ערטיטערט דח פטוטע, זיינע טפור
 שטורק חונד חונגעוויטער חונד טהבענדע פלוטהען, כרויען פון זיינער מלזומקט
 ווען! זיינע וחייעזקט חיבערטרטהוט דח הייחוען; דקרט, חונקער הייליגער
 שרפים כקרי, דח ליטטערנד חונד בעבענד חיהן חוויגעבען, דקרט טהרמנט דער
 חויוטע הייחועלובעוועהקנער חונד הקרט געבעטע דער בוספערטיגען. חיון יענער
 ווהנאנג, מיט דונקעלן חוהילוט, דעו חשמל' (1) בליק חונדורכיריגליך, דקרט
 טהרמנט דער מלזומקט, בעגונטיגט זיינע פערטריטען חונד בעגנחדיגט זיינע
 געטרייען; חיון יענער פערברעגנעהייט דקרט ווהנט דער מלזומקט, חונד
 טיחמחר חיוט זיינער וחייעזקט גלחלח דח פירומחענט בעפעזטיגט ויין גקטט
 זיכער פערטמחד, חונד מלז ויין טהון חיוט טרייע, זיין געווענד חיוט וחייעזקט
 חונד הקהיית; נור חיהק געליענט ווהנט זיינע מלזומקט רעגערט דח וועלט,
 זיינע גוטע פערלייט דח וויסעטהעטען דער חונטווייגען; ער, דער מלז
 וויסענדע, מלזומקטיגט, הקט כחילוט מיט דען זיכרען זיינער העערדע; ער
 פערניחט מנהגהוילע געבעטע; זקבפרייט דען טהרמנט חיבער ערכות (2) ער

(1) כחשע חיונע; ענגעלן פקטן ערוטען רמנגע. (2) כחשע דעו הקוטען הייחועלן.

מַעֲיָד עֲלֵינוּ. מִהַר רַחֲמֶיךָ יִקְדָּמוּנוּ. וְיַעֲתֶה יְיָ אֲבֵינוּ:
וְאַחַה כְּרָחוּם סִלַּח לָנוּ: קוֹיֵם כְּרָחוּם תְּכַפֵּר עֲוֹן. לְכָל תַּשְׁאָה
עֲוֹן. וְאַל לָעַד תִּזְכּוֹר עֲוֹן. וְאַתָּה כְּרָחוּם סִלַּח לָנוּ:

נִקְ"ק פֶּקֶד מ' וְרוֹחַ אֲשַׁכְנוּ מַדְלָגִים זֶה וְעַתְמִילִים אֵךְ חֲנוּן אַחַה וְכו'.

חַיִּים יִפְתָּח. בְּסִפְר הַזְכָּרוֹנוֹת. הַחַיִּים וְהַמָּוֶת: אֲנֵה
כְּנֶה. עוֹרֵי נֶא. הַתְעוֹרְרֵי נֶא. עֲמָדֵי נֶא. הַתִּיַּצְבֵי נֶא.
קוֹמֵי נֶא. חֲלֵי נֶא. בְּעַד הַנֶּפֶשׁ חֲנִי נֶא. פְּנֵי דֶר עֲלִיוֹן:

מִיּוֹסֵד ע"פ א"ב.

אֵימָה בָּחַר. יִלְכִּין כְּפָמֶר צַחַר. בְּתַפְלַת הַשֹּׁחַר: בְּטוֹחוֹת חוֹקֶר.
צִאן עֲדָרוֹ יִבְקֶר. בְּעַת תַּמִּיד הַבֶּקֶר: גּוֹשֵׁם וְעוֹצָר. גְּלוּתָנוּ יִקְצָר.
בְּזֹאת תַּפְלַת יוֹצֵר: הַיּוֹם וְכו'. דְּרוֹר אֵל תֵּאָחֵר. כִּי יִרְוֹנוּ נַחַר. בְּתַפְלַת
הַשֹּׁחַר: הַכָּל סוֹקֶר. הַמִּשְׁטִיין יִכְחִישׁ וְיִשְׁקֶר: בְּעַת תַּמִּיד הַבֶּקֶר:

הַטַּעֲמִים חֶף הַקֶּבֶץ מֵעַהֵר חַת יִשְׂרָאֵל (יּוֹמָא דִּף פ"ה). „אַחַה ה' חֲנִינוּ", כ"כ כָּל
כ"י ז'ד, וְיִוֹתֵר עֶקֶר נִרְחַם לְגִרוֹם, „וַעֲתָה ה' חֲנִינוּ" כִּי בֵן הוּא לְשׁוֹן הַכְּתוּב בְּיַשְׁעִיה
ס"ד ז', וְחֲנִינוּ כִּי הַפִּיטָן הוּא דֶק מַלּוּד לְפִיטָם כָּל מַדְחִיו עַל לְשׁוֹן הַכְּתוּב מַעַל, דּוֹק
וְחַמְלָה, לִכֵּן הַדַּעַת מַכְרַעַת שֶׁנֶּס זֶה מַעֲוָה. וְאַל לָעַד וְכו', ש.ס.

הַיּוֹם יִכְתֹּב וְכו', הַמַּעֲמֵר הַזֶּה הוּא מַדְרִי הַזֶּה לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל. לְעוֹרֵר
אֹתָם לְחַסְדָּה וְלַחֲסִלָּה וְקִירָא לֵה, אֲנֵה כְנֶה עוֹרֵי נֶא וְכו', וְכֵנָה תֵּאָר לְכַנְסַת
יִשְׂרָאֵל, דְּכַתִּיב וְכֵנָה אֵשׁ כְּטַעַה יַעֲיֹךְ (תַּהֲלִים פ' יו). חֲנִי נֶא, כ"כ דְּפִסּוֹם
יֵשׁן וְעַמְּוֹ הַתַּחֲנִי כֵּן דֶר עֲלִיוֹן. הַקֶּבֶץ.

אֵימָה נַחַר, הַאֲוֵתָה אֵשׁ נַחַר. כֹּחַ, לִכֵּן. נַעֲוֹת, קֶרֶב וְכִלּוּת. עֵיין
מֶה שֶׁכַּתְּבִי בְּמִדֶּר כָּל נִדְרֵי כְּסִלְיָה אֹחֵךְ אֲדַרְשׁ נִלּוֹת כ'. גּוֹשֵׁם וְעוֹלָר,
הַקֶּבֶץ אֵשׁ נִדְרֵי לְהַגִּים וְגַם לְעוֹרֵר הַגִּס. נַחַר, כְּמִינֵה. הַכָּל סוֹקֶר, הַקֶּבֶץ
סוֹקֶר וְרוֹחַ הַכָּל יִכְחִישׁ וְיִשְׁקֶר הַשֶּׁשׁ הַטַּעֲמִין. וְעוֹתָה לֹא יִנְלֶר, הַקֶּבֶץ אֵשׁ

יִשְׂרָאֵל! רִיבִיגֶהָ, גִּמְטָה! *) י. מ, וְחֵם דִּין חִינְעֶרֶנּוּ רַעְגֵּע וְעֶרְדֵּן פֶּיר חוֹזֵן!
חִינְעֵר, קִמְחָה חוֹזֵן מִיט דִּינְעֶר בְּחִרְהֶעֱרִיגִיט לִפְתָּךְ, דּוֹח בִּיט יֵם חוֹזֵנֶר
פֶּמְטֶר, גִּמְטָה! *) כ. דּוֹח בִּיט מְלֹבְחֶהֱעֶרֶלִיג, וְחַ פֶּעֲרִיגֶה חוֹזֵנֶר וִינְדֵּרֵן
פֶּעֲרִיגֶה דּוֹח וִינְדֵּרֵן חִינְעֵר יַעֲרֵן חוֹזֵן וְחֵם יוֹח עוֹיִג פֶּעֲרֶגֶסֶען וִיין
דּוֹח וִינְדֵּרֵן! פֶּעֲרִיגֶה, מִן גִּמְטָה, כִּמְך דִּינְעֶר מְלֹבְחֶהֱעֶרֶלִיגִיט!

הַיּוֹם. הִיטֵע וְעֶרְדֵּן וְעֶבְעֵנֶר חוֹזֵן טַחֲרֶהֱעֶרֶלִיג חוֹזֵן בּוֹך דֵּעוּ
מְדַעֲקֶענֶר חִינְגֶּעֱסֶרֶעֱבֵען. עֶרְוֹמֶכֶּ דֵּעוּ, מִן כְּנֶה (יִשְׂרָאֵל), וִיח וְחִמְקֶעֱרֵר
מִמֶּכֶ דִּין חוֹזֵן! בַּעֲט טַחֲרֶהֱעֶרֶלִיג חוֹזֵן מְחַמְלֶטֶנֶר פֶּיר דּוֹח עֶרְוֹמֶכֶּ
דֵּעֵר וְעֶטֶע חוֹזֵן פֶּלֶטֶה הַיּוֹחֵן לִנֵּן הִיחְוֶעֱלֶטֶנֶרֶכֶנֶר!

וְנִזְמָה לֹא יִבְצֹר. מַצְרוֹתֵינוּ יִצֹר. בְּזֹאת תַּפְלַת יוֹצֵר: הַיּוֹם וְכו'. וְחוֹל
סַחֲרֶה. בְּמַח יִרְבִּץ וְיִסְחֶר. בְּתַפְלַת הַשֹּׁחַר: חִתֶּךָ יִקֹּר. בְּנֵי שֶׁת
לְקֶקֶר. בְּעַת תַּמִּיד הַבֶּקֶר: טְהוֹר וְנוֹצֵר. סִגְלָתוֹ לְחַיִּים יַעֲצֹר.
בְּזֹאת תַּפְלַת יוֹצֵר: הַיּוֹם וְכו'. יִדִּיר מִרְחָם מִשְׁחֶר. יוֹשִׁיעַ מִרֵּם מִחֶר.
בְּתַפְלַת הַשֹּׁחַר: כּוֹבֵשׁ הָרִים וְעוֹקֶר. לְטוֹבָה עֲמֹן יִבְקֶר. בְּעַת תַּמִּיד
הַבֶּקֶר: מִקְדָּשְׁךָ וּמִזְבִּיחְךָ וְהַחֲצִיר. נֶא בְּקוֹמְתָם תִּבְצֹר. בְּזֹאת תַּפְלַת יוֹצֵר:
הַיּוֹם וְכו'. סַעֲוָה וְשִׁבְעָה כְּפָחֶר. פָּצָה מִרִּיב וְחֶרֶם. בְּתַפְלַת הַשֹּׁחַר:
קֶרְנוֹת עֶשֶׂר יַעֲקֶר. שְׁתוּלִים בְּכִיתוֹ לְקֶקֶר. בְּעַת תַּמִּיד הַבֶּקֶר: יוֹרָה
וּמִלְקוֹשׁ הַקָּצֵר. סִפֵּק לְחוֹרֵשׁ וְקוֹצֵר. בְּזֹאת תַּפְלַת יוֹצֵר: הַיּוֹם וְכו'.

(וְכִכֵּן) אֵךְ חֲנוּן אַתָּה וְרָחוּם לְכָל פֶּעַל:

חֲנוּן מִיּוֹסֵד ע"פ א"ב. קֶהֶל

אֵךְ אֲתִים בְּחִין לְפָנֶיךָ. כִּי אַתָּה רָחוּם לְכָל פֶּעַל:
אֵךְ בּוֹמְטִים בְּחִסְדְּךָ אֲמוּנִיךָ. כִּי אַתָּה רָחוּם לְכָל פֶּעַל:

לֹא יִנְלֶר מַעֲוָה כָּל מַעֲוָה כְּמַעֲמֵר חֲיוֹב מ"כ כ'. מַעֲרוֹתֵינוּ יִנְלֶר, כְּדִכְחִיב כָּל
זֶרֶם לֹא זֶר (יִשְׁעִים ס"ג ט'). וְחוֹל סַחֲרֶה, חֹדֶר לִיִּשְׂרָאֵל שֶׁנֶּס בְּמִגּוֹר מַסְכִּיב.
ז' וְכו', ל' יִרְחֶה, וְסַחֲרֶה נַעֲמֹ עַסְכִּיב. וְיִסְחֶר, וְיִשְׁבֵּ כְּסִכָּה, וְיִשְׁבֵּ לְכָל
לִחַם (כְּרִאֲזִית ל"ו כ"ה), ת"ח וְשִׁחֲרוּ, וְחֶרֶם שֶׁל פְּנִיב סַחֲרוּ. חִתֶּךָ, חֹדֶר
לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל כְּתֹלִים ס"ח י"ח. כְּנֵי שֶׁת לְקֶקֶר, כְּדִכְחִיב וְקֶקֶר כָּל כְּנֵי
שֶׁ (כְּמִדְבָר כ"ד י'). יַעֲלֶה, יִסְחֶר. יִדִּיר מִרֵּם מִשְׁחֶר, יִשְׂרָאֵל כְּנֵי אֲנֶרֶס
שֶׁנֶּס עֲלֵיו מִרֵּם מִשְׁחֶר (תַּהֲלִים קי"ג ג'), וְכַתִּיב הַעֲוֹסִים מִנִּי בִטָּן (יִשְׁעִים
מ"ג ג'). כּוֹבֵשׁ וְכו', חֹדֶר לְהַקְנִי. חֲכִלֶר, חֲחֹק, ל' לְכַדֵּר הַחֲחֻמָּה (יִשְׁעִים כ"כ י').
קַעֲוֶה וְכו', חֹדֶר לִיִּשְׂרָאֵל עַל עֵינֵי סוֹעֶרָה (ש.ס כ"ד י"ח). בְּפָחֶר, כְּכִלִּי
מִרֵּם. פֶּלֶה, הַלֵּל, ל' פֶּלֶטֶה וְהַלִּילֵנִי (תַּהֲלִים קמ"ד ז'). קֶרְנוֹת עֶשֶׂר, רוֹמֵן לְחֵי
כְּרִיבִיט שֶׁנֶּסֶרָה דְּנִיחֵל. שְׁתוּלִים בְּכִיתוֹ, יִשְׂרָאֵל. הַפֶּלֶר, ל' רְכוּי, חֵן כְּשַׁעַ
דֵּן יוֹרָה וְעֶלְקוֹשׁ עַד יִסְפִּיק לְחוֹרֵשׁ וְקוֹלֶר.

אֵךְ חֲנוּן וְכו'. עֵלֶת אֵךְ מַרְוֶה נַעֲטֵם וְכִרְכֶּה מַקְוֹת הֵן כֹּחַ לְחַמְתֵּה דְּכֶנֶר
כְּכַחֵב בְּזִרְסִים, וְכֵן הֵיחַ מַתְפַּרֶשׁ בְּעִין. חֲתִים בְּחִין, כֹּחִים בְּחִינוֹם. כִּי אַתָּה
רָחוּם לְכָל פֶּעַל, כ"כ כָּל כ"י, וְחֵן לְשִׁנּוֹת אֲחֶר שֶׁכֶּר מִלְּאֵנוּ פּוֹעֵל וְעוֹשֶׂה מְעוֹדִים
נַעֲקֶרֶה, פּוֹעֵל אֲלֵהִים וְעוֹשֶׂהוּ (תַּהֲלִים ס"ד י'), מַעֲשֵׂה חוֹן וּפּוֹעֵל חֶסֶם כְּכִפִּיכֵם

וְכִכֵּן, וְחֶהֱרִיךְ, דּוֹח בִּיט גִּמְטָה חוֹזֵן מְלֹבְחֶהֱעֶרֶלִיג

א. ח'. וְחֶהֱרִיךְ, דִּין פֶּלֶטֶה דִּין חִיבְּרִיגִיטִי, חוֹזֵן מְלֹבְחֶהֱעֶרֶלִיג
ב. ח'. וְחֶהֱרִיךְ, דִּינְעֶר חוֹזֵן פֶּעֲרֶטֶרֶוֹנֶר דִּינְעֶר גַּעֲרֶטֶרֶוֹנֶר, חוֹזֵן מְלֹבְחֶהֱעֶרֶלִיג
ח' וְחֶהֱרִיךְ, דִּין פֶּלֶטֶה דִּין חִיבְּרִיגִיטִי, חוֹזֵן מְלֹבְחֶהֱעֶרֶלִיג

י' אָמרוּ לַאלֹהִים: כֹּונֶן בְּכֹאֵן לְמִשְׁפָּט. מִכּוֹן בְּכֹאֵן
צִדִּיק וּמִשְׁפָּט. אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט. תֹּאחֶזֶק יְדוֹ בְּמִשְׁפָּט.
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: לֵבְךָ יִתְנַאֲחַ וּיִגְבֶּה וְיִצְבֹּאֹת בְּמִשְׁפָּט:
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: לֹא יֵאָתֶה מְרוֹכָה. שׁוֹכֵן עַד וְאֵת
דִּבָּא. מְשִׁיב אֲנֹשׁ עַד דִּבָּא. וְאֹמֵר שׁוֹבֵי בְּרוּחַ גְּמוּכָה.

י' אָמרוּ לַאלֹהִים: מְהֵרָה עֲתִיק יוֹמִין:
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: מְהֵרָה עֲנִינִים. סְבִיבִתִּי מִשְׁדֶּת מִים.
עֲבִי שִׁחַק חֲשַׁבֶת מִים. טַעֲנִי מִרְכַּבְתּוֹ גִּבְתָּם מִלֵּאֵת
עֲנִינִים.

י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יִבְרַח מֵאִרְצָתָם עֲנִינִים:
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יוֹדֵעַ מַה בְּסִתְרֵי חֲשֵׁךְ. לֹא יִחְשֹׁךְ
מִנּוֹ בְּלִי חֲשֵׁךְ. קֵץ שֵׁם לְחֲשֵׁךְ. הוֹפֵךְ לְבָבְךָ צִלְמוֹת וְחֲשֵׁךְ.
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יוֹדֵעַ מֵאִרְצָתָם עֲנִינִים:

י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יוֹדֵעַ מֵאִרְצָתָם עֲנִינִים:
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יוֹדֵעַ מֵאִרְצָתָם עֲנִינִים:
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יוֹדֵעַ מֵאִרְצָתָם עֲנִינִים:
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יוֹדֵעַ מֵאִרְצָתָם עֲנִינִים:

י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יוֹדֵעַ מֵאִרְצָתָם עֲנִינִים:
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יוֹדֵעַ מֵאִרְצָתָם עֲנִינִים:
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יוֹדֵעַ מֵאִרְצָתָם עֲנִינִים:
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יוֹדֵעַ מֵאִרְצָתָם עֲנִינִים:

י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יוֹדֵעַ מֵאִרְצָתָם עֲנִינִים:
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יוֹדֵעַ מֵאִרְצָתָם עֲנִינִים:
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יוֹדֵעַ מֵאִרְצָתָם עֲנִינִים:
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יוֹדֵעַ מֵאִרְצָתָם עֲנִינִים:

י' אָמרוּ לַאלֹהִים: כֹּונֶן בְּכֹאֵן לְמִשְׁפָּט. מִכּוֹן בְּכֹאֵן
צִדִּיק וּמִשְׁפָּט. אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט. תֹּאחֶזֶק יְדוֹ בְּמִשְׁפָּט.
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: לֵבְךָ יִתְנַאֲחַ וּיִגְבֶּה וְיִצְבֹּאֹת בְּמִשְׁפָּט:
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: לֹא יֵאָתֶה מְרוֹכָה. שׁוֹכֵן עַד וְאֵת
דִּבָּא. מְשִׁיב אֲנֹשׁ עַד דִּבָּא. וְאֹמֵר שׁוֹבֵי בְּרוּחַ גְּמוּכָה.
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: מְהֵרָה עֲתִיק יוֹמִין:
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: מְהֵרָה עֲנִינִים. סְבִיבִתִּי מִשְׁדֶּת מִים.
עֲבִי שִׁחַק חֲשַׁבֶת מִים. טַעֲנִי מִרְכַּבְתּוֹ גִּבְתָּם מִלֵּאֵת
עֲנִינִים.

י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יִבְרַח מֵאִרְצָתָם עֲנִינִים:
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יוֹדֵעַ מַה בְּסִתְרֵי חֲשֵׁךְ. לֹא יִחְשֹׁךְ
מִנּוֹ בְּלִי חֲשֵׁךְ. קֵץ שֵׁם לְחֲשֵׁךְ. הוֹפֵךְ לְבָבְךָ צִלְמוֹת וְחֲשֵׁךְ.
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יוֹדֵעַ מֵאִרְצָתָם עֲנִינִים:

י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יוֹדֵעַ מֵאִרְצָתָם עֲנִינִים:
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יוֹדֵעַ מֵאִרְצָתָם עֲנִינִים:
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יוֹדֵעַ מֵאִרְצָתָם עֲנִינִים:
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יוֹדֵעַ מֵאִרְצָתָם עֲנִינִים:

י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יוֹדֵעַ מֵאִרְצָתָם עֲנִינִים:
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יוֹדֵעַ מֵאִרְצָתָם עֲנִינִים:
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יוֹדֵעַ מֵאִרְצָתָם עֲנִינִים:
י' אָמרוּ לַאלֹהִים: יוֹדֵעַ מֵאִרְצָתָם עֲנִינִים:

ז' לכן יתגאֹה זה זכרו לדרדד:
 ח' אמרו לאלהים סובל עליונים ותחתונים שומע
 אל אביונים מאזין שיח חנונים מקשיב שוע רגנים
 ז' לכן יתגאֹה אלהי האלהים ואדני האדנים:
 ח' אמרו לאלהים עזו וגבור איש מלחמה בוקם לצריו
 ובעל חמה מכרית קמיו במהומה נהם עליהם בנהימה
 ז' לכן יתגאֹה יי איש מלחמה:
 ח' אמרו לאלהים פעל ועשה הכל בידו לגדל ולחזק
 לכל אליו ישברו עיני כל ועיניו משוטטות בכל
 ז' לכן יתגאֹה עליון על כל:
 ח' אמרו לאלהים צדיק בכל דרכיו ישר מציץ
 מחרביו

זה, שמונת ט"ז. ס. סובל, עש"ה דברי' ל"ג ו'. שומע, תהלים ס"ט ל'. מאזין וכו'.
 עש"ה ס"ב כ"ה. אהי, דברים י"ט ו'. ע. עזו, תהלים כ"ד ח'. בוקם, נחום א' ב'.
 מכרית, עש"ה שמונת ט"ז ו' ושעיה ל"ז כ"ד. ה' איש מלחמה, שמונת ט"ז ג'. פ. פעל,
 עש"ה ישע' מ"ד כ"ד. בידו, דה"א כ"ט י"ב. חליו, תהלי' קמ"ה ט"ה ועיניו, דה"א
 ט"ז ט'. עליון, תהלים פ"ג י"ט. צ. צדיק, שם קמ"ה י"ז. ישר מציץ, שיר כ"ט.

ק' דמרוס ליעוט הקציון חיהק, דעסען מנדעקען בלייבט חוץ עוויגע לייטען!
 ס' ח' וקבפרייזעט גקטט! ער חיוט דער ערהקטער דער קבערן חוזה
 חונטערן וועט, ער ערהקט דוח מרוען, ער פערניוואט דמו קלמגען
 דער בעטענדען, ער שערקט חוץ דמו געטרייח דער פלעטערדען.
 ק' דמרוס ליעוט הקציון חיהק, דער
 גקטטער גקטט, דעק העררן מלוער העררן!

ע' ח' וקבפרייזעט גקטט! ער חיוט וקבטג חוזה ויעגרייך, חיון העלר חיון
 סטרייטע, רחמנעקלן געגען זיינע פיינדע חוזה גרייטג; ער רייבט זיינע
 ווידערקעכער חוץ חיון פערלנווייפלונג, טקבט ווידער יום חיוט כרויזענדען פלעטערדען
 ק' דמרוס ליעוט הקציון חיהק, דעק עוויגען, דעק העררן דעק קריעגן!
 פ' ח' וקבפרייזעט גקטט! ער ווירקט חוזה טהוט מלוען, חיון זיינער הקנד
 חיוט דוח גרמטע חוזה טמקרקע פון מלוען, לו חיהק המכרען דוח
 חויען מלוער, חוזה זיינע חויען דורכטויען מלוען.
 ק' דמרוס ליעוט הקציון חיהק, דעק הקבטען חויער מלוען!
 צ' ח' וקבפרייזעט גקטט! ער חיוט גערעכט חיון מלוען זיינען וועגען

מחרביו חפץ בעם ממלכיו יי' שו ארץ מברכיו
 ז' לכן יתגאֹה ברכו יי' כל מלאכיו:
 ח' אמרו לאלהים קורא הדורות מראש מגיד אחרית
 מראש בחר באם דלת ראש עזו יום יום להרוש
 ז' לכן יתגאֹה המתגשא לכל לראש:
 ח' אמרו לאלהים דם ונשא שוכן עד בטחו בו עדי
 עד בבורו בסוד קדושים ועד ולעם קדושו נועד
 ז' לכן יתגאֹה הכוביט לארץ ותדעד:
 ח' אמרו לאלהים שבילו במים רבים שמיו מרעיה

חפץ, עש"ה ישעיה ס"ב ד'. יורא, תהלים ל"ז כ"ב. נרכו, שם ק"ג ב'.
 ק. קורא, ישעיה ט"ח ד'. עגיד, שם ט"ו י'. נחר, עש"ה תהלים קל"ה ד'.
 נחר נחום דלת ראש, נחר נכנסת ישראל שהיא דלת משפר, כדכתיב נח
 נחר ה' לא מרנכם... כי אחס המעט מכל העמים (דברים ז'). דלת,
 ל' דלות, וראש ל' מספר כמו כי חסא חס ראש, והפירוש הוא עיקר,
 וכמוהו יסד הפייטן ביולי למרשת שקלים, אל מתנשא לכל לראש נחר נחום
 דלת ראש. עזו, עש"ה ישעיה כ"ח ב'. המתנשא, דברי הימים ח' כ"ט י"א.
 ר. דם, ישעיה כ"ז ט"ו. בטחו, שם כ"ו. כבודו, תהלים פ"ט ח'. קדושו,
 וי"ג קרובו. נועד, שמונת כ"ה כ"ב. הכוביט לארץ ותדעד, תהלים ק"ד ל"ב.
 ש. שבילו תהלים ע"ז כ'. שמיו מרעיה, עש"ה ישעיה ט"ה ח' ורמיה י"ד כ"ב.

חוץ דען גערעכטען חיוט ויון בליקק געריכטעט! ער חיוט חיינען פלוקע
 גענייט, דמו חיהק הולדיגט; זיינע געזעגעטען ערבען דמו לחה
 ק' דמרוס ליעוט הקציון חיהק, דעק מלוגע
 רעכטען! חיהק, זיינע ענגען, בעגדעיעט חיהק!

ק' ח' וקבפרייזעט גקטט! ער רופט דוח געטלעכטער הערפער פון חכבט
 יון, ער פערקוינדעט דמו ענדע חס חכבט, ער הקט יין חיון לחה
 מרוען פלוק ערקרען, זיינע מלומכט טקגיד לו פרייטען.
 ק' דמרוס ליעוט הקציון חיהק, דעק ערהקבען חכבטען חויער מלוען!
 ד' ח' וקבפרייזעט גקטט! הקד חוזה ערהקבען בעווקהנט ער דוח חונטע
 זינקיט; זיינע פלעטרויען פיינדען סוטל ביוח חיהק חיון עוויגקייט!
 ער הקט זיינער מחויעטקט רעזירען חיון כקער יענער הייליגען (ענגען) —
 דק ווקהנט ער חונטער חיינען פלוקע, דמו ער געהייליגט.

ק' דמרוס ליעוט הקציון חיהק! ער
 טויט דוח ערדע חו, יום בעכט!
 ש' ח' וקבפרייזעט גקטט! ויון פפער געהט דורך גרמטען געווקסער, זיינען

רביבים. שמו מיוחדים שחר וערבים. בשער בת רבים.
 ז' לכן יתגאה יי צבאות יושב הכרבים:
 ס' אמרו לאלהים. תהלתו מלאה הארץ. מעביר כליון
 וחרץ. משיב אפ וחרון וקרח. שוע מחנניו ירץ.
 ז' לכן יתגאה יי אדנינו מה אדיר שמו בכל הארץ:
 ס' ובכן מה נורא מעשיך: (י' ובכן גדלים מעשי אלהינו):

ע"ס א"ב.

ס' מעשה אלהינו. אין מי בשחק יערך לו. בבגדי אלים
 ידמה לו. גבוהים עלה למושב לו. דרי גיא כחגבים למולו.
 ז' לכן יתגאה הצור תמים פעלו:
 ס' מעשה אלהינו. המושל ופחד עמו. והרבה פדות
 עמו

בשער בת רבים, נבתי כנסיות. ה' נבחות, ש"ב ו' ב'. ח. תהלתו, ישעיה
 מ"ב י'. טעביר. משיב חף וכו', ע"ה תהלים ע"ח ל"ח. שוע, ע"ה, יעמל
 אל חלום ויראם (חיוכ ל"ג כ"ו). ה' אדונינו, תהלים ח' י'.
 מעשה אלהינו. חין מי, ע"ה תהלים פ"ט ז'. גבוהים עלה, השמים
 כגבוהים העלה למושב לו. דרי גיא, יושבי הארץ, ע"ה ישעיה מ' כ"ב.
 כבור, דברים ל"ב ד'. העל, חיוכ כ"ה ב'. והרבה פדות, תהלים ק"ל ז'.

היחזקאל ענטשטרחטען רעגענגיסע! פריה חזק ספקט ווירד דעם נחשטען
 זיינער חייבהייט געהויריגט חין דעם פֿאָקטען גרעסער פֿערמאָלונגען.
 ק'. דמרוקן ליענט העכצין חיהק, דעם עוויגען, נכחו, דעם טהרמנער חוץ כרוכי!
 ח' ח' לִמְכַּפְּרֵי־וַיִּשְׁמַח גִּתְּט! פֿאָלז חיוט דים עררע זיינען רוהט! ער בעפרייט
 זיח פֿאָלז פֿערדערבען חזק חונהייל, ער בעימפֿעטיגט זיינען חונווילזען חזק פֿער-
 דערבענדען לִמְרָן חזק חזק פֿאָלזען זיינער חִבְּבֵטֶר חוּט ווההגלעפֿאָלזען חו-
 ק' ח' דמרוקן ליענט העכצין חיהק, גִּתְּט, חונוערק
 העררן! וויח רוההפֿאָלז חיוט דיין נחשט חוץ עררען!

ח' מעשה. טהטען חונוערען גִּתְּטען. קיינער חין וווקען גלייבט
 חיהק, חונטער היחזקען ווִּחְטען חיוט חיהק קיינער קהלוק! יענע קהטען
 קהט ער לו זיינען יטלע ערהקבען, דים בעוהמנער דער חונטערזעלט
 זיכר וויח היחזקעקען חיהק!
 ק'. דמרוקן ליענט העכצין חיהק, דעם טפֿפֿער! זיין טהון חיוט קהנע פֿעהל!
 ח' טהטען חונוערען גִּתְּטען. ער חיוט דער בעוויטלער דער העכזען חזק
 טרעקקלזען געווקט; דמך חיוט דער ערלונגע פֿעלז בייח חיהק, דמך סרייען

עמו. זעק ולחש עמו. חש ומאזין ממרומו.
 ז' לכן יתגאה יי צבאות שמו:
 ס' מעשה אלהינו. טרף נתן ליראיו. יוכילו שי
 למוראיו. כתי גדודי צבאיו. לא ישורו כבוד מראיו.
 ז' לכן יתגאה הנה עין יי אל יראיו:
 ס' מעשה אלהינו. מלאכיו עשה רוחות. נקדש בשירות
 ותשבחות. סוכת שפיכת שיחות. עונה ומעמיד רוחות.
 ז' לכן יתגאה אלהי הרוחות:
 ס' מעשה אלהינו. פודה משחת עמוסיו. צור יודע
 חוסיו. קדוש מפליא נסיו. רחום למרציו ומכעיסיו.
 ז' לכן יתגאה ורחמיו על כל מעשיו:

חז, טסכר. ה' נבחות שמו, ישעיה מ"ח ב'. טרף, תהלים ק"ח ה'. יוכילו,
 שס ע"י י"ב. לא ישורו, לא יוכלו לרחות. הכה, שס ל"ג י"ח. מלאכיו, שס
 ק"ד ד'. סוכת, שוטע ומקבל, ל' הסכת ושמע (דברים כ"ו ט'). שפיכת
 שיחות, לשון ולפני ה' יסוך שיחו (תהלים ק"ב ח'). עונה וכו', לשון ענני
 נמרחק יח (שס ק"ח ה'). וכו' רוח והללע יעמוד (אסתר ד' י"ד). פודה,
 ע"ה חיוכ ל"ג כ"ד. עמוסיו, ישראל. לור, ע"ה נחום ח' ז'. למרציו ומכעיסיו,
 למרצים חותו וגם למכעיסים לו, וכמו שז"ל. ורחמיו, תהלים קט"ה ט'.

חזק קלחגען זיינען פֿאָקטען חזק ער חילענד: חין זיינען היחזקען!
 ק'. דמרוקן ליענט העכצין חיהק, ויין נחשט חיוט עוויגען לנחות.
 ח' טהטען חונוערען גִּתְּטען. זיינען פֿערערהרען גיבט ער חונטערהקט;
 זיח ברינגען געטענקע זיינען פֿארטבֿהרען טעשטען. פֿערמאָלונגען כֿהרע
 היחזקען טהמערען פֿערמאָלען ניכט, זיינער חִיבְּבֵטֶר געטעקט לו טויען.
 ק'. דמרוקן ליענט העכצין חיהק! דעם עוויגען חויער סוים חוץ זיינע פֿערערהרען.
 ח' טהטען חונוערען גִּתְּטען. גייטער נחשט ער לו זיינען כֿהטען; חיהק
 זיינען ויח הייליגע זייערער חזק לִחְבֵּטֶר: ער פֿערניחשט וועה-
 קלחגען געבעטע, חִנְטוֹחֵטֶר חזק פֿערטחֿפֿט חוין.
 ק'. דמרוקן ליענט העכצין חיהק, דעם גִּתְּט דער גייטער.
 ח' טהטען חונוערען גִּתְּטען. ער ערלוקט חוין דער גרופֿט, דים זיך חיהק
 חִיבְּבֵטֶר, ער קענט, דים חיהק פֿערטויען. חִבְּבֵטֶר זייען ווהזערט טהוט
 ער, דער הייליגע! ער חיוט גִּתְּטען דעם גִּתְּטען זייען חזק דעם לִמְרָן עררען.
 ק'. דמרוקן ליענט העכצין חיהק; ער ערברחט זיך מללער זיינער ווערען.

כיום קבלות אשכנז מדלגים זה.
 מעשה אגוש. תחבולותיו מזמה. שבתו בתוך מרמה. רפידתו
 רפה. קבור בסעיף אדמה. ואף יתגאה אדם להכל דמה: אבל
 במעשה אלהינו. שומע שועות. שועה ערך שועות.
 תורותיו משעשעות. תכסיוסו כובע ישועות.
 ח' לכן יתגאה האל לנו אל למושעות:
 ח' ובכן לגורא עליהם באימה ועריצו:
 ע"ס א"ב.

ח' אשר אמין תהלתך. באילי שחק. בברקי גנה.
 בגדודי גבה. בדמומי דקה. ח' וקדשתך בפיהם:
 ח' ורצית שבה. מהומי כהגש. ועורכי שוע. זועקי
 תחנה. חוכי חגינה. ח' והיא כבודך:

זועה ערך זועות, יסעה אל העורכים זועתם לפניו. תורותיו משעשעות.
 כמו חני תורתך זעזעתי (תהלים ק"ט ע'). תכסיסו, הודו וזכו כובע ישועות.
 כדכתיב וכוונת יאזעב ברחשו (ישעיה כ"ט י'). תכסיס, ל' הוד והדר, מלאכה
 ברכות פ' ח'. וי"א שהוא כמו טכסיס (Taxis) נט'. הא לכו, תהלי' ס"ח כ"א.
 אשר אומץ. הכרחו הראשון זכפיוט עונה על המלאכים והשני על ישראל וחזק
 חלילה, והעם אע"פ שאומץ תהלתך וקדושתך כפי מלאכי מרום מ"ט רזית שנה
 מבני חלוק. דברשי גובה, כ"ל, כי נפחדו בך ברכים ע"מ דבר ודברים,
 וטעמו במלאכים אשר גובה להם כנרק כדכתיב זכפיוט כמראה בך ועיניו
 כלפדי ח' (דניאל י' ו'). נגדודי גובה, נחיליות של גובה, כדכתיב וגובה
 להם (יחזקאל ח' י"ח). כדמומי דקה, ע"ה ואחר האז קול דממה דקה (מ"א
 י"ט י"ב), וכדאי' במסכת ברכות דף כ"ח, גודלח תליחא הוא שתקא. וכלית
 שנה טעמי כנגז, מירחל הכאים בהטיה וכנגז אל בית אלהים, לזון ככית

ח'. טהטטט חונערטו גהטטטט. ער ערההרט דה: פלעהט, פערניחט
 דוח מן מיהו געריכטטטט געבעטט; ויינע לעהרען וינד ערמטלענד, ויינע
 פערמירטונגען חיון העלן דען טרויטע!
 ק"ה. דחרונ ליעטט תהיין, מיהן; ער חיוט
 חוני חונער גהטט, חיון גהטט דער הילפע.
 ח'. אשר. חקטטיג ווירד דיון רהקן געפרייעטן חונטער היינלישטן וחקטטט
 חונטער בליטלסטריהערען וועטן, חונטער העערען פון חונטערטעליכער תהע
 ק'. חיוטער פיהרען ויח דיינע הייליגקייט חיון חונער.
 ח'. דחק געפוןט דיר ווהל חיון לקב חיוי דען חונער פלעהט חונער
 היינלישטן, דוח געבעטט פערמירטונגען, חוס ערמירטונגען פלעהט חונער
 גונט פערטרויען — ק'. חונד דיעו גערייכט דיר לור עהרע

ח' אשר אמין תהלתך. במפסרי טהר. בידון ידון.
 בברוכי כבוד. בלגיוני להב. ח' וקדשתך בפיהם:
 ח' ורצית שבה. מהומי ימים (כ"ה ע"ס). נשויי טובה.
 שבעי רגז. עגומי נפש. ח' והיא כבודך:
 ח' אשר אמין תהלתך. בפליאי שמות. בצבאות עירין.
 בקדושי קדם. ברכב רבתיים. ח' וקדשתך בפיהם:
 ח' ורצית שבה. משוקרי רלתות. שופכי שית.
 תובעי סליחה. תאבי כפרה. ח' והיא כבודך:

אלהים נהלך ברגז (תהלים כ"ה ט'), וכתיב עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו
 (ישעיה מ"ג כ"א). נעפסרי טהר, נגנידי טהרה ופיוני מלאכים הטוהרים.
 בידון ידון, ע"ה מלכי כנאות ידון ידון (תהלים ס"ח י"ג). בלגיוני
 להב, בחיילות להכות אז. מטעמי עמים, מכן אדם שהוא קלר ימים. ויש
 גורמים מטעמי עמים, ורעו לישראל, ע"ה כי אדם הטעט מכל העמים
 (דברים ז' ו'), וכתיב עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו (ישעיה מ"ג כ"א); וגירסא
 זאת מסתברת יותר. עכאוי טובה, ל' נשיתי טובה (איכה ג' י'). שבעי רגז,
 כדכתיב אדם... קלר ימים וזנע רגז (איוב י"ד א'). בפליאי שמות, במלאכים
 שטם טכוסה, כדכתיב לטה זה תחלל לשטי וכוה פלחי (זפתים י"ג י"ח).
 עירין, ל' נגזרת עירין פתגמא (דניאל ד' י"ד), ונקראו המלאכים עירין על שאין
 להם שינה וכס עירין תמיד. ברכב רבתיים, ע"ה רכב אלהים רבתיים
 (תהלים ס"ח י"ט), שוקדי דלתות, ישראל הדופקים על דלתותיה, ל' לשקוד
 על דלתותיו יום יום (משלי ח' ל"ד). תאבי כפרה, בעתחויס לכפרה.

ח'. חקטטיג ווירד דיון רהקן געפרייעטן חונטער תטהערישטן פירטטט, חונטער
 סטטט ווהנדעלערען ענגטן, חונטער הערליכען כרוכים, חונטער לעגיקטען
 פון פייטלעכטטט, ק'. חונד חיוטער פיהרען ויח דיינע הייליגקייט חיון חונער.
 ח'. דחק געפוןט דיר ווהל חיון לקב חיוי דען חונער פלעהט דער קורלעט
 בענדט, מירטעליגען, מיהעפוןט חונד חיוס פערמירטונגען —
 ק'. חונד דיעו גערייכט דיר לו עהרע.

ח'. חקטטיג ווירד דיון רהקן געפרייעטן חונטער חונטענכערען (*), חונטער טהמירען
 פון עירין, חונטער חורמטטן הייליגען, חונטער חירימירען היינלישטן וחקטטט
 ק'. חונד חיוטער פיהרען ויח דיינע הייליגקייט חיון חונער.
 ח'. דחק געפוןט דיר ווהל חיון לקב חיוי דען חונער פלעהט דער פלעיסיגען
 בענדט, דיינער פלעהטט, דוח ויך חיו געבעטט ערעיטטט, חוס פעררגע
 בוג ביטטט חונד ויך נחך פערלייגען ועהען —
 ק"ה. חונד דיעו גערייכט דיר לור עהרע.

(*) דוח נחטטן דער ענגטן המנגען פון מיהרער יעדעוואמליגען בעסטיוואנג חב.

והפאָר לחי עולמים: חלקה וּהלבוֹב לחי
 עולמים: המלוכה והממשלה לחי עולמים:
 הנזיר והנצח לחי עולמים: השגוי והשגב לחי
 עולמים: העז והענוה לחי עולמים: הפרות
 והפאר לחי עולמים: הצבי והצדק לחי
 עולמים: הקריאה והקדשה לחי עולמים: הרון
 והרוממות לחי עולמים: השיר והשבח לחי
 עולמים: ההחלה והתפארת לחי עולמים:

סוגרים הארון.

וּבְכֵן נִאֲמִירָה אֱלֹהֵינוּ בְּאִימָה:

ע"פ א"ב כפול.

נִאֲמִירָה בְּאִימָה. מ' נִבְרַךְ בְּבִינָה: מ' נִבְרַךְ בְּגִדְלָה.
 מ' נִבְרַךְ בְּרִשָׁה: מ' נִבְרַךְ בְּהוֹדָה. מ' נִבְרַךְ בְּעִידָה:
 מ' נִבְרַךְ בְּזִמְרָה. מ' נִבְרַךְ בְּחִלָּה: מ' נִבְרַךְ בְּמִיָּה:
 מ' נִבְרַךְ בְּרִאָה: מ' נִבְרַךְ בְּכִרְיָה. מ' נִבְרַךְ בְּלִמְיָה:
 מ' נִבְרַךְ בְּמִלְכָּה: מ' נִבְרַךְ בְּנִשְׁבָּה: מ' נִבְרַךְ בְּשִׁרָה:
 מ' נִבְרַךְ בְּעִנּוּה (כ"א בְּעִנּוּה): מ' נִבְרַךְ בְּפִצְיָה.

נצלצלך

הלקח, הלמוד, ומלאנו מלת לקח כדרך עם מלת בינה, וידעו תעו רוח בינה
 ורוחנים ילמדו לקח (ישעיה כ"ט ל'), וזהו והלבוֹב שהוא כנוי חל הדעת, ל'
 ואיש כבוד ילכב (חיוב י"ח י"ב); ועוד יש לפרש לקח ל' מתק העאמר, כפי
 ר"ק בשרש, ולבוֹב ל' חכום, סגורת לבנתיו (שיר ד' ט'), וטעמו מתקת הדבור
 והחכום רחוי לו לבדו ית' השגוי והשגב, כ"כ בכ"י וכן עקר, ל' כן חל
 שגית (חיוב ל"ו כ'), ול' וכנגד ה' לבדו (ישעיה כ' י"א). הלכו וכלדק, ל' כני
 לבדק (ישעיה כ"ד ט'), ענין חפץ ולכון. הקריאה והקדשה, עש"ה וקרא זה
 חל זה ואמר קדוש (סו"ג). הרון, ל' רנה, כמו ירוננו גאון ה' (שם כ"ד י"ד).
 נאמירך, ל' אמרו לחללים, לעיל דף ל"ט ב'. מודק, ל' הודאה. בעידה,
 בוועד וקבל. נחסיך, גיד חוסן וחוקף שלך. נטעיך, נאחך נטעו טעם ודעת.
 כלכנך, נחנך, ל' לבנתיו (שיר ד' ט'). כלכחך, ל' כלוח ככלי שיר. בענוה, ויג

מ' נצלצלך בצהלה: מ' נבדישך בקריאה. מ' נרוממך
 ברננה. נשוררך בשבחה. נתמידך בתהלה: ^{רננה}
 מ' ובכנ רוממוי אלהינו והשתחוּ ^{עזרה}
 ליהם רגליו קדוש הוא:

טיוט ע"פ א"ב.

מ' רוממו אל מלך נאמן. מ' קדוש הוא פרוך בכל זמן:
 מ' רוממו גומל חסדים. מ' קדוש הוא דתותיו דודים:
 מ' רוממו הנקדש בצדקה. מ' קדוש הוא ומאזין צעקה:
 מ' רוממו ורת שחקים. מ' קדוש הוא חבו ממתקים:
 מ' רוממו טוב לכל. מ' קדוש הוא יודע הכל: מ' רוממו
 פבור אומר כלו בתיכלו. מ' קדוש הוא להקדישו ולעלו:

בעניה, ל' טענה, דוגמת כפיתתה ונכלה. כלללך, ל' כללוהו כלללי טעם
 (תהלים ק"ח ה').
 ובכנ רוממו כ' חללינו וגו' (תהלים ל"ט ה').

דודים. חנינים, כדכתיב, הנחמים מזהב (תהלים י"ט י"א). הנקדש
 כלוקה, עש"ה ביציעה ה' ט"ז. ורת שחקים, חכן שחקים נורת, כדכתיב
 ושמם נורת חכן (ישעיה ט' י"ב), והשיתן ננה טעמו פעל, ע"ד שכל
 חל ידיו, (נראית ט"ח י"ד) מן שכל. חבו טעמקיס, חחר לאל ית' נזיר ה'
 ט"ז. וכת' רפה נס"ט. חחרון, כבודו, תהלים כ"ט ט'. ולעלו, ל' עלוי ורוממו.

ובכן. ערהבעט דען, עו"ג, חוטרען גמטט, בעטעט מן
 פֿחַר ויונער פֿיסע טעמעל. ער חיוט הייליג! ^{טעטעטעט}
 מ' רוממו. ערהבעט גמטט, דען טרויען קחיג! ^{טעטעטעט}
 ק' ער חיוט הייליג, געבעטעוויט חיון מללען לייטען, ^{טעטעטעט}
 מ' ערהבעט דען ערליגער מללען ווהלטתעטען! ^{טעטעטעט}
 ק' ער חיוט הייליג, וינע געוועלטע וינר ומחוטתעטען! ^{טעטעטעט}
 מ' ערהבעט דען דורך גערעכטיגקייט געהייליגטען! ^{טעטעטעט}
 ק' ער חיוט הייליג, חונד פֿערניחט געבעטעטעטעטעט. ^{טעטעטעט}
 מ' ערהבעט דען ווהלבער דער הייוועל! ^{טעטעטעט}
 ק' ער חיוט הייליג, וינע ווהרטע וינר יום. ^{טעטעטעט}
 מ' ערהבעט דען מלליגטעטעטעט. ^{טעטעטעט}
 מ' ערהבעט חיה, חיון דעטעט פֿחלומט. מללען חו"ט טעטעטעטעט. ^{טעטעטעט}
 ק' ער חיוט הייליג, חיונער הייליגקייט ערהעבעט, חיונער הייליגקייט ערהעבעט!

י' רוממו מונה מספר לפוכבים. י' קדוש הוא נצב
בעדרת ברוכים: י' רוממו סובל בזרועו עולם.
י' קדוש הוא עוזו ומכל געלם: י' רוממו פודה וחונן
ידידים. י' קדוש הוא צדקתו שמים מגידים: י' רוממו
קרוב לקוראיו. י' קדוש הוא רוצה יראיו: רוממו
שומע תפלות. קדוש הוא תפארתו במקהלות:

י' ובין רוממו ייאלהינו והשתחו
להר קדשו כי קדוש ייאלהינו:

מיוסד ע"ס א"ב.

י' רוממו אדיר ונורא. י' קדוש הוא ברוחו שמים
שפורה: י' רוממו גדלתו בקהל ישרים. י' קדוש הוא
דובר צדקות מגיד מישרים: י' רוממו הנערץ בקדשה.
כי

מונה, תהלים קמ"ז ד'. נלכ וכו', עש"ה תהלים פ"ח. סובל וכו', עש"ה ומתח
זרעת עולם (דברים ל"ג כ"ז).
ברוחו שמים שפורה, לשון הכתוב נאיוכ כ"ו י"ג, ועם שפורה חלל כפי' רש"י.

ח' ערהבעט חיהו, דער דער סטערנע למהל בעטטיאט!
ק' ער חיוט הייליג, וויילט חין כתרעו פון כרוכים.

ח' ערהבעט דען ערהמלטר דען וועלטמלל!

ק' ער חיוט הייליג, וועלטיג חונד חונבעגרייפליך!

ח' ערהבעט דען ערמלטר חונד בעגנמדיגער דער פרחממען!

ק' ער חיוט הייליג, וויינע גערעכטיגקייט פערקינדען דיה היממעל.

ח' ערהבעט חיהו, ער חיוט וויינע מנרופערן נמהל!

ק' ער חיוט הייליג, גנמדיג דענען, דיה חיהו עהרפירכטען. ערהעבט חיהו, ער ער-
המרט געבעטע! הייליג חיוט ער! חין פערממעלעטען כתרען ערטמט ויין רוהט!
ובכן. ערהעבט דען עוואגען, חונבערן גמטט, פמללט היו לו וויינעט
הייל'גען בערגע, דען חונבער גמטט, דער עוואגען, חיוט הייליג!

ח' רוממו. ערהעבעט דען וועלטיגען חונד פורכטבמערן!

ק' דען ער חיוט הייליג; ויין הויך ערהייטערט דיה היממעל.

ח' ערהעבעט חיהו, ער לייגט וויינע גרמטע רערליכען געווינדען!

ק' דען ער חיוט הייליג, ספריכט טוגענד, פערקינדעט רערליכקייט.

ח' ערהעבט דען פורכטבמער הייליגען!

י' כי קדוש הוא והלכו בקדשה: י' רוממו זוכר ברית
אבות. י' כי קדוש הוא חוצב להבות: י' רוממו טהור
שולח ברכים. י' כי קדוש הוא יוסד ארקים: י' רוממו
בסאו הכין בשמי רומה. י' כי קדוש הוא לזכר חכמים
בערמה: י' רוממו מונה בעב פשעים. י' כי קדוש הוא
נותן יד לפושעים: י' רוממו שגיא שניו לאין חקר. י' כי
קדוש הוא עשתונות חוקר: י' רוממו פודה גפש עבדיו.
י' כי קדוש הוא צדיק קשט מעבדיו: י' רוממו קונה
שמים וארץ. י' כי קדוש הוא רם הפביט לקצות
הארץ. רוממו שוכן ער וקדוש שמו. כי קדוש הוא
תהלתו בשמו:

והלכו בקדשה, עש"ה הליכות אלי מלכי נקדש (תהלים ס"ח כ"ה). שולח ברכים,
עש"ה נאיוכ ל"ח ל"ה. ארקים, ארזות. לזכר וכו', חיוכ ס' י"ג. טהור, עש"ה
בישעיה מ"ד כ"ב. נותן יד לפושעים, נותן ידו להם לקבלם בתשובה. שגיא שניו
וכו', עש"ה סן אל שגיא ולא נדע מספר שניו ולא חקר (חיוכ ל"ז ב"ו). עשתונות,
מחשבות. קושט, חטת, כמו להודיען קושט אמרי חטת (משלי כ"ב כ"א). שוכן
ער וכו', ישעיה נ"ו ט"ו.

ק' דען ער חיוט הייליג, הייליג ויין ווענדען.

ח' ערהעבט חיהו, ער געדענקט וויינע: בוכדען חיוט דען פמטערן!

ק' דען ער חיוט הייליג; חיהו ענטערמלען פיינרפמלען!

ח' ערהעבט דען ריינען, ער סיעסט דיה בליטלע חב;

ק' דען ער חיוט הייליג; ער גרינדעט דיה ערדע.

ח' ערהעבט דען טהרמבער חין ווענען תהען!

ק' ער חיוט הייליג, פערסטריקט דיה וויינען חין קליגען.

ח' ערהעבט חיהו, ערמסט חונבערע היסטעממען ויין וועלען היסטעווינדען;

ק' דען ער חיוט הייליג, רייכט דען היסטעממען וויינע תהנד.

ח' ערהעבט חיהו, דעסען תהרעממען חונבערליך חיוט!

ק' דען ער חיוט הייליג, ער ערגרינדעט מלל געדמקען.

ח' ערהעבט דען ערמלטר דער וועלט וויינער דיענער.

ק' דען ער חיוט הייליג, גערעכט חונד טהמטענטרייח;

ח' ערהעבט דען סמפער דער היממעל חונד דער ערדע!

ק' דען ער חיוט הייליג, דערמלערהמבעט! ער חובערשט דער ערדע ענדען!

ח' ערהעבט דען בעוועמלעך דער חונבערליכקייט! ויין נחמט חיוט הייליגער,

דען ער חיוט הייליג; ויין רוהט סטיווט ויין וויינע נחמט חיוט!

זרתי וזה מרעף גמפי אנליו. ופי שמי טרה
תפו לרגליו. חלים חתים חפזים אימים ברגליו:
י' ובשתיים יבסה רגליו: זה.

י' טסים וראים בדרמיון גשר מעופף. טיסתם בפזק
סביבכם לעופף. ישמיעו חפזי במשלחת קונם להתעפף:
י' ובשתיים יעופף: זה.

י' כסויי שש שש יעריצו בלאט מחזה. בביר ורב
בח ושפל יחזה. להעריצו בפחד גרשים זה מחזה:
י' וקרא זה אל זה: זה.

י' מושל עלם בגבורה עש כל במאמר. מניעים אמות
הספים קדשתו לומר. נוצצים נוגהים לפניו ינעימו
מאמר: י' וקרא זה אל זה ואמר: זה.

י' שרפי הוד יכתירו גזר לקדוש. סלו לרובב בערבות
מרום וקדוש. עונים בלם באחד שלוש קדוש:
י' קדוש קדוש קדוש: זה.

עשה טעמו יגורו חלים (חיוב מ"א ט"ז). זרתי וזה, כנוי להשמים המזכירים
אשר נתכנו בזרת של הקב"ה, כדכתיב ושמם כורח חכן (ישעיה ט"ז). מרעף
ל' וזמקים ירעפו על (משלי ג' ב'), וזה נעפי אנליו, ל' מי הוליד חג ל' טל
(חיוב ל"ח כ"ח). וזי שמי טוהר, המלאכים המהורים אשר נשמים המהורים. תכו
לרגליו, ל' והם חכן לרגלך (דברים ל"ג ג'). עסים וראים, שניהם ל' התעופפות
במהירות ושניהם נופלים על הכנר המעופף, כמו כנר יטוש עלי חכל (איר' ט"ז כ"ז),
וכמו כאשר ידאה הכנר (דברים כ"ח ט"ז), כלפנים עפות (ישעיה ל"א ה'), כלס ת'
הש' כס': אשר תעוף (דברים כ"ז י"ז), כלפנים עפות (ישעיה ל"א ה'), כלס ת'
כל' עיסה. כנוק, ככתוב והחיות רלוט וזכ כמראה הכנוק (יחזקאל י"ד), כלס ת'
הננו וכו', עשה סתעלח כרקיס וילכו ויאמרו לך הנכו (חיוב ל"ח ל'), כלס ת'
כסויי גז גז, ככתוב גז כנפים גז כנפים לאחד וגו'. כלחט, מושל וכו',
טקנלים רשות, כדכתיב וקרא זה אל זה, ות' ומקנלני דין מן דין. מושל וכו',
תהלים ס"ז. עש, עשע' וכו', וינועו אמות הספים (ישעיה ו' ד'). כנפים
נוגה', יחזק' א' ו' ג'. פליאי וכו', אלפי אלפי ורבי רבנות גמפי פליאי, כדכתיב

י' פליאי אלפי אלפים ורבי רבואות. פוצחים חלל
וומרה לאלהי הצבאות. צור עולמים פתוך צבאו אות:
י' צבאות: זה.

י' קורא הדורות דר בשמי ערץ. קלות סערה
תעש דברו במרץ. רם וגשא דבר ויקרא ארץ:
י' מלא כל הארץ: זה.

י' שוכן עד וקדוש וגשגב שמו לבדו. שמים ושמי שמים
לא יכלכלו הודו. תקף תרשישים ואלים צר לכבודו:
י' מלא כל הארץ כבודו:

זה אל זה שואלים. איה אל אלים. אנא שוכן
מעלים. וכלם מעריצים ומקדישים ומחללים:

חין פפד"מ חזר חין ומהרערו קהלות ויירד דיעונו כיכס
גענוגט, ומהרערו וחוץ פתנגט ומהרערו ויירד דיעונו כיכס.

י' ויבן לה הפל יכתירו: (לא ויבן דין אמת אתה:)

י' ויבן לה הפל יכתירו: (לא ויבן דין אמת אתה:)
י' ויבן לה הפל יכתירו: (לא ויבן דין אמת אתה:)
י' ויבן לה הפל יכתירו: (לא ויבן דין אמת אתה:)
י' ויבן לה הפל יכתירו: (לא ויבן דין אמת אתה:)
י' ויבן לה הפל יכתירו: (לא ויבן דין אמת אתה:)

למה זה חשאל לשמי והוא פלאי (אפטים י"ג י"ח). כתוך נכחו חות, כמו שאל' ל'
למה נקרא לכתות? שהוא חות כתוך נכח שלו (מגינה דף י"ז ח'). קורא הדורות,
חלל לאל ית' ביסעיה מ"א ד'. דר, ל' דירה. כשמי חרץ, כמרומי החוקף,
וכענין חוקים כראי טונק (חיוב ל"ז י"ח). קלות סערה וכו', עשה רוח סערה
עשה דברו (תהלים קט"ח ח'). כמרץ, כמרוכה. רם ונשא וכו', עשה כמרוכה
ל' א'. שוכן עד וכו', ישעיה כ"ז ט"ז. לר, ילר. זה אל זה שואלים וכו', כדאיתא
במק' דר"א פ"ד. חנה שוכן מעולים, חנה הוא השוכן שמים? — מעולים,
חלל למרומי שמים לפי שהם נעלים ורעים.

ופגיעות חמש מאמש מעתדים. מול עבודות חמש
בעתודים. ולשמך מהודים. בכל עז ומאודים: וכלם
צמים ומתענים. יחד אבות ובנים. גדולים וקטנים.
בחורים ונקים. ומרבים חנונים. ומדברים תחנונים.
ועורכים רגלים. ומרגלים ומתחננים. לפניה אדוני
האדונים. לפדותם מכבד עונים. ולמחות פשעימו
בעננים. לשעות שועם מפועונים. להאזין מהם שיה
מענים. כי הם דלים ואכזרנים. ובצל מתלוננים.
ובאברתך מתגוננים. ובסתרך נצפנים. ובך נשענים.
ובעיני עבדים אדוני. ובעיני שפחה אלד גברתה
לך פונים. לתרבות למו פדיונים. לכבסם מצחן פדיונים.
להציל בצול ידונים. לשתק בעלי דינים. לאלם
מלשנים. לוטשי חצים וכו' וכו' להשיב חרב לגדנים.

ופגיעו חמש, תפלת ערבית וזכרי' ומוסף ומנח' ונעיל'. מעתדים, טכנים. עבודות
חמש, במס' יום דף ל"ב. בעתודים, כוונות. מהודים, ל' הודאה. מאודים, ל' וככל
מאודך. מלחן, מסרחון, ל' ותעל לחנתו (יחל כ' ב'). דפיונים, ל' דופי. להלל, להלל
לשקיע, ל' לללו כעוסר' (טו' ט' י'). כולל זיוני, כמולו יס' המי' הזיוני'. מלשני',

חין דוח נחט. פניך געבעט: פקראטען, נחך מלמה דער זינט געווארענען פניך
מפערדענטע, העבען זיך מנגערדעט, לויטען געווערן חונד הייטע לז בעטען,
חונד דיינען נחטען לז פרייען זיט מולער קרמט חונד מולען פערמאגען. מולע
זינד בוספערטיג, מולע פהטען, פהטער חונד זעהע, גרמס חונד קליין, ינד
חונד מולט, מולע ביטטעט חונד קלמט לז דיר, מולע זיגט דיר מן חונד פלעהט
חונד בעטט פהר דיר, הער מולער הערער, דמס דוח זיך בעפרייען ומקגעט
פון חיהרער זינדען לזוט, דמס חיהרע זיסעטהעטען זיך ומקגען דמהיטעווערען
ומקטען, דמס דוח חיהר ימאערגעטרייט חין דיינען הימאעלן פערנעהען
חונד חיהר וועהקלגען ערהערען ומקגעט. דען זיך זינד מרען חונד נחטה
זינדער, זיך זוכען דיינען טחטעטען סולן חונד דיינער פליגעל שירען —
נור דיינע דעקע קמן זיך שילען, נור דיינע שטיטעל קמן זיך ער
המלען. זיך קעכטע שויען חוץ דען העררן המד, זיך חיינע וממד חוץ
חיהרער פרייען המד, זיך שויען זיך לז דיר, ערווארטען ערווארטען, ערווארטען
ריינגונג חונד פערניכטונג חיהרער זינדען. מ, הייסע זיך שווייגען, חיהרע
געגנער! זיך פערטעוועטען, חיהרע פערליידער! זיך מולע געגען
זיך געלעגטען פלייען חונד מלען לזריקליעהען, חונד דמז שווערט ווערדע

לחגביר מליצי ישר וזכיונים. ולהחסים קטגורים עמחם
מדינים. וסדר סליחת מכינים. ודברי רצוי מכינים.
זכרית שלש עשרה מדות אופנים. אשר אלפת לנאמן
בחיונים. בעבור כבודך על פנים. בדרךך עם ציר פנים
אל פנים. וכל היום בם מתגלגלים ונאפנים. וערך והוי
משגנים. וצדקותיך מתנים. לזכר למו שלשת אתנים.
ויום קדוש חתונים. לחלצם מראש פתנים. להדריכם
מדרך מענים. לרלותם מדכוי תנים. להעלותם מבור
שאונים. לנתק מהם מוסרות שוטנים. לפצותם מלעג
שאונים. להצילם מגאיונים. להשיב שבותם פיונים.

מלשנים. וכוונות, רמחים. לנדים, תיק חתרכ. וזכיונים, ל' זכות. חופנים,
עסדים על חופנס. חלפת, למדת. לחטון, למטה. בעבור כבודך וכו', כדמח
הי' בעבור כבודי וגו' (שמות ל' ג' כ'). ונאפנים, ל' חופן וגלגל. משכנים, מדכוי.
עמנים, מספרים. שלשת חתנים, האכות. יום קדוש חתנים, רומן ליום מתן חור.
טרח פתנים, רומן למקטרג. מדכוי חתנים, עז' כי דכיתי במקום חתנים (תהלים
ע"ד ב'). לפנותם, להללם, מלעג שאונים להללם מגאיונים, עז' הלעג האכזרים
הנזון לגאיונים (תהלים קכ"ג). מחופת דראוניהם, ל' החופת גייתן כנס (ירמיה' ל"ב),

חין דוח שידע געטעקט! נור יענען רעדליען רעדנערן, דוח גיכונטיג
פון חיהנען טפערעלען, פערלייע קרמט, דען פערליידערען חבער, דוח
טר רעכטען ומולען, פערטעטע דען חונד. לז דיענען ענטלעוועק
חבען זיך געבעטעפמאעלן מנגערדעט, ומקדוך דוח לז ערלעהען
ביט. — זיך טפערעלען דיינע דריילעהן חוכו ומכרען במרען מדות
(חייגענשפוטען) חוין, דוח דיינען טרייען (מס) חין יענער ערטיינג
מפערנעכערטעטען, מול דיינע הערליכקייט מן זיינען מנגעוויכט פערחיבער
למך, ומכייב דוח דיר זיט חיהר חונטערערדעט המוט. דיענע דיינע געטע
זינען חייגענשפוטען זינד דער הויפטפונקט, חונד דען זיך חייטע דרע
הען חונד ווערען. זיך געטענהען חיהרע זינדען חונטער בעטעמדיגער
ערווארטען דיינער טוענערען חונד דער פערמאגייט דער סטעמאקטער
חונד דען פערמאגונטעטען (מתן חור), חוץ דמס דוח זיך עררעטען
מקגעט פון דער קטעטעמולע (חייגעבונג דער זיך כרע) חונד
דען קוואלען פלמגען, זיך לז ערלעטען חוין דער דרעכענווארטען חונד
הערוואלעטען חוין מקרערערובען, זיך פון דען פערטען דען פער
חיהרען לז בעפרייען, פון ספערטע דער חייבערמאגייטען חונד
דער פערמאגונג דען טרמטליגען, זיך נחך חיהרער היימטה לזריקע

למלטים מתפת דראונים. מלחט מתהפכת בדמיונים.
 רשפי להב ועשונים. מדורת אש ואורים עשנים.
 לנצחך בשיר בעל שושנים. ורבותי קדש צבא עליונים.
 בשורם כי תצדיק בנים. אשר לעבדים לך נקנים.
 יתמחו זה לזה בתמוהנים. ובתי בתים המונים המונים.
 ישמיעו ויאמרו בארש שונים. מי אל כמוך נשא
 עון זרע אמונים. ועבר על פשע נטעי בעמנים. אשרי
 העם שפכה לו עונים. ואשרי הגוי אשרי אלהיו רבנים.
 ויקדשך עליונים. ויעריצוך תחתונים. ע"ס א"ב כסול. ואז
 אלים ואדירוך. ברכים יברכך. גרודים יגדלוך.
 דולקים ידרשוך. המלה יהדוך. ותיקים יודוך. זבים
 יזכירוך. חילים יחסנוך. טהורים יטעימוך. יקרים

ול' וכו' דרחוק לכל נצר (ישעיה ס"ו כ"ד), וכתיב כי ערוך מחטול תפתה
 גם כח למלך כוכן העמיק הכתיב מדורתה חז ועלים הרבה נאמרה ה' כחל
 גפרית כוערה נה (ס"ו ל' ג'), והו' רשפי להב וכו'. נטעי נעמנים, חזר
 לישראל נשעיה י"ז י'. ואז אלים ... נקרים וגדודים וכו', כל אלה תארים
 למלאכים. ויחידוך ויברכך ויגדלך וכו', כלם לשונות של שנה חס.

לפי הרעון חזר ונחלוספרטען פון דער הולענסטערמחנה פון דער פלומה
 ווערען קויגע דעו סווערטען, דעו ייד חומוחולט, פון דעמפענדער
 חזר פלומהענדער גוט, פון פליטעהענדער חזר פליטעהענדער. — דעו
 זינגען יח דיר, ויח יענער ויחגער חויל זאננים. — חיד דיר הייליגען
 ויחירען הייליגער כתרע, ווען יח סווען ווערען, דעם דור דינע
 ויחגע, דינע חייגען העס זינגעלען געספרמקען, ווערען יח חייכענדער
 מנסטוינען, חזר סטוינענד ווערען חווע ענגעלסמחערן חזר העערע
 חוירופען, ווער גלייט דיר, גמטט, דער דור פערגיבט דעם ויחחוען
 דינער געטרייען חזר פערליהוט דיר ויחטעהטען דער ספרמסען
 דינער זינגען (אבות) !? הייל דעם פלוקע, דעם עו זי ערגעהט! הייל דעם
 פלוקע, דעסען גמטט דער עוויגע חוט! — היערליך סטוינען חווע
 דעו הייליגען, פון פערטעהנדער געסטולט חזר ויחגיגפלוטגען כחען (*)
 חידער גמטטלען זינגער מן חזר פרייען דיר דרייחמחן הייל!

(*) היער קחוען חויל חריגנען פערטעהנדער בייחחוען פון ענגעל
 חזר (זינגער) פלוק, דיר ויח דער קינלע העלבען. חונטער חייכער
 הויפטבענעכונג לונחחוענגעפמסט העכען.

יחידך. כבירים יבתירוך. לוחטים ילכבדך. מלאכים
 ימליכך. נוגנים ינצחוך. שרפים יסלדוך. עירון
 יעלך. פלאים יפארוך. צבאות יצללך. קלום
 יקדשך. רבבות ירוממוך. שגאנים ישבחוך.
 תרשישים יתמידוך. קדשה מושלשת:

י בכתוב על יד גביאך. וקרא זה אל זה ואמר.
 ח' קדוש קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:
 ח' כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה
 איה מקום כבודו לעמיתם ברוך יאמרו:
 ח' אל ברוב עצות תפן את רוח. טרם בכרוב טסוידא על
 בנפי רוח. גם פלם ומושקל שם לרוח. טרם דברו
 בוריוות תעש הרוח. הלא על סערה העמיד הרוח. טרם
 ומאצר יוציא את הרוח. זה ים הגדול ישיל בו את
 הרוח. ח' טרם חל נזלים יערים הרוח. טעם יפוצץ
 אל ויעמיד הרוח. טרם ילומים ישיב הרוח:

ח' לבן כל ליל בידו תפקד כל רוח. טרם לאצלו תשוב
 הרוח. מרקם בצלמו נפח בו נשמת רוח. טרם נשמה

אל כרוב עולת וכו', ע"ה נשעיה ע"ה, מי תכן את רוח ה' ואיש עלתו יודיענו,
 וכו' ס"י הכחב'ע בשם הגאון. ערם, עד לא. נסחל לעיל דף כ"ב. ויחל,
 תהלים יח יח. פלם וכו', ע"ה בחיוב כ"ה כ"ה. דנרו נזיוות וכו', ע"ה
 תהלים קפ"ח ח'. הלח על סערה וכו', עכוזר ע"פ עאטס נסח' מגיגה דף
 י"ב, אשר העתקתי בתפלת גס דף ס"ח ח', וכן אית' בעדש תהלים עומד
 קל' וטולר יולח וכו', ל"ה בתהלים קל"ה ז', ע"ה פי' רש'. זה ים הגדול
 וכו' ירעון לנקיעת היס, כדכתיב ויולך ה' את היס נרוח קדים וגו' (שמות
 י"ב ח'), וכתיב גם (ע"ה ח') ונרוח חסיד כערטו עיס נלכו כמו כד נזוליס
 וגו' וזהו חל נזוליס ירעפס. חיל, ל' חל וחוטה (חוכה כ' ח'). טעם
 'סח', גזרה יגזר חל על הרוח ויעמוד על פי דבורו. טעם, ל' ומני ים טעם
 (דניאל ג'), וטעם העלך (יוב' ג' ז'), וכו' חל הגזירה כל' יפוצץ. ע"ה הלח כה
 דברי כאש וכשעים יפוצץ סלע (ירמיה כ"ג כ"ט). חלומים וכו', תהלי קע"ח.
 לבן כל ליל וכו', ע"ה בתהלי ל"ח ו'. לחללו וכו', ע"ה קהלת י"ז ז'. ערוקס
 נלסח, ע"ה נעסח חסם נלסח, וע"ה ויפח נאפיו נאמח חיים. טרם נאמח וכו',

אליו תאסף עם רוח. סלול גן נטע מתהלך לרוח.
טָרַם על פני גיא העביר הרוח. פץ עביר מורדים לא
ידון רוח. טָרַם צרחו סור ויכלו מרוח. קדם כל נקרא
אלהי הרוח. טָרַם רחף על פני מים רוח. שלטון לא שם
ליציר לכלא את הרוח. טָרַם תנה מנגן אנה אלך מרוח.
קו"ל לכן כל אשר באפיו נשמת רוח. אכן באנוש
היא הרוח. יסלדו יסלסלו לאל בורא רוח. בחירה
ואופן עת יבוא בם הרוח:

ח' כבודו מלא עולם משרתיו שוא' זה לזה איה מקום כבודו לעמם כרוך ואמרו:
קו"ל ברוך כבוד יי ממוקמו:

ק' ממוקמו הוא יפן ברחמים ויחון עם הפיחדים שמו ערב
ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים:

מיוסד ע"פ חשר"ק.

ח' תמיד תתלונן בידך כל נפש. שגגות וזדונות לך
תודה הנפש. רצית להמציא כפר לנפש. קדוש לבעבור
תברכה כל נפש. צום אכחיהו קראת ענוי נפש. פשע
בלא דעת לא טוב לנפש. עמל וכל פעל לא ימלאו נפש.
ח' סבוף אברים תמלא חית נפש. געלם מכל נהם
יציאת הנפש. מיתה ממרקת עון חטאת נפש:

ע"ה באיוב ל"ד י"ד. והטפס נדחק מאור כפרו העמל הזה, ואלו סע על לב כי לא
נגזר מיתה על האדם כ"א חזר החטא וכשעט אנפח בחפז חיים עדיין לא נגזר
שיססף חליו כפשו ורוחו, לא היה קצת לו מידו. סלול, ל' טפלה. על פני גיא.
על פני הארץ, וע"ה בראש' ח' ח'. פץ, חטא. עביר מורדים וכו', רמז לרוח
המכיל, וע"ה לא ידון רוחי (בראש' ג'), וע"ה המה היו כעורדי חור (איוב כ"ד ל"ג).
ויאמרו לאל סור ממנו (ס' כ"ח י"ד), טרוח חבו יכלו (ס' ד' ע'). טרם רחף וכו'.
ע"ה ורוח אלהים מרחפת על פני המים. שלטון וכו', ע"ה קהלת ח' ח'. חפה,
כ"כ בכל ב"י ועקר, ל' סע יתנו לדקות ה' (שופטים ס' י"א). אכן כחוס וכו'.
ל"ה בחיוב ל"ב ע', יסלדו יסלסלו, שניהם ל' שבת.
חמיר תתלונן, ל' לינה. פשע וכו', ל"ה בעלי יט' ב'. עמל וכו',
קהלת ו' ז'. סבוף חכמים וכו', ע"ה באיוב י'. געלם מכל, כ"כ כ"י ועקר.
כסם יליח נפש, כעקת יליח נפש, כמו שחז"ל (יומא דף כ"ב), ג' קולו הולבין

ח' לכן בכל צרה אשפוך לך את הנפש. כצפור מפח
למלט בנו נפש. יחד כל הנפשות לך באחת נפש.
טחוריד החדלת מכל טמא נפש. חשבון ודין בעת תת
כל נפש. זכה וטהורה בהיות הנפש. ושובי למנוח וכו'
חאמר לנפש. הלא בצרור החיים תצרר הנפש. דורשי
הגיון דת משיבת נפש. ח' גם זדים בהעיפם נפש. בכף
תקלע תקלע מהם הנפש. אליה אבאמן אשא את הנפש:
קו"ל לכן בכל לב ובכל מאוד ובכל נפש. באיחד
וקרד תמיד נשף ונשחר עד אשלים לך את הנפש:

ח' מסקומו הוא יפן ברחמים ויחון עם הפיחדים שמו ערב
ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים.

קו"ל שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו. והוא
שמיענו ברחמים שנית לעיני כל חי להיות לבם לאהים:
ח' אליה ועדיך יבא כל בשר. תחת כי מעשיך לא
במעשה בשר. בידך תאסוף רוח כל בשר. שאתה
הוא אלהי הרוחות לכל בשר. גם לרמה הוא רבוי בשר.
רוע פה הוא הפחטיא בשר. דור שטף בהשחית ועש
זפת בשר. ח' קצפת ונמת בשגם הוא בשר. הלא בקצפת
על הטאת בשר. צור וכוזר תזכור כי הפה בשר:

ח' ולכן בידך אפול ולא בירי בשר. פקדת רינה לא
טחוריד העול ועד סופו (ולא נתן לבריו לשמוע), קול הנפש נשעת יליחת מן כנוף וכו'.
ועיין בפרקי דר"א פ' ל"ד. כלפני טפח, ל"ה נתהלי קב"ד ג'. טחוריד, יסלל, כלפני
החיה, ל"ה בראש' כ"ה ב"ט. כהעיפם, בעת שיפריחו נפשו. נשף וכו', ערב וכו'.
אליה ועדיך, ל"ה נתהלי פ"ה ג'. גם לרמה וכו', כשחז"ל מרבה צד מרבה רעה.
רוע פה וכו', ע"ה בקהלת ה' ה'. דור שטף, דור העבול אשטף בעביר שהשחית
דרכו, חז"ל ברוח חיון קלקלו, וזהו ועשמת צד, וזיינו זנות. ונשעת, וזמרת. זכור חזכור
וכו', ע"ה נתהלים ע"ה ל"ט. ולכן נידך, כ"כ כ"י ועקר, ולולי כן יחפר אות ו' טו

כְּדִינִי בְּשָׁרִי. זֶה אַתָּה הוּא אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בְּשָׁרִי.
 עֹזְרֵךְ וְנוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בְּשָׁרִי. חֵי לְכָל חַיִּי קִרְאֵת בְּשָׁרִי.
 סִבְכַּת גִּיד וְעֶצֶם וְאֶרֶגֶת עֹד וּבְשָׁרִי. טְהַרְהֵם טַמְאָה בְּזִית
 בְּשָׁרִי. נָא לִכֵּן אוֹי לְבָשָׁר מִפְּנֵי בְּשָׁרִי. יִלְל צָרִים שְׂמֵעֵנוּ
 וְסִמֵּר בָּנוּ בְּשָׁרִי. מִמַּעֲיָה יִהְיֶה עַל כָּל בְּשָׁרִי. כְּבוֹד שֵׁם
 קִדְשֶׁךָ יִבְרַךְ כָּל בְּשָׁרִי. לַמּוֹד דָּתְךָ מִרְפָּא לְכָל בְּשָׁרִי:
 חַיִּי לִכֵּן לַעֲת תִּשְׁפּוֹךְ רוּחְךָ עַל כָּל בְּשָׁרִי. גְּלוּי כְּבוֹדְךָ
 יִרְאֶה כָּל בְּשָׁרִי. וּבְהִשְׁמִיעֶךָ שְׁנִית יְהִם כָּל בְּשָׁרִי:

ס' אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו. והוא
 ישמיענו ברחמי שנית לעיני כל חי להיות לכם לאלהים.

קו"ס אני יי אלהיכם:

ק' אֲדִיר אֲדִירָנוּ יי אֲדִירָנוּ מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ: וְהִיָּה
 יי לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַזֶּה וְיִהְיֶה יי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:
 מוֹסֵד עַ"ס א"ב.
 אֱלֹהֵי תְלוּיֵת עֵינֵינוּ. יי אֲדִירָנוּ. בְּרוּךְ בְּמִקְהֵלוֹת
 עֲמֶךָ. מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ: גְּאֻלָּנוּ שְׁנִית מִמַּעֲנֵינוּ
 יי אֲדִירָנוּ. דָּר בְּשָׁמִי מְרוֹמְךָ. מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ:
 הֵן לֵךְ הַיָּאמְרָנוּ. יי אֲדִירָנוּ. וּמִי כָעַם מְרוֹמְמִי
 שְׁמֶךָ. מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ: זְכוֹר בְּרִית אֶתְגִּינוּ. יי
 אֲדִירָנוּ. חֵי כִי אֵין זֶר עֲמֶךָ. מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ:
 טְהוֹר לְשִׁמְךָ קִנְנוּ. יי אֲדִירָנוּ. יַחֲדִי חֲדָן
 בְּעֹלָמְךָ. מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ: כִּחֶךָ יִגְדֵּל מִלְּבָנוּ. יי

א"ת ב"ש. חי, תאר לחל יתנך. סככת וכו', עז"ס בחיוב י' י"א. ילל
 ובתוכו ילל ישימון (דברים ל"ב). וסמך, ל"ה נתהלים ק"ט ק"כ. לטור דתך
 מרפא, עז"ס בטעמי ד' ב"ב. יהס, יתוק, ל' סס כל בשר מלפני
 (זכרים ב' י"ו).
 אליך תלויות עינינו וכו', מנוחל כסדר מנחה.

אֲדִירָנוּ. לִבְנוֹת רַחֲשֵׁ לְרוֹמְמֶךָ. מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ:
 מְנוּף בְּזֹרֵעַ גְּאֻלָּתָנוּ. יי אֲדִירָנוּ. נַחֲלֵלְךָ כְּאִילֵי
 מְרוֹמְךָ. מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ: סְעֵדָנוּ וְסִמְכָנוּ. יי
 אֲדִירָנוּ. עֲנֵנוּ וְנוֹדַח לְשִׁמְךָ. מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ:
 בְּדָנוּ וְחֲנֵנוּ. יי אֲדִירָנוּ. צוֹר עֹלָמִים שְׁמֶךָ. מֶה
 אֲדִיר שְׁמֶךָ: קוֹמְמָנוּ וְחִקִּימָנוּ. יי אֲדִירָנוּ.
 י' רַחֲמֶיךָ יִקְדָּמוּ עֲמֶךָ. מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ: שְׁמַע
 קוֹל תַּחֲנוּגָנוּ. יי אֲדִירָנוּ. תַּתְרוֹמֵם מִנְּשׂוֹאֵי
 רַחֲמֶךָ. מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ:

קו"ס שְׁמֶךָ אֵל לִבְכָּנוּ. יַחֲדֵךְ יַחַד הַנְּעֵמָנוּ:

ס' אדיר אדירנו יי אדירנו מה אדיר שמך בכל הארץ והיה
 יי למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

ס' ויברכרי קדשך כתוב לאמר:

קו"ס ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר תללויה:

ס' לדר ודר גגיר גדלך ולגצח נצחים קדשתך
 נקדיש ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי
 אל מלך גדול וקדוש אתה:

כרוב קהלות אשכנו חין חוטרים חמול.

חמול על מעשיך. ותשמח במעשיך. ויאמר לך
 חוסיה. בצדקה עמוסיה. תקדש ארון על כל מעשיך:

(*) כי מקדישיך בקדשתך (י"א בערךך) קדשת.
 נאה לקדוש פאר מקדושים. באין מליץ ישר.

(*) כי מקדישיך וכו', מנוחל בקדושת ר"ה.

מול מגיד פשע. תגיד ליעקב דבר חק
 ומשפט. וצדקנו במשפט המלך המשפט:
 עוד יזכר לנו אהבה איתן אדוננו. ובין
 העקד ישבית מדינו. ובזכות התם יוציא
 איום (כ"ה היום) לצדק דינו. כי קדוש היום
 לאדונינו. ובין יתקדש שמו יי אלהינו על
 ישראל עמך. ועל ירושלים עירך. ועל ציון
 משכן כבודך. ועל מלכות בית דוד משיחך.
 ועל מבוך והיכלך:

ע"ס א"ב.

האדיר בשמי עולות. מ' הבוחן סרעף וכליות: מ' הגד
 מראשית אותיות. מ' הדין בצדק בריות: מ' הדין קדם
 לכל היות. מ' הנה ועתיד להיות: מ' הון ומכין לכל
 מהיות. מ' החונה על ארבע חיות: מ' הטפח גבהי
 תלוליות. מ' היסוד רקועה על מיות: מ' הכונן מישרים
 וזכיות. מ' הלחש עמו מאזין בשעיות: מ' המכנס גרתי
 גליות. מ' הנפוצים מקבץ מארבע זויות: מ' הסוכת פלל
 פיות. מ' העונה לקראו מתחתיות: מ' הפודה נפש
 עבדיו משאיות. מ' הצור צדיק ורב עליהות: מ' נקול הקורא

האדיר וכו', ע"ה תהלים ל"ג ד'. הכוח, ע"ה תהלים ו' י'. סרעף,
 כנוי למחשבות הלב, כדכתיב נדון שרעפי נקרני (תהלים ל"ד), כחכני ודע
 שרעפי (שם קל"ט). הגד, המגיד, והוא ע"ה ישעיה ע"ו ו' וע"ד ו'. הנה ועתיד
 להיות, כן כתוב ככתב יד של י"ח וכבון הוא, כי לאות ו' אחר גבהי
 חנו פריבין. הטפח, ל' וימיני טפח שמים (שם ע"ח י"ג). גבהי תלוליות, גבהי
 שמים התלולים והגבוהים. היסוד רקועה, ע"ה תהלים קל"ו ו'. הכונן מישרים,
 תהלים כ"ט ד'. בשעיות, ל' וישע ה' אל הכל הסוכת, השומע, משאיות

למי הים ושפכם ברכיות. מ' יתקדש ונשא פנים
 שכיבות. השוכן בשקט חצוי של חביות. והתומך
 מחליו ועיניהם לו תלויות:

ע"ס חש"ק.

תתכן מתחת זרועות עולם. מ' השר כל ומנו לא
 געלם: מ' הרופא לשבורי לב ומחתל מחלם. מ' הקורא
 הדורות מראשו ומכלכלם: מ' הצר בניה עולמים וסובלם.
 מ' הפושט יד לשבים ומקבלם: מ' העוזר לשמים פו
 בסלם. מ' הסולה שונים נושאי עץ פסלם: מ' הנותן
 פעמים נתיבה להסלילים. מ' המכין מאור ושמש
 במסלולם: מ' הלבשו בשלג לבניו להלבין מעלם.
 מ' המצמר בקי שערו לנקות געולם: מ' הישר ומלמד
 פושעים להועילם. מ' הטוב ומוריד חטאים הרך
 להשבים: מ' החובש ארך עמוסיו להתעילם. מ' החובר
 ברית ראשונים מלגלגם: מ' הנוכח עושים מצליל משאון
 להעלם. מ' ההצב גבולות עמים למספרם לעלם:
 מ' המוליד הדורם והושקם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם.

שחרית וכו', ע"ה תהלים ל"ג ד'. הכוח, ע"ה תהלים ו' י'. סרעף,
 כנוי למחשבות הלב, כדכתיב נדון שרעפי נקרני (תהלים ל"ד), כחכני ודע
 שרעפי (שם קל"ט). הגד, המגיד, והוא ע"ה ישעיה ע"ו ו' וע"ד ו'. הנה ועתיד
 להיות, כן כתוב ככתב יד של י"ח וכבון הוא, כי לאות ו' אחר גבהי
 חנו פריבין. הטפח, ל' וימיני טפח שמים (שם ע"ח י"ג). גבהי תלוליות, גבהי
 שמים התלולים והגבוהים. היסוד רקועה, ע"ה תהלים קל"ו ו'. הכונן מישרים,
 תהלים כ"ט ד'. בשעיות, ל' וישע ה' אל הכל הסוכת, השומע, משאיות

מיומך ע"פ תשר"ק. מ' ובבן מי לא יראה מלך:

מ' מלך תר כל סתרי גבוים. מ' שמך יתפאר נצח חכם
הרזים: מ' מלך רבותי רבב מחנות קדושיך. מ' קרוביך
יאמרו נורא אלהים ממקדשיך: מ' מלך צר לכבודו כל
יצורים. מ' פליאת מעשיך יודעים באישון נצורים:
מ' מלך עוזו וגבור לעד יתהלל. מ' סלה מלך הפבור גדול
ומהלל: מ' מלך נורא תהלתו מלאה הארץ. מ' מרום
וקדוש נורא למלכי ארץ: מ' מלך לגדלתו אין חקר
וקצבה. מ' כבוד בהיכלו תבשר צבא נצבא: מ' מלך ימינו
תרום ירו תעז. מ' מהורים יאדירו טוב יי למעז: מ' מלך
חסין יהי גאדר בקדש. מ' זכים ישתחוו ליי בחדרת
קדש: מ' מלך ואמת ילעולם הללויה. מ' הלול עשור כל
הנשמה תהלל ליה: מ' נחול מלך דובר צדק מגיד מישרים.
מ' מגורותיו תורות אמת ומשפטים ישרים: מ' מלך ברוך
בפי כל גויה. אהרת תפארתו ברום ובתחת חויה:

חין פֿפֿר"מ ווירד פֿלוגענדעו, ביו בוערס ינאמוו, ניכט געמאנט.

מ' ובבן מי לא יראה מלך הגוים:

מלך חר, ל' אשר תרו אותה (נמדנר י"ג ל"ב). חכם כרום, חכם
כסודות. רבותי רבב וכו', ע"ה נתהלים מ"ח ל"ט. צר לכבודו וכו', יצר
כל יצורים לכבודו, כדכתיב ביסעיה ע"ג ז'. פליאת מעשיו וכו', כ"ב כפי
ועקר, וטעמו לישראל הנלזים כתיבון עינו ויודעים פליאת מעשיו, כדכתיב
ידוע דרכיו לטעם לבני ישראל עלילותיו (תהלים ק"ג ז'). מלך עוזו. פלה
מלך הכבוד וכו', ל"ה נתהלים ב"ד ח' ע' וי'. מלך נורא וכו', ל"ה בחקוק
ג' כ'. כנח כלכל, ישראל כנחות ה'. ימינו תרום וכו', ל"ה נתהלים פ"ט יד'
טוב כ' למעו, נחום ח' ז'. חסין יה וכו', ל"ה תהלים פ"ט ט'. ואמת וכו',
שם ק"ג. הלול עשור, כנכל עשור (תהלים ל"ג כ'). כל הנשמה וכו', סוף
תהלים. דובר וכו', ל"ה ביסעיה ט"ה ז"ט. כל גויה, כל בשר. כלום ובתחת
במעלה ובמעלה. חויה, ל' יחיה דעת (תהלים י"ט ג').
הגוים חפס וכו', יסעיה ע' י"ג. נחונך, תאר לישראל, וכן דנקיך ותיקין

הגוים. אפס נתהו ננהך חשוכים:
בחנוניך בדרורים ועמם לא נחשבים:
דבקך רבוקים באלהים חיים:
ותיקיה ביהשכם ובערב יחודך פורשים:
חרדי דבריה ביראח לעבדה מוכנים:
ירגעים בורעים לה בפקוק חליותם:
לקוחיה בחביון עזר ישימו כסלם:
נשואיה משקצים יחום ערוה וזממה:
עמד מעירים אדנותך אלתי האלהים:
צבאך קדוש אתה יושב תהלותם:
רעיה גשענים בך מלמד להועיל:
תמימיה אמן אמנותך בוערס ינאמוו:

כמן מתחילים נפֿפֿר"מ.

מ' ובבן מי לא יראה מלך הגוים כפי:

מיומך ע"פ תשר"ק.

מ' כי תודה יתנו לך שבים. מ' שופכים לב נבחה מנה

נקשבים: מ' כי רם אתה לכל לראש מתנשא. מ' קדוש

תחלות שמך עון נושא: מ' כי צדקותיך בחרתי אל

מופרעים. מ' פרי נושאים מתנת תנובו וזרעים: מ' כי עמך

תקסד ותסליחה להנורא. מ' סלול חיי עד לחטאים תורה:

מ' כי נכה לבב ושל תראה. מ' מרתך לא כבשר לעינים

מכריכם הנאים כולם כנויים לישראל. נדחים וכו', ע"ה נמדנר כ"ג י"ג.

נחונך וכו', ע"ה יצורים ד'. ד' ותיקך, חסידך. מורשים, ל' הכעורם על

שם, ואם הוא נש' הוא ל' פרישה חרדי וכו', ע"ה נשעוה ס"ה ה'.

תקדוק, ע"ה שטות ו'. ז'. כחיון עוזך, ל"ה חקוק ג' ד' ישימו כסלם, ל"ה

תהלים ע"ה ז'. נאחך, ע"ה ביסעיה ט"ה ז"ט. משקצים וכו', כדכתיב נפח

נחונך, ישראלי כנחותך. חוטן חטונך, חטאת חטונך, ל' חטונך חוטן (ישעיה

כ"ה ח'). נועם, נכית ועד שלסם ינאמוו, ידנרו ויגידו. ע"ה ח' טוב

מיומך נקשים. מפורעי, מגולים. בי עשך חסלך ק' ל' ד' סלול, מסלול וזרך

בדכתיב על כן יורה חטאים נדך (תהלי' כ"ה ח'). מ' כי נכה וכו', כדכתיב

מלל ולא החכם בכלומים (ג' בכלומים): מ' יאתה
לספר מלאכות נורא תהלות: מ' ומי בערקה באורם
בשר במקהלות: מ' יאתה יחוד שם הנכבד להעידה
ומי טכוס טעון עלו ברעדה: מ' יאתה חסדי צור סלה
להזכיר: מ' ומי נך דבק דרכיו להפיר: מ' יאתה ודאי
ותיק לסלה ברננה: מ' ומי הגון הלם הלולו לגרנה:
חונקול יאתה דרוש צדיק בכל עונה: מ' ומי גהוץ שירות
שכנו להמעינה: יאתה ברכות העטות צדיק לעילום
ומי אנכי בא עד הלום: מ' יאתה ודאי: מ' יאתה ודאי
מ' ויבן מי לא יראה מלה הגוים כי לה יאתה בי:

מיוסד ע"ס א"ב מרובע.

מ' כי אדוקי אש באימה יאפדוק: מ' כי בריתי בשר
בברכה יבלעדוק: מ' כי גדודי גבה בגתר יגידוק: מ' כי
דבקי דברתה בריצה יהודוק: מ' כי הומי תמולה בהגה
יהודוק: מ' כי והוגי ותיקיה בועדם יועדוק: מ' כי ופי וכול
בזמרתם יזבירוק: מ' כי חפי חלד בחכם יחדוק: מ' כי

ספון, חזון, נכלומים. לשון כלום פין, וי' נכלומים וטעמו נכונות, ע"ד אחריו
משתקין אותו כמיהה. טכוס, מתוקן. הלם, תוקף. לגרנה, לקרית בגרונה. ומי
גבון זירות שכו להשמע, כ"כ בכל כ"י ועקר, כאשר כתבו נחלת הפיו, וטעם
גהוץ פקי, ל' נגדי הטובות, וזירות ל' שירה וסיעה כללון חרטיבמו מחנה בעה"ה
ולשמע'י פעל נגדו טעון, ל' דיר, וטע' הטענה, מי הוא נקי כל כך עד שרחו' לשום
מעו' נחוד מחנה שכינתו? וכענין מי יעלה בהר' ופי יקום נקום קדשו. העטות
ל' מעט' ועט'י, וטע' גם דרכו יע' מור' (תהל' פ' ד'), ונכחו' להלך כדוק (משלל)
י' וזוהלדוק לעילום ונקרא הקנה' כדוק לעיל', ככתוב חס' חת שמי לעילום (ד'ה)
ל' ג' ו'), והוא כמולעולם לדעת קחת, ולד' ל' השלטה: ע"ש הלום, ש"כ ז' יתה
בי אדוקי אש, תאר למלכים. בריתי, וי' ג' בריתי, וזה עכצנה
והוא פעל נגדו טע' נרית, ודעו' לישראל החתומים נרית נכשרם. יבלעדוק, יאחרק
לחמור חין נלעדוק. גדודי גובה, רומן למלכים, וכן בכל הפיו פסוק ראשון עומס
על המלכ'י והכני' על ישראל, והפיון כ"כ נרוח' מעלה וטעם ינחתו לשמית' נהנה
במיעה. יודוק, ידוקן. לך, נהנה יהודוק, וי' ג' נהלול, וככ"י של י' ג' גרם
בקיטנון, וכולן תהלם וטעם הן חפי חלד. נקני הארץ, יחדוק, כ"כ כ"כ ל'

מספרו מדר במעמם יטירוק: מ' כי יורעי יראתך פיהולם
יחדוק: מ' כי פתי כרובים בכנפיהם יכבדוק: מ' כי לומדי
לקחך בלהקם ילבדוק: מ' כי מחנות מעופפים במהללם
ימאדוק: מ' כי נשואי נשרים בגאמם יגידוק: מ' כי
סוכי סך בסלודם יסגדוק: מ' כי עומסי עלך בעז יעידוק:
מ' כי פליאי פלא בפלל יפחדוק: מ' כי צועקי צקון בצרתם
יעידוק: מ' כי נחל בי קרוחי קרח בקראם יקדוק: מ' כי
רוגשי רצפתך ברטט יבעדוק: מ' כי שביבי שלחבות
בשכל יסחדוק: מ' כי תומכי תם בתהלה יתמידוק:
מ' ויבן מי לא יראה מלה הגוים כי לה יאתה בי בכל:

מ' בכל און אוסיר אמן לגדלך: מ' ברוך ברור שם כבוד
גדלך: מ' בכל גוף ונשמה ישגב הלולך: מ' ברוך דובבים
לך נטעי אהלך: מ' בכל הון מתאיהב מלכות עלך:
מ' ברוך וקדוש פוצחים יראיך לעלך: מ' בכל זווית מקטור
ומגש לך: מ' ברוך חרדים להמאות ידועיך בשלך:
מ' בכל טוח יעץ חסיון צלך: מ' ברוך יאמרו משעשעי
אמון אצלך: מ' בכל כסל ייחדו אלהותך קהלך: מ' ברוך

חזקו' נכסח (תהל' כ"א). יטירוק, יטליכוד, וטלכונכסדש על ר"ה בן דעס שקרלו
עליו, חי יטירוק חי פייען. ועיין מה שקל וערי במל' זאת סרד בעל תי' נכסחג' פ"ח
דמור' טוב כל ליד פ' הכס' ש' למס' מדו' ומלאת ש"ס ל', טרי לשון גובה דתכן לקטן
נמק' כ', כל השערי' שטיו' ש' כיו' להם שקיפו' חון משער העדי שטיו' כ' חכנים מוטו'
ז' על ז' כוח א', וסיה נגובה נאמלע, וזהו ש' סרד רכנא קלויטום כפיו כי נפסרי טוכר
נעעס יעידוק פי' יגידוק, וי' ט' טרי לשון השחוח' כ' חכנים מוטות ז' על ז' נרתי'
נעמחוס ז' לזו, עכ"ל. ייחדוק, כ"כ ככ"י ועקר. ילבדוק, יאמרו כי נגד' ה'
לנדו. יגידוק, ל' שר ונגיד, סוכי סך, העלחכים הסוככים פניהם נטקן.
יעדוק, יעדרו וילכו חליך. יקדוק, יקדו וישחוו לך. יבעדוק, יערדו עטך.
בכל חין, בכל כח, דובבים, חוטרים. נטעי אהלך, נטיעת אכלים שך
וכינו ישראל, שנה' באכלים נטע' (נעדר כ' ד'). נדון חרדים וכו', טעמו יאחל
יודעין ויודעין חרדים לומר נדון מאה פעמים בכל יום. לה ט' חות, פעל נגד' טן
טח. יודעין, וי' ג' יודעין ובענין אחד. בכל טוח, בכל לב. יעץ כ"כ ככ"י, וטעמו
נשן. חסיון לך, ל' וכלל כנפיד אחסה. משעשעי אמון חללך, הטעשעים נחורם

ה' כַּנְתָּ נִסְעָה בְּטַח בְּבִדְדָךְ: ה' וּבְכָל יָד יְהִיד שִׁמְעֵה
 צִלְצוּלָךְ: ה' טִירַת טַמְאִים מִחֶסֶן בְּנִצְלָךְ: ה' וּבְכָל הַגֹּה
 וְסִיעַ קוֹמָה וְשׁוֹבָה: ה' וְרוּיָה לְרַבּוֹת אֶלְפִיהֶם בְּהַשִּׁיבָה:
 ה' וּבְכָל וְכָל יִמְלִיכוּ אֲדָנוֹת יְחִידָךְ: ה' חֲמוּן עֲרִיצִים
 לְאֶבְדּוֹן בְּרַחֲמֶיךָ: ה' כִּחֹל וּבְכָל דָּרָךְ יִשְׁחַע עַצֶּם חֵילָךְ:
 ה' מִגִּינָה בְּשִׁמְחָה בִּיחַל לָךְ: וּבְכָל בְּרָכוֹת יִתְרוֹמֵם
 שֵׁם קִדְשֶׁךְ: אֱמוּנָיִךְ בְּעֹרֵימוֹ בְּנֶשֶׁךְ בְּחֵד שֶׁךְ:

חז"ל וירד ריעוע: ניכס געמגט, יחידערו: יחזקאל רחוק מערערע וכו' מנגעפֿחגעו.
 ה' וּבְכָן מִי לֹא יִרְאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לָךְ יֵאָתֶה
 כִּי בְּכָל חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם:

מיוסר ע"פ חשר"ק.
 מַלְכוּתָם תִּכּוֹן מַלְכוּתְךָ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים: שָׁמַיִם וָאָרֶץ שֶׁבְּחֵד
 יֵהוּ מְבִיעִים: רֹמְמוֹתֶיךָ יִקְרְאוּ בְּגֵרוֹן הַמּוֹנִים הַמּוֹנִים: קִדְשֶׁהּ וְעַז
 תִּסְפֹּד בְּצִפִּי עוֹלָלִים: צְדָקוֹתֶיךָ יִגִּידוּ בְּאֵיִם אֱלֹהִים: פֶּאֶר מַלְכוּתָהּ
 יִנְחִלּוּ נִמְעֵי כֶּתֶד קְדוּשִׁים: עֲלֹי כְבוֹד שְׁמֶךָ יִתְנֶה כָּל בְּאֵהָבִים: סִפּוֹר
 מַעֲשֵׂיךָ בְּרַגְלָהּ יִפְצְחוּ מֵאֲרִישִׁים: נֶעֱם דַּע יִרְאֶתְךָ יִתְמַלֵּא אֲרָקִים:
 מִשְׁתַּחֲוִיִּים כָּל בָּשָׂר לִפְנֶיךָ עוֹשֶׂה שָׁחַר וְעִפְפָּה: מַלְכוּתְךָ בְּכָלֹתְךָ
 לְנַעַר רְשָׁעִים מִן הָאָרֶץ: לִבְנוֹ בְּמַלְכוֹ יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ:

נפפ"מ מתחילים כחן.
 ה' וּבְכָן מִי לֹא יִרְאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לָךְ יֵאָתֶה כִּי
 בְּכָל חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאִין בְּמוֹךְ:

יעקב (ישיע' ד'). כנת נעטן, ישראל, עז"ה בתהלים פ' ע"ו. בטח בנדרך.
 כשתזכרם בטח בך. יהוה, יומר, לזון על הוידות הוא וחזיו (נחשום י"ב ח').
 חנה וסיע, חכיות ונסיעה. וכל, וכל, העשרה פראו, פלך בא"ה ב"ש. כס
 העריך. ולא מלחמי בן נערוך ולא כזס טקוס. ונחה שטעמו ככל יכולת,
 וכמו שתמר מן יבח וכת ומן יעד. ועד כן תמטר מן יכל.
 ישראל, עז"ה תהלים ק"ו. חטוניך נעורית, עז"ה שם ק"ג ה'. יספרו.
 מלכותם מביעים, מדברים. נעשי וכו', תחר לישראל. יחיו.

ה' מֵאִין בְּמוֹךְ בְּאַפְעָךְ שָׁמַיִם וְשָׁמַיִם שָׁמַיִם: ה' מֵאִין
 בְּמוֹךְ בְּבִלְלָךְ אֵשׁ וּמִים: ה' מֵאִין בְּמוֹךְ בְּגִלְלָךְ אִישׁוֹן
 חֶשֶׁךְ וְאֶפֶל: ה' מֵאִין בְּמוֹךְ בְּרִלְקָךְ אֹר מִפְּאֶפֶל: ה' מֵאִין
 בְּמוֹךְ בְּרַחֲמֶיךָ דְּקִיעַ בְּמַחֲצֵי: ה' מֵאִין בְּמוֹךְ בּוֹשֶׁרְךָ
 לְהַקְנוֹת זְרוֹנֵי שְׁחָץ: ה' מֵאִין בְּמוֹךְ בּוֹכֵךְ צָבָאוֹת זָכִים
 וְנִזְרָאִים: ה' מֵאִין בְּמוֹךְ בְּחֶסֶדְךָ חֵילִי פְלִיאִים: ה' מֵאִין
 בְּמוֹךְ בְּטַפְסֶךָ מוֹצֵא דְשֵׁא וְיִרְדִּים: ה' מֵאִין בְּמוֹךְ בְּיַעֲבֹךְ
 גִּן לְרַעְמֵיךָ מְגָדִים: ה' מֵאִין בְּמוֹךְ בְּבִלְלָךְ גִּדְל שְׁנֵי
 הַמְּאֹרֹת: ה' מֵאִין בְּמוֹךְ בְּלַחֲבֶךָ עֵשׂ בְּסִיר וְכִימָה
 יִמְדָּרוֹת: ה' מֵאִין בְּמוֹךְ בְּמִלְלָךְ יִשְׁרָצוּ אֲדִירִים: ה' מֵאִין
 בְּמוֹךְ בְּנִצְמָךְ לְעוֹפֵף טָסִי אֲוִירִים: ה' מֵאִין בְּמוֹךְ בְּשִׁנְךָ
 דְּמֶשׁ מִפְּעֵי צִיָּה: ה' מֵאִין בְּמוֹךְ בְּעַצְמְךָ נֶפֶשׁ בְּחִמָּה
 וְחַיָּה: ה' מֵאִין בְּמוֹךְ בְּפִקְדֶךָ אָבוֹם בְּדִרְבֵּי אֶלֶף מִסְבּוֹ.
 ה' מֵאִין בְּמוֹךְ בְּעִזְרוֹךְ לְוִיתָן וְדֵה יִצְרָתָהּ לְשֹׁחַק כּוֹ:
 חז"ל וכל מֵאִין בְּמוֹךְ בְּקִצְצֶךָ עֶפֶר מִרְגְּבֵי אֲרָמָה: ה' מֵאִין
 בְּמוֹךְ בְּרַחֲמֶיךָ חוֹתֵם סִכְנִית מְלֵא חֲכָמָה: מֵאִין
 בְּמוֹךְ בְּשִׁבְתְּךָ יוֹם מִזְמִים: מֵאִין בְּמוֹךְ בְּתִקְנֶךָ
 שְׁכָלֹךְ שְׁנֵי עוֹלָמִים:

ה' וּבְכָן שִׁמְעֵה יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

מיוסר ע"ס א"ב לשולחן ערוך יו"ט ע"ה שם. יחזקאל מלכותם.
 ה' רִאשׁוֹנִים בְּאַהֲבָאוֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ: ה' הַבְּאִים בְּכִרִּית
 עוֹנִים יְיָ אֶחָד: ה' הַבְּאִילִים בְּגִיל אוֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ.
 מֵאִין כְּמוֹד וכו'. הפיוט הזה מנואר נעלמו ומדובר בו על כריית השמים
 וכל נחשם והארץ ועלולה דומם נומט וחי ועדנר. נעטן, נמחל, זרדים, זרעים.
 האוורים נחשם וכו', כל הלכות האלה הם תארים לישראל, וכולם מנוארים

א' הדרושים בדע עונים יי אחד: מ' הרומים בהנה
אומרים יי אלהינו. ה' הותיקים בועד עונים יי אחד:
מ' הובוים בובד אומרים יי אלהינו. ה' החנונים בחיל
עונים יי אחד: מ' הטכוסים בטעם אומרים יי אלהינו.
ה' החוסים ביחס עונים יי אחד: מ' הכלולים בבית
אומרים יי אלהינו. ה' הלקוחים לו לעם עונים יי אחד:
ה' המולים במתק אומרים יי אלהינו. ה' הנשואים בנעם
עונים יי אחד: מ' הסגולים בסגל אומרים יי אלהינו.
ה' העמוסים בעז עונים יי אחד: מ' הפדוים בפאר אומרים
יי אלהינו. ה' הצנועים בצדק עונים יי אחד: מ' הנזול הקרואים
בקשב אומרים יי אלהינו. מ' הרוגשים ברוח עונים יי
אחד: השואגים בשקר אומרים יי אלהינו. התמוכים
בתאב עונים יי אחד: מ' החרושים בחסד אומרים יי אחד:
מ' השנים לבדק ותמלוד על כל פיהוד:
בפתיב על יד נביאד והיה יי למלוד על כל הארץ
ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:
ובכן תפחדך עד חנון ורחום אתה וחמ"כ מחילים סליחות.

בעלמס. הכלולים נכתר, ל' המה כללו יפיד (יחזקאל כ"ו י"ח), ענין כלולה
ועשרה, והעטם הטובתים נכתר תורה. הלקוחים וכו', ע"ה שמות י' ז'
המולים נמתק, המפרש פרש, הנמולים ומוכלין דס נרית כחדס המולן דנכ
מתוק; ויותר מרזה שבו ל' מלה, ומגורת לקול המולה נרטיה י"ח י"ז.
וטעמו העושים המולה נמתק לשונם. הנשואים, ע"ה נישע מ"ו ג', העמוסים
מני בטן כנשואים מני רחם. הסגולים נסגל, ע"ה והייתם לי סגלה (שמות
י"ט ה'). הרוגשים ברוח. הנחשפים נרנה. נאקד, נכמתה. נחלוד
וחזק, כמו גרסה נפסי למחכה (מחלים ק"ט כ').

מ' סלח לנו אבינו. כי ברב אולחנו שגינו.
מ' מחל לנו מלכנו. כי רבו עונינו.
מ' אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת. מ' וידרך
תשובה הורית: מ' גדר לתרחמך ותסדיך. מ' תזכר היום
ובכל יום לזרע ידיך: מ' תפן אלינו ברחמים. מ' כי אתה
הוא בעל הרחמים: מ' בתחנון ובתפלה פגוד נקדם.
מ' פהודעת לענו מקדם: מ' מחרון אפך שוב. מ' כמו
בתורתך פתוב: מ' ובצל כנפך נחסה ונתלונן. מ' כיום
ידד יי בענן: מ' תעבר על פשע ותמחה אשם. מ' כיום
ותצב עמו שם: מ' תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר.
מ' כיום ויקרא בשם יהוה, ושם נאמר:

ויעבר יהוה יעל פניו ויקרא

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:
חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה וגקרה:
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונתלתנו:
סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו:
כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

מ"ו פיעלנו קבלות ווערען נור פלוגענדע סליחות געזיגט:
אנא השם, אנא הואל, ארון דין, אמונים בני מאמינים מו"ו.
אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד: שמעה תפלתנו יי ושועתנו
ותבינה אל דמעתנו אל תחרש: למען שמך יי וסלחת לעוננו כי
תלענו: למען שמך יי תחנינו בצדקתך תוציא מצרה נפשנו: למען
תקדש ידריך הושיעה ימינה ועננו: אנא יי אלהי השמים האל
והנורא שמר הפרית וחסד לאהבי ושלמרי מצותיו:

לִי הַיְשׁוּעָה עַל עֲמֻךְ בְּרַכְתָּךְ סֶלָה׃ יי צְבָאוֹת עֲמֻנִי
 מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ יי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם
 בְּטַחֲכֶךָ׃ יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲגֹגֵנוּ בְּיוֹם קָרָאנוּ׃ כִּי לֹא עַל
 צַדִּיקֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּגֵנוּ לִפְנֶיךָ׃ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
 הָרַבִּים׃ אֲדֹנָי שְׁמֹעָה אֲדֹנָי סֶלָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה־לִּי
 תְּאֵחֶר׃ לְמַעַן אֱלֹהֵי כִי שְׁמֹךְ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ׃

מיוסד ע"ס א"ב

י אָנָּה הַיֵּשֶׁם הַנִּבְכָּד וְהַנּוֹרָא׃ סֶלָה נָא לַעֲוֹן עַם זִוְיָצֶרֶת
 תַּחֲלֹתְךָ לְסִפְרָה׃ כִּי בַעֲבוּר כְּבוֹד שְׁמֹךְ הָטָה אֲזִנְךָ׃ יי
 תַּתְּפִּלָּה וְאֵל תַּתְּחַנֶּה אֲשֶׁר עֲבַדְיָה מִתְּפִלָּלִים לִפְנֶיךָ׃
 יי גִּשְׁתִּי בְּיוֹם זֶה לַהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ׃ וְלַהֲתַדוֹת חַטָּאתִי
 וְחַטָּאת עַמְּךָ׃ יי דְּבָרֵי תַחֲנֻנִּי בְּהַפִּילִי מִוֶּלְאֲרוֹן בְּרִיתְךָ׃
 יי וְאַתָּה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבֹתְךָ׃ יי הֵן עֲמַדְתִּי מִרְעִיד
 מִפְּנֵי כְבֹד אֱשֵׁמוֹתִי׃ יי כִּי רַבּוּ פִשְׁעֵי וְעַצְמוֹ חַטָּאתִי׃
 יי וְלִקְחֹתִי עִמִּי דְּבָרִים שְׁהוֹרִית לַעֲנֹ מִקְדָּם׃ יי כִּם
 לְרִצּוֹתֶיךָ מַעֲנֶה אֱלֹהֵי קָדָם׃ יי וַעֲקַת תַּחֲנֻנִּי תִבָּא נָא עֲדֶיךָ׃
 יי וְלֹא תִשָּׁב פְּנֵי קָטָן מִשְׁלוּחֵי עֲבַדְיָה׃ יי חֲנוּן עַמְּךָ מִבְּקֵשׁ
 רַחֲמִים מִלִּפְנֶיךָ׃ יי תִּכְבֵּן לָכֶם תִּקְשִׁיב אֲזִנְךָ׃ יי טוֹב דְּרָבִי
 רַחֲמֶיךָ לֹא תִמְנַע מִפָּנֵינוּ׃ יי בְּגֹדֶל חֲסִדְךָ תַתְּנֶה עִמָּנוּ׃
 יי יִחַשֵׁב לִפְנֶיךָ בְּקֶרֶן צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ׃ יי וְהַצִּילֵנוּ וּבְכַפֵּר עַל
 חַטָּאתֵינוּ׃ יי בְּכַפֵּר נָא לַמִּתְוָדִים לִפְנֶיךָ חַטָּאתָם׃
 יי בָּקָם וּמְהֵרָם מִכָּל טְמֵאוֹתָם׃ יי לֹא יִבוֹשׁוּ חַמְּפִילִים
 לִפְנֶיךָ תַחֲנֻנָתָם׃ יי וְאַתָּה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם אֶת תַּתְּפִלָּתָם׃
 יי מִחַל נָא לַמְּבַקְשִׁים לִפְנֶיךָ מַחֲלָה׃ יי וְתִשְׁלִיךְ בְּרַחֲמֵי
 חַטָּאתָם בְּעַמְּקֵי מְצוּלָה׃ יי נָא בָּאוּ לֵאשׁ חֲמָדוֹתֶיךָ

הַקְשִׁיבָה שְׁמוֹעָה׃ יי בֶּן תַּתְּפִּלָּה עֲבַדְיָה אֲדֹנָי שְׁמוֹעָה׃ יי סֶלָה
 נָא וְשֵׂא נָא לִפְשַׁע עַמְּךָ׃ יי וְשׁוּב מִחֶרֶן אִפְךָ וְזַעֲמֶךָ׃
 יי עֲבוֹד יִדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם כִּי עַמְּךָ הַסִּלִּיחָה׃ יי חַטָּאת
 מַחֲלִי פְנֶיךָ אֲדֹנָי סֶלָה׃ יי פִּקֹּד נָא בְּרַחֲמִים עִם סִגְלָתְךָ׃
 יי לֹא תִבְזֶה וְלֹא תִשְׁקָץ עֲבוֹת עַנְיֵי עֲדֹתְךָ׃ יי צִיּוֹן תִּרְחַם
 וּבִירוּשָׁלַם עוֹד תִּבְחָר׃ יי אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה־לִּי תְּאֵחֶר׃
 יי קִבֵּץ נָא נְפֹשֵׁי צִיּוֹן׃ יי וּפִקֹּד גִּפְּנֵי וְאֵת וּבְכֹהֵאֲשֶׁר נִטְמָעָה
 יי מִיְּמֶיךָ׃ יי רִוְמָה קִרְן וְהַנְּשֵׂא לְאַסּוּף גִּדְּדִי׃ יי לֹא לְמַעַנְנוּ
 בִּיָּאֵם לְמַעַן אֱלֹהֵי׃ יי נְקוּל שְׁמֵעָ נָא וְהִצִּילֵנוּ לְקוֹל שְׁוֹעַתֵנוּ׃
 יי וְהַעֲתֵר לָנוּ בַתְּפִלָּתֵנוּ׃ תִּשָּׁב שְׁכִינָתְךָ לְעִירְךָ וְעַל
 עַמְּךָ יִהְיוּ רַחֲמֶיךָ׃ כִּי שְׁמֹךְ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ׃
 יי אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים׃ מִתְּנֶה גַּבְחֵי חֲסִידוֹת
 מִחַל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ׃ מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן׃ מְרַבֵּה מַחֲלָה
 לַחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים׃ עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר
 וְרוּחַ׃ לֹא כִרְעָתָם תִּגְמֹל׃ אֵל הוֹרִית לָנוּ לוֹמַר (מִדּוֹת)
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה׃ כִּמוֹ
 שְׁהוֹדַעְתָּ לַעֲנֵנוּ מִקְדָּם׃ כִּמוֹ שְׁכַתוֹב וַיִּרְדּוּ יְהוָה בְּעֵנָן
 וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה׃

ויעבר יהודה על פניו ויקרא

יהודה יהודה אל רחמים וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת׃
 ויהי חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקרה׃
 ויחלחל לעוננו ולחטאתנו ויחללתנו׃
 ויחללנו אבינו כי חטאנו׃ מחל לנו מלכנו כי פשענו׃
 כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך׃

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: ועתה הואל
 וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך: כי אתה ארני אלהים
 דברת ומברכתך יברך בית עבדך לעולם: למען דעת כל עמי
 הארץ כי יי הוא האלהים אין עוד: למענה יי אלהינו עשה ולא לנו
 ראה עמידתנו דלים ורקים: ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל
 תחנונו ודאר פניך על מקדשך השמים למען ארני: ליי הישועה וכו'.

אלהינו ואלהי אבותינו. מוסד ע"ס א"ב.

מ' אָנָּה הוּאֵל סְלוּחַ לְעַבְדְּךָ. מ' בָּאִים בְּכַפִּיפַת רֹאשׁ
 עֲדִידָה: מ' גָּאֵה חֲלָצִים מִתַּנְתְּ יִדְּךָ. מ' רַבּוּכֶם שְׁעֵה כְּעוֹלוֹת
 מוֹקְדִידָה: מ' הִנֵּם אֲבוֹת וּבָנִים בְּנִטְוֵי גִרּוֹן. מ' וּמַרְבִּים תַּחֲנוּן
 וּפְלִל לְשִׁבְדָּה חֲרוֹן: מ' וְכִרָּה לְמוֹ חֶסֶד אֲמוּמֵי חֲבֵרוֹן.
 מ' חַיִּים לְמִצּוֹא בְּעֶדֶם מַחִילָה וְתִרְוֹן: מ' טָנָה שְׁמִצְתָּנוּ בַּמָּה
 יִתְכַּפֵּר. מ' יַחַד מַגִּישׁ וְנִגְשׁ פֶּסוּ מְלַכְכֶּר: מ' כְּבִיר בַּח
 פְּנוֹתֶךָ לַחֲתוּם סֶפֶר. מ' לְבִרִית הַבְּטוּאֵל תִּפְרֹ: מ' מַרְאִית
 פָּנִים בּוֹשֵׁנוּ לְהָרִים. מ' נִמְשָׁנוּ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְנַעֲשִׂינוּ סוֹרְרִים:
 מ' שְׁמֵנוּ כֹּזֵב מַחֲסֵנוּ וּבִשְׁקָר נִסְתָּרִים. מ' עוֹבִינֵנוּ גִבְרוּ
 עַד שָׁמַי אֲוִירִים: מ' פָּגִיעָה בֵּין חֲקֵנוּ לְהַשִּׁיב חֲרוֹנְךָ.
 מ' צְפוּנוֹת וּגְלוּיוֹת לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ: מ' קוֹלָנוּ שְׁמַעַה מִשְׁמֵי
 מַעוֹנֶיךָ. מ' רָם קִשְׁבוֹת תְּהִינָה אֲזִנֶיךָ: מ' כִּקוֹל שְׁמֵר לָנוּ
 תְּבִרִית וְהַחֲסֵד. מ' שְׂדֵי הַגִּבְרָא רַב חֶסֶד. תִּגְמּוּל לְמַעֲנֶךָ
 עֲמֻנוֹ חֶסֶד. תַּחַת בִּיעֲפֹךָ הַרְחֵמִים וְהַחֲסֵד: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: אל תעזבנו
 יי אלהינו אל תרחק ממנו: אל תרחק ממנו כי צרה קרובה בי אין
 עזור: אל תשבח קול צדריך שאון קטיד עולת תמיד: אל ישוב דרך
 נכלם עני ואביון והללו שמה: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד
 שמה והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמה: ליי הישועה וכו'.

(*) ותרון לשון ותור עונות, וכן ייסד כקליר לקטן כטוסף דף י"ג ב', טחלת ותרון.

ע"ס א"ב.

מ' אָמֵנָם אֱלֹהֵי עוֹלָם. מ' בְּגִדְנוּ בַּמִּצּוֹתֶיךָ בְּגָלוּי וְנַעֲלָם:
 מ' גִּשְׁנוּ לְפָנֶיךָ בְּרֹשׁ בְּפִתְחֵי אוֹלָם. מ' דָּגוּל עֲנָנוּ וְאֵל יֹשֵׁב
 דָּד נָכְלָם: מ' הִעֲתָר בָּא לְמַחֲנֶיךָ אֵל. מ' וַיִּדְעוּהָ כֹל בִּי אֵין
 כָּאֵל: מ' וּלְתֶךָ אֵין רַב מוֹשִׁיעַ וְגוֹאֵל. מ' חוֹמַל וְסוֹלַח וְרַב
 טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל: מ' טָעָנָה אֵין בְּפִינוּ בְּדִין לְהַתּוֹכָחָה.
 מ' יָדוּעַ בִּי לָנוּ חֲבִשֶׁת וְלָךְ הִנֵּכְחָה: מ' בְּגִדֵל חֲסִידֶךָ עֲשֵׂה
 וּבְפַעַם בְּפַעַם לְעַמְּךָ סִלְחָה. מ' לֹא לְמַעֲנֵנוּ בִּי אִם לְמַעֲנֶךָ
 מִרְבָּח סְלִיחָה: מ' מְמוֹת יָד רָאֵה וְדָלוֹת הַדּוֹר. מ' נִפְרָצָנוּ
 בְּכָל פֶּרִץ וְאֵין אִישׁ לְגִדּוֹר: מ' שֶׁרָדְנוּ בְּכִלְרִיק וְהִשְׁפִּלְנוּ
 מִכָּל דּוֹר. מ' עַל כְּבוֹד שְׁמֶךָ עֲשֵׂה וְאֵל תִּרְךָ זֶה הַדּוֹר:
 מ' פִּשְׁעֵנוּ לְשֵׁם קִדְשֶׁךָ וְהִקְשִׁינוּ עֲרָף בְּמַמְרִים. מ' צַעֲדֵי
 יִשְׂרָאֵל עֲקָלְנוּ וְנַעֲשִׂינוּ סוֹרְרִים: מ' קָרָאנוּךָ עֲתָה בְּעֵת
 צָרָתָנוּ אֵין פָּגִינוּ גִּרִּים. מ' רִקִּים מְכַל מַעַשׂ וּמְכַל זְכוֹת
 חֲסִידִים: מ' כִּקוֹל שְׁעֵה שְׁוַעַת עִם עָנִי וְנִבְּזָה. מ' שְׁמוֹתֵינוּ
 מִחֲרֹשׁ זֶה וְנִסְבְּכִים בְּחֲרֹשׁ זֶה. תִּלְאוּתָם שׁוֹר וְעֵנוּתָם
 לֹא תִבְזֶה. תִּפְלָרָה תִּקַּח סְלִיחָה תִּרְבֶּה בָּאֵן עַל יְדֵי
 צִדִּיק גַּם סִלַּח בָּא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: מלפניך משפטנו
 ואל עיניך תחנונה פיישרים: כי עשית משפטנו ודיננו ישובת לכפא
 משפט צדק: כי רדש דמים אותם זכר לא שבת צעקת עניים: ירין
 בלמים מלא גויות מחין ראש על ארץ רפה: ליי הישועה וכו'.

מוסד ע"ס א"ב וכסוף חתום שס הממנה זכריה חוק.
 מ' אָדוֹן דִּין אִם יִדְקֶדֶק. בְּחֶקֶר פֶּעַל אִם יִכְדֶּק. מ' גִּבְרָה

לפניך לא יצדק: מ' דפי תתן בצבא מעלה. הן במלאכיך
תשים תהלה. מ' ואף שותה כמים עולה: מ' זכות וצדקה
אין בנו. חטא ורשע כלנו. מ' טוב אל תבא במשפט
עמנו: מ' ירחמו מעיק עלינו. כרב רחמיה פנה אלינו.
מ' לבלתי פרוע מעללינו: מ' משוכותינו רבו מלמנות.
ניחחים אין וקרבות. מ' סליחה מצוא לעונות: מ' על
צדקותינו אין אנו סמוכים. פשע ועון מלכלכים.
מ' צדקה מצוא לתת עורבים: מ' קול תמתח בארחותינו.
רמה ותולעה אחרינו. מ' שוא והכל שנותינו:
מ' תשוב על הרעה תנחם. זה דרכך חנם מרחם.
מ' ברחמיה הרבים עלינו רחם: מ' נחל דרכיה הודעת לענו
להורות. ידעתו שלש עשרה סדורות. מ' הבטחתו
שאין ריקם חזרות: חנון בם סדרנו לפניך. ועק קשוב
ממתנה. ואל תשיבנו ריקם מלפניך: אל מלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: כי אדם אין צדיק
בארץ אשר געשה טוב ולא יחטא: הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו
ישים תהלה: אף כי אנוש רמה וכן אדם תולעה: אדם ילוד אשה
קצר ימים ושבע רגז: כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנו: כי
בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: כי לא ינח לעולם ארצי:
כי אם הונה ורחם כרב חסדיו: לוי הישועה וכו'.

שנייה. מיוסד ע"ס א"ח ב"ש, ונסוף חתום אליה בר שמעיה חזק.

מ' אדון בשפטך אנוש רמה. מ' תזכור ברגז חנות רחם:
מ' בערבה דין אשמים לנבח. מ' שוגה ופתי זכה והצדק:
מ' גמול חסד וטובה לחיבים. מ' ריב אל תמתח למצוי:

מ' דלי מעש ורקי כשרון. מ' קוראים אליך למו חמצא:
מ' הננו לפניך באשמה רבה. מ' צפצוף מען בשנו לפוצץ:
מ' ואם מאלות אנוש היצדק. מ' פני עושהו גבר היטהר:
מ' ודון בחבו און בקרבו. מ' עון מלא ופשע רב: מ' חשבון ודון
למלך (מלכי) המלכים. מ' סופו לתן בבא חליפה: מ' טבע
חתם בכפו נחרת. מ' גדר פניו רשעו יענה: מ' יורה כפים
מעין ויגיד. מ' מקיר אבן תקרא ותזעק: מ' בובש פניו נדון
ונבלם. מ' לאין נחשב בעמדו לפניך: מ' נחל אבא למעשה
ידך הרצה. מ' בשברון ראה שמור מדחי: עבדיך
ומצאו היום חגיגה. זבם קרבתיך חפוצ כבראשונה.
ובשילג (ובצמר) הלבן חטאי שושנה: אל מלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: תשוב תחיינו
מחזות הארץ תשוב תעלנו: זכרו מרחוק את יי וירושלם תעלה
על לבבכם: תשוב תרחמנו תכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים
כל חטאתינו: אל תנאץ למען שמך אל תנבל בפסא כבודך זכר אל
תפיר ברייתך אתנו: לוי הישועה וכו'.

מיוסד ע"פ חשר"ק, ונסוף חתום זס כמחנך משה בר שמואל.

אלהינו ואלהי אבותינו.

מ' תעלה תפלתנו למעון שמיה. מ' שומע תפלת באים
לרומם: מ' רחמיה וחסדיך אשר מעולם הפה זכור.
מ' תאנו אליך ברגז רחם תזכור: מ' צדקה עשה עמנו
למען רחמיה וחסדיך. מ' פדנו מכל צרה כי אין לנו אלה
מבלעדיך: מ' עגנו יי עגנו ביום הזה. מ' סליחתנו תרבה
ממנו לא תבוה: מ' נדבות פינו רצה נא כעלה ומנחה.
מ' מלא משאלותינו והגם יגון ואנחה: מ' לה אנוהו שיענו

ממתקן וממנו. ה' כי פקודיך דרשנו ואל תכלימנו: ה' יחמו
 רחמיה על עניי הצאן. ה' טהור עינינו והצילנו מלחצות:
 ה' תננו יי בחסדך וכרב רחמיה. ה' זכרנו ופקדנו על יחוד
 שמך: ה' והשקיפה אדון ממעון קדשך. ה' הפלא רחמים
 על גוי מקדישך: ה' דרוש לחנן ולרחם על שאריתם.
 ה' גלה להם מלכותך כי אתה תקנותם: ה' נקול בעינינו שור
 ובעמלם הביטה. ה' אל תרף ידך מעבדיך כי זרועם
 מאד מטה: משאלות המוניך ברחמים מלא
 שמוע אל תפלת עם פניך מחלה: אל מלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עינינו כי לא יצדק לפניך כל חיי: תבא לפניך
 תפלתנו ואל תתעלם מתחנונו: תבא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך
 הותר בני תמותה: לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה: תפלה לעני
 כי יעטף ולפני יי ישפך שיחו: נשפוך לפניו שיחנו וצרותינו לפניו נגיד:
 זה עני קרא ויי שמע ומפל צרותיו השיעו: ליי הישועה וכו'.

שלישיה. טיוסד ע"פ א"ב, וכך סדרן: אב"ג, בג"ד, גר"ה,
 וכן כולם, ונסוף חמוס סס העמנל גרשם בן יהודה.

אלהינו ואלהי אבותינו.

ה' אשפוך שיחי לפניך צורי. בלב נשבר ולא כאולם
 בריא. ה' גם צרתי אגיד וצערי: ה' בער פשעי לפניך אודה.
 גם חטאת עמי אתודה. ה' דגול רחמנו בעוזב ומודה:
 ה' גופנו מרעיד ונפשנו גבהלה. דואגים עלי חטאה כי
 גדלה. ה' הננו לפניך באשמה גדולה: ה' דברנו עשק
 וסרה. הלכנו דרך לא ישרה. ה' וקלקלנו ארח בקלה
 בכרה: ה' הן עינינו מנו גברי. וכברו כמשא וראשנו
 עברו. ה' ונחנו מצוותיך אשר גברו: ה' ובכמה נקדמך

של יום כפור

עו

א כפיר. ורונות לכפר ושגגות להעביר. ה' חטא להרחיק
 וחסד להגביר: ה' זכרים ומנחות מסלקים. חטאת
 ואשמות נפסקים. ה' טפי דמים גם הם לא גורקים:
 ה' חרב בית קדשך. טבעו שערי מקדשך. ה' ישבה בדר
 עיר קדשך: ה' טבחת שלחת מעל פניך. יצאו דחופים
 מלפניך. ה' כהנים מקריבים קרבניך: ה' זמנו לבנו
 ורוחנו לשברה. כי זכיה רוח נשברה. ה' לב נשבר
 ונדכה לא תבזה נורא: ה' פוננו לבנו לצד חתשובה.
 לחננו דברים ועדיך נשובה. ה' מבטא שפתינו ישלם
 פרי נדבה: ה' לפניך עמדנו צמאים ורעבים. ממעטים
 בצום דמים וחלבים. ה' נא רצם בעל מזבחך קרבים:
 ה' ממעמקים קראנוך אלי זה. נא תפלתנו לא תבזה.
 ה' סלחא לעון העם הזה: ה' נאצינו אם מקטרגים ונאמים.
 פגורינו אם שותקים ודוממים. ה' עמוד מבסא הדין
 וישב על בסא רחמים: ה' סליחותיך הרבם והפרם.
 עזותינו מחיה ופזרם. ה' פשעינו אתה תכפרם: ה' עמך
 אנו מנחת חלקך. פנה נא מבלעסקיך. ה' צא בגבור לישע
 חשוקיך: ה' פזורים לארבע רוחות. צועקים ומתאנחים
 ונחיות. ה' קובלים על צרות המתווחות: ה' צרות רבות
 ומצוקות. קרבות ובאות ודוחקות. ה' ראשונות פקודות
 ושניות דוחקות: ה' קולנו שמעה בחסדך. רחמיה זכור
 חסדך. ה' שמר הברית והחסד לעבדיך: ה' ריבה ריבנו
 ואלנו. שבעתים השב לחיק מעינינו. ה' תרדף באף
 ותשמידם מחוללנו: ה' שנת שלומים לריב ציון. תקרא

אל אלהים עליון. ז' גאים תכניע כחרב בציון. ח' תושיע
ציון ותציל סדה. ג' תבנה ערי יהודה. ז' רחם יושבת שכולה
וגלמודה. ח' שבות אלה ליעקב השב. משכנותיו תרחם
ותישב. ז' בנה שלום עמך ישב. ח' נחל יה אלה גלית
ריבי. ודברתי עד הנה שיחי וקאבי. ח' אמרי האזינה
י' בינה גיבי. הודעת שלש עשרה מדות לבאמך.
הודעתו שאינן חזרות ריקם מלפניך. דברך הטוב
ואמן בא לבניך. אל מלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל ח' אל תנאץ
למען שמוך אל תנבל כפא כבודך. זכר אל תפר ברידת אהנו.
אל באפך תזכרנו ואל בתמדת תיפרנו. אל תבואנו רגל באנה
וגר רשעים אל תנחנו. אל תזכר לנו עונות ראשונים מחר יקדמונו
רחמיה כי רלונו מאד. אל תתן נחלתך לחרפה למשל כם גוים.
למה יאמרו בעמים אנה אלהיהם: לוי הישועה וכו'.

אלהינו ואלהי אבותינו. מוסד ע"פ חשר"ק כפול.

ח' תגרת יד אסור ובעס הפך. ח' תאנות הורים זכור וברית
אל תפר. ח' שטר חוב תמחק ותעביר מספר. ח' שובר
פרעון כתוב והעד עדים בספר. ח' ריב אם תחקור אין
לעמך במה יתלו. ח' רגז כל תעיר פן פרגע יכלו. ח' קצף
הרחק מעם פניך יתלו. ח' קוראיה בעת צרה ועיניהם לך
יתלו. ח' צאן אוכדות היו עבדיך. ח' צריהם אכלום ולא
שמו לגגדם פחדך. ח' פער פיהם לבלוע זרע ידיך.
ח' פלאי שמוך קדש ובקש עלבון חסדיך. ח' עוללות
נשארונו בעוללות בציר. ח' עוד יום יום קוצר במגל קציר.
ח' סברנו ישע וגברה יד המציר. ח' סוף קץ לרעת אין בהן
ונביא ולא ציר. ח' נעו מים ועד ים בקש ארוכה. ח' נדנו

ע

של יום כפור

כפור נזרד ואין צרי למכה. ח' מנינו שמיתין ויבלות
חשבונו ומענית ארבה. ח' מועד ארץ ועדן רחוק ומה לא
שכבה. ח' לכל זאת אתה צדיק ואנחנו אשמים. ח' לבעבור
חשבת למטה מאשמים. ח' בעת אבות התרית בשית
רשומים. ח' בלות רוע מעש ולא אבו שמוע למשפטים.
ח' יודע צר אתה לקרוץ מחמר. ח' יען כי נכנסת לנו לפניך
מחמר. ח' טבע דין אם תמתח לגמר. ח' טבענו בטיט
יון וחמר. ח' חבל מנתנו אתה ואנו חבלך. ח' חכים וזכים
אנו שלך. ח' זרע אברהם אוהבך ויצחק כלולך. ח' זמורות
יעקב מטה המושלמת לך. ח' והכל גלוי וצפוי לך מקדם.
ח' ויצורי חמר נמכת אי אפשר בלא אדם. ח' העל כן הכנת
צרי לקדם. ח' השב יד מעול ושוב בחין לפניך מענה אהי
קדם. ח' דרך תשובה הורית לשוכבים. ח' דלת פתוחה
הכנת לשבים. ח' גבורת רחמיה תודיע לנצבים. ח' ג'שים
בצום לפניך ותחן לך מרבים. ח' נחל ברחמים תפקוד
יחסי עמך. ח' ח' בננו להתנהג כמדת געמך. אם עוננו ענו
בנו לעמך. אמץ רחמיה זכור וסליחה שעמך. אל מלך יושב.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל ח' אל תתן יי מאוני
רשע וממו אל תפק ירמוסלה. אל תשפטנו שבילת מים ואל תבלענו
מעולה ואל תאשר עלינו באר פיה. אל תסתר פניך מעבדיך כי צר לנו
מחר עננו. אל תסתר פניך ממנו כיום צר לנו מטה אלינו אונן. כיום
נקרא מחר עננו. בך בטחו אבותינו. בטחו ותפלטמו. לוי הישועה וכו'.

אלהינו ואלהי אבותינו. שניה. מוסד ע"פ א"ב.

ח' אף במתח דין ומרוץ חבל. ח' בני אמוניה אל בא
חשבת. כ"ל. ע"פ על כן חשבת למטה מעונינו (עזר"ט י"ג), וכפיר ר"י ז"ל.

תחבול: מ' גלוי הריב להם נטוש. מ' דרוש ובקש צאנך וצא
 תפוש: מ' הוא לת לעשותם לה לעם. מ' ואל תשלחם ביד
 פשעם: מ' ודונות חשב נא פשגות. מ' חשך מזדים
 בפשות לה עורגות: מ' טנה טהר ותדיח בתמים. מ' יצלל
 בצול כבד אשמים: מ' כלה אל תעש ונחרצה. מ' לקויה
 לקח מקו הנטויה ועצה היעוצה: מ' מועד בתקח לשפוט
 מישרים. מ' גזוף במשטין מללמד קטגורים: מ' ספר
 זכרונת לפניה בהתגולל. מ' עון עקבים לא יסובב לבועמים
 מתגולל: מ' פשר הדיו ותבצע השורה. מ' צרוף בבורסגים
 ומהר בדיל להסירה: מ' קפוי ומתד ובדנג נמסה. מ' רגע
 יגעש אם במשפט עליו תנשא: מ' נקול שלם לו במעשה
 החסד ולא בגמולו. מ' תכריע הכף לזכותו ולא לחבולו:
 תפשט יד ותקבלו. תחננו מרדת שחת ובור מלחמבילו:
 אל מלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: לפיכך תשפוטנו
 תעזבנו לארץ ימים: יי אל באפה תזכחנו ואל בחמדת תיפרנו: אליה
 יי שונעתי ובבקר תפלת תקדמך: חננו אלהים בחסדך פרב רחמיך מחה
 פשעינו: פנה אלינו וחנונו כי יחירים ונעניים אנחנו: ליי הישועה וכו'.

אלהינו ואלהי אבותינו. שניה. עוסד ע"ס א"ב, וכסוף חתום בנימן.
 מ' אל נא תיסר באיעריך. מ' כי מאד מיסרים במוסר רע
 וקשה: מ' באש ובמים בשבי ובבזה גדונים. מ' בכל יום
 באכזריות ושמך אף: מ' גלו ונעו מעל שלחנה. מ' ופגורו
 בארבע פנות הדומה: מ' דשום רמסום רגלי כל מציק.
 מ' וישיתום למרמם בחמר וטיט חיצות: מ' השקיפה

(*) ומתה, כ"כ נכ"י ונכון הוא, ע"ה הלל כחנן חזיכני וכנניה חקפייני
 (חיוני י') והוא מחר לחנו.

בעלבון עלוביך. מ' כי באו וגעו עד שערי מות: מ' ואם גדל
 עון עד שמי שמיך. מ' רחמיך יקדמונו אשר מעולם: מ' זכר
 שלשת איתני קדם. מ' הדין בקים ביראת יחודה: מ' חשך
 חבסם תשבת לנצח. מ' כי בן הבטחתם ביר רועה נאמן:
 מ' טרם תכלה שארית יעקב. מ' יהמו רחמיך ויכמרו
 נחמיך: מ' יקש עינים בפס נא בעצמך. מ' כי אין לחטא
 במו נדה: מ' בנהני עבודה ולווי דוכן. מ' ובני מעמדות
 סלקו ואינם: מ' לבשנו חרפה ועמינו כלמה. מ' כי חסרנו
 כל וגותרנו בכלי ריק: מ' מאז נטמאנו בכל מגע טומאה.
 מ' ואין לנו טהרה בפה להטהר: מ' נא מפרומך ורוק מים
 טהורים. מ' וטהרה שכינתך על זרע מקדשיך: מ' שמאלך
 דחית ימינה תקרב. מ' כי קרבתך חיים היא לנו: מ' על
 מי נגוס מצוא מנום ועזרה. מ' כי אם עליך עונה בעת
 צרה: מ' פסילים וגלולים אשירים וחפנים. מ' חרשים
 וסומים הקל תעתועים: מ' צור עולמים חי וקים לעד.
 מ' בקד לבד מבטחנו ואתה תוחלתנו: מ' קניך אל חיובו טחיה
 אל אמת. מ' אל נא תבישם מספר קוים: מ' ראה רפיונם
 ותבט בשלונם. מ' והקל והעבר בכד משאם: מ' שפוך
 מי טהר דמים להדיח. מ' תחטאנו באזוב תכבס ותדיר:
 מ' נחיל תושב גמול למבחישיך ושלם במפעלם. מ' על
 זום קרקדם חמסם ירד: בין יבינו כל מאמצי כחך.
 נסים בהפליאך למלמדי נסיה: אל מלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: אלהי פלטנו
 מיד רשע טכף מעל וחומין: האזינה יי תפלתנו והקשיבה בקול

תחנונותינו: הקשיבה לקול שוענו מלכנו ואלהינו כי אליה נתפלל:
 בְּקֶרֶת שְׁמֵעַ קוֹלֵנוּ בְּקֶרֶת נַעֲרָה לָהּ וְנַצְפָּח: אֱלֹהֵי יִי שְׁוֹעֵנוּ וּבְבִקְרָה
 תַּפְלִתֵנוּ תַקְדֵּם: לֵי יְהוֹשֻׁעָה וכו'.

עקרה: סס העמך מרכי חתום כנחשי הכרזות.

מ' מַלְאֲכֵי אֱלֹהֵי צוּרֵי סִתְרֵי וּמַגְבֵי: מ' וְקָרָן יִשְׁעֵי מִשְׁגָּבֵי
 בְּיוֹם צָר לִי וְאוֹנִי: מ' הַשְׁכַּמְתִּי לַחֲלוֹתֶךָ מֶלֶךְ רַב. וְאוֹנִי
 מ' אֱלֹהֵי יִי שְׁוֹעֵתִי וּבְבִקְרָה: מ' בְּקֶרֶת רַחֵם תִּזְכֹּר חֶסֶד לְאַבְרָהָם
 אֲבִי אִתְּנִי. מ' אֲשֶׁר בְּחֵרְתָּ וְהָאֱמִין בְּךָ רֹאשׁ לְמַאֲמֵנִי:
 מ' זָכֹר בְּרִירְתִּי וְהוֹשִׁיעֵנִי מִטּוֹמְאֹתַי. יי. מ' בְּקֶרֶת תִּשְׁמַע
 קוֹלִי בְּקֶרֶת: מ' בְּקֶרֶת דְּבָרְתָּ עִמּוֹ וְנִסִּיתָ לְשַׁלֵּם לוֹ מִשְׁכָּרְתָּ.
 מ' וְזָכֹר עִמּוֹ הַבְּרִית לַהֲיוֹת לוֹ לְמִשְׁמֶרֶת: מ' אֲהַבְתָּ
 וְרָצִיתָ וְקִבַּלְתָּ. בְּקִטְרֶת מ' סָמִים בְּבִקְרָה בְּבִקְרָה: מ' בְּקֶרֶת
 בּוֹכְבוֹ הָאֵיר בְּחַפְצָתָהּ לְהִרְאוֹת צִדְקָתָהּ הַגְדוּלָּה. מ' וְנִסִּיתָ
 בְּעִשְׂרֵי וְתֹאמַר לוֹ קַח אֶת בְּנֶךָ וְלֹא תִכְלָא: מ' עַל אֶחָד
 הַדָּרִים וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לַעֲלָה. מ' אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
 בְּבִקְרָה: מ' בְּקֶרֶת יְחַד שְׁמֶךָ וְשָׁמַע לְקוֹלְךָ וְהִרְאָה אֲהַבְתָּ.
 מ' וְשֵׁשׁ בְּכָל לֵב עַל דְּבָרְךָ לַעֲשׂוֹתוֹ: מ' הָאֲהַבָּה קִלְקֵלָה
 הַשּׁוֹרֶה וַיִּקֶּם בְּשִׁמְחָתוֹ. מ' וַיִּשְׁכַּם אֲבָרָהָם בְּבִקְרָה: מ' בְּקֶרֶת
 הַכִּינּוּ לָכֶם שְׁנֵיהֶם לַעֲשׂוֹת רִצְנָה אִיּוֹם. מ' הֵבֵן לָקַח עֲצִים
 וְהָאֵב לָקַח מֵאֲכֵלֶת לְשַׁחֹט בְּלִי פְדִיּוֹם: מ' קְרוֹאִים
 וְהוֹלְכִים לְתַמָּם וְרָאוּ כְבוֹדְךָ. בְּיוֹם מ' הַשְׁלִיכֵנִי בְּהִיּוֹת
 חֲבִיבִי: מ' בְּקֶרֶת אֲזַר בְּגָבְךָ חֲלָצִי וְלַעֲקֹד בְּנוֹ קֶדֶם. מ' וַיִּקַּח
 מֵאֲכֵלֶת לְשַׁחֹט וְלֹא חָשַׁב הָדָם: מ' וַיֹּאמֶר הַיּוֹם אֶקְרִיב
 עוֹלָתִי וְהַיּוֹם אֶזְרֹק דָּם. מ' זָכָחִי לֹא יִלֵּן לְבָבְךָ: מ' בְּקֶרֶת
 רַחֲמֶיךָ נִכְמְרוּ עַל בֶּן יָחִיד וְעָלָיו זָרְחוּ. מ' וַיִּקְרָא אֱלֹהֵי

מֶלֶךְ יי אֵל הַנֶּעַר יָדִים אֵל יִשְׁלָחוּ: מ' כִּי בִצְחָק יִקְרָא
 לְךָ וְרַע וּזְכֹר לְדוֹרוֹת הַנִּיחִי. מ' לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד הַבִּקְרָה:
 מ' בְּקֶרֶת בְּשָׂרוֹ וַיִּשְׁרוּ וְצִדְקוֹ יִלֵּץ בְּעַד עִם אֱלֹהֵי קָרֵב.
 מ' וַיֹּאמְרוּ תָמִיד יִרְאָה לְפָנֶיךָ לְכַבֵּסֵם הָרֵב: מ' תִּנָּתֵן נַפְשָׁם
 בְּשִׂאֲלָתָם כִּי לָךְ נִכְסְפָה. בְּעֶרְבִי מ' הִיא בָּאָה וּבְבִקְרָה:
 מ' בְּקֶרֶת קוֹלָם שְׁמַעְהוּ וְתַכְפֹּר עוֹנוֹתֵיהֶם. מ' וְעַד תַּפְלִתָּם
 תִּחַשֵּׁב בְּעַרְךָ קִרְבָּנוֹתֵיהֶם: מ' לָקַחוּ וּבָאוּ בּוֹכְרוֹן צִדְקַת
 אֲבוֹתֵיהֶם. מ' וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו עוֹד נִדְבָה בְּבִקְרָה בְּבִקְרָה:
 מ' נָקוּל בְּקֶרֶת תִּפְן אֱלֹהֵינוּ וְרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ יִכְמְרוּ. מ' וְתִשְׁלִיךְ
 בְּמַצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאתֵינוּ וְלֹא יִזְכְּרוּ. צוּר הַעֵבֶר עוֹנֵינוּ
 מִלְּפָנֶיךָ. וְלֹא יִשְׁאִירוּ מַמְנוֹנוֹ עַד בְּקֶרֶת: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וכו'.

אלתבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: רבת צדדוני מנעורי
 יאמר נא ישראל: רבת צדדוני מנעורי גם לא יכלו לי: על גבי חרשו
 חרשים האריכו למעניתם: יי צדיק קצין עבות רשעים: יבשו ויסוג
 אחור כל שנאי ציון: לולי יי שהיה לנו בקום עלינו אדם: אזי חיים בלעוננו
 בחרות אפס בנו: אזי חמים שטפנו נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על
 נפשנו חמים הירדנים: ברוך יי שלא נתננו מרחק לשנתיים: ליי הושועה וכו'.

מסור ע"פ א"ב, ונסוף חתום סס העמך רוד בר שמואל הלוי חוק ואמן.

מ' וַיֹּאמְרוּ רַבֵּת צָרָה וְנִי מִנְעוּרֵי. מ' בְּקִשְׁתֶּיךָ אֲפֻצֶּת לָבִי
 בְּהִיּוֹתְךָ בְּעוֹזְרִי: מ' גִּבְרִית עֲתִידָה וְגַם עֲתִידָה שׁוֹבְרִי. מ' דוֹכְרִים
 בְּרַעְיוֹן כָּל אִיבָרֵי: מ' הֵיטִי חֲרָפָה בְּנִיחָם מִשָּׁל וּשְׁנִינָה.
 מ' וְהִי אֲבָן בִּי וְהָאֵרִיכוּ עָלֵי מַעֲנָה: מ' וְדִים חֲלִיצוֹנֵי בְּפִיהֶם
 לְשׁוֹנָם שְׁתוּ בְּחֶרֶב שְׁנִינָה. מ' חוֹשְׁבִים עָלֵי מַחֲשָׁבוֹת
 רַשָּׁע בְּלִי חֲנִינָה: מ' מוֹכֵךְ וּמֹדֵת רַחֲמֶיךָ יִגְלוּ עָלֵינוּ.
 מ' וְשׁוֹעֲתֶךָ אֱלֹהִים תִּשְׁגָּבֵנוּ: מ' כָּלִתָּה נַפְשָׁנוּ לִישׁוֹעָתְךָ

לאמר מתי תנחמנו. ז' למען שם קדשך עשה לא לבנו
לא לבנו. ז' מדת טובך וחסדך הגבר על צאן מרעיתך.
ז' בענו לך מחל רבה סליחותיך ומחילתך. ז' סעידנו
ונשענו וחס לבנו לנתיבותיך. ז' עננו יי' עננו כי טוב
חסדך ואמונתך. ז' פדה ונצל עמך ורעיתך מכף
מתקוממיהם. ז' צור צדיק גדול גבור ונורא מושיעהם.
ז' קדש קדשת שמך עליון קרוב מצדיקיהם. ז' רחמיה
יכמרו עליהם ועל בניהם. ז' שחרנוך בתחנה הקשיבה
אלהינו מלבנו וקדושנו. ז' שלום רב תרבה לסגלתך
בבוננו ומרים ראשנו. ז' תבענה שפתינו תהלתך כי
תצילנו מרשענו. ז' תורתך ועדותך שעשענו ובם
תחי בפשענו. ז' דבב שפתי וקול תחנוני שמעו והאזינה.
ז' ושיחות דברי לפניך ינעמו וכקטרת רצה נא. ז' ידיך
יעלונו ויעלו לציון ברנה. ז' דביר קדשך וארמונה על
משפטו לכוננה. ז' בך תחלת יוסברירם ונשא גאולה גדול
ונורא. ז' רחמיה וחסדיך אבקש ולישועתך תמיד
אשברה. ז' שפטה משפטי ונקום נקמת דם עבדיך
השפיד בעברה. ז' מגר מתקוממיה ושלח בם חרון אף
וועם וצרה. ז' ואתה קדוש ישראל גואלם מלכם וגאונם.
ז' אשורם אם הטו ולבם הלך אחר עינם. ז' לעמל וגונם
ולכבד על גלותם הכט מגנם. ז' הכט לפרית והפלא
רחמים על פלגת שאונם. ז' נקול לעזרת חושא ותחזק
נשק לקראת צרי ואויבי. ז' וישמחו וירננו חוסי בך כי
תחבוש מכאובי. יבשו ויחפרו ויסגו אחור חפצי קרבי.

חזק ואמץ מאמינה גאלי וצור ישועתי א' אהי אבי. א' מלך.
אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי. בקראנו עננו
אלהי צדקנו בצר הרחבת לנו חסנו ושמע תפלתנו. שמע תפלתנו
וושענו האזינה אל דמעתנו אל תחרש. אדני שמע בקולנו
תהינה אזניך קשבות לקול תחנונינו. שמע יי' צדק הקשיבה רנתנו
האזינה תפלתנו בלא שפתי מרטה. ליי' הישועה וכו'.

עיוסד ע"ס א"ב, ונסוף מתוס בנימן בר זרח.

אלהינו ואלהי אבותינו.

עקרה.

ז' אמונים בני מאמינים הנאמנים בבריתך. ז' באים
לקוד ולברוע בספי חצרותיך. ז' גועים בתפלה
ומתפקקים בבריעה. ז' דופקים דלתך ואומרים אדני
שמעו. ז' הפקריבים תקרבת מנחה רוח גשברה.
ז' ודפאות לב תחת עלה תמורה. ז' זבח כליל מזבירים
עקרת מודה. ז' חלבי אשים ועלת ראיה. ז' טעינת עצים
אשר על המזבח (כ"ה הבז) געמסה. ז' יקוד אש ומאכלת
אשר אבנשא. ז' בפית ידים ורגלים אשר על המערכה
געקרה. ז' להב ברזל וקופיץ מרוטה וחדה. ז' מאכלת
לקחה וצואר לשחיטה פשוט. ז' נתכפה סמיכה ולקרן
אב קשוט. ז' שמח האב בנתיחה בעל משה בנו.
ז' עלץ הבן בקרבנו בבחתנות אפריונו. ז' פעלת צדקתם
בניהם בהזבירים לפניך. ז' צפון להם תושיתם ובמגנה
תחנניה. ז' קרני סביבת איל הנאחו בחרשים. ז' רצה
לדעתן כפר לעם קדושים. ז' שעת גיחחו ונשבעת לו.
ז' תולדותיו להרבות שער איביו להנחילו. ז' בחר יי'

חשיחם, רליתי מי שפי' תוסיחם חרותם כאל' שטועד כהנחתו, וכן ילפון לישרים
השליח (כ"ו), ותוסיח כרחק ממני (איו' ו' י"ג), וטעמו כל מעש חרות אחד ממני.

ויראה ולבניו יהי מחסה. ו' נקרא שם המקום ויראה על
 שם המעשה: ו' ילדיו היום בצר ובמצוק (לפניך) בעמדם.
 ו' מעודי מתנים פושלות ברבים ורפות ידם: ו' נושאי לך
 עינים בדר גיב מענם. ו' זכור ריח הנערב ותנוק רפיונם:
 ו' בקול ונפוצתיהם תקבץ ונגדחיהם תאסוף. ו' ואובדיהם
 תבקש ונויהם תישב ותושיבם לכטח. ותשפנם שאנן
 בחר מרום ישראל. ותמלוד עליהם לבדך. הנה יהיו
 לך לעם ואתה תהיה להם לאלהים: אל מלך יושב וכו'.
 טוב יי לכל. ורחמי על כל מעשיו: טוב יי לקו. לנפש
 תדרשנו: טוב ויחיל ודומם לתשועת יי: אוהב צדקה
 ומשפט. חסד יי מלאה הארץ: ויגבה יי צבאות במשפט.
 והא הקדוש נקדש בצדקה: צדק ומשפט מכון בסאד חסד
 ואמת יקדמו בניך: למשפט יד עמדות היום כי הכל עבדיך:
 מלפניך משפטנו יצא עיניך תחזינה מישרים: ויי לעולם
 יושב כונן למשפט בסאו: והוא ישפוט תכל בצדק ידן
 לאמים במישרים: יי שופטנו יי מחזקנו יי מלכנו הוא
 יושיענו: גבון בסאד מאז מעולם אתה: אוהב צדקה
 ומשפט. חסד יי מלאה הארץ: בקום למשפט אלהים
 להושיע כל עגיו ארץ סלה: העירה והקיצה למשפטנו
 אלהינו ואדגינו לריבנו: והוציא כאור צדקנו ומשפטנו
 בצדקים: ביעשית משפט יודיני שבת לבסא שופט צדק:
 (לשנת הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד:
 אוהב צדקה ומשפט חסד יי מלאה הארץ:)
 לוי הישועה וכו'.

פזמו.

(לשנת) שרי קדש היום. איש ברהו נתאחד. שבת שור

המנוחה. ויום כפור המיוחד. אל כי תשפוט היום.
 על גלוי ועל נכחד. הוצא כאור צדקנו. ופינו ירון ויחד.
 הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד: שרי קדש.

ס סעזכר שלמה נלזי הזריות וכו' בן גבירול.

שפט כל הארץ. ואותה במשפט יעמיד.
 נא חיים וחסד על עם עני תעמיד.
 ואת תפלת השחר. במקום עלה תעמיד.
 עלת הבקר אשר לעלת התמיד: שפט.

בשבת יום מרגועי. וישד תענוגי ונפשי. בשרי רו
 משמן. ועצם בפני כחשי. וכשל מצום ברבי. ורוחי
 צקון לחשי. מוער דמי וחלבי. קחה בקרפן קדושי.
 ואם עוני יתאספון. עכור יחד על ראשי. בסודם אל
 תבוא נפשי. ובקהלם אל תחד. הנה מה טוב
 ומה נעים שבת אחים גם יחד:

ובש צדקה מעטה. לך לבר ויתרון.
 ואם אין בננו מעשים. זכרה ישגי חברון.
 ודם יעלו לזכרון. לפני יי המיד.
 עלת הבקר אשר לעלת התמיד:

במקרא שבת ענג. בשפלות נפשות נענים. שובו
 היום בנים. בני גטעי נעמנים. להלבין את חטאיכם.
 אם יהיו בשנים. וקראו אל יי בחזקה. והרבו לאל
 תחנונים. כי הוא אלהי האלהים. ואדני האדנים.
 אשר לא ישא פנים. ולא יקח שחד:

מטה כלפי חסד. להטור איש לתחיה.
עמך להסד הטה. גמל נא עליו וחיה.
כתוב עליו תו תיים. והיה על מצחו תמיד.
עלת הבקר אשר לעלת התמיד:

לשנת בוקרי עיר הקדש. עצור בבכי איך אוכל. בהיותם
בם מזבחותי. תוך מוסד ההיכל. אשר יסד בן אורי.
ובן אדמון איש מיכל. לכפר על עון יעקב. לצר נתן
כצאן למאכל. ובא שוטני אשר הערים. לשומם
חרבה וניכל. משם למה אשכל. גם שניכם יום אחד:
היטיבה ברצונה. ארץ ציון עיר קדושי.
ונרתה יד ושם. בביתה למקדשי.
ועריכת נר לבן ישי. להעלות נר תמיד.
עלת הבקר אשר לעלת התמיד: שבט.

לשנת שעה קדוש חין ערפי. והט און לשועתי. ושמעה
את תפילתי. ואל תחרש לדמעתי. ושור מפורומים
רישי. ועוני עמל יגיעתי. ושוכני מעון ביתך. מקום
משכן יריעתי. ואשיר אז לשמך. וארים קול
תרועתי. הנה אל ישועתי. אבטח ולא אפחד. הנה
מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד: שרי קדש וכו'.

אל מלך יושב וכו'.

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: ואתה הוא ושנותיך לא
יתמו: אתה תקום תרחם ציון. ביעת להננה כי בא מזעזע:
בן אורי. כללאל. וכן אדמון חיש מיכל. בן דוד שחטר עליו כי הוא חרמוני
(א"א י"ז ע"כ) ובתיב ויתן לו שאל את מיכל בתו. כללאל (א"א י"ח ע"כ).

וזמיהם רוח נשברה לב נשבר וגדפה להם לא תבנה:
היטיבה ברצונה את ציון. תבנה חומות ירושלם: אז
תחפץ ובחי צדק עולה וכליל. אז יעלו על מזבחה פרים:

ועתה יי אבינו אלה. אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך כלנו:
אתה יי לא תקלא רחמיך ממנו. חסדך ואמתך תמיד יצורנו:

זכר רחמיך יי וחסדיך פי מעולם הפה: זכרנו יי ברצון
עמך. פקדנו בישועתך: זכר עדתך קניית קדם גאלת
שבת נחלתך הר ציון זה שכנת בו: זכר יי חבת ירושלם
אהבת ציון אל תשפח לנצח: זכר יי לבני אדם את יום
ירושלם הואמרים ערו וערו עד היסוד בה: זכר
לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך
ותדבר אליהם ארפה את זרעכם בכוכבי השמים וכל
הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם:
זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב. אל תפן אל קשי
העם הנה ואל רשעו ואל חטאתו:

אל נא תישת עלינו חטאת אשר גזאלנו ואשר חטאנו:
חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:

עיוסד ע"ס א"ב ברחמי הסדויות, וכסוף חתום שם הסדויות קלוימוס חוק.
ואתה תחננו פירש ואבכה. בענוי נפש קהלי אבכה.
גמל נא עליו וחיה. בכו העם הרבה בכה: בכה
השביעי בגדע קרני. לענה וראש ומרורים הרוני.
יחיד ממתי ונם (נ"א ונמחי) קובי רפי. יגעתי בקראי נחר
בענוי נפש קהלי אבכה, כ"כ נכ"י. וכסוף חוק, כי כל כתי הפיוט בעלי
מכנים, מן סן כסוגר, שהוא על לזון הכתוב טעם.

גְּרוּנִי: מ' גְּרוּנִי הַנֶּשֶׁת קְרוֹא אֲרוּכָה. קוֹה נַחַת וְהַנָּה
פְּרוּכָה. גְּדֻדָּתִי כְּצִפּוֹר וְדָרְכֵי נִסְרָכָה. מִפְּנֵי קִשְׁתְּ דְּרוּכָה:
דְּרוּכָה לְשׁוֹן מִקְנֵי אֵי וְרַחֲבָה. מְצַרְכַּת פָּנִים בְּחִשְׁשׁ לְהִבָּה.
מִי"ם נִתְקַם מִפְּמָצְבָם בְּהַשְׁלֵךְ וּסְחִיבָה. וְלִהְיוֹת אוֹתָם הַיּוֹם
הַבָּא: מ' הִבָּא בְּאַרְיֵה בְּמֵאֲרֵב לְדָגוֹר. וְהִיֹּצֵא צוּדָה תַּתִּי
לְמָגוֹר. כָּל רַעְתָם לִפְנֵיךָ תֵּאָגוֹר. וְהִירָק חֲנִית וּסְגוֹר:
וּסְגוֹר מוֹצֵאִים וּמוֹבָאִים וְיִהְיֶה מוֹ. בְּלַע פֶּלֶג לְשָׁנָם וְיִזְמָמוּ:
מִי"ם הָרוֹם שְׁגִימוֹ בְּפִימוֹ וְיִדְמָמוּ. לְקַחַת נַפְשִׁי זָמָמוּ:
מ' זָמָמוּ לְרוּץ בְּצוּאָר אֵלֶיךָ. נִזְעָצוּ לְכָרוֹת בְּרִית עֲלֶיךָ.
הִדִּיחוּ מִפְּעוֹנָךְ צְבָאוֹת חִילֶיךָ. עֲלֶיךָ יַעֲזֹב חֶלְכָה: חִילֶיךָ
מִתְחַבֵּא מִפְּחַד קִטְבֶּךָ. בָּךְ יִרְוֶץ לְהַשְׁתַּגֵּב בְּהַחֲטִיבֶךָ.
מִי"ם בִּשְׁעֵן וַאֲחֶיךָ וְהִרְבֶּךָ וְהַטִּיבֶךָ. מָה רַב טוֹבֶךָ:
מ' טוֹבֶךָ יֵאָכֶה שְׂאֵר יִשׁוּב. מִתְנַפֵּל בְּהַמְצָאֶךָ אֵלֶיךָ לְשׁוּב.
קוֹחַ דְּבָרֵי כְבוֹשִׁים וְיִשׁוּב. מִי יוֹדֵעַ יִשׁוּב: יִשׁוּב חֲרוֹנֶךָ
וְאַל תִּכְלָנוּ. בִּי שְׁגִינוּ בְּהִנָּה כְּלִינוּ. מִי"ם בְּדָרְךָ זוֹ גִלְדֶּךָ
הַשְׁכִּילָנוּ. הֵן הִבֵּט נָא עִמָּךְ כְּלָנוּ: מ' בְּלָנוּ יַחַד נִחְלָה
פָּנֵינוּ. נִזְכִּיר בְּרִית יִקְרַת פָּנֵינוּ. בְּצִדְקָה לְחַזוֹתֵנוּ אוֹר פָּנֵינוּ.
יִקְיָמוּ וְנִחְיֶה לְפָנֵינוּ: לְפָנֵינוּ מְצַפֵּץ מַעֲפָר לְהַקִּימוֹ. עִם
מִיִּיחָדוֹ בִּשְׁכָבוֹ וּבְקוֹמוֹ. מִי"ם נִצַּח מַחֲכִים לְיוֹם קוֹמוֹ.
בְּרוּךְ כְּבוֹד יי' מִמְּקוֹמוֹ: מ' מִמְּקוֹמוֹ יֵצֵף בְּחֵשׁ רִטְפוּשֵׁי
לְפֶאֱרִימִיר אֶפֶר בְּפוּשֵׁי. מַעֲצֵב עֲבוּדָה קִשְׁה לְהַנְפִּישֵׁי
בִּי שְׂבָעָה בְּרַעוֹת נַפְשִׁי: נַפְשִׁי תִשְׁתַּוְּחַח לְשִׁמּוֹם מִסְלָה
דְּהוּי סֶךְ לְגוֹךְ סְלוּלָה. מִי"ם מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מִשׁוּב לְכִסְלָה
יִכְוֶנְנָה עַד עוֹלָם סְלָה: מ' סְלָה דְרִשְׁתִּיךָ וְלֹא נִסְאֲתִיךָ

בְּהַחֲפָשְׁטִי בְּצִלִּי יִדָּךְ בְּסִיתָנִי. מֵאֵשׁ וּמִפִּימִים לְרוּיָה
הוֹצֵאתָנִי. וּמִקְרָנֵי רַמִּים עֲנִיתָנִי: עֲנִיתָנִי בְּכָל עֵת
בְּהַחֲטָפִי. הוֹשַׁטָּה יְמִינְךָ בְּאַהֲבָה לְגַפִּי. מִי"ם וְעַתָּה
מוֹשִׁיעִי לֹא תִרְפֵּי. תַּחֲלֵת יי' יִדְבָּר פִּי: מ' פִּי תַחֲלִתְךָ יִגִּיד
תְּקוּנָתִנוּ. אֵל יִמְעֹטוּ לִפְנֵיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ. כְּגֹדֶל חֲסִדְךָ
מִלֵּט מִשְׁחִיתוֹתֵינוּ. בִּי לֹא עַל צַדִּיקוֹתֵינוּ: צַדִּיקוֹתֵינוּ בְּלֹו
לְמֵאֹד וּקְצָרוֹ. עוֹנֵינוּ רַבּוֹ וְהַטּוֹב עֲצָרוֹ. מִי"ם חֲטָאֵי אֲבוֹת
לְפָנֵים נֶאֱצָרוֹ. זָרְעוֹ חֲטָאִים וְקוֹצִים קָצְרוֹ: מ' קָצְרוֹ יְרִיבֵי
קָמוֹת אֲבִי. דָּמוֹ לְהַכְרִית יִשְׁיִשִׁי וְרוֹכִי. קָרֵאתִיךָ מַעֲשֶׂק
זֵרִים לְעֶרְכִּי. שְׁפֹטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי: רִיבִי בְּחַפְשֶׁךָ
יִשְׁרֵי תִבְקֶר. צַדִּיקַת הָדוֹרִים לִפְנֵיךָ תִּחְקֶר. מִי"ם מַצְדִּיקִי
תִּקְרַב וּמִרְשִׁיעִי יַעֲקֶר. יִסְכַּר פִּי דוֹכְרִי שְׁקֶר: מ' שְׁקֶר
דוֹכֵר לֹא יִבּוֹא. לִנְגֹד עֵינֶיךָ בִּי תִתְעַבּוּ. שְׁמִרְנֵי רֶגֶל גִּלְגָּלוֹה
מִבּוֹא. וּמִשׁוֹאֵת רַשָּׁעִים בִּי תִבּוֹא: תִּבּוֹא לִפְנֵיךָ אֱלֹהֵי
קָדְשִׁים. תִּתְּנוּ מִתְעַנִּים לִפְנֵיךָ לְקָדְשִׁים. מִי"ם הִתְעַרְב
מִנְחָתָם בְּשָׁגִים מִקָּדְשִׁים. זְכוֹר עֲדָתְךָ קְנִיֵת קָדְשִׁים: מ' קָדְשִׁים
מִפְּעִלֶיךָ יי' אֲדוֹנִי. עֲצָתָה לְכָתוּב בְּתַבְתִּי גְּדֻנִי. בְּנֵת מִרְחֹק
לִקְדָּךְ לְהַעֲיִדְנִי. בְּרוּךְ אַתָּה יי' לְמִדְנִי: לְמִדְנִי לְהוֹעִיל
מִמִּית וּמִחַיָּה. צוּרֵת וַיַּעֲמוֹד אֲמַרְתָּ וַיִּהְיֶה. מִי"ם הוֹרְנִי
דְּרָכֶיךָ וְתַמִּים אֱהִיָּה. עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם תִּבְיָנִי וְאַחִיָּה:
וְאַחִיָּה וְזָרְעִי לִפְנֵיךָ יִכּוֹן. וְתַפְלָתִי בְּקִטְרֶת תִּמִּיד תִּכּוֹן.
עַד עֲנִיָּה בְּבוֹאֵי לְרִכּוֹן. נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נָכוֹן: נָכוֹן
וְתָם אֲבוֹתֵינוּ סָפְרוּ. עֲדָךְ טוֹבוֹתֶיךָ חֲטָאֵינוּ כִּפְרוּ.

לגפסי, לחנקני, וכל ל' חנוק סתורגם כל' גפוף. לא חרפי, לא תרפני,
ועצמת לא חכס יכסי, שבוט כטו יכסני.

ח' לַכֶּנֶם גַּם עֵתָה וַיִּפְרוּ. וַיִּגְיֵהֶם אֶל יַחֲפָרוֹ: מ' יַחֲפָרוּ
 פָּנַי מִכְּבִירֵי מוֹעֲקֵנוּ. יִלְבָּשׁוּ בִשֵּׁת בְּהוֹצָאת צַדִּיקֵנוּ.
 יִבּוֹא וְאֵל יַחֲרֹשׁ לְצַדִּיקֵנוּ. י' שׁוֹפְטֵנוּ י' מַחֲזִיקֵנוּ: מַחֲזִיקֵנוּ
 הַדָּרֶשׁ לֹאֵם נוֹשָׁעָה. הַשְּׂאִיכָה מִיָּם מִפּוֹעֵינִי הַיִּשְׁוֹעָה.
 ח' שִׁמּוֹחַ גִּפְשׁוֹתֵינוּ בְּחִקּוֹתֶיךָ לְהַשְׁתַּעֲשָׁעָה. וְהָאֵר
 פָּנֶיךָ וְנוֹשָׁעָה: מ' וְנוֹשָׁעָה בְּשִׁפְכֵנוּ לְפָנֶיךָ שִׁיחָה.
 הַעֲתֵר לָנוּ עֲזִיבֵנוּ לְסִלָּחָה. חֲנוּן כִּי עִמָּךְ הַסִּלִּיחָה. אֲדָנִי
 שִׁמְעָה אֲדָנִי סִלָּחָה: סִלָּחָה וְלֹא גִצָּא רַחֲוִים. פִּשְׁעֵינוּ
 יִהְיוּ כַּעֲב מַחֲוִים. ח' נִחְנוּ לְאֹזֶר בְּאֹזֶר הַחַיִּים. כִּי עִמָּךְ
 מְקוֹר חַיִּים: מ' חַיִּים וְחֶסֶד אֱלֹהֵי זֶה. תַּחֲזִין שְׂאֵרֵי הָעָם
 הַיְּהוּה. גִּשְׁיִם לְתַקְדִּישׁ בְּקוֹל זֶה. וְקִרְאֵה זֶה: זֶה יִכְתּוֹב
 יָדוֹ לְקִרְוֶשׁ. וְזֶה חֲדָשׁ לְבָקֶר וְגִדְוֶשׁ. ח' קִרְוֶשׁ בְּבוֹא
 שְׁלוֹשׁ קִרְוֶשׁ. וְאָמַר קִרְוֶשׁ קִרְוֶשׁ קִרְוֶשׁ: מ' קִרְוֶשׁ בְּבוֹא
 אֱלֹהֵי הַקּוֹל. כֶּף שִׁבְלֵת יִכְרִיעַ לְשִׁקּוֹל. בִּקּוֹת קוֹרְאוֹ
 בְּמַרְעִישֵׁי קוֹל. וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל: קוֹל גְּדוֹל כְּהַשְׁמִיעַ
 לְרַחֲוִים. קָבְלוּ מַלְכוּתִי מִמְּקוֹרֵי רַחֲמִים. ח' יִזְכּוֹר
 הַיּוֹם לְסָבִיב מִתַּחֲמִים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים:
 זָכַר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת בְּאֶשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתָּ
 אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶת
 אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזָכַר וְהָאָרֶץ אֲזָכַר:
 לְבִית מִלְכָּה וְיִרְדְּ חוּץ דִּיעוּעוֹ כְּפִתִּיחַ חֲרוֹן כִּקְוֶשׁ גִּעְיוֹמָט.
 זָכַר בְּרִית אַבְרָהָם וְעֵקֶדְתָּ יִצְחָק וְהָשִׁב
 שְׁבוֹת אֱהֵלִי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמוֹךְ:

זָכַר לָנוּ בְּרִית רֵאשִׁימִים בְּאֶשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתָּ
 לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁימִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי י'. עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 כְּמֹה שֶׁהִכְסַחְתָּנוּ. וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ
 אֲבוֹתֵהֶם לֹא מֵאֲסֵתִים וְלֹא גַעְלֵתִים לְכַלֵּתָם לְהַפֵּר
 בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי י' אֱלֹהֵי־הֶם:

סדר כפסוקים לפי ענכג ח' ק פפ"מ.
 ח' פפ"מ ויירד דיעונו געיומט.

רַחֵם עָלֵינוּ וְאֵל תִּשְׁחִיתֵנוּ
 כְּמֹה שִׁכְתּוֹב. כִּי אֶל־רַחֲוִים
 י' אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא
 יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת
 בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר גִּשְׁבַּע
 לָהֶם: הַשֵּׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ
 כְּמֹה שִׁכְתּוֹב. וְשֵׁב י' אֱלֹהֶיךָ
 אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ. וְשֵׁב
 וְקִבְּצָה מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
 הִפִּיצָה י' אֱלֹהֶיךָ שְׁמוֹה:
 רַחֵם עָלֵינוּ וְאֵל תִּשְׁחִיתֵנוּ
 כְּמֹה שִׁכְתּוֹב. כִּי אֶל־רַחֲוִים
 י' אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא
 יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת
 בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר גִּשְׁבַּע
 לָהֶם: מַחֵה פִשְׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ
 בְּאֶשֶׁר אָמַרְתָּ. אֲנֹכִי אֲנֹכִי
 חֲשִׁינִי
 כְּשֵׁנִים

בשנים פשלג ילבינו. אם
 יאדימו בתולע בצמריהו:
 זרק עלינו מים טהורים
 וטהרנו במה שפרחוב.
 וזרקתי עליכם מים
 טהורים וטהרתם מכל
 טמאותיכם ומכל גלוליכם
 אטהר אתכם: מחה פשעינו
 למענך באשר אמרת.
 אנכי אנכי הוא מחה
 פשעיך למעני. וחטאתיך
 לא אזור: מחה פשעינו
 בעב ובענן באשר אמרת.
 מחיתי בעב פשעיך ובענן
 חטאתיך שובה אלי כי
 גאלתיך: בפר חטאינו ביום
 הנה וטהרנו במה שפרחוב.
 כי ביום הנה יכפר עליכם
 לטהר אתכם מכל
 חטאתיכם לפני תטהרו:
 הלכן חטאינו פשלג ובצמור
 במה שפרחוב. לכו גאלנו כח
 יאמר יי אם יהיו חטאיכם
 בשנים פשלג ילבינו. אם
 יאדימו בתולע בצמריהו:
 אמרינו האזינה יי כינה הגיגנו: יהיו לרצון אמרי
 פינו והגיון לבנו לפניך יי צורנו וגאלנו: כי לך
 יי הוחלנו. אתה תענה אדני אלהינו:
 אלהינו ואלהי אבותינו. אל תעזבונו. ואל

תכלימנו. ואל תפר בריתך אתנו. קרבנו לתורתך.
 לפדנו מצותיך. הורנו דרכיך. הט לבנו ליראה את
 שמך. ומול את לבנו לאהבתך. ונשוב אליך באמת
 ובלב שלם. ולמען שמך הגדול תמחול ותסלח
 (י"ח ותכפר) לעוננו בכתוב בדברי קדשך למען שמך
 "וסלחת לעוני כי רב הוא:

אלהינו ואלהי אבותינו. מחל וסלח לעונותינו ביום
 השבת הזה וכיום הכפרים הנה. והעתר לנו בתפלתנו.

מחה והעבר
 פשעינו
 ענינו. וכוף את
 יצרנו להשתעבר
 לך. והכנע ערפנו
 לשוב אליך.
 וחדש כליותינו
 לשמור פקדיך.
 ומול את לבנו
 לאהבה (וליראה) את שמך.
 "אלהיך את לבך ואת לבב ורעך לאהבה את
 "אלהיך בכל לבך ובכל נפשך למען חייך:
 אלהינו ואלהי אבותינו.

סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו:
 כי אנו עמוך ואתה אלהינו. אנו בניך ואתה אבינו:
 אנו עבדיך ואתה אדוננו. אנו צאנך ואתה רוענו:

קבל

חזן

אָנוּ כְּרִמָּה וְאַתָּה שׁוֹמְרֵנוּ.
אָנוּ קִיָּה וְאַתָּה מוֹשִׁיעֵנוּ.
אָנוּ סִגְלָתָהּ וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ.
אָנוּ רַעֲיָתָהּ וְאַתָּה דוֹרֵנוּ.
אָנוּ נִחְלָתָהּ וְאַתָּה חֲלָקֵנוּ.

חזן פֿער'ם פֿעקט וסוּן היער מוּן אַנא חבא לפניך מ'יו.
אָנוּ עֲזֵי פָנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן. אָנוּ קָשִׁי עֶרְף וְאַתָּה
אֲרֻךְ אָפִים. אָנוּ סְלֵאי עוֹן וְאַתָּה מְלֵא רַחֲמִים. אָנוּ
יִטְיֵנוּ בְּצַל עוֹבֵר, וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (כ"א אָנָּה)

תְּבֵא לִפְנֶיךָ תִּפְלָתָנוּ. וְאַתָּה תַּעֲלֵם מִתְחַנְתָּנוּ שְׂאִין אֲנִי
עֲזֵי פָנִים וְקָשִׁי עֶרְף לומר לִפְנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנִי וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנִי חָטָאנוּ:
אֲשָׁמנוּ. בְּגִדְנוּ. גְּזֵלְנוּ. דְּבָרְנוּ דָּפִי. הֶעֱוִינוּ.
וְהִרְשָׁענוּ. זִדְנוּ. חִמְסָנוּ. טָפְלָנוּ שָׁקֵר. יַעֲצָנוּ
רַע. כּוֹזְבֵנוּ. לָצָנוּ. מְרִדְנוּ. גֵּאֲצָנוּ. סָרְדְנוּ.
עֲוִינוּ. פִּשְׁעָנוּ. צָרְנוּ. קָשִׁינוּ עֶרְף. רִשָּׁעָנוּ.
שִׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲוִינוּ. תַּעֲתָעָנוּ.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה
צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אֵמֶת עָשִׂיתָ וְאֲנִי הִרְשָׁעָנוּ:
הִרְשָׁעָנוּ וּפִשְׁעָנוּ. לָכֵן לֹא נוֹשָׁעָנוּ. וְהֵן כָּל־כָּנוּ
לַעֲזוֹב דֶּרֶךְ רָשָׁע וְחִישׁ לָנוּ יֵשַׁע: כִּפְתּוּב עַל יַד גְּבוּרָתְךָ
יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אֶזְרָא מִחֲשֻׁבְתּוֹ וְיֵשֶׁב אֶת־יְיָ
וְיִרְחַמְרוּ וְיֵאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוֹחַ: הַיְדוֹנוֹת

וְהַשְׁגָּנוֹת אֲתָה מְפִיר. הִרְצוֹן. וְהַאֲנָם. הַגְּלוּיִם.
וְהַנְּסָתָרִים. לִפְנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. מָה אָנוּ. מָה
חֵינֵנוּ. מָה חֲסִדְנוּ. מָה צְדָקָנוּ. מָה יִשְׁעָנוּ. מָה
כִּחְנוּ. מָה גְבוּרָתָנוּ. וּמָה גֵּאֻמָּה לִפְנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים בָּאִין לִפְנֶיךָ.
וְאֲנִשִּׁי הַשֵּׁם כָּלֹא הָיוּ וְחַכְמִים כְּבִלִי מִדַּע. וְגִבּוֹרִים
כְּבִלִי הַשֶּׁבֶל. כִּי רַב מַעֲשֵׂיהֶם תְּהוֹוֶה. וַיְמִי חֵייהֶם
הִבֵּל לִפְנֶיךָ. וּמוֹתָר הָאָדָם מִן תְּבַהֲמָה אֵין כִּי
תִּפְל הִבֵּל:

מָה גֵּאֻמָּה לִפְנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמָה גֵּסְפָר לִפְנֶיךָ שׁוֹכֵן
שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל הַנְּסָתָרוֹת וְהַגְּלוּת אֲתָה יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רֵזִי עוֹלָם. וְתַעֲלֹמוֹת סִתְרֵי כָּל
חַי: אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בָטָן וּבִחוּן כְּלוּת וְלֵב:
אֵין דְּבַר גֵּעֲלָם מִמֶּךָ. וְאֵין גִּסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

ק"מ שְׁמֶךָ מַעֲוֹלָם עוֹבֵר עַל פִּשְׁעֵנוּ.

שׁוֹעֲתָנוּ תֵּאָזִין בְּעִמְדָנוּ לִפְנֶיךָ בְּתַפְלָה:

תַּעֲבֹר עַל פִּשְׁעֵנוּ לַעֲם שְׂבִי פִשְׁעֵנוּ.

תִּמְחָה אֲשָׁמָנוּ (כ"ב פִּשְׁעֵינוּ) מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבִכְן יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
שֶׁתְּסַלַּח לָנוּ עַל כָּל חֲטָאֵינוּ. וְתִמְחָל־לָנוּ
עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ:
עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לִפְנֶיךָ בְּאֲנָם וּבְרָצוֹן:

ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב:
 על חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים:
 על חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות:
 על חטא שחטאנו לפניך בדבור פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה:
 על חטא שחטאנו לפניך בחרדור הלב:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחונאת רע:
 על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בועידת זנות:
 על חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשננה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול חורים ומורים:
 על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם:
 על חטא שחטאנו לפניך במפשות פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים:
 על חטא שחטאנו לפניך בייצר הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים:
 ועל כלם אלוה סליחות סלח לנו מחל לנו בפר לנו:
 על חטא שחטאנו לפניך בכפת שחר:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקחש ובכזב:

על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון:
 על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן (כ"ט במראית עין):
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה:
 על חטא שחטאנו לפניך בגשף ובמר בית:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגטית גרון (כ"ט בגבול פה):
 על חטא שחטאנו לפניך בשקור עין:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשחית שפתותינו:
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח:
 ועל כלם אלוה סליחות סלח לנו מחל לנו בפר לנו:
 על חטא שחטאנו לפניך בפריקת על:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בצדית דרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין:
 על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערה:
 על חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים לחרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשגאת חנם:
 על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד:

הנה לא יגום ולא יישן שומר ישראל:

אלהינו ואלהי אבותינו.

אמרתי לפושעים. אכלה פשעים. מ' שובה ישראל:

בשנתנו ידועים. במעשינו הרעים. מ' ואיך נשובה:

גדתי לגאולי. גשו אלי. מ' שובו שובבים:

דפיות מעגלי. דחה מעלי. מ' ואליך נשובה:

שמיץ אגעול. שלכמעני אפעול. מ' שובה ישראל:

שחתנו למעול. שברנו על. מ' ואיך נשובה:

תוצלו מחפר. תחקו בספר. מ' שובו שובבים:

אז אמרתי לפושעים וכו', הפיוט הזה מיוסד ע"ס א"ב כפול והוא חסל

בספרינו מן אות ה' עד אות ש' ושלמתי הספרון בסוף הכרך כמו שטלתינו ככ"ו

והוא כדמות וכוז בין האל ית' לכנסיה, ויחזר האל ית' חסרתי לפושעים אונה

ישראל, וישראל טזיה כחות ב' ויחזר האל להשיב כחות ג' במאמר אונה אונכיס

כי כנר הודו ישראל תלקולם, ונחה המענה כחות ד' ואליך נשובה, ועד"ו סלון

ילך הפיוט כלו. דפיות מעגלי, כ"ב ככל כ"י וד"י. שטן אגעול, כנ' ככל כ"י

וד"י, ונעמו חסרנו במאמר שלא ילא עוד לעולם, דוגמת האמור בסמוך, יוס

אז חזמנו ילל ויסגר, והאמור אגעול כוונתו יגעול, וכרור הוא שהקד"ה

מתעב השטן אך מה נלע לנו, אם הוא דנק בנו, אבל כל תפלתנו שיענינו

ויסירנו. תחקו בספר, אונה אונכיס, כ"ב ככל כ"י וכן ככון ע"פ סדר הפיוט,

וכמו שהעירותי לעיל. ונקלת כ"י גרם תוחקו לחיי' כספר ואיכנו מסמכר, כי כל

הנה. כיון, ער טוואטערט ניכט, מיהן סוף פערט' ניכט, דען היטער ישראל:

אלהינו. חונער חונר חונערער פֿטער גטט!

ח' מיד המבע עו דען היטערהטערן פֿערטערטען, דין היטערהטען עו

פֿערניכטען. קעהרע לוריקק ישראל! ק' וויר זינד טהגליך פֿעררופֿען, דער

חיבעלטהטען המלכען, ווייט וקלען וויר לוריקקעהרען?

ח' מיד המבע יח היינע ערלונטען געהייסען הערבייחקהטען; קעהרט

דען לוריקק פֿון דען זינדען! — ק' דין: למטהרהטען חין וויינער חויפֿהירונג

ח, שחפֿע עו הינונג, דין קעהרען וויר חוסן לו דיר.

ח' מיד וויל עו הינונגשחפֿען, דין: למטהר, וויל דיר פֿערלייגען, היינעט

המלכען. קעהרע לוריקק, ישראל! — ק' וויר זינד חויגעמרטעט דורך חונטרייע וויר

המלכען דין יך דעו געוועלען לעברמלכען; ווייט וקלען וויר כון לוריקקעהרען?

ח' מיהר וקלען גערעטעט, ניכט לו טהנדען ווערען, מיהר וקלען ווירער חיי'

בוך חיינגעטרהגען ווערען; קעהרט לוריקק פֿון מיינען זינדען! — ק' ח, למס חונ

1) דער חון ערומהנט דין געווינדע לור בוסע חין נחמנו גטטען.

2) חטונמרט דער געווינדע.

תמציאנו כפר. תסלח ותכפר. ואליך נשובה:

אלהינו ואלהי אבותינו השיבנו אליך ונשובה חדש

ימינו בקדש. שובנו אליהי ישענו ודפר בעסק עמנו. כי

אתה רוצה בתשובה ועל התשובה מראש הבטחתנו.

בכתוב על יד נביאך שובה ישראל עד יי אליך כי בשלח

בעונך. ונאמר קחו עמכם דברים ושובו אל יי אמרו

אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו:

ומארהבת יי אלהינו שאהבת את ישראל עמך.

ומחמלת מלכנו שחמלת על בני בריהך נתת לנו

יי אלהינו את (יום השבת הזה ואת) יום (צום) הכפרים

הזה למחילת חטא ולסליחת עון ולכפרת פשע:

נח הפיוט נכניס מן כ' כ' חכמים. תמליחו כושר, תמליחו לנו כושר.

אז השינו, פסוק הוא נסוף חכמה. אוננו, תהלים פ"ה ה'. כי אתה רוצה

תשובה, כדכתיב החפץ לחפון מות רגע כ"א באנו מדרכיו וחס (יחזק' י"ב ב').

מלא, טענת הכריזה כי הוא מן ז' דברים שנכלאו קודם הכריזה הכלית

דחיו' נטס' פסחי' דף נ"ד ח'. אונה ישראל, הוצע י"ד כ'.

לחונג פֿינדען! פֿערגיב חונר פֿערלייגע, דין קעהרען וויר חוסן לו דיר!

חונער חונר חונערער פֿטער גטט! ח, פֿיהרע חונ לו דיר לוריקק, למס חונ

היטערהטען! ערנייערע חונער טהגע ווייט חין פֿעריגען לייטען! טרויטע חונ,

חונער הייל! למס חב פֿון דיינער חונגערע חיבער חונ! דיר געפֿולט יח

דיח בוסע ווקהן, דוח הייט חונ: יח טחן חסן חכעגין פֿערהייסען. יח וחוורע

דורך דיינען פֿרעפֿעטען!*) ניעדערגעטריבען! ח, קעהרע לוריקק, ישראל,

דיינען לונג. עוויגען, דיינען גטט, דען דוח בייט: זעהר געפֿולט דורך דיינע

זינען פֿערנער הייסען עו: „כיינגט נור געבעטע היט, חונר קעהרט לונג עוויגען

לוריקק! יחגט מיהר: דוח פֿערגיבט דין זינדע גמלליך, ווען וויר בעסערונג

היטערהטען, חונר חונערע זיפפען דמק טהטט פֿעררען דיר חפֿען! —

ומארהבת. חוי, זינעט, דין דוח, עוויגער חונער גטט, לו דיינען פֿחוקע

חויט, חונר חוי: דיינער קחניגליכען פֿירורגע, דיינע בונדעקיינדען לו

חויט, חונר דוח חונ, עוויגער חונער גטט, דיינען (זכח חונר דיעוען) פֿער

חונגערען חונגערען, לור פֿערגעבונג חונערער פֿערגעהונג, לור פֿערלייחונג

זינדען חונר לור פֿערויחונג דער היטערהטען.

ח' הוצע קמפיטען 14 ס' 2.

אֱהַלְלֶךָ בְּקוֹל רֹם • מִגֵּן אֲבִרָהֶם •
 בִּידֶךָ מִמֵּתִים • מַחְיֵה הַמֵּתִים •
 גִּדְלֶךָ אֲדָרוֹשׁ • הַמְלִיךָ הַקָּדוֹשׁ •
 מִי אֵל בְּמוֹדֶה •

מִן שִׁבְתָּ וַיִּירָד רִיעָנָה כִּיבֵט גְּבוּרָתָהּ מִן עֲלִיֹן אֲמוֹנוֹתָ •

דוֹרֵשׁ אֲמָרֵי רָעַת • חוֹגֵן הַדָּעַת •
 הָאוֹמֵר שׁוֹבָה • הַרוֹצֵה בַּתְּשׁוּבָה •
 וּמוֹחֵל וְסוֹלֵחַ • הַמְרַבֵּה לְסִלּוֹת •
 זָךְ וּמִתְהַלֵּל • גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל •
 חוֹבֵשׁ וּמַבְלֶה • רוֹפֵא חַלָּה •
 טוֹב יָמִים וְשָׁנִים • מְבַרֵךְ הַשָּׁנִים •
 יְהִי לְיִשְׂרָאֵל • מְקַבֵּץ גְּדָחֵי יִשְׂרָאֵל •
 כּוֹנֵן בַּסּ מִשְׁפָּט • הַמְלִיךָ הַמְּשַׁפֵּט •
 לֶךְ לְבִידֶךָ מִיַּחֲדִים • מְבַנֶּה זָדִים •
 מְדַבֵּר וּמְקִים • מְבַטֵּחַ לְצַדִּיקִים •
 נוֹתֵן אוֹר יוֹמִים • בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם •
 סֵלַח לְגִדְגָלָה • שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה •

לשבת

עֲלִיֹן אֲמוֹנוֹת • סוֹלֵחַ עֲוֹנוֹת •

מִי אֵל בְּמוֹדֶה •

אֱהַלְלֶךָ וכו' • כְּפִיּוֹת הַזֶּה יֵשׁ מִעֵין נִרְכַּת תְּפִלַּת עֲשִׂידָה נִרְכָּו נִרְכּוֹת זֶל
 חוֹל • וְלֹא קָח חֵזֶק כְּהַדְיָהּ טַלְמִית קֶרֶן יֹשְׁעָה חֹל כִּלְלוּ כְּנוּכָה יְרוּשָׁלַיִם וְכֵן
 כְּקִרְוֹנוֹת לְפָדִים וְלֹא נֶחֱסַח כִּלְלוּ זֶל דּוֹד כְּנוֹי יְרוּשָׁלַיִם לְפִי שְׁמֵרָה הִי רֹא
 הַקִּלִּיר וִירוּשָׁלַיִם הִיא כְּמוֹ שֶׁכִּתְּבוּ כְּמִשְׁמֵרָה עַל הַפִּיּוּטִים וְהַפִּיּוּטִים וְיִסְד
 עִ"פ שִׁיעַת תַּלְמוּד יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמֵר אַחֲרַי שֶׁנֶּחֱסַח נִרְכַּת הַמִּינִין כִּלְלוּ זֶל דּוֹד כְּנוּכָה
 יְרוּשָׁלַיִם כְּנִרְכָה אַחַת כְּמִשְׁמֵרָה כִּלְלוּ כֵן הַמְּבַרֵךְ לְפִי תַעֲנִית דָּף י"ג כ'
 וְכַמְדַּבֵּר רִכָּה פ' י"ח דף רע"ב כ' חֲמִירוֹ • עוֹבֵד כְּנִיעֵרִיָּה י"ז תְּפִלָּה י"ט נִרְכּוֹת
 הַזֶּה שֶׁסֵּם נִרְכַּת הַמִּינִים שֶׁתְּקוּוֹת כִּיבֵּנָה וְאֵת לִמַּח שֶׁתְּקוּוֹת אַחֲרָיו עַל שֶׁסֵּם כְּנִיעֵרִיָּה
 ה' וְכַמְדַּבֵּר ע"כ וכו' • בִּידֶךָ טַמְתִּים • טַמְתִּים יְהִי רִכּוֹן שֶׁאֵי טַמְתִּים בִּידֶךָ שֶׁאֵת
 עֲשִׂידָה הַמִּתִּים • וְהוּא עֲשִׂידָה טַמְתִּים יְהִי ה' (תְּהִלָּה י"ז י"ד) • חוֹבֵשׁ וּמַבְלֶה כ"כ ככ"י
 ל' כְּנוֹי • עֲלִיֹן אֲמוֹנוֹת סוֹלֵחַ עֲוֹנוֹת • אַחֲרָיו שֶׁנֶּחֱסַח סוֹלֵחַ עֲוֹנוֹת כִּלְלוּ כֵן
 נִרְכַּת מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל כְּנִרְכָה אַחַת • ע"פ יִיחָד לוֹ חֲרוֹן לַבְּדוֹ • לְפִי שֶׁכֵּן הִי

פִּינוּ תְּפִלָּה יִמְלֵל • לְמַקְדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל •
 צִפְתָּנָא בְּמִאֲבָד • שְׁאֲתָךְ לְבִידֶךָ בִּירְאָה נֶעֱבֵד • מִי אֵל בְּמוֹדֶה •
 קוֹל רִנָּה וְתוֹדוֹת • הַטּוֹב לֶךְ לְהוֹדוֹת • מִי אֵל בְּמוֹדֶה •
 רֹם בִּידֶךָ קִהַל הַמוֹנִי • יְבַרְכֶּךָ יי • מִי אֵל בְּמוֹדֶה •
 שְׁכִינְתָךְ שָׁלוֹם • עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם • מִי אֵל בְּמוֹדֶה •
 תְּבַא בְּרָכָה אֲלֵיכֶם • וְנִאֲמַר תְּפִלָּה עֲלֵיכֶם • מִי אֵל בְּמוֹדֶה •

בְּכַתוּב עַל יַד גְּבִיאָךְ •

מִי אֵל בְּמוֹדֶה נִשְׂא עוֹן וְעֵבֶר עַל־פִּשְׁעֵי לְשִׁאֲרִית נִחַלְתָּ
 לֹא־הִחְיוֹק לְעַד אֲפֹ כִי חֲפֵץ חֶסֶד הוּא • יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ
 יִבְשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל־חַטָּאתָם • וְכָל־
 חַטָּאת עֲמָה בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלִיךְ בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר לֹא־יִזְכְּרוּ
 וְלֹא־יִפְקְדוּ וְלֹא־יַעֲלוּ עַל־לֵב לְעוֹלָם • תִּתֵּן אֲמֵת לְעַקֵּב
 חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ מִיָּמֵי קָדֶם •

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לְעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת

הַזֶּה וּבְיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה • מַחֲהֵה וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ (וְחַטָּאתֵינוּ)

מִגֵּד עֵינֶיךָ • כָּאֲמֹר אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מַחֲהֵה פִּשְׁעֶיךָ לְמַעַנִי

וְחַטָּאתֶיךָ לֹא־אֶזְכֹּר • וְנִאֲמַר מַחֲהֵה כְּעֵב פִּשְׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן

חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גִּאֲלִיתִיךָ • וְנִאֲמַר כִּי בְּיוֹם הַזֶּה

יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְמַחֵר אֲתָכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יי

תִּתְקַדְּרוּ • (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּטוֹחַתָנוּ) קִדְּשָׁנָה

מִנְהַגֵּם זֶה לְפִיּוֹת כוֹדוֹ נִרְכַּת כְּרוֹן אַחַת ה' הַזֶּל הַסֵּלֶחֶן אֱלֹהֵי עַד זֶל
 נִרְכְּתִי וכו' • וְכֵן הַמְּבַרֵךְ כָּל כִּי יִשְׁנִים חֹלָה שֶׁהֵרַג עֲשִׂידָה דָּרָה זֶל לְפִיּוֹת
 נִרְכָה זֶל דְּהַמְטַעַע נִרְכּוֹת לֹא הַפְסִיד וְכֵן הַסִּירוֹת מִסְדּוּרִים זֶלנוּ •
 פִּינוּ תְּשַׁלֵּחַ יִשְׁלַל • וי"ג תְּהִלָּה יִשְׁלַל • כְּמִשְׁמֵרָה כְּנוֹי לִיִּשְׂרָאֵל עֲשִׂידָה לֹאן חוֹבוֹת
 הִי עֲשִׂי (יִרְעִיהָ כ' ו') • רֹם כִּרְךָ הַמְּנוֹי • כ"כ ככ"י ל' כְּנוֹי וְפִיּוֹת • וְדַע שֶׁכֵּן
 זֶל שֶׁנֶּחֱסַח יִיחָד יֵשׁ כִּלְלוּ חוֹסֶפֶת וְהוּא זֶה • רַחֲמֶיךָ יִקְדְּמוּ לְחַטָּאוֹתֵינוּ • יִחַד ה' • זֶל
 מִלֵּךְ לְעוֹנוֹתֵינוּ • יִשְׁלַח ה' • שׁוֹמֵעַ שׁוֹמֵעַ עֲשִׂי • וְשִׁמּוֹ חֵם שְׁמִי • תְּכַזְּרֵנוּ שָׁלוֹם • עוֹשֶׂה
 שְׁלוֹם • כְּמִשְׁמֵרָה מִי אֵל כְּמוֹךָ וְגו' סוֹף עִיכָה •

במצותיך וכן חלקנו בתורתך. שבענו משובך ושכחנו
 בישועתך. (והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך
 וינוחו בה ישראל מקדשי שטך) וטהר לבנו לעבדך באמת.
 כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בכל דור
 ודור ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה).
 ברוך אתה יי. מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו
 בית ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך
 על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הכפרים:
 רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
 את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
 תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.
 (*) ותחזנה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
 יי המחזיר שבינתו לציון:

מודים דרבנן.

מודים אנחנו לך שאתה
 הוא יי אלהינו ואלי אבותינו
 לעולם ועד צור חיינו מן
 ישענו. אתה הוא לדור ודור
 בודה לך וגם פר תהלתך. על
 חיינו הפסורים בידך ועל
 בשמותינו הפקודות לך ועל
 (*) כהכנים עונים לדוכן חומרים נפסד"מ וחערב.
 ותערב עליה עת ירתנו בעולה ובקרבן אנא רחום ברחמיה הרבים השב
 שבינתה לציון וסדר העבודה לירושלם. ותחזנה עינינו בשובך
 לציון ברחמים. ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות:
 ברוך אתה יי שאותך לבדך ביראה נעבוד: מודים וגו'.

נפיק שבכל יום עפנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת
 ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם
 כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך:
 ועל כלם יתברך ויתרומם שמו מלפני תמיד לעולם ועד:
 וכתוב לחיים טובים (כל) בני בריהך:

וכל החיים יודוך סלה ויהי לך שמו באמתה וישועתנו
 ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמוך ורך נאה להודות:
 אלתנו ואלי אבותינו ברכנו בברכה המלכות בתורה הכתובה על ידי
 משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו ^{סוף} ברחמים עם קדושיך כאמור:
 ובכנסים מנכין ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 בקדשתו של אהרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה:

סוף מקור.

יברך יי מציון עשה שמים וארץ:

יי ארוננו מה אדיר שמוך בכל הארץ:

וישמך שמרניא כי חסיתיך: כהכנסים ענגנו וישמרך לומר ונס.
 ובונו של עולם אני שלך וחלומותי שלך חלום חלמתי ואני יודע מה
 הוא יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיהיו כל חלומותי עלי ועל
 כל ישראל לטובה בין שחלמתי על עצמי ובין שחלמתי על אחרים ובין
 שחלמו אחרים עלי אם טובים הם חזקם ואמצם ויתקיימו בי ובחס
 בחלומות יוסף הצדיק. ואם צריכים רפואה רפאם בחזקתך מלך וחור
 מחלי וקמרים הנביאה מצרעתה ובנעמן מצרעתו וכמי מרה על ידי
 משה רבינו וכמי ירחו על ידי אלישע. וכשם שהפכת את קללת בלעם
 לתועת מקללה לברכה בן תהפך כל חלומותי עלי ועל כל ישראל
 לטובה ותשמרני ותחנני ותרצני: אמן.

אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה:
 יי אל רחום וחנון ארך אפים ורכ חסד ואמת:
 פנה אלי ותחנני כי יחיד ועני אני:

אֱלֹהֵינוּ יְיָ בְּשֵׁם אֱשָׁא:
 הִנֵּה בְּעֵינֵי עֲבָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁמֶתְחַלֵּץ
 יְדִבְרֶתְהָ בֶּן עֵינֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיִּחְבְּנוּ: רַב־שׁוֹ
 יֵשָׁא בְּרָכָה מֵאֵת יְיָ וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ.
 (וּמִצֵּא־חַן וְשִׁכְל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם):
 יְיָ חֲנֹנוּ לָךְ קוֹיֵנוּ הִיָּה זְרוּעַם לְבָקָרִים אֲרֵץ
 יִשְׁוֹעֵתָנוּ בָּעֵת צָרָה:
 אֶל־תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בַּיּוֹם צָר לִי הַיּוֹם
 אֱלֹהֵי אֲזֻנֶּיךָ בַּיּוֹם אֶקְרָא מִהֵרָה עֲנֵנִי:
 אֱלֹהֵי נַשְׂאֵתִי אֶת־עֵינֵי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמַיִם:
 וְשִׁמּוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֶבְרַכֶּם:
 לָךְ יְיָ הַגְדֵּלָה וְהַגְבִּירָה וְהַתְפַּאֲרָה וְהַנְצָח
 וְהַהוֹד בִּיכֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמְמַלְכָה
 וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל וְלָרֹאשׁ:
 שְׁלוֹם וְשְׁלוֹם לְרַחוּק וּלְקָרוֹב אָמֵן יְיָ וְרַפְּאֵתֵינוּ:

בְּשֵׁם יְיָ כִּי כְמוֹת שֵׁם יֵשׁוּעָה לְכָל שְׁלוֹם כִּי כִּי כִּי יֵשׁוּעָה וְכִי:
 יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן קְדוּשַׁת חֲסִידֶיךָ
 וְנִדְרֵי רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים וְלְמַעַן מַהֲרַת שְׂמֶךְ הַגְדּוֹל הַגְּבוּרָה וְהַנּוֹרָא
 בֶּן עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַיּוֹצֵא מִפְּסוּקִים שֶׁל בְּרַכַּת כְּתוּבִים
 (וְיִסְתַּכֵּר בְּשִׁמּוֹת כָּלֵם כְּמַחֲשַׁמְתּוֹ וְכָל יוֹלָם עֲפִיּוֹ)

אֲנַקְתָּם פִּסְתָּם פִּסְפְּסִים רִיוֹנִסִים
 הַאֲמֹרָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו עִם קְדוּשַׁת שְׂמִיךְ שֶׁתִּהְיֶה קְרוֹב לִי בִקְרָא לָךְ
 וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי וְאֲנַקְתִּי תִמִּיר כִּשֶׁם שֶׁשִּׁמְעַת אֲנַקְתָּ יַעֲקֹב תִּמְיֹם
 הַנִּקְרָא אִישׁוֹת. וְתֵתֵן לִי וּלְכָל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי מְזוֹנָתֵינוּ וּפְרִנְסָתֵנוּ בְּרוּחַ
 וְלֹא בְצַמְצוֹם כְּהִתָּר וְלֹא בְאֲסוּר בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר מִתַּחַת יָרֵךְ הַרְחַבָה
 כִּשֶׁם שֶׁנִּתְּנָה פִּסְתָּ לֶחֶם לֹאכֹל וּבִגְדֵי לְלִבּוֹשׁ לִיעֲקֹב אֲבִינוּ הַנִּקְרָא אִישׁ
 תָּם וְתִתֵּנֵנוּ לְאַחֲבָה וּלְחֹן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ. וְיִחְיֶה דְבָרֵינוּ

נִשְׁמָעִין לַעֲבוּדָתְךָ. כִּשֶׁם שֶׁנִּתְּנָה אֶת יוֹסֵף צִדִּיק בְּשַׁעַח שְׁחֻלְבִּישׁוֹ
 אֲבִינוּ כְּתוּבָה פְּסִים לְחֹן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ.
 וְתַעֲשֶׂה עִמֵּי נַפְלָאוֹת וְנִסִּים וּלְטוֹבוֹת אוֹת. וְתַצְלִיחֵנוּ בְּדַרְכֵינוּ וְתֵן בְּלָבֵינוּ
 בִּינָה לְחַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל וּלְקִיּוֹם אֶת כָּל דְּבָרֵינוּ תְּלִמּוֹד תּוֹרָתְךָ וּסְדוּתֶיךָ.
 וְתַצְלִיחֵנוּ מִשְׁגִּיאוֹת וּמִתַּהוֹר רַעֲיוֹנֵינוּ וּלְבִי לַעֲבוּדָתְךָ. וְתֹאדִיר יְמֵינוּ
 (וְיִמֵּי אֲשֶׁתִּי וּבְנֵי וּבָנוֹתִי) (וְיִמֵּי אֲבִי וְאִמִּי)

בְּטוֹב וּבְנִיעִימוֹת כְּרֹב עִזּוֹ וְשְׁלוֹם. אֲמֵן מְלָכֵנוּ
 וְיִחוּיֵנוּ לְמִיָּם עִם הַכֹּהֲנִים כְּדִי שִׁיעֵנוּ הַסֶּהֱלָה אֲמֵן:

אֲרִירִי בְּמִדּוֹר שׁוֹכֵן בְּגִבְעָה. אֶתְּהָ שְׁלוֹם וְשִׁמְךָ שְׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן
 שְׁתִּשְׁעִים עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וְבָרָכָה לְמִשְׁמַרְתָּ שְׁלוֹם:
 וְכִכְּכִים עֲמִידִין מְכִיכִים כְּלָמֵינוּ הַכִּיכֵל וְחֻמְרֵינוּ:

רְבוֹן הָעוֹלָם עֲשֵׂנוּ מַה שֶׁנִּזְדַּרְתָּ עָלֵינוּ אֵף אֶתְּהָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּאִשְׁךָ
 הַבְּטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קְדֻשָּׁתְךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָרַךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל
 וְאֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כְּאִשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּנוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְרֵכֶשׁ
 מְכֻסִּים וְחֵסֶד בְּכַעֲלֵת מְכַלֵּהֶם שֶׁלֹּא יִגְעוּ בָּם בְּיָדֵים וְלֹא כִנְעוּ יַחֲדוֹ לִישׁוֹל יְדֵיהֶם.
 שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבָרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
 בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ כְּאִשְׁךָ בְּאִשְׁךָ כִּי בְּאִשְׁךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצִדְקָה וּבָרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב
 בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שַׁעַר בְּשְׁלוֹמָה:
 בְּסִפְּרֵי חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה נִזְכֵּר וְנִקְטָב לְפָנֶיךָ
 אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלוֹם:

בְּכִרְכָּה קִסְלוֹת עֲשִׂימִים כֹּחַ בְּאִי עוֹשֶׂה הַשְׁלוֹם וְחֻמְרֵינוּ אֲבִינוּ מְלַכְנוּ.

וְנֹאמַר כִּי בִי יִרְבּוּ יְמֵינוּ וְיִסְיָנוּ לָךְ שְׁנוֹת חַיִּים:

לְחַיִּים טוֹבִים תְּכַתְּבֵנוּ:

אֱלֹהִים חַיִּים. בְּתַבְּנוּ בְּסִפְּרֵי חַיִּים:

בְּכַתּוּב וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלָכֶם הַיּוֹם:

מִתְחִילִים כְּחֵרוֹן.

הַיּוֹם תִּתְּנֵנוּ:

הַיּוֹם תִּתְּנֵנוּ:

אֲמֵן

אֲמֵן

תתקבל צלותהון ובעותהון וכל ישראל קדם אבוהון די
 בשמיא ואמרו אמן: פ' יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:
 יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל
 ישראל ואמרו אמן: פ' עורי מעם יי עשה שמים וארץ:
 עשה שלום במדברינו ושלום עליו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

סדר הוצאת ספר התורה.

ביי' מפתנע דע ארון הקדש ומגט ומן חין מייניגען געוויינדען פתוגענדע:
 (אין קמור באלהים אדני ואין במעשיה: מלכותה מלכות כל
 עלמים וממשלתה בכל הזר וזר: יי מלך יי מלך יי ימלך לעלם
 ועד: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:
 אב תרחמים היטיבה ברצונה את ציון תבנה חומות ירושלים:
 כי בך לבר בטחנו מלך אל רם ונשא אדון עולמים:
 ביי' מויהעבען דער ס'ח חיוי דען ארון הקדש וזיר פתוגענדע: געבעטע:
 ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה יי ויפצו איביך וינסו
 משנאיך מפניך: כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלים:
 ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו:

תפלה מערי ליון לאמר בשעת הולדת ס'ת.

יהוה יהוה רחום וחנון ארך אפים ורחב חסד ואמת:
 נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקמה: ג'ם
 רבון העולם מלא משאלותינו לטובתה ופסק רצוננו ותן לנו שאלתנו
 ומחול על כל עונותינו ועל כל עונות אנשי בתינו מחילה בחסד
 מחילה ברחמים וטהרנו מחטאינו ומעונותינו ומפשעינו וזכרנו
 בזכרון טוב לפניך ויפקדנו בפקדנות ישיעה ורחמים וזכרנו לחיים טובים
 וארובים ולשלום לפרנסה וכלכלה ותן לנו לחם לאכול וזכרנו ללבוש
 ועשר וכבוד וארך ימים להנות בתורתך ולקיים מצוותיה ושלום וזכרנו
 להביא ולהשכיל עמך ישראל וישראל רפואה לכל מבאובינו ותבדיל את

כל מעשה יבינו ותנזור עלינו גזרות טובות ישועות ונקמחות ונקבל
 מעלינו כל גזרות קשות ותטה לב המלכות ויועציה ושריה עלינו
 לשוכה. אמן וכן יהי רצון יהיו לרצון אמריש והניחו כלילפניך הצורינו ואי.
 ואני תפילתי לה יי עת רצון אלהים ברכ חסדך ענני באמת ישעך: ג'ם

דיו ווייבער ומגען ריעונו רבונו של עולם.
 רבון. הערר רעו וועלטמלך, ערפילע חונערע הערלענווייטע לונג גוטען,
 וויילערהרע חונד חונד געוועהרע חונערע ביטטע; פערדיג חונערע חונד
 חונערע ווייגענעסען ווייגענעסען חונד געוועהרע חונד געוועהרע חונד
 ווייגע חונד פון חונערן וינדען, פון חונערן ווייגענעסען חונד פער
 ברעכען; ויז חונער חייגענעסען לונג גוטען, חונד בעזלע חונד וויי
 חונד טרעט; סענקע ווייז חייז גליקליכע חונד חונדען לעבען, פריעדען,
 נחמדיג, חונד חונטערהמט; גיב חונד ברך לור קחט, געוועהר לור
 קליידע, רייכטהען, עהרע חונד חונדען לעבען, דיינע לעהרע לו ער
 לעבען חונד דערען געבעטע ערפילען לו קחטען, חויך פערטעמער חונד
 חויינעט, מיהרע טיעפען געהיינעסע ערגינדען חונד ערפערטען לו קחטען;
 זענדע געבעטע פיר מללע חונערע טוערלען; זעגען מללע חונערע טהון; בע
 טועסע גליק, הייז חונד טרעט חויבער חונד חונד פערטייט יעדען ווייגענעסען;
 מייגע דען הערן דען רעגענטען, ווייכער רחמנה חונד בעהמטען, לו חונערע
 בעטען! אמן וכן יהי רצון.
 יהיו לרצון. ווקהו ומגען דיר געפילען דיר רעדען וויינען חונדען, דיו
 געמחטען וויינען הערלענו דיר, עוויגער, ווייז הערט חונד ווייז ערלענדע! חלן סלה.
 היערויז וזיר ואני תפילתי דרייחמל געוועהר.

אמר רבי שמעון בן עקיבא ספר תורה כלכלה למקרי כיה מפתחי חרעי דשמיא
 דרחמי' ומעוררין חת כהנסה לעילא ואנעי ליה לבר נא למיטר הכי:
 בריה שמה דמרא עלמא בריה פתרה ואתרה. יהא רעיתך עם עמך
 ישראל לעלם. ופרקו ימינה אחזי לעמך בבית מקדשך וילאמטויא לנא
 משוב כהורה וילקבל צלותנא ברחמי'. יהא רענא קדשה ותורה לו חיון
 פטבונא. וילהא אנא פקידא בגו צדיקא. למרחם עלי וילמנטר יתי
 וית כל די לידי לעמך ישראל. אנת הוא זו לכלא ומפרנס לכלא. אנת
 היא שליט על כלא. אנת הוא שליט על מלכא ומלכותא הילך היא.
 אנא עבדא קדושא בריה הוא הסנידנא קמה ומקטא דיקר אורייתא
 קבל עון ועון. לא על אנש רחמנא. ולא על בר אלהי סמיכנא.
 אלא באלהא רשמיא. דהוא אלהא קשום. ואורייתא קשום. ונביאיה
 קשום. ומסנא למעבר טבון וקשום. בה אנא רחמי. ולשמה קדישא
 קדישא אנא אמר תושבחו. יהא רענא קדמה דתפתח לבי באורייתא
 ומשלים משאליו דלבי. ולבא רכל עמך ישראל. למב ולחיו ולשלום:

הטובים הם כוונתו כי יטיב ויחזקו ליתן ועומד לפני הכיכל ואמר
קול דם גדול ופולין וקלח קולות חכנו חומר כהן שמע ישראל ואמר
כח"ק פערס וכנותיה חן חומרים שמע ישראל : כח"ק
(ס"ז) אומר בקול דם שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :

אחד אלהינו גדול אדונינו קדוש (ונראה שמו):

הס"ז לוקח ש"ת ומוטר גדלו ליי אתי. ונרוממה שמו יחדו:
לך יי הגדולה הגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי
הממלכה והמלכות נשא לכל לראש: רוממו יי אלהינו והשתחוה להם רגליו
קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוה להם קדוש יי אלהינו:

ענין הספר נידו למעלה והולך עם הס"ת ויפנה דרך ימינו ועולה עמו למגדל שקורין
סם, וכל מי ש"ס עובר לפניו חייב לעמוד מפניו ולחנקו כמתי ידיו חס מפניו לו ולכסו
כפה מלח, כודמן לו רוק כמיו ירוק מחלה כהפוך פניו אל הכל וחכ"כ יכאק, ולא יכאק
וחכ"כ ירוק. (ולריך להשגיח על הילד) הקטנים כזנאים לכאק הס"ת שלא יהיו
מליכלכים כלואת החוטם וירי הפה חלה ינקו חותם מחלה יפה שלא יהי עוכס
למניחיהם. וכל הסוגע כס"ת לריך ללותו עד הניטה, וכדרך הליכתו חומרים:
על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא: שמו של
מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: בעולמות שברא העולם הזה
והעולם הבא: ברצונו וברצון יראיו וברצון כל בית ישראל: צור העולמים
אדון כל הבריות אלה כל הנפשות: היושב במרחבי מרום השוכן בשמי
שמי קדם: קדשתו על החיות וקדשתו על כל בשר הכבוד: וקבו יתקדש
שמו ברך יי אלהינו לעיני כל חיי: ונאמר לפניו שיר חדש בכתוב: שירו
לאלהים וסרו שמו סלו לרוכב בערבות ביה שמו ועלוז לפניו: ונראה
עין בעין בשוכו אל נהו בכתוב: כי עין בעין יראו בשוכו יי ציון:
ונאמר ונגלה כבוד יי וראו כל בשר יחדו כי פי יי דבר:

כדרך הליכתו חומרים אב הרחמים.

אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית איתנים ויציל נפשותינו
מן השעות הרעות ויגער ביצר הרע מן הנשואים ויחזן אותנו
לפלטת עולמים וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים:

כסגיש כה"ן על הניטה ענין הס"ת על הזולתן ופיתח וזימר:
ויעזור ויגן ויושיע לכל החוסים בו ונאמר אמן: הכל הבו גדל

לא להינו ונתנו כבוד לתורה בזה קרב. יעמוד (פלוני בר פלוני הכהן):
ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו: תורת יי תמימה משיבת נפש
עדות יי נאמנה מחיימת פתי: פקירי יי ישרים משמחי לב מצות יי ברה
סאבות עינים: ייעז לעמו ויתן יי ברה את עמו בשלום: האלתמים דרכו
אשרת יי צרופה מגן הוא לכל החסידים בו:

קח ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום:
העול' לתורה יחזקו כמתי ידיו ביריעות התור' ע' ומפכ"ל ס"ת, וקודם הכרכה פותח בספר
ורוחס בספוק זכרין להחמיל בו ויכאק כס"ת ויחמר כלח עקרהיים היא למחויקים כרה
וכסוף פניו לכל שחל וענך נקול ברכו אתי המברך:

וכסם ענין ברוך יי המברך לעולם ועד: וסוור כענך כ"ה ל"ה.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
העמים ונתן לנו את תורתו ברוך אתה יי נותן התורה:
וכשתחיל הקורא לקר' כתורה יסיר ידו כמטאית טכס"ת ויחמר יד ימינו ללכה עומדת כס"ת
כל וען הקריאה, וגם הוא יקרא כלח עם הקורא מלה כעלה. ואמר הקריאה גולל וענך.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורת אמת
וחיי עולם נטע בתוכנו. ברוך אתה יי נותן התורה:

גרסינן כפ"ק דברכות, ועוניי ה' יכלו, זה הענין ס"ת כשהיה פתוח ויולא
חלל בין גברת לגברת עותר ללח ע' דוחק וחונם, חלל בלחו הכי חן ללחח.
וקוראים כס"ת ח' כפ' אחרי מות, ומחלל לו' גברי וכסנת עתה ל' לו'
וכמוך מי שברך חומרים ויחברו ויחמסו בספר מחילה וסליחה.

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנותם
לפני יהוה ויקמו: ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן
אחיד ואליבא בכלעת אל הקדש מבית לפרכת אל
פני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות כי בענין אראה
על הכפרת: פנאת יבא אהרן אל הקדש בפר ברכר
לחטאת ואיל לעלה: (כסנת ב) בתנת בך קדש ילכש
ומכנסים בך יהיו על בשרו ובאבנט בך יחגר ובמזנפת

בד יצנף בגדי קדש הם ורתץ במים את בשרו ולבשם:
ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת
ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן את פר החטאת אשר
לו וכפר בערו וכעד ביתו: לו: (כזכט ג.) ולקח את
שני השעירים והעמיד אותם לפני יהוה פתח אהל מועד:
ונתן אהרן על שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה
וגורל אחד לעזאזל: והקריב אהרן את השעיר אשר
עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת: והשעיר אשר
עלה עליו הגורל לעזאזל יעמדתי לפני יהוה לכפר עליו
לשלח אתו לעזאזל המדברה: והקריב אהרן את פר
החטאת אשר לו וכפר בערו וכעד ביתו ושחט את פר
החטאת אשר לו: ישראל. (כזכט ד.) ולקח מלא
המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו
קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: ונתן את
הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ועגן הקטרת את
הכפרת אשר על העדות ולא ימות: ולקח מדם הפר
והזה באצבעו על לפני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יהוה
שבע פעמים מן הדם באצבעו: ושחט את שעיר
החטאת אשר לעם והביא ארזדמו אל מבית לפרכת
ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על
הכפרת ולפני הכפרת: וכפר על הקדש מטמאת בני
ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן עשה לאהל מועד
השכן אתם בתוך טמאתם: וכל אדם לא יהיה באהל
מועד בבאו לכפר בקדש עד זאתו וכפר בערו וכעד

ביתו וכעד כל קהל ישראל: רביעי. (כזכט ה.) ויצא אל
המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר
ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב: והזה עליו
מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת
בני ישראל: וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד
ואת המזבח והקריב את השעיר החי: וסמך אהרן את
שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל
עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן
אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה:
ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה ושלח
את השעיר במדבר: ובא אהרן אל אהל מועד ופשט
את בגדי הפר אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם:
ורתץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו
ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בערו וכעד
העם: חמישי. (כזכט ו.) ואת חלב החטאת יקטיר
המזבחה: והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו
ורתץ את בשרו במים ואחריו יבוא אל המזבחה: ואת
פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם
לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את
ערותם ואת בשרם ואת פרשם: והשרף אתם יכבס
בגדיו ורתץ את בשרו במים ואחריו יבוא אל המזבחה:
והתה לכם לחקת עולם בתדש השביעי בעשור לחדש
העני את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האורח והגר
הגר בתוככם: כי ביום הזה יכפר עליכם וטהר אתכם

והשביע בצחצחות נפשך ועצמתך יחליץ
והיירא בגן רזה וכמוצא מים אשר לא יבזבו
במימיו: ובגן ממך חרבות עולם מוסרי דור
ודור תקומם וקרא לה גדר פרץ משוכב
ינתיבות לשבת: אם תשיב משבת רגלך
עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג
לקדוש יהיה מכבד וכבודתו מעשות דרכיך
דממציא חפצך ודבר דבר: אז תתענג עליה

במלכות, לדעת יונתן הוא ענין יוכב, ל' נחית סלע (יחזקאל כ"ד'), וטעמו
בעת למחן וכלות, וי"ט טענין כסוס לז עלי חור (ישעיה י"ח ד'), והטעם
על טוע הנפש בחור הטוחלת שהוא זיו הכניסה. ועלמחך יחליץ, חז"ל
כל' הזה טעם כל' לזכות, יליף, יליף, יליף, ויין, ואשר שרמו לחיית
המים שחייבה הכנסות כמכור כנכות יחזקאל. וכמולד מים,
רוב המפרצים פותחים אותו כמו מקור לו טעין, ויותר ממכר זכונה כן חרץ
שנעת מים (וכלנו קוועלוגרנד), וכול נדף עם חגם מים, כהלים כ"ז חרץ
והפכו חרץ היה. לא יבזבו, לא יפסקו, וכל ל' כוב חינו חלל ל' חסרון טענת
שנמו עליו. רש"י בתל' ק"ו. יב. וקרא, מאשר לא נקרא שם פועלו טכדגוה,
ע"ד יצחק ויפסק. טענת, טענת, יב. עזות, טענת, ומ' טענת עומדת בטקום
שנים. וקראת, כמו מקרא קדש, וזה יהיה בעיון וכמעט; בעיון, לזכור
טענה בראשית וזההל חדשו יב מחין ויפארו כפיו וכלנו ותתענג כפיו כו,
וכמעט, כמאכלים ערכים וכלבו נקי ונחמד לכבוד השבת ולא לתענוג
גוה ולמדת עינים. דרכך, חפצי האדם ועסקיו ומה שיחלל בו ככל נקרא
דרכך, כמו דרכי שפרתי (תהלי' ק"ט כ"ו), ודרכיך למחן מלכין (סלי' ל"ג). יד. על

וידר מים ועליוקיים דיינע ונעלע נהרען חונד ערפריסען דיינע קרעטע;
דחן געדיהט: דחן מים חיון גמרטען, רייך מן כהרונגוועט, מים חיון
קוועלוגרנד, דעסען וומסער כח פערזיעגען. יב. דורך ריך ווערען דחן חויל-
געבוט דער פערזיעלט קדע טרימער, געזענקט חויל: כויע דער פערטע
גרונד פיר פערזיעלייט, דחן נעכט דחן נחלועלט ריך דחמער דעו
חיינברוין, וויעדערהערטעלער פערטער פערדע! יב. ווען
מחן שבת דיינע טריטע רומען, ווען געווערע רוען מן מיינען הייל'גען
טחגע, ווען דחן דען שבת וומכנע נעכט, געטעני הייליגונג פערעהרעט
פערעהרעט דורך רומען פחמן וועלגעטרימער, ווען דחן וועלע פחמן חייטען
וומחנס, דער חונד פחמן לערען רעדען טווייגט, יד. מן דחן פערעט דחן

של יום כפור

והרבבתיך על כמורי יאריץ והאכלתיך
נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר: (ימיר')

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים

צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה המדבר
ומקים שכל דבריו אמת וצדק: נאמן אתה הוא יי אלהינו
ונאמנים דברך ודבר אחד מדברך אחר לא ישוב ריקם
פי מלך נאמן ורחמן אתה. פ"א יי הא הנאמן בכל דבריו:
רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושיע

במהרה בימינו. ברוך אתה יי משלח ציון בכניה:
שמחנו יי אלהינו באלהיו הנביא עבדך ובמלכות בית
דוד משיחך במהרה יבא ויגל לבנו על פסא לא ישוב ור
ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו. כי בשם קדשך נשבעת
לו שלא יבכה גרו לעולם ועד. ברוך אתה יי מגן דוד:
על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת
הזה ויום הכפרים הזה שנתת לנו יי אלהינו לקדשה
ולמנוחה למחילה ולסליחה ולכפרה. לכבוד ולתפארת:
על הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך.
יתברך שמו בכל חי תמיד לעולם ועד ודברך אמת
וקים לעד. ברוך אתה יי מלך מוחל וסולח לעונותינו

בשתי חרץ, היא חרץ ישראל שהיא גבוהה מכל הארצות, והשנייה הזאת לכל
בני האנושות הם הוא קרוב עומן בגולה יוכה ליאזעה ואם הוא רחוק עומן
בגולה יוכה לחיית השמים ויוכה לטובה בחרץ ישראל. נחלת יעקב אביך,
חלה בלי מלרים. פי ה', נעבור הכניכות הוטרס כה' נד'.

וומכנע ביי' עוויגען! מיך העכע מיבער מלוע ערענהקען דרך, חונד' וומכנע
דך געניעסען דיינע פערטער יעקב גמלעו ערבע! וך שפרישט דעו עוויגען חונד'.

ולעונות עמך בית ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה
מִלֶּדֶת עַל-כָּל-הָאָרֶץ מִקֵּדֶשׁ הַשֶּׁכֶּת ויִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:

כתב טכני"ל כס טהרי"ק חזון חותמין מלך מוחל וכו' כי טה טינה טל טחילה חלל
ס"ח 2 וכו' כטכניגים ולנוש וכל בו וכו' וע"ז כס"ח טי"ת טרכ"ח חכן בק"ק פפ"ד
וכהרסה קהלות כוהנים נקיים טלך מוחל וכו' וסככים עמכם כגלון מוכר"ר יענ"ן.

יָקוֹם פּוֹרֶקֶן מִן שָׁמַיָא חָנָא וְחֶסְדָא וְרַחֲמֵי
וְחַיֵּי אֲרִיבֵי וּמִזִּינֵי רוּיְחֵי וְסִיעֲתָא דְשָׁמַיָא
וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא וְנִהוּרָא מַעֲלִיא: זֶרְעָא תִּיָא
וְקִימָא. זֶרְעָא דִּי לֹא יַפְסוּק וְדִי לֹא יִבְטוּל
מִפְתָּנֵי אֲוִרִיתָא: לְמַרְנָן וּרְבָנָן חֲבוּרָתָא
קִדִּישָׁתָא. דִּי בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל וְדִי בְּכָל. לְרִישֵׁי
כָּל וְלְרִישֵׁי גִלּוֹתָא וְלְרִישֵׁי מְתִיבְתָּא וְלְרִישֵׁי
דִּי בְּבֵיתָא: לְכָל-תַּלְמִידֵיהוֹן וְלְכָל-תַּלְמִידֵי
תַּלְמִידֵיהוֹן וְלְכָל-מִן דְּעָסְקִין בְּאַוִּרִיתָא. מַלְכָא
דְּעַלְמָא יְבָרַךְ יִתְחַזֵּן יִפְיֵשׁ חַיֵּיהוֹן וְיִסְגָּא וְיִמְדִּיהוֹן
וְיִתֵּן אֲרֻכָּה לְשָׁנֵיהוֹן. וְיִתְפָּרְקוֹן וְיִשְׁתַּזְבּוּן מִן כָּל
עָקָא וּמִן כָּל-מַרְעִין בִּישׁוּן מָרְן דִּי בְּשָׁמַיָא
יְהֵא בְּסַעֲדָהוֹן כָּל-זְמַן וְעַדָּן וְנֹאמַר אָמֵן:

יָקוֹם פּוֹרֶקֶן מִן שָׁמַיָא חָנָא וְחֶסְדָא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיבֵי
וּמִזִּינֵי רוּיְחֵי וְסִיעֲתָא דְשָׁמַיָא וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא וְנִהוּרָא
מַעֲלִיא זֶרְעָא תִּיָא וְקִימָא זֶרְעָא דִּי לֹא יַפְסוּק וְדִי לֹא יִבְטוּל
מִפְתָּנֵי אֲוִרִיתָא: לְכָל-קְהֵלָא קִדִּישָׁא הָדִין. רַבְרָבִיא עִם
זַעֲרִיא טַפְלָא וְנִשְׂיָא. מַלְכָא דְּעַלְמָא יְבָרַךְ יִתְחַזֵּן יִפְיֵשׁ

חַיִּיכוֹן וְיִסְגָּא וְיִמְיִכוֹן וְיִתֵּן אֲרֻכָּה לְשָׁנֵיכוֹן. וְתִתְפָּרְקוֹן
וְתִשְׁתַּזְבּוּן מִן כָּל-עָקָא וּמִן כָּל-מַרְעִין בִּישׁוּן. מָרְן דִּי
בְּשָׁמַיָא יְהֵא בְּסַעֲדָהוֹן. כָּל זְמַן וְעַדָּן. וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שְׁבַרְךָ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרַךְ אֶת-כָּל
הַקָּהָל הַקְדוּשׁ הַזֶּה. עִם כָּל-קְהֵלֹת הַקְדוּשׁ. הֵם וְנִשְׁיָהֶם
וּבְנֵיהֶם וּבָנוֹתֵיהֶם וְכָל-אֲשֶׁר-לָהֶם. וּמִי שְׁמִיחִידִים בְּתֵי
גְּבֻסִיּוֹת לְתַפְלָה. וּמִי שְׁבָאִים בְּתוֹכֶם לְהַתְפַּלֵּל. וּמִי
שְׁנוֹתֵיהֶם גָּר לַמָּאוֹר וְיֵין לְקְדוּשׁ וּלְהַבְדִּילָה וּפֶת לְאוֹרְחִים
וְעֵדָקָה לְעַנְיִים וְכָל-מִי שְׁעוֹסְקִים בְּצַרְכֵי צָבוּר בְּאַמוּנָה
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם שְׂכָרָם וְיִסִּיר מֵהֶם כָּל-מַחֲלָה
וְיִרְפָּא לְכָל-גּוֹפָם וְיִסְלַח לְכָל-עוֹנֵם וְיִשְׁלַח בְּרַכְיָהוּ וְהַצְלָחָה
בְּכָל-מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל-יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם וְנֹאמַר אָמֵן:

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמַמְשִׁלָּה לְנָסִיכִים מַלְכוּתוֹ
מַלְכוּת כָּל-עוֹלָמִים הַפּוֹצֵה אֶת-דּוֹר עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה.
הַנּוֹתֵן בָּיִם דָּרָךְ וּבָמִים עֲזִים גְּתִיכָה. הוּא יְבָרַךְ וְיִשְׁמְרוֹ
וְיַעֲזוֹר וְיַעֲזוֹר וְיִרְוֹמֵם וְיַגְדֵּל וְיַנְשֵׂא לְמַעַלָּה אֶת-אֲדוֹנֵינוּ מְלוּכֵי
יָדָם הַדּוֹר. מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמֵי יִתְיָהוּ וְיִשְׁמְרוּהוּ
וּמִכָּל צָרָה וּגְזֵל וּנְזֵק וְיַצִּילָהוּ וְיַדְבֵּר עִפּוּסִים תַּחַת רַגְלָיו וְיַפִּיל
שׂוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְגֹּה יַצִּילָהוּ מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
בְּרַחֲמֵי יִתֵּן בְּלָבוֹ וּבְלֵב כָּל יוֹעֲצָיו וּשְׂרָיו רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת
מִיָּבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל. בְּיָמֵינוּ וּבְיָמֵינוּ תִּשְׁעֵה יְהוּדָה
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לְבִטָּח וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְכֵן יִהְיֶה רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

כוסגין להזכיר נשמות ולזכרין:

יְבָרַךְ אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבָא מוֹרִי (פלוגי בר פלוגית) שְׁחֵלָה לְעוֹלָמֹךָ בְּעָבוּר
וּשְׁאֵרֵי נִבְרָא צָרָה בְּעָרֵי בִשְׁכָר וְהָ תִּהְיֶה נִפְשׁוֹ צָרָה בְּצָרוֹר הַחַיִּים

עם נשמות אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

^{כבוד נשמת האם}

יזכור אלהים נשמת אמי מורתי ^(פלונית בת פלונית) שהלכה לעולמה בעבור שאני נזר צדקה בעדה בשכר זה תהא נפשה צרורה בצרור החיים עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

^{כבוד נשמת אב ואם הנפשות ויתר הקדושים}

יזכור אלהים נשמת אבי ואמי וקני וזקנתי ודדי ודודתי אחי ואחיותי בין מצר אבי בין מצר אמי שהלכו לעולמם בעבור שאני נזר צדקה בעדם בשכר זה תהינה נפשותם צרורות בצרור החיים עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

^{כבוד נשמת הנפשות על קדושת השם}

יזכור אלהים נשמת ^(פלונית בר פלונית) ונשמת כל קרובי וקרובותי הן מצר אבי הן מצר אמי שהותו הן שנהרגו הן שנשחטו ושנשרפו ושנמבעו ושנחנקו על קדוש השם בעבור שאתן צדקה בעד הזכרת נשמותיהם בשכר זה תהינה נפשותיהם צרורות בצרור החיים עם נשמותיהם של אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

נק' חזק' כ"ץ א' מלא רחמים, ומוזכרים נשמות הקדושים ומוזכרים אב הרחמים. אב הרחמים שוכן מרומים. ברחמי העצומים. הוא יפקוד ברחמים. החסידים והישרים והתמימים. קהלות הקדש שמסרו נפשם על קדושת השם. הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו. מנשרים קלו ומאירות גברו. לעשות רצון קונם וחפץ צורם: יזכרם אלהינו לטובה. עם שאר צדיקי עולם. וינקום מאויבנו ^(כ"י לעינינו) נקמת דם עבדיו השפוק: כפתוב בתורת משה איש האלהים. הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום. ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו: ועל ידי עבדיך הנביאים בתוב לאמר. ונקתי דמם לא נקיתי. וי' שכן בציון: ובכתבי הקדש נאמר. למת יאמרו הגוים איה אלהיהם: יגדע בגוים לעינינו. נקמת דם עבדיך השפוק: ואומר כי דורש דמים אותם זכר לא שבח צעקת עניים: ואומר ידיו בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה: מנחל ביהרד. ושתה על בן ירים ראש:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללך סלה:

אשרי העם שכבה לו אשרי העם שני אלהיו:

^{קוים}

תהלה לדוד ארוממה איהי המלך ואברהם שמך לעולם ועד: בכל יום אברהם ואהלה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאוד ולגדלתו אין חקר: דוד לדוד ישבח מעשיו וגבורתו יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה: ועוזו נוראותיך יאמרו וגדלותך אספנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמי על כל מעשיו: וידוך יי כל מעשיו וחסידיך יברכוה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וגבור הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יי לכל הנפלים וזוקף לכל הכפוסים: עיני כל אליה ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חירצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שונעתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: וגאנתנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

^{דער חזן טרמנט דיו ס"ח נמך דעם ארון הקודש לזריק חזק ומגט:}

יהללו את שם יהוה ברגשגב שמו לבדו.

^{דיו געוויינדע}
^{מנטומרטעט:}
הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

כ"ט. מְזִמֹּר לְדוֹד הָבִי לַיהוָה בְּנֵי אֱלִים לְדוֹר מְזִמֹּר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהָ
הָבִי לַיהוָה כְּבוֹד וְעוֹ: הָבִי לַיהוָה תָּבֵל וַיִּשְׁבִּי בָהּ: כִּי הוּא עַל-יַמִּים
כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲוִי לַיהוָה בְּהַר-רֹאשׁ יְסֹדֶה וְעַל-נְהַרֹת יְכוֹנְנָה: מִי-יַעֲלֶה
קָדָשׁ: קוֹל יְהוָה עַל-הַמַּיִם אֶל-בְּהַר יְהוָה וּמִי-יָקוּם בְּמִקוֹם קָדְשׁוֹ:
הַכְּבוֹד הָרָעִים יְהוָה עַל-מַיִם רַבִּים: נָקִי כַפַּיִם וּבֶרֶךְ לֵבָב אֲשֶׁר לֹא-נִשְׂא
קוֹל יְהוָה בְּכַח קוֹל יְהוָה בְּהַר-רֹאשׁ: לִשְׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה:
קוֹל יְהוָה שֹׁכֵר אַרְזִים וַיִּשְׁכַּר יְהוָה יֵשָׁא בִּרְכָה מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה
אֶת-אֲרֹצֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקִי־רֵם כְּמוֹ-מֵאֲלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה הוּא הַדָּשׁוּ
עָגַל לְבָנוֹן וּשְׂרִיזוֹן כְּמוֹ בְּדֹרָאמִים: מִבְּקָשִׁי פָנִיָּה יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ
קוֹל יְהוָה חֲצֹב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהַנִּשְׂאוּ פִתְחֵי
יְהוָה יִחִיל מִדְּבַר יִחִיל יְהוָה מִדְּבַר עוֹלָם וַיִּבְּרָא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה
קָדָשׁ: קוֹל יְהוָה יְחַלֵּל אֵילֹת הַכְּבוֹד יְהוָה עוֹזוֹ וְגִבּוֹר יְהוָה
וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת וּבָהִיכְלוּ כָלוּ אֲמֹר גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים
כְּבוֹד: יְהוָה לְמַפּוֹל יִשָּׁב וַיִּשָּׁב רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיִּבְּרָא
יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עוֹז לְעַמּוֹ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
יְהוָה יְהוָה יִבְרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: יְהוָה צִבְאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

כ"י"ט מייכהעבען דער ס"ח מין דען ארון הקודש בעטעט ומו:

וּבְגִנְחָה יֹאמַר שׁוֹכֵה יְהוָה רַבּוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוֹמָה
יְהוָה לְמִנּוּחָתָהּ אֶתָּה וְאֶרֶץ עֲזָה: בְּהִנֵּיָה יִלְבָּשׁוּ-צִדְקָה
וְחִסְדִּיק יִרְנְנוּ: בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבָדָה אֶת-תֵּשֶׁב פָּנֵי מִשִּׁיחָה:
כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֶל-תַּעֲזוּבוּ: עֵץ חַיִּים
הִיא לְפִתְחוֹתֵיכֶם בְּהַ וְתוֹמָכִיהָ מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי-נַעַם
וְכָל-נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה
חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקָרָם:

תפלה לשליח צבור

קו

לחמיה ככונה ונרמח ונחמיה קודם כחפלה

אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן שְׂרֵי מֶלֶךְ עֲלִיוֹן קָבֵל שְׁוֹעַתִּי בְּרָצוֹן וּבְאִמּוּץ הַלֵּב. כּוֹזִי
כְּמוֹכֵסִי כּוֹזִי אֶחָד אֵל חַי רַחֵם אֶת שׁוֹפֵט צֶדֶק רַחוּם וְחַנוּן. רַחֵם עָלַי
וְשִׁמְעֵה תַפְלַתִּי הַיּוֹם אֲשֶׁר אֶתְפַּלֵּל בְּעִדִּי וּבְעֵד בֵּיתִי וּבְעֵד עֲדַתִּי הַמִּסְבִּימִים
עִמִּי בַתְּפִלַּתִּי וְתַכְלֹל תַּפְלַתִּי עִם הַתְּפִלּוֹת הַיְּשֵׁרוֹת וְהַנְקִיזוֹת אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
יְשׁוּעָה. וְתַחֲתוֹר תַּחַת כְּפֹא כְבוֹדָה כְּמוֹ שְׁחַתְרַת לַתְּפִלַּת מִשְׁה (כ"ט
מִשְׁה). וְאֵל יִבְזֹשׁוּ בִּי שְׁלַחִי וְלֹא אֲנִי בָהֶם. יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיוֹן
לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי. אֲמֵן סֵלָה: יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ אֱלֹהִים שְׁתַּתֵּן לִי
קוֹל נְעִים וְעֶרֶב הַיּוֹם וְאֵל יִפְסֹק קוֹלִי וְאֵל יַחַר גְּרוֹנִי וַיְהִי קוֹלִי נְעִים
וְחֶזֶק כְּמוֹ שְׁנֵאמַר וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֶזֶק: אֲמֵן סֵלָה:

תפלה אחרת לש"ץ

הַגְּבִי הַעֲנִי מַפְעֵשׁ וְנִרְעֵשׁ וְנִפְחָד מִפְחָד יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאֵתִי
לְעִמּוֹד וּלְחַנּוּן לְפָנֶיךָ עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְנוֹנִי וְאֵף עַל פִּי שְׂאִינִי
מִדְּאִי וְהַגִּיוֹן לָכֵן. עַל כֵּן אֲבַקֶּשְׁךָ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהּ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
יְי. אֵל רַחוּם וְחַנוּן. אֱלֹהִים. שְׂרֵי אִיּוֹם וְנֹרָא. הִיָּה נֹא מַצְלִיחַ דְּרָכֵי
אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ לְעִמּוֹד וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עָלַי וְעַל שׁוֹלַחִי. וְנֹא אֵל תַּפְשִׁיעִם
מִמַּעֲמָתִי וְאֵל תַּחֲיִיכֶם בְּעוֹנוֹתַי כִּי חוֹטֵא וּפּוֹשַׁע אֲנִי וְאֵל יִכְלֹמוּ בִּי בַּפִּשְׁעֵי
וְאֵל יִבְזֹשׁוּ בִּי וְאֵל אֲבוֹשָׁה בָהֶם וּקְבַל תַּפְלַתִּי בַתְּפִלַּת זְקוֹ וְרִגִּיל וּפְרָקוֹ
וְאֵל יִקְנֶה מִגְדָּל וְקוֹלוֹ נְעִים וּמַעֲוֹרֵךְ בְּרַעַת עִם הַבְּרִיּוֹת. וְתַגְעֵר בְּשָׁטָן
לְכָל יִשְׁטָנֵינוּ. וַיְהִי נֹא דִגְלָנוּ עָלֶיךָ אֲהֶבָה. לְכָל פִּשְׁעִים תִּכְסֶּה בְּאֶהֱבָה.
קָבֵל צוֹמֹתֵינוּ וְעֲנִינֵינוּ הַסֵּף דָּלֵנוּ וְלָכֵן יִשְׂרָאֵל לִשְׁשׁוֹן וּלְשִׁמְחָה לַחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם. הָאֵמֶת וְהַשָּׁלוֹם אֲהַבּוּ וְאֵל יְהִי שׁוֹם מִכְשׁוֹל בַּתְּפִלַּתִּי:

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי אֲבֹרָהּ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן אֲהִיָּה אֲשֶׁר אֲהִיָּה שְׁכָל הַמַּלְאָכִים שְׁהֵם בְּעָלֵי
תְּפִלּוֹת יִבְיֹאוּ תַפְלַתִּי לְפָנֶיךָ כְּפֹא כְבוֹדָה וּפִסִּיצוּ אוֹתָהּ לְפָנֶיךָ בְּעִבּוֹר כָּל
הַיְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים הַתְּמִימִים וְהַיְּשֵׁרִים וּבְעִבּוֹר כְּבוֹד שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים כֹּאִי שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה:

קבלה מר"ת לומר ד' כפוסקים חלו, קודם שמתחיל הס' המלך וקודם הקדים:

דעתי יי כי צדק משפטיה ואמונה עניתי:

השכיבה לי וענני אריד בשיחי ואהימה:

וששי תגיל ביי תשיש בישועתו:

הגדלתו תשועה למלכים הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה:

הברואים ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונה בלבם
שלם כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון לפניו עז ביד
וגבורה בימיו ושמו נודא על כל מה שפראת:

ובכן תן כבוד יי לעמו תהלה ליראיו ותקנה לדורשי
ופתחון פה למיחלים לה שמחה לארצה וששון לעיר
וצמיחת קרן לדור עבדו ועריכת גר לכן ישי משיחה
במהרה בימינו:

ובכן (נ"א ואז) צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו
וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה וכל הרשעה
כלה בעשן תכלה כי תעביר ממשלת זרן מן הארץ:

ותמלוד אתה יי לבדך על כל מעשיך בהר ציון משכן
בבדך ובירושלים עיר קדשך בכתוב בדברי קדשך
ימרך יהוה לעולם אלהיו ציון לדר ודר הללויה:

זיח מלל מין חיינו בוד לזמננו ערטען, חוץ געוויינטליך דיינען
ויללען מיט חויפרייטגען הערלען לז ערפיללען! דען וויר ערקענען עז
עוויגער, חונדער גקטט, דין מיט די העררשעט, דער זינג מין דיינער
המך, סטערקע מין דיינער רעכטען, חונד דין נחמז מיט פורטבמך
יעדען וועגן, דמ: דוח ערטעלען.

ובכן: זי ספאלע, ק עוויגער, דיינען פלוקע עהרע, דיינען פערעהרער
רוח, חונד חוויינט דענען, די דיק וולען, חונד ווטע לז רעדען דענען, די
דיינער המרען, פריידע דיינען וחדען, חונד דיינער סטערט פרהילדקייט.
זמס עופערונגען דמ: גליק:המך דיינע קעכטען דוד, חונד העלל לייטען
דיח ומופע דען ומהו יזי, דיינע געמולכטען, במלך, מין חונדערן טהגען!
ובכן. דמן ווערדען דיח פרהווען עז ועהען חונד זיך פרייען, דיח רעדליכען
פרהווקקען, דיח הייליגען מין פריידענגעסרייח חוויברעכען, חונד דמ: למיטער
וויר פערסטווענען חונד דער פערפעלן גמלליך וויר ריך הינטווינדען!
דוח ווירט פערטייען דען פערפעלן געוולט פמן דער עררע הינווען!

וחמלך. דוח ווירט, ק עוויגער, מלליין רעגערען חובער מללע דיינע
ווערקע, חויל דען בערג ליון, דען טהרמן דיינער הערליכקייט, חונד
מין ירושלים, דער רעידען דיינע הייליגען (דוד): "דער הערר רעגערט
מיט מין דען טריפטען דיינע הייליגען (דוד): "דער הערר רעגערט
עוויגליך, דין גקטט דורך מללע לייטען, ליון! כללויה."

קדוש אתה ונודא שמך ואין אלוה מפלעדיך בכתוב
ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה:
ברוך אתה יי המלך הקדוש: זיגט מלך המלך:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו ורצית בנו.
ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו
מלבנו לעבודתך. ושמוך הגדול והקדוש עלינו קראת:
ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה

לקדושה ולמנוחה ואת יום הכפרים הזה למחילה
ולסליחה ולכפרה ולמחלכו את כל עונותינו
נאהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו
ואין אנחנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחירתך בבית
הגדול והקדוש שנקרא שמו עלינו מפני היר השלוחה
במקדשך: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו

קדוש. הייליג ביוט דוח, פורטבמך דין נחמז, חונד חויסער דיר מיט
קיון גקטט! זי לויטעט חויל יענער ספרך: "גרמס ווירד וויר דער עוויגער
לכחות חויל געריכט, דער הייליגע גקטט געהייליגט דורך גערעכטיגקייט!
גמלעט ווירט דוח, עוויגער, דער קניג, דער הייליגע!

אחה. דוח המיט חונד חויל מללען פלוקערן ערקערען, ליעכטען חונד חונד
לייטען מן חונד דין ומהלגעללען, ערהקבוס חונד חובער מללע נחליטען,
הייליגען חונד דורך דיינע געכטען, נחמזעטען חונד — מללע חונדער קניג —
דיינען דיענען, חונד נחמזעטען חונד נחמזען גרמסען חונד הייליגען נחמזען.
וחתן. חונד חויל ליעכע המיט דוח חונד, עוויגער, חונדער גקטט, (דענען) שנת
חונד (דענען) פערונהנונגסמך לז פערגעבונג, פערלייזונג חונד פערונהנונג
פערקידנעט, מן וועלכען מללע חונדער זינען פערגעבען ווערדען, חיינען טמך
דער פערקידנען דער הייליגקייט, לזן מחדעקען דען חוינגמך חויל טלריס.

ומפני. מבער חונדערער זינען העללען זינען וויר חויל חונדערן פלוקערן פער
טריבען חונד ווירט ענטפערט פמן חונדערן חייגען ערדרייכע; מן קענען וויר
חונדער פלויכט נכמז ועהר ערפיללען מין יענער פמן דיר ערקערען ומהלונג, מין
יענען העררליכען חונד הייליגען טעפעל, וועגען דער געוולט, דיר דמחן חויל
געמלעט ווערדען. מן, חקכט! עז ריכגעללליך וויר, עוויגער, חונדער חונד חונדער
(מ: ערדרייכע חויל טעפעל, עוויגער, חונדער חונד חונדער)

על כל עונותינו. וחכפר לנו על כל פשעינו:
 על חטא שחטאנו לפניך באגם ובצרצון:
 ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב:
 על חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים:
 על חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות:
 על חטא שחטאנו לפניך בדבור פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה:
 על חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בהונאת רע:
 על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בועידת זנות:
 על חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשגנה:

מוזרע פער געהאנגען לו פערלייטען חונד מוזע מוכרע איסעטהעטען לו ערלמען;
 דים זינדע דים וויר בעגמגען חונדילקיהרליך חונד וילוקיהרליך;
 מוז חויד דים וועלכע וויר בעגמגען דורך הערלענע פערסטעקקונג.
 דים זינדע דים וויר בעגמגען חוי: חונדילקיהרליך;
 מוז חויד דים וועלכע וויר בעגמגען דורך ווקרע, דים חונדערן איסעטען ענטפעהרען.
 דים זינדע דים וויר בעגמגען פערלענעטליך חער הייליך;
 מוז חויד דים וועלכע וויר בעגמגען דורך בלוטשענער.
 דים זינדע דים וויר בעגמגען דורך חונדילקיהרליך ווקרע;
 מוז חויד דים וועלכע וויר בעגמגען דורך פערלענעטליכען בעטרוג.
 דים זינדע דים וויר בעגמגען דורך חיבלע געדענקען;
 מוז חויד דים וועלכע וויר בעגמגען דורך היטערעגעהונג דעו נחטעטען.
 דים זינדע דים וויר בעגמגען דורך סייכעסע;
 מוז חויד דים וועלכע וויר בעגמגען דורך פערלעטונג דער קייסחייט.
 דים זינדע דים וויר בעגמגען חוי: פערלעטען חער פערעהען;

ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול הורים ומורים:
 על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם:
 על חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים:
 על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים:
 (ועל כלם אלוהים סליחות סלח לנו. מחל לנו. פפר לנו.)
 על חטא שחטאנו לפניך בכפת שחר:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בכחש ובכזב:
 על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון:
 על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן (כ"ב במראית עין):
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשקה:

מוז חויד דים וועלכע וויר בעגמגען דורך פערמלעטונג דער ענטערן חונד לעהרער;
 דים זינדע דים וויר בעגמגען דורך געוולטטהעטיגקייט;
 מוז חויד דים וועלכע וויר בעגמגען דורך ענטהייליגונג דעו געטלעכען נחטעטען.
 דים זינדע דים וויר בעגמגען דורך מלכערענע געטלעכען;
 מוז חויד דים וועלכע וויר בעגמגען דורך פערמלעטונג חונדערן איסעטען.
 דים זינדע דים וויר בעגמגען דורך געוולטען חוי: חונדילקיהרליך;
 מוז חויד דים וועלכע וויר בעגמגען וויסענד חונדילקיהרליך;
 מוז דיעטע, פערלייטענער געטע, פערלייטען, פערלייטען, חונד ענטהייליגונג חונד;
 דים זינדע דים וויר בעגמגען דורך בעטעלונג;
 מוז חויד דים וועלכע וויר בעגמגען דורך פערלייטענער;
 דים זינדע דים וויר בעגמגען דורך ספקטעטעלייך;
 מוז חויד דים וועלכע וויר בעגמגען חוי: חונדילקיהרליך;
 דים זינדע דים וויר בעגמגען דורך עסטען חונד טרינקען.
 מוז חויד דים וועלכע וויר בעגמגען דורך עסטען חונד טרינקען.

ועל חטאים שח עליהם מיתה בידי שמים:
ועל שח עליהם כרת וערירי (כסוערירות):
ועל כלם (אלוהים סליחות) סלח לנו. מחל לנו. בפר לנו:
ועל חטאים שח עליהם ארבע מיתות בית דין
סקילה. שרפה. הרג. וחנק. על מצות עשה ועל
מצות לא תעשה. בין שיש בה קום עשה. ובין שאין בה
קום עשה. את שגלויים לנו ואת שאינם גלויים לנו.
את שגלויים לנו כבר אמרנום לפניך. והודינו לך
עליהם. ואת שאינם גלויים לנו לפניך הם גלויים וידועים.
בדבר שנאמר הנסתרת ליי אלהינו. והנגלת לנו
ולבנינו עד עולם. לעשות את כל דברי התורה הזאת:
כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בכל דור

חוד יענע ויכדען, וועגען וועלכער וויר פערסולדעט ווערען לז מיתה בידי שמים.
חוד יענע ויכדען, וועגען וועלכער וויר פערסולדעט ווערען לז כרת חונד ערירי.
(חולע דיענע, פערלייענער געטט! פערגיב, פערלייענע, חונד ענטזינדיגע חונד.)
חוד יענע ויכדען, וועגען וועלכער וויר פערסולדעט
ווערען לז דען פיער געריכטליכען טהענעסטרעפן:

דען סטיינען, דען פערברענען, דען ענטהויפטען, חונד דען ערווירגען;
ען זייען געביעטענער חדער פערביעטענער געזעטלע, חולכע, לז דערען חויר;
חיבונג וויר חגענהאטען חדער ניכט חגענהאטען זיכר, דען חונד בעקמנט זיכר,
חונד דען חונד חונד בעקמנט זיכר. חולע דען חונד וויסען, חגענען וויר הערגערעכענט
חונד פער דיר בעקמנט! חונד דען חונד חונד בעקמנט געבליבען, זיכר דען דיר חולע
פערברענען חונד חונד בעקמנט, חונד ען געשריבען סטעהט: פערברענענער דיכע זיכר
דען עוויגען, חונדערק געטט, פערברענענער; חונד חונד פערברענענער וויר, געהט
חונד חונד חונדערק קידער חן, דען חונד חונד חולען חולע ווערען דיענער זעהרע.
דען חונד ישרא פערברענענער, חונד פערלייענער דען סטחאטען ישרא: חון חולען גע

ועל חטאים שאנו חבים עליהם מיתה בידי שמים:
ועל חטאים שאנו חבים עליהם מלקות ארבעים:
ועל חטאים שאנו חבים עליהם מבת מרדות: ועל כלם וכו'.

דור ומפלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה).
אלהי עד שלא נוצרתי איני כרי ועבדך שנוצרתי כאלו
לא נוצרתי. עפר אני בחיי. קל וחמר במיתתי. הריני
לפניך ככלי מלא בושה וכלמה. יהי רצון מלפניך יי אלהי
ואהי אבותי שלא אחטא עוד. ומה שחטאתי לפניך מרק
ברחמיך הרבים. אבל לא על ידי יסורים וחלים רעים:
אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מרבר מרמח ולמקללי נפשי תרחם
ונפשי בעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תהיה נפשי וכל
חושבים עלי רעה מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען
שםך עשה למען ימינה עשה למען קדשתך עשה למען תורתך. למען
תקצונו ידיך הושיעה ימינה וענני: יהי רצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך יי צורי וגאלי: עשה שלום במרומוי הוא עשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

סאטערן; וויר חבטען קיינען קמייג, פערלייענער חונד פערברענער וויר דען.
גטט, חויר ניכט וויר חוד פער ווינער ענטהעטענער, חונד יעטלע נחך
ווינער ענטהעטענער בין חוד נחך עבענערענער, סטויב נור בין חוד לעבענער,
חונד וויר פיעל ווער נחך ווינער הינטווינער. זייענע, חיער סטעה' חוד
פער דיר, חויר וועטען פערלער סאמך חונד סמך. חן, חולכע ען דען ווילע וויר,
עוויגער, חויר חונד ווינער פערטער געטט, דען חוד חונד ווער זיכרער, חונד
ווינער סחן בעגמנגענען זיכרען לז טיגען דורך דען גרענלענערען ערבאר
זען — ניכט חבטער דורך סווערלען חדער בחיטטיגע קרמקהייטען.
אלהי. חויר געטט, בעוועהרע פער בחיטען ווינער לונגער חונד ווינער ליפען
פער בעטריגליך רעדען! חוס ווינער זענען געגען ווינער חוטערער געלחטען חונד
געגען יעדען געדולדיג וויר, חוס סטויב דער ערדע! חולכע חויר הערן דיינער זעה
דען, דען ווינער זענען נחך ערלייזונג דיינער געבטעטע סטערעכע! פערניכטע דער
בחהמטען ענטווערען. ווירער חוד פערחייטען חיהר פערחהטען! טהע ען
דיינע נחאטען ווילען, דיינער רעכטען ווילען, דיינער הייליגקייט ווילען, דיינער זעה
דען ווילען. חויר דען עררעטעטע ווערען דיינע זענען, חוס חוד דיינער רעכטע בייח
סעטען, חונד ערהערען חוד! וועהן חגענען דיר געלחטען דען רעדען ווינער חונדער,
דען געמאכען ווינער הערלענער דיר, עוויגער, חויר חוד חוד חויר ערליכער!
דען חונדער ווינער היאטעלזוכערען חיינערטע ערהמלע, ערהמלע חוד
חונד חונד ישרא חון פרייערען! אמן. ען וויר דען ווילע, חן עוויגער, חונדער
חונד חונדער פערטער געטט, דען הייליגען טעמפלע בחוד, חון חונדער טעמפלע,
ווערער לז ערבויען, דען יעדער ווינער חונדען געזעטלע נעהמע.

אורים ותמים: תמור תשלומי פד. תכן חגג המספה.
 תוקעי בחדש שופר. תלאובם בכפור יכפר: וששך
 חמת ועמך. ותחון שריה עמך. ועלינו יהי נעמך. ונחיה
 במקור עמך: באור עמך הסליחה. נכון מהר לסליחה.
 ייב שפתינו הצליחה. נאק שמעם וסליחה:
 שפתינו מרובבות ישנים. ינצחוק בעל שושנים.
 חדשים וגם ישנים. במקנת אב גשענים:
 זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים.
 למענה אלהים חיים. מלך עוזר ומושיע ומגן.
 ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.
 מכלל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
 גופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
 לישני עפר מי כמותך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
 ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

עלה שחזמה נכדו. תכן. תכין. תלפזם. גלותם שזנים נחרץ תלפזות.
 כאור. תחר לאל ית' בתהלים ע"כ. שפתינו מדוככות יאנים, מדכרות נזכות הימים
 נעמרת כמפלס. חדשים וגם ישני, דורות החדש' וגם ביאני. אב. חכמה חנינו.

דיינע. חונן פמן וינדעו, יעטלט, דח קיינע חורים חונן תומים מעהר וינד.
 שטמט דעו עהעמחלגען חפערשטיער, דער הייטע לור פערקומהנא
 געמפערט ווחרדע, הערקע חויל דען פערטרחג דער געבעטע דערער,
 דוח פמן ניימחנך דחן שופר געבליען, חונד פערליינע חיהרע וינדעו.
 בעיקרשטיגע דיינען גריק חונד בעגנדיגע דען חיבעררעט דיינען פקלען!
 חם נור דיינע חילע מחוהטען חונד בעלעבע חונן וויעדער דורך דיינע
 לעבענקוועלען. גמרייכטער, בייח דיר חיוט פערגעבונג, לור פערגעט
 בוג בייט רוח שטעט גענייט. חן חם עו דחך דען חוידרוק חונדער
 ויספען געלינגען, דחם חונדער פלעהען געהר פנינע, חונד פערגעבונג
 ערפחלען! שפחיו. חונדער ויספען ערוההגען יענער סחפערדען, וינגעו
 דח ויח יענע וקנגער חויל זאנים. דח נחך לעבערדען געטלעכטער, וק
 ויח דח פערשטערבען, שטיטען ויך הייטע חויל דען חלפערטער: סילר.

יום מימים היום. יום כפור המיחם. יודעיו חמול
 חם. יוקשיו לפוערת חם: וכו בתחבולות יעצו. ודור
 בתחן יאצו. וישובני עפר יקצו. ומראש הרים ילצו:
 מפעלות עוקד ועקוד. מאז בידם פקוד. מופת הפמים
 לפקוד. מוקש להבעית בסקוד: כהבטחת סביכת איל.
 בפרו הנצור לחיל. כן תעצים חיל. כורעך בעצם וליל:
 פחדו יחיל שוטמים. פיותם היות אטומים. פרחיו
 במשענותם חתומים. פלטים מרכל פטומים: ואם אין
 מעשים. ויבח מבלי משים. ויכרה לנבזים ומאוסים.

יום טימם כוחם, כמו שז"ל על פסוק ימים יולדו ולא אחד נהם (תהלים קל"ט
 ע"י) זה י"ב. יוקשיו, שטינו. לפוערת חם, האתח חוחם אלת לפעור עוד פה.
 יעצו, כועלים. יודו בתחן יחילו, הכינור חלים ומטהרים לטחורות כאלעט
 כתפלה כי הטן סוכר שיחודו כסוף כמו חידר לכן הוט מטחין טלקטרן עד
 טוף וכבר החודו הלינור, וכהה זאת תפלוט מלחם. חרס, חחר לחיות
 טוף, טון. כסוד, בייסור, עיין נערין ערך סקר; כאשר ייסר ח"ז חת
 נח (נדרים ח' ה') ה"י היטעל דמסקד גבר ית דבי, ועזה נקרא דדנך טסקד בי
 טוח טייסר חת הפרה, עיין פי' רש"י חכמה ח' י"ד. כפרו, חיל שחנן כפרו
 לשחטה, הנה אפרו שטור וכלור לישראל כמו שז"ל, בעלם זיל, בעלם היים
 וגם לילה פחדו, פחדו אל ויחך היינו הקט"ה. פרחיו, בנינו. נעשענותם חתומי,
 פ"כ נכל כ"י והוא כסוף, וכספרינו כתוב נעשענותיו חתומים ולא ידעתי לכוונת
 ערכל פטומים, מרכילות האטמים פטומי טילי. לכנים ומאוסים, לנדיקים

יום. חן. דיעועק. פערלייגליכטען, לור פערקומהנא ערקחנען טחגען
 שטמט חונד בעמחילידע, חן הערר, דוח, וועלכע חיהו לו שטלטן וויסען;
 נור וולקע וחס חייכפחחערען חויל דען פאנר דער הקולע! וויילד
 חחכען חונדער לעהרער גערמעהען, דח ויכעכעקענטנים חחן געבעטע
 לייטליך מכלונגען, דוח חח חיהרען גריפטען דוהערדען (חכות) מכלונגען
 חונד דוח פערמחטען טהמטען דער גרמטען הייפטער פערלונטרמגען. ויח
 חחכען חונד עמפחעהען, יענע חחכטיגען טהמטען דען בינדער (חכרהס)
 חונד דען געבונדענען (יחחק) לו ערוההגען; ויח בעיטען דוח געהייע
 קרמפט, דחם חיהרע בלחוע ערוההנא פערלייידער לוריקטערקט. חן, חחגע
 יח חויל טויער ערגרייטען! חחגען ויח פערסטווחען, דוח ויגעכחילער
 (שקטרגים!) דחם ויח פערסייכט ווערדען, דוח דחפטעלינגער! חח
 ויח חויל קיינע טווערדען פיר חונד חוילענדיגען, חונד קחלען ויח חויל
 קיינע חפער דחברניגען, ויח ויח חיינערענק דער שחך חונד דער פער

חזה. ורעתם בלי תחיה. רגש רחשם מלכיה.
 רוננים סלח נא לעון העם הזה: וחסד:
 ימלך יי לעולם אלהיו ציון לדר ודר הללויה:
 ואתה קדוש יושב הדלות ישראל אל נא:
 נק"ק חסדים כחן אחה הוא אלהינו, תמלח נחמית דף ל"ג.
 ונקדישך בצג באיתון. דחות בפלול עקלתון.
 ונקדישך בשבת שבתון. קדוש:
 חו"מ היום בפתח ספרים. חון (אום) שמך
 מפארים. ונקדישך ביום הכפרים. קדוש:
 חו"מ מסמין בבבל יסור. ותקור אסירי
 בשור. ונקדישך בצום העשור. קדוש:

נחשב, נהיה נחשנים. כלג נחיתון, כעמד כשער הכיתון (יחזקאל ט' ט"ו).
 הוא הפער אשר כי' טכוון כנגד פתח הכיכל ונחוכו היו כנכסים הכנסים
 בעורכ להפסל. דחות, לדחות. בפלול, נחשתי. עקלתון תחך לשטן נחש
 עקלתון המעות ועקל הכריות. ככלל, ככלי כרול.

סויע ניכט חויל חיהרע פֿרעפֿענטהמטען, פֿערטאמיהע ניכט דען גוטגע
 ייכטען הויפֿען, ווען ער פֿלעהט חונד טרייעט! מן, פֿערלייגע דורך דוח
 וויסענהמטען דיענען פֿתוק:
 יסלך. דער הערר רעגירט עוויגליך, דיין גמטט דורך מללע לייטען, ציון! הללויה:
 ואחר. דוח, מללערהייטעטער, סהרמנט חונטער וקבענעמגען יסלל! אל נא
 נחשב. המטען וויר דורך דוח: מניעהען דען: מבערפֿעניעטער, דער עהמחול
 חיתן חיתן וויילטע, דחם חויל חונטער געבעט דח: חונגעהייער (שטן) לו סייכען
 פֿערמחלעט, חונד וויר ווערען דרך הייליג פֿרייען מן שנת שנתון. קדוש:
 היום. הייטע, ווען דוח דייע ביכער נחשטאמגען, ווייז דער נחליח. דוח
 דייעטן נחשען הויריגט, גתריג, חונד וויר ווערען דרך הייליג פֿרייען מן
 פֿערמחלעטאמגען. קדוש:
 מסמין. מן, טומגע דען פֿערייזער (שטן) חיון פֿעסען חונד פֿערקנינדע
 ווייכען געפֿענטען חיינע דחפֿענעמגען מן פֿעסעמגען, דחן ווערען וויר
 דרך הייליג פֿרייען מן פֿעסעמגען דען לעהנטען. קדוש.

כננו אדר והוד. שט"ח אלעור בירבי קליר כפול נחשתי הממונים.
 ח' אשוא דען למרחוק. שעון באת מרחוק.
 ח' בפעלו צרי רחוק:
 ח' אספֿרה אל חק. מספֿו בלי לרחוק.
 ח' חיים לי לחוק:
 ח' לשוד בפתח ימחוק. לוחמי לכל ישחוק.
 ח' וימלא פי שחוק: (נחשב כצג וכו').
 ח' עורכי שוע לרוב. חין ערפֿם יערוב.
 ח' פני אלהים מקרוב:
 ח' עתירתי אז תקרוב. עברתי לכל תארוב.
 ח' אלי לכל קרוב:
 ח' וזמם אם ורוב. ערת אל לחרוב.
 ח' אשען בכצדיק וקרוב: (היום בפחדך וכו').

אשא. ל"ה כאיוב ל"ו, ודרשאו על אנדרס נח' וירא את העקום מחוק. שעון
 לשעות. באת מרחוק, בחותו אשר כל מרחוק וחינו אנדרס נח' מעבר הכהר. נפשו
 נזכות פעלו. לרידחוק, תרחיק חייבי. אספֿר וכו'. כעמ' סהמיוסד על שלש כתובי
 נחלים סי' כ' וכו' כסכתי וגו' אספֿר א חוק וגו' שא עמתי וגו' ועד אנדרסו על עדרש
 תהלים. ע"ג. מסוכו, ל' ואני כסכתי, כדחי' שם. חיים, ע"ה: חיים אטטך, ומה שא'
 שחייוסא חיים וקמים לעולם, כדחי' שם. לשוד, הוא השטן. כחפֿך, כרגע. ימחוק,
 יעבר. וזמם, יל'ה הכושב עלי עמות. חס יזכור, חס יחרכ. בעלדיק וקורב, נחשכ'ס

אשא. חיד לענקע ויינע ויכנע חויל דוח פֿערלייט. דער חייכט חויו דער
 פֿערנע הערמגעלעגען קמט, חייט טטיילע חיר; מן זייכער טוגענדען וויר
 חיון ערלפֿיינד פֿערדרמגען. חיד כרינגע דען הערן פֿערהייסונג לור ספרמגען
 דחם ער ויד כיח וייכען ערקמערען ענטלעהע חונד חיר עוויגען לעבען געוועהרען
 דען ווירגענגען חכער יתהייכג טילגע, רחמיט חיון ווירדערמלער חיר ניכט חתה
 למען; דחן ווערען חיד הקבחיון טרימחלירען.
 יוח קרנען געבעטע דוח פֿיללע; מן, חמלעט דרך חיהר פֿלעהען דיר מנגענעהען
 וויר, חמלעט ער דרך דייער מללמחלעט לו געוילעט קמחען! חיינע ערוטע ביטע
 חייט, דחם חיינע ויכנע חיר ניכט חוילמלירען, חיר ניכט חויל דען פֿוסע נחשעה;
 חונד ערהייפֿערט ויד דער חוכה וויכריטער חויל חכער דוח גמטענעגעהייכער,
 יוח חוילפֿרייען, יח ביוט דוח, גערעכטער, חיון נחמער בייחטמער חיר.

י' רשע אם הכריעי. וזכור לך רועי.
 י' בצדקו עתה לרועעי.
 י' רעה צאן מרעי. במרעה טוב להרעי.
 י' ובאור חיים לזורעי.
 י' בעון אדח רבעי. ובקו נטית מרעי.
 י' נא אל יארעי. (מסמין בכבל וכו').
 י' יסביתו שובו לבצרון. נשים פני ארון.
 י' להעצים ארשת רון.
 י' יחלו ראשון ואחרון. משבית אה וחרון.
 י' בזאת יבא אחרן.
 י' רוגשים קרוא בגרון. פלוש אטומי חברון.
 י' מצוא מחילת וחרון. (נחשב כצד וכו').

בשבתו

מטלדיקי וקדוץ לי. רשע אם הכריעי, אם הכריעי החטא והרשע רועי, רועה שלי והיכר טעם רכנו. לרועעי, להרים קול כחרועה וזמחה. חורח רעני, ל"ה אחרי ורעני זרית (תהלים קל"ט ג'), וע"פ רש"י. וזכור נטית מרעי, נאותו קו טעם אנטיית טעמות דודי ורעי הקב"ה. אל יארעי, אל יארע לי. וסביתו וכו', שיעורו: אותם הנאים מול פני ארון להעלים ארשה רון יסביתו ויטעו הכאורה: סוכו לכלרון! והוא ל"ה, סוכו לכלרון חסירי חמקו (זכור ע"י). רחצון ואחרון, הקב"ה. פלוש, גלוי. מחילת וחרון, כ"כ

חובט ערוגת מיד חוד, דעק ומטער, וז: ויח דיר חיון הירטע חיוגעדענק ז: ויינט פֿרעוויגקייט חוועגטע מיד חוד זייטע דות סתמטע וויינער. העערדע. לור גוטע וויירע הין, ווח ד: וטעבנדיג מיד בעוהנטע. פֿרעקטע מיד חוד דער בעגערדע, חוד: ויינט דות ווחטעמלע לות ומטער יוד, ח: וחטע: מיד ניכט ענטגעלטען!
 ליעהטע וויירער הייט לז חוירער בורג, וז: ווירד מיד פֿערקוירטע ווערדען, חויר, דות חויר מיד דעק ארון הקדש נקעהט, מלונסטווייטע וויטע פֿונטעלען. פֿלעהטע ען חן, דות חווענדליכע וועטען, דחט ען פֿערטויכע גרית חוד לחרו דתן ווירד ער חווינט וויירער מיפֿערטעטען, חוירער קבערפֿרעוועטער אהרן. רופט חויר. פֿעללעק הוועט, חווינט וועבען! ערוועקט דות דחט חיו חכרון סווייטע חויר ערפֿעלונג פֿעכליהונג חוד: וינדענערלחם!

י' בשבתו. בכס ריב. ויריבם לעיני ריב.
 י' נדה נצב לריב.
 י' ביוח חחוב יחריב. כמחמד מונים יחריב.
 י' ונאקי לפני יקריב.
 י' יצג אתה בריב. מלצי שי לתקריב.
 י' וישחי לגוחני עריב. (היום בפתח וכו').
 י' קול אדים בשופר. במתן אמרי שפר.
 י' לפני חוקים שפר.
 י' קצב שעירים ופר. בניב שפתים יספר.
 י' ורבן סומן יחפר.
 י' לפלוסים ככוכבי מספר. וישחים עד עפר.
 י' בצעם ועוים יכפר. (מסמין בכבל וכו').
 י' ישלגו

כל כ"י ועקר, וטעמו מחילה על יחוד עונות. ככס, זיכר, נכסח דין, וזל, כלל, ל"ה כלל לריב ה' (ישעיה ג' יג'). זי, דורון. לגוחי, לכורחי. לפני חוקים שפר, לפני הקב"ה אשר שפר השמים החוקים, כדכתיב, נרות שמים שפרה (חיון כ"ו יג'). קלג שעירים ופר, מנין שעירים ופר שהקריבו במקדש בה"ב, עתה יספור בניב שפתים, וכענין ונלמה פרים שחיתו לפלוסים, לשקולים ככוכבי מספר וכו' ויחל, וישחים, ל"ה נחלים מ"ה כ"ג

וחפֿטע ער חווינט וויירער ויפֿער (מקטגניס) ריכטען, ער, דעה מלונקטע שוגע! דער רעכטע ווילטען חוין דעק טהרמטע דען געריכטען, וחפֿטע ער ויח חוירייבען, דות פֿערליינער, ויח ער סתן וטהרערע חויעטע חויעבען, חוד ערהרען חיון פֿלעטען! חויר חווינט פֿערטהיידיגער וקלונט פֿער דען שרמקען דען געריכטען געהער פֿירדען, חוין דחט חיון געבעט פֿעק סתפֿער ווקלן חויענטעמלען ווערען.

חוד ווחטע חווינט סטייטע חויר, ויח דען סופֿר: סתלן ביוח חויערלעפֿערונג דען געטלעך, פֿלעהטע חויר חן, חויר, דער דות וחפֿטיגען חויענטען חויענטעמלעקט חויר ערוועלט דען פֿעלונט דער ווחטע געפֿערטען בחקקע חויר פֿעררען דות געבעטען דות חויענטען ענטטעמלען, חויר דער טהרענפֿערטען (שטן) ווירד לז שפֿעלען ווערען, חויר, דות פֿערליינעט חויער נחלחן, דות ווחטע דען טעבעטען סת חויענטען גלייכענטעלען ווערען חוד כון כ"י לור ערע געכיינט חויר!

אך צימנו תבחר וקריאת מועדיך • כי אתה רחום ל' פ':
אך קומה (י') למנוחתך נארוץ כבונך • כי אתה רחום ל' פ':
אך רעה בשבטך צאן חסידך (י' חסידך) • כי אתה ר' ל' פ':
אך שפוך תוחד ללמד כל מידך • מ' כי אתה רחום ל' פ':
אך תראה כי אין לנו אלה מפלעדיך • חנון ורחום ל' פ':
אך חנון אתה ורחום לכל פעל:

ח' וכן לגורא עליהם באימה יעריצו:

אשר אימתך • באראלי אמן • באבירי אמן •
בבילי קרת • בבדודי קרת • ומוראך עליהם:
ואביתך תהלה • מגלומי גוש • מגרי גיא •
מקולי פעל • מקלי מעש • והיא תהלתך:

אשר פתחך בארצות חוץ, וי' בארצות חוץ, והוא תחל לטלחם
וכן יתר כל אבות שחרו זה, וכל אבות שחרו זה, כולם חזרים לבני אדם
לחולתם ופלותם, וחזר חליה, פסוק אחד עונה על כדאי מעלה והאני
על כדאי טעם בכלולי קרת, בטלחי' הטעורים טקרת ושלג. כדודי
קרת, וי' כדודי, וכן מסתבר; וקדח ל' חזקתה באפי, ור' כל כשרים
בכנאים טחא, מגלומי גוש, טיכר עפר. מדלולי, מן דללו ומרבו (ישעיה
י"ט ו'), לזון דלות ועניות, וכן מדלי טעם, והוא כפל ענין בטלות אבות.

ח' צ וחקע דיר חוטעו קמטען, דיר חכרדגונג חונערר פיוער געמלויג זיין.
ק' דען דוח ביוט מלוברההערליג!
ח' ק, ומלכ דיר חויל, עוויגער, כחך דיוגער הייליגען ווהנעסטמטע, נעכט
דיינער הערליכקייט ומרע, ק' דען דוח ביוט מלוברההערליג!
ח' ר מר חונערר דיינען היטענעסטמטע ווידע דיינע קמטען סממלע,
ק' דען דוח ביוט מלוברההערליג!
ח' ש גיעסע דיינען גייט מיבער חונו חונר לעהרע חונו דיינע לעהרע,
ק' דען דוח ביוט מלוברההערליג!
ח' ח ייעהע, וויר ערקעניען קיינען גמט חויער דיר, גמדיגער חונר מלוברההערליג!
ח' אשר, דוח ביוט מלוברההערליג, גמדיגער חונר מלוברההערליג!
(ענגען), דען ווענען, דיר קמטען, חונר דען ווענען, דיר היטען ספרותען
ק' חונר דיינע פורכט דורכרינגט יוח
ח' דרך הייטעט דוח ומב פון חירדיסען קמפערן, פון ערדענבירגערן, פון
טוגענדלעכען חונר טהמטענלעכערען!
ק' דיינע חויער דיר רוחת

אשר אימתך • בהמון מלאכים • בהללך מחנות • בועד (י')
(ובאפי) אלפים • בוכח (כ"ח ורכב) רכבות • מ' ומוראך עליהם:
ואביתך תהלה • מזיו שונה • מוהר כבה • מחסרי
שכל • מחורשי רשע (י' רע) • מ' והיא תהלתך:
אשר אימתך • בטפוח ערבות • בטפוח שחקים •
בישרת ערפל • ביריעות מעונה • מ' ומוראך עליהם:
ואביתך תהלה • מכתומי שמץ • מכמוסי כתם •
מלקומי פח • מלעוני מר • מ' והיא תהלתך:
אשר אימתך • במסלולי זבול • במרומי שפר •
בנטיה דוק • בנחית עבים • מ' ומוראך עליהם:
ואביתך תהלה • מסרוחי מעש • (י' משוחחי מען) משכעי
רגו • מעדורי אמת • מעמוסי בטן • מ' והיא תהלתך:

מדלולי פעל, היינו מדלי מעש, וכפל הענין בטלות אבות. כועד אלפים כוכב רכבות,
ק' הגירסא ככל ספרינו, וי' ובאלפי אלפים ורכבי רכבות, ואולם גירסת ספרינו
טקטת יותר, כעבור שכלות ו' חזו קיימין ולעולם יקדים לו חות ב'. מחורשי רשע,
י' מחורשי רע. טלעוניער, ל' מרה כלענ'. כנחית, טעמו כעו כנחית. מסרוחי

ח' רוח ביוט פורכטבמר חוין געטיווען דער ענגען, חוין לוגע דער הייליגען
טמערען, חוין רמטע דער טויענדע חונר חוין דער פערדעמלונג
דער חיריידען ענגען, ק' חונר דיינע פורכט דורכרינגט יוח.
ח' דרך הייטעט דוח ומב פון פערדעמלונג טויער, פון פליטערשטין,
פון בארדינגען חונר ומטערעמלונג;
ח' רוח ביוט פורכטבמר חוין דען ווייטען ערבות, חוין דען חויערעהכטען
סחקים, חוין דען דונקעלן ערפל חונר חוין דער פערדעמלונג טענען,
ק' חונר דיינע פורכט דורכרינגט יוח.
ח' דרך הייטעט דוח ומב פון געברממערקטען, הייטעקקיסען,
פערדעמלונג חונר געברממערקטען וינערן; ק' דיינע חויער דיר רוחת.
ח' רוח ביוט פורכטבמר חוין דען סטייגען דען זבול, חוין יענען
גלמלענדען הקהען, חוין געווקלבע דען דוק חונר חוין לוגע דער ווקלען,
ק' חונר דיינע פורכט דורכרינגט יוח.
ח' דרך הייטעט דוח ומב פון געטמקקלונען, יתהלמרינגען, חונר
רעוילען חונר געברעכליכען;
ח' דיינע חויער דיר רוחת.
ט"א (Tom 7.)

המון צבא מעלה. לשוכן מעלה. אומרים קדוש.
הולכי ררך תמים. להצור תמים. אומרים ברוך.
ורצים ושבבים. טעם צור מקשיבים. אומרים קדוש.
וקווי לשועות. וחוכי סליחות. קדוש וברוך.
ליושב תהלות. לרוכב ערבות. קדוש וברוך.
ומירות רבות. ופי שמי ערבות. אומרים קדוש.
ורע מטע אמת. לאלהים אמת. אומרים ברוך.
חשמלים עוים. לעושה חזיונים. אומרים קדוש.
חונים ונוסעים. למעלה נשאים. קדוש וברוך.
ליושב תהלות. לרוכב ערבות. קדוש וברוך.
מפסרי מרומים. לרם על רמים. אומרים קדוש.
טבו אהליו. יונקיו ועולליו. אומרים ברוך.

ידורון

ככל כרחם לו לא וכמיני עמו אנכי בלרה, חוברים קדוש וברוך. לעוש חזיונים, תאל
ח' סתמרתן דער חבערן הערער — לזון בעוהההער יענער — הטהען —
ח' רוח ומהרער דער רעכטען וועגען (ישראל) לזון סתפער מווער
סתולקוהעכטייען ק' רופען ברוך.
ח' סתעלע וויפער, הין חוזה הער, דער סתפערן חרדער לו פערנעהעטן
ק' רופען קדוש.
ח' רוח חוץ היין המרעדערן נעכען חיהו, חין לופערויכט
קדוש וברוך. ליושב ח' וו.
ח' ומהרער, ריין חין דער הייזעלן ערבות, ק' רופען קדוש.
ח' רוח סתפערן מיטען טריווען סתמעהו — לזון גתט דער טרייע —
ק' רופען ברוך.
ח' ומהרער חסעלים (פייגערעספער) לזון סוידערער דער בויטעל —
ק' רופען קדוש.
ח' רוח חיונה חוטער ומהקען ומהערטען חוזה, להגען, נעכען
דער סתפער דער ומהקען קדוש וברוך. ליושב ח' וו.
ח' פירטען דער הייזעלן — לזון מווערהמבענען — ק' רופען קדוש.
ח' רוח פרחטען לעלעכעוועההער, חיהרע קתבען חוזה וייגליגע, ק' רופען ברוך.

ידורון הולכים. כורעים ובורכים. אומרים קדוש.
יושב אהל ומשכן. לבתוכם שכן. קדוש וברוך.
ליושב תהלות. לרוכב ערבות. קדוש וברוך.
בתי המונים. עם חיות ואופנים. אומרים קדוש.
ביתר גיתנים. בני איתנים. אומרים ברוך.
לחקת שביבים. ואש להבים. אומרים קדוש.
למענו גוי אחד. לשם אל המיחד. קדוש וברוך.
ליושב תהלות. לרוכב ערבות. קדוש וברוך.
מסובכים מרופפים. בכנפיהם מעופפים. אומרים קדוש.
מנצחים להתמיד. בכל יום תמיד. אומרים ברוך.
נוראים בגפלאות. לצדק נוראות. אומרים קדוש.
נדיבי עמך. מם לסלים לשמך. קדוש וברוך.
ליושב תהלות. לרוכב ערבות. קדוש וברוך.

לאל ית' וכן למעלה נאים. ידורון, חור למלכים, עש' מלכי נאחות ידורון
(תהלים ס' יג). ואמרו בנעדר רב' פ' י' דף רע"ג ד', מלכוהן דעלכיל,
אפילו מיכאל אפילו גבריאל וכו'.

ח' ומהרער ומהרער (ענגען) ביקקען יד' חוזה קיעען הין חוזה
ק' רופען קדוש.
ח' רוח חין חסל חוזה ט' כ' וויען, נעכען דער הייזען
דער חוטער חיהען רעוירט, קדוש וברוך. ליושב ח' וו.
ח' הייזען כתר, חיות חוזה חופנים, ק' רופען קדוש.
ח' רוח חוזה דער גתטהייט, ומהנע דער סתפערן (אחות), ק' רופען ברוך.
ח' ווענען פון סתרהען חוזה פייגערעלחטען ק' רופען קדוש.
ח' רוח חיינלען חוץ ערען נעכען דער חיינלען מווערהמבענען
קדוש וברוך. ליושב ח' וו.
ח' וויט פליגען בערעקטע חוזה וויט סוויגען בעפליגעטע ק' רופען קדוש.
ח' רוח חוזה ערברעכען חוזה טגליך ווינער חיינלען הוידען, ק' רופען ברוך.
ח' פורכטער ומהרערערהמבען לזון גערעכטען מווערהמבען ק' רופען קדוש.
ח' רוח ערען דיינען פלוקען פרייען דיינען נחמען:
ק' רוח וברוך. ליושב ח' וו.

שָׂרְפִים עֹמְדִים • מִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים • אֹמְרִים קְדוֹשׁ:
 סֹלֵדִי בַחֲלָה • לְנוֹרָא עֲלִילָה • אֹמְרִים בְּרוּךְ:
 עֵינִים מְלֵאִים • בְּתַרְשִׁישׁ מְמֵלָאִים • אֹמְרִים קְדוֹשׁ:
 עֹנִים בְּמִקְהֵלוֹת • בְּלַחֲשׁ וּקוֹלוֹת • קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ:
 לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת • לְרוֹכֵב עֲרֻבוֹת • קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ:
 פְּגִיחֵם כְּבָרְקִים מְאִירִים • וּפְזוּבְגֵד פְּאוּרִים • אֹמְרִים קְדוֹשׁ:
 פְּרוּי בְּזֹרַע חֹק • לְגֹאֲלֵם חֹק • אֹמְרִים בְּרוּךְ:
 צְבָאוֹת שָׁמַיִם • לְרוֹכֵב שָׁמַיִם • אֹמְרִים קְדוֹשׁ:
 צֶאֱן קְדִישִׁים • מִשְׁעֵ קְדוֹשִׁים • קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ:
 לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת • לְרוֹכֵב עֲרֻבוֹת • קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ:
 קָלִים לְצוּרִים • קוֹרְאִים לְיוֹצֵרֵם • אֹמְרִים קְדוֹשׁ:
 קְהֵלוֹת יַעֲקֹב • בְּלִי לֵב עֲקֹב • אֹמְרִים בְּרוּךְ:
 רְגִלֵּיהֶם בְּעֶגְלָה • וְאֹפֶן מִתְּגִלְגָּל • אֹמְרִים קְדוֹשׁ:

ח' חיווער טטעהענדע זרפֿים, געביקט חונד גענייגט, ק' רופען קדוש.
 ח' רוח חיהו קנגוטליך מכלעהו, דען חין ויינען טהמטען פֿורכטבמרטו.
 ק' רופען ברוך.
 ח' חיווענפֿולע, וויח תרשיט, פֿולע יעע, ק' רופען קדוש.
 דוח כהרע דער וועטטגעמקגע רופען ויינע חונד לויט:
 קדוש וברוך. ליושב חו"ו.
 ח' חייט בויטסערמהוענדען חטויטלע חונד טיווערנדען גמלגעווענדע
 בעגמכטע ק' רופען קדוש.
 ח' רוח דורך דער מלומכט המנד בעפֿרייטען — לו חיהרען וחקטיגען ערלוינער —
 ק' רופען ברוך.
 ח' טמערען דער היינען — לונק העררער דער היינען — ק' רופען קדוש.
 ק' רוח הייליגע העערדע (ישראל) נענט דען טטיטער
 דער הייליגען: קדוש וברוך. ליושב חו"ו.
 ח' בעהענדע פֿעריכטער דער חויטערקגע חיהרען טמפֿער: ק' רופען קדוש.
 ח' רוח געווינע יעקב, ויט חיינען הערלען מהנע פֿולט, ק' רופען ברוך.
 ח' קמבערפֿיסוגע (נעגען) חונד דער ויך חיווער חווערעהענדע חופן
 ק' רופען קדוש.

רְצִיִּים לְבוֹרֵאִם • לָרֵם אֲשֶׁר בָּרָאֵם • קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ:
 לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת • לְרוֹכֵב עֲרֻבוֹת • קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ:
 שׁוֹכְנֵי בְּצֵל שְׂדֵי • שְׁנוֹתֵם אֵין דִּי • אֹמְרִים קְדוֹשׁ:
 שׁוֹמְרֵי חֲקִיקִים • מִצּוֹת וְחֻקִּים • אֹמְרִים בְּרוּךְ:
 תִּקְוָה תְּרִישִׁים • בְּמָרוֹם חָשִׁים • חו"ו אֹמְרִים קְדוֹשׁ:
 תְּמִימִים בְּדִרְכֵיהֶם • וּבְמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם • קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ:
 לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת • לְרוֹכֵב עֲרֻבוֹת • קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ:

זה אל זה שואלים, כמסוף חין חווערס אנה שוכן מעלים לפי חין זו
 חלל י' חינוך כנגד כבודו מלא עד מקום כבודו, ולריך לפי זה החסון לומר
 שואלים זה אל זה. וכיוצא חווערס אנה שוכן מעולים לפי חין זו י' חינוך
 כנגד י' חינוך חין סן נקדש עד וקרא.

ובכן שרפים עומדים ממעל לו:

ח' ח' זה אל זה שואלים. איה אל אלים.

ובכלם מעריצים ומקדישים ומתגללים:

ע"ס ב' א.
 ח' אילי מרום אומרים הללו. אופן וגלגל מביעים
 סלסולו. באימה וביראה מכתירים שם גדלו.

ח' שרפים עומדים ממעל לו: זה.

אילי מרום וכו', בפיוט הזה הזכיר המלאכים בכטה חללים לפי הכחות הנכדלות
 אשר להם וכולו הוסף על המרכבה שחזון יציעה סמן ו'. פנינים, מנינים.

ק' רוח גיטוטינגע דען טמפֿער: (ישראל) נענטען דען
 מלומכטען, חיהרען טמפֿער: קדוש וברוך. ליושב חו"ו.
 ח' בעווערמהנער דער מלומכטען טמטען, פֿמן למהלומען ימהרען, ק' רופען קדוש.
 ח' רוח דורך גמטוילע מלומכטען, דורך געמכטע חונד געוועלע
 בעווערמהנער, ק' רופען ברוך.
 ח' מלומכטען טמטען, דוח חיווערטינגען חין היינען, ק' רופען קדוש.
 ח' רוח חין חיהרען, המנדען חונד ווענדען ביעדען רופען קדוש וברוך.
 דען טהרמנער חונטער מלומכטען, דען לענקער דער ערכות, קדוש וברוך.

מ' גבורי כח בָּרַעַד וּבְפַחַהּ גָּאֵה וְגִבֹּהַ לַיָּמִן
 לְאַחֵר. וְהַמָּה רָקָה וְאִים בְּלִי כַחַד. וְהַיָּמִן
 מ' שְׁשֹׁכְנֵי שְׁשֹׁכְנֵי לְאַחֵר: זֶה.
 מ' הַיּוֹשֵׁב יְחִידִי עַל אוֹפְנֵיו. הַדּוֹבֵר דְּבַר דְּבוֹרָה עַל
 אֹפְנֵיו. וְרֹצֵא וְשׁוֹב בְּבִזָּק לִפְנָיו.
 מ' בְּשִׁתִּים יִכְסֶּה פָנָיו: זֶה.
 מ' וְהָרָקִיעַ בְּעֵין חֲשֹׁמְלָיו. וְזֶה בֵּינָם וְיִהְיֶמוּ
 גָלְיוֹ. חֵיל שָׂרָף אֵימָה עָלָיו.
 מ' וּבְשִׁתִּים יִכְסֶּה רִגְלָיו: זֶה.
 מ' טַפְסָרִי קָלָל בְּעֵין נַחֲשֶׁת יִצְפָּצֶף. טָהוֹר עֵינָיו
 עֲלֵיהֶם יְחֹפֶף. וְהוֹד יִכְסֶּה פָנָיו בְּלִי מִתְרוֹפֶף.
 מ' וּבְשִׁתִּים יַעֲזֹפֶף: זֶה.
 מ' כְּפִיר בָּח הוּא אֵלֵי זֶה. כִּי לֹא בָּזָה עֲנוּת עִם עָנִי
 וְנִבְזָה. לְהַקְדִּישׁוֹ וּלְהַעֲרִיצוֹ יַחַד נְרָשִׁים זֶה מִזֶּה.
 מ' וְקָרָא זֶה אֵל זֶה: זֶה.
 מ' מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּפִיָּהֶם גָּמֵר. מוֹדָאוֹ עֲלֵיהֶם תָּמִיד
 לְהַשְׁמֵר. גִּשָּׂא וְנִעְלָם הִלּוּלוֹ לוֹמֵר.
 מ' וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: זֶה.
 מ' שָׂרָף מְכַנֶּה אַחֵר קְדוֹשׁ. סְלוּד אוֹמֵר לְבָרוּךְ
 וְקְדוֹשׁ. עֲוִים בְּקִדְשָׁה לְבָרוּךְ וְקְדוֹשׁ.
 מ' קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ: זֶה.

דאָס, עופים. טבור עינים, הקנ"ה. יחופף, ל' חופף עליו כל היום (דברים ל"ג י"ב)
 ידור, ידעו וזהו כמו ידורן סולבי, שנפיוע הקודם, ואפשר שירטח כיחוד על
 מיכאל או גבריאל, ומעטם כעדרם שעתקתי שם, שעליהם נופל לשון ידור כיחוד.

מ' פֶּאֶר וְשִׁבְחָה לְאֶדֶן הַעֲבָאוֹת. פּוֹעֲמִים בְּהִנָּה
 מְלֹאכֵי עֲבָאוֹת. עָבָא (מְרוֹם) גִּדְלָתָם מַעֲבִיאוֹת.
 מ' יִי עֲבָאוֹת: זֶה.
 מ' קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שׁוֹכֵן עֲלֵיהֶם בְּעֶרְץ. קָלִים לְרוּץ עַד
 קִצָּה הָאָרֶץ. רֵם וְנִשָּׂא יוֹשֵׁב עַל חֹגֵי הָאָרֶץ.
 מ' מְלֹא כָל הָאָרֶץ: זֶה.
 מ' שְׁמַיִם וְשְׁמַיִם שְׁמַיִם בְּסֶה מִן מִינֵיגֵעוֹ חֲסֵלוֹ וְיִהְיֶה רִנְנוֹ גִּעְנוֹמֵגֵט.
 חוֹדוֹ. שְׁחָקִים מִמַּעַל פֶּעַל שְׁנָאן רַבּוּתִים אֶלְפִי וְעִנּוּד.
 יְדוֹ. תוֹלָה תִּבְלָה בְּזִרְעֵי יְדוֹ. שְׁבִים בְּבִזָּק לִפְנֵי חוֹדוֹ. תִּקְי
 מ' מְלֹא כָל הָאָרֶץ בְּכוֹדוֹ: זֶה.
 וּבָכֵן וְלֹה תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אֲתָה
 אֶלְהִינוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלָח:
 מ' מִי יַעֲרֹךְ אֵלֶיךָ מַעֲנֶה לְסִפֵּר. גְּבוּרֹת רַחֲמֶיךָ לְהַגִּיד
 וְלְסִפֵּר. אֲגִידָה וְאֶדְבָּרָה עֲצָמוֹ מִסִּפֵּר. וְעַד כְּמָה וְכְמָה
 אֵיךְ אִסְפֵּר. כִּי אֲתָה צְעָדִים סוֹפֵר. פִּשְׁעֵי וְעוֹן מִכְפָּר.
 וּבְסוֹד מִמֶּךָ כָּל כְּפָר. תַּחֲבֹה לִי לְשׁוּבוֹ לְהַתְּכָפֵר. לְבִלְתִּי
 לְבוֹשׁ וּלְהַתְּכָר. כִּי לֹא תַחֲפֹץ בְּמוֹת אֲשֶׁר יִפֹּר. לָכֵן
 שְׁמַת עֲשֵׂרֶת יָמֵי שָׁפָר. לַעֲשׂוֹת בָּהֶם תִּשׁוּבָה מִהֵיוֹת
 לְחָפָר. וְאִם שָׁב וְחָנֵן בְּאִמְרֵי שָׁפָר. יַעֲמוּד מְלִיץ יִשְׁרָו
 לְסִפֵּר. וְתִקְשִׁיב וְתֹאמַר מִצֵּאתִי כְפָר. וּבְיוֹם הַכְּפוּרִים

ככל גדולתם טכניות, כ"כ ככ"י וד"י והוא עוזב עס מלאכי כנאות.
 מי יערוך אליך וכו', ע"ס כפלותיך ומשכנותיך חלונותיך עורך אליך חגית
 ולדברים עשנו טספר (תהלים ע"ו). כי אתה וכו'. ל"ס חיוס יד"ו. כמות אשר ישר,

מתכפר. כי בשמו כפור מכפר. וכל מעשיו לו תכפר.
 וכל חטאי תדיח ותפר. ויחק לחיים בגליון ספר. בכך
 גשנו היום אליך חטאינו לספר. כמודה ועוזב להתכפר.
 ואם באדם עברנו ברידתך להפר. אתה אלו לא איש פנינו
 אל תחפר. בזכות גם אנכי עפר ואפר. וכאז בערופה
 לנו כפר: בפר רחום לשופכי דם שיחה. כטוב וסלח לך
 היא הסליחה. ולדלי מעשיתתן סליחה. ואם כפי פועלם
 אין להסלחה. ואם תשמוד עון יהו כסוחה. בכך גשנו
 היום לשוחחה. בחנוך הגיון שמעה וסלחה. בטוחים כי
 עמך הסליחה. מקוים לרחמיה עווים לסלחה: לסלחה
 עונם גשים לחלותך. להרבות למו מחילתך. כי היא
 שבחך והיא תהלתך. כי הם עמך ונחלתך. רעיתך
 וסגלתך. מעשה ידיך ופעלתך. ואין לנו אלה וילתך.
 ומושיע אין בלתך. וכנמת לציר סלחתי כמלתך. כן
 תבשר סלחתי לאוהבי תורתך. להודיעם רחמי גדר לתך.
 ויגעימו וימר לעלותך: לעלותך בגיא ובשחקים. ולסלוח
 עונם פללנו נאקים. כי הם מפעשים רקים. לכן כדלים
 שעריך דופקים. סלחנא לעונינו לפניך צועקים. זכור
 שלשת אבות אשר לך חשוקים. וחבל נחלה לשמך
 חקוקים. ושובעה אשר למו בפית תקים. לקוראך
 מפעמקים. להושיעם מהיות עוד דחוקים. אשר
 להצדיקם תחן מפיקים. להשיב שביתם באפיקים. כי

הם

במות הלשע הספר כרית. לחפר לכלטה חשוקים, דחוקים. וחבל נחלה, ושרל
 חכל נחלה. לשטן חקוקים, ל' על פנים חקוקים (ישעיה ס"ט י'). פסיקים, פוזיחים.

הם עכריך ועלך מתרפקים. ולחונגם בענוי עסוקים.
 לחוציא דינם פעשוקים. לקרבם אליך מקרב רחוקים.
 היותם באזור לחלץ בך דבקים. לנצחך בשור בעל
 שושנת עמקים: עמקים בפלשך תחפש צדקה. כטוב
 וסלח וליך היא הצדקה. ורב להושיע מדבר בצדקה.
 מכון בסאך מתקן בצדקה. ולאין זכות ומעשים תעשה
 צדקה. כי לנו הבשית וליך הצדקה. לכו למרומיך
 תעלה צדקה. במדת טובך אותם לצדקה. כי קדוש אתה
 ונקדש בצדקה. בסלחך עון שביך בצדקה: בצדקה
 תשובך עם לך חתומים. כי רחום אתה ומלא רחמים.
 וליך הסליחות ורחמים. וכשבתך על כסא דין תבקש
 רחמים. ותתפוך מדת הדין למדת רחמים. להצדיק
 בנים לך רחומים. לנקותם מטנוף בתמים. ולהאזין
 שועתם מפורומים. אשר הם ממצותיך ערופים. ולשוב
 אליך מערימים. וחטאנו לך נאמים. זכור למו זכות
 אבותם תמימים. ותחנתם תשמע מפורומים. למצוא
 לפניך הסדר ורחמים. ואם תפלוש מעשימו והיו נבלמים:
 ויפציח שיר כסא. פני עון נושא. ויתרעם הכסא. להוד
 מתנשא. ובכפר המכסה. נכון מאז לכסא. ועל דמות
 הכסא. הם יושב על כסא. הנה מקום לכסא. מאחו
 פני כסא. לכל לראש מתנשא. געלם וגרא והמתכסה.
 ותבנית הררי קדם בכסא. מחננים בער עם זו מתחת

לכסא

מתרפקי, ל' מתרפקת על דודס (זיר ח' ה'), ועעטות חזקת עיון בערוך ערך מרפק
 לחלץ, לחללים ופתי חיש. עמקים, שזנת עמקים וחינו ישראל. כפלץ, כחפץ.

לכסא. וזה גותנים ברתנישא. בראש עון נושא. ושנים
עשר שבמים ופיעו בצדקתם. ויליצו בעד תולדותם.
למחות שגגות ודונותם. לנקות פשעי גותם. ואלה
ישמונה מאות ממחיצתם. ירשו לצאת פחלונותם.
ויגידו צדק במרוצתם. ופכה יענו במוצאותם. סלח נא
לעון העם הזה בגדל חסדך. מושוע חוסים הפלא
חסדיך. וכוז רחמיך. וחסדיך. אשר רפרת בחיון
לחסדיך. ובמו גודעתו שתהסדיך. ומוסדותיך עלימו
פסדיך. ולמו מאז גלית סדיך. והם מראש נוצרו
לסעך. ויחדו יהיו עדיך וסדיך. וארא לים פם נועצים.
מהם גרשים ובכן מעריצים. ורצוא ושוב אשר פם
מריצים. פם גמלכים וערצתך פוצים. רועשים רוגשים
מקול מתצצים. קרוש וברוך פסימו מרצים. ועומדים
מפעל לו זו מצחצחים. וצאם מדיחים ומרחיצים.
ובשביב נהר דינור באור מנצחים. וכנור דלק עורכים
נצחים. שירות ותשבחות לבצח נצחים. בקהיאתם
זה לזה שוחחים. בעניתם זה לזה פוצחים. ושלוש
קדשות בקדש מפצחים:
מ פפתות על יד נביאך. וקראוה אל זה ואמר. הו
מ קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:
מ כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה איה מקום
כבודו לעמתם ברוך יאמרו: מ ברוך כבוד יי ממקומו:
ממקומו הוא יפן ברחמים ויחון עם המיחדים שמו ערב
וכקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים:

מ שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: מ אחד הוא אלהינו הוא
אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו. והוא לשמיענו ברחמים
שנית לעיני כל חן להיות לכם לאהים: מ אני יי אלהים:
אדיר אדירנו יי אדירנו מה אדיר שמך בכל הארץ: והיה
יי למלך על כל הארץ פיום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:
מ אלה תלוית עינינו. יי אדירנו. ברוך במקלות עמך.
מה אדיר שמך: גאלנו שנית מפענינו. יי אדירנו. דר
בשמי מרומך. מה אדיר שמך: הן לך האמרנו. יי
אדירנו. וכו בעם מרוממי שמך. מה אדיר שמך: וכוז
ברית איתנו. יי אדירנו. חיכי אין נר עמך. מה אדיר
שמך: טהור לשמך קננו. יי אדירנו. יחדי דודך
בעולמך. מה אדיר שמך: כחה יגדל מלכנו. יי אדירנו.
לבנו רחש לרוממך. מה אדיר שמך: מנוה בורע
גאלתנו. יי אדירנו. גהלך באילי מרומך. מה אדיר
שמך: סעדרנו וסמכנו. יי אדירנו. עננו ונורח לשמך. מה
אדיר שמך: פדנו וחננו. יי אדירנו. צור עולמים שמך.
מה אדיר שמך: קומנו ויהקימונו. יי אדירנו: מ רחמיך
יקדמו ועפוך. מה אדיר שמך: שמע קול תחנונו. יי
אדירנו. תתרום מנשואי רחמך. מה אדיר שמך:
מ שמך אל לבנו. יחודך יחד הנעמנו:

מ אדיר אדירנו יי אדירנו מה אדיר שמך בכל הארץ: והיה יי למלך
על כל הארץ פיום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: מ וגברתי קדשך
בתוב לאמר: מ יי מלך יי לעולם אלהיך ציון לרד נרד הללויה:
מ לרד ורד נגיד גדלה ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ושבחה
אלקינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה.

וקבל

הקצצר בזעם ומאריך אף: ומ'ש קשה ל'פעום:
 הרחום ומקדים רחמים לרגו: ומ' שהוא רך לרצות:
 השנה ומשנה קטון וגדול: ומ' שהוא שופט צדק:
 ומ' התם ומתתם עם תמימים: ומ' שהוא תמים פעלו:

סוגרים פתוחה
 ורבן כל הנשמה תהלל יה תהלל יה:

מ' ואיו תהלה כפי גרלך. מ' שאתה ארון והכל שלך:
 מ' ואיו רנה במדת פעלך. מ' קדם מעונה אתה ומעון
 אהלך: מ' ואיו צפירת תפארת תכלכלך. מ' פרוש
 ועמוק איד יכלכלך: מ' ואיו עצם תחשה מלמלך.
 מ' סובל ורועות עולם במלולך: מ' ואיו נשמה לא תהללך.
 מ' מלך מלכי המלכים והמלכות יאתה לך: מ' ואיו לב
 לא יצפה למולך. מ' בם וגבורה תסלסלך: מ' ואיו יד

ואיו תהלה וכו' מוכר נעלמו פרוש ועמוק השמים הכפוזים והארץ
 העמוקה לא יכלכלך כדכתי' הנה השמים וזמי השמים לא יכלכלוך וגו' (מ' ח' כ' ו').
 ואיו עצם כ' כ' נש נקודות והיא תנה כוללת כל היולדים יחד. עממה, תעשה

מ' ער חיות קורן חיות למרע חונד ומגאויטהיג,
 ק' חונד יעדער גלויבט, דמס ער שווער לו ערלירנען חיות.
 מ' ער חיות ערבמאונגלעלן; דים ערבמאונג ווירד דעם למרן פערגעלעגטן
 ק' חונד יעדער גלויבט, דמס ער ווייבט לו בעומלעטיגען חיות.
 מ' ער חיות גערעכט; קליין חונד גרמס וינד מיהבן פלוקמאונגן גלייך.
 ק' חונד יעדער גלויבט, דמס ער חיון גערעכטער ריכטער חיות.
 מ' ער חיות חויפרייטיג, חונד טריימגעניכט דען טריימגעניכטען,
 ק' חונד יעדער גלויבט, דמס ויין טהון מהנע פעהל חיות.
 מ' ואיו. וועלכער רוחק חיות דיינער גרמסע געמחם? ק' דום ביוט
 הערר, דיין חיות דמס וועלכעלן! מ' וועלכעלן! חק חיות דיינען טהעטען
 מנגעמעסען? ק' דום ביוט בעייטלער דער חונדענליכקייט, דום היימטעל וינד
 דיין לעלט. מ' וועלכעלן פערמקערמקע חיות דיר פמסער? ק' ווייב קמכטען
 פלוקעלן מרער טיעלען דיר חויפמסען? מ' וועלכעלן וועטען שווייגט, דיר מכלל
 בעטען? ק' דיין ספרוך טרמקט דען וועלכעלן! פליינער! מ' וועטען וועלכעלן
 פרייט דיר ניכט? ק' דיר, מללער קמייגע קמייג, ליעטע דמס רייך! מ' וועטען
 הערן מררעט ניכט לו דיר? ק' ועלכעלן דים מללעמלעל חונד מללעמלעל פערמקע
 נען דיינער הקהיט! מ' וועלכעלן געוועלט פערמקע דען פערמקעניסען דיינער

ממחה בגורת ממשלך. מ' טפוח הדום ושוכניו יצלצלך:
 מ' ואיו חכם לא יפור מעללך. מ' וזחלים מגאותך אבירי
 ובללך: מ' ואיו והוא ידע חילך. מ' הנשא ארון כל בנוחלך:
 מ' נחיל ואיו דע תבין לפללך. מ' גדול העצה מי יכילך:
 ואיו בינה תתקים למולך. מ' אלהי מאור אעלך:
 ורבן וכל ילך חבל יאדיריו:

מ' לך יאדיר גשמת כל יציר. מ' כי תחת ידך גשמת כל
 תאציר: מ' לך יברך כל פשר. מ' כי שלך הם ואחד מהם
 לא יחסר: מ' לך יגדל כל גוף ורוח. מ' כי ראית עין אתה
 מזריח: מ' לך ידרוש כל לב וקרב. מ' כי קדשתך היא
 רחוקים לקרב. מ' לך יהלל כל אשר נשמה באפו. מ' כי
 צרתו באמר לא תרפו: מ' לך ידויות אמרנה כל העצמות.

בי
 טעמה נגזרת מעלך, והלצון ידוע דכרי רז' ל' וכדניאל ד' ל' כ' ולא חיתי די יטחל
 נדויה. טפוח, שמים. הדום, ארץ. וכ' גרם טופח והטון שוכניו. זחלים,
 יחלים. וזיו וזחל יודע חילך, כ' כ' כ' וזחל עיקר לשלום חות ו'.
 לך יאדיר, יתן חדר וסוד. מללור, מלסוף. רחוקים לקרב, כ' כ' וזחל וזכון
 טוח להיות קדושה שם כלצון נקבה. כי צרתו, כי יצרתו. לא חרפו, לא חתן לו

יעגערונג היינהמלט לו טהון? ק' היימטען חונד עררע, חונד ווייבט ווייבט
 טעטען חונטער דיינער מבהוט. מ' וועלכער ווייבט טעטען ניכטען דיינער טהעטען?
 ק' ועלכעלן דום חמלעט דער היימטען סרעקעט דיינע הקהיט. מ' ווייבט חונד ווער חיות
 דער קעכער דיינער הערע? ק' הקך ערהמבען ביוט דום, הערר דען וועלט
 מלל, חונטער דיינען חייגען. מ' וועטען קעכעטען ווייבט דיר געהערט מלל
 בעטען? ק' דען רמטהען גרמסער, ווער בעגרייכט דיר? וועטען ווייבט
 הקמט סמלך פער דיר? עוויגער, ווייבט גמטען, ווייבט עהר סמלך חיד דיר!
 מ' לך. דיר סמלעט דום וועלכעלן חיינע יעדען געמלעכען, ק' דען חין דיינער
 מרר וינד מללע וועלכעלן חויפמסען מללע. מ' דיר מללעטען מללע, פלייט, ק' דען
 וינד דום דיינען מללעמלעט. מ' דיר מללעטען יעדער קמפער חונד יעדער גיוט,
 ק' דען דום ביוט ען, דער מללער חויגען ערלייכטעט. מ' דיר וזכט יעדען הער
 חונד יעדער גערמקע, ק' דען דיינע היימקייט חיות חויד דען פערנען נהגע.
 מ' דיר ריהמט יעדער, דען דום חיינע וועלכעלן חיינעמלעט, ק' דען דום חיות חיה
 ועלכעלן, חיות דער פערמקעניסען, חיה ניכט פללעלן לו חמסען. מ' דיר ספרעכען חונד

ח' כי פעלתם בעו' ותעצומות: ח' לך יזכר המון ארץ וכל
 אשר עליה: ח' כי על מאמר תלויים כל אציליה: ח' לך
 יחדשו אדר ימים וכל אשר בהם: ח' כי שמות חגיגתך על
 גביהם: ח' לך ישיפו המון מים רבים: ח' כי גצחק לעולם
 יושב הכרובים: ח' ונחול לך ייחד ירומם כל פה:
 ח' כי מרומ ועמק אתה צופה: לך תכבד בהמה
 (חיה ורמש) וצפור כל כנף: כי לעד ולעולמי עולמים
 מלכותך תצנף:

ובכן ייחד שמך בעולמך:

ע"ס א"ב.

ח' האחד בעולמו ואין שני לו: ח' הבורא ועשה כל
 בשיח מלולו: ח' הגוזר ואומר ואין מי להפילו: ח' הדבר
 ויקרא ארץ להדום רגלו: ח' ההרקה וימתח דוק לשבת
 אהליו: ח' היעד ונצב בעדרת קהלו: ח' הזוהר בן שלש

רפיון. לך יחדו אדר, כ"כ כ"י. כי שמת חיתך על גביהם, כדכתיב המקרה
 כמים עליותיו. חלנף, תהי מוכרת כלניך.
 האחד. כתיב, כדמירה. כן שלש אנים, כמו שז"ל, כן ג' אנים הכיר אברהם

דחנקנו מלוע גויעדער, ק' דען דוח המוט יוח מיט שטערקע חוכר קרמפס חויגטע
 ריוטעט. ח' דיר זינגט דוח גמלע ערדע חוכר ווח: יוח בעווקהנט, ק' דען חיהרע
 חנגעלן חנגען מן דיינען חוינספרוך. ח' דיר דיכטען זייערע דוח מערע, חוכר
 ווח: יוח פיוטעט, ק' דען חיבער חיהגען המוט דוח דין לעלט חויפגעספחנט. ח' דיר
 רויטען חוהן דוח פלוטען וקכטיגער געווקסער, ק' דען דוח בלייבט עוויג דער
 כרוניסטהרמנער. ח' דיר, חיינליגער, פרייט יערער חוכר, ק' ח' דען דוח טויענט חוי
 בער חקהן חוכר טיעפען! דיר פערעהרט ועלבוט דוח פיעה, דוח געוולד, געוויקט
 חוכר געפליגל מלזער מרט, דען חיווער חוכר עוויג בלייבט דין רייך געקרקט.
 ח' הארד. ער מיט חיינליג חין זיינען וועלטען, קיין לויטעט ווענען זעכט
 חיהן, ק' ער טון חוכר חמכטע מלזע דורך דען חויררוקק זיינען ווקרטע, ח' ער
 פערעהנט, בעסליעסט, חוכר כיעחמד פערמג' לו הינדרען, ק' ער דעהנט
 דעטע, חוכר ריען דוח ערדע הערפער לו זיינען פיסע טעטעל, ח' ער ערטיינט חוכר
 חוכר ברייטעטע דוח חיווען חוי לו זיינען זיטלען לעלטע, ק' ער ערטיינט חוכר
 פידעט ייך חין חוכטער דער פערמחונלונג זיינען געווינער, ח' ער געדענקט
 דען פערמחונען (אכרס), דער מלז דריימיחריגער קחבע זיינע גמטהייט מלז

שנים ידעו מאילו: ח' החשקו בן תשעים ותשע בהמולו:
 ח' הטענו בן מאה פרי לגדלו: ח' הידעו בבכרית שמיני
 וכן מלו: ח' הכינו בגם עשירי לעולה להעלו: ח' הלכבו בן
 שלשים ושבע ועלו: ח' הכפסן התמים תם ומילה בללו:
 ח' הנפגו מנער ובישיבת אהלים האהלו: ח' השריגים
 שנים עשר במזלות הגדילו: ח' העלה שלישי בשמונה
 לברון אהליו: ח' הפורש עשרה בעשור שם גדלו:
 ח' הצנוע בעשרים ושבעה ובהגלותו וגלו: ח' נחול הקבע
 עשור לאום עשיריה לעלו: ח' הרופה ארבע עבודות

ח' כורלו. מליל, מעלט. הטענו, סכס שהענין פרי למאה. הידעו כנרית שמי
 וכן שמונה מלו, כ"כ כ"י וכוון הוא, וקאי על יחזק שיעל לשמונה. כן שלשים
 וזכר, יחזק כן ל"ו ה' כשנעקד. המנטן התמים חס ומילה כללו, כ"כ כ"י
 וכן עיקר וקאי על יעקב חס חס שולד מהול כמו שז"ל על יעקב חס חס, וזכו
 טעם המייטן שהתמים חס חס מנטן וכללו במילה. כללו, הכתירו, ל' כלילת
 ופי. העלה שלישי בשמונה נגדים לכסון אהלו, כ"כ כ"י ורמו ללוי שהוא שלישי
 לכסון ונתעלה לכסון בשמונה נגדי כסונה. הפורש עשרה וכו', עשר פעמים חוכר
 כ"ג חס המפורש כ"כ. הלכנו בעשרים וזכר וכו', חס המפורש הוא מולנע ועמון
 ניוכ"ז חותית א"ב ולעמיד לבוא יגלה וזהו בהגלותו יגלה. עיין כמס' קידושין דף ע"ח
 ח' הקבע עשור וגו', דוגמת שאלר כשחרי כפיוט מי יתנה חוקק, יום עשור לעשירי

ערקחנט, ק' ער ליעבטע חיהן, מלז ער לו כיינחונרניינליג ימהרען דען גמטליכע
 בעפעהל, ייך לו בעסנייערען, פמללנג, ח' ער פעהיעט חיהן לו חונדערט ימהרען
 חוינען ימהן, ק' ער ווייהטע חין חין מן מלסטען חין דען חוכר (מילה), חוכר דוח
 בעסניידונג דען ימהן (יחזק) מן מלסטען טחגע זיינער געבורט, ח' ער ער
 פערמכטע חיהן דורך חיינע לעהנטע פערמכטע חוכר בעפעהל, דען ימהן לו מלסטען,
 ק' ער ליעבטע דען זייעבענחונדרייסיגיהריגען, לונג מלסטען בערייטווייליגען
 ימהן, ח' ער המט דען פמללונגמחונען (יעקב) פמללונגמחונען ח' ערמללונגמחונען
 חוכר חיהן מיט חיינער מילה געליערט, ק' ער ווחר ייין פיהרע פמללונגמחונען
 חוכר זעלטע חיהן חין לעלטען דער לעהרע, ח' ער ליעט זיינען שטחן לוקלוי מיטע
 שוויבען, מלך מללחל דער חיווען זיינען. ק' ער חוב דען דרוטען זיינען
 שטחמחונען (לוי) לור פריעטער ווירדע חוכר בעקליירעטע חיהן מלז חבערפרייע
 טער מיט מלסט געווקטערען, ח' ער ליעט דורך חיהן (דען חבערפרייעטער) מן
 לעהנטען לעהנטען דען כחשען זיינען חקהן ווענען חוינספרעכען, ק' דער
 זעלטע חוכטער דען זייעבענחונדלונגמלליג (בוכסטמבען דען א"ב) פערמחונען
 חויט, חבער חיינען קודר ווערדען ווירד מיט דער ערטיינאנג זיינער גמט
 זינען חויטעטעט, ח' ער המט דען לעהנטען טחג בעסטייחוט לונג בעט
 טען דען ערמכטען מלליכענלעהנטען (יכרל), ק' ער לייגעט ווקהאגעמללונג

וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי משיחך
במהרה בימינו: ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו
וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה וכל הרשעה
כלה בעשן תכלה כי תעביר ממשלת ודון מן הארץ:
ותמלוד אתה יי לבדך על כל מעשיך בחר ציון משכן
בבורך ובירושלים עיר קדשך בכתוב בדברי קדשך
ימרך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:
קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדיך בכתוב
ויגבה יי צבאות כמושפט והאל הקדוש נקדש בצדקה
ברוך אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו ורצית בנו.
ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו
מלבנו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:
ותתדלנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה
לקדושה ולמנוחה ואת יום הכפרים הזה למחילה
ולסליחה ולכפרה ולמחל-כו את כל עונותינו
כאהבה מקרא קדש וקר ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל
אדמתנו ואין אנחנו יכולים לעשות חובותינו
בבית בחרתך בבית הגדול והקדוש שנקרא
שם עלי מפני היר השלוחה במקדשך:
יהירצון מלפניך יי אלהינו ואהי אבותינו מלך
רחמן שתשוב ותרם עלינו ועל מקדשך

ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבוד
אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה
והופע והנשא עלינו לעיני כל חי וקרב פוזרינו
מבין הגוים ונפוצותינו כגם מירבתי ארץ
והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית
מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את
קרבת חובותינו תמידים בסדרם ומוספם
בהלכתם: ואת מוסף יום השבת הזה ואת מוסף יום
הכפרים הזה. נעשה ונקריב לפניך באהבה
במצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך
על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור:

לשבת וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עזרנים סלת מנחה
בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:
(וזה קרבן שבת וקרבן היום כאמור למאכל ככ"ו וס"ח ולחן לאחיו וכ"ב יעב"ץ.)

ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש
יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה
לא תעשו: והקרבתם עלה ליי ריח ניחח פך
בדבקר אחד איל אחד כבשים בגי שנה
שבעה תמימים יהיו לכם: ומנחתם וגספיהם
במדבר שלשה עשרנים לפר. שני עשרנים
לאיל. ועשרון לבש. ויון כנסכו ושני
שעירים לכפר. (כ"א ושעיר לכפר מלבד חמאת
הכפורים) ושני תמידים בהלכתם:

עפר לחמו: זרוי רבעו הקפית בבטן חומרת. זרעה
 והולידה אפר ורועה צאן. זבח ושי הגישו למולה יחד.
 ועמית ברכ ושתת שורת צעיר: חמל רחמי שחת ועבר
 אח: חלה פניו ושתת לו אות. חלו שלשים קרא בשמך
 לסמל. חילגו וליים קראתו ושתתם ואבדו: טעו גאים ופצו
 סור לגגרה. טרפו בחם הומים וזרבו נצמתו. טעון
 גפר גושע בסגרת בעדו. טפוליו הפרית ומלאו פני
 ציה: יעצו גאחדים לרום עד לשחק. יקשו גפצו ברוח
 סועה וסער. ידיד אתיו עבר ידעה בעולם. יחום זקוניו
 העלה לה לבליל: בשעה תמים בחר איש תם. בחשק
 ישיבת אהלים ונמשך אחריה. בשר חגיגי יוף הוצאתה
 מחלציו. בלו זרעאמת ואין דפי: לשרתה אויתה לוי איש
 חסידה. להבדיל מגזעו מקדש קדש קדשים. לקשור
 גזר קדש ולעשות אורים. לישב בכבדה פנימה ימים
 ופולת, חוכה, כליים, כחלי וליי לידה. וערום, הנחש. זרוי רבעו, טין זרעו.
 ל' ארתי ורבעי זרית כחלים קל"ג, וע"פ פי' רש"י. חומרת, חוכה. אכר,
 עובד אדמה והוא קין. ורועה בלח, הוא הכל. כרם, נקין הכבוד. זעיר, הכל.
 חפל רחמי, כ"כ נכ"י וטעמו חמלת רחמי. שלישי, דור חנו שלישי לאדם.
 קרוח כמעט לקטל, לקרוח כמעט כללמים כדכתיב אז הוהל לקרוח כסם ה'.
 כוללים, טים. גאים, דור המבול. ופלו סור, ואשרו לכל סור טעמו, והוא
 ל"ה בליונ כ"א י"ג. טורפו, נטרפו ונטרדו מן העולם. כחום הומים, כחומות
 טים הומים, וכמו שח"ל ברותחין קלקלו וברותחין נדונו. יזרבו, כשרפו, ל"ה
 באיוב ו' י"ג. טעון גופר, העמום וכחל נתינת עלי גופר והיינו נח. טפוליו,
 בניו. כיח, הארץ. נאחדים, דור הפלגה שהיו אפה אחת ודברים אחדים.
 ידיד אתיו עבר, אחרים ידיד ה' שכל טענה הנכר. יחום זקוניו, בן זקוניו.
 כושר חגיגי יוף, זרע כזר וכני יופי. ואין דופי, שלא נמלא פסול כעמיתו
 של יעקב. מגזעו, משגמו אל לוי. מוקדש קדש קדשים, אהרן הכהן שנתקדש
 יותר מן הלוויים, והוא ל"ה בני עמר' אהרן ומשה ויכלל אהרן להקדישו קדש
 קדש' הוא וכניו (דברי הימי' א' ב' י"ג). כזר קדש, זה הלוי. בכבדה, כ"כ נכ"י
 וטעמו ככלה עז"ה כל כבוד נח טלך פנימה, תהלים ט"ה י"ד, ועתה זה
 כדרש על אהרן כעמד' רכס פ' א' דף ר"ט ג'. פנימה, בחוהל מועד. ימים
 שבעה, שבעת ימי המלוכים וכתוב שם כאשר עשה ביום הזה ה' לעשות

שבעה: מחזיקי אכנה שבע קדש לעשור. מפרישים
 כהן הראש ברת המלאים: מיו מיום עליו מי תפאת
 לטהרו. זורק מקטיר ומטיב להתרגל בעבודה: חסד
 כפתוב בתורתך. כאשר עשה ביום הזה צנה יי לעשות לכפר עליכם:
 ו' גלויים אליו נבונים ושישי שער. גואמים לו קרא נא
 בפיה. גגה תשיעי ועמידוהו בשער קדים. גוי זכאי יום
 לפניו ועבירו: סמך ביאת שמש צידו ומעיסו. סאב
 לבן פן בדרם יקרהו. סבי שבמו ללמוד חפן יוליכוהו.
 סמים לתמר בפנים אותו ושביעו: סמר בשור ויהדמיע
 כי נחשד. סרו גם הם ויבכה הגירו. שיח מדרש בפה
 ובכתב הגיון. סביכיו ישגנו לעוררו עד הצות: עלצו
 תרום דשן בפנים ראשון. עוד יפסו לדשון פנימו וימנרה.

לכפר עליכם, ודרש ר"ל לעשות זה מעשה פרה, לכפר זה מעשה י"ב וללמוד ש"ג
 טעון פרישה שבעת ימים וכו', וזהו שאמר מחזיקי אכנה ויינו זקני כ"ד שבע
 קודם לעשור מפרישו' וכו' כדל' בריש ט"ס יומא. ופרישה זו היתה הפרשה מאשמו
 טעם ספק נדה כדל' ט"ס דף ו' א'. מיום עליו וכו', כדל' ט"ס: כל שבעת ימים
 מיון עליו מי כל חמלות שהיו ט"ס. (מקטיר ומטיב וזורק, כ"כ ככל כ"י וכן בגירסא
 הנכונה בלי ספק לפי דעת מפרשי הוה רבינו משלם ז"ל, שחם כחן נאות מ'
 להשלמת שמו, אלא שהרמב"ם כחן שאין לוטר מקטיר ומטיב וזורק טעם
 אוריקה קודמת היא לכ"ע וכו' ע"ג; ומש"ה שנו במחזורים לוטר זורק מקטיר
 ומטיב, והוא הסדר הנכונה ט"ס טענה נ': כל שבעת הימים הוא זורק ומקטיר
 ומטיב וכו', ועיין ט"ס לקטן חלל עוד יפסו וכו').

גלויים אליו וכו', ט"ס טענה ג': מסרו לו זקנים וכו'. נואמים וכו', ט"ס:
 ואומרים לו קרא אמה וכו'. כגוה תשיעי וכו' עד לפניו יעבירו, ט"ס: עי"כ שחרית
 טעמדין אותו וכו'. סמוך ביאת שש וכו' עד יקרהו, ט"ס מ"ד: עי"כ עם חזיבה
 לא היו מניחים אותו לאכול הדנה וכו'. סבי שבע וכו', ט"ס מ"ה. סמים לתמר
 וכו', ט"ס: סמר כזרו וכו' עד הגירו, ט"ס: הוא פורש ויבכה וכו'. שיח מדרש
 וכו', ט"ס מ"ו. עללו תרום דשן, ט"ס פרק נ' מ"ב: התקינו שלא יהא מורטין חלל
 בפנים וזהו הפייס הראשון. (ועיין בתוס' ט"ס דף כ"א ריש ע"א גם בתוס' ימיים ט"ס).
 עוד יפסו וכו', ט"ס טענה נ': הפייס השני מי שחט וכו', וע"כ הפייסן בפיוס
 השני רק דישון טענה הפנימי והמבורה ולא כמה עבודות קדשיים כעש' בפייס
 השני, עיין נתי"ע ט"ס ד"ה: ד' פייסות היו ט"ס כסם בעל המאור והרמב"ן ז"ל,
 ועיין גם' מלחמות ה' להרמב"ן ז"ל שהאריך מאוד בזה ליישב דברי הפייסן. וראיתי
 בע"פ יומא דף ח' א' בתוס' ד"ה: דכ"ע שכתבו ט"ס שמהגן ה' שלא היו מקפידין

עקב קטרת פנים חדשים ישלשו. ערוך נתיחים יחד פנים
הרביעי: עלה ברק השחר בנים הצופה. עליו פרשו זו
מסך בויץ להצנע. ערה סותו טבל ועט זהבים. עמר
וקדש וקרבן תמיד השחר: פקד למרקו והוא קבל וזרק.
פרש הקטיר והטיב הקריב ונסך. פעלת כליל השלים
ועש בסדר. פרשו סדין לבן עוד בבראשונה. פרוה
בקדש שם קדש ופישט. פסע וטבל לבנים עט וקדש.
פלויסם ערפם מנים שמונה עשר. פאורים לשרת בם
למלך הכבוד. פרו מצב בין אולם למזבח. פניו יפה
וראשו נגבה מעקם: מ' פגש וסמך ירו על ראשו.
פשיעיו הודה ובחבו לא טמן:

מ"ק ובך היה אומר. אגא השם. חטאתי.

כפיועים לכתוב כהלכתן ע"א. ולפ"ו חין לתמוה כ"כ על הפייטן, אם לפעמים
חינו מסכים חלנא דהלכתא. וזהו תזונה לכמה פיוטים. עקב קטורת וכו', אם
ע"ג: הפייס השלישי חדשים לקטורת וכו'. ערך נתיחים וכו', אם: הרביעי
חדשים עם ימים וכו'. עלה ברק השחר וכו', אם פ"ב מ"א: חטא להם הטמונה
וכו' עד בראש. עליו פירשו (זו מסך בויץ להצנע כ"כ כ"י), אם ע"ד: פרשו
סדין של בויץ וכו', עירה סותו וכו', אם: פשע ירד וקבל הכיחו לו בגדי זהב ולבש.
(עירב סותו, פשע בסותו. ועט זהבים, ועטה ולבש בגדי זהב). עמר וקדש וכו',
עד ונסך, אם: קדש ידיו ורגליו עקיתון זהב, סע"ג. פעולת כליל, עבודת עולת הנקד
היין. (וקדש, ידיו ורגליו עקיתון זהב, סע"ג. פעולת כליל, עבודת עולת הנקד
שכולו כליל, הציגו ועשה כסדר). פירשו סדין לבן וכו' עד עט וקדש, אם
ע"ו: הכיחו לו לבית הפרוכה, פרשו סדין של בויץ וכו', קדש יו"ר וכו', הכיחו לו
בגדי לבן וקדש יו"ר. פלוסם ערפם וכו', אם ע"ו: נשחר הי' לזכר וכו' וייסד
חלנא דחכמים דהלכתא כוותיהו נגד ר"ט. פרו מולב, עד פשעיו הודה, אם
מ"ח: בא חלל פרו ופרו הי' עומר בין האולם ולמזבח ראשו לדרום ופניו למערב וכו'.

(ובחבו, ובחיקו; חיק מ"י חוב, והוא ל"ה בחיוב ל"ט ל"ג).

ובך היה אומר חלל חס וכו' חלל כ"ס כפר וכו', כן הוא גירסת הירושלמי הובא
בא"ח ס' תרכ"א ובתי"ט פ"ו דע"ק יומא, ואם כתב התי"ט עטס למה כראשונה השם
ובכניה בשם. עוד כתב התי"ט כפ"ג ע"ח טעם, למה חין חסו חומרים: חלל חרני,
כמו חלל קורין כל השמות, וע"א. וכ"כ הכ"ח כס' הכ"ל וסיים אם הכ"ח: בכל
טקום שמוכיר השם ואינו מלאן העקרה רחוי לומר השם ולא בא"ד, וע"א היטב
ובנית יוסף. (א"ה, ז"ל הרב חנ"ן בירמי ב"ס הענהג שלו ס' ס"ב: וענהג זרפת

עויתי. פשעתי לפניך אני וביתי: אגא בשם.
כפר נא. לחטאים. ולעונות. ולפשעים.
שחטאתי. ושעויתי. ושפשעתי לפניך אני
וביתי. ככתוב בתורת משה עבדך מפי כבודך.
כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל
חטאתיכם לפני יי:

מ"י והפנהנים והעם העומדים בעזרה. בשהיו שומעים
את השם הנקבד והנורא מפדש יוצא מפי כהן גדול
בקדשה ובטהרה. היו בורעים ומשתתחים ומודים
ונופלים על פניהם. ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד:

מ"אף הוא היה מתכונן לגמור את השם בנגד המברכים ואומר להם
תטהרו: ואתה בטובך מעורר רחמיה וסולח לאיש חסידך:

ופרוביכלא (Provence) לומר עלינו לשנת, חוחילה לאל, ואומר סדר עבודה
והדווין שהי' כ"ג מתורה כיו"כ שהי' מזכיר את השם עשר פעמי' ביום, ג' בכל
הדווין לשלש דווין ואחת נגורלו לה' חטאת. שני הדווין כפר, אחת נשעיר
הטחלח ואומר כך: חלל השם עויתי פשעתי וחטאתי לפניך וגו', ואח"כ אומר:
חלל השם עויתי פשעתי וחטאתי לפניך חני וביתי וכני אהרן עם קדושיך, ואח"כ:
חלל השם עוו פשעו וחטאו לפניך עמך בית ישראל. ואמר רבינו האי ז"ל יאמר:
חלל השם ולא: חלל בשם; וכלשון זה לא הי' כ"ג אומר חלל השם חלל השם
הטפורס שהוא כן מ"ב חוחיות ועליו בישיבה ידוע לחכמי, והי' אומר חותו עשר
פעמים כמו שאמר, והכהנים והעם העומדים וכו' תטהרו, ונוכחים לומר הדווין
נקול רם ובכיבור השומעים היאך הי' כ"ג אומר, היו בורעים ומשתתחים ונופלים
על פניהם כשהיו שומעים את שם הטפורס יולא מפי כ"ג בקדושה וכו' עכ"ל.
והכהנים והעם העומדים וכו', במשנה לא גרס הכי רק כדווי השלישית חלל
לא כגמי דווין הראשונים; אכן בכר כתב התי"ט פ"ו ע"כ דכלל הדווין חומרים
כן, כיון דהטעם מפני כבוד השם חין לחלק חלל שסדר המשנה נטר עד
נסוף. והרע"ט פ"ב מהלכות עיר"כ כתב סתם: כל הכהנים והעם כשהיו
שומעין וכו' שח"י כי שם ה' אקרא הנו גדל לחלבינו. עכ"ל. ומדמס דכריו
משמע שהי' חומרים כן בכל הדווין מפני כבוד השם.

ואף הוא הי' מתכוון וכו', ר"ל שח"ג הי' מחרך בשם כנעניות קול עד שהיו בורעים
וחומרים נשכח"ו ולח"מסיים תטהרו. כ"המרדכי"כ העור ס' תרכ"א. ואח"כ נטובך
טעורר וכו', כ"ה דפוסים קדמונים וכו', ועלת הגדול לימא כזה ולא כגמי חניניו.

ז' צעד לילך לו למזרח עזרה. צמד שעירים שם מהון
ערה. צמורים אחיים שוים בתאר ובקומה. צגים לבפר
עון בת השוככה. צהוב חלשים טרף והעלה מקלפי.
צנה והגריל לשם גבוה ולצוק. צעק בקולרם לוי חטאת.
צותתיו ענולו וברכו את השם. צבע זהורית קשר בראש
המשתלח. צנתו אמן נגד בית שלוח: מ' צלח ובא אצל
פרו שנית. צחנתו ושלמאחו פני צור התורה:
י"ז ויבך היה אומר. אנא השם. חטאתי. עויתי.
פשעתי לפניך אני וביראי ובני אחרן עם
קדושך: אנא בשם. בפר נא. לחטאים.
ולעונות. ולפשעים. שחטאתי. ושעוירתי.
ושפשעתי לפניך אני וביתי ובני אחרן עם
קדושך: ככתוב בתורת משה עבדך מפי
בבורך. כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני יי:

צעד לילך וכו', פ"ג ע"ט. למד שעירים שם מהון הכי חתח
נעם' שכוות י"ד ח', דשני שעירים טענות הלכור. כחחר ובקומה, ה"ה
סהיו לריכוס לכתחלה להיות שוים נדעים ולקחתם כאחד כדאי' ריש פרק
שני שעירים חלל שפייע נקט רישא דעלחא. (ולי נראה כי למודים טעמו
טזוגים נשעת לקחה, וחמייס שהיו שוים נדעים ל' חת וחחוי). לכוט חלשים
טרף וכו', עד ולכוט, שם ריש פ"ד: טרף בקלפי והעלה כ' גורלות וכו'. (לכוט
חלשים, טעמו גורלות עשוים מזהב מולכב נכית שני). לעק וכו' עד וברכו
חת השם, שם: והוטר לה' חטאת והן עוכין אחרי כזכב' (לה' חטאת,
הכ"ג חטר לה' והסגן חטר חטאת. סמ"ג. נוחתיו, שזעויו). כדע זהורית וכו',
שם מ"נ קשר לשון של זהורית וכו'. חלל וכו' וכו', שם: כל לו חלל פרו
שנית וסוטך וכו'. ללח, עבר. שנית, פעם שנית. לחן טעמו, עון טעמו, וי"ג
לחנחו ושלמטבו וכן טסתכר, סכרי כודוי חור לוטר חטאתי וכו'. חכ' ובית'
וכו', ולא חטר חטאו לפניך כני אחרן כמו שחטר חלל ישראל.

י"ח ויבכתיים והעם העומדים בעזרה. כשהיו שומעים
את השם הנכבד והנורא מפרש עצא מפני כהן גדול
בקדשה ובטהרה. היו פורעים ומשתחווים ומודים
ונופלים על פניהם. ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד:

י"א ואף היא הנה מתכונן לגמור את השם כנגד המברכים ואומר להם
מטתה ואמה בטובך מעורר רחמיה וסולח לשבט ישראל:

ז' קח מאכלת חדה ושחטו בסדר. קבל דם במזרק
ונתנו למזכרם. קרישתו יפס עד עת הויה. קפוי פני יחי
ותעבר סליחה. קוח לו חששות חת במחתת פרוים.
קלה וגלד רך וארוכת יד. קדר לתוכה שלשת קבין
גחלים. קרבו לו כוץ וגדושת דקה. קלט וחפן והריק
לתוך כוץ. קפץ מחתה בימין וכוץ בשמאל. קיש צעדיו
לפרכות וקרוב לפדים. קטרת שם בינימו ועשן ויצא:
הוכה מזכרם מנו נטל דם. רצח ונכנס וקם בין שדרים.
מ' רצוי תעויות טבל והצליח במנין. רוב מעלה אחת
ומטה שבע:

י"ז ויבך היה מונה: אחת. אחת. ואחרת.

קח מאכלת חדה וכו'. עד סליחה, שם מ"ג שחטו וקבל במזרק וכו'. והפיוטן פירש
הטעם למה טעמו כדי חלל יקפה דם שח' חיו רחוי לכזיב. קוח לוחשות עד גחלים,
שם מ"ג ר' בעל מפת' וזות' וכו'. קרבו לו כוץ וכו'. וכוץ בשמאל, ריש פרק ה' בויאלו
לו חת הסף וכו'. (וגלד רך, ודופן רך, קדרה, שח' וגדושת דקה, שחית' גדושה
ועללה קטורת סמים דקה). קיש לעדיו וכו'. עד ועשן ויכל, שם. ה' מהלך כחובל עד
שגוע כבין שתי הפרכת וכו'. וכתמלח כל הבית כולו עשן. (וטעם קיש לעדיו, קול
הקשת הילכו, ל' סעקט קרקסוליו, כבורות פ"ז מ"ג). רובע טעמו וכו'. עד וטעם שבע,
שם מ"ג. נטל דם טעמי שכוט טעמו וכו' חלל כעלליף. בין שדים, בין שני כדי
חיון. רוב טעמה, על פני הכפרת. וכוך היה מונה, חת, היה הכוזה שלמעלה.
חת ואחת, נכל הזאות שלטמה היה חזור לענות טעמו הכוזה בעליונה

אחת ושתיים. אחת ושלש. אחת וארבע.
אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע:

י' רץ והניחו בכן ושחט שעיר. רצה וקבל דמו באגן
קדש: י' רגל ועמד מקום ועוד ארון. רצה תזיות
במעשה דם פר:

י' וכך היה מונה. אחת. אחת ואחרת.
אחת ושתיים. אחת ושלש. אחת וארבע.
אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע:

י' רחט והניחו ודם פר נטל. רגליו הריץ וצג חוץ
לבדלת. י' ורקמי פרקת יז במשפט כפדת. רגש
ושנה והזה מדם שעיר:

וכסדר האמור כאן. (רע שבכל כ"י יש כאן חרוז וכוז זכ: אחת, אחת ואחרת
אחת ושתיים נכחת, אחת ושלש נוכחת, אחת וארבע נוכחת, אחת וחמש
נכחת, אחת ושש נכחת, אחת ושבע נכחת, אחת ושש נכחת, אחת ושש נכחת
כ"י אומר התיבות הכרויות לכן בספרים הקבלות.)

רץ והניחו בכן וכו' עד כאן קדש, שם ט"ג וד' ילא והניחו על כן הזהב שנהיכל
וכו' רגל ועמד וכו', ר"ל עמד בטקוס עמד והזה מדם השעיר ח' למעלה
וז' למטה כמו שזכר דם הפר. (ול"ג שטעם רגל חר, ל' וירגלו פותה
וטעם ועמד וכיוון וכלאון ידוע בדברי ר"ל נאמרום אי אפשר לעמוד עליו
כלומר לבוץ עליו.)

רחט והניחו וכו', היינו כח"ק דעשה ד' דקחני ילא והניחו על כן שנהיכל
דאילו לר' יכודע דאמר שלא ח"י רק כן אחד ח"י כדן ליעול תחלה דם הפר
ולכניה נעקומו דם השעיר. חוץ לבדלת, חוץ למרכת כדאי' שם וכוז על
הפרכת שנגד הארון ענאון. רגש ותינה וכוז מדם שעיר, ר"ל אח"כ נטל דם
השעיר וזכה על הפרכת. וקשה לי למע השמיט הפייט כאן שהניח דם הפר
על הכן ואח"כ נטל דם השעיר, אע"ג דנמחיתין קחני נטל דם השעיר והניח
דם הפר, היינו דנמחיתין קחני נטל דם השעיר, דה"ל נטל
דם הפר ונטל הפייט אימך לעיל רגע והניחו ודם הפר נטל והיינו כדפסן
כ"ל להניח, הכא נמי כן הניח דם הפר ונטל דם השעיר וכ"כ הרמב"ם ס"ד
מעבודת יכ"ג ח"ב, ואפשר לומר שכלל זה נעשיות דבריו רגש וזכה משמע
ששם כמו בתפלה שהניח תחלה ואח"כ נטל.

י' וכך היה מונה. אחת. אחת ואחרת.
אחת ושתיים. אחת ושלש. אחת וארבע.
אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע:

י' ושב ובללם וחטא מזבח סגור. שבע על מחר
ובקרבני ארבע. י' שקד ובא אצל שעיר החי. שגיון
עם וידונו יודה לאל:

י' וכך היה אומר. אנה השם. חטאו. עוו.
פשעו. לפניך עמך בית ישראל. אנה בשם.
כפר נא. לחטאים. ולעונות. ולפשעים.
שחטאו. ושעוו. ושפשעו לפניך עמך בית
ישראל. בכתוב בתורת משה עבדך מפי
בבדך. כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני יי:

י' והכהנים והעם העומדים בעזרה. כשהיו שומעים
את השם הנקבד והנודא מפרש יוצא מפי כהן גדול
בקדשה ובטהרה. היו פורעים ומשתחוים ומזדים
ונופלים על פניהם. ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד:

י' ואח הא הנה מתכונן לגמור את השם בנגד המברכים ואומר להם
תתהדר: ואתה צטובך מעורר רחמיך וסולח לערת ישראל:

שב ובללם וכו', שם פ"ר ערה דם הפר וכו' הוה על טבריו של מנחם וכו'.
שקד וכו' וכו' שם פרק ו' פ"ג כל לו חלל שעיר השחלת וכו'.

ז' שגרו ביד איש עתי למדבר עז. שמץ בתמי זו שאת
 לגזרה. שן סלע הדפו וגלגל וירד. שפרו עצמיו בנפץ
 כלי יצר. שחונה אחז פר ושעיר קרע. שלף אמורים
 וגויות קלע לשרוף. שאג סדרי יום קדש ופשט. שלש
 וטבל פנים עט וקדש. תכף ועש אילו ואיל עם. תרב
 חסאת ומוספין הקריב בחוק. תר וקדש פשט טבל
 וקדש. תכריך בדים עט וגבנם לדביר. תכונת כלי
 קטרת הוציא וקדש. תלבשת מדני הפשיט וגנו נצח.
 תרגל וטבל חרוצים עט וקדש. תמיד הסדיר ותמר
 ונרות העלה. תכל עבודות יד ורגל קדש. תפס טבילות
 חמש וקדושים עשרה. תאר מגפתו בצאת השמש
 בגבורה. תקף ורץ ועטה בגדי הונו. תפה תלוה ציר
 באמן לבית. תגל בהתבשר השלג אדם תולע. תעדה

ישע

שגרו ביד וכו', שם מ'ג מסרו למי זה' מוליכו וכו'. שן סלע וכו' עד כלי יולד
 שם מ'ו דוחפו לאחוריו וכו'. שחונה אחז, שם מ'ז נח לו חלל פר וזעיר וכו'. שלף
 נטקלעות וכו'. שאג סדרי יום וכו', שם פרק ו' מ'א נח לו כ'ג לקרות וכטסה ג'
 חס בגדי בוצ קורא קדש וכו'. שלף וטבל וכו', שם ירד וטבל כניחו לו בגדי
 זהב ולבש וקדש וכו'. תכף ועש אילו וכו', שם פליגי נטחיתו ר'א ור'ע ובגטרא
 שקל ועשר הכנס בדבריהם, ולכאורה דברי הפייט דלח כטאן. אכן כנה כתב החי'ע
 שם נד'ה עם תמיד של אחר כסוף הדיבור שהפייטן סמך דבריו על הירושלמי פרק
 כל לו דתני שם אחר ר'י זו דברי ר'א ור'ע חלל חכמים לוטרים כולם היו קרבים
 עם תמיד של כה'ע, וכנה עוד שם מ'ז ר'י עם תמיד שכה'ע לחו דוקא חלל לחסוקי
 עם תמיד של אחר. תר וקדש וכו' עד הוציא וקדש, שם מ'ד. תלכזת מדני הפשיט
 וגנו כלח, ר'א שה'י גונו בגדי לכן, כסדר עבודה נטחתי לח הזכיר זה, אטנם כן
 הוא כיוסא דף כ'ד ונטס' הוריות והכיתם שם עלמד שטעון גמיה והיינו כח' ק'דר
 דוקא וכ'כ הרענ'ס פ"ח טהלכו' כלי המקדש כ"א. תרגל וטבל וכו' עד ונרות, שם
 מ'ד קדש יולד וכו'. תכל וכו' עד סינו, שם קדש יולד ופסע הכניחו לו בגדי עטמו.
 ומ'ז תחר. טגמחו ככאת הסעט מכוחר בעד'ר ובילקוט פ'. תכנה, כטעה שהכניה
 שורה עליו פניו כעורות כלפידים. תמה תלוה וכו', נטסנה שם וטלויין חותו עד
 ציתו. תגיל בהתבשר וכו', יוטע ס'ו א' הלכין הי' שמתין וכו'. תעדה יעט וכו'
 עד סוף הפיוט, כל זה דברי הפייטן להגיד שמתן של ישראל נהלכנה לאון
 של זכורית וכו' שמתין להקנה על שקבל עבודה כ'ג נרלוין.

ישע תעטח מעיל צדקה. תפיק צלה תביע דיין וחרדה.
 תללו חום דרעי פנודיק מלם. תלמי שדיר הוותת יבולם.
 תודה נתנו אוספניזרע שלום. תהלה בשרונו שאיאלמות
 ברנן. תחתיות ארץ צבי זמר שמעו. תנו צדקותיו חצץ
 חולכי נתיבות. תקנות שולחנו אמן לא אכזב. תוחלתם
 כצנת שלג כיום קציר. מצואתם רחצו מטהר צחנתם
 וכו'. שלמים תמימים בבזר כפימו זכוכי. להגיד כי
 מטחרם מקור מים חיים. מקוה ישראל מנקם מים
 גאמנו. בטחר ובנקיון ינקו ויטהרו. יחדשו כחדשי
 בקרים מכתם יצחצחו. רוממור אל יהנו בגרונם.
 פלשונם רון כפימו שיר חדש. יגלו ברעז עבדו ביראה.
 קדושי ישראל מקדש קדושים. לשנן לרגן לתופר ולצלצל.
 ולנצח בנגינות ולתהנים זמר. נחבקים בעוזימין רוממה.
 יחד נתמכים במלאה צדק. משוכים לבא שעריו ברננה.
 ויששון ושמחת ישגו נצח. ששים וגלים בשמנו כל היום.
 חדים בשמחה את פניו. ויו אורם פשחר יבקע. קולם
 ישאו וירננו בגאון צור עולמים. אשרי העם שפכה
 לו. אשרי העם שיי אלהיו:

ויום טוב היה עושה כחן גדול לכל אוהביו כשנכנס בשלום ויצא
 בשלום בלי פגע. ובה היתה תפלתו של כחן גדול ביום הכפורים
 בצאתו מבית קדש הקדשים בשלום בלי פגע.
 ויום טוב. דער חבערפריעטער פלעגטע חיונה חיונין פליידענעטע. פיר
 זיינע פריידע חילוסטעלן, ווען זיין חיינ-חור חוילוג חוין דעם מלועב
 הייליגטען גליקליך חור. חענע. וויררענע. לופלן. חבערפריעטע. ווער.
 חוין חערויגעטען חוין דעם מלוערהויליגטען חן. פערקוהנוגוטען. כעטעטע
 דער חבערפריעטער פלעגטענע געבעט:

אין לנו לא אשים. ולא אשם. לא כדים. ולא כלולות. לא גזר לולא
גחלי אש. לא דביר. ולא דקה. לא היכל. ולא הנה. לא והוי. ולא
פר חטאת. לא זבח. ולא זריקה. לא חטאת. ולא חלבים. לא טבילה.
ולא טהרה. לא ירושלים. ולא יער הלכנו. לא כיוור. ולא כנו. לא
לכונה. ולא לחם הפנים. לא מזבח. ולא מנחה. לא נחח. ולא נסכים.
לא סלת. ולא סמים. לא ערה. ולא עולה. לא פרחת. ולא כפרת.
לא ציון. ולא ציץ הזהב. לא קטרת. ולא קרבן. לא רוקח. ולא
ריח ניחח. לא שי. ולא שלמים. לא תודה. ולא תמידים.
כי בעונותינו ובעונות אבותינו חסרנו כל אלה:

י ובעת ובעונה הזאת גלוי וידוע לפניך ולפני כסא
בבורך שאין לנו כימים הראשונים.

י לא כהן גדול להקריב קרבן. י ולא מזבח להעלות
עליו עלה וכליל. י ולא אהרן ובניו מכריבים לעם.
וכלם המשרתים בדביר ביהמך: הישב כהנים
לעבודתם. י ותן ברכה לעדת ישורון:

בכתוב בתורתך וישא אהרן את ידו אל העם
ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים:
ומעת חסרנו כל אלה.

י תכפוי (כ"ס חספו) עלינו צרות. י תלאות עברו
ראשנו

ובעת. מבער יעטל. דיר חיוט עו בעומוסט. חין דיעטען לייטען — עו
חיוט דער דעם טהרמטע דיינער הערליכקייט ווהל בעקמנט, דעם וויר
ניכט אהר ומויח חין יעטען ערשטען טמגען המבען,
ווערער חיינען תהענערעווער, תפערען לו בעריטען, נחך חיינען מוטער
דמחין לו תפערען! וויר המבען קיינען אהרן אהר, קיינען ווינער ווהנע
דער דמו פחוק לו ועגנען פערמחן! וויר חיוט דמחין, דוח גחלע דיענער
תפערען דיינען הייליגען דכר! — ה, ועטלע וויר וויערער חיון, דוח פריעווער,
חין חיהרע חמטער, חונד ערטהילע דען ועגטן דער געווינדע יאזון!
ומעת. וויטערען וויר דיענען מלוען פערלונטיג וינר, וינר חונדע ווידען ווהכט
מגענווענען! פיעטע ווידערווירטיגקייטען וינר חונד חופט געשטייגען!
ווערער ווידערווירטיגקייטען וינר חונד חופט געשטייגען!

ראשנו. י שחרנו לשועה ואין. י שלום ונהה קפדה:
רבו הקמים עלינו. דמו וגם נשאו ראש: קצנו בעל עליונים. קשה
עלינו סבלם: צבי ארץ חנפה עלינו. צמחה ולא לברכה: פנינו להרבה
והנה מעט. פח נפש בא באסמינו: עשקו זיתים שמנם. עשותם ולא
מלאו ספק: סמדר אם ירבה כרם. סבאו לא ישפיע יקב: נאדרו אפי
שדה. נלקחו מטעמי אכל: ממכלאות צאן עדרים דללו. מנו וממין
ומהריון: לזנב ולא לראש הושתנו. לעבוט ולא העבט לנו: כחנו
לריק ובהלה. כלה מבלי שחר: יד כל עטל בכשרון. ירדה ואין מי
יחזיק: טלטלנו מים ועד ים. טרפם ולא מצאו ספק (כ"ס טרפם לא
ספק למז): חשכה לעין משתכר. חשב שחרו למפח: זעמו מלוה
ולוה. זה בזה שלחו מעתה: ונלאו ירי ממציאי יד. ועשיר לא חונן רש:
הו ארץ נמכרה ביד דעים. המון כה לא מצאו רוח: דביר בית אלהינו
שטם. דרכנו מאנו להצליח: גיל נה שבת. גילה ללכבינו מה נעל:
ס נחול באין ארחת אב תמיד. ח"ס בכך כמון בנים תחסר.
אדון בית באורח במלון. איפה נמצא מנוח:
ומשחרב בית מקדשנו.

י תננות צרות לא נוכל. י שבר בכל יום ואנחה:
י רבתה בנו חלחלה. י קרן ירדה עד עפר:

צרי עין מצאו יד. פועלי שוקר חיל עשו: עושי צדקה לא גראו.
שונאי בצע לא עמדו: נדמינו ככלי ריק. מכל נשארנו ערומים:
לא נביא ולא חיון בנו. כעורים ננשש ונלה: יום יום נאמר מה
בסופנו

ויר דלועה חונד חילעך, וויר קמוטען ניכט! חונד פריערען — דח קמוטען פריערען!
דען פהטער: טמליכע אהלוזיט! תחט חויפגעחערט, דמחין חויטען דוח
והנע דמחין! דער הער דען הוינען חיוט — חיון ווהנערער חין דער הער
בערנע! ווח ווילען מו וויר רוהעטעטעטע פיערען? —
ומשחרב. וויטערען חונדען הייליגען טעמטען לערסטערט חיוט, מו, ווח וויר גע
זעטען! מונחלובער, טמליך נייען מונחלובער, נייע טרויערע בעגעבענהייטען! חונד
רע בעטריבנים חיוט ווהכטיג געשטייגען, חונדען תהייט לור ערדע געוונקען!
(*) דיענען ספיעטען חיון דוח טמליכען תפערען מו, דוח דען מלוגיט
גען פהטער דמרגעריכט ווהנערען.

י רצוי סליחה לחלול השם: י שחתנו הרך ואבדנו אלה
 וכל אלה: י תמנו ונשאנו רקים מאלה ומאלה: י תקרה
 תומך שפלים נקרא שמך מעולם: י ביטח בשפלותנו
 ובמצר אל תתעלם: י נפשנו חלצה כי שחה עד עפר:
 י יה הקימו ונענו מעפר: י נקל מדת המון רחמיך תהיה
 לנו היום לעזרה: י יהי ישר להליץ ומחילה לבשרה:

וזו נחמ' מה שמס' ל' כללים ולא חסר שטענו כדכתי' לח תלכז שטענו
 (דכריס כ"ב ע), כי הענין כזה, רלוני כשאין שם חריגה וערוב טעמו ופזמים כי
 חס תביסם, חנינו ככלל שטענו לדעתו כי חס ככלל כללים שטענו דוגמת כללים
 שם שור ומעורר שם כפדדים חסל תכופים, וכן נראה טפי' הרענן כפ' קדושים
 ומחמ' עוד כי כדל' עקרא ועשה לו כחנת פסים ל"ל ועליה כחנת פסים
 וכדלעקן, ונקל וכל כפוסם להחליף חנת ועשה לו עם ועלי, ואף חס נחמ' כי
 כן כערכה הכונה, ע"ס יג לו ראי' גמורם כי כחנת פסם כחל' מבורר יכלל גם
 כחנת שם גם כחנת פסים והיינו הטעיל, ונעל ידי ע"ס כפרו הכנות השתכח
 טאור כהנהחו גם שכן שטקרא טלס הוא גני מעיל מעשה חורג כליל תכלת, ולפי
 ע"ס יתייבש עוד שם שזכיר הכחנת כס' תאר מיוחד כחנת שם כדו
 להדדילו מן כחנת פסים שהוא הטעיל ושלח ליתן יד לעשות; וזה שטמרת
 שחנת שם הוא תאר לכחנת, רלוני תאר גרידא והוא טאמר מורכב הכנת כחור
 וחנלי ואיכנו תאר כחור, רלוני שחינו מורכב הכנת הספור, שחרי נעל הטעמים
 הדדוקים לעולם, הן זאת חשכתי לטעמ' ביישוכ הספקות אשר נכלו נענין זה
 ולכס' את יוקה תפארת קדמונינו ל"ל על טכונס, ואם יכנסו דכרי חלה
 כחוני חדוני עד שחכוס דעתו הרעם כסם חגיל ואשטח, ואחרי הכשתחוי' כחלוי
 אל טול רה"מ גר' חלל כחלום, דכרי חלמידו וו"ה.

ואיך ילכס חלל ועל זה נח חסוכת דכינו כעככ' לחמ' (כ"ב ע)
 סיני וס סכס' יו' ה' חת סכרסה וכו' סכ"ה וו"ה יל' יו'
 חכונ דעתך ידדיו חותיק ש' שחנת חת דעתי ודואה חני חת דכריך
 טוכוס וככוחים כחור טאמר כ' סיכון כילקוט פ' לו עוד חחורכה עיניך
 להביע כפלות כחורת ה' טעימה וכטאמרי חו"ל, כריך חתה לשמים שחחורת
 לי חכדתי ולכספי חלונותי טעל ככוד ספייטן, כי טכחלי כל כתי ספייט
 סכוא כדל' לעיני טיכודתו כהכרי קד' טאמר כחכס ככ"ל וכיתר טאמרת
 סעמוני כו' ורעני וכו', שהוא טכוון עם ל' הטאמרה לאן כרע כגזי הטעיל
 וכאשר דקדק יס' ידי' כחורכי ש', אף כי על' חרונה כו"פ כדל' שפייטן
 לא ככין כוונת הטאמרה על דרך זה, יהיה חייך שיהיה נחם שטקט דעת
 ככאר היטב טאמר כחכס וככחלות טקור אשט טענו הטיסר דכריס כלתי
 טחייטים עם טאמרי חו"ל כס"ס חלכו, עוסק חני עתה כטהדורל' חני' למכין
 חרי"ג טלות אשר חכמתי כחחחח' שס"ס כחיס ככ"ר ככ"ע. וכליכס טימים יטימה
 וככפלות עד טקוס שירי טענת וכו' דכרי רחמיטו ככ"ר ככ"ע. וכליכס טימים יטימה

ניב שפתנו יקבל ויערב לפניך. נא אל תשיבנו
 ריקם מלפניך: אל מלך יושב וכו'.

אל תבוא כמטפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל ח' לאדני אלהינו
 תרחמים ותסליחות כי מרדנו כו': דכרי עונות גכרו מנו פשעינו
 אתה תכפרם: כככס' שמים על הארץ כן הגבר חסדך עלינו: כרחק
 מורח מטערב כן תרחיק ממנו את פשעינו: כרחם אב על בנים כן
 תרחם יי עלינו: כי אתה עם עני תושיע ועיניך על רמים תשפיל:
 כי אתה גידנו יי: ויי גייה חשכנו: ליי הישועה וכו'.

אלהינו ואלהי אבותינו. מיוסד ע"ס א"כ, וחמוס נו אליעזר ברבי נחן.
 י אכפרה פני מלך רב הנה נא אאל. י אשלמה שפה
 בעד קרבות קרבים ההר: י בכל יום כפור בעוד עמנו
 אל. י בקרות הגבר נתמלאת עזרה מישראל: י גדול
 בהנה כל עבודת היום עליו. י לטבילת חל משכים ולבש
 וקדש ידיו ורגליו: י די קרני אילת כהפציל גם הצופה
 מליו. י דין וקרן התמיד ולקח הדם אליו: י הטיב וזרק
 והקטיר והעלה וקדש ופשט פסים. י ירד בקדש וטבל
 וקדש ועטפלוסים: י ובא אצל פרו ופרט עליו מעשים
 י ובכפר בערו ובער ביתו באגא ובפיוסים: י וזר אצל
 שעירי עם כפור חלשו. י עלה בימין הגבה אמר סגן
 לאישו: י תטאת לשם צרח בכתבו ופרושו. י חזר לפרו
 ובכפר על בגי אהרן קדושו: י טשו וישחמו וקבל הדם הוא

ופירי עסקי כוכ דקדקתי עוד, מאי טוסר הכנת? וכוכלתו לט"ס כס'
 יוטח דף ל"ע ח', מאי טהרו של טוכח? אטער ככ"ס פלגיה דטוכח וכו'.
 עכ"ל. וכו' טדוק היטב ל' ספייטן, אטער טוסר הכנת, וכו' טלגיה
 דכנת, כלוער חלק מן הכחנות חריגה פחיס וחלק טענו חרונה נער, והוא
 טעטיל, כו' גם הוא ככנס חחת גדר שם כחנת, כדלעקן, וא"כ גם ספייטן
 סגן כונת הטאמר על דרך שפכטוכו וכו'ל שריר וקיס.

בַּעֲצָמוֹ. מ' זָמְנוּ לְמִמָּוֶה בּוֹ שְׁלֵא יִקְרַשׁ דָּמוֹ. מ' יִרְוֶיךָ
בְּמַחֲתַת פְּרוּיִם קָלָה לְמוֹבַח לְמִדּוֹמוֹ. מ' יִחַדְתָּ לֹא חֲשׂוֹת
בְּמַעֲבָדוֹ וְהוֹרִיד עִמּוֹ. מ' בָּרַק קָלָה וְאַרְבַּת יָד אֱלֹהֵי הוֹצִיאֵנוּ.
מ' רָצוּף לֹא דָקָה מִן הַדָּקָה הִמְצִיאֵנוּ. מ' לְתוֹכָהּ קִדְרָה וְחֶפֶן
וּבְמִדְתָּהּ הִבִּיאֵנוּ. מ' לִבָּרָה נָתַן וְהַשְׁמָאִיל וְהַיִּמִּין הָאֵשׁ
וְהִבִּיאֵנוּ. מ' מִהֶלֶךְ בֵּין הַפְּרָפוֹת עַד בּוֹאֵי לְדָבִיר. מ' בֵּין בְּדִי
מַחֲתַת הָאֵשׁ הֶחֱבִיר. מ' נָתַן אֶת הַקְּטָרֶת וְהוֹצִיָה לֹא הֶעֱבִיר.
מ' הִתְפַּלֵּל קִצְרָה בְּצֵאתוֹ מִן הַדָּבִיר. מ' סָר אֶל הַמִּמָּוֶה
וְנִטְלָה דָם הַפֶּר. מ' רָגַשׁ וְשָׁנָה בְּדָבִיר וּבְמַצְלֵחַ שְׁמֵרָה סָפָר.
מ' עַד הַשְׁעִיר בָּא וְשָׁחַטוּ וְקָבַל דָּם בְּכֶפֶר. מ' עַל עֲמִידוֹ עָמַד
וְהִטָּאֵו בְּרֹאשׁוֹן וּבְכֶפֶר. מ' פָּרַכְתָּ יְיָ כְּמִשְׁפַּט בְּפִדְתָּ
וְעִשְׂוֹתָיו. מ' בָּא לְמוֹבַח סָגוּר וְסִתְּרוּ וּבְלָל קְרִינוֹתָיו. מ' צֵת
חֲלָבִים וְהָחִי הַטָּעִין שִׁגְגַת עִם וְעִנְיָתוֹ. מ' צוּחַ לְעֵתִי לַעֲשֵׂת
לֹא כָל חֲקוֹתָיו. מ' קָרָא פֶּרֶשָׁה בְּכֶתֶב וּבְעֵשׂוֹר בְּעַל פֶּה
מ' וְקָדַשׁ וּפְשָׁט וְטָבֵל וְשִׁמְנָה לְבֹשׁ לְמוֹסָפִי. מ' רָחֵץ וְטָבֵל
וְקָדַשׁ בְּהַגְדֵּיוֹן עַם לְהַתִּיפָה. מ' רָץ לְמַצְנֵעַ וּבְלִי קְטָרֶת
הוֹצִיא לְתִרְפָּה. מ' שָׁלַח מִדִּיּוֹ בְּקֶדֶשׁ וְהִגְדִּיזוֹם נֶצַח. מ' נֶחֱץ
וְטָבֵל וְקָדַשׁ וְצִיץ נָתַן עַל הַמִּצֵּחַ. מ' שָׁחַט הַתָּמִיד וְאַבְרָיו
הַקְּטִיר וְהָעֹלָה לְצֹחַ. מ' שָׁלַם עֲבוֹדָתוֹ וְקָדַשׁ וּפְשָׁט וּבְגָדֵי
חֹלְצֵהוּ. מ' תָּמַתִּי לְפָרֶשׁ בְּפֶה עֲבוֹדָת יוֹם בְּכֶפֶר. מ' תִּהְיֶה
אֲזַכְּרֶתֶם בְּהַקְרִיבְתֶּם בְּבֵית הַבְּחִירָה. מ' תִּשָּׂא חֲטָאֵינוּ

בב' רצוף לה מחחה דקה בלומר נדליפה שזמר ככף וכעצמה יחד
והשחיל והיטין פי' פזר כנה וכנה. נח הפרפות, בכ' ככ' וכלאון העצמה
פועל פ"ה. לטונקע לכני ולפנים. לתרפה, הוא הכף העולקע, וכמו שז"ל
נעם' פסחים כ' נ', אם היטה עולמת כעקום העולקע יבחנו כעקום התרפה

וּבְשִׁלְגָה וּבְצִמְרֵי בְצִהְיָהּ. מ' בָּאֵז עַל גֵּב שְׁלֹחַ בִּיד אִישׁ עֹתוֹ
הַמִּדְבָּרָה. מ' כָּחַל תִּרְגָּו לְמִצּוֹא כְּפָרָה וְאֵין בְּמִחָה לְהַתְּכֶפֶר.
מ' יָתַב בְּטָלוֹ קְרִבְנוֹת וּפְסוֹ מִבְּשִׁיר וּמִכְפָּר. מ' תִּמְצִיאֵנוּ כְּפָר
וְסִתְּרֵנוּ בְּכָל הַכֶּתֶב בִּפְסָר. מ' כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפָּר. מ' אִמְלֹכֵנוּ

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי. אליה י' שו' ענו
ובבקר תפלתנו תקדמך. נשא לבנו אל פנים אל אל בשמים. אליה
נשאנו את עינוני הישבי בשמים. אתה הוא מלכנו פעל ישועות בקרב
הארץ. הושיענו אלהים כי באנו מים עד נפש. הושיענו י' כי גמר חסיד
כי פסו אמונים מבני אדם. הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן
הגוים להודות לשם קדשה להשתבח בתהלתך. לוי הישועה וכו'
אלהינו ואלהי אבותינו. ע"ס א"ב.

מ' אָפְסוּ אֲשֵׁים וּבְטָלוֹ קְרִבְנוֹת. מ' בְּכֹרֶת בְּקֹדֶם וּבְכֹרֶת פְּנֵי
שׁוֹכֵן מְעוֹנוֹת. מ' גָּבַר הַגִּין בְּקִרְבָּנוֹ אֵין לְרִצּוֹתָהּ בְּתַחֲנוּת.
מ' דְּרוֹשׁ רַחֲמִים בְּעֶרְגוֹ לְהִמְצִיא לָנוּ חֲנִינוֹת. מ' הִלֵּא
מִקְדָּם בְּשִׁגְוֵי הוֹרִים לְפָנֶיךָ. מ' וְדִי אֲשֶׁם וְחֲטָאת מְכַפְרִים
פְּנִיָּה. מ' יָבֵחַ וּמִנְחָה סִלְקוֹ וְנִהְיָרָם בֵּית מְעוֹנָךְ. מ' חֲלוֹת
פְּנִיָּה לֹא נוֹכַל לְהַשִּׁיב חֲרוֹנָךְ. מ' סָנַף שְׁמִצְתֵּנוּ בְּמִחָה בְּדִיחַ
וּבְרַחֲמֵיךְ פִּשְׁעֵנוּ. מ' יָחַד קָרְבּוֹ וּמִקְרִיב קֶצֶת מְלִישָׁע. מ' בְּכֶפֶר
אִם אֵין מִאֵין יִשְׁעֵנוּ. מ' לְמַלְכֵּנוּ לְכִים בְּכָל יוֹם בְּחֲטָא וּבְרִישָׁע.
מ' מִשְׁגָּתֵנוּ אֶתְנוּ תֵּלִין בְּאָפְסֵי תָמִיד וּמִנְחַת עֶרֶב. מ' נִידַחֲנוּ
שְׁחָרָהִם הֵם פְּסוֹ הַמִּצְדִּיקִים שִׁגְגַת עֶרֶב. מ' סִרְחוֹנוֹת יוֹם
יוֹם נוֹסִיף וְלֹא נִגְרַע מִקְרָב. מ' עוֹנוֹתֵינוּ רַבּוֹ וְגָבְרוּ הָרָב.
מ' פְּסוֹ כָּל אֱלֹהֵינוּ שְׁאֵרֵנוּ יִרְקִים. מ' צוּם קָבַעְנוּ לְמַעַט דָּם
וְחָלַב תָּמִיד חֲלָבוֹדָם הַזֹּרֵקִים. מ' קוֹמָה נִכְרָה בְּתַחֲנוּן שְׁתִּים

מכזיר ומכפר, ככף ועונת. קרב וזקרינו, ר"ל הקרבן ועקרינו שנים' קלת מלשונות.

תמור עקרת כבש בשני פרקים. מ' ראש נשוח וצואר
 נפשוט תמור קריצה ומליקה וקבול דם במזרקים:
 מ' נחל שדי שור במערימים כל ואת לחלותה. מ' שעה
 שועתם ותרבה למו מחילתה. תראה לעמך ישעך
 ואהבתך. תחת כי הם עמך ונחלתך: אל מלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: האזינה ותפלתנו
 והקשיבה בקול תחנונותינו: הקשיבה לקול שועתנו מלפני ואלהינו
 כי אליה נתפלל: יי בקר תשמע קולנו בקר גערך לה ונצפה: אליה יי
 שוענו ובבקר תפלתנו תקדמך: תבון תפלתנו קטרת לפניך משאת
 פנינו מנחת ערב: בקראנו ענגי אלהי צדקנו בצר הרחבת לנו חננו
 ושמע תפלתנו: קולנו יי נקרא ונענו ומהר קדשו סלה: ליי הישועה וכו'.

אלהינו ואלהי אבותינו. מיוסד ע"פ א"ב, ונסוף מתוס שמעון בר יצחק חזק.

מ' אפס מזיח מחבב ומכפר. מ' בטלו תמיד ערב וצפור:
 מ' נחלים לוחשות עממו להחפר. מ' דמים ואמורים פסו
 מלכפר: מ' המשווח פס ובגדים מרבה. מ' ואין מרצה
 ותפלה מרבה: מ' ודונות ושגנות עצמו להרבה. מ' חבלה
 רוחנו ומאורנו כבה: מ' טירת מקדשנו מעת חרבה. מ' יום
 יום הוספנו חובה: מ' בשל בחנו משמוע דבה. מ' לולי
 רחמיה ותורתה הרחבה: מ' מסדת בירינו מימות אבות.
 מ' נהוג לפניך תחן להרבות: מ' שיחות געימות ותחנונות
 ערבות. מ' עצרה לקרא ואוהבם נדבות: מ' פלל להסדיר
 ברגיל ושלם. מ' צום לקבוע שפתיים לשלם: מ' קדם
 לקראתך הבון להשתלם. מ' רוחה להמציא ליונת אלה:
 מ' שער פתוח הכנת לשבים. מ' תבגית יד מתחת
 לכרובים: מ' שבו ערך גערים ושבים. מ' מקנים להמון

רחמיה הרבים: מ' ענינו כלו לישע צדקותיה. מ' ואף
 חוננו בקרפנו לתאוותה: מ' גנדה תאוותנו ודמענו
 בספרתה: מ' כך מבטחנו וישע שוענו תורתה: מ' רצה
 תפלתנו באזכרת קמץ. מ' זערב שיחנו להפחד
 משמץ: מ' צדקנו ויבך נתהלל ונתאמץ. מ' חטאנו באזוב
 ונוסיה אמן: מ' נחלקות אל יי חנון ורחם. מ' חשוב
 שברנו אבלנו לנחם. זעקתנו קשוב מרעה להנחם.
 אשר בק יתום ומתרחם: אל מלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: חטאנו וענינו
 הרשענו ומרדנו וסור מפצותיה וממשפטיה: כך בטחו אבותינו בטחו
 ותפלמו: ויבטחו בד ידעי שטה. כי לא עזבת הרשיה יי: הרשו
 יי בהטצאו קראהו בהיותו קרוב: קרוב יי לנשכרי לב ואת דכאי רוח
 ישיע: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו באטת: ליי הישועה וכו'.

אלהינו ואלהי אבותינו. מיוסד ע"פ א"ב, ונסוף מתוס גרשם בן יהודה חזק.

מ' אמנם אנחנו חטאנו והעונו: מ' בגוד בגדנו בד אבינו:
 מ' גלינו מבלי דעת וגדונו: מ' רחמים ורחמים ולישועתך
 קוינו: מ' העבר ארון עון עבדיך. מ' ואל תט באף זרע
 חסדיך: מ' זכר רחמיה יי וחסדיך. מ' חסד ואמת תן
 בגשפעת לידידך: מ' טרופ וענוי ממרק פשעים.
 מ' יסורי תוכחות שמנה ותשעים: מ' פרט והכתבת לאדם
 פושעים. מ' לא תשים על עם כך נושעים: מ' מפשע רב
 גסה בגיד. מ' גכגעים ושבים ומתחננים לפניך: מ' סרחן
 בתמם לבן בהעברת סממניה. מ' עונם תכבש ותשליך
 בצול שאונך: מ' פקדונם קרא אסירך להתר. מ' צחן
 טרוף וענוי, גלו ויסורים טכפרי' עונו. מרוץ, כוח טלטול כמו ספי' בטורף' ניס.

שִׁמְצָתִּי תַעֲבִיר בְּכַבֶּדְךָ: ^י קָרַע שְׁמִירְנִי וְחִבּוֹתַי וְתָרֵם:
^י רַחֵם תַּיִסּוּר פָּנִים בְּהַסְתֵּר: ^י שְׁבֹעֶה זְכוּר וּבְרִית
 קְדֻמֹּנִית: ^י תַּחֵן זְכוּת אֲבוֹת מִנְיִן אַחֲרֵנִית: ^י גִּדְרֵת
 הַגִּיבָה וּמִלֵּאכֶת הַתְּבִנִית: ^י הַצֵּה לְהַחֲזִיר חֶבְרָא שׁוֹנִית:
^י שְׁפָטָה מִשְׁפָּטֵנוּ מִזִּדִּים עֹשִׁיקִים: ^י מִצָּאֵנוּ לְשִׁלְחָנוֹ
 וּבְנוֹ מַחֲזִיקִים: ^י בְּנֵי יְהוּדָה וִישְׂרָאֵל הַעֲשׂוֹקִים: ^י יֵה שׁוֹב
 שְׁבִיתָנוּ כְּבִנְגָב אֲפִיקִים: ^י הִבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה מִזְבֹּחַ
 מְרוֹמֶיךָ: ^י וְגוֹל יִתְגַּלְלוּ הַמֶּזֶן מֵעֵד וְהַחֲמִיד: ^י רִי
 תֹאמֶר לִיסוּרֵי בְּחִירֶיךָ נְעִימֶיךָ: ^י הִיטִיבָה בְּרִצְוֶנְךָ עִירֶךָ
 וְעַמֶּךָ: ^י מִקֵּל חֲטָאֵתֵינוּ בְּמַצְלוֹת יָם תַּצְלִיל: ^י מִי זָכוֹל
 קִדְשֶׁךָ בְּמִרוֹם הָרִים תִּתְּלִיל: קְנוֹיֶיךָ יִלְכוּ בְּשִׁמְחַת לֵבָב
 וְחִלִּיל: אֹז תַּחֲפֹץ וּבְחֵי צֶדֶק עוֹלָה וְכִלִּיל: ^י אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב כֹּכָב:
 אֵל תְּבוֹא בְּמִשְׁפָּט עֲמֻנָּכִי לֹא יִצְדַּק לִפְנֵיךָ כָּל חַי: אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ לַעֲת
 זְקֵנָה כְּבִלּוֹת כְּחֵנוּ אֵל תַּעֲבִיר: וְחֹסֶד יִי מַעֲלֵם וְעַד עוֹלָם עַל יִרְאִיו
 וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים: לִמְעַן שִׁעֲרֵי תַחֲנוּנוֹ: בְּצִדְקָתְךָ תוֹצִיא מִצָּרָה
 בְּשִׁנּוֹ: אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוֹב גָּא הִבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקוֹד גִּפְן וְאֵת:
 נִפְלָא גָא בִּיר יִי כִי רַפִּים וְחֲסִיוֹ: אֲדָם יִלְוֶה אִשָּׁה קָצֵר יָמִים וְשֹׁבֵעַ
 רִי: אֲדָם לְהַבִּיל דְּמָה יִטְיוֹ בְּצֵל עֹבֵר: וְהוּא לְקַבְּרוֹת יוֹבֵל וְעַד
 גְּדִישׁ יִשְׁעוֹד: לִי הִישׁוּעָה וְכוּ׃
 מִזֶּן נִמְנוֹן: אֱלֹהֵינוּ וְאֵהִי אֲבוֹתֵינוּ: עִיפֵי אֵב, וּכְסוּף מַחֲסוֹ בְּרוּךְ בְּרַשְׁמֵאל:
 אֲנִי הוּא חֲשׂוֹף: בְּעַד בֵּית יִשְׂרָאֵל: אֲנִי אֲרֹדֶשׁ אֶלְאֵל:
 וְאֲשִׁים דְּבָרֵי: בְּקִירוֹת הַלְּבָבוֹת: אֲנִי חוֹתֵי רַבּוֹת:
 לְבָבִי אֵיךְ סָבוֹת: לֹא לִהְיוֹת צוּרֵי שׁוֹעֵתִי: גְּבוּרָתוֹ הַסְּלִיא:
 אֱלֹהִים אֲדָנִי חִילִי: וְעֲשֵׂה מִשְׁכָּן לִי: וְיִגְעֵתִי וּמִצָּאֵתִי: דְּבָרִי
 גַּם מְלֹא: אֱלֹהֵי אֲשֵׁי אֲכָלָה: וְהַעֲלִיתִי עוֹלָה: וְגַם שְׁעָה
 חֲמוּרִית, עֵינִי פִּרְשִׁי וְיִקְרָא כִּי פִּי:

לְמִנְחָתִי: הַיּוֹמִי בַּחֲרֵ: בְּיוֹם זֶה הַנִּבְכָּר: בְּתִמְרֵי הַשָּׁחַר:
 בְּכַחַן רֹאשׁ חֲתָלוֹתִי: וְאַחֲרָיו הַעֲבוּדוֹת: סְרוּרוֹת
 נִבְכָּרוֹת: וְעֵנִן חֲתוּרוֹת: בְּאֵצָא הַשֶּׁם: ^י וְשֵׁם הַזִּקְיָתִי:
 וְהִירִים וְשִׁחֲרוּרִים: בְּיוֹם זֶה מִתְּכַפְּרִים: בְּדָם פְּרוֹשְׁעִירִים:
 בְּהַעֲוִיר עִם רַבִּיתִי: חֲתִיתִי גְּחָלִים: פֶּרֶק לִיט לְמוֹלִים: וּבְשִׁנִּי
 הָאֵלִים: בְּכֹן לֹאֵב בָּאֵתִי: טְבִילוֹת וְקוֹדוֹשִׁים: בְּמִשְׁפָּטֵם
 נְעֵשִׂים: לְשׁוֹכְנֵי תְּרִשִׁישים: עֲבוֹדַת יוֹם הַכִּנּוּתִי: יִדְרוֹת
 הַשִּׁירִים: בְּקוֹלוֹת וּמְרוֹם: בְּשִׁמְעִי קוֹל מְרוֹם: אֲנִי יִרִי
 הַיּוֹמִיתִי: בְּנִיסַת הַקְּטָרֶת: פְּנֵי הַכְּפָרֶת: בְּקִרְבִּי
 תִּפְאָרֶת: וְהוֹרָמֶתִי וְהוֹנִפְתִּי: לְפָנִים חִיתָה וְאֵת: וְעַתָּה
 בְּרִנּוֹת: לְלַעַג וּלְבִזּוֹת: אֲשֶׁר מַעֲשֵׂי קִפְחָתִי: מֵאֹד תָּרוּ
 עֵינֵי: וְהַכְּפָרֶתִי אֲנִי: וְצִדִּיק הוּא יִי: כִּי פִיחֵי מְרִיתִי:
 בְּלִוְיִים אֲחָבֵתִי: וְצִדִּיק שְׁנֵאֵתִי: וּמַעֲשֵׂי מִקְלָלִתִי: הַרְעוֹתִי
 אֲשֶׁר עָשִׂיתִי: סֵלָה לַעֲוֹנוֹת: אֱלֹהִים מִמְּעוֹנוֹת: רְאֵה
 נִפְשׁוֹת נַעֲנוֹת: וְהִנֵּה גָא וְקִנְיָתִי: עֲשֵׂה גָאֵנְךָ לְאוֹת: אֱלֹהֵי
 הַצְּבָאוֹת: עֲנֵנוּ נִזְרָאוֹת: וְאֵל תִּתְּרֵשׁ לְדַמְעָתִי: פֶּתַח יָד
 הַרְמָה: לֹאֵם לֹא רַחֲמָה: כֹּלֵא שְׁפָתִי מִרְמָה: הַאֲזִינָה
 תִּפְלָתִי: צַפָּה אֵל עֲלֻבוֹנִי: וְאֵל גָּא לַעֲוֹנִי: עֲשֵׂה אֵל דִּין
 עֵנִי: וְאֵל אֲרָאָה בְּרַעֲתִי: קִרְאֵתִיךָ גֹּחִי: וְדַבָּרֵתִי שִׁיחִי:
 בְּהַתְּעַטֵּף רוּחִי: אֵת יִי זְכָרֵתִי: רְאֵה גָאֵלִי מִכִּי: שְׁמַע
 קוֹל בְּכִי: וְגַם תִּדְרֹשׁ דְּכִי: וְאֵל תִּדְרֹשׁ לְחַטָּאתִי:
 שְׁמַע קוֹל גֵּאוּמִי: וְתִדְרֹשׁ אֵת שְׁלוֹמִי: מִה בָּצַע בְּדָמִי:

מכיון, רוב ל' עוני וסלחות ודכיות מתורגם כל' מכיון, בסוגיות ונדכיות
 (תהלים ל"ג ט') מתורגם פניית ותתעבית, זמן ומעבר כעוהם (תהלים ק"ו
 ט"ג), ותתעבולו במחבוכון, וכוהו כעו יעקו כעוהם (ויקרא כ"ו ל"ט).

אלי שחת בְּרִדְתִּי: תַּחֲלֶתְךָ אֲסַפֵּר. וְחַטָּאתִי בִּפְרֹ. דְּבָרִי
 אֶל תִּפְרֹ. וְהִקֵּם נָא אֶלְמָתִי: בְּנֶךְ נִמְכָּר גָּאֵלוֹ. וּבִרְדֶּךָ
 אֶת חִילוֹ. וּמָתִי תֹאמַר לוֹ. יִרְעֵתִי בְּנִי יִרְעֵתִי: רֵאִיתִיךָ
 סוֹבֵל. בְּצָרוֹת מִתְחַבֵּל. שְׂמֵעֲתִיךָ קוֹבֵל. וְגִאֲלֹתִי וְהַצִּלֹתִי:
 וְעַתָּה גָאֵלִי שׁוּר. בְּשִׁלְשָׁאוֹת קִשּׁוּר. וּבְקִשׁ הַחֲשׁוּר.
 בְּשֵׁה אוֹכֵר תַּעֲיִתִי: כָּלִילַת תִּפְאָרֶה. גְּבוּלָה וּשְׁבוּחָה.
 וּמִנִּי גְעֻדָּה. וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאֵתִי: בְּרִיחִי הֵן שֶׁבֶר. וְעָלִי
 הַתַּעֲבָר. וְדוֹדִיחִי מִקְעָבֵר. וּבְעֵרֵר נִשְׁאָרְתִּי: שְׁעָרֵיגִם
 מִכְּעוֹ. וְדִלּוֹתִי רָעוּ. וְנָדְרוֹגִם גָּעוּ. וּבִשְׁתִּי וְגִם גְּבֻלֹתִי:
 מְלִיצִי גָאֵלְמוֹ. מִנְּאֻצֵי הַיָּרְמוֹ. וְהָעֵלָם יַעֲלִימוֹ. מִנּוּחָתִי
 וְסוֹכְתִי: אֱלֹהִים אֲדִיחִילִי. אֶזּוֹן וְשִׁמְעֵ קוֹלִי. עֲנֵנִי וְאֹמַר
 לִי. קַחנָא אֶת בְּרִכְתִּי: חֲזוּהָ אֶת שְׁפָלוּתִי. וְרַחֵם עַל עֲדַתִּי.
 וְנַפְשִׁי יִחִידְתִּי. וְטוֹב אוֹתָהּ לָךְ תַּתִּי: קִנְיָה שְׁנִית בְּנֶךְ. רֵאִהָ
 וּפְקַח עֵינֶיךָ. וְאַל תַּעֲלֵם אֶזְנוֹךָ. לְרוּחָתִי וּלְשׁוֹעַתִּי: אִמְלוֹ.
 אֵל תִּבּוֹא בְּמִשְׁפַּט עֲפָנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לִפְנֶיךָ כָּל חַי: מַה אֲנוֹשׁ כִּי
 תִּזְכְּרֶנּוּ וְכֵן אֲדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ: אֱלֹהִים מַלְכֵנוּ מִקְדָּם פְּעַל יִשׁוּעוֹת
 בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: אֶתָּה הוּא מַלְכֵנוּ אֱלֹהִים צִוְּהָ יִשׁוּעוֹת יַעֲקֹב: חֲנֻנֵה
 אֲדִנִּי כִי אֵלֶיךָ נִקְרָא כָּל הַיּוֹם: חַי חַי הוּא יוֹדֵךְ כְּמִנִּי הַיּוֹם אֵב
 לִפְנֵים יָדִיעַ אֵל אֶמְתֶּךָ: מַה בָּצַע בְּדַמְנוּ בְּרִדְתָּנוּ אֵל שַׁחַת הַיּוֹדֶה
 עֶפְדִּי תִיגִיד אֶמְתֶּךָ: כִּי תִבְקֹשׁ לַעֲוֵנוֹ וְלַחַטָּאתֵינוּ תִדְרוֹשׁ: וְתִפְקְדֶנּוּ
 לְבָקָרִים לְרִנְעִים תִּכְחַנְּנוּ: לֵי הַיִּשׁוּעָה וְכו'.

שְׁנִיָּה. מִיּוֹסֵד ע"ס א"ב. וְנִסְמוֹךְ חֲמוֹס יִצְחָק הִכְרוּ הַחֹכֶם חוֹק וְאִמְצִין.
 מ' אֲדוֹן בְּפִקְדֶךָ אֲנוֹשׁ לְבָקָרִים. מ' בְּמִצְוֵי הַדִּין אֵל
 תִּמְתַּח: מ' גּוֹרֵה וּבִשְׁמָה אִם תִּרְיֵבִם. מ' דָּחוּ וְלֹא יוֹכְלוּ
 קוֹם: מ' הַיּוֹכֵל לְבָר לִזְכוֹת בְּמִשְׁפָּט. מ' וְאִם יֵשׁ בִּידוֹ מַעַשׂ
 בְּמִצְוֵי הַדִּין, לִי מִלִּנְהָ, וְלִי אֵל תִּדְקֶךָ לְכוֹל עַד תַּחֲלִית הַדִּין.

לְהַצְטַדֵּק: מ' וְרוּחִי יִחוּמוּ מִלִּחָה סְרוּחָה. מ' חֲבוּי אֲרָבוּ
 בְּקֶרְבוֹ מֵעַת הַיְלָדוּ: מ' טָמוּן הוּא בְּרִשְׁתָּ לְרִגְלוֹ.
 מ' יִסִּיתָהוּ בְּכָל יוֹם לִשְׁחַת לְהַפִּילוֹ: מ' בָּח וּבִכּוּרָה בְּנוֹף
 אֵין. מ' לִפְנֵינוּ לַעֲמוֹד וּלְהַתִּיצֵב: מ' מִיּוֹם עָמְדוֹ עַל דַּעְתּוֹ.
 מ' נִפְשׁוּ יְשִׁים בְּכַפּוֹ לְהִבִּיא לַחֲמוֹ: מ' שִׁבְעַ כָּל יָמָיו יִגְעַ
 כְּעַם וּמִכְאוּבוֹת. מ' עַד שׁוּבוֹ לַעֲפָרוֹ לֹא יִשְׁקוּט: מ' פְּנֵה
 אֲדוֹן בְּעֵצְבוֹן רֹחַ. מ' צַפְּהָ בְּשִׁבְרוֹן לֵב: מ' קָרוֹב אֶתָּה
 לְרַחוּקִים. מ' רוּצָה תִּשׁוּבָת רָשָׁעִים: מ' שְׂרִי הַמִּצָּא
 לְדוֹרֶשֶׁיךָ. מ' תֹּאמַר הַנְּנִי לְמִבְקָשֶׁיךָ: מ' יִבְשׁוּ סִלְחָתִי
 קוֹרְאֵי בִשְׁמֶךָ. מ' צִדִּיק בְּמִשְׁפָּט עִם מוֹחֲדֶיךָ: מ' חֲסוּם
 מְגִיל מִלְּחָרְשֵׁיךָ. מ' קִצּוֹר בְּמִסְטִין מִלְּהַסְטִין: מ' הִקֵּם לָנוּ
 מִלִּין יִשָּׁר. מ' כִּפָּר מִצָּאֵתִי תִשְׁמִיעַ לְשׁוֹכְבִּים:
 מ' הִשְׁלַכְנוּ עָלֶיךָ יְהֻבֵנוּ. מ' נָא אֶתָּה תִּכְלֹלֵנוּ: מ' הַעֲתֵר
 לָנוּ בְּתַפְלָתֵנוּ. מ' חַפְצֵנוּ וּבִקְשֵׁתֵנוּ מִלֹּא בְּרַחֲמִים: מ' נִקּוֹל בְּךָ
 תִּלְיֵנוּ בְּטַחֲנוּ. מ' רַחֲמֶיךָ מִהֲרָח יִקְדְּמוּנוּ: חוֹק וְאִמְצִין
 שְׁמָךְ לֹא שָׁכַחְנוּ. אֲנָא לְנֶצַח תִּשְׁכַּחְנוּ: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו'.

אֵל תִּבּוֹא בְּמִשְׁפַּט עֲפָנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לִפְנֶיךָ כָּל חַי: עֲנֵנוּ יי כִּי
 טוֹב חֲסִדֶךָ בְּרַב רַחֲמֶיךָ פָּנָה אֵלֵינוּ: כִּי אֶתָּה יי מְשֻׁב לְךָ מְשֻׁב
 לַעֲתוֹת בְּצָרָה: אֵל יֵשֶׁב דָּךְ נִכְלָם עֲנִי וְאִבִּיוֹן יִתְלַל שְׁמָךְ: אֲנַחְנוּ
 עֲנִיִּים וְכוֹאכִים יִשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים תִּשְׁבְּכֵנוּ: לֵי הַיִּשׁוּעָה וְכו'.

אֲלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׁנִיָּה. מִיּוֹסֵד ע"ס א"ב.
 מ' אֵךְ בְּךָ לְדֹל מַעַז. מ' בָּצַר לוֹ מִצּוֹא סֶתֶר: מ' גּוֹנֵה חֲטָא
 גּוֹעַל רָשָׁע. מ' דָּן לִזְכוֹת מִחֲפֵשׁ צִדִּיק: מ' תִּכַּל לָךְ מִפְּרִשׁ
 שִׁכָּל. מ' וְיָבֵל תַּחֲפִץ הַתְּבוּנוֹת אֵין. מ' זֹאת דַּעְתָּנוּ כִּי כֵן
 אֵךְ בְּךָ וְכו', כֵּן עֵינִי בְּסִלְחָתְךָ כֹּחַת וְעַתָּה כֵּן לֹאכֵן תַּחֲלֵל כְּפִסְקָתְךָ
 רַחֲמָה כֵּן שׁוֹכֵל יִשְׂרָאֵל.

נפשונו הַפִּימִים הַיְדוּשִׁים: בְּרֹךְ יי שְׁלֹא נִתְּנָנוּ טָרַף לַשִּׁנְיָהם: לִי הַיְשׁוּעָה וְכוּ'.
 מִיּוֹסֵד ע"ס א"ב, וְנִסְמָךְ מִתּוֹס סס כְּמִזְכֵּךְ דָּוִד בֶּר שְׁמוּאֵל הַלֵּוִי חֹזֶק וּמִצֵּן.
 מ' יי אֱלֹהֵי רַבְתָּ צָרָרֹנִי מִנְעוּרִי. מ' בְּקִשְׁתִּיךָ אִמְצָת לְבִי
 בְּהִיטָתְךָ בְּעוֹזִרִי: מ' גָּבְרוּ עֲתִידָהּ וְגַם עֲתִידָהּ שׁוֹבְרִי. מ' הַדּוֹבְרִים
 בִּי רָעוּ כָּל אֵיבָרִי: מ' הָיִיתִי חֲרָפָה בִּינִיָּהם מִשָּׁל וּשְׁנִיָּה.
 מ' וַיְדוּ אָבִן בִּי וְהָאֵרִיכוּ עָלֵי מַעֲנָה: מ' וְדִים הִלְצוּנִי בְּפִיָּהם
 וּלְשׁוֹנָם שִׁתּוּ כְּחֶרֶב שְׂנוּנָה. מ' חוֹשְׁבִים עָלֵי מַחֲשָׁבוֹת
 רָשָׁע בְּלִי חֲנִיָּה: מ' טוֹבָה וּמִדַּת רַחֲמִיךָ יִגְלוּ עָלֵינוּ.
 מ' יִשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים תִּשְׁגָּבֵנוּ: מ' כָּלִתָּה נַפְשֵׁנוּ לִישׁוּעָתְךָ
 לֹאמֹר מִתִּי תִנְחַמְנוּ. מ' לִמְעַן שֵׁם קִדְשֶׁךָ עֲשֵׂה לֹא לָנוּ יי
 לֹא לָנוּ: מ' מִדַּת טוֹבָה וְחֶסֶדְךָ הַגָּבֹר עַל צָאן מִרְעִיתְךָ.
 מ' בָּעֲנֵנוּ לָךְ מִחַל רַבָּה סְלִיחוֹתֶיךָ וּמַחֲלִילָתְךָ: מ' סַעֲדָנוּ
 וּנְיָשָׁעָה וְהִט לָבֵנוּ לְנִתְיָבוֹתֶיךָ. מ' עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ כִּי טוֹב
 חֶסֶדְךָ וְאַמּוּנָתְךָ: מ' כִּדָּה וְהַצֵּל עַמֶּךָ וְרַעֲיָתְךָ מִכַּף
 מִתְּקוּמֵיָהֶם. מ' צוּר צִדִּיק גָּדוֹל גְּבוּר וְנוֹרָא מוֹשִׁיעֵהֶם:
 מ' קִדְשׁ קִדְשֵׁת שְׁמֶךָ עֲלִיּוֹן קְרוֹב מַצְדִּיקֵיהֶם. מ' רַחֲמִיךָ
 יִכְמְרוּ עֲלֵיהֶם וְעַל בְּנֵיהֶם: מ' שְׁחַרְנוּךָ בְּתַחֲנִיָּה הַקְשִׁיבָה
 אֱלֹהֵינוּ מִלָּבֵנוּ וּקְדוּשָׁנוּ. מ' שְׁלוֹם רַב תִּרְבֶּה לְסִגְלָתְךָ
 בְּבוֹדָנוּ וּמִרִים רֹאשֵׁנוּ: מ' תִּבְעֲנָה שְׁפָתֵינוּ תִּהְלָתְךָ כִּי
 תִצְלִלְנוּ מִרוּשְׁשֵׁנוּ. מ' תוֹרָתְךָ וְעֲדוּתֶיךָ שַׁעֲשׂוּעֵנוּ וְכֵם
 תַּחֲי נַפְשֵׁנוּ: מ' דָּבֵב שְׁפָתִי וְקוֹל תַּחֲנוּנִי שְׁמַעָה וְהַאֲזִינָה.
 מ' וְשִׁיחוֹת דְּבָרִי לִפְנֶיךָ יִנְעֲמוּ וּבְקִטְרֶת רִצְחָה נָא: מ' יִדְרִיךְ
 יַעֲלוּזוּ וַיַּעֲלוּ לְעִיּוֹן בְּרָבָה. מ' דְּבִיר קִדְשֶׁךָ וְאַרְמוֹנְךָ עַל
 מִשְׁפָּטוֹ לְכַוְנָה: מ' כָּה תוֹחַלְתִּי וְסִבְרִי רָם וְנִשְׂאָה גָּדוֹל
 וְנוֹרָא. מ' רַחֲמִיךָ וְחֶסֶדְךָ אֲבַקֵּשׁ וְלִישׁוּעָתְךָ תִּמְדִּי

אֲשַׁבְּרָה: מ' שְׁפָטָה מִשְׁפָּטִי וְנִקּוּם נִקְמַת דָּם עֲבָרֶיךָ
 הַשְׁפֹּךְ בְּעֶבְרָה. מ' מִגֵּר מִתְּקוּמָמְךָ וְשִׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַף
 וְזַעַם וְצָרָה: מ' וְאַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל גּוֹאֲלָם מִלָּכָם וּגְאוּנָם.
 מ' אֲשׁוּרִים אִם הָטוּ וּלְכָם הִלֵּךְ אַחֲרֵי עֵינָם: מ' לַעֲמַל וְגוֹנָם
 וּלְכַבֵּד עַל גְּלוּתָם הִבֵּט מִגָּנָם. מ' הִבֵּט לְבָרִית וְהַמְלֵא
 רַחֲמִים עַל פְּלִטַת שְׂאוּנָם: מ' נִקּוֹל לַעֲזֹרָתִי חוֹשָׁה וְהַחֲזֹק
 נִשְׁקֵק לְקִרְאָת צָרִי וְאוֹיְבִי. מ' וַיִּשְׁמָחוּ וַיִּרְנְנוּ חוֹסֵי כָךְ בִּי
 תַחֲבוּשׁ מִכְּאוּבִי. יְבָשׁוּ וַיִּחַפְּרוּ וַיִּסְגּוּ אַחֲרֵי חֲפָצֵי קִרְבִּי.
 חֹזֶק וּמִצֵּן מִצְמִינֶיךָ גָּאֵלִי וְצוּר יִשׁוּעָתִי אֱלֹהֵי אָבִי: אֱמַלֵּךְ
 אֶל תִּבְוֹא בְּמִשְׁפָּט עֲמָנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לִפְנֶיךָ כָּל חַי: כָּה בְּטַחֲוֹ אֲבִיתָנוּ
 בְּטַחֲוֹ וְתַפְלִטָּנוּ: אֱלֹהֵיךָ זַעֲקוּ וְנִטְלָטוּ כָּה בְּטַחֲוֹ וְלֹא בּוֹשׁוּ: וַיִּבְטַחוּ כָּה
 יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עֹזְבֶת הַדָּשִׁיד יי: וְאַתָּה יי אֶל תִּרְחַק אֵילוּתִי לַעֲזֹרָתִי
 חוֹשָׁה: אֶל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ כִּי צָרָה קְרוֹבָה כִּי אֵין עֲזוּר: שְׁמַע יי וְתִגְבְּרוּ יי
 הִנֵּה עֲזֹר לָנוּ: כִּרְחֵם אֵב עַל כְּנִים בֶּן תִּרְחֵם יי עָלֵינוּ: לֵוִי הַיְשׁוּעָה וְכוּ'.
 אֱהִינּוּ וְאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ. עֲקֵדָה. מִיּוֹסֵד ע"ס א"ב, וְנִסְמָךְ מִתּוֹס בְּנִימֹן בֶּר וְרַח חֹזֶק.
 מ' אֲהַבֵּת עֲזוּזוֹ וְתַקְּףָה חֲכָה. מ' בְּרִית נְעוּרִים זָכָר וְחֶסֶד
 תִּאֲוָה: מ' גָּדַר מְשׁוּכָה בְּמִסְלֹל נְתִיבָה. מ' דָּבָר אֲבִירָדָה
 בְּפִרְיֵשׁוֹת אֲהַבָה: מ' הוֹעֵר מִקְדָּם וּמִמִּזְרַח הוֹבָא. מ' וְצִדִּיק
 לְרַגְלֵי נִקְרָא וְנִתְּוָה: מ' זֹהָר תוֹעִים מִדְּרָךְ תוֹעֵבָה.
 מ' חֲשָׁכָם מֵאֲשׁוּמֵלָהֶבָה: מ' טִירוֹת בְּתִים מֵאֵם מְלִישָׁבָה.
 מ' יִתְדוֹת אֱהִלִּים הִסִּיעַ בְּעֶרְבָה: מ' כָּלוּ רֵב יָמָיו בְּאָפֶם
 תִּקְוָה. מ' לִמְשָׁק בֶּן בֵּית כְּזָקֵן בֵּיתוֹ לְהִתְחַשְּׁבָה: מ' מֵאֲמָר
 בְּבוֹא וּפְקִידָה בְּהִתְקַרְבָה. מ' נִחְנַט שְׂרִיג יִשָּׁר וּמִשְׁעָנָה
 שִׁיבָה: מ' סָבַר תוֹחַלְתוֹ מִפְּנֵי לֹא גְבוּבָה. מ' עֲשֵׂת מַחֲשָׁבָתוֹ
 גָּדַר מְשׁוּכָה, כ"כ ככ"י וּכְכוּן הוֹא, ל' כְּטִזְכֹּת חֶדֶק (טַעֲלִי ט"ו י"ט), וְכוּ'
 גָּדַר עַל קוֹלִים, וְרַעַן לְמַעַן שְׁמֵרוֹ ר' ל', מִטֵּה הַקּוֹלִים תוֹפְסִים כָּל מִטֵּה שְׁקֵרֶת אֱלִיָּהִם,
 כִּי תִפֶּס אֲחֶרֶם כָּל אִדָּם וְהִדְרִיךְ חוֹתוֹ כְּדִרְךָ יִסְרֵה וְנִכְתִּיב כְּלוּלָה.

אליה הושבה: ^ח פקד בחינתו בעת לפניך קרבה: ^ח צויתו
 על חשק תאותו לך להקריבה: ^ח קח נא את בנה את
 יחידך ותעלהו לגרבה: ^ח רציתיו חשקתיו להיות ביחח
 להתערבה: ^ח שיה פעירתו ברגן ותנואות לא הרבה:
^ח תען מזמותיו לא השיב בתשובה: ^ח בקע עצים ובמערכת
 שוה: ^ח גין עקר ברצון פאוח: ^ח ידיו ורגליו קשר בענוד
 ועניבה: ^ח פן בפרבוס יפסל עלת חובה: ^ח מאכלת
 לשחטו יד בשלח בגפשו רוח: ^ח גער אל תשחט קול אליו
 בא: ^ח כי נשבעתי עקב אשר על יחידך נפשך לא עצבה:
^ח זרעה אשית בצמחי רבבה: ^ח חי הוא ואפרו לפני צבור
 ומובא: ^ח חשוב הוא לפני בטבוח במזקה אחזה: ^ח זכותו
 תמציאנו בהריחך קטרת הערבה: ^ח קצף שפך וחמה
 תשבית מפת השובבה: ^ח נקול ובאשר כבשו יצר ושניהם
 עקרו לב התאוה: ^ח י"ן יכבשו רחמיה את בעסך
 ממשובה: וברחמים גדלים אליה שובה: ותאמר
 שובה משובה: אל מלך יושב וכו'.

טוב יי לכל: ורחמיו על כל מעשיו: טוב יי לקנו: לנפש
 תדרשנו: טוב ויחיל ודימם לתשועת יי: אוהב צדקה
 ומשפט: חסד יי מלאה הארץ: ויגבה יי צבאות במשפט:
 והי הקדוש נקדש בצדקה: צדק ומשפט מכון בסאף חסד
 ואמת: יקדמו פניך: למשפט עמדי היום כי הכל עבדיך:
 מלפניך משפטנו יצא עיניך תחזינה מישרים: ויי לעולם
 ישב בוגן למשפט בסאו: והוא ישפוט תבל בצדק ידיו
 לאמים במישרים: יי שופטנו יי מחוקקנו יי מלכנו הוא

יושיענו: נכון בסאף מאז מעולם אמה: אוהב צדקה
 ומשפט: חסד יי מלאה הארץ: בקום למשפט אלהים
 להושיע כל ענוי ארץ סלה: העידה ותקוצה למשפטנו
 אלהינו ואדנינו לדיכנו: וחוציא כאור צדקנו ומשפטנו
 בצדקים: כיעשית משפטיו דיני שבת לכסא שופט צדק:
 ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו
 משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם
 בטח בך: יי הושיעה חמלך יעננו ביום קראנו: כי לא על
 צדקתנו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך: כי על רחמיה
 הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני תקשיבה ועשה א
 תאחר: למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

מיוסד ע"ס א"ב

פומון

ח"ו אדני שמעה אדני סלחה: אדני תקשיבה ועשה אל
 תאחר: למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:
^ח אם עברנו תורות וחלפנו חקים: ^ח ביטה בכרית שלשת
 מצוקים: גוע באזור כף רבקים: ^ח דפים תשליך בעמקי
 ארקים: חננו אתנו לך שועים ודלים: ועורם לשלם
 שפה תמוראילים: ועם אם יצא פרוע מעללים: חסדיך
 יקדמוני אילים: טרם תאבד שארית עמך: יחמו עלינו
 מעיד ורחמיה: כי כלינו מפני ועמך: לחננם תפן משמך:
 מרב פשעים חלכנו קדורנית: נתננו ביד מאריכי
 מענית: סבנו בכבורים מושבי קשת וחנית: עליך
 חרנו שמאלית וימנית: פקוד היום גפן ימינך נטעה:
 צקון לחשה תקשיבה ושמעה: קלע בוגן מצול בך

לחשה תקשיבה ושמעה: קלע בוגן מצול בך
 לחשה תקשיבה ושמעה: קלע בוגן מצול בך

פִּשְׁעָהּ רִמְמוֹתֶיהָ נִצַּח בְּקִיָּה לְהַבְיָעָה: שְׁפִטָּנוּ בְּצִדְקָתָהּ
הַמִּלֵּךְ הַמְשַׁפֵּט. שְׁבִתָּהּ עַל כִּסֵּא דָוִד וּמִשְׁפָּט. תִּזְכּוּרָנָם
לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט. תִּגְוֹן פְּרָחֶיךָ הַיּוֹם בְּמִשְׁפָּט: לְמַעַן
אֲחִי בִי שְׁמָה נִקְרָא עַל עִירָךְ וְעַל עַמָּךְ:
^{אֲדֹנִי שְׁמַע אֲדֹנִי סְלַח}
^{אֲדֹנִי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֲחֵר. לְמַעַן אֱלֹהֵי כִי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִיר וְעַל עַמֶּךָ:}
אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בְּחִסְדֵּיךָ
מִזְחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחִילָה
לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר
וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתָּם תִּגְמֹל. אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לֹמֵר (מִדּוֹת)
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ
שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנִי מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן
וַיִּתְיָצֵב עַמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרָךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת:
נִצֵּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפִשְׁעֵי וְחַטָּאת וְנִקְרָא:
וְסִלַּחְתָּ לְעוֹגְנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ:
סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ בִּי חַטָּאנוּ. מַחֵל לָנוּ מִלִּבֵּנוּ בִּי פִשְׁעֵנוּ:
בִּי אֲתָה אֲדֹנִי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קִרְאֶיךָ:
וְאַתָּה קִדְוֶה שִׁיבִיתָ לְחַטָּאתֵינוּ וְאַתָּה הוּא וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא
יִתְבּוֹ: אֲתָה תִקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן. בִּיעֵת לְחַנּוּנָהּ בִּי בְּאֵז מוֹעֵד:
וּבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבְּרָה לֵב נִשְׁפָּר וּנְדָבָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה:
הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנָךְ אֶת צִיּוֹן. תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם: אֲזִי
תִּחַפֵּץ וּבְחֵי צִדְקָה עוֹלָה וְכָלִיל. אֲזִי יַעֲלוּ עַל מִזְבִּיחֶךָ פָּרִים:

תְּזַכּוּרָנָם וְגו', תְּזַכּוּרָנָם שֶׁל אֲנִיכֵם שֶׁאֵתְּרָה הַזֹּפֶט כָּל הַחֶרֶץ לֹא יִשָּׁם
טַעַם, וְכֵלָּהּ עָלֶיךָ כִּי אֵתְּרָה רַבֵּי עוֹלָם אֲתָם מִנְקָה חֵן דָּוִד וְאֵם דָּוִד
אֲתָם מִנְקָה לִית עוֹלָם וְכו'. וְכַעֲתִּיקוֹתֵינוּ נִקְרָאוֹת לְיוֹם ה' דר"כ כְּפִיּוֹת אֶת חֵיל. ע"ה.

וַעֲשֵׂה יי אֲבִינוּ אֲתָה. אֲנַחְנוּ הַחֲמִיד וְאַתָּה יִצְרָנוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֶךָ בְּלָנוּ:
אֲתָה יי לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ. חֶסֶדְךָ וְאַמֶּתְךָ תִּמְיֵד וַיִּצְרָנוּ:
זָכַר רַחֲמֶיךָ יי וְחֶסֶדְךָ בִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה: זָכַרְנוּ יי בְּרִצּוֹן
עַמָּךְ. פָּקֵדְנוּ בִּישׁוּעָתָךְ: זָכַר עֲדָתְךָ קִנִּיתָ קֶדֶם גְּאֻלָּתָהּ
שֶׁכַּתְּ נִחֲלָתְךָ הַר צִיּוֹן זֶה שְׁכֵנֶתָ בּוֹ: זָכַר יי חֶבֶת יְרוּשָׁלַם
אֲהַבְתָּ צִיּוֹן אֵל תִּשְׁכַּח לְנֶצַח: זָכַר יי לִבֵּנוּ אֲדוֹם אֶת יוֹם
יְרוּשָׁלַם הַזֶּה אֲמָרִים עָרוֹ וְעָרוֹ עַד הַיּוֹסֵד בָּהּ: זָכַר
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ
וּתְדַבֵּר אֱלֹהִים אֲרָבָה אֶת זִרְעֶכֶם בְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל
הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתָן לְזִרְעֶכֶם וּנְחִלּוּ לָעָלָם:
זָכַר לְעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אֵל תִּפֶּן אֵל קָשִׁי
הָעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ:
אֵל נָא תִשֶׁת עֲלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נִזְאַלְנוּ וְאֲשֶׁר חַטָּאנוּ:
חַטָּאנוּ צוּרָנוּ סִלַּח לָנוּ וַיִּצְרָנוּ:

ס' סַמְחָה כְּלָסִי סַמְחָה גִּרְשָׁם בִּר יְהוּדָה יוֹכָה לַחֲיִי עַד אָמֵן.
ח' גְּדוֹל עוֹנֵי וְלַחֲטוֹא הוֹסֵפְתִּי. הוֹסֵפְתִּי אֲשֶׁמָּה וְתִרְבֵּי
רַעֲתִי: רַעֲתִי רַבָּה וְלִקְוֹת תִּיבְתִּי. תִּיבְתִּי גְלוֹת וְרַבְּצִי
שְׁכַחְתִּי: שְׁכַחְתִּי מַכְעָלוֹת יי עוֹשִׂי. עוֹשִׂי נְטָשְׁנִי וּנְתַנְנִי
בְּיַד מַעֲשִׂי: ח' מַעֲשִׂי וְשׁוֹסִי בְּרִגְלֵי חֲמֹר רַמְסִי. רַמְסִי
וְדָרְסִי וּבְגָדֵךְ בְּסִסִּי: ח' בְּסִסִּי שָׁרַד וּמִיתֵרִי נִתְקוּ. נִתְקוּ
בְּנִי וּמַעַל גְּבוּלֵךְ רַחֲקוּ: רַחֲקוּ מֵעַל יי וּנְאֻקָּת חֲלָלִים נִאָּקוּ.
נִאָּקוּ וּנְאֻחֵנוּ מִכָּאֵב לֵב וַיַּעֲקוּ: יַעֲקוּ בְּצִר לְמוֹ אֵל אֱלֹהִים
עָלֶיךָ. עָלֶיךָ הוֹשִׁיעָה עַמָּךְ הָאֲבִיוֹן: ח' הָאֲבִיוֹן עָתָה
בְּרִגְלֵי חֲמֹר רַמְסִי, ע"ה כְּנֻס ג' י"ה, לִכֵּן כְּנִיטָה סַמְחָה בְּרִגְלֵי בְּחִירָה ס'.

פִּשְׁגִּים כִּשְׁלֹג יִלְכִּינוּ. אִם הוּא מִחָה פִּשְׁעֶיךָ לְמַעַנִי.
 וְאֶדְיִמוּ כִּתּוּלָע בְּצִמְרוֹהוּי: וְחִטְאֲתִיךָ לֹא אֶזְכֹּר: מִחָה
 זֶרֶק עָלֵינוּ מִיָּם טְהוּרִים פִּשְׁעֵינוּ כָּעֵב וּכְעָנָן כְּאֲשֶׁר
 וּמִהֲרָנוּ בְּמָה שְׁכָרוֹב. אִמְרַת. מַחֲיִתִּי כָּעֵב פִּשְׁעֶיךָ
 וְחִקְרָתִי עָלֵיכֶם מִיָּם וּכְעָנָן חִטְאֲתִיךָ שׁוֹבָה אֵלַי
 טְהוּרִים וּמְהֵרָתָם מִכָּל כִּי גִאֲלִתִּיךָ: זֶרֶק עָלֵינוּ מִיָּם
 טְהוּרִים וּכְעָנָן גְּלוּלֵיכֶם אִמְהַר אֶתְכֶם: מִחָה פִּשְׁעֵינוּ
 לְמַעַנְךָ כְּאֲשֶׁר אִמְרַת. טְהוּרִים וּמְהֵרָתָם מִכָּל
 אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מִחָה פִּשְׁעֶיךָ לְמַעַנִי. וְחִטְאֲתִיךָ
 לֹא אֶזְכֹּר: מִחָה פִּשְׁעֵינוּ כָּעֵב וּכְעָנָן כְּאֲשֶׁר אִמְרַת.
 מַחֲיִתִּי כָּעֵב פִּשְׁעֶיךָ וּכְעָנָן חִטְאֲתִיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי
 גִאֲלִתִּיךָ: כִּפֹּר חֲטָאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וּמִהֲרָנוּ בְּמָה שְׁכָרוֹב.
 כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עָלֵיכֶם לְמַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל
 חִטְאֲתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהַרּוּ: הִלְכִּין חֲטָאֵינוּ כִּשְׁלֹג וּכְצִמְרוֹ
 בְּמָה שְׁכָרוֹב. לְכֹנָא וְנִזְכָּחָה יֹאמֵר יְיָ אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם
 כִּשְׁגִּים כִּשְׁלֹג יִלְכִּינוּ. אִם חִטְאֲתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהַרּוּ:
 וְאֶדְיִמוּ כִּתּוּלָע בְּצִמְרוֹהוּי: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי
 פִּינוּ וְהִגִּיוֹן לִבֵּנוּ לִפְנֵיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ: כִּי לָךְ
 יְיָ הוֹחֵלָנוּ. אַתָּה תַעֲנֶה אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ. וְאַ תְּשִׁשְׁנוּ. וְאַל

תִּכְלִימֵנוּ. וְאַל תִּפְסֹר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. קִרְבָּנוּ לְתוֹרַתְךָ.
 לְמִדּוּנוּ מִצִּוּוֹתֶיךָ. הוֹרֵנוּ דְרָכֶיךָ. הֵט לִבֵּנוּ לִירְאָה אֶת
 שְׁמֶךָ. וּמֹל אֶת לִבֵּנוּ לֶאֱהַבְתֶּךָ. וּנְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת
 וּבְלֵב שָׁלֵם. וְלִמְעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל תִּמְחֹל וְתִסְלַח
 (כ"ה ותכפר) לְעוֹנֵינוּ בְּכָתוּב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ לְמַעַן שְׁמֶךָ
 יְיָ וְסִלַּחַת לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל וְסִלַּח לְעוֹנוֹתֵינוּ בַּיּוֹם
 הַשֶּׁבֶת הַזֶּה וּבַיּוֹם הַכֹּפְרִים הַזֶּה. וְהַעֲתֵר־לָנוּ בְּתַפִּלָּתֵנוּ.

נפ"פ דמיון חוטאים זה
 חין 555"מ ווירר ריעונו גענוגט.

מִחָה וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ מִנֶּגֶד
 עֵינֶיךָ. וְכוּף אֶת יָצְרָנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֵד
 לָךְ. וְהַכְנַע עֲרֻפָּנוּ לְשׁוֹב אֵלֶיךָ.
 וְחַדֵּשׁ כְּלִי־חַיִּינוּ לְשִׁמּוֹר פִּקְדֵיךָ.
 וְתַתְּעִטָּהּ בְּחִינּוֹתֶיךָ. וְתַתְּאֹזֵר בְּחִסְדֵּיךָ. וְתִבְאֵר
 לִפְנֵיךָ מִדַּת טוֹבָה וְעֲנוּתֵנוּתֶךָ. וְתַעֲשֶׂה עִמָּנוּ
 וּמֹל אֶת לִבֵּנוּ לֶאֱהַבְתֶּךָ (וְלִירְאָה) אֶת שְׁמֶךָ. בְּכָתוּב בְּתוֹרַתְךָ וּמֹל
 יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לִבֵּךָ וְאֶת לֵב זֶרַעְךָ לֶאֱהַבְתֶּךָ אֶת
 יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
 סִלַּח לָנוּ. מְחַל לָנוּ. כִּפֹּר לָנוּ:
 כִּי אָנוּ עֲמֶיךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ. אָנוּ בְּנֶיךָ וְאַתָּה אָבִינוּ:
 אָנוּ עַבְדֶּיךָ וְאַתָּה אֲדוֹנֵנוּ. אָנוּ צֹאנְךָ וְאַתָּה רֹעֵנוּ:

קסל

מן

אָנוּ בְּרִמְקָה וְאַתָּה שׁוֹמְרֵנוּ • אָנוּ בְּחִלְתָּךְ וְאַתָּה חֹלְקֵנוּ •
אָנוּ קִנְיָה וְאַתָּה מוֹשִׁיעֵנוּ • אָנוּ פֶּעַל לָתֶךְ וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ •
אָנוּ סִגְלָתְךָ וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ • אָנוּ עֶפְמָךְ וְאַתָּה מְלַבֵּנוּ •
אָנוּ רַעֲיָתְךָ וְאַתָּה דוֹרֵנוּ • אָנוּ מֵאֲמִידָךְ וְאַתָּה מֵאֲמִירֵנוּ •

מין ספר"מ פתקט ומן היער מן אנא חבא לפניך ח"ו.

אָנוּ עֲוֵי פָנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן • אָנוּ קְשֵׁי עֶרְפָּה וְאַתָּה
אֶרֶץ אֲפִים • אָנוּ טְלָאי עוֹן וְאַתָּה טֹלֵא רַחֲמִים • אָנוּ
יִמֵּינוּ כָּצֵל עוֹבֵר וְאַתָּה הוּא וְשִׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמָנוּ •

אלהינו ואלהי אבותינו (כ"ט אָנָּה)

תִּבְאָ לַפִּנְיָה תִּפְלָתְנוּ • וְאַתָּה תַּעֲלֵם מִתְחַנְתָּנוּ שְׂאִין אֲנַחְנוּ
עֲוֵי פָנִים וְקְשֵׁי עֶרְפָּה לֹמֵר לַפִּנְיָה יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵינוּ
אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ אַבְל אֲנַחְנוּ חֲטָאנוּ •
אֲשָׁמנוּ • בְּגִדְנוּ • גִּזְלָנוּ • דִּבְרָנוּ דָּפִי • הֶעֱוִינוּ •
וְהִרְשָׁענוּ • זִדְנוּ • חֲמָסנוּ • טַפְלָנוּ שָׁקֵר • יַעֲצָנוּ
רַע • כּוֹזְבֵנוּ • לָצָנוּ • מִרְדְּנוּ • גֹּאֲצָנוּ • סָרְדָנוּ •
עֲוִינוּ • פִּשְׁעָנוּ • צָרְדָנוּ • קְשֵׁינוּ עֶרְפָּה • רִשְׁעָנוּ •
שַׁחַחְנוּ • תַּעֲבָנוּ • תַּעֲוִינוּ • תַּעֲתָעָנוּ •

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוִה לָנוּ • וְאַתָּה
צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ • כִּי אִמְתָּ עֲשִׂיתָ וְאַנַּחְנוּ הִרְשָׁעָנוּ •
הִרְשָׁעָנוּ וּפִשְׁעָנוּ • דָּבָן לֹא נוֹשָׁעָנוּ • וְיָמֵן כָּל־כְּנוּ
לַעֲזוֹב דָּרָךְ רִשָּׁע וְחֵישׁ לָנוּ יֵשַׁע • כִּפְתּוֹב עַל־יָד גְּבִיאָךְ
יַעֲזוֹב רִשָּׁע דָּרְבּוּ וְאִישׁ אֶחָד מִחֲשַׁבְתּוֹ וְיֵשֶׁב אֶל־יְי
וְיִתְחַמְדּוּ וְיֵאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִהְיֶה לְסִלּוֹת • הַחֲחִינוֹת

וְהִשְׁגָּנוֹת אַתָּה מְפִיר • וְהִרְצוֹן וְהֶאֱנָם • חֲגִלִּים •
וְהַנְּסָתִים • לַפִּנְיָה הֵם גְּלוּיִם וְיִדְוָעִים • מִה אָנוּ • מִה
חֲיִינוּ • מִה חֲסִדְנוּ • מִה צְדִקְנוּ • מִה יִשְׁעָנוּ • מִה
כֶּחָנוּ • מִה גְבוּרָתְנוּ • וּמִה גֹאֲמֵר לַפִּנְיָה יי אֱלֹהֵינוּ
וְאַלֵּהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ • הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים כָּאֵין לַפִּנְיָה •
וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כָּלֹא הָיוּ וְחַכְמִים כָּבְלִי מִדָּע • וְגִבּוֹרִים
כָּבְלִי חֲשָׁכָל • כִּי רַב מַעֲשֵׂיהֶם תָּהוּ • וַיְמִי חֲיִיהֶם
הִבֵּל לַפִּנְיָה • וּמִזִּמְרֵי הָאָדָם מִן הַבְּחִמָּה אֵין כִּי
הִבֵּל הִבֵּל •

מִה גֹאֲמֵר לַפִּנְיָה יוֹשֵׁב מְרוֹם • וּמִה גֹסְפֵר לַפִּנְיָה שׁוֹכֵן
שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל הַנְּסָתִים וְהַגְּלוּת אַתָּה יוֹדָע •
אַתָּה יוֹדָע רְזִי עוֹלָם • וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל
חַי • אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי כֶּטֶן וּבוֹחֵן כָּל־זֵית וְלֵב •
אֵין דְּבַר גֵּעֵלָם מִמֶּךָ • וְאֵין גִּסְתָּר מִנֶּךָ עֵינֶיךָ •
קו"ט שִׁמְךָ מֵעוֹלָם עוֹבֵר עַל פִּשְׁעֵנוּ •
שׁוֹעֲתָנוּ תִּאֲזִין בְּעִמְדָנוּ לַפִּנְיָה בְּתַפְלָה •
תַּעֲבֹר עַל פִּשְׁעֵנוּ לַעֲם שְׁבִי פִשְׁעֵנוּ •
תִּמְחָה אֲשָׁמָנוּ (כ"ט פִּשְׁעֵינוּ) מִנֶּךָ עֵינֶיךָ •

וּבִכֵּן יִהְיֶה רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ •
שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל חֲטָאֵינוּ • וְתִמְחַל־לָנוּ
עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ • וְתִכְפֹּר לָנוּ עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ •
עַל חֲטָא שַׁחַטָּאנוּ לַפִּנְיָה כְּאֵנָם וּבְרִצּוֹן •

ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בדבור פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחרהור הלב:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחונאת רע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בודוי פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בועידת זנות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשננה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול חורים ומורים:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחזק יד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בייצר הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים:
 ועל כלם אלוהי סליחות סלח לנו. מחל לנו. בפר לנו:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בכפת שחר:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בבחש ובכזב:

ועל חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון:
 ועל חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן ^(כ"א במראית עין):
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בנשך ובמרבית:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בנזון ^(כ"ב בנבול פה):
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשקור עין:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח:
 ועל כלם אלוהי סליחות סלח לנו. מחל לנו. בפר לנו:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפריקת על:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצדית הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים לחרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחשומת יד:

ועל חטא שחטאנו לפניך בתמזון לבב:
ועל כלם (אלוה סליחות) סלח לנו. מחל לנו. בפר לנו:

חין פסד"מ חונה וטהרערן געוויינען ווירד דח: היער חונטענסטע הענדע געבעטעט.

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם עולה:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם חטאת:
ועל חטאים שח עליהם קרבן עולה ויזרד:
ועל חטאים שח עליהם אשם ודי ותלוי:
ועל חטאים שח עליהם מכת מרדות:
ועל חטאים שח עליהם מלקות ארבעים:
ועל חטאים שח עליהם מיתה בידי שמים:
ועח שח עליהם כרת וערירי (כ"א וערירות):
ועל כלם (אלוה סליחות) סלח לנו. מחל לנו. בפר לנו:
ועל

חין פסד"מ חונה וטהרערן קסלות ווירד נחך דיעוער מרדונג געבעטעט.

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם עולה:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם חטאת:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם קרבן עולה ויזרד:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם תלוי:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם כרת:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מלקות ארבעים:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מכת מרדות:
ועל כלם (אלוה סליחות) סלח לנו. מחל לנו. בפר לנו:

ועל חטאים שח עליהם ארבע מיתות בית דין
סקילה. שרפה. הרג. וחנק. על מצות עשה ועל
מצות לא תעשה. בין שיש בה קום עשה. ובין שאין בה
קום עשה. את שגלוים לנו ואת שאינם גלוים לנו.
את שגלוים לנו כבר אמרנום לפניך. והדינו לה
עליהם. ואת שאינם גלוים לנו לפניך הם גלוים וידועים.
בדבר שנאמר הנספרת לוי אלהינו. וחגגלת לנו
ולבנינו עד עולם. לעשות את כל דברי התורה הזאת:

ואתה רחום מקבל שבים ועל התשובה מראש
הבטחתנו ועל התשובה עינינו מיתלוצר לה.
ודוד עבדך אמר לפניך שגיאות מי יבין מנספרות בקני.
נקנו יי אלהינו מכל פשעינו וטהרנו מכל טמאותינו
וזרק עלינו מים טהורים וטהרנו. בפתוב על יד נביאך
ורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם
ומכל גלוליכם אטהר אתכם:

אלהינו ואלהי אבותינו השיבנו אליך ונשובה חדש
למינו בקדם. שובנו אלהי ישענו ודפר בעסק עמנו. כי
אתה רוצה בתשובה ועל התשובה מראש הבטחתנו.
בפתוב על יד נביאך שובה ישראל עד יי אלהיך כי כשלת
בעונך. ונאמר קחו עמכם דברים ושובו אל יי אמרו
אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו:

ונאמר יעוב רשע דרבו ואיש און מחשבתיו וישב
אל יי וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלות:
ומאד באתך יי אלהינו שאתה באת את ישראל עמך.

היום נתיצב עמו וקראת בשם:

בכתוב בדברי קדש יחל ישראל אל ייפי עם החסד והרבה עמו פדות: יום פשעינו כלבים תמצה:

היום שמתו לסליהר מוחל:

היום עמך פדות ולך איהל:

בכתוב בדברי קדש יחל ישראל אל ייפי עם החסד והרבה עמו פדות: יום פשעינו כלבים תמצה:

היום צדק תחפש ועון לא ימצא:

בכתוב על יד נביאך בימים ההם נבעת ההיא נאם ייבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאנה כי אסלח לאשר אשאר יום. פשעינו וכו' ועון לא יטלח כ"כ נכ"י ועיקר.

ספסל דער פערליהונג. ק' הייטע שטחנדי ער ביים דיר, חונד דוח ריעפוט מיט נחמטן. יח סטעהט חיון דיינען געוועטלכע: דער עוויגע ליעס ויך חיון מיינער וווקע הערמב, סטעלסט ויך לו מיהן חיון חונד ריען מיט נחמטן. נחליך דוח ערשייננדי דעו עוויגען למה מן משה פערמיכער חונד ריען: דער עוויגע חיוט חונדערמאנדיך דחז עוויגע וועטן, חיון מלואהמכטיגער גחטט, מלואהמכטיגער חונד מלואהמכטיג, למכטיגהיג, פון חונדערמאנדיך חונד חונד, דער וייע הולד דען טוינענדיטען געשטעלט נחך מויכעמחלט, דער וויסעמחט, מבעלן חונד ויכדע פערמיכט חונד ערוקסט. ק' בעבור דער עהרע דיינע נחמטן המלכען, ווילןמחמחע חונד, גמדיגער חונד במרהערליגער! ויח חונד גמדיג, דיינע רוחאנו המלכען.

ק' הייטע פערטע ערוקונג ביים מיהן, דער מיהן פערטויט. וך לויטען דוח וווקרע דיינע הייליגען, פערטויט, ישראל, דען העררן! דען ביים דען העררן חיוט גיטע, חונד דער ערוקונג פיעל ביים מיהן. ח' חיון טחג, מן וועלכען חונדערע וויסעמחמטען חיונדיע ווערען טיעפע וינקען. ק' הייטע וועט נור טוגענדיע, וחס דוח ויכדען חונדערמאנדיך ווערדען! וך הייסט עי ביים דיינען פערטעטען (ישי' כ' כ'): חיון יעטען טחגען חונד חיון יעטער לויט — ספריכט דער עוויגע — וויד ומן ישראל ויכדען וועטן, מבער ניכט טרעפפען, חונד יחוד: פערטעמחגען ווערדען ניכט לו פיינדיען ויין, דען מיד ווערדע דען מיכערטעטע (ישראל) גמלליך פערטעבען.

י' יום קריאת (כ"ה קראת) תחנונים לספר יחיה:

היום רשענו בויכתפוד: בכתוב בתורתך כי ביום הזה יכפר עליכם למה אתכם מכל חטאתיכם לפני יי תטהר:

י' יום שממות היכלך הבימה:

היום תחן און הטה לגי להבימה:

בכתוב בדברי קדש הטה אלהי אונך ושמע פקח עיניך וראה שממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה. כי לא על צדקתנו אנחנו מפילים תחנונים לפניך כי על רחמיה הרבים: אדני שמע אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

ק' בעבור כבוד שמך המצא לנו שומע תפלה שומע תפלתנו למען שמך:

אדיר ובאור. בורא דק וחלד. מי אל כמון: גולה עמוקות. דובר צדקות. מי אל כמון:

יום שממות היכלך, ויג מעונך. היום תחן חונד חונד לנו להביטה, כ"כ נכונ כ' ובעקלת גרם: חטה חון חלינו להביטה. ועוד חלישי: חחן חונד חטה להביטה. אדיר ונחור, כ"כ כלל כ', והוא עש' חמלי' ע' ו' ח', דוק, ויעה ע' כ"כ, וחלד, כנון לחרן, חמלי' ע' כ', גולה עמוקות, חיוכ י"כ כ"כ. דובר צדקות חדור כלכונ, יעיה

ח' חיון טחג בעטמחוט לו געבעטען. ק' הייטע ווערדען חונדער מיכעמחמטען פערליעהטען. יח הייסט ען חיון דיינען געוועטלכע: דען מן דיינען טחגע פערמחמט ומן חיון מיד, חונד חיון לו דיינען: פון מלואן מייערן ויכדען ווילן מיהן פערמחמטען עוויגען ריין וועהרען. ח' חיון דיינען טחגע טוע הערמב חיון דיינען טעמפען, ער חיוט פערמחמטען! ק' הייטע כיוגע דיון מחר לו חונדערן געבעטען! וך לויטען דוח וווקרע דיינע הייליגען (דכ"י): כיוגע דיון מחר, מ הערר, חונד חרע, מבער דיינע חיוגען חונד ויעה חונדערע לעריטטונג חונד דוח טחמט, דוח נחך דיינען נחמטן געמחמט וווקרע. דען ניכט חיון חונדערע פערמחמטען גע טיטלט, לויגען וויר חיוט חונדערן פלעהטן דיר מן, וווקרען חיון דיינע גרענעלחוע במרהערליגקייט. הערר, ערהערען! הערר, פערליעהט! הערר, פערניט! ווילןמחמטען ניכט! חונד דיינעמחמטען חיון גחטט! דען נחך דיינען נחמטן ווירד דיינע טחמט חונד דיון פמלך געמחמט. ק' בעבור. דער עהרע דיינע נחמטן המלכען, ווילןמחמחע חונד, חרע דער געבעטען! ערהערע חונדער געבעט, דיינע רוחאנו המלכען.

חרור בלבושו. ואין זולתו. מי אל במוֹד:
 זיקה בפופים. חונן דלים. מי אל במוֹד:
 מהור עינים. יושב שמים. מי אל במוֹד:
 כובש עונות. לובש צדקות. מי אל במוֹד:
 מלך מלכים. נורא וגשגב. מי אל במוֹד:
 סומך נופלים. עונה עשוקים. מי אל במוֹד:
 פודה ומציל. צעה ברב כח. מי אל במוֹד:
 קרוב לקוראיו. רם ומאזין שועה. מי אל במוֹד:
 שוכן שחקים. תומך תמימים. מי אל במוֹד:
 בשא עון. ועבר על פשע. מי אל במוֹד:

בכתוב על יד נביאך

מי א במוֹד בשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו
 לא יחזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו
 יכבש עונותינו ותשליך במצלות ים כל חטאתם: וכל
 חטאת עמך בית ישראל תשליך במקום אשר לא יזכרו
 ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם: תתן אמת ליעקב
 חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

אלהינו ואלהי אבותינו מחל לעונותינו ביום השבת
 הזה וביום הפפרים הזה. מחה והעבר פשעינו (וחטאתינו)
 מנגד עיניך. כאמור אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני
 וחטאתיך לא אכזר: ונאמר מחיתי כעב פשעיך וכענן
 חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: ונאמר כי ביום הזה
 יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי

פ' ח' טהור עינים, פירושן זך הכרחי. וזכר נשמים, תהלים כ'. כועה, יצעים ס' ג' ח'
 תוסף חטאים, ע"כ כי יצעים ט' ח'. כושל עון וכו' ככתוב מי א כמון וכו' סוף ס' ט' ח'

תמקדו: (אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קדשנו
 במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שובענו משובך ושמחנו
 בישועתך. (והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך
 וינוחו בה ישראל מקדשי שמך) וטהר לבנו לעבדך באמת.
 כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בכל דור
 ודור ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה).
 ברוך אתה יי. מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו
 בית ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך
 על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הפפרים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
 את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
 תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

מהכנסים עולים לדוכן חומר הקהל וחרב, וכחין סס כחין חומר סס"ז ותחזיקה וכו'
 ותעבר עליה עתידתנו בעולה וכפרון אגא רחום ברחמיך הרבים השב
 שכנתך לציון וסדר העבודה לירושלם. ותחזיקה עינינו בשובך
 לציון ברחמים. ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:
 ברוך אתה יי שאותך לבדך ביראה נעבוד: מודים וגו'.

מודים אנחנו לך שאתה
 הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 בשר וצרנו יוצר בראשית ברכות
 לעולם ועד צור חיינו מגן
 ישענו. אתה הוא לדור ודור
 גודה לך וגם פרתה לך. על
 חיינו המסורים בידך ועל
 גשמותינו הפקודות לך ועל
 גפיד שבכל יום עמנו ועל גפלאותיך וטובותיך שבכל יום

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי
 אלהינו ואלהי אבותינו
 בשר וצרנו יוצר בראשית ברכות
 לעולם ועד צור חיינו מגן
 ישענו. אתה הוא לדור ודור
 גודה לך וגם פרתה לך. על
 חיינו המסורים בידך ועל
 גשמותינו הפקודות לך ועל
 גפיד שבכל יום עמנו ועל גפלאותיך וטובותיך שבכל יום

עֲרֹב וּבִקֵּר וְצָהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרָחֵם
כִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶּיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:
וְעַל כָּלֵם יִתְפַּרֵּךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וּכְתוּב לַחַיִּים טוֹבִים (כָּל־) בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכָל הַחַיִּים יִזְדָּרוּ סִלְחָנוּהָ לָלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמְתֶּךָ וְיִשְׁוּעָתְנוּ
וְעִזְרָתְנוּ סִלְחָנוּהָ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת:
אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְּנוּ בְּבִרְכַּת הַמְּשַׁלֵּשֶׁת בְּתוֹרַת הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי
מֹשֶׁה עֲבִידְךָ הָאֲמִנִי מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו כְּהֹנִים עִם קְדוֹשֶׁיךָ בְּאִמּוֹר:
וְהַכֹּהֲנִים מִנְּכֵיךְ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדְשָׁנוּ
בְּקִדְשָׁתוֹ שֶׁל אֶהְרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

כ"ז חקת

וּבְרַבְּךָ יְיָ מַצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

וְיִשְׁמְרֶךָ שְׁמִרְנָא בִּי חֲסִיתִי בְּךָ: כִּסֵּה כְהִנִּים מַנְגִּין וְיִשְׁמְרֶךָ חֲסִיתִי זֶה:
רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אָנִי שְׁלֹךְ וְחִלּוּמֹתַי שְׁלֹךְ חֲלוּם חֲלֵמְתִי וְאִנִּי יוֹדֵעַ מַה
הוּא יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאַלֹהֵי אֲבוֹתַי שִׁיְהִי וּכְלֵל חֲלוּמֹתַי עָלַי וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שְׁחֵלְמֵתַי עַל עֲצָמַי וּבֵין שְׁחֵלְמֵתַי עַל אַחֲרִים וּבֵין
שְׁחֵלְמֵי אַחֲרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם חֲזָקָה וְאִם מַצָּם וְיִתְקַיְמוּ בִּי וּבְהֵם
כְּחִלּוּמֵי יוֹסֵף הַצִּדִּיק וְאִם צָרִיכִים רַפּוּאָה רַפְּאֵם כְּחֻזְקָהּ מֶלֶךְ יְהוֹנָדָה
מַחֲלִיו וְכִמְרִים הַנְּבִיאָה מִצְרַעְתָּהּ וּכְנַעְמָן מִצְרַעְתּוֹ וְכִמְרֵי מֶרֶד עַל יְדֵי
מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וְכִמְרֵי רַחֲוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע. וְכֵשֶׁם שֶׁהַפֶּסֶח אֶת קִלְלַת כָּלֵם
הִדְשֵׁה מִקְלָלָה לְבִרְכָה בֶּן תִּהְיֶה כָּל חֲלוּמֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִחַנְּנֵנִי וְתִרְצֵנִי: אָמֵן.

יְיָ אֱלֹהִים יְחַנְּנוּ וְיִבְרַכְנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סִלְחָנוּ:

יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת:

פָּנֵינוּ אֱלִי וְחַנּוּנִי כִּי יַחֲדֶךָ וְעִנִּי אָנִי:

אֱלֹהֵי יְיָ בְּפִשִּׁי אֲשָׂא:

וְיִחַנְּנֵנוּ הִנֵּה כְּעִינֵי עֲבָדִים אֵל יְהוֹנָדָה יְהוֹנָדָה בְּעִינֵי שְׂפָתָהּ:

יְיָ גְּבַרְתָּהּ בֶּן עֵינֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנְּנוּ: וְכֵשֶׁם:

יִשְׂרָאֵל בְּרַכָּה מֵאֵת יְיָ וְצִדְקָהּ מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ:

(וּמִצָּאֵחַן וְשִׁכְל טוֹב בְּעִינֵי אֱלֹהִים וְאַדָּם):

יְיָ חַנּוּנוֹ לָךְ קִוִּינוּ הִיָּה זְרוּעֶם לְבָקָרִים אֶף־

וְיִשְׁוּעָתְנוּ בְּעֵת צָרָה:

אֱלֹהֵינוּ סִלְחָנוּהָ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְּנוּ בְּבִרְכַּת הַמְּשַׁלֵּשֶׁת בְּתוֹרַת הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי

מֹשֶׁה עֲבִידְךָ הָאֲמִינִי מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו כְּהֹנִים עִם קְדוֹשֶׁיךָ בְּאִמּוֹר:

וְהַכֹּהֲנִים מִנְּכֵיךְ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדְשָׁנוּ

בְּקִדְשָׁתוֹ שֶׁל אֶהְרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

וּבְרַבְּךָ יְיָ מַצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

וְיִשְׁמְרֶךָ שְׁמִרְנָא בִּי חֲסִיתִי בְּךָ: כִּסֵּה כְהִנִּים מַנְגִּין וְיִשְׁמְרֶךָ חֲסִיתִי זֶה:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אָנִי שְׁלֹךְ וְחִלּוּמֹתַי שְׁלֹךְ חֲלוּם חֲלֵמְתִי וְאִנִּי יוֹדֵעַ מַה

הוּא יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאַלֹהֵי אֲבוֹתַי שִׁיְהִי וּכְלֵל חֲלוּמֹתַי עָלַי וְעַל

כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שְׁחֵלְמֵתַי עַל עֲצָמַי וּבֵין שְׁחֵלְמֵתַי עַל אַחֲרִים וּבֵין

שְׁחֵלְמֵי אַחֲרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם חֲזָקָה וְאִם מַצָּם וְיִתְקַיְמוּ בִּי וּבְהֵם

כְּחִלּוּמֵי יוֹסֵף הַצִּדִּיק וְאִם צָרִיכִים רַפּוּאָה רַפְּאֵם כְּחֻזְקָהּ מֶלֶךְ יְהוֹנָדָה

מַחֲלִיו וְכִמְרִים הַנְּבִיאָה מִצְרַעְתָּהּ וּכְנַעְמָן מִצְרַעְתּוֹ וְכִמְרֵי מֶרֶד עַל יְדֵי

מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וְכִמְרֵי רַחֲוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע. וְכֵשֶׁם שֶׁהַפֶּסֶח אֶת קִלְלַת כָּלֵם

הִדְשֵׁה מִקְלָלָה לְבִרְכָה בֶּן תִּהְיֶה כָּל חֲלוּמֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל

לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִחַנְּנֵנִי וְתִרְצֵנִי: אָמֵן.

יְיָ אֱלֹהִים יְחַנְּנוּ וְיִבְרַכְנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סִלְחָנוּ:

יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת:

פָּנֵינוּ אֱלִי וְחַנּוּנִי כִּי יַחֲדֶךָ וְעִנִּי אָנִי:

אֱלֹהֵי יְיָ בְּפִשִּׁי אֲשָׂא:

אֱלֹהֵינוּ סִלְחָנוּהָ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְּנוּ בְּבִרְכַּת הַמְּשַׁלֵּשֶׁת בְּתוֹרַת הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי

מֹשֶׁה עֲבִידְךָ הָאֲמִינִי מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו כְּהֹנִים עִם קְדוֹשֶׁיךָ בְּאִמּוֹר:

כיון מויתעבד דער ס"ח חויו רעם ארון הקדש וזיר פאגענעו געבעטעט:
ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה יי ונסעו איביה וינסו
משנאיה מפניה: כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלם:
ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו:

אמר רבי שמעון בד מפקין ספר תורה בלכורא מקרי ביה טפתחי חרעי דשמיא
דרמנין ומעורקין חת סאכנס לעילא ואדעי ליה לבר נא למיטר הכי:
בריה שמה המרא עלמא בריה פתרה ואתרה יהא רעותה עם עמיה
ישראל לעלם ופרקן ימינה אחי לעמיה בבית מקדשה ולא מסויה לנא
מטוב נהור ולקבל צלותנא ברחמין יהא רעוא קדמה התורה לו חיו
בטבותא וליהוא אנא פקידא בגו צדיקיא למרחם עלי ולמנטר יתי
ות כל די לי ודי לעמיה ישראל אנת היא ון לכלא ומפרנס לכלא אנת
הוא שליט על כלא אנת הוא שליט על מלכיא ומלכותא דילך היא
אנא עבדא דקורשא בריה היא דסיגדנא קמה ומקפא דיקר אוריתא
בכל עדן ועדן לא על אנש רחיצנא ולא על בר אלחין סמיכנא
אלא באלהא דשמיא והוא אלהא קשום ואוריתא קשום ונביאיה
קשום ומסגא למעבר טבון וקשום בה אנא רחין ולשמה קדישא
קירא אנא אמר תושבחן יהא רעוא קדמה דתפתח לבי באוריתא
ותשלים משאליו דלבי ולבא דכל עמיה ישראל לטב ולחיו ולשלם:

(ה"ז) מומר כקול רם ששמע ישראל יי אלהינו יי אחד:
אחד אלהינו גדול אדונינו קדוש (ונזרא) שמו:

העולות ס' תוטלו ביד ימין וס' מקבלו ביד ימין ומחזירו לימין ועומד לפני הכיכל ואומר בקול
רם גדלו ובפולין וקולת קהלות שזכנו אומר ה"ז שמע ישראל ומחזירו הקהל:
הס' לוקח ס' ומוטר נדלו לוי אתי ונרוממה שמו וחדו:
להיי הנדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ להיי
הממלכה והמתגשאל לכל לראש: רוממו יי אלהינו והשתחוה להם דמרגליו
קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוה להם קדשו כי קדוש יי אלהינו:
וכחז מברכי' ז' א' על הכל ברח"ק ו' כהנה' עיינוני ולא כרוז הגאון' הנוכרי' ס.
אב תרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית אתנים ויציל לפשותינו
מן השעוה תרעות ויגער ביצר הרע מן הנשואים ויחון אותנו
לפלמט עולמים וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים:

ז' אבן הירחי כספרו המנהיג: כמנחה קוראים בעריות כפ' אחרי
וכמנחה להודיע לרבים ולהזכיר על העריות וכל מי שיש לו מאלה לקבל על עצמו
לפרוש מהן ולהתודות עליהן ויתכפר לו. כן קבלתי מרבותינו זכרם. ואני
עלמתי נעדרה למה קוראים בעריות ככספר? לוטר, רכון העולם הוכרחנו
שלא נגלות ערוה וכו' (כליתא נחום' בעס' טגילה דף ל"א). וקוראים ג'
בעריות וזלגוי הקורא הוא העפטי' "בכל תענית לכור חין חומרים קדיש
כמנחה אחר הקריאה, דהא לוטר מיד קדיש קודם תפלת י"ח.

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם: כמעשה ארץ מצרים
אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר
אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו:
את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני
יהוה אלהיכם: ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר
יעשה אתם האדם ותי בהם אני יהוה: ע"כ כהן. ס איש
איש א' כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה:
ס ערות אביה וערות אמה לא תגלה אמה הוא לא תגלה
ערוה: ס ערות אשת אביה לא תגלה ערות אביה
הוא: ס ערות אחותה בת אביה או בת אמה מולדת
בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותן: ס ערות בת בנה
או בת בתה לא תגלה ערותן כי ערוהה הנה: ס ערות
בת אשת אביה מולדת אביה אחותה הוא לא תגלה
ערוהה: ס ערות אחות אביה לא תגלה שאר אביה
הוא: ס ערות אחות אמה לא תגלה כי שאר אמה
הוא: ס ערות אחי אביה לא תגלה אל אשתו לא תקרב
דדתה הוא: ס ערות בלחה לא תגלה אשת בנה הוא
לא תגלה ערוהה: ס ערות אשת אחיך לא תגלה ערות
אחיה הוא: ס ערות אשה ובתה לא תגלה את בת-

י-עמיהם תרשישה מלפני יהוה: ויהוה הטיל
רוח גדולה אליהם ויהי סער גדול בים
יהוה אלהי חשבה להשבר: וייראו המלחים
ויזעקו איש אל-אלהיו ויטלו את-הכלים אשר
באניה אלהים להקל מעליהם ויונה ירד אל-
ירכתי הספינה וישכב וירדם: ויקרב אליו רב
החבל ויאמר לו מה-לך גרדם קום קרא אל-
אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד:
ויאמרו איש אל-רעהו לבו ונפילה גורלנו
וגדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות

ואם ישאל שאל חיד נבחר יונה לשליחותו ונרח טמנה, והחכם איכנו בחר עי
שימרה? חומר, כבר הסתכלתי בדבר יונה ולא מלאתי כחוש שומר כי הוא לא
הגיע השליחות הראשונה, אע"פ שלא מלאתיו ג"כ חומר שהגיע חותה, אך
חייבתי להאמין בזה בדרך כל הכניחים, והחכם לא בחר לשליחותו עי שלא
גיעה, וכבר מלאתי הכחוש חומר וידבר ה' אל טה לחמר דבר אל בני ישראל
לחמר, ואיכנו טפורס וידבר טה כן א בני ישראל כי חס נקחם, חכל ברח יונה
טכני דברי שילחם טעם שכיית בשליחותו, כי עלה בלבו שהראשונה תחלה והשנית
לאיים ולהפחיד נעוכם, ופחד יונה שיעדם בדבר ויזכר, ויסתלק היעוד ההוא וייתחו
אותו א הכוז, ויחל טן הפך אשר יעד הכוזא אהיה כה הכוזא, וזה טפורס בחזרית
טחמר: "אחא ה', הלא זה דברי עד היותי על הדמתי על כן קדמתי לבנות
ה' תרשישה!" ולא ה' עליו כזה טחא טכני שלא חמר לו אהיו הכני אולח חוץ שנית חכל
ה' זה דבר טעלה על לבו ודחה טה טאפסר להיות חו שלא להיות, והסיכו חלהינו
אל חמר טעיוחד נהכרח עד טכנא חותו ואלחו ונכלמה חכמתו. ו. נרדם,
טס חמר. יתעשת, יחזכו טחשכות להכלתנו. ו. בשלמי הרעה הזאת לנו,

תרשיש לורייוען, פערן פון דער ערשיינונג דעו עוויגען. ד. חבער דער עוויגע טטיעם
חיינען העפטיגען ווינד מיט! ווער, עו ענטשטחמד חיינ העפטיגער טטורט חוין דער
זע, חונד דחזו טין דרמחטע לורייוען. ה היעריבער געריטעהען דח סיפסלויטע
חין פורלט, ויך דחם יעדער לורייוען גחטט טריע, חונד ווירפן דח סיפסלויטע חייכ:
ווער, חונד זיך לו ערלויבטערן. יונה חבער גינג חין חיינען ווינקען דעו סיפסע
הינחב, לעגטע זיך חונד סליען פעוט. ו. דח גינג דעו סיפסען חבערהויפט לו חיהן
הין חונד ספרחך: ווחי חייט דיר, סלפער? חוין, רופע לו דיינען גחטט!
פיעלזייט בעקוואערט דיענע גחטטהייט זיך חונד חוני, דחם וויר ניכט חונטערעגעהען!
ז. כון ספרחך חיינער לונד חנדערן: קחוטט, לחטט חוני לחמיען חונד ערפחעהרעו,

ויפל הגורל על-יונה: ויאמרו אליו הנגידה נא
לנו כי אשר למיחרצה הזאת לנו מה
מלאכתך ומאין שבוא מה ארצך ואימנה עם
אסה: ויאמר אליהם עברי אנכי ואת יהוה
אלהי השמים אני ירא אשר עשה אתים
ואת הנבשה: וייראו האנשים יראה גדולה
ויאמרו אליו מהנאת עשית כירידעו האנשים
כי מלפני יהוה חוגא ברח ברחגיד להם:
ויאמרו אליו מהנעשה לך וישתק הים

עעמו, כנכיל מי טעלנו כזה הרעה הזאת? ח. כחזר למי הרעה הזאת לנו.
טעמו, כחזר טהכרח למי טעלנו טעוחדת הרעה הזאת, וכנה נחמד ע"פ הגורל
טחמה החוטא, לבן חן חורה לחלטים ואל חכמה פשעין והגידה לנו מה מלאכתך,
וידעה לפי הפשט שלא היו דלים ע"פ הגורל לכד מבלי קולחת בעל דין, וכעוכו
גני עכן ויחמר יהושע אל עכן בני טים נא כבוד לה' וחן לו חודה והגד נא לי מה עשית
אל חכמד טטני (יהושע ז' ט). ט. וייראו האנשי ונו', חמר טטטעו טהוט ענד חלהי
החלטים אשר גלה חליו סודו, וחמנו חוטא ורע מעללים כמון טחטנו, ירחו וחמרו לו,
טה זחא עשית! דרך טימה, דוגעת, טה זחא עשית, דחוח (נחש' ג' ג') ודפרעה
(טס י"ב ח'). כי הגיד להם, נחלה טעטנו כי כבר הגיד להם, כי נורח טוט טכני
רוח חלטים אשר יחיל לפעטו נחרכו חכל לא קניד להם חיוה עטו וחרכו וחלחיו,
וחטנו חרכו הוה כחמת חחרלות וחלחיו כחמד חלהי כעמים חמר טעטלחו לא
חלא חוץ לחרכו כמטע חלהיט, וכדכתיב ויורם חח מטט חלהי חמר (ט"ב יז)
כ"ו). וחולס חמר חמר להם חרכו ועטו, גס גלה להם טס חלהי טהוט טס הככד
הכורא חטול ככל כעמים וכחך וידעו טהוט חלהי חחרים חמר ככל מקוטו מטטלחו
וחין לכרות טכניו, חו ירחו יחא גדולה וחמרו לו, טה זחא עשית! כי ידעו עכו
כי טלפני י"י טוט כורח, לא טלפני חלהיט. יא. געשחך דך, כמקף כס"ט כמטעט.

וועסענטוועגטן חוני דיעונו חבעל געטרפפערן. יח לחמיען, חונד דחזו לחמ: טרמין
יוכה. ח. דח ספרחטען יח לו חיהן: ויח' חוני דחך — דח נחטהווער ידיענו
חבעל חייכען פון חוני לורייוען חייט — ווחי חייט דין טהון? ווחער
קחוטט דח? ווחי חייט דין לחמד בעסחפערן, חונד פון וועלכער נחליקו כייט
דח? ט. ער נחטוחרטעט חיהנען: חיד בין חוני דעטן טטמחוט ענד, חיד
פערעהרע דעו עוויגען, דען גחטט דער היינזעל, דען טפפערע דעו וועערען חונד
דעו לחנדען! י. דח ויחכנער געריטעהען חין גרמטע פורט חונד: ויחטען לו חיהן:
ווחי חחוט דח געטהון! — יח ווחוטטען כון, דחם ערדער ערשיינונג דעו עוויגען
חויגעוויכען, דען ער חחטטע עו חיהנען ערלחט. יא. יח ויחטען פערער
לו חיהן: ווחי ויחטען וויר דיר טהון, דחויט דחזו ווער חוני רחיד ווערע?
23

סעפטייר יכרך ברכות אחרונות.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים
צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה המדבר
ומקים שכל דבריו אמת וצדק: נאמן אתה הוא יי אלהינו
ונאמנים דבריך ודבר אחד מדברך אחר לא ישוב וריקם
פיא מלך נאמן ורחמן אתה: ב"א יי האל הנאמן בכל דבריו:
רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת גפוש תושיע
במהרה בימינו: ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:
שמחנו יי אלהינו באלהינו הנביא עבדך ובמלכות בית
דוד משיחך במהרה יבא ויגל לפנינו על כסאו לא ישוב ור
ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו: כי בשם קדשך נשבעת
לו שלא יכבה נרו לעולם ועד: ברוך אתה יי מגן דוד:

(ח"א על החורה.)

יהללו את שם יהוה ברנשנב שמו לבדו.

הודו על ארץ ושמים: וגם קרן לעמו תהלה
לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו תללויה:
כד לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה: בר
הוא על ימים יסדה ועל גהרות יבוננה: מי יעלה בתר
יהוה ומי יקום במקום קדשו: גקי כפים ובר לבב אשר
לא נשוא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה: ישא ברכה
מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: זה דוד דרשו מבקשי
פניה יעקב סלה: שאו שערים וראשיכם והנשאו פתחי
עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יהוה עוז

וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו שערים וראשיכם ונשאו
פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך
הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:
ביו"ט חיינה עבנו דער ס"ת מין דען ארון הקודש בעטט ומן:

ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: קומה
יהוה למנוחתך אתה וארון עזך: בנהיה ילכש צדק
וחסידך ירגנו: בעבור דוד עבדך א-תשב פני משיחך:
כי לקח טוב נתתי לכם תורת אל-תעזבו: עץ חיים
הוא לפחותיקים בה ותומכיה מאשר: דרכי הדרכינעם
וכל דרכיבנותיה שלום: תשיבנו יהוה אלהינו ונשובה
חדש ומינו כקדם: ויחזק ארון הקודש ויחזק

תפלת מנחה.

תפלה לש"ץ תפלה קודם מוסף.

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר:
זכר רחמיך יי וחסידיך כי מעולם היפה:
יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דייכרא ברעותה
וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית
ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו
אמן יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא: יתברך
וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה
ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא לעלא ולעלא מן כל
ברכתא ושירתא תשבתתא ונחמתא דאמירן בעלמא
ואמרו אמן:

(*) אֲדֹנָי שֶׁשְׁמִי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וּמַבְיֵא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זְכַּרְנוּ לַחַיִּים • מִלֶּךְ חֶסֶד בְּחַיִּים • וּבְתַבְּנוּ בְּסֶפֶר הַחַיִּים •
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים • מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן •
בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֹּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקִים אֲמוּנָתוֹ
לִישְׁגֵי עֶפֶר • מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מִלֶּךְ
מַמִּית וּמַחְיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

מִי כְמוֹךָ אֲב הַרְחֵמִים • זוֹכֵר יִצְחָק לַחַיִּים בְּרַחֲמִים •
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחְיֶה הַמֵּתִים:
אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִתְלַלֶּךְ סֵלָה:
וּבְכֵן תֵּן פִּתְיוֹךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאִימָתְךָ עַל כָּל
מַה שֶּׁבְּרָאת וְיִירָאֶךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל
הַבְּרוּאִים וְיַעֲשׂוּ כֻלָּם אֶגְדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב
שָׁלֵם כְּמוֹ שִׁדְּעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵטוֹן לְפָנֶיךָ עַז בְּיָדְךָ
וּגְבוּרָה בִּימִינְךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבְּרָאת:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ תְּהִלָּה לִירְאִיָּה וְתִקְוָה לְדוֹרֶיךָ
וְזָכַרְנוּ לְחַיִּים

(*) דִּית חִיבֵעֲרוּעֲטוֹנוֹג הִיעֲרַמְתָּן יִיעָה חִין טוֹפֵק.

וּפְתַחְנוּ פֶה לְמִיחִלִּים לָךְ שְׁמִיחָה לְאַרְצְךָ וּשְׁשׂוֹן לְעִירְךָ
וְצִמְחַת קָרֵן לְדוֹר עֲבָדְךָ וְעִרְיַכְתָּ גֵר לְפָנֶי יְשִׁי מִשִּׁיחָה
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ •
וּבְכֵן (יֵי וְאֵז) צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ וְיִשְׁרִים יַעֲלוּ
וְחַסִּדִּים בְּרָנָה יִגִּילוּ וְעוֹלָתְךָ תִּקְפֹּץ פִּיָּה וְכָל הַרְשָׁעָה
בְּלָה כַּעֲשֵׁן תִּכְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת זְרוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יי לְבָרְךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ בְּכָתוּב בְּדַבְּרֵי קֹדֶשְׁךָ
יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:
קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ בְּכָתוּב
וַיִּגְבֹּה יי עֲבָאוֹת בְּמוֹשָׁפֶט וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ גְּקֹדֶשׁ בְּצִדְקָה •
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמִּלְכֶּה הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחֶרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים • אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ •
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת • וְקִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבְּתָנוּ
מִלִּפְנֵי לַעֲבוֹדְתְּךָ • וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:
וְתִתְּנֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
לְקְדוּשָׁה וּלְמִנוּחָה וְאֵת יוֹם הַיְּפֹפְרִים הַזֶּה לְמַחֲלָה
וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה וְלִמְחֻלָּה וְלִמְחֻלָּה אֶת־כָּל־עוֹנוֹתֵינוּ
כְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִסְקַדְּנוּ וְיִזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ •
וְיִזְכְּרוּ מַשִּׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבָדְךָ • וְיִזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ •
וְיִזְכְּרוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ • לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה

לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום הכפרים
הזה. זכרנו יי אלהינו בולטותה ופקדנו בולברכה והושיענו
בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים. חוס וחסנו. ורחם עלינו
והושיענו. כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו מחל לעונותינו ביום השבת
הזה וביום הכפרים הזה. מחה והעבר פשעינו (ותטאתינו)
מנגד עיניך. כאמור אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני
ותטאתיך לא אזכר: ונאמר מחיתי כעב פשעיך וכענן
חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: ונאמר כי ביום הזה
יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי
תתקדשו: (אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קדשנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו מטובך ושמתנו
בישועתך. (והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך
וינוחו בה ישראל מקדשי שמך) וטהר לבנו לעבדך באמת.
כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בכל דור
ודור ומפלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה).
ברוך אתה יי. מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו
בית ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך
על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הכפרים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

ותחזנה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה
יי המחזיר שכינתו לציון: **תפלת מנחה**
מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור גודל
לך וגם פרתה לתקד על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו
הפקודות לך. ועל נפיק שפכל יום עמנו ועל נפלאותיך
וטובותיך שפכל עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו
רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קיינו לך:
ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
וכתוב לחיים טובים (כל) בגני ברייתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמתה וישועתנו
ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:
שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו באחד באור פניך כי
באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך
ארצנו עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.
בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב
לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום.
ברוך אתה יי עושה השלום:

אלהינו ואלהי אבותינו (כי אנא)

תבא לפניך תפלתנו. וא תתעלם מתחנתנו שאין אנחנו
עני פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו:

אֲשַׁמְנוּ • בְּגִדְנוּ • נִזְלְנוּ • דִּבְרָנוּ דְּפִי • הֶעֱוִינוּ •
וְהִרְשַׁעְנוּ • זָדְנוּ • חִמְסְנוּ • טָפְלְנוּ שֶׁקֶר • יַעֲצֵנוּ
רָע • בִּזְבוּנוּ • לָצְנוּ • מִרְדְּנוּ • נֶאֱצַנוּ • סָרְדְנוּ •
עֵוִינוּ • פִּשְׁעֵנוּ • צָרְדְנוּ • קִשְׁיֵנוּ עֶרְף • רִשְׁעֵנוּ •
שָׁחַתְנוּ • תַּעֲבֵנוּ • תַּעֲיֵנוּ • תַּעֲתֵנוּ •

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִפְּשָׁטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוֶה לָנוּ • וְאַתָּה
צָדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ • כִּי אִמַּת עֲשִׂיתָ וְאַנְחֵנוּ הִרְשַׁעְנוּ •
מִה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם • וּמִה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ •

אַתָּה יוֹדֵעַ רֵזִי עוֹלָם • וְתַעֲלֹמוֹת סִתְרֵי כָל
חַי • אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בֵּטָן וּבֹחֵן כְּלִיּוֹת וְלֵב •
אֵין דְּבַר נֶעְלָם מִפָּנֶיךָ • וְאֵין גִּסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ •
וּבְכֵן יִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱהִינּוּ וְאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ •
שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ • וְתִמְחַל לָנוּ
עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ • וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ •
עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֵנָם וּבְרָצוֹן •
וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב •
עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכִלֵּי דַעַת •
וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַטְוֵי שִׁפְתַּיִם •
עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוֹי וּבִסְתָר •
וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוֹי עֲרִיזָה •
עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבּוּר פֶּה •

וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמַרְמָה •
עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְחֹק הַלֵּב •
וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאת רֵעַ •
עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדוּוֹי פֶּה •
וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַעֲדַת זְנוּת •
עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִדּוֹן וּבִשְׁנִנָּה •
וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים •
עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֻזְק־יָד •
וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם •
עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַפְשׁוֹת פֶּה •
וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַמְאַת שִׁפְתַּיִם •
עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֹצֵר הָרָע •
וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים •
(וְעַל כָּלֵם אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת סְלַח לָנוּ • מְחַל לָנוּ • כִּפֹּר לָנוּ •)
עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד •
וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכִזָּב •
עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרָע •
וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִצּוֹן •

עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשְׁאֵל וּבְמַתָּן (כ"ט במראית עין) •
וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמֵאֵל וּבְמִשְׁתָּה •
עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁקָה וּבְמִרְבִּית •
וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִטְיַת גְּרוֹן (כ"ט בנבול פה) •

על חטא שחטאנו לפניך בשקור עין:
ועל חטא שחטאנו לפניך בשויה שפתותינו:
על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:
ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח:
(ועל כלם אלוה סליחות) סלח לנו. מחל לנו. בפר לנו:
על חטא שחטאנו לפניך בפריקת-על:
ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות:
על חטא שחטאנו לפניך בצדית-רע:
ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין:
על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש:
ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף:
ע"ח שחטאנו לפניך בריצת רגלים לחרע:
ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
על חטא שחטאנו לפניך בשבועת-שוא:
ועל חטא שחטאנו לפניך בשגאת חנם:
על חטא שחטאנו לפניך בתשומת-יד:
ועל חטא שחטאנו לפניך בתמחון לבב:
(ועל כלם אלוה סליחות) סלח לנו. מחל לנו. בפר לנו:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם עולה:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם חטאת:
ועל חטאים שח עליהם קרבן עולה ויורד:

(* מין פֿער"ם מוכר ומהרערן קהלות ויורד דמו היער מוכטענסטענהערדע געבעטעט:

ועל חטאים שח עליהם אשם ודוי ותלוי:
ועל חטאים שח עליהם מפת מרדות:
ועל חטאים שח עליהם מלקות ארבעים:
ועל חטאים שח עליהם מיתה בידי שמים:
וע"ח שח עליהם ברת וערירי (כ"א וערירות):
(ועל כלם אלוה סליחות) סלח לנו. מחל לנו. בפר לנו:
ועל חטאים שח עליהם ארבע מיתות בית דין
סקילה. שרפה. הרג. וחנק. על מצות עשה
ועל מצות לא תעשה. בין שיש בה קום עשה.
ובין שאין בה קום עשה. את שגלויים לנו ואת
שאינם גלויים לנו. את שגלויים לנו כבר
אמרנום לפניך. וחודינו לך עליהם. ואת
שאינם גלויים לנו לפניך הם גלויים וידועים.
כדבר שנאמר הנסתר לוי אלהינו. והנגלה
לנו ולבנינו עד-עולם. לעשות את-כל-דברי

(* מין פֿער"ם מוכר ומהרערן קהלות ויורד נמך דיעוער מרדונג געבעטעט.

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם תלוי:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם ברת וערירי:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מלקות ארבעים:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מפת מרדות: ועל כלם וכו'.

התורה הזאת: כי אתה סלחן לישראל
ומחלן לשבטי ישראל בכל יור ודור ומבלעדך
אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה):

אלהי עד שלא נוצרתי איני כרי. ועכשו שנוצרתי כאלו
לא נוצרתי. עפר אני בחיי. קל וחומר במיתתי. הריני
לפניה בכלי מלא בוישה וכלמה. יהי רצון מלפניה יי אלהי
ואלהי אבותי שלא אחטא עוד. ומה שחטאתי לפניה מרק
ברחמיך הרבים. אבל לא על ידי יסורים וחלים רעים:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדיבר מרמה ולמקללי נפשי תדום
ונפשי בעפר לכל תהיה פתח לפי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל
החושבים עלי רעה מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען
שמה עשה למען ימינה עשה למען קדשתה עשה למען תורתך. למען
תחלצנו ידיה הושיעה ימינה וענני: יהי רצון אמרי פי והגיון לפי
לפניה יי צורי וגאלי: עשה שלום במדומיו הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון לפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו
שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

חזרת התפלה לשליח צבור.

סודות הסוד.

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל
עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באברהם.

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה
פי בתפלה ובתחנונים. לחלות ולחנן פני מלך (מלא
רחמים) מוחל וסולח לעושים: סגרים הסוד.

חומר ע"ס א"ב.

מיתן הכיר אמונתך. בדור לא ידעו
לרצותך. נהין בך וידע יראתך. דין להודיע
לכל הדרתך: הדרוך הועים בנתיבותך.
ונקרא אב לאמתך. זהר לעשות דברתך.
חפץ לחסות בצל שכינתך: טעם לעזברים
כלכלתך. ידע לשבים כי אין בלתיך. כי האמין
בך לחלותך. לטע אשל ולחזקיר גבורותיך:
י צדקה תחשב לנו. בצדק אב סלח לנו. מ לא
בחתאינו תעשה לנו. מנגנו כי לך יחלנו:

איתן, זה חכמה, בדלי' נס' כ"ד דף ט"ו א'. הכיר אמונתך, כמו שז"ל, בן
שנים הכיר חכמה את בוראו (כדלים דף ל"ב א'). גכן כך, שז' וזמנ' כך. גכן
ל' שז' וזמנ' וזמנ' הפיטן כללון הסוד, כי כן אי' נכחשית רכס פ' ל"ט,
וז"ל גכן חכמה וזמנ' דכדור הסוד, למה לא ילא? שדיין לא הסד וכו'.
עכ"ל לפי גרסת בעל הערוך, וגרסא שלנו משוכת. וידע, והודיע, דף, שעת.
טעם, הטעם והחיל לעוננים וזנים והודיע להם שאתה הוא המכלכל את
כל, כמו שז"ל על ויטע אשל (נכחשית כ"א ל"ג), וזכו כי חשטין ... לטע אשל
וכו', וכן אי' נכמדכר רכס פ' ב' דף די"ב א'. לזקק, לזקמו של חכמה.

איתן. דער טעפערע (חכמה) חטט דיינען גויענען קונד געווענע
חין מיינען לייטמאטער, ווי וויין וויין ניכט וווסטעט, דיר געפוןליג לו ויין.
זיין פערדיגען וויין, דיר געטטענערערונג לו פערדיגען, מונד ויינע
לונט, דיינע וויינעטען מווענטהמלכען קונד לו מווענען. פערמירטע חטט
ער חין דיר רעכטע במהן געלייטעט מונד וווסרדע דער פערטער דער
רעכטעלייגען גענעכט. ער וויין בעפלייטען, דיר לו טהון, וויין דוח מיהן
געהייטען, מונד וויינעטע נור שוטל מונטער דען טעטען דיינער שכיכס.
דען וווסרערער לומטע ער וויין דיינער קייט, גמב דען ריינערדען
דען מונטערריכט, דירס מוויסער דיר מווען טמנד ויין; מר דוח וווסר
זיין גויען, דיר מוויין חטט ער מונטעטעט. ער חטט מיינען אשל (*)
געפוןמלט מונד דערמונטער דיינע מווענטהמלכען געפערדיגעט. מ, וויין חונד דעסען
מונער גענייטען! פערלייטע דען וווסרען, דען פערטער טונערדען מווענטהמלכען
חמנדע ניכט וויין חונד נאך מונטער ויידען! מ שוטל, וויין חמנדען לו דיר
(*) אשל, נאמען מיינען בוינען, דען חכמה געפוןמלט, חונד וווסרערער
דערמונטער לו בעווייטען מונד מיינען דען וווסרען גויענען לו פערדיגען.

וּבְשִׁתָּיִם יַעֲזֹכָהּ: מִיכָאֵל.
 ח' עֹרְכִים עֲנִין עֲזֹזוּ לֹאמַר. פֶּאֶר פֶּקוּד פֶּלֶל לְגֹמֵר.
 צִפְצוּף צָחַל צָדֵק בְּנֵי־אִמֶּר.
 ז' וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: מִיכָאֵל.

ח' קָלוּם קִדְשֹׁת קְדוּשׁ קוֹרְאוֹת. רְבּוּא רִבּוֹן עֵינִים
 מִלְאוֹת. שׁוֹכֵן עַד מַעְרֵצִים בִּיצִיאוֹת.

ז' קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יִצְבְּאוֹת: מִיכָאֵל.
 ח' תִּקְוֶה מִרְבֵּכָה מִפְּאֵרִים לִסְלָדוֹ. תְּלִי תִלִּים עֹמְדִים
 לְבִכְדּוֹ. תֵּבֵל וְכָל דְּרִיָּה מִקְדִּישִׁים הוֹדוּ.

ז' מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:
 מִיכָאֵל מִיָּמִין מְהַלֵּל. וְגִבְרִיאֵל מִשְׁמָאל מְמַלֵּל.
 בְּשָׂמִים אֵין כָּאֵל. וּבְאָרֶץ מִי בַּעֲמוֹד יִשְׂרָאֵל:

וּבָבֶן. וְלֶךְ תַּעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אֲתָה
 יִלְחָמֵנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:

ז' כִּי רִכּוּבוֹ בְּעֶרְבוֹת. וְעֲזוֹ בְּשַׁחֲקִים. וְזִרְעוֹ
 בְּמַעֲוָה. וְקְדוּשׁוֹ בְּזִבּוּר. וְאִימָתוֹ בְּעֶרְפֵּל:

וּמִוֹרָאוֹ

בְּקַטְלוֹת הַצ' וּפְרִשְׁתוֹ גַּם הוּא ל' כִּנְטָה וְהִשְׁקִיפָה ש"ט כִּי צוּף וּצְפָה עֵינִין אֶחָד לְהַס.
 מַחֲסוֹף, מַחֲסָה, ל' מוֹסֵף עָלָיו כָּל הַיּוֹם (דְּכִרִים ל"ג י"ב). שׁוֹכֵן עַד
 הַקָּבֵץ. כִּי־לֹאֹת, כִּי־לֹאֹת. לְסִלְדוֹ, לְפִתְרוֹ.
 כִּי רִכּוּבוֹ בְּעֶרְבוֹת וכו', מוֹנֶה בְּאֵן שִׁנְטָה מִיָּבֵן רִקִּיעִים עַל דַּעַת רִז"ל נֶעֱמ' חֲגִיגָה
 דף י"ב כ', וְאִמֶּר כִּי רִכּוּבוֹ בְּעֶרְבוֹת כִּמּוֹ אֲמָרוּ שֶׁסֶּלֶךְ חָל חֵי רַס וְכִשָּׁא שׁוֹכֵן בְּעֶרְבוֹת
 דְּכִתִּיב כָּלוּ לְרֹכֵב בְּעֶרְבוֹת. וְעוֹ בְּשַׁחֲקִים, שֶׁנּוֹ רַחֲמִים עוֹמְדוֹת וּמוֹחֲנוֹת טָן לְלִדְיָקִים.
 וְזִרְעוֹ בְּמַעֲוָה, שֶׁנּוֹ כְּחוֹת שֶׁל ע"ס, וְכִתִּיב עַד וְכֵן חֲלָה קִדְשׁ וּמַחֲמַת זְרוֹעוֹת
 עוֹלָם. וְקְדוּשׁוֹ בְּזִבּוּר, שֶׁנּוֹ יְרוּשָׁלַיִם וְכִית הַעֲקֵלָה וּמוֹחֵל וכו'. וְאִימָתוֹ בְּעֶרְפֵּל,

וּמוֹרָאוֹ בְּשָׂמִי שָׂמִים. וְקִשְׁתּוֹ בְּשָׂמִים. וְקוּלּוֹ
 עַל הַמִּים. וּמוֹעֲשֵׁבוֹ בְּרוּם. וּמִכְטוֹ בְּתַחַת.
 מִמַּעַלְהָ קְדוּשׁ. וּמִכְטָה בְּרוּךְ. מִמִּים אֲדִיר.
 וּמִנְהַרְוֹת קוּל. וּמִאָּרֶץ זֶמֶר. וּמַעֲצִים רִנָּן.
 וּמִהָרִים רִקֵּד. וּמִנְבֻעוֹת שִׁיר. וּמִכָּל בְּרִיָּה
 תִּקְהָ. וּמִכָּל רֹאשׁ כֶּפֶף. וּמִכָּל עֵינֵי רִמּוֹ. וּמִכָּל
 אֶזֶן שְׁמַע. וּמִכָּל פֶּה חוֹדִיָּה. וּמִכָּל לִשׁוֹן שְׂבַח.
 וּמִכָּל גִּרְזוֹן רוֹן. וּמִכָּל לֵב רַחֲשׁ. וּמִכָּל קֶרֶב
 חֲנִיּוֹן. וּמִכָּל בֶּרֶךְ בְּרִיעָה. וּמִכָּל קוֹמָה
 חֲשִׁתְחוּנָה. וּמוֹזְקִנִים כְּבוֹד. וּמִאֲנָשִׁים וְנָשִׁים
 שִׁיר. וּמִבְּחֹרִים וּבְתוֹלוֹת הַלֵּל. וּמַעֲזוּלָּים
 וְיוֹנָקִים עֵז. וּמִדּוֹר לְדוֹר גְּבוּרָה. וּמַעֲזוּלָּם
 וְעַד עוֹלָם בְּרִכָּה: כִּי כָּלָם בְּרָאָתָה לְמַעֲנֶךָ.
 יִקְרָאוּ זֶה לָזֶה. וְיַעֲנֵנוּ זֶה לָזֶה. וְיֹאמְרוּ זֶה לָזֶה.
 בּוֹשׁוּ עוֹשֵׂי חוֹשׁוֹ. וְנַעֲרִיץ לְמֶלֶךְ רֹב־כְּבוֹד.
 הָאֵל הַנֶּעֱרֵץ וְהַנֶּקְדָּשׁ בְּקִדְשׁ:

הֵינּוּ טָבוֹן שֶׁנּוֹ חוֹלְרוֹת שֶׁלֹּא וכו'. כִּשְׁמֵי שְׁמִים, הֵינּוּ רִקִּיעַ שְׁמִים, שֶׁנּוֹ חֲטָט וְלִכְנֵס
 וכו'. וְקִשְׁתּוֹ בְּשָׂמִים, הֵינּוּ ווִילוֹן. הַכִּנְסָה שְׁמִית ווִילָא עֲרִכִּית. וְקוּלּוֹ עַל הַמִּים,
 עֲשִׂה בְּתַהֲלִים כ"ח ג'. מִמִּים אֲדִיר, וּמִנְהַרְוֹת קוּל, עֲשִׂה כִּשְׁאוֹ כְּכֹרֹת קוּלָם וכו',
 אֲדִיר כְּעָרוֹם ה', תַּהֲלִים ג'. וּמִאָּרֶץ זֶמֶר, עֲשִׂה בִּישְׁעִיהָ כ"ד ע"ז. וּמַעֲלִים רִנָּן,
 עֲשִׂה בְּתַהֲלִים ל"ו י"ב. וּמִהָרִים רִקֵּד, עֲשִׂה שֶׁסֶּלֶךְ קוּל ד'. וּמִנְבֻעוֹת שִׁיר, עֲשִׂה
 בִּישְׁעִיהָ ט"ט י"ג. וּמִכָּל רֹאשׁ כֶּפֶף, עֲשִׂה יִשְׁעִיהָ כ"ח ה'. וּמִכָּל עֵינֵי רִמּוֹ, עֲשִׂה חֲיוֹב
 ט"ו י"ב. וּמוֹזְקִנִים כְּבוֹד, יִשְׁעִיהָ כ"ד כ"ג. וּמִבְּחֹרִים, תַּהֲלִים קַעֲתָ י"ב. וּמַעֲזוּלָּים
 עֲשִׂה שֶׁסֶּלֶךְ ח' ג'. וּמִדּוֹר, עֲשִׂה שֶׁסֶּלֶךְ קַעֲתָ ד'. וּמַעֲזוּלָּם, עֲשִׂה שֶׁסֶּלֶךְ ט"א י"ד. כָּלָם,
 עֲשִׂה בְּשָׂמִי ט"ז ד'. עוֹשׁ, הַתַּאֲשִׁפִּי, כִּמּוֹ עוֹשׁ וכו' (יִוָּאֵל ד' י"א).

ס' בפתח על יד גביאף. וקרא זה אל זה ואמר.
 קו"ס קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו.
 ק' כבודו מלא עולם משבתיו שואלים זה לזה
 איה מקום כבודו לעמיתם ברוך יאמרו:
 קו"ס ברוך כבוד יי ממקומו:

ק' ממקומו הוא יפן ברחמים ויחזן עם המיחדים שמו ערב
 ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים:
 קו"ס שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:
 ק' אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו. והוא
 ישמיענו ברחמי שנית לעיני כל חי להיות לכם לאהים:
 קו"ס אני יי אלהיכם:

ק' אדיר אדירנו יי אדירנו מה אדיר שמך בכל הארץ: והיה
 יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

*) כבודו מלא עולם וכו', כ"ה בכל ספרי הדפוס ואולם ברוב כ"י יש
 כאן אז נקול רעז גדול וכו' ונליון אחד טחס כחוד כפירוש שהעיקר
 לאמר קדושת אז נקול רעז וכו', ונכתב יד קולוניא יס כאן קדושה
 כלשון פיוט וז"ל: קדוש קדוש קדוש ה' נבואות טלח כל הארץ כבודו.
 כבודו אצוני ינקט טחמות, בעבור שמו הכלול בטחמות, גודל טביעים
 ליוצר בטחמות, רובנים טחמה ליודע טחמות, הלל יפאחו נחיד טעיתם,
 ויכולו לזר נקומתם, וזר יסלדו נקול כטחמות, חיות ולופנים יענו
 נקול לטעמתם. טחמיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו לטעמתם, כרוך
 יאערו, כרוך כבוד ה' טעקומו. טעקומו טובו יודע טחמים, יחד לרחם
 עמוסי מעים, כורעים וטורים וטופכים לט כמים, לחלות נחמון דר טעים,
 מלא עולם כוח ועזו בטעי, נאדר נקדש טקולות מים, סגוליו היום נאין
 לחם ומים, עונים תמיד ליחדו פעמים, ויחזן עם המיחדים שמו ערב
 ונקר בכל יום תמיד פעמים, נאכנה טעע אומרים, טעע ישראל ה'
 אלהינו ה' אחד. אחד פארו נאטי עליות, צדיק וטובה קוראיו טחמתיות,
 קדוש כוחן וחקר כליות, רחמים יעורר לעיניהם לך תלויות, שנגות
 ודעות תעביר טחיות, שאריתם לרחם אותם להחיות, תציטיו יאטיע לעין
 כל נריות, תדעו כי אני טייתי וכוזה ועמיד אלי להיות, וטוח יאטיענו
 נרמטיו שנית לעיני כל מי להיות לכם לאלהים, אני ה' אלהיכם.
 אדיר אדירנו וכו'.

ח' אליך תלויות עינינו. יי אדירנו. ברוך במקלה לות עמך.
 מה אדיר שמך: גאלנו שנית ממענינו. יי אדירנו. דר
 בשמי מרומך. מה אדיר שמך: הן לך האמרנו. יי
 אדירנו. וכי כעם מרוממי שמך. מה אדיר שמך: וכוז
 ברית איתגינו. יי אדירנו. חי כי אין זר עמך. מה אדיר
 שמך: טהור לשמך קננו. יי אדירנו. יחדי הדין
 בעולמך. מה אדיר שמך: בחד יגדל מלכנו. יי אדירנו.
 לבנו רחש לרומך. מה אדיר שמך: מנוף בזרוע
 גאלתנו. יי אדירנו. נהללך באילי מרומך. מה אדיר
 שמך: סעדנו וסמכנו. יי אדירנו. עגנו ונודה לשמך. מה
 אדיר שמך: פדנו ונחנו. יי אדירנו. צור עולמים שמך.

אליך תלויות עינינו, ע"ה נהלים קב"ג אליך נאחתי את עיני. כרוך בטחלות
 טמך, ע"ה שס ס"ח כ"ז. שפך כן עיקר, כטפטטו כטפטט. טטענינו, טן
 טטעניס וטורים אותנו. דר ל' יטינה ודירה. הן לך טטענינו, ע"ה את ה'
 טטערת היום, דכרים כ"ו י"ז. כרית איתנינו, טטעניס טוסדי הארץ וטיינו טטענות.
 לכוז רחש, לאון רחש לכוז דכר טוב, טחלים ט"ה נ'. מנוף, טטעניס. כחלי טטען,
 כטלכבי טעלה. לור עולמים טמך, ע"ה כי ניה ה' לור עולמים, יאטיע כ"ו ד'.

אליך. לו דיר טחמטען חונדע חונדען, גטט, חונדע הערר, געטעגטער
 חיון דיינען: פקוקעו כתרען, וויה וטחטיג חיות דיון נחמט! ק, ערומע חונד
 טבערמחל: חויה חונדערן קוומחטען, גטט, חונדער הערר! בעוומהנער יענער
 היחמטענההען, וויה וטחטיג חיות דיון נחמט! דיר מליון פרויען וויר,
 גטט, חונדער הערר! וויה גיבט עו חיון פקוק, דמו וק דיינען נחמטען
 ערההט? וויה וטחטיג חיות דיון נחמט! דענקע מן דען בוכר חיות
 חונדערן חורקטערן, גטט, חונדער הערר! דוח מליון ביוט טוויג לטבער,
 קיון פערטער חיות דיר; וויה וטחטיג חיות דיון נחמט! ריינער, ערוורב
 חונד דיינען רוחמט! גטט, חונדער הערר! מליוניכרעטער דען וועלטמלון!
 וויה וטחטיג חיות דיון נחמט! לייגע דוח גרמטע דיינער ערההטענהיט: וויה וטחטיג חיות
 חונדער הערר! חונדער הערר דיכטעט דיינער ערההטענהיט: גטט, חונדער הערר!
 דיון נחמט! דיון מרנן הוט חונד חויה כוץ (מלרים) בעפרייט, גטט, חונדער הערר!
 דיר לטבען וויר וויה דוח ענגעל דיינער היחמטען: וויה וטחטיג חיות דיון נחמט!
 וויה חונדער שירנן, חונדער טטיטעל, גטט, חונדער הערר! חטטורטע חונד,
 דמן דחנקען דיינען נחמטען וויר: וויה וטחטיג חיות דיון נחמט! ערומע חונד,
 וויה חונד גנמדיג, גטט, חונדער הערר! טחפער מלער וועלטען חיות דיון נחמט,

מה אדיר שמך: קוממונו והקימנו. יי אדוננו. מ' רחמיך
 יקדמו ועמך. מה אדיר שמך: שמע קול תחנונו. יי
 אדוננו. תתרום מנשואי רחמיך. מה אדיר שמך:
 מ' שמך אל לבנו. יחדך יחד הגעמנו:

מ' אדיר אדירנו יי אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ: והיה
 יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

מ' ובדברי קדשך פתוב לאמר:

מ' ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

מ' לדור ודור נגיד גדלה ולנצח נצחים קדשך נקדיש ושבתך
 אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה:
 כי מקדישיך בקדשך (כ"א כערכך) קדשך. נאה לקדוש
 פאר מקדושים. באין מליץ ישר. מול מגיד פשע. תגיד
 ליעקב דבר חק ומשפט. ועדקנו במשפט המלך
 המשפט: עוד יזכר לנו אהבת איתן אדוננו. ובין הגעקד
 ישבית מדינו. ובזכות התם יוציא איום (כ"א היום) לצדק
 דינו. כי קדוש היום לאדוננו: ובכן יתקדש שמך יי
 אלהינו על ישראל עמך. ועל ירושלם עירך. ועל ציון
 משכן כבודך. ועל מלכות בית דוד משיחך. ועל
 מכוונך והיכלך:

תתרום מנשואי רחמיך, כ"כ כ"י וכן עיקר בעדות החרו וכו' חזר לישראל ע"ה,
 הכנאים מני רחם, ישעיה מ"ג. לכנכו, להכנו בכל לבב, ל' לכנכתי אחותי כלם,
 זיר ד' ט'. כנענו, הללנו כנעיות. כי מקדישך וכו', עכ"ל בקדושת ר"ה.

וויח וקדש חיות דיין כחש! ריבט' חזן חזן חזן ערה חזן חזן, גחט,
 חזן הער! חזן דינע במרה הערליקייט דינען לחרן לנחמקחחזן! וויח
 חזן חזן חזן דיין כחש! ערנין דוח טחחזן חזן חזן חזן חזן,
 חזן הער! חזן פרייט דין חזן חזן חזן חזן חזן חזן חזן חזן,
 דער חזן חזן חזן חזן חזן חזן חזן חזן חזן חזן חזן חזן חזן חזן,
 דינען חזן חזן חזן חזן חזן חזן חזן חזן חזן חזן חזן חזן חזן חזן.

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך
 ואימתך על כל מה שבראת וייראוך כל-
 המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים
 ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך
 בלבב שלם כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון
 לפניך עז בידך וגבורת בימיך ושמך
 נורא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראיך ותקנה
 לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך שמחור
 לארצך וששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך
 ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו
 וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה. וכל-
 הרשעה בלה בעשן תבלה כי תעביר ממשלת
 זרין מן הארץ:

ותמלך אתה יי לבדך על כל מעשיך בחר
 ציון משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך
 בברזב בדברי קדשך ימלך יי לעולם
 אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלה מבלעדיך
 בכתוב ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש

נִקְדַּשׁ בְּצִדְקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ הַקְדוֹשׁ:
 אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אַהֲבָה אוֹתָנוּ.
 וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־חַלְשוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּבְנוֹ לְעַבְדְּךָ.
 וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:
 וְהִתְנֵן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
 לְקדוּשָׁה וּלְמִנוּחָה וְאֵת יוֹם הַבִּפְרִים הַזֶּה לְמַחִילָה
 וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה וְלִמְחֹל־כּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ
 בְּאֹהֶב מִקְרָא קָדֵשׁ זָכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וַיְבֹא וַיִּגְיַע
 וַיֵּרָא וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר וַיִּכְרֹז וַיִּבְרָךְ
 וַיִּקְדֹּשֵׁנוּ וַיִּזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ. וַיִּזְכְּרוּ מַשִּׁיחַ בֶּן־דָּוִד
 עַבְדְּךָ. וַיִּזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה. וַיִּזְכְּרוּ כָּל־
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפָלִיטָה לְטוֹבָה לְחַן
 וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזִּכְרוֹן
 הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקֻדֵּנוּ
 כּוֹ לְבִרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים: וּבְדַבַּר יִשׁוּעָה
 וּרְחֻמִּים חוּם וְחֶנֶן וְרַחֲם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

הַיֵּצֵר פְּתוּחַ וְחָנוּן, סְלִיחוֹת לִי וְלַעֲמָלִי.

סְלִיחוֹת לְמִנְחָה שֶׁל יוֹם כְּפוּר. קְפוּ

י' סְלַח לָנוּ אֲבוֹנוּ. כִּי בָרַב אֲוִלְתָּנוּ שָׁגִינוּ.
 י' מְחַל לָנוּ מִלִּבְנוֹ. כִּי רַבּוּ עֲוֹנוֹנוּ:
 י' אֵל אֲרָךְ אַפִּים אַתָּה וּבָעַל הַרְחָמִים נִקְרָאתָ. י' וְהִרְדֵּךְ
 תְּשׁוּבָה הַזֹּרִית: י' גִּדְּלֵת רַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ. י' תִּזְכֹּר הַיּוֹם
 וּבְכָל־יוֹם לְזִכְרֵךָ: י' תִּפְנֹן אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמִים. י' כִּי אַתָּה
 הוּא בָּעַל הַרְחָמִים: י' בְּתַחֲנוּן וּבְתַפִּלָּה פָּנֶיךָ נִקְדָּם.
 י' בְּהוֹדָעָתָ לָעָנוּ מִקְדָּם: י' מִמְּחֹרֶן אַפְּךָ שׁוּב. י' כְּמוֹ
 בְּתוֹרָתְךָ כְּתוּב: י' וּבָצַל כְּנָפֶיךָ נַחֲסָה וְנִתְּלוּנָן. י' בְּיוֹם
 וַיִּרְדּוּ יְיָ בָּעָנָן: י' תַּעֲבֹר עַל פְּשַׁע וְתִמְחָה אֲשָׁם. י' בְּיוֹם
 וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שָׁם: י' תִּאֲזִין שׁוֹעֲתָנוּ וְתִקְשִׁיב כְּנוֹ מֵאֲמָר.
 י' בְּיוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה, וְשָׁם נֶאֱמַר:
 וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא
 יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרָךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת:
 נִצֵּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפְשַׁע וְתַטָּאָה וְנִקְרָה:
 וְסִלַּחַת לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:
 סְלַח לָנוּ אֲבוֹנוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַל לָנוּ מִלִּבְנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ:
 כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קָרְאִיךָ:

חֵין פִּיעוּנוֹ קִסְלוֹת וְעֵרְדֵּנוֹ מִן פְּתוּחַ סְלִיחוֹת גְּעוּמָנוֹ:
 מִשְׁמַח כְּפִי, מִאֲחֵךְ חֶלְתִּי, אֱלֹהִים אֵל רַמִּי, פּוֹמֹן מִיָּו.
 בְּקִרְאָנוּ עָנָנוּ אֱלֹהֵי צִדְקָנוּ בְּצִר הַרְחֵבֵת לָנוּ. חֲנּוּנוֹ וְשִׁמְעֵת תַּפְלֵתָנוּ:
 אֲדֹנֵי שְׁמֵעָה בְּקוֹלָנוּ תְּהִינָה אֲזִינָה קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ: שְׁמַע קוֹל
 תַּחֲנוּנֵינוּ בְּשׁוֹעֲנוֹתֶיךָ. בְּנִשְׁאֲנוֹתֶיךָ וּבִיר קְדֻשָּׁה: שְׁמַע יְיָ וְחֲנּוּנוֹ יְיָ
 תִּהְיֶה עוֹר לָנוּ: שְׁמַע יְיָ קוֹלָנוּ נִקְרָא וְחֲנּוּנוֹ וְעֵתָה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֵל
 תַּפְלֵת עֲבָדֶיךָ וְאֵל תַּחֲנוּנֵיהֶם וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲדֹנֵי:
 לֵי יִשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרִבְרֵךְ סִלָּה: יְיָ צְבָאוֹת עֲפָנוּ

משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם
בטח בך: יי הושיעה תמלך יעגנו ביום קראנו: כי לא על
צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך. כי על רחמיה
הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה עשה
תאחר. למענה אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:
אלהינו ואלהי אבותינו. מיוסר ע"ם א"ב כפול וכל נתי כפיוט של ד' חננים.
מ' און תחן והספת עתירה. מ' אף הפך ושכך עברה:
מ' באי לחלותך בגפש מרה. מ' בשמך הגדול ימצאו
עזרה: מ' געית נאנחים ענותם חזה. מ' גחית קומתם לא
תבוזה: מ' דרוש עלבונם מצר בזה. מ' דרוך פורה ונצח
יה: מ' הלא אתה היית והנך. מ' היה תהיה בחדר גאונך:
מ' וגמת יבון ורע אמוניך. מ' והנם כלים מתגרת חרונך:
מ' ועמו בעוים ומבאנים נסחו. מ' וזרו באפסים ולא נחו:
מ' חבלה רוחם ולעפר שחו. מ' חרשום חורשים ומענית
המתיו: מ' טבעו בבזין ואין פוצה. מ' טורפיהם שלו
מקצה לקצה: מ' יום יום לוחמם מנצה. מ' יד פורשים
מלחץ ליצא: מ' כלו חיהם בגון ואנחה. מ' כשל רבה
וערכה שמחה: מ' לישע חוכים והנה צוהה. מ' לבטום
קמים וקרו שוחה: מ' מערימים סוד ממוך להדיחם.
מ' מכבדים על להכשיל כחם: מ' גואקים אלקיך
בהתעטף רוחם. מ' גחת מצוא מבכר טרחם: מ' שיה
צקים במעמד צפורה. מ' סליחה מבקשים בקדקד בפור:
מ' עושקיהם יקניאום ונתנום לשפוח. מ' עועים ומסכו
ויהיו לספוח: מ' פרה דבקה מחרץ וכלוי. מ' פלטים
מצורר ותגם לעלוי: מ' צוה ישועות משתריך בחלוי.

מ' צור עולמים הושיענו בגלוי: מ' קנא ונוקם קנא לשמך.
מ' קצין סמלונים מצואר עמך: מ' ראיה עמלנו ושוב
מועמך. מ' ריבה ריבנו למען שמך: מ' ימול שכינתך
השב לחיק ארמוני. מ' שאנן הושב לוי וכהני. תטה
אונך לקול תחנוני. תרצני בקראי יי יי:
אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות
מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה
לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר
ורוח. לא כרעתם תגמול. אל הורית לנו לומר (מדות)
שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו
שהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב וירד יהוה בענן
ויתעצב עמו שם ויקרא בשם יהוה:
ויעבר יהוה יהוה יעל פניו ויקרא
יהוה יהוה אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת:
נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסא ונקרה:
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונתלתנו:
סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו:
כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קדאיך:
אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: אנה יי אלהי
השמים תבון תפלתנו קטרת לפניך. והוצא כאור צדקנו ומשפטנו
בצדקים: תבון תפלתנו קטרת לפניך משאת פנינו מנחת ערב: תבוא
לפניך אנקת אסיר בגדל ורועה הותר בני תמותה: לפקח עינים עורות
להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישובי חשך: זה עני קרא ויי
ששע ומכל צרותיו הושיעו: לוי הישועה וכו'.
אלהינו ואלהי אבותינו. סס כמחבר כללי המנוחות מרכי בר שבת.
מ' משאת כפי מנחת ערב רצה נא בכשר. מ' תבון

תפלת קטרת לפניך בתם ובני ישראל: ^י בקראי ענני צורי
היום. ופנה כאשר ^י יביאו בני ישראל את המנוחה:
^י ריח ניחח אמרי פי לפניך צור עולמים. ^י חלפי ודמי
הנמעט בצומי תמור חלבים ודמים: ^י קבל הגיון לבי
אשר ערכתי זה עשרת הימים. ^י בתפאת כאשר
ובמנוחה: ^י דרשנא ביום זה דורשיה ויהדרש להם בניב
שפתים. ^י שעה למעמדם וטהרם בכסף מזקק
שבעתים: ^י ורצה שיחתם בשדה אחת מן הצאן מן
הפאתים. ^י ממשקה ישראל למנוחה: ^י כליל ועלה
תחנתי תחשב ומשטיגי ריב תריב. ^י והוצא לאור צדקי
טרים יבוא שמש ויעריב: ^י שפך בפמים לבו בתפלתו כל
איש. והקריב ^י המקריב קרבנו ליי מנוחה: ^י וישרון
עמוק ישיר חסדך בטוב לקח. ^י הטה אליו אזנה ושמע
ועיניו פקח: ^י וראה כי טוב מסתופף בשערי רחמיה.
ויקח ^י מן הפא בידו מנוחה: ^י ברב רחמיה אמרי
האזינה יי הגיגי בינה. ^י ואם נא מצאתי חן בעיניך אליהי
קדם מעונה: ^י ולקחת מירי מנחתי אשר הבאת לה
בתחנה. ^י ויהי בעלות המנוחה: ^י שרי לא מצאנוה
שניא כח לעדה מעקדם קניית. ^י אחד המרבה ואחד
הממעט בשוכו נפשו רצית: ^י אך יכון לבו לפניך
במנוחתו בעת הקריב אותה. ^י וזאת תורת המנוחה:
^י פהיות מופתי ומקדשי על מכוננו ונבולו. ^י הוי מכפרים
עלינו בשעירים העולים לגורלו: ^י ועתה באשמתנו
לו חפץ יי להמיתנו. לא ^י לקח מידנו עולה ומנוחה:

של יום כפור

קפט

^י תחנונים ידבר עמו יבקש סליחה בלב מר. ^י הנו
מתעב על מעור ועומד על המשמר: ^י מחלה פניו לעת
מנוחת ערב ומצפה כפר. ^י כי אמר ^י אכפרה פניו במנוחה:
^י וירושלם עירך בנה ועריה מקצה. ^י ואסורים רצוצים
פתח ולחפש היצא: ^י וערבה ליי מנוחתם כימי עולם
ותשוב ותראה. ^י עוד פנות אל המנוחה: ^י מחיל ונפוצות
ישראל לקבץ ידך שנית תוסף. ^י כי כרועה עדרו תרעם
בנות טוב תאסף. וישב מצרף וטהר את בני ישראל
בזהב ובכסף. והיו ליי מגישי מנוחה: אל מלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: תבוא לפניך
תפלתנו ואל תתעלם מתחנונו: אז תחפץ זכתי צדק עולה וכליל אז
יעלו על מזבחך פרים: תשוב תרחמנו תכפוש עונותינו ותשליך
במצלות ים כל חטאתינו: במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא
יעלו על לב לעולם: כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא
יחטא: טוב מחרון אפה והנחם על הרעה לעמך: ליי הישועה וכו'.

עקרה. מיוסר ע"פ א"ל ב"ם, וחמו מאיר בר יצחק מאיר, וכל נתינו של ה' ס' חנני.
א"א. ^י את הברית ואת החסד והשבעה. ^י לאברהם
אבינו בחר המורה קבועה: ^י ביה אנו גאותים ושאלתנו
תבועה. ^י מחילה וסליחה בתפלת היום רבועה:
^י גזע הלולים מאד נחמד למראה. ^י נכשר לגבי מזבח
להעלותו ביראה: ^י ידבר מלך שלטון זקן משתאה.
^י סגל מצותו שניה מראה שונה להתנאה: ^י הנני לכהונה
ולמלכות ולשתייהן זכה. ^י עדר עליהם שבר קימה

גזע הלולים, יחזק וכדאי' נאמר טוב מה הכנס כל שני הערכה חין ייכא כזר
לנכסים חף חכמים כל זמן שסי' ערל לא הי' פרוי כזר להקרבה, נטול מיד נאמר לו
קח נא את נכר, מיד נכזר להקרבה. סגל, חכ. מלכות שניה, ולך כל חל חרץ
סעוריה. מרשאה, לך כל מלךך שזה הי' פכני סענה, וכדליתח נכדלש.

והלכיה: ^י ויביום השלישי משלש בזכיות סכה: ^י פאר
השכינה מקום מרות סוככה: ^י זכות השתחוויה עד כה
פשטה: ^י צבי לצדיק חזרתו לשלום לקשטה: ^י חמודו
בהטעין קריאתו לרחמים הושטה: ^י קרב חלופו ולא
כחלפת השיטה: ^י טהור בנה מזבח ומערכתו העמיד:
^י רגל ויד עקרו בטלה התמיד: ^י יד לצואר במכשירת
אוכלין בהצמיד: ^י שלים בזריות לשון חפה החמיד:
^י בנבחן צדיק בצדקתו משמים נשקה: ^י כפרו מבין
השמשות בסבך מקף: ^י תמוד יחידו התקרב ובטלתו
תקף: ^י תחתיו דמו זרק ואמודיו זקף: ^י מקום גבורות
לדורות חין ערך: ^י אגף השם הנכבד והמכבד:
^י יראה יראה בראש בית הדרך: ^י יצחק יחידו אפרו
צבור ומכבד: ^י נחיל מושיטים לשם זקנם ומתפארים
באבותם: ^י מי אשריהם מי מטהרם ומעביר חובותם:
יוצרים שבשמים מקנה ישראל וגאותם: רצונם יפיק
למלאות לטובה תאותם: אל מלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: אל באפך
תזכיתנו ואל תחטוף תיפרנו: אל תעזבנו יי אלהינו אל תרחק
ממנו: אל תרחק ממנו כי צרה קרובה כי אין עוזר: אל תסתיר
פניך מעבדיך כי צר לנו מחר עננו: לוי הישועה וכו'.

א"ו. א. מוסד ע"פ א"ב נמוס משה בר שמואל חזק וכל כתינו נעליה חנני:
^י אל ימעט לפניך את כל התלואה: ^י אשר איומתך
מימי קדם מצאה: ^י באין צרי ולא תעלה ורפואה:
^י בקקוים בזקקים בלחץ ורב ביאה: ^י גברו עונותי
מושיטים לשם וכו', כל המושיע נזכו עמנו מושיטי' לו נזכו אחרי', וכל כל המול'.

ותריבני כפיהם בסאסאה: ^י גמלתי רע ושלמתי סאה
בסאה: ^י דמיתי ברב חטאי לסדום החטאה: ^י דירת
חרבה וגליתי מארץ נוראה: ^י הנני עזובה ונשושה געולה
ושנואה: ^י הונני מוני הוי נגאלה ומוראה: ^י ותזנח
משלום נפשי מיגיעת לאה: ^י ותהי לי דמעתי לחם
תבואה: ^י זכרי ימים מקדם הייתי פליאה: ^י ובודד זר
ומקשטה בכלה גאה: ^י חפת משושי האכלתי בזוללה
וסובאה: ^י חללתי גזרי כמועלת אשר נטמאה: ^י טהרני
באהבתו ויעדני עוד לגשאה: ^י טנפתי מעשי ולעבתי
דברי גבואה: ^י יוקשתי אחרי כן וגלברתי ביום
שואה: ^י יגעתי ברעה אחר רעה באה: ^י כמהתי
לאישי הראשון ונפשי לו צמאה: ^י כי אז מעתה הייתי
בריאה: ^י לאהבתו חמדותי היות בכנפיו חבואה: ^י לו
איחל אם יקטלני בכלאה: ^י מה בצע בדמי בהיות
למשואה: ^י מי כמוני ליחרף באהבה ויראה: ^י נורא
ואיום נפשי לה קוראה: ^י נדבות פירצה בקרבן העלאה:
^י שים שועי ירצה לפניך בתרצאה: ^י שים מעוט דמי
כדם המצאה: ^י ערוך חלבי שעה בחלב הקלאה: ^י ענני
וחנני רם גאה גאה: ^י פזר חרונה על מקניאיה בקנאה:
^י פקני פליליה ברב גאון וגאה: ^י צמתו חיי במימי רפש
וצואה: ^י צחנתם האכלוני עבור טהרתי לטמאה: ^י קציני
גחנקי על קדוש היראה: ^י קועי וגבבדי גדרו בטיט
ובצואה: ^י רוחי רפתה על תורה המסלאה: ^י ראיתי
פרועה וקרועה באש קלואה: ^י שבת משוש לבי והייתי

נִדְבָאָה: מ' שְׁחֹתִי גַעֲוֹתִי בְּדַרְסִית בְּנִי לְבִיאָה: מ' תַּעֲה
 לְבָבִי וּפְלָצוֹת בְּרִיתִי וְהִדְבָּאָה: מ' תַּעֲוִיתִי כִּשְׁהֶאֱבָר מִפֶּאֱה
 לִפֶּאֱה: מ' מִרְבַּע צַעַר וְקֶצֶר רוּחַ גִּבְאָה: מ' שְׁוֹאֲגָת וְנוֹהֲמָת
 לִךְ נִחַלְתָּהּ הִנֵּה לֵאָה: מ' הֶסֶר נָא מוֹעֵקָה וְהַעֲבֵר חֲלָאָה:
 מ' בְּרַךְ יְיָ חֵילָה בְּיָדְךָ לְהִרְאָה: מ' שְׁמַעַה חֲנוּנָה וּרְאָה כָּל
 הַתִּלְאָה: מ' מִצָּאֲתָהּ מַעַת אֲשֶׁר מֵאֲרָצָה יֵצְאָה: מ' וְהַכְתוּבָה
 עָלֶיהָ מִהֲרָה תִּקְרַב וְתִבּוֹאָה: מ' אֵימָתְךָ עַל כָּל אִם
 לְבִשְׂאָה: מ' נִקֹּל לְהוֹדִיעַ לְכָל שַׁעַל חֵי גִשְׂאָה: מ' חֲזֹק
 גּוֹאֲלָה וְעַל אֲבֵרְתָּ וְשִׂאָה: זְכוּל קִדְשׁוֹ בְּשִׁמְחַת עוֹלָם
 יִבִּיאָה: קִנְיָן כָּל טוֹב לְהַשְׁבִּיעַהּ וּלְמַלְאָה: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו'.

אֵל תְּבוּאָה בְּמִשְׁפָּט עֲפָנִי כִי לֹא יֵצֵדֵק לִפְנֵיהָ כָּל חֵי: וְיֵאָחֵז צַדִּיק
 בְּרָכּוֹ. וְטָהָר יְדִים יִסִּיף אֱמִין: וְעֵתָה יִגְדֹּל נָא בְּחֵ אֲדָנִי כֹאֲשֶׁר
 דְּבַרְתָּ לְאִמְרִי: אֲדָנִי אֱלֹהִים אֵל תִּשְׁחַת עֲפָנִי וְנִחַלְתָּהּ אֲשֶׁר פָּרִית
 בְּגִדְלָהּ: אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם בֵּית חֲזֹקָה: אֲדָנִי אֱלֹהִים יַעֲזֹר לָנוּ.
 עַל כֵּן לֹא נִכְלָמְנוּ: יְיָ אֵל בָּאֶפֶס תּוֹכִיחֵנוּ. וְאֵל בְּחִטָּתְךָ תִּסְפְּרֵנוּ: יְיָ
 אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד. הוֹד וְהַדָּר לְכִשְׁתָּ: יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. אֲרָךְ
 אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת: יְיָ יִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל רָע. יִשְׁמַר אֶת נַפְשֵׁנוּ:
 יְיָ יִשְׁמַר צִאתָנוּ וּבּוֹאָנוּ. מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: לֵי הִשְׁוֵעָה וְכו'.

אלהינו ואלהי אבותינו. מיוסד ע"פ א"ב.

מ' אֱמִין יוֹסִיף טְהַר יְדִים וְכָחוֹ יִגְדֹּל וְיִישֹׁר. מ' בְּמִקְרָא
 אֶלְמֵלָא כְּתוּב לְאִמְרוֹ אֵי אִפְשֵׁר: מ' גִּבְאָה גִּתְעַטָּה בְּשִׁלִּיחַ
 צְבוֹר וְשִׁלֵּשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַכֶּשֶׁר. מ' דְּבַרְתָּ יָקָרוֹ הַעֲבִיר
 וְהִרְאָה לְמוֹשֶׁה קֶשֶׁר הַמִּקְשָׁר: מ' הִזְהִירוּ וְאָמַר לוֹ כָּל
 זְמַן שְׁחֹטָאִים בְּנִי. מ' וְכִפְדָּר הִתְהַיְהוּ עוֹשִׂים לְפָנֵי: מ' זוֹ
 הִיא הַמִּדָּה לְסִלּוֹחַ אֲנִי יְיָ. מ' חַנּוּן קִדְּשׁ שִׁיחְטָא וְאַחֵר
 שִׁיחְטָא וְיִשׁוּב אֵלֵינוּ דְּרַכִּי וְעֲנִיָּי: מ' טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד

כָּלִפִּי חֶסֶד מִגִּבּוֹר. מ' יִשׁוּב יִרְחַם כּוֹכֵשׁ וְנוֹשֵׂא פָנִים
 מִסִּבִּיר: מ' כָּךְ הִיא הַמִּדָּה רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן מִעֲבִיר.
 מ' לְמַחֲוֹל וּלְסִלּוֹחַ רַחֲמֵי וְחֶסְדֵּי לְהַגִּבִּיר: מ' מִי כְמוֹד
 מוֹדָה תַּחֲבִשֶׁת חֶסֶד וְרוֹפֵא אָמֵן. מ' לְפִי מִכָּה גְדוֹלָה
 אֶסְפְּלִיתְךָ תוֹמָן: מ' מַעֲטִים דְּמִים הֵבֵא אֶצְלְךָ לִידֵי יָמִין.
 מ' גִּשְׁתִּיר לוֹ מִשְׁלָךְ חָנָם חֲנֻנִי גִבְאָמִן וְרַחֲמִין: מ' סִמְךָ סָם
 חַיִּים רְטִיבָה מִפְּלָאָה לְמַלְגִּית. מ' עֲקָרִי כּוֹסֵד יָפִים וְקִלְוִיר
 מִטְּלָגִית: מ' פִּתּוּחַ כִּוּוֹן בִּידְךָ גִּרְתָּךְ הָאֶסְפְּלִגִית. מ' צִירִי
 לְהַתְעִיל מִחֵץ חֶבֶת חוֹלָגִית: מ' פּוֹעֵל עִם בַּעַל הַבֵּית עֲשֵׂה
 וּבִאֲמוּנָה נוֹהֵג בּוֹ. מ' צוּפָה לִתֵּן שְׁכָרוֹ מִה שְׁכָחוֹ וּמִה
 שְׁכָחוֹ: מ' קִלְקַל וְנִתְעַצַּל בְּמִלְאָכְתּוֹ שְׁכַח רַבּוֹ אִם קָרְבּוֹ.
 מ' לְאִדְנִי אֱלֹהֵינוּ הֶרְחַמִּים וְהִסְלִיחוֹת כִּי מְרַדְּנוּ בּוֹ:
 מִן נִקֹּל קֶשֶׁט מִדּוֹתֶיךָ תְּרוּמוֹת וְהַגּוֹנוֹת. מ' כָּל חַסֵּד וְחַסֵּד
 דּוֹגְמָתְךָ לְמַסְפִּיק לְמוֹדֵדֵינוּ מְזוֹנוֹת. שְׂאֵרִית יוֹסֵף
 מְקוֹנָה סְלִיחָה מִצּוֹא לְעוֹנוֹת. תְּגַמּוּל תְּטוֹב כְּיוֹסֵף
 לְאַחֵינוּ רַחֲמִיךָ וְחֶסְדֶּיךָ לְתַנּוֹת: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו'.

אֵל תְּבוּאָה בְּמִשְׁפָּט עֲפָנִי כִי לֹא יֵצֵדֵק לִפְנֵיהָ כָּל חֵי: הַבֵּט מִשְׁמִים
 וּרְאָה מִזְבוֹל קִדְשֶׁךָ וְתִפְאַרְתְּךָ אֵיךְ קִנְיָתְךָ וְגִבּוֹרִיתְךָ חֲמוּן מַעֲיָה
 וְרַחֲמִיךָ אֵלֵי הַתִּאֲפָקוֹ: אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב נָא הַבֵּט מִשְׁמִים וּרְאָה
 וּפְקֹד גִּפְּן זֹאת: וְעֵתָה יְיָ אֲבִינֵנוּ אֶתְּהָ אֲנַחְנוּ הַחֲמֹר וְאַתָּה יִצְרָנוּ וּמַעֲשֵׂה
 יָדְךָ בְּלָנוּ: אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵל תִּרְחַק מִפָּנֵינוּ: אֵל תִּסְפֹּר פְּנֵיהָ
 מִפָּנֵינוּ בְּיוֹם צָר לָנוּ מִהֲרָ עֲנֵנוּ: לֵי הִשְׁוֵעָה וְכו'.

אלהינו ואלהי אבותינו. מיוסד ע"פ א"ב. וכל כתי כפיוט של ד' ד' חכמים.
 מ' אֵל כָּךְ לְבַלְעוֹרָה: מ' בְּיוֹם רַעַה תִּשְׁעֵה מִהֲרָה: מ' גִּשְׁתָּה
 גִּצְרָךְ וְנִבְחָה. מ' דְּרוֹשׁ וּבִקֵּשׁ בְּצוּם הַכִּזָּה: מ' הַטּוֹב תִּרְאָה
 רֵאִיתָ דּוֹגְמָתְךָ וְכו', כִּסְמוֹ רַבֵּה דָּק קִי"ג וְכִנְטֵדֵּנִי רַבֵּה דָּק רַע"ט ח' חֲמֵר ר' שְׁמוֹלָר
 כַּחֲמֵנִי רֵאִיתָ מִימֶיךָ שְׁמוֹרִידִים כְּמֶלֶךְ וְכוֹף מִסְפִּיק לְהַסֵּם טוֹן? חֲלָר' יוֹנָחָן קִרְט

וּפְשַׁע תְּמַחָה: ז' וְעִנִּי הִפָּא בְּצַדִּיק תִּנְחָה: ח' וְעִקְוֶה בְּאִימָה
הַקֶּשֶׁב וּשְׁמַע: ז' חֲפֹשׁ זְכוֹת וּקְבֹץ דְּמַע: ח' טָנֵף שְׁטוֹף
מִעַם מַחֲכָה: ז' יִשַׁע הַחַיִּשׁ לְגִשְׁבָּר וּנְדָכָה: ח' כָּנַשׁ
מִקָּרֵב בְּקִשְׁרֵחַמִּיד: ז' לִפְנֵי שְׂכִינְתְּךָ בְּעַד עֲמֹד: ח' מִלֵּט
וְהִצַּל מִזֶּעַם וְעִבְרָה: ז' נָגַף עֲצוֹר וּקְבַל עֲתִידָה: ח' סֵעוֹר
וּסְמוֹךְ יִצִּיר כְּפִידָה: ז' עֲצוֹר מֵהֶם חֲרוֹן אַפָּךְ: ח' פֶּתַח פֶּתַח
וְהִסְכַּת תַּחֲנָה: ז' צַעֲקָה קָשׁוּב שׁוֹבֵן מַעֲוָה: ח' נִמְלֵ קֶבֶץ
פְּזוּרֵי צֶאֱן מִרְעִיתְךָ: ח' מִרְעֵה בְּשִׁבְטְךָ עִם רְעִיתְךָ:
שְׁכַלֵּל הָדוֹם בְּמִרוֹם הָרִים: ח' תִּמְהַר לַעֲמֹךְ לִזְבֹּשׁ
תַּמִּים וְאוֹרִים: ח' אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו'.

אֵל תְּבוֹא בְּמִשְׁפַּט עֲמִנּוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לִפְנֶיךָ כָּל חַי: עֶרֶב וּבֹקֶר
וְצַהֲרַיִם נְשִׁיחָה וְנִחְמָה וּשְׁמַע קוֹלֵנוּ: אֱלֹהֵי יִי שְׁמַעֲנוּ וּבִפְקֹד
תִּפְלְתֵנוּ תִּקְדֶּמָּה: אֱלֹהֵי יִי וְעָקוּ וְנִמְלִטוּ בְּךָ בְּמַחֲנוּ וְלֹא בִּישׁוּ: בְּךָ
בְּמַחֲנוּ אֲבֹתֵינוּ בְּמַחֲנוּ וְתִפְלְטֵנוּ: קוֹלֵנוּ אֵל יִי נִקְרָא וְיַעֲנֵנוּ מִמֶּר
קִדְשׁוֹ סֶלָה: לִי הִישׁוּעָה וְכו'.

אלהינו ואלהי אבותינו. חתום נו מרדכי הסון.

ח' מֵאֲתָךְ תִּהְלָתִי שׁוֹמֵעַ עֲתִידָה וְשׁוֹעָה: ח' וּבִךְ תִּקְוֹתִי
לְהַעֲבִיר מַעֲשֵׂה הָרָעָה: ח' בְּרַחֲמֶיךָ תִּשְׁפּוּט עִם חֲנֻנְךָ:
בְּתִשְׁעָה ז' לַחֲדָשׁ בְּעֶרֶב מַעֲרֵב עַד עֶרֶב: ח' עֶרֶב רִגֵּשׁ
אַרְבַּע תִּפְלוֹת שְׁעָה וְהִטָּה אֲזִנְךָ: ח' וְצַדִּיק נִחְלַק עָלָיו
לִילָה זְכוֹר וּפְקַח עֵינֶיךָ: ח' תִּבּוֹן תִּפְלָתִי קִמְצָה לִפְנֶיךָ:
ח' מִשְׁאֵת כְּפִי מִנַּחַת עֶרֶב: ח' עֶרֶב דִּינִי הוֹצֵא כְּאוֹר יוֹשֵׁב
בְּשִׁחַק: ח' שְׁמִצָּה וְנִאֲצָה הִסֵּר וְתִזְרֶה בְּשִׁחַק: ח' וְתִרְצֶה
שִׁיחָתִי כִּיּוֹם וַיֵּצֵא יִצְחָק: ח' לְשׁוֹחַ בְּשָׂדֵה לִפְנוֹת עֶרֶב:
ח' עֶרֶב בְּמֵה לֶךְ בְּשִׁירֵי וּלְבִי לֶלֶךְ קָדִים: ח' וְלִקְרֹאת חֲסִידְךָ

כתוב יעזר ענל כחורכ וועפ"כ לא הי' בטון פוסק טלירד, הס"ד ולחטי
אשר נחתי לך ונחתיכו לפניכם (יחזקאל י"ו י"ט).

בְּצוּמוֹ יֵצֵא וְלֹא רָדֵם: ח' כִּיּוֹמוֹ תִּתֵּן שְׁכָרוֹ וַיֵּצֵא אָדָם
ז' לִפְעֻלוֹ: ח' וְלַעֲבוֹדָתוֹ עֲדֵי עֶרֶב: ח' עֶרֶב יוֹם וַאֲשִׁשׁוֹן לִילָה
נִשָּׂא עֲמֹךְ עֵינָיו וְנַחֲץ: ח' פְּגִיעָתוֹ כְּפִגְיעַת יַעֲקֹב וּרְפָא
תִּמְחָץ: ח' כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ זָרַק עָלָיו מִיָּם מַהוֹרִים: ח' וְרַחֲץ
ז' בְּמִים וְטָהַר בְּעֶרֶב: ח' עֶרֶב הָיָה כְּטַל לְיִשְׂרָאֵל וַיִּפְרַח
כְּשׁוֹשְׁנָה: ח' וְרָאָה צוּמוֹ אֲשֶׁר צָם וּנְפָשׁוֹ עֲנָה: ח' חֲתוּם
אוֹתוֹ בְּסִפְרֵ חַיִּים: ח' כִּי פָנָה ז' הַיּוֹם כִּי יִבְטֹו צִלְלֵי עֶרֶב:
ח' עֶרֶב סְלִיחוֹתֶיךָ מִקְוֶה וּבְרַחֲמֶיךָ יִגְעֵם: ח' תֵּן לוֹ תִּקְוָתוֹ
וְהַעֲבֵר רִשְׁעָתוֹ וְזַעַם: ח' אֲתָה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת: ח' וְכָל
הָעָם ז' נִצָּב עָלֶיךָ מִן בֹּקֶר עַד עֶרֶב: ח' עֶרֶב וּבֹקֶר וְצַהֲרַיִם
אֲשִׁיחָה לִפְנֶיךָ שׁוֹבֵן מַעֲוָה: ח' רַחֲשִׁי וְלִחְשִׁי עֶרֶב כְּקִמְצָה
נִקְמָר לִפְנֵים וּלְפָנֶי: ח' עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה: ח' וְיִדַּע לִי
ז' לֹא יוֹם וְלֹא לִילָה וְהָיָה לַעֲתָ עֶרֶב: ח' נִמְלֵ עֶרֶב גִּיב שְׁפָתִי
רָצָה טָרֵם אֶקְרָא תִּהְיָ נִמְצָא: ח' וְלַעֲנוֹת וּלְפָנוֹת הָיָה
וְעָלָה מִן הַרְחָצָה: ח' שְׁעָרֵי סְלִיחָה פָּתַח לוֹ וְנָקִי וְצַדִּיק
יִמְצָא: ח' וְהַשְׁעָר לֹא יִסְגֵּר עַד הָעֶרֶב: ח' אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו'.

אֵל תְּבוֹא בְּמִשְׁפַּט עֲמִנּוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לִפְנֶיךָ כָּל חַי: שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל
שְׁמוֹר שְׁאֲרֵית יִשְׂרָאֵל: כִּי הוּא יִכְאִיב וְיַחֲבֹשׁ יִמְחָץ וְיִדְּיוֹ תִּרְפִּינָה:
כִּי לֹא יִנָּח לַעֲזֹלִם אֲדָנִי: כִּי אִם הוֹיָה וְרַחֵם כָּרֵב חֲסִדּוֹ: כִּי הוּא
יִדַּע יִצְרָנוּ זְכוֹר כִּי עֲסָר אֲנַחְנוּ: כִּי הוּא יִדַּע מִתִּי שׁוֹא וְיִרָא אֲנִי וְלֹא
יִתְבּוֹנֵן: כִּי בֹי יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ בְּמַחֲנוּ: זִהִי חֲסִידְךָ יִי
עֲלֵינוּ בְּאֲשֶׁר יִחְלָנוּ לָךְ: לִי הִישׁוּעָה וְכו'.

טווסד ע"ס א"ב, וכסוף חתום אליה בר שמעיה חוק, וכל נתינו של
א"ו א. חתום חלל סמלפסיס שזכור וכוסיפו וגרעו שלל מדעת טמכרו.
ח' אֵיכָכָה אֶפְצָה פֶּה וְאֵיךְ אָרִים עֵינִי: ח' כִּי אֵין מַעֲשֵׂה
וּבְיָדֵי זְכוֹת אֵין: ח' גְּעִיתִי הָיִיתִי כְּשֹׁכֵר וּכְגֹבֵר עֲבָרוֹ יִין.

מ' דמיתי לגבור שאין בידו כלי זין: מ' החרר לב דל וחרר
 החוקם סרסור: מ' ומה יפער נבער מדעת ומבין חסור:
 מ' וידנו בחבו טמון ואין בקרבו אסור: מ' חוטא רב מרי
 ביד מגול מסור: מ' טרד לב נבזה חלוה הפא לבקש:
 מ' ישר הענה תוכחות קץ פתלתל ועקש: מ' בשל ברביו
 ואשמתו וצחנתו לו למקש: מ' לבו און חורש בפעל בפיו
 גוקש: מ' מען טען בפוצה להשיב מה אמצא: מ' גתעבתי
 ונאלחתי כי מלאתי רפי ושמצה: מ' ספק מימי לא נאמנו
 באכזב מוצא: מ' עצרתי און ומרמה וצומותי לריב
 ומצה: מ' פשע מחה ועון שא ואשם כפר: מ' צעקתי
 מצרה לי גכלם בושחפר: מ' קצף שבר ורגז הנח וכעס
 הפר: מ' רצה מרצה ומחבב וערבב גומץ חופר: מ' שבטי
 פלטי ישראל הפונו בלב נבר: מ' תם החזיקו תחן הפיקו
 נשקו בר: מ' את יי בהפצא לדרשו חיל וגבר: מ' לא בזה
 ולא שקץ ענות עני וגשפר: מ' יום ישועה ועת רצון אמצא
 לפניה: מ' רגון וראוי ושלם ורצוי אחשב לפניה:
 מ' בעמדי להתפלל ולבקש רחמים על בגיה: מ' רציתי
 אתכם השמיעני סלחתי נתפטר מפעונך: מ' שקדו נא
 בגי עליון ומלו קשות: מ' מכשול הרימו פני דרך ישרו
 מעקשות: מ' עון עזבו והתודו ואל תוסיפו להקשות:
 מ' יודע ישוב ורצה יקח פבושים ובקשות: מ' נחיל הקשיבה
 חנון חנון האזינה ערך שועתי: מ' יעקי רצה התרצה
 והתפיים לקול תחנתי: קראתיך ממצר קרב אלי ולכה
 לישועתי: חושא לעזרתי אדני תשועתי: אל מלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עטנוכי לא יצדק לפניך כל חי: רבת צרונני מנעורי
 יאמר נא ישראל: רבת צרונני מנעורי גם לא יכלו לי: על גבי חרשו
 חדשים האריכו למעניתם: יי צדיק קצין עבות רשעים: גבשו ויסגו
 אחר כל שנאי ציון: לולי יי שהיה לנו בקום עלינו אדם: אזי חיים בלעוננו
 בקרות אפם בנו: אזי הפנים שטפוננו נחלה עבר על קשנו: אזי עבר על
 נפשנו הפנים הירדנים: ברנה יי שלא נתננו טרף לשניהם: לייחשועה וכו'.
 טיפוד ע"ס א"ב, ונסוף מחוס סס כטמנר דוד בר שמואל הלוי חוק ואמץ.
 מ' יי אלדי רבת צרונני מנעורי: מ' בקשתיה אמצת לפי
 בהיותה בעזרי: מ' גברו עתה וגם עתקו שוכרי: מ' דוברים
 בירעו כל איברי: מ' הייתי חרפה ביניהם משל ושבניה.
 מ' וידו אכן ביהאריכו עלי מענה: מ' ודים הליצוני בפיהם
 ולשונם שתי בחרב שנונה: מ' חושבים עלי מחשבות
 רשע בלי חנינה: מ' טובך ומדת רחמיה יגלו עלינו.
 מ' ישועתך אלהים תשגבנו: מ' בלתה נפשונו לישועתך
 לאמר מתי תנחמנו: מ' למען שם קדשך עשה לא לנו יי
 לא לנו: מ' מדת טובך וחסדך הגבר על צאן מרעיתך.
 מ' נענו לך מחל רבה סליחותיה ומחילתה: מ' סעדנו
 ונושעה וחסד לבנו לנתיבותיה: מ' עגנו יי עגנו כי טוב
 חסדך ואמונתך: מ' פדה ונצל עמך ורעיתך מברך
 מחקו ממיהם: מ' צור צדיק גדול גבור ונורא מושיעיהם:
 מ' קדש קדשת שמך עליון קרוב מצדיקיהם: מ' רחמיה
 יכמרו עליהם ועל בגיהם: מ' שחרנוך בתחנה הקשיבה
 אלהינו מלבנו וקדושנו: מ' שלום רב תרבה לסגלתך
 בבורנו ומרים ראשנו: מ' תבענה שפתינו תהלתך כי
 תצילנו מרשענו: מ' תורתך ועדותך שעשוענו וכם
 תחי נפשונו: מ' דבב שפתי וקול תחנוני שמענה והאזינה.

וְשִׁיחוֹת דְּבָרֵי לִפְנֵיךָ יִנְעֻמוּ וּבְקִטְרֶת רִצְהָנָא: מ' יְדִידֶיךָ
 יַעֲלוּ וְיַעֲלוּ לְצִוּוֹן בְּרִנָּה: מ' דְּבִיר קִדְשֶׁךָ וְאַרְמוֹנֶךָ עַל
 מִשְׁפָּטוֹ לְכַוְנָה: מ' בְּךָ תִּחַלְתִּי וְסִבְרִי רָם וְנִשְׂא גִּגָּה גְדוֹל
 וְנוֹרָא: מ' רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ אֲבִקֵּשׁ וְלִישׁוּעָתְךָ תָּמִיד
 אֲשַׁבֶּרָה: מ' שְׁפָטָה מִשְׁפָּטִי וּנְקוּם נְקֻמַּת דָּם עֲבָדֶיךָ
 הַשְׁפוּךְ בְּעֶבְרָה: מ' מִגֵּר מִתְקוֹמְמֶיךָ וְשִׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַף
 וְזַעַם וְצָרָה: מ' וְאַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל גּוֹאֲלֵם מִלְּכָם וּגְאוּנָם
 מ' אֲשׁוּרִים אִם הָטוּ וּלְכָם הִלֵּךְ אַחֲרֵי עֵינָם: מ' לַעֲמֹל יִגְוֹנָם
 וּלְכַבֵּד עַל גְּלוּתָם הִבֵּט מִגְוָנָם: מ' הִבֵּט לְבָרִית וְהַפְלֵא
 רַחֲמִים עַל פְּלִטַּת שְׁאוּנָם: מ' נִקּוּל לְעֹזְרָתִי חוֹשֶׁה וְהַחֲזֹק
 בְּשֶׁק לְקִרְאָת צָרִי וְאֹיְבִי: מ' וְיִשְׁמְחוּ וִירְגְּנוּ חוֹסֵי בְּךָ כִּי
 תִּחְבֹּשׁ מִכְאוּבִי: יִבְשׁוּ וִיחֻפְּרוּ וִיסֻגּוּ אַחֲזֹר חֲפָצֵי קִרְבִּי
 חֲזֹק וְאַמִּץ מֵאַמִּינֶיךָ גָּאֲלִי וְצוּר יִשׁוּעָתִי אֵל אֱלֹהֵי
 אָבִי: 4 מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וכו'.

אֵל תִּבְּרָא בְּמִשְׁפָּט עֲמָנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לִפְנֵיךָ כָּל חַי: מִקּוֹל סִתְרָה
 וּמִגִּדְרָה מִפְּנֵי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם: כִּי עָלֶיךָ הִרְגְּנוּ כָּל הַיּוֹם נִחְשְׁבָנוּ כְּצֹאֵן
 טִבְחָה: כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאַתָּה גִּוְהוּ הַשְׁמוּ: הַעַל אֱלֹהֵי תִתְאַפֵּק יי
 תִּחְשָׁה וְתִתְעַנְּנוּ עַד מָאֵד: אֵל נִקְמֹת יי אֵל נִקְמֹת הוֹפִיעַ: הַנִּשְׂא
 שְׁפָט הָאָרֶץ הַשֵּׁב גָּמוּל עַל גָּאִים: וְהַשֵּׁב לְשֹׁכְנֵינוּ שְׂבָעִתִּים אֵל
 חִיָּקִם חִרְפָּתָם אֲשֶׁר חִרְפוּ אֲדָנֵי: יי בְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמָה
 יַעֲדֵר קִנְיָה יִרְעֵה אֶף יִצְרִיחַ עַל אֹיְבָיו וְתִתְגַּבֵּר: לִי הַיִּשׁוּעָה וכו'.

א"ו א. ע"ס א"ב, ונסוף מתוס קלונימוס בר רבי יהודה חזק ואמץ.

מ' אֶת הַקֵּל קַל יַעֲקֹב נוֹהֵם: מ' בִּידֵי רִשְׁעֵי בָהֶם מִתְּלַהֵם:
 מ' גְּבִיר שְׁמָתוֹ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם: מ' דְּבָאוֹם בְּעִבְרוֹת וְעַלֵּם
 מִטִּילִים עֲלֵיהֶם: מ' הוֹרְגִים תּוֹלִים מִשְׁמִידִים בְּכָל מִינֵי

מִשְׁמֵד: מ' וּבְכָל זֹאת עָלֶיךָ אוֹתָם לְהַצְמֵד: מ' זְנוּחַ אֵל
 חַי קִלְקוּלָם לְלִמָּד: מ' חוֹבָטִים וְחוֹבָלִים בְּאֵין מֵאֲמָד:
 מ' טוֹמְגִים פֶּח לְלִבּוֹר בְּשֶׁךְ יְקוֹשִׁים: מ' יַחֲזִיק לְהַמִּיר
 בְּבַעַל לְהֵאֱשִׁים: מ' בְּלֵה לְגִמָּר בְּעַם קְדוֹשִׁים: מ' לֹא יִזְכֹּר
 שֵׁם יִשְׂרָאֵל לְחַרְשִׁים: מ' מִזְמוֹת גְּבִלוֹת עוֹבָם בְּשִׁלְמוֹתָם
 לְצִיָּן: מ' גִּטּוֹשׁ יִרְאֶתְךָ בְּהִבְלִיהֶם לְעֵין: מ' שִׁיחַ פּוֹצִים
 עֲמֹךְ לְהַדִּיָּן: מ' עַד מֵוֹת אֲהַבְנוּדוֹ חֲצִצִּיקָה הַזִּדְיוֹן:
 מ' פּוֹשְׁטִים צוּאֵר לְאַבְחַת הָרֵג רַב: מ' צִדְקָנִיּוֹת חֲשׁוֹת
 קִנְיָה לְקִרְב: מ' קָרְבָן כְּלִיל רֵיחַ הַנֶּעֱרַב: מ' רוֹגְשִׁים לְקִדָּם
 מִנְחָתָם לְהַעֲרֵב: מ' שׁוֹחֲטִים הָאֲבוֹת בְּנֵיהֶם בְּדַמְיָהֶם
 מִתְּבוֹסְסִים: מ' תְּבוֹסֶתָם עֲלֵיהֶם בְּאֵהֵב מִתְעַלְסִים:
 מ' קָצִים בְּחֵייהֶם וּנְפִשׁוֹתָם לֹא חֲסִים: מ' לִיחַד שְׁמֹךְ דְּצִים
 וְשִׁשִּׁים: מ' וּמִתְאַשְּׁרִים לְהַשְׁמִיעַ שְׁמֵךְ יִשְׂרָאֵל בְּקִרְיָתָם:
 מ' נוֹהֵם פִּיהֶם בְּבִרְכַּת וּבְחֶתֶם: מ' יַחֲד אֲבוֹת וּבָנִים חֲתָנִים
 וּכְלוֹתָם: מ' מִמְּהָרִים לְטַבַּח בְּבִאֲפָרְיוֹן חֲפָתָם: מ' וְלִדֵּי
 נֶעֱמָד גִּטְעֵי שְׁעִשׁוּעִים: מ' סָפִים כְּלִים גּוֹעִים מְנוּעִים:
 מ' בְּךָ נִשְׁבַּעְתָּ בְּעֶקֶד הָרוּעִים: מ' רְבוֹת זֶרַעַם כְּבוֹכְבֵי
 רִקְעִים: מ' רֵאשִׁית רֵאשִׁית עֲקֻדּוֹת אֱלֹהֵי גִעְקֻדּוֹ: מ' בְּחֵייהֶם
 גִּיָּהֲבוּ וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדּוּ: מ' יַחֲד שְׁמֹךְ לְקִדָּם שְׁקֻדּוֹ:
 מ' יְדִידוֹת יִשְׂרָאֵל פְּקוֹד כְּאֲשֶׁר נִאֲחֲדוּ: מ' הָאֵל זְכוֹר וְאֵל
 תִּשְׁכַּח: מ' וְשִׁאֲרֵית הַפְּלִיטָה מִכְאוּב מוֹכַח: מ' דּוֹרֵשׁ דָּמִים
 דְּרוֹשׁ לְהַתּוֹכַח: מ' הוֹפִיעַ בְּנִקְמַת עַם נִשְׁכַּח: מ' חֲפוּץ
 וּבְעִבְרוֹת צוּרֵי הַנִּשְׂא: מ' וְעוֹה תִּשְׁוִים מִפְּרִיךְ וְשׁוֹסָה:

אוֹתָם לְהַטְמֵד, כ"ב כְּסִינֵינוּ, חֲנַל כְּכ"י עַל י"ח כְּסִינֵינוּ וְהוֹגֵה אֶתָּם.
 כִּלְיוֹן מִעֵמֶד, כ"ב כְּסִינֵינוּ, חֲנַל כְּכ"י גִּרָם מֵאֲמָד נֹא וְכִי פִתְרוֹנוֹ בְּלִין שְׁעוֹר
 וְחֻפֵּד לְדַעַת כְּעַם חֲנוּ יְכוּלִים לְכַבּוֹל, לִשׁוֹן וְחַל חֲרָנוּ לְעַשֵּׂר אֲשׁוּדוֹת.

ח' קנייה תחון באברהם מחסה. ז' ועל כל פשעימו אהבה
 תכסה: חזן נחל אמן ושגב פלטת שרידיה. ז' מיחלים
 לחסדה ורע חסידה. צעקתם קשוב ממכון הודיה. זכר
 לאברהם ליצחק ולישראל עבדיה: אל מלך יושב וכו'.
 אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: אלהים אל דמי
 לך אל תחרש ואל תשקט אל: אלהים באו גוים בנחלתה טמאו את
 היכל קדשה שטנו את ירושלם לעיים: נתנו את נבלת עבדיה מאכל
 לעוף השמים בשר חסידה לחיתו ארץ: שפכו דמם כמים סביבות
 ירושלם ואין קובר: אלמנה וגר יתרגו ויתומים ירצחו: שלחו באש
 מקדשה לארץ חללו משכן שמה: לוי השועה וכו'.
 עקדה. טיפוס ע"פ א"ב כפול ונאסף מחוס דוד בירבי משלם הקטן חזק.
 ח' אלהים אל דמי לדמי. ז' אל תחרש ואל תשקט
 למתקוממי: ח' בקשהו דרשהו מיד מחרימי. ח' כל
 תכסה ארץ בכל מקומי: ח' גול יגלה לפניך ישפך ויזלף.
 ח' גם בפורפרך מלא גויות יגלה: ח' דון ידון שופך חלה
 בחלה. ח' דמי ענייה הנשפך בשגרי אלה: ח' התיעצו יחד
 סוד מסד רעל. ח' הלזם הלזם פני כל הארץ להעל:
 ח' ולא יזכר שם קדש המועל. ח' ולכת אחרי התהו משקץ
 ומגעל: ח' זרע קדש בנים לא ישקרו. ח' זה אלי ואנוהו
 זעקו ושוררו: ח' תכל בנחלתנו הוא ובו נתאמרו. ח' תית
 יחידתם בצרור תחיים צררו: ח' טף וגושים יחד השלימו
 לעקר. ח' טלאים המבקרים בלשבת בית המוקד:
 ח' יחיד ונשא עליך גברג וגשקד. ח' יחידו יחיד לו לבר
 ראש ליקד: ח' בבושים בני שנה לעלה חמימים. ח' בבושו
 עולות בובחי אמורי שלמים: ח' לאמותם אומרים לא
 סוף טמך רעל, כ"כ כ"י וכן כזו וטעמו למסוך.

תכמרו רחמים. ז' לקרבן אישה לוי נתבקשנו ממחומים:
 ח' מפרפרים תלדים וזו על זה מפרפרים. ח' ממחרים
 שחוט אחרים וברמיותם מתבוססים: ח' נתון על רכב
 תיכלה ואף למחרים. ח' נגד ענייה לעד יחו תוססים:
 ח' סדרו לפניך סדור מערכת גדולה. ח' סבב וגם תיסוד
 קטון מהבילה: ח' עוללים ויונקים הנזכחים כליל עולה.
 ח' עולתה יד שנה יזכר כל מנחתיה סלה: ח' פנות ועזרות
 מלאו קרבני זבחים. ח' פדרים ואברים הראש והרגל
 ונתחים: ח' צרדי מנחות כפמה עשורני מחים. ח' צדקניות
 קניהם הפה עוללי טפוחים: ח' קיץ למזבחם בני בירב.
 ח' קרבן העם לכפר תלמיד עם צרב: ח' רחש מרבה זה
 מאז לא נקרב. ח' ריח נוח מנחת והודיה תערב:
 ח' שרתי בהנה פשרי נשים באנשים. ח' שחיטה זריקה
 וקבלה מקריבים ומגישים: ח' תקרבת מנחת טהורה
 נפשות הקדושים. ח' תנופת חזה ושוק ולחי הראשים:
 ח' דמעות מפה ומפה נובעים ומקלחים. ח' ושוחטים
 וגשחטים אלו על אלו גונחים: ח' דמי אבות ובנים גונעים
 וטופחים. ח' ברפת תנבח שמע ישראל צורחים: ח' יראה
 יראה פעלת בנות בוטחות. ח' בחם תיום ערופות לשמש
 נשטחות: ח' יפה בנשים מבקעות כהם ומפלחות.
 ח' מבין רגליה שליה ולד מפריחות: ח' שמוע הנשמע או
 אם נראה. ח' להאמין מיאמין גדולה פליאה: ח' מוליכים

פנוח ועזרות, ר"ל כל המדרים. שרתי הכהונ' ר"ל הסירות לכבד' והיינו עבודות
 הכהונה. נובעים וטופחים, כ"כ כ"י והוא ל' לחלוח כמו טופח ע"ט להטפית, וי"ג
 טופחים. בנות בוטחות, תאר לנשים הכחות הנעשות כס' וסס כחוס כיוס וכו'.
 מ"א (Tom 7.) 26

בנייהם לטובת כל חפץ נאה. ו' העל אלה תתאפקרם גאה
גאה: מ' בקול קדם נשעננו ותעמד עקדת הרמור. מ' טמון
לשע בכל הרודר לשמר. נתוספו אלה וכל אלה עד בלתי
לאמר. וי' וכו' קום השמר לנו וצרותינו תגמור: אמר וכו'.
טוב י' לכל ורחמי על כל מעשיו: טוב י' לקול לגפש תדרשנו: טוב
ויחיל ודמם לתשועת י': טוב לחסות ב' מבטח באדם: טוב לחסות
ב' מבטח בנריבים: טוב וישר י' על פו יורה חסאים בדרך: טוב י'
למעוז ב' צרה וידע חוסי בו: כי הוא ידע יצרנו וכו' כי עפר אנחנו:
כי טוב י' לעולם חסדו ועד דר אמונתו: ליי הישועה וכו'.

פומון. סס המעבר אחתי מחוס נחשאי המרחות.

י' י' ארחום וחנון. ארך אפים ורב חסד ואמת:
נצר חסד לאלפים. נשא עון ופשע וחסא
ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

מ' אזכרה אלהים ואהמיה: בראותי כל עיר על תלה בניה.
ועיר האלהים משפלת עד שאול תחתיה. ובכל זאת אנו
ליה ועינינו ליה: מ' מדת הרחמים עלינו התגלגלי. ולפני
קונך תתנתך הפילי. ובגד עמוד רחמים שאלי. כי כל
לכב דוי, וכל ראש לחלי: מ' תמכתי ותדותי בשלש
עשרה תבות. ובשערי דמעות, כי לא נשלכות. לכן
שפכתי שיה פני כוחן לבות. בטוח אני באלה. ובזכות
שלשת אבות: מ' יהי רצון לפניך שומע קול בכיות.
שפתשים דמעתנו בנאדך להיות. ותצילנו מכל גזרות

כתוספו חלם וכלם וכו', ירמו להם דמי' בת"כ ו"ל ואם עד חלה לא תוסרו, ר"ח
חומר חין העקום מניח פורענות בישראל עד שהוא מעיר כהר תחלה שנה' ואם
עד חלה, ר' יהושע חומר שנה' יהו' חומרים ישראל כלו המכות ועוד חין לו חמרת
להכיר עלינו, ת"ל ואם עד חלה עוד י' לי חמרות טחלה וכלם להכיר. חיו וכו' וכו'
קום, כ"כ בכ' וטעמו חתם אל מי תסער לנו דקרת ערס. וכו', ל' זכות.
קום, ל' קו וטעמו. ורשאי תנות חוק גרמו הלחן הזה.

אכזריות. כי לך לבר עינינו תלויות: וסלחת לעוננו
ולחטאתנו ונחלתנו: י' אל רחום עד ונחלתנו וא"כ אל מלך יושב.
ואתה קדוש יושב תחלות ישראל: ואתה הוא וישנתיך לא
יתמו: אתה תקום תרחם ציון. כיעת לחננה כי בא מועד:
זכתי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תכזה:
היטיבה ברצונך את ציון. תכנה חומות ירושלים: אז
תחפץ זכתי צדק עולה וכליל. אז יעלו על מזבחה פרים:
ועתה י' אבינו אתה. אנחנו החמר ואתה יצרנו וטעשה ידך בלנו:
אתה י' לא תכלא רחמיך ממנו. חסדך ואמתך תמיד יצורנו:

זכר רחמיך י' וחסדיך כי מעולם המה: וזכרנו י' ברצון
עמך. פקדנו בישועתך: זכר עדתך קנית קדם גאלת
שכט בחלתך הר ציון זה שכנת בו: זכר י' חבת ירושלים
אהבת ציון אל תשפח לגצח: זכר י' לבני אדום את יום
ירושלים הואמרים ערו יערו עד היסוד בה: זכר
לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך
ותדבר אלהם ארבה את זרעכם בכובדי השמים וכל
הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם:
זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב. אל תפן אל קשי
העם הנה ואל רשעו ואל חטאתו:

אל גא תשת עלינו חטאת אשר נאל לנו ואשר חטאנו:
חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:

עיוסד ע"ס א"ב נחשאי המרחות.

מ' אליך צורי בפני שפחתי. גדל וגבה לב הנחתי.
אכן רוח נשברה זבחתי. ואני בשם קדשך בטחתי:
בטחתי בך ולא בזון מברזל. להרג בנמסרתי רב

וְכָרָל. מִי־מִבְקֵשׁ יוֹנֵת אֶלֶם וְגוֹזֵל. וְהַשִּׁיב אֶת הַגּוֹזֵל
אֲשֶׁר גּוֹזֵל: מִי־גּוֹזֵל וְאָבֵד חֲסִידֵי עֲלִיּוֹן וְיִשְׁיִשׁוּ. וְחַלֵּל
בְּרִיתוֹ וְהַחֲרִיב מִקְדָּשׁ וּקְדָשָׁיו. וְגִדַּר הַפְּרָכּוֹת וְהִרְג
נְבִיאָיו וּבְחַגָּיו וּקְדָשָׁיו. זֶה הוּא הַדָּשָׁיו: הַדָּשָׁיו דָּמָם
יְהִי כַּפֵּר וּפְדִיּוֹם. לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדָךְ אֲיוֹם. מִי־דְבוּקִים
אֲחֵרֶיךָ בְּצַמִּידִים וּתְיוֹם. כִּי עָלֶיךָ הִרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם:

כְּרֹכַח הַקִּסְלוֹת מוֹטְרִים כֶּלֶן טַהַר ר' יִשְׁמַעֲאֵל, וְהוּא לְקוֹם
טַסְלִיחָא אֵלֶּה אֲזַכְרָה, וְזֶס נִחְמֵי כָּל עֵינֵי עַמְּךָ הַרְגֵי טַלְכּוֹת.

טַהַר רַבִּי יִשְׁמַעֲאֵל עֲצֻמוֹ וְהַזְכִּיר אֶת
הַשֵּׁם בְּסִלּוּדִים. וְעָלָה לְמָרוֹם וְשָׂאֵל מֵאֵת
הָאִישׁ לְבוֹשׁ חֲבָדִים. וְגַם לוֹ קָבְלוּ עֲלֵיכֶם
צַדִּיקִים וְיָדִידִים. כִּי שָׁמַעְתִּי מֵאַחֲרֵי הַפְּרָגוֹד
כִּי בִזְאת אַתֶּם גִּלְבָּדִים: יָרַד וְהִגִּיד לַחֲבִירָיו
מֵאִמֵּר אֵל. וְצִוָּה הַבְּלִיעַל לְהַרְגֵם בְּכַח וְלֵאֵל.
מִי־וְשִׁנִּים מֵהֶם הוֹצִיאוּ תַחֲלָה שְׁהֵם גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי
יִשְׁמַעֲאֵל כִּהֵן גְּדוֹל וְרַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל נִשְׂאִי יִשְׂרָאֵל:
כְּרוֹת רֹאשׁוֹ תַחֲלָה וְאַל אֶרְאֶה בְּמִיתַת מוֹשֶׁרֶת לְדָר
בְּמַעֲזֵן. וְלַחֲפִיל גְּרָלוֹר צִוָּה צַפְעוֹן. וְנִפְל
הַגּוֹרֵל עַל רַבִּי שְׁמַעוֹן: לִשְׁפּוֹךְ דָּמּוֹ מֵאֵת
כִּשּׁוֹר פֶּר. וְכִשְׁנָחֲתָךְ רֹאשׁוֹ נִטְרָו רַבִּי
יִשְׁמַעֲאֵל וְצָרַח עָלָיו בְּקוֹל מֵר כִּשּׁוֹפֵר.

וְכָרָל, כִּי כִי כִי, וְכֵן הוֹצִירוּ דַעַל הַעֲרוֹךְ, אֲכֵן נִחְמֵי דִידֵךְ נִחְמֵי
כִּי כִי כִי, גַּם בְּרוֹל כִּי וְכִי רִשִׁי תַלְמוּד, וְכֵן הִגִּידָם נִחְמֵי כִי כִי הַזִּכְרִים
נִחְמֵי אֵם לֹא חֲדַעִי לֵךְ.

מִי־אֵי תִלְשׁוֹן הַמִּמְהָרֶת לְהוֹדוֹת בְּאִמְרֵי שְׁפָר.
בְּעֻנּוֹת אֵיךְ עָתִיד לִוְחָכָת אֶת הָעֶפֶר:
מִמָּה מָאֵד בָּכָה עָלָיו בְּחִרְדָּה. בַּת בְּלִיעַל
לְקוֹל בְּבִיתוֹ שֶׁל רַבִּי יִשְׁמַעֲאֵל עֲמָדָה. תֹּאדָר
יָפִיו בְּלָבָה חֲמָדָה. וְשָׂאֵלָה מֵאֵת אֲבִיהַ תְּתִיתוֹ
לְהַעֲמִידָה: גֵּאֵץ בְּלִיעַל דָּבָר זֶה לַעֲשׂוֹתוֹ.
לְהַפְשִׁיט עוֹרוֹ מֵעַל פָּנָיו שָׂאֵלָה מֵאֵתוֹ.
מִי־וְלֹא עָכַב דָּבָר זֶה לַעֲשׂוֹתוֹ. וְכִשְׁהִגִּיעַ לְמָקוֹם
הַתְּפִלִּין צָרַח בְּקוֹל מֵר לְיוֹצֵר נִשְׁמָרוֹ:
יִשְׂרָפִי מֵעֲלָה צַעֲקוֹ בְּמָרָה. זֹו תוֹרָה וְזֹו
שְׁכָרָה עֲטָה בְּשִׁלְמָה אֲזַכְרָה. אֲזִיב מִנֵּאֵץ
שְׁמֶךְ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא. וּמִחֲרָף וּמִגִּדָּף עַל דְּבָרֵי
תוֹרָה: עֲנֵתָה בַּת קוֹל מוֹשֶׁמִּים. אִם אֲשַׁמַּע
קוֹל אַחֵר אֶהְפּוֹךְ אֶת הָעוֹלָם לְמוֹם.

מִי־לִתְהוֹ וְכֵהוּ אֲשִׁירֵי הַדּוֹמִים. גְּדוֹרָה הִיא
מִלְפָּנֶי קַבְלֵהָ מִשְׁעֲשַׁעֵי דָת יוֹמִים:
מִפְּקִידִים נִהְרְגוּ מֵאַחֲרֵי שִׁבְתַּת בְּתִי בְּנִסּוֹת. מִלֵּאֵי
מִצּוֹת בְּרַמּוֹן וּבְזוּיוֹת. וְהוֹצִיאוּ אֶת רַבִּי עֲקִיבָא דוֹרֵשׁ
בְּתֵרֵי אוֹתִיוֹת. וְסָרְקוּ בְּשָׂרוֹ בְּמִסְרָקוֹת פִּיפּוֹת: צִוָּה
לְהוֹצִיא רַבִּי חֲנִנְיָא בֶּן תַּרְדִּיּוֹן מִבֵּית אוֹלָמוֹ. וּבְחִבְלֵי

רַבִּי עֲקִיבָא, נִהְרַג מִשּׁוֹרֵם רּוֹפֹם הַדָּעַ, כְּדָלִי נִחְמֵי יְרוּשָׁלַיִם נִחְמֵי
לִי א' וְנִחְמֵי אֲחֵר טוֹב נִחְמֵי מִי ע' וְעֵינֵי נִחְמֵי שְׁמֵי שְׁמֵי וְכִיכִין
לְעֵר כִּי שְׁמֵי שְׁמֵי רּוֹפֹם הִיוּ, שְׁכֵרִי ר' עֲקִיבָא נִחְמֵי כְּדָלִי נִחְמֵי
ע' כ' א' וְנִחְמֵי כ' כ' וְזֶס מִי רִשִׁי גִטְמוֹן א' שְׁמֵי רּוֹפֹם וְלֹא תַחֲרוּ
שְׁמֵי כִסֵּי הַדָּעַ. וְלִמְיֵי כִיּוֹסִיפּוֹן נִחְמֵי לִי (וְלִמְיֵי חֲלֹקֶס אֲחֵרֵי נִחְמֵי לִי)

זמרות שרפו גלמו: חיי וספוגין של צמר שמו על לבו
לעבב עצמו. ובשנסת לקומיד גשרה וספר תורה עמו:
חיי קוננו עם לא אלמן. כי על דבר מועט גשפך דמן.
לקדש שם שמים מסרו עצמן. בהריגת רבי חוצפית
המתרגמן: רעה תאחז כל שומע שמוע. ותול כל
עין רמוע. חיי ונהפך לאבל כל שעשוע. על
הריגת רבי אלעזר בן שמוע:

חיי שחתוני צוררי ומועני. ומלאו ברסם מעדני. והשקוני
מי רוש ולעני. בהריגת רבי חנינא בן חכני: תקסו עלינו
צרות מצות להפר. ומאנו לקחת הון וכפר. חיי כי אם
נפשות החוגות אמרי שפר. פמו רבי ישכב הסופר:
חיי יחתנו בני עדינה השוממה. הרעו לנו מכל מלכי
אדמה. וחרגו מנו פמה וכמה. בהריגת רבי יהודה בן
דמא: דברת בית יעקב אש ובית יוסף להבה. הן
עתה קש אורם פכה.

חיי חיי ועקי קשוב וקרב בעור יום הבא. כי המה הסבימו
להרוג עשרה צדיקים עם רבי יהודה בן בבא:
חיי חסידים אלו ונהרגתם. אב הרחמים זכר אותם.
זכותם וזכות אבותם. תעמוד לבניהם בעת צרתם:
צרתם ועלבונם שור מרומים. והפלא על צאצאיו
רחמים: חיי זכותם זכור וזכות שלשת הקדומים.
אל מלך יושב על פסא רחמים:

עספס (השני) זכור רופם עיר טרנו פקיד כוטים ונקרא טורנוס ע"ז
טקוטו וזמו רופם, וחינו הרע הכוזב, ועין כסופה כערוך ערך טרן.
ישכב, הוא ישכב כד"ל כ"י י"ג, וקלרובו כל כענכס, דוגמת אחאב
ואתב (ירמיה כ"ט ב"ב) ודניס כעוס.

חיי פ"ד דמיון חזק וטהר ערו קסלות פתגט ומו היער מן זכר לנו בריח אבות:
חיי חיינו קסלות וזכר חזק נמך פתגט ערו: היום כמה רבבות געוהט.
חיי היום כמה רבבות נפלו מעמד. ומסרו עצמם על יחוד
שמה. למענם תוציא לאור משפטם ודינם ממרומך.
ושמעת אל תפלת עבדיך ועמך: ועמך שוללים וכוזים
וחילו יבוי. ושמחים למחתה ולאייר יעלוזו. חיי כי נתן
למשפת יעקב בקול יכריו. תלאיי זו: חיי חטא גרם ורודה
חכמנו. סרגו מפי דרך וכסדרה בעטנו. זו עמנו במדה
וכרוע מעללינו לעטנו. ליי אליהנו חטאנו: חטאנו ונהגנו
באשמה גדולה. ללעג וקלס נתונים בגולה. חיי חזון
הפקרא עלי עליה. כי הנהיי מטלטה טלטה: חיי טלטה
ועצבון עלי כי גברו ועצמו. זאבי ערבות אכלו הממו.
טרפוני לבקר לא גרמו. אכזרי המה לא ירחמו: ירחמו
משמים עשות גם. ויציל ענינו מיד חזק ומאגם.
חיי ידירות משכנותיו לארץ ורחב יפרגם. בתרן בראש
החר פגם: חיי פגם נותרה שארית נחלתו. בעלוננו אדונים
קשים וזלתו. בעת יאמר ליעקב בן מחילתו. בחר לו זה
ישרא לסגלתו: לסגלתו אל יהי דומם ושומם. בימי עולם
חרבותיו יקומם. חיי למלכו יתן עז וירומם. משפיל אף
מרומם: חיי מרומם יראני בשורי. נקמתו ונקמת בחירי.
מוסר כלמתי לערי. כי נשאתי חרפת נעורי: נעורי וברתי
לך אהבת כלולה. לעת זקנה חסד גמולה. חיי נא תבון
תפלתנו בעולה. האוינה אליה יעקב סלה: חיי סלה לקניד
היה משענם. למענה עשה אם לא למענם. שומימו
יבשו ויכלמו במענם. עליו ולא ענם. ענם לישרא ויחדוד.

כִּי שָׁמַת מַעִיר לְגַל וְחִמְדֻקָּהּ • מִיָּם עַל בֶּן בְּאֹרִים בְּכֻדָּה •
 יִי בִצְרַת בְּקֻדָּה • מִפְּקֻדָּה פִּיזוֹת פּוֹנוֹת לָךְ לִקְרָא • חֲלָצִים
 מִעֲנִשׁוֹמְגֻזְרָה חֲמוּדָה • פְּנֵה נֶאֱלָה הַרְנֵה וְהַעֲתִירָה • מַעֲזִים
 בַּעֲת צָרָה • צָרָה וְצוּקָה הִסֵּר מִנִּי מַחֲלָלִי • וְשַׁעֲרֵי דְמָעוֹת
 לֹא יִנְעֻלוּ בְּמַעְלִי • מִיָּסְפִירוֹת בְּנֶאֱדָה הֵלֵא בְּסִפְרָתִי
 גִּזְאִלִי • שׁוּעָתִי שְׁמַעַת קוֹלִי • מִקוֹלֵי אֲרָיִם דְּרָךְ בְּקִשָּׁה •
 מִפְּנֵי עֶקֶת אוֹיֵב הַפּוֹרְעִישָׁה • קִפְחָתִנִּי חֲמַת הַפְּצִיק
 הַמַּתְקִשָּׁה • אִם עַל בָּנִים רָשָׁה • רָשָׁה יִלְדֶיהָ לַעֲיִנֶיהָ
 נִשְׁחָטִים • פְּנִיָּה לְכַלְמוֹת וּלְחַיִּיהָ לְמוֹרְטִים • מִיָּסְרוֹנִים
 מִלִּשְׁפַת הַגִּזְיוֹת מִתְמַעֲטִים • שְׁשָׁם עָלוּ שְׂבָטִים • מִשְׂבָּטִים
 תָּשׁוּב לָנוֹת בֵּית עֲטָרָה • לַהֲיוֹת שְׂאִירִית מִכְתָּרָה •
 תִּשְׁמִיעַ לְפִלְטַת יְהוּדָה הַנִּשְׁאָרָה • וְהִיִּית עֲטָרָה
 תִּפְאָרָה • תִּפְאָרַת אֲמוּנָה עִם זִיקְנִית • שִׁקְצָתָם קִרְאָנוּךְ
 וְעִנִּיתָ • מִיָּסְחִיד וְעִנִּי מִשְׁבָּתָךְ הַכְנֵת • וְשִׁמַּעַת אֶת
 תְּפִלָּתָם וְאֶת תְּחִנָּתָם אֲשֶׁר הִתְחַנְּנָתָ • מִתְחַנְּנָתָ עַל
 בְּנֵיךְ שִׁבְלוֹ • וּמַעַל שִׁלְחַן אֲבִיהֶם גִּלּוֹ • מִדַּת רַחֲמֶיךָ עַל
 מַדּוּתִי וְגִלְלוֹ • בִּי יִצְדָּקוּ וְיִתְהַלְּלוּ • וְיִתְהַלְּלוּ חוֹסֵיךְ
 תְּפִלָּתָם וְתִפְלָתִי בְּנַעֲיָמִים • וְתִתְנֶהֱג עִמָּהֶם בְּמִדַּת
 צְדָקָה וְרַחֲמִים • מִיָּסְזִכּוּתָךְ קִדְמָם וְזִכּוֹת שְׁלֹשֶׁת קְרוֹמִים •
 אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים •

זָכַר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת כֹּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ • וְזָכַרְתִּי
 אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶת
 אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר •

וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר •

זָכַר לָנוּ בְּרִית רֵאשִׁינִים כֹּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ • וְזָכַרְתִּי
 לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁינִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
 לַעֲיִנִי הַגִּזְיוֹת לַהֲיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יִי • עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 כְּמִדָּה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ • וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם כֹּאֲרָץ
 אֲיִבִיהֶם לֹא מֵאֲסָתִים וְלֹא גַעְלָתִים לְכַלְתָּם לְהַפִּיר
 בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יִי אֱלֹהֵיהֶם •

סדר הפסוקים לפי עכב ק"ק פפ"מ
 חין פפ"מ ווירה דיעונו גענוגט

רַחֵם עָלֵינוּ וְאַ תִּשְׁחִיתֵנוּ
 כְּמִדָּה שְׂכָתוֹב • כִּי אֵל רַחוּם
 יִי אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא
 יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁבַּח אֶת
 בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לָהֶם • הַשֵּׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ
 כְּמִדָּה שְׂכָתוֹב • וְשָׁב יִי אֱלֹהֶיךָ
 אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ • וְשָׁב
 וְקִבְּצָךְ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
 הִפִּיצָךְ יִי אֱלֹהֶיךָ שְׁמָה •
 רַחֵם עָלֵינוּ וְאַ תִּשְׁחִיתֵנוּ
 כְּמִדָּה שְׂכָתוֹב • כִּי אֵל רַחוּם
 יִי אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא
 יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁבַּח אֶת
 בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לָהֶם • מַחֲה פִשְׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ
 כֹּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ • אֲנִכִּי אֲנִכִּי

רַחֵם עָלֵינוּ וְאַ תִּשְׁחִיתֵנוּ
 כְּמִדָּה שְׂכָתוֹב • כִּי אֵל רַחוּם
 יִי אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא
 יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁבַּח אֶת
 בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לָהֶם • הַשֵּׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ
 כְּמִדָּה שְׂכָתוֹב • וְשָׁב יִי אֱלֹהֶיךָ
 אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ • וְשָׁב
 וְקִבְּצָךְ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
 הִפִּיצָךְ יִי אֱלֹהֶיךָ שְׁמָה •
 רַחֵם עָלֵינוּ וְאַ תִּשְׁחִיתֵנוּ
 כְּמִדָּה שְׂכָתוֹב • כִּי אֵל רַחוּם
 יִי אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא
 יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁבַּח אֶת
 בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לָהֶם • מַחֲה פִשְׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ
 כֹּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ • אֲנִכִּי אֲנִכִּי

בשנים בשלג ילבינו. אם הוא מזה פשעך למעני.
 יאדימו כתולע בצמר יהיו: וחטאתיך לא אזכר: מזה
 זרק עלינו מים טהורים פשעינו כעב וכענן באשר
 וטהרנו במה שכתוב. אמרת. מחיתי כעב פשעך
 וזרקתי עליכם מים וכענן חטאתיך שובה אלי
 טהורים וטהרתם מכל כי גאלתיך: זרק עלינו מים
 טמאותיכם ומכל גלוליכם טהורים וטהרנו במה
 אטהר אתכם: מזה פשעינו שכתוב. וזרקתי עליכם מים
 למענך באשר אמרת. טהורים וטהרתם מכל
 אנכי אנכי הוא מזה טמאותיכם ומכל גלוליכם
 פשעך למעני. וחטאתיך אטהר אתכם: בפר חטאינו
 לא אזכר: מזה פשעינו ביום הזה וטהרנו במה
 כעב וכענן באשר אמרת. שכתוב. כי ביום הזה יכפר
 מחיתי כעב פשעך וכענן עליכם לטהר אתכם מכל
 חטאתיך שובה אלי כי חטאתיכם לפני יי תטהרו:
 גאלתיך: בפר חטאינו ביום הלפני חטאינו בשלג ובצמר
 הזה וטהרנו במה שכתוב. לכו נא ונזכח
 כי ביום הזה יכפר עליכם יאמר יי אם יהיו חטאיכם
 לטהר אתכם מכל בשנים בשלג ילבינו. אם
 חטאתיכם לפני יי תטהרו: יאדימו כתולע בצמר יהיו:
 אמרינו האזינה יי בינה הגיגנו: יהיו לרצון אמרי
 פינו והגיון לבנו לפניך יי צורנו וגאלנו: כי לך
 יי הודלנו. אתה תענה אדני אלהינו:
 אלהינו ואלהי אבותינו. אל תעזבנו. ואל תשחנו. ואל

תכלימנו. ואל תפר בריתך אתנו. קרבנו לתורתך.
 למדנו מצותיך. הורנו דרכיך. הט לבנו ליראה את
 שמך. ומול את לבבנו לאהבתך. ונשוב אליך באמת
 ובלב שלם. ולמען שמך הגדול תמחול ותסלח
 (כ"ט ותכפר) לעונינו בכתוב בדברי קדשך למען שמך
 יי וסלחת לעוני כי רב הוא:
 אלהינו ואלהי אבותינו. מחל וסלח לעונותינו ביום
 השבת הזה וביום הכפרים הזה. והעתר לנו בתפלתנו.

נפ"פ רמיון חזרים זה.
 מין פס"ט ויורד ריעונו געומט.

מזה ויהי עבר פשעינו
 מנגד עיניך. וכוח את
 יצרנו להשתעבד
 לך. והכבד ערפנו
 לשוב אליך. וחדש כליותינו לשמור פקדיך.
 ותתלבש בצדקותיך. ותתכסה ברחמיך.
 וחדש כליותינו לשמור פקדיך.
 ותתעטף בחסידותיך. ותתאזר בחסידותיך. ותבא
 לפניך מרת טובה וענותנותך. ותעשה עמנו
 ומול את לבבנו במדת רחמנותך וברוב חסדיך. ומול את לבבנו
 לאהבה (וליראה) את שמך. בכתוב בתורתך ומל
 יי אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את
 יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חיך:
 אלהינו ואלהי אבותינו.
 סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו:
 כי אנו עמך ואתה אלהינו. אנו בניך ואתה אבינו:
 אנו עבדיך ואתה אדוננו. אנו צאנך ואתה רוענו:

אָנוּ כְּרִמָּה וְאַתָּה שׁוֹמְרֵנוּ. אָנוּ נִחַלְתָּהּ וְאַתָּה חִלַּקְנוּ: ^{קבל}
 אָנוּ קִנְיָה וְאַתָּה מוֹשִׁיעֵנוּ. אָנוּ פָּעַלְתָּהּ וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ:
 אָנוּ סִגְלִיתָהּ וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ. אָנוּ עִמָּךְ וְאַתָּה מִלְפָּנֶינוּ:
 אָנוּ רַעֲיִיתָהּ וְאַתָּה דוֹדֵנוּ. אָנוּ מְאֻמִּירָהּ וְאַתָּה מְאֻמִּירֵנוּ:

חיו ספרים פתגם ומה היער מן אנה חבא לפניך מ"ו.

אָנוּ עֲנִי פָנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנוּן. אָנוּ קָשִׁי עֵרָה וְאַתָּה
 אֶרֶךְ אַפִּים. אָנוּ מְלֹא עֵוֹן וְאַתָּה מְלֹא רַחֲמִים. אָנוּ
 יִמִּינוּ בְּצֶל עֹבֵר, וְאַתָּה הוּא וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתְמוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (כ"ט אָנָּה)

תָּבֹא לִפְנֶיךָ תַּפִּלָּתֵנוּ. וְאַתָּה תַּחֲנֹתֵנוּ שְׂאִין אֲנַחְנוּ
 עֲנִי פָנִים וְקָשִׁי עֵרָה לֹאמֹר לִפְנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חַטָּאנוּ:
 אֲשַׁמְנוּ. בְּגִדֵּנוּ. נִזְלֵנוּ. דְּבַרְנוּ דְּפִי. הִעֲוִינוּ.
 וְהִרְשַׁעְנוּ. זִדְנוּ. חִמְסְנוּ. מַפְלְנוּ שֶׁקֶר. יַעֲצֵנוּ
 רַע. בִּזְבֵּנוּ. לִצְנוּ. מִרְדְּנוּ. נֶאֱצֵנוּ. סָרְדְנוּ.
 עֲוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. צָרְדְנוּ. קִשִּׁינוּ עֵרָה. רִשְׁעֵנוּ.
 שִׁחַתְנוּ. תַּעֲבֵנוּ. תַּעֲוִינוּ. תַּעֲתֵנוּ.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִפְּשָׁעֵי הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה
 צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אִמְתָּ עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:
 הִרְשַׁעְנוּ וּפִשְׁעֵנוּ. לֹכֵן לֹא נוֹשְׁעֵנוּ. וְהֵן בְּלָגְנוּ
 לַעֲזוֹב הָרָדָה רִשָּׁע וְחִישׁ לָנוּ יֵשַׁע: בְּכַתוּב עַל יַד גְּבִיאָה
 יַעֲזֹב רִשָּׁע דְּרָבּוּ וְאִישׁ אֶוֹן מִחֻשְׁבְּתוֹ וְיֵשֶׁב אֶל יי
 וְיִרְחַמְרוּ וְיֵאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוֹת: הַיְדוּנוֹת

וְהַשְׁגָּנוֹת אַתָּה מְפִיר. הִרְצֵנוּ וְהֶאֱנָם. הַגְּלוּם
 וְהַנְּסֻתִים. לִפְנֶיךָ הֵם גְּלוּם וִידוּעִים. מָה אָנוּ. מָה
 חַיֵּינוּ. מָה חֲסִדֵּנוּ. מָה צְדִיקֵנוּ. מָה יִשְׁעֵנוּ. מָה
 בְּחֵנוּ. מָה גְבוּרָתֵנוּ. וְמָה נֹאמֵר לִפְנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים בָּאִין לִפְנֶיךָ.
 וְאַנְשֵׁי הַשָּׁם כֹּלָא הֵיוּ וְחֻכְמִים כְּבִלֵי מִדֶּע. וְגִבּוֹרִים
 כְּבִלֵי הַשֶּׁבֶל. כִּי רַב מַעֲשֵׂיהֶם תָּהוּ. וַיְמִי חַיֵּיהֶם
 הֶבֶל לִפְנֶיךָ. וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין כִּי
 הֶבֶל הֶבֶל:

מָה נֹאמֵר לִפְנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמָה נִסְפָּר לִפְנֶיךָ שׁוֹכֵן
 שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל הַנְּסֻתוֹת וְהַגְּלוּת אַתָּה יוֹדֵעַ:
 אַתָּה יוֹדֵעַ רְצִי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל
 חַי: אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בֶטֶן וּבוֹחֵן כְּלוֹת וְלֵב:
 אֵין דְּבַר נֶעְלָם מִמֶּךָ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
 קו"ם שְׁמָךְ מַעֲזוֹלָם עוֹבֵר עַל פִּשְׁעֵנוּ.
 שׁוֹעֲתֵנוּ תִּאֲזִין בְּעִמְדָנוּ לִפְנֶיךָ בְּתַפִּלָּה:
 תַּעֲבֹר עַל פִּשְׁעֵנוּ לַעֲם שְׂבִי פִשְׁעֵנוּ.
 תִּמְחָה אֲשַׁמְתָּנוּ (כ"ט פִּשְׁעֵנוּ) מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
 וּבִכֵּן יִהְיֶה רְצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
 שְׁתַּסְּלַח לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ. וְתִמְחָל לָנוּ
 עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ:
 עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לִפְנֶיךָ בָּאֵנָם וּבְרָצוֹן:

ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בבלי רעת:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בדבור פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בהונאת רע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בודוי פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בועידת זנות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשגנה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול חורים ומורים:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחזק יד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים:
 ועל כלם אלוהי סליחות סלח לנו מחל לנו בפר לנו:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בכפת שחר:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בכחש ובבזב:

על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון:
 ועל חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן (כ"ט במראית עין):
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגשף ובמרבית:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגטית גרון (כ"ט בגבול פה):
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשקור עין:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשחית שפתותינו:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח:
 ועל כלם אלוהי סליחות סלח לנו מחל לנו בפר לנו:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפריקת על:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצדית רע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד:

מ'יום שממות היכלך תביט. חסד מ'י

ז'היום תעשה למען שמך כנס איש חמדות:

בכתוב בברך קדשך הטה אלהי אונך ושמע פקח עיניך וראח שממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה פי לא על צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך פי על רחמיך הרבים

קו"ס בעבור כבוד שמך המצא לנו שומע

תפלה שמע תפלתנו למען שמך:

אלהינו ואלהי אבותינו מחל לעונותינו ביום השבת

הזהביום כפפרים הזה. מחה והעבר פשעינו (וחטאתינו)

מנגד עיניך. באמור אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני

וחטאתיך לא-אזכר: ונאמר מחיתי כעב פשעיך וכענן

חטאתיך שובה אלהי כי גאלתיך: ונאמר פי ביום הזה

יבפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי

תטהרו: (אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קדשנו

במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שפענו משובך ושמוחנו

ביושעתך. (והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך

וינוחו בה ישראל מקדשי שמך) וטהר לבנו לעבדך באמת.

פי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בכל דור

ודור ומכלעדך אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה).

ברוך

מ'חיינו טהור מ'חיינו טהור מ'חיינו טהור מ'חיינו טהור

מ'חיינו טהור מ'חיינו טהור מ'חיינו טהור מ'חיינו טהור

מ'חיינו טהור מ'חיינו טהור מ'חיינו טהור מ'חיינו טהור

מ'חיינו טהור מ'חיינו טהור מ'חיינו טהור מ'חיינו טהור

מ'חיינו טהור מ'חיינו טהור מ'חיינו טהור מ'חיינו טהור

מ'חיינו טהור מ'חיינו טהור מ'חיינו טהור מ'חיינו טהור

ברוך אתה יי מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו

בית ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך

על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הכפרים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב

את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה

תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

ותחזיקנו עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה

יי המחזיר שכנתו לציון: ^{מודים דרבנן}

מודים אנחנו לך שאתה מודים אנחנו לך שאתה הוא יי

הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו ואלהי כל

בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות לעולם ועד צור חיינו מגן

ישענו. אתה הוא לדור ודור על שהחיינו וקיימנו בן תחינו

ותקיימנו ותאסוף גל יתתינו לחצות קדשך לשמר חקיך ולעשות רצונך

חיינו המסורים בידך ועל ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו

גשמותינו חקירות לך ועל מודים לך. ברוך אל ההודאות:

נסיד שבכל יום עמנו ועל גפלאותיך וטובותיך שבכל עת

ערב ובקר וצהרים. תשוב כי לא כלו רחמיך והמרחם

כי לא תמו חסדיך מעולם קיינו לך:

ועל בלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד:

ובתוב לחיים טובים (כל) בנני בריחה:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת ה' ישועתנו

ועזרתנו סלה. ברוך אתה ה' תשוב שמך ולך נאח להודות:

ע' א' אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה

עבדך האמורה מפי אהרן ובניו בלמים עם קדושך באמת: ברכך יי

וישמרה: יאר יי פניו אליה ויחנה: ישא יי פניו אליה וישם לך שלום:

שנים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמך ברכנו אבינו בלבו באתה באור פניך כי
באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך
את עמך ישראל בכל יעת ובכל שעה בשלומך
בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה גזרה וגפתה
לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום
ברוך אתה יי עושה השלום:

וְנֹאמַר כִּי בִי יִרְבּוּ יְמֵיךָ וְיוֹסִיפוּ לְךָ שָׁנוֹת חַיִּים:
לְחַיִּים טוֹבִים תִּכְתְּבוּ:

אֱלֹהִים חַיִּים. כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים:
בְּכַתוּב וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם:
קריש שלם תעלה חסד נעילה ואל אבינו מלכנו וק"ק חומרים.

תפלת נעילה.

זמנה סמוך לשקיעת החמה כשחמה כרחק האילנות ויש
להזכיר שכל יאחרו להחפץ חותה כלילה חלל סמוך לשקיעת
החמה בענין שישיטו חותה עם חלל הכוכבים וזה סדר.

אשר יושבי ביתך עזר יהללוך סלה:

אשרי העם ששכנה לו אשרי העם שיי אלהיו:
תהלה לרוד ארוממך איהי המלך ואברהם שמך לעולם
ועד: בכל יום אברך ואהלה שמך לעולם ועד: גדול יי
ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך

וגבורתך יגידו: דור כבוד הדור ודברי נפלאותך
אשיחה: ועזו נוראתך ואמרו וגדלותך אספרנה: ובר
רב טובה וביעו וצדקתך ורגנו: חנון ורחום יי ארך אפים
וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי
כל מעשיך וחסידך וברכותך: כבוד מלכותך יאמרו
וגבורתך יגידו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדור
מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשהלתך בכל
דור ודור: סומך יי לכל הנפלים וזקק לכל הכפופים: עיני
כל אליה ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח
את ידך ומשפיע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד
בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו
באמת: רצון יראיו עשה ואת שועתם ישמע וישמעם:
שומר יי את כל אלהיו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת
יי ירבר פי וברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הלה יהיה:
ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי: ואני זאת
בריתי אתם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי
בפיך לא ימושו מפיה ומפי זרע וזרעך אמר יי
מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב תהלות ושראל:
וקרא זה אליה ואמר קדוש וקדוש קדוש יי צבאות מלא
כל הארץ כבודו: ומקבלין הן מן הן ואמרין קדוש
בשמי מרומא עלאה בית שכינתה קדוש על ארעא עובד
גבורתה קדוש לעלם ולעלמי עלמאי יי צבאות מלא
כל ארעא ויו יקרה: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול

קעש גדול ברוך כבוד יי ממוקמו: ונטלתי רוחא
 ושמעתי בתרי קל ויע סגיא דמשבחין ואמרין בריך
 יקרא דיי מאתר בית שכינתה: יי מלך לעלם ועד:
 יי מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמיא: יי אלהי אברהם
 יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות
 לבב עמך וזכרן לבכם אליך: והוא רחום כפר עון ולא
 ישחית והרבה להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו: כי אתה
 אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך: צדקתך צדק
 לעולם ותורתך אמת: תתן אמת לעקב חסד לאברהם
 אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום ויום
 יעמס לנו ראל ישועתנו סלה: יי צבאות עמנו משגב
 לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוסט בך:
 יי הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו: ברוך (הוא) אלהינו
 שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת
 אמת וחי עולם נטע בתוכנו הוא יפתח לפנינו בתורתו
 וישם בלבנו אהבתו ויראנו ולעשות רצונו ולעבדו
 בלבב שלם למען לא ניגע לדיק ולא נלך לבדה: יהי
 רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שנשמוז חקיקה
 בעולם הוה ונזכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה
 לשני ימות המשיח ולחיי העולם הבא: למען יזמיר
 כבוד ולא ידם יי אלהי לעולם אודך: ברוך הנבר אשר
 יבטח ביי ויהיה יי מבטחו: בטחו ביי עדי עד כי ביה יי
 צור עולמים: ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת
 דרשיך יי: יי חפץ למען צדק ויגדיל תורה ויאדיר:

תפלה לש"ן תפלה קודם מוסף.

ועתה יגדל נא כח אדני באשר דברת לאמר:
 זכר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם חסד:
 יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דירבא כרעותה
 וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית
 ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו
 אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך
 וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתגשא ויתגדר ויתעלה
 ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא לעלא ולעלא מן כל
 ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמרו בעלמא
 ואמרו אמן:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואחי אבותינו אלהי אברהם אלהי
 יצחק ואלהי יעקב הא הגדול הגבור והנורא אל עליון וכול
 חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות ומביא גואל
 לבני בניהם למען שמו באהבה: זכרנו לחיים. מלך
 חפץ בחיים. וחתמנו בספר החיים. למענה אלהים חיים.
 מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
 אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.
 מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
 נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
 לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
 ממת ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמים. זכר יצוריו לחיים ברחמים.
 וגאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:
 אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה:

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך
על כל מה שבראת וייראוך כל המעשים
וישתחווי לפניך כל הברואים ויעשו כלם אגדה
אחת לעשות רצונך בלבב שלם כמו שירענו
יי אלהינו שהשלטון לפניך עז בידך וגבורה
בימיך ושמה נזרא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראך ותקוה
לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך שמחה
לארצך וששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך
ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו
וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה וכל
הרשעה בלה בעשן תכלה כי תעביר ממשלת
זרין מן הארץ:

ותמלוך אתה יי לבדך על כל מעשיך בחר
ציון משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך
בברזוב בדברי קדשך ימלך יי לעולם
אלהך ציון לדר ודר הללויה:

קדוש אתה ונזרא שמה ואין אלה מבלעדיך

בכתוב ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש
נקדש בצדקה ברוך אתה יי המלך הקדוש
אתה בחרתנו מכל העמים אתה אותנו
ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו
במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך
ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו פאחכה את יום השבת הזה
לקדשה ולמנוחה ואת יום הכפרים הזה למחילה
ולסליחה ולכפרה ולמחלכו את כל עונותינו
בארכה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר ויכרנו ויפקדנו ויזכרנו אבותינו
וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה
לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום הכפרים
הזה וזכרנו יי אלהינו בל טוב ויפקדנו בל ברכה והושענו
בז לחיים ובדבר ישועה ורחמים חוס וחסנו ורחם עלינו
והושענו כי אלקי עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה
אלהינו ואלהי אבותינו מחל ועונותינו ביום השבת
הזה ויום הכפרים הזה מחה וזכר פשעינו ונתטאתינו
מנגד עיניך פאמור אנבי אנכי ואתה מוחה פשעיך למעני
ותטאתיך לא אפירי ונאמח מחיתי בעב פשעיך ובענן

תפלת נעילה

חטאתיך שובה אלי כי נאלתיך: ונאמר כי ביום הזה
 יכפר עליכם לטהר אתכם מפל חטאתיכם לפני יי
 תטהרו: (אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קדשנו
 במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו משובך ושמחנו
 בישועתך. (והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך
 וינחנו בה ישראל מקדשי שמך) וטהר לבנו לעבדך באמת.
 כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בכל דור
 ודור ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה).
 כרוך אתה יי. מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו
 בית ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך
 על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הכפרים:
 רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
 את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
 תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.
 ותחזיקה עינינו בשובך לציון ברחמים. כרוך אתה
 יי הפחזיר שכינתו לציון:
 מורים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד צור חיינו משענו אתה הוא לדור ודור נודה
 לך וגם פרחתה על חיינו המסורים בך ועל נשמותינו
 הפקודות לך. ועל גסך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך
 וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לאכלו
 רחמך ותמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קיינו לך:
 ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
 ותתום לחיים טובים (כל) בנך בריתך:

תפלת נעילה

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמתה וישועתנו
 ועזרתנו סלה. כרוך אתה יי הטוב שמך ולה נאה להודות:
 שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
 כל ישראל עמך ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך כי
 באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
 ועדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך
 ארץ עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.
 בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונחם
 לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום.
 כרוך אתה יי עושה השלום: **אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (יֵי אָנָּה)**
 תבא לפניך תפלתנו. ואת העלם מתחנתנו שאין אנחנו
 עני פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי
 אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו:
אֲשָׁמנוּ. בָּגְדנוּ. גָּזְלנוּ. דָּבַרנוּ דָּבִי. הַעֲוִינוּ.
והרשענו. ורנו. חמסנו. טפלנו שקר. יעצנו
רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סרדנו.
עונו. פשענו. צרדנו. קשינו ערף. רשענו.
שחתנו. העבנו. העינו. העתענו:
 סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו: ואתה
 צדיק על כל הפא עלינו. כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:
 מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך שוכן
 שחקים הלא כל הנספרות והנללות אתה יודע:

אתה נותן יד לפושעים וימניה פשוטה
לקבל שבים. ותלמדנו יי אלהינו להתודות
לפניה על כל עונותינו למען נחדל מעשק
ידינו ותקבלנו בתשובה שלמה לפניך
כאשים וכניחחים למען דבריך אשר אמרת:
אין קץ לאשי חובותינו ואין מספר לניחחי
אשמתנו. ואתה יודע שאחריתנו רמה
ותילעה לפיכך הרבית סליחתנו. מה אנו מה
חיינו מה חסדנו מה צדקנו מה ישענו מה
כחנו מה נבחרתנו ומה נאמר לפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו. הלא כל הגבורים כאין לפניך
ואנשי

אתה נותן יד מושיע לבס ידך לקנאם בחצונה. לטען נחל וכו'. טעמו
למען נחל עמנו טענו ידינו כל ל' נחל עומד במו שאלתי היטב במפורש
חלל חלל להיות לרש (בראשית י"א). אין קץ וכו'. טעמו חילו נחמנו
למקריב חיים וניחוחים לפי ערך חובותינו ואשמתנו לא יכיה לבס קץ ומספר
כי עונותינו רבו למעלה רחם. לפיכך הרבית סליחתנו, כורית דרכים רבים
לסלחתנו מלבד הקדננות. טע חנו מה חיינו וכו'. ביארתנו בסדר כל נדרי.

אתה נותן. דוח דייבט וימנהטען דוח המד; דייבט רעכטע חזט
חויגטעטרעקט, בעקעהרענדע חויפלונטהאטען. דוח המוט חונז געלעהרט,
טויגער, חונער גאטט, וויר. חויגערע זיכען מאלע בעהויען יחולען,
חונז דען פערענטעהטען לו ענטלעהטען. פחולקעהווענטע בוסט כיוואוט דוח
וויי פייערעפער חונז וויהאגערעטע חויי דייגער פערהייסונג געווען;
חונערנדיך פיעל ווירען דוח פייערעפער, חונערען פערטווערען לופהאג;
לחולל דוח וויהאגערעטע חונערען פערעטען לופהאג; חונער דוח ווייסט;
וויי חונז חסן ענדע ערווערטעט — ווירען חונז חקטעט! דמורען
המוט דוח חויי פערעטען לופהאג, חונערעטע פערלייגונג, וויי זיכע וויר? — וויי
חונער (לבען)? — וויי חונערעטע פערלייגונג? — וויי חונערעטע טווענד?
וויי חונערעטע קהמט? — וויי חונערעטע טערקע? — וויי חונערעטע וויר עווערע
חונער חונז חונערער פחטער גאטט, דיר פערבריינגען? מאלע העלדען זיכר

ואנשי השם פלא היו וחכמים בכלי מדע
וגבונים בכלי השכל כי רב מעשיהם תהו
וימי חיהם הכל לפניך ומותר האדם מן
הבהמה אין כי הכל הכל:

אתה הבדלת אנוש מראש ותפירהו לעמוד
לפניה: כי מי יאמר לך מה תפעל ואם יצדק
מה יתן לך: ותתן לנו יי אלהינו באהבה את
יום (היחיד חינו מזכיר של שבת) (צום) חכפרים חזה קץ
ומחילה וסליחה על כל עונותינו למען נחדל
מעשק ידינו ונשוב אליך לעשות חקי רצונך
בלבב שלם: ואתה ברחמיך הרבים רחם
עלינו כי לא תחפזין בהשחתת עולם. שפאמר

אתה הכדלת חנו מראש, בעבור שחטא אדם ר' נערד טנן עדן, ואמר הכדלת עש"ס
ובדילול' לרעה, ואמר חנו בעבור שחטא עש' לערן חנו טן בארץ (תכלית').
ותכירכו לעמוד לפניך, בעבור שנתחרט לא גרש אותם עכל וכל, חכל נחת לוטקוס

דיר חיינ חונדרינג, בעריהאטע חקנער — חיינ כיכט, דוח וויווען —
חונזייסער, דוח פערניכטעטען — גערמקענלחן, חיהרע חקטעווען טהה —
טען — חיינ טמער, דוח טמער חיהרעטע לעבען — חייטען! — וויי חייט
דען מענטשען פערלונג פער דעם פיעהע? נובט! מאלע חייט חייטען! —
אתה הכדלת. דוח המוט דען ערנטען מענטשען פערמאט, ווייכער טוועל —
הייט חקלעט; דמך פערמקטעטע דוח חיהרע, פערדיינעטע חקטעטע לו טטעהטען.
ווער דמך דיר יחגען, וויי דוח לו טחון המוט? חונז ייח ער חויי טווענד —
המקט, וויי פערמאטעטע דיר? — חויי יעבע גמכט דוח חונז, עווערער, חונדער
גמטט, דיעווען פערמקטעטעטע, לור בעענדרינג, לור פערלייגונג חונז פער —
געבונג מאלער חונערער זיכען, חויי דמך וויר חונז דען פערעטעטעטעטע
ענטלעהטען, לו דיר לוריקקעהרען חונז חייט גמלעטע הערלען חונז דען
געוועטלען דיינע ווילעטע חונערעטעטעטע. ח דוח, ערמקטעטעטעטעטע,
ערמקטעטע דיר חונער! דוח המוט יי קיי וויהאגערעטעטעטע חן דעם
פערדערעטע דער וועלט! וויי חייטעט ער חויי דער סריפט (ישעיה כ"ב ו').

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל
עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה.

מסור חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה
פי בתפלה ובתחנונים. לחלות ולחנן פני מלך (מלא
רחמים) מוחל וסולח לעושים: סוגרים הארון.

ע"ס א"ב. (נ"ק חין סוגרים הארון עד סוף תפלת נעילה.)

י' אב ידעך מנער. בחנתו בעשר בל עבור
בראש תער: י' גש לחלותך בנער ולא בכער.
דגליו לבוא בזה השער:

י' אמונים גשו לנצחך איום. נצח כל
חיום: י' עבור כי פנה יום. גונגנו בצדק
ישב בדם חיום:

אב ידעך מנער, כן ג' שנים הכיר אברהם את בוראו, יצחק, כ"ב כ"י וכו' וכו'
עיקר. כל עבור בראש תער, לא עבר על מלותיך לא כחוט השער הכדקת
בראש תער. גש, קרב. דגליו לבוא וכו', כן חלה פניך, שיכחו דגליו בזה השער לה'.
אמונים, ישראל הנאמנים בנביתך. לנצחך, ל' גגון כמו למנחל. גונגנו וכו',
תנין חותנו כלדקת אברהם שנאמר עליו וכו' יושב בחוס היום, יש כ כתיב; חמר
לו כהק"ה: ש, ואתם סגן לנניך, כזה' כנכסין לכתי כנסיות וכו' — כדאיתא ברכו'.

אב. קמן יוגענר מן המטטע פחטער חנרנס דיינע גקטטליקייט ערקמכנט.
רוח המוט חיהו דורך לעהן פערזוכנגען ערפרמבט, ער חיבערטרמט ניכט חיין
החמר ברייט. ער וויר נאך יונג, דאך ווומסטע ער טאן דורך פערנונקט
דיך חנלובעטען. דאך געשווארענען ווינער פחטגע וינד'ג, דאך הייטע פח
דיינען פחרטען סטעהען! *ווינער פחרטען סטעהען*
אמונים. ער וינד דאך געטרייען, מללעכטמערער, דאך געוואלטען היט
געבעטען פח דאך דיינען, הייטע דען גחלען טאג! מן חמט ער ינד
געקעהרט, דער טאג — מן ניגן חונד חין סוט! חמט חונד געניעסען דער
טוגענר דען המרערען חסן הייטען טאג! (אברהם י!)

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וחתמנו בספר החיים.
למענך אלהים חיים. מלך עוזר ומושיע ומגן.
ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.
מכלל כל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
לישגי עפר מי כמודך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
ממית ומחיה ומצמיח ישועה: סוגרים הארון.

י' הנקרא לאב ירע. ונפנה לסור ממוקשי
רע. י' זעק וחנן ושיחור לא גרע. חסן
ברכה באשר ירע:

י' יהי שמך בנו יערב. וישעך לנו הקרב.
י' נא מקרב. החיינו בטל כשח לפנות ערב:

הנקרא וכו', זה יחזק שנאמר כי ילחך יקרא לך ורע (בראשית כ"ג ח'). עטוק
רע, עטוקים אל איש רע היינו חניעלך, וכדאי' ברכות ריש פ' ס"ד, וכוה רשעים
יהדוף, זה חניעלך. חוסן ברכה וכו', כמעט ברכה שנאם בתפלות ורעו דכתי'
וירע ילחך וגו' ויברכהו ה' (שם כ"ו ב').
יה שך וכו', כענין שך שזוף כשענו. גאל כל מקרב, כ"כ ככל כ"י. החיינו
בטל וכו', טעמו החיינו בטל של חתי' כמו שהחיינו את יחזק אשר שח לפני' ערב,
בדכתי' וילא ילחך לשון כזרה לפנות ערב (בראשית כ"ד ס"ג). וכמו שז"ל בעש'
ברכות דף כ"ו ב'. וזאת כפרקי דר"א פרק ל"א, שנזעת עקידה פתח נזמתו של
ילחך והחיינו הקב"ה בטל שתידי כול להחיות בו את העמים; פתח ילחך
ושטר ברוך אתה ה' שמים העמים. וע"ס סוף פרק ל"ד.

הנקרא. דעו פחטערען פחטער ויחא (ילחך) ווומרטע ינד, חונד דען פחלל
סטריקען דער בחוהייט לו ענטקמחטען; ער סריע חונד פלעכטע חונד
בחט חונכונטעברמלען, חונד חתכטיגער ועגען קמחן חין ויינע ויחמט.
יה. וויר וינד דיינען פחטענען פערומחטען, גקטט! מן, וענדע בחור
חונד הייל! ערלוקע חויר דער לערסטרייחונג חונד! חמט חונד ווידערע
חויפלעבען דורך דען מללעכטענדען טחיות, וויר דאך המוט חויפלעבען
חמטען יענען בעטער לור חבענדלייט (ילחך)!

תפלת בעילה

מִי כְמוֹד אֲבִי הַרְחֵמֵם. זִכְרִי יִצְוֶרֶי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים.
וְנִצְמֹן אֶתָּה לְחַיִּים מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:
סוחרים הארון.
י' טַבַּע זֵיו תִּאֲרָה. יְהִי תַקְוָה בָּכֶם יִקְרָה.
י' בְּשֵׁר תֶּחֱמֹק מִמָּוֶה נִוְרָא. לַעֲתָקִין הַזֵּיו וְיִירָא:
יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל גָּא:

סו' שְׁמַע גָּא סֶלַח גָּא הַיּוֹם. עֲבוֹר כִּי פָנָה
יוֹם. וְנִתְּלָה נִוְרָא וְאִיּוֹם. קְדוֹשׁ:

בנגון אדר והדר.

י' מַעֲרַב וְעַד עֶרֶב אֲנִצְחָה. נִאֲקָתָנוּ שְׁמַעָה
וְסִלְחָה. י' כִּי עֲמִידָה הַסְּלִיחָה: י' סוֹרְרֵינוּ תִּמְחָה

טבע זיו תארה, לא טפיק ה' והוא כמו תואר, וזעשו טבע של זיו תאר
תק הקכ"ה ככסא כבודי, וכיניו זיו תארו של יעקב חיש חס חקוק ככסא כמו שז"ל.
כזר, כאשר דאס, ל' אשורכו (כמדבר כ"ד י"ז). חס, יעקב. לעת קץ, לעת אשר
הקץ. חז, חז וראה. וירא, כדכתיב: וייקץ יעקב משנתו וירא ויאמר עש כורא
הטקוס הזה (כראית כ"ח ע"ז). ועוד יש לפרש ע"פ עמארם ז"ל שהראש הקכ"ה
ארכט טלכיות ועת קץ; חז, לעת קץ חז וירא.
מערב. חלכה, ל' למלח בנגוני. סוררנו חס, כ"ב ככל כ"י וטעמו שזענו חס.

טבע. יעננו גולמלענדע בילד דעו בעוטען טאָגעו (יעקב: בילד)
החט גמט חין ויניער וחיטוטט טהרן חייגערהבען. דהרט ומה דער
פֿרֿוּחֵט יענען פֿורטבמרטן מֿרט, מלז ער חוין ויניעטן טרויטע ערוחמֿע
טע, חונד פֿורט ערגרין חיהו.

ימלך. דער הער רעגירט עווגלד, דיין גמט דורך מלזע לייטען, ציון! הללויה.
ואתה, דוח, הייליגער, טהרנט חונטער למבגעמגען ישרל'! אל גא.
שמע. מ, פֿערניס, פֿערגיב דך הייטע! סחן. המט דער טמך ויך געוועט
דעט — כון וקללען וויר דך הייליג פֿרייען, פֿורטבמרטן! טרעקקלכער!
מערב. פֿחן געווערן מבענד ביי דיענען מבענד בעטען וויר חונטערברחטען;
מ, פֿערניס חונטער פֿלעט חונד פֿערלייגע; פֿערגעבונג טטעהט יח בייח דיר! מ,
פֿערלייגע, פֿערגיב חונטער חונטערדיגקייט חונד וענדע חונד הייל! דוח בייט יח

תפלת בעילה

יד

וְתִסְלַח. עֲזֹר לָנוּ שְׁלַח. י' כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסֶלַח:
י' פְּנִיכֶם בְּזֹהַר (הַרְקִיעַ) אֲצִהִיר. צִדְקָכֶם
בְּגִנָּה לְגִדְרֵי יֶאִיר. י' כִּי יִסְלַח לְאִשֶּׁר
אֲשִׁאִיר: (שמענא.) י' קָמְנוּ בְּתַחַן שְׁעֵנוּ. רִוְמָה
אַל וְהוֹשִׁיעֵנוּ. י' שׁוּבְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ: י' שְׁמַע
בְּרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ. שׁוּר גָּא בְּעֵנֵינוּ
וּבְשִׁפְלוּתָנוּ. י' שׁוּבָה יְיָ אֶת שְׁבִיתָנוּ: י' תָּנוּ
בָּנוּ עַל לִבְכָּכֶם. תְּשׁוּבָה מִלְּכָכֶם. י' שׁוּבוּ
אֵלַי וְאֲשׁוּבָה אֲלֵיכֶם: (שמענא וכו').

י' וּבְכֹוֹלָה תַּעֲלֶה קֶדְשָׁהּ בִּיאֶתָּה אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ מוֹחֵל וְסוֹלָח:
מיוסד ע"ס א"ב חלל שהקסלות קלרוכו.

שְׁעָרֵי אֲרָמּוֹן. מְהֵרָה תִּפְתָּח לְבוֹאֲרֵי (דת)
אֲמּוֹן: שְׁעָרֵי גִּזְיוֹם. מְהֵרָה תִּפְתָּח לְדָתָךְ

פניכסוכו, זהו חזנות הא"ת. קמנוכו, דברי ישרא. חנו בני וכו', טענה הא"ת.
שעריכו הפיוט הזה הוא כח"כ"א, חלל שנספרי הדפוס החסידים עזות
מ' ואילך. ארמון, תאר לשמים, וכן כל חזיון, שערי גנוזים, שערי היכל וכו'. לבוארי
חמון, תאר לישראל הטבארי' התורה הנקראת חמון, עש"ה וזהו חלל חמון. לדתך
חזיון, גם זה תאר לישראל וכן ועודים וחכלילי עינים ויפה וזרה ולא חלל כלס

חין מלזגיטער חונד פֿערגעבענדער גמט! יח, חיד וולן עו
חויפֿטייערן, חייער מֿגענייט, דמס עו וייכטע וויר דחן פֿירמחטעט!
חייערע טוגענד כור וקלל וויר ענטגעגענטמחלען; חיד, חיד ווערע
דעס חייבעררעטע חיינען פֿחוקען פֿערלייגען. דח סטעהן וויר
פֿלעהענד — מ, קטהער דך לו חוני, לייגע דך גרמטמחיהו, מלזמכ
טיגער, חונד היילי חוני! פֿיהר' חוני וויעדער הייט, גמט חונטערע
הייל, ניסן חוט וקללעמחלען חונטער געבעט חוין! סויע, וויר וויר
פֿערמחט חונד וטהר ערניערדיגט! מך, פֿיהרע חוני חוין דעס
עלענדע, הערר! נעהט חיד לו הערלען, חיינע וקללען, חיינע חונטער קחיגו
מחטומחט: קטהער לוריקק לו חיר, דח קטהר' חיד חיד לו חיד לוריקק."

אֲהוּזִים: שְׁעָרֵי הַיָּבֵל הַנִּחְמָדִים. מִתְרַחֵם
תִּפְתַּח לְעוֹדִים: שְׁעָרֵי זְבוּל מַחְנִים. מִתְרַחֵם
תִּפְתַּח לְחִבְלֵי עֵינַיִם: שְׁעָרֵי טְהָרָה. מִתְרַחֵם
תִּפְתַּח לִיפָה וּבְרָה: שְׁעָרֵי כְּתָר הַמִּיָּמִן.
מִתְרַחֵם תִּפְתַּח לֹא אֶלְמֵן: וּבָהֶם תַּעֲרֵץ
וּתְקַדֵּשׁ:

(בסוד (שכל) שְׁיִיחַ שְׁרָפֵי קֹדֶשׁ. הַמְקַדִּישִׁים שְׁמָךְ בְּקֹדֶשׁ).
ח' בְּכַתוּב עַל יַד גְּבִיֵּאָה. וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר.
י"ט קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי עֲבָאוֹת מְלֵא כְּלֵי הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:
ח' בְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מִשְׁרָתֵי שׂוֹאֲלִים זֶה לָזֶה
אֵיזֶה מְקוֹם בְּבוֹדוֹ לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:
י"ט בְּרוּךְ בְּבוֹד יי מְמֻקְדָּמוֹ:

ח' מְמֻקְדָּמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים וַיַּחֲזֵן עִם הַמִּיֻּחָדִים שְׁמוֹ עָרַב
וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׂמֵעַ אוֹמְרִים:
י"ט שְׂמֵעַ יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:
ח' אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ הוּא מְלַכְנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא
יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׂגִית לְעֵינֵי כָל חַי לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:
י"ט אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

ח' אֱלֹהֵי תְּלוּיֵת עֵינֵינוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ. בְּרוּךְ בְּמִקְהִלּוֹת עַמְּךָ.
ח' אֲדִיר שְׁמָךְ: גְּאֻלָּנוּ שְׂגִית מְפַעֲנֵינוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ. דָּר
בְּשִׁמִּי מְרוֹמָךְ. מָה אֲדִיר שְׁמָךְ: הֵן לָךְ הָאֲמִרָנוּ. יי
תַּחֲרוּם לִיִּשְׂרָאֵל. לֵלֵךְ חֲלָטָן, כִּכְ כָּל כִּי וְעִיקָר, כַּעֲדוֹת חוֹת ל'.

(*) אֵלֶיךָ תְּלוּיֵת עֵינֵינוּ וכו', מְנוּחָה כְּסֹדֶר מְנוּחָה.

אֲדוֹנֵנוּ. וּמִי כָעֵם מְרוֹמְמֵי שְׁמָךְ. מָה אֲדִיר שְׁמָךְ: זְכוּר
בְּרִית אֵיתָנֵינוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ. חֵי כִי אֵין זֶר עַמְּךָ. מָה אֲדִיר
שְׁמָךְ: טָהוֹר לְשִׁמְךָ קִנְנוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ. יַחֲדֵי הַדָּן
בְּעוֹלָמָךְ. מָה אֲדִיר שְׁמָךְ: בְּחֶדְיָגְדֵל מְלַכְנוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ.
לִבְנוּ רַחֵשׁ לְרוֹמְמָךְ. מָה אֲדִיר שְׁמָךְ: מְנוּחָה בְּזוֹעַ
גְּאֻלָּתָנוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ. נְהַלְלָךְ בְּאֵילֵי מְרוֹמָךְ. מָה אֲדִיר
שְׁמָךְ: סֶעֱדָנוּ וְסִמְכָנוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ. עֲנֵנוּ וְנוֹדֵה לְשִׁמְךָ. מָה
אֲדִיר שְׁמָךְ: פְּדָנוּ וְחַנְּנוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ. צוּר עוֹלָמִים שְׁמָךְ.
מָה אֲדִיר שְׁמָךְ: קוֹמְמָנוּ וְהַקִּימָנוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ. ח' רַחֲמֵיךָ
יִקְדָּמוּ וְעַמְּךָ. מָה אֲדִיר שְׁמָךְ: שְׂמֵעַ קוֹל תַּחֲנוּנֵנוּ. יי
אֲדוֹנֵנוּ. תַּתְּרוּמָם מִנְּשׂוֹאֵי רַחֲמֵיךָ. מָה אֲדִיר שְׁמָךְ:
ח' שְׁמָךְ אֵל לִבְכָּנוּ. יַחֲזִירָךְ יַחֲדֵי הַנֶּעֱמָנוּ:

ח' אֲדִיר אֲדִירָנוּ יי אֲדִירָנוּ מָה אֲדִיר שְׁמָךְ בְּכָל הָאָרֶץ: וְהִנֵּה
יי דְּמִלְכָּךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַזֶּה יִהְיֶה יי אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד:
ח' וּבְכִרְבִּי קֹדֶשְׁךָ כְּתוּב לְאִמֶּר:

ח' מִלְכָּךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר תְּלֻלָה:

ח' לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וְלִנְצַחַת נִצְחִים קֹדֶשְׁתְּךָ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחָךָ
אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מְלֵךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אֶתָּה:

(*) כִּי מְקַדֵּשְׁךָ בְּקֹדֶשְׁתְּךָ (כ"ח בְּעֶרְכָּךְ) קֹדֶשְׁתְּךָ.
נִצָּח לְקְדוֹשׁ פֶּאֶר מְקַדְּשִׁים. בֵּאֵין מְלִיץ יִשְׂרָאֵל.
מִגִּיד פֶּשַׁע. תִּגִּיד לִיעֲקֹב דְּבַר חֶק
וּמִשְׁפָּט. וְצִדְקָנוּ בְּמִשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:
עוֹד יוֹכֵר לָנוּ אֶתְּכֶם אֵיתָן אֲדוֹנֵנוּ. וּבְכָן

(*) כִּי מְקַדֵּשְׁךָ וכו', מְנוּחָה כְּקוֹדֶשׁ רָה.

הַנֶּעֱקָר יִשְׁבִּית מְדִינָנוּ. וּבִזְכוֹת הַתָּם יוֹצִיא
 אִיּוֹם (כ"ה היום) לְצַדִּיק דִּינָנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם
 לְאַדְמִינוּ. וּבִבְנֵי יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל
 יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְעַל צִיּוֹן
 מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ.
 וְעַל מְבוֹנָה וְהִיבָלָה:

וּבִבְנֵי תֵן פִּתְחֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאִימָתֶךָ עַל כָּל
 מַה שֶּׁבָּרָאתָ וַיִּירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל
 הַבְּרוּאִים וַיַּעֲשׂוּ כָל־אֲגָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב
 שְׁלֵם כְּמוֹ שִׁירְעָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵטוֹן לְפָנֶיךָ עוֹ בְּיָדֶךָ
 וּגְבוּרָה בְּיָמֶיךָ וְשִׁמְךָ נִזְרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבִבְנֵי תֵן כְּבוֹד יי לַעֲמֻךְ תְּהִלָּה לִירְאִיָּה וְתִקְוָה לְדוֹרֵשֶׁיךָ
 וּפְתִחוֹן פֶּה לַמִּיִּתְלִים לָךְ שִׁמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשִׂשׂוֹן לַעִירֶךָ
 וְצִמְחִית קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדֶךָ וְעִרִיכַת נֵר לְבֵן יִשִּׁי מְשִׁיחֶךָ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבִבְנֵי (כ"ה וְאֵז) צַדִּיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּ
 וְחִסְדִּים בְּרָנָה יִגִּילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיהָ וְכָל הַרְשָׁעָה
 בְּלֹהֶ בַּעֲשׂוֹן תִּכְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת וְדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יי לְבָדֶךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
 כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ בְּכַתוּב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ
 יִמְרָךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהִים מִכְּלַעֲדֶיךָ בְּכַתוּב

וַיִּנְבֵּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלֹךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחִרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אַהֲבַת אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ.
 וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ
 מִלִּבְנֵי לַעֲבֹדֶיךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:
 וְתִתְּרָלָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־דִּיּוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
 לְקָדוֹשָׁה וּלְמִנוּחָה וְאֵת יוֹם הַכַּפָּרִים הַזֶּה לְמַחֲלָה
 וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה וְלִמְחֹל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ
 כַּאֲהֲבָה מִקְרָא קָדָשׁ וְכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה
 וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֵד וַיִּזְכֹּר וְזָכְרָנוּ וּפְקַדְנָנוּ וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ.
 וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבָדֶךָ. וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ.
 וְזָכְרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה
 לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכַּפָּרִים
 הַזֶּה. וְזָכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקַדְנּוּ בּוֹ לְבִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבְּרֵי יְשׁוּעָה וּרַחֲמִים. חוּס וְחַנּוּן. וּרְחַם עָלֵינוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מְלֶכֶת חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה:

פִּתַּח לָנוּ שַׁעַר. בַּעֲת
 נַעֲלִית שַׁעַר. כִּי פָנָה יוֹם:

פִּתַּח. ח. תְּפִלָּה דְּיָת כְּפִתְרֻטָּה חֻנּוּ לֹר. לִיט. דַּעַר. טַהֲרֻטְפִּיעֻרְרַע!
 סָמֵן הַטָּט וִיךְ דַּעַר טַהֲרֻט גַּעֲוֻעֻדַּעַט!

הַיּוֹם יִפְנֶה. הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא וְיִפְנֶה. נְבֹאָה שְׁעָרֶיךָ:
ח"ק אֲנִי אֵל נָא. שְׂאֵנָה. סִלַּח נָא. מַחֵל נָא. חֲמַל
נָא. רַחֵם נָא. כַּפֵּר נָא. כְּבוֹשׁ חֲטָא וְעוֹן:
אל

היום. דער טאג האט נידך גענועכערט, דיין נאמען בעגינט לויט פערסווינדען;
ח, וואס חונט לויט דיינעם טהערען חיון!
אנא. האב נאכזיכט, ח וואס חלטיגער, פערלייגער, פערלייגער, טאגער, חונט חונט ערבמארג
דיך חונטער, פערמארגער חונט ענטווינדער חונט פון חונטער פערסווארען!

(*) חיון חייניגען קהלות ווירד פאר היום יפנה דיענע: גענוגט.

אז לפנות ערב, דפקנו הומים, על שערי מלך: בל
ינעלו, שערי רחמים, ונבקשה פני מלך: גם בעת רצון,
תעל שועתנו, לשער היכל מלך: דורנו יעמנו צדקה,
שומחה ויששון, בשב לשער מלך: הפון תפלה, לקראת
שומע, בשער מצב מלך: ומערב ועד ערב, לא וזנו
משער, מסלסלים כבוד מלך: זה זכות יחפש, לבאי
שעריו, ולא יאחר מלך: חן וחסד יוצק, בשיח שפתינו,
ברעהו מלך: טוב יום מאלה, אמת להסתופף, בשער
מנוחת מלך: יום להתחנן, השכם והערב בשער, מחנה
מלך: בסולח וסלח, לבאי שעריו, אלוה המלך: לבל
יבא שמש, לשער מבוא, עד יחון מלך: מביעי חטאנו,
יאזינו סלחתי, משערי שמי מלך: נגד קריאתנו, בשעת
פתחון פינו, יחמו רחמיה מלך: סלוי רננות, דגלי
צבאות, ונביע תודה למלך: עמנו יום זה, עדיך
בתחנון, בשער חצרות מלך: ישועה יבשרנו, כי נרצה
לנו, אלהינו המלך: יקים דבירו, יכנס עדרו, לארמון
בית

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות
מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה
לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר
ורוח. לא כרעתם תגמול. אל הורית לנו לומר (מדות)
שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו
שהורעת לענו מקדם. כמו שכתוב וירד יהוה בענן
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה:

ויעבר יהוה יחיה על פניו ויקרא

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:
נצור חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקרה:
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו:
כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

בית המלך: כמו דל נצבנו, שואלי צדקה, על שערי מלך:
ברענו קומה, בשיתתחנונינו, לרם על כל מלך: בצדקו
יעשה, ויעלה תפלתנו, לשער כבוד מלך: לעת השחר
השכמנו, עד בא השמש, מיחלים פני מלך: לעת פנה
היום, רביעית ערכנו, תחנה לפני מלך: גשתחנו
בתחנון, נגד יוצר נפש, סלוי באראלי מלך: לעת צללי
ערב, שיחנו לך יערב, ברית מנחת ערב מלך: עריצי
אלרם, רוצה תשובה, צעדו ברנה, לקראת מלך: קדמו
ברחש, רביעית היום, שער תעודה למלך:

ח"ק היום יפנה. השמש יבא ויפנה. נבואה שערך: ח"ק אֲנִי אֵל נָא. שְׂאֵנָה. סִלַּח נָא. מַחֵל נָא. חֲמַל
נָא. רַחֵם נָא. כַּפֵּר נָא. כְּבוֹשׁ חֲטָא וְעוֹן:
אל מלך יושב, ויח חבנו טעחט.

(*) מן חיינו קלות ומגט ומן היער דית פסוקים אל חבוא במשפט
חונן דית סליחה ארון בחק מועד, וף וית היער חונטן סטעהט.

טוב יי לכל ורחמי על כל מעשיו: טוב יי לקו לנפש
תדרשנו: טוב ויחיל ודומם לתשועת יי: טוב לחסות
בני מבטח באדם: טוב לחסות בני מבטח בנדיבים:
טוב

(*) אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי האנוה יי
תפלתנו הקשיבה לקול שוענו מלכנו ואלהינו כי אליך נתפלל: ערב
ובקר וצהרים נשיחה ונהמה וישמע קולנו: קולנו אל יי נקרא ויענונו
מחר קדשו סלה: ברחם אב על בנים בן תרחם יי עלינו: ליי הישועה וכו'.

עוסד ע"פ א"ב נחלזי הכרוזים וכסוף חתום שמו יוסף בר יצחק.

מ' ארון בתקח מועד לשפוט מישרים בתעצומיה.
מ' את צבה בפלץ לחלות פניך לרוממה: מ' במעשי לא
נשענתי כי אם ברחמיה: מ' יי עשה למען שמך: מ' גזו
אמונים גבורי כח במרץ: מ' גם גודרי גדר ועומרי בפרץ:
מ' דורשי חפצם בכח משוכן שמי ערץ: מ' אבד חסיד מן
הארץ: מ' הן קלות ומה אשיב במופי: מ' הגני צעיר וכאין
במפעלות כפי: מ' ואיך אקנה ואני רב דפי: מ' היות
לרצון אמרי פי: מ' זחלתי ואירא מחוות ידעי: מ' ודוני
יגדתי ומרד פשעי: מ' חנון רחמני בהתודותי ועזוב
רשעי: מ' שמע קול תחנוני אליך בשועי: מ' טעיתי והגני
שבי מתודה לעשות רצונך: מ' טהור עינים חשבני בשלם
לפניך: מ' יהי הפגם לי לפניך משורת דינך: מ' ואדעך
למען אמצא חן בעיניך: מ' בך יגדל נא ובתפלת
התנאה: מ' בתפלת זמן ורגיל ופרקו נאה: מ' לבבי

הנשכר

טוב וישר יי על כן יורה חטאים בדרך: טוב יי למעוז
ביום צרה וידע חוסי בו: כי הוא ידע יצרנו וכו' כי עפר
אנחנו: כי טוב יי לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו:
ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם
במחבך: יי הושיעה המלך יענונו ביום קראנו: כי לא על
צדקתנו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך: כי על רחמיה
הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה:
תאחר: למענה אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

במוצאי

הנשכר הנדבה והנכאה: מ' הבט משמים וראה:
מ' מרבים צרכי עמך ודעתם קצרה: מ' מחסורם
ומשאלותם כל יוכלו לספרה: מ' נא בינה הגינוי טרם
נקרא: מ' האל הגדול הגבור והנורא: מ' ספוגם כלו יודעי
פגיעה: מ' סדר תפלות במענה לשונם להביעה: מ' ערומים
נותרנו ורביתה בנו הרעה: מ' על כן לא השיגנו ישועה:
מ' פנים אין לנו פניך לחלות: מ' פשענו ומרדנו ועקלנו
מסלות: מ' צדקה מן נבקש במערכי תהלות:
מ' העומדים בבית יי פלילות: מ' קדוש ראה כי פס מליץ
בשורה: מ' קבל גיבי במרבית תשורה: מ' רנתי היום
תהא בכתך קשורה: מ' אל נאזר בגבורה: מ' שועתי
שעה ותפלת תהא געומה: מ' שמע פגיעתי בפגיעת
תפוח: מ' תחקקנו לחיים טובים ותיטיב לנו תחיתמה:
מ' תלה ארץ על בלימה: מ' ירך פשוט וקבל תשובתי
במעמד

אִמּוֹ תִּנְחַמְנוּ. אֵל בְּאִפְךָ פֶּן תִּמְעִיטֵנוּ;
אֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים. הַשְׁקִיפָה מִמְּרוֹמִים. וְרַחֵם
אֲבִינוּם. בְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים. וְזִכּוֹר בְּרִית
אֱמֻנָּה. שְׂבַעַת אֵיתָנִים. אֵל הַזִּכָּר לָנוּ
עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים:

אֲנִקְתָּ מִסְלָדֶיךָ. תַּעַל לִפְנֵי כֶסֶף כְּבוֹדְךָ.
מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹת עִם מִיִּתְדֶיךָ. שׁוֹמֵעַ תִּפְלֵת
בְּאֵי עֲדֶיךָ:

מִי אֵל בְּמוֹךְ נִשְׁאָעוֹן וְעֵבֶר עַל פֶּשַׁע לִשְׂאֲרִית
נִחַלְתּוֹ לֹא תִחְזִיק לְעַד אִפּוֹ כִּי תִפֵּץ הַסֵּד הוּא:
כִּי הִנֵּה בַחֲמַר בִּיד הַיּוֹצֵר. בְּרָצוֹתוֹ מִרְחִיב.
וּבְרָצוֹתוֹ מִקְצֵר. בֶּן אֲנַחְנוּ בִּידְךָ. הַסֵּד נוֹצֵר.
לְבָרִית הַבֵּט. וְאֵל הַפֶּן אֵל יֹצֵר:

לְמוֹנֵי שָׁנָה הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל. חַטָּאתֵינוּ יִמְחֹל.
בְּסִפְּנוֹ וְיִרְעֵנוּ יִרְפָּה בְּחֹל. וּבְכּוֹכְבִים בְּלִילָה:

זִכָּר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזִכְרָתִי
אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶת
אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר:

שֶׁל חֵם לְחֵם, חֹמֶר הַקִּנּוּי חֹמֶר עֲבִיד דָּאֵס וְחֹמֶר עֲבִיד דָּאֵס, כִּדְאֵס כִּדְאֵס
אֵל עַל בָּנִים וְגו', (תְּהִלָּה ק"ג י"ג), כִּדְאֵס אֲשֶׁר אִמּוֹ תִּנְחַמְנוּ וְגו' (יִשְׁעִיה ס"ו
י"ג). אֵל בְּאִפְךָ וְכו', יִרְמִיָּה י' כ"ד. שְׂבַעַת אֵיתָנִים, שְׂבַעַת הַאֲבוֹת. אֲנִקְתָּ
מִסְלָדֶיךָ, שְׂבַעַת מִסְלָדֶיךָ. עִי אֵל כְּמוֹד וְכו', פֶּסוּק כוֹס עֵיכָה ז' י"ח. כִּי
הִנֵּה כְּמוֹד וְכו', בְּחֹמֶר וְכו' כְּמוֹד כָּל נִדְרֵי לְמוֹנֵי שָׁנָה.

זִכָּר בְּרִית אַבְרָהָם וְעִקְדַת יִצְחָק. וְהַשֵּׁב
שְׁבוֹת אֶהְיֶה יַעֲקֹב. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
אֲבָרְנוּ מֵאָרֶץ טוֹבָה בְּחַפְזוֹן. אֲזַכֵּר
הַיָּמִים וְדַבַּר כָּל חֲזוֹן. בְּיִשְׂרָאֵל חֲדָלוּ פְּרוֹזוֹן.
בְּמִשְׁמַנֵּנוּ שֶׁלַח רִזּוֹן. וְשׁוֹב בְּרַחֲמִים עַל
שְׂאֲרִית יִשְׂרָאֵל. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

גִּזְלָה אַחֲרֵי גִזְלָה. גִּזְלָתָהּ יְהוּדָה בְּלָה. דְּהוּהָ כָּל
חַיִּים וְכָלָה. הוֹרֵשׁ וּמִבְּקָשׁ אֵין לָהּ: הַעִיר הַקֹּדֶשׁ
וְהַמְּחֻזָּזוֹת. הֵיוּ לְחֶרֶף וּלְבוֹזוֹת. וְכָל מִחְמַדֶּיהָ
גִּטּוּלוֹת וּגְנוּזוֹת. וְאֵין שִׁיּוֹר רַק חֲתוּרָה הוּא:
גִּזְלָה חֹק לְמַעַנְךָ פְּדָנוּ. רָאָה כִּי אֲזַלְתָּ יָדְנוּ. שׁוֹר
כִּי אֲבָדוּ חֲסִידֵינוּ. מִפְּגִיעַ אֵין בְּעַדְנוּ: בְּרִית
אֲבוֹת וְאִמְחוֹת וְהַשְׁבָּטִים. רַחֲמֶיךָ וְחֲסִדֶּיךָ
זִכּוֹר בְּרַבּוֹת עֵתִים. יְהִי זִכּוֹר לְמַכִּים וּנְמַרְטִים.
וְעֲלֶיךָ כָּל חַיִּים גְּשֻׁחֲטִים: הוֹרֵשׁ דְּמוֹת דִּין דִּינָנוּ.
הַשֵּׁב שְׂבַעַתִּים לְחִיק מַעַנֵּינוּ. חֲנֻם גְּמֻכָּרְנוּ וְלֹא
בְּכֶסֶף קָנָנוּ (פְּדָנוּ). זְקוּף בֵּית מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם
לְעֵינֵינוּ. וְהַשֵּׁב שְׁבוֹת אֶהְיֶה יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ: וְהַקֵּסל חוֹזֵר זִכּוֹר בְּרִית אַבְרָהָם וְכו'.

זִכּוֹר. אֲרָכּוּ, יִחְזָקֵל י"ב כ"ב. בְּיִשְׂרָאֵל וְכו', עַש"ה שׁוֹפְטִים ה' ז'. נִמְשָׁעֵנוּ
וְכו', עַש"ה בִּשְׁעֵיהָ י' ע"ו. גִּלְתָּה יְהוּדָה כָּלָה וְכו', עַש"ה הַגִּלְתָּ יְהוּדָה כָּלָה
הַגִּלְתָּ שְׁלוֹמִים (יִרְמִיָּה י"ג י"ט). וְהַעֲמֵד עָלֵינוּ כְּמִדַּת חֵסֶד: וְכִי יְהוּדָה לֹכֵד
גִּלְתָּה? וְהַלֵּל בְּלִי הַחֲמוּטוֹת גִּלְתָּ חֵלֶל כּוֹלֵן חֵין גְּלוּתוֹ גְּלוּת שְׁלִישִׁי, שְׁחִיר
הַסֵּם חֲכָלִים עֲמָתוֹ וְזִמְתּוֹ עֵינִים וְנוֹתָנִים נְנוֹתֵיהֶם; אֲנִל יִשְׂרָאֵל חֵינִים כֵּן
לְפִיכָן גְּלוּתוֹ גְּלוּת שְׁלִישִׁי.

זָכַר לָנוּ בְּרִית רֵאשִׁימִים בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי
לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁימִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי. עֲשֵׂה עִמָּנוּ
כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ
אֲבִיבָהֶם לֹא מֵאֲסִתִּים וְלֹא גַעְלָתִים לְכַלְתָּם לְהַפֵּר
בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיהֶם:

רַחֵם עָלֵינוּ וְאֵל תִּשְׁחִיתֵנוּ
כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם
יי אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא
יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת
בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לָהֶם: הַשֵּׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ
כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וְשִׁב יי אֱלֹהֶיךָ
אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ. וְשִׁב
וְקַבֵּץ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
הִפִּיצָךָ יי אֱלֹהֶיךָ שְׁמֹה:
קַבֵּץ נִדְחֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב.
אִם יִהְיֶה נִדְחֶךָ בְּקִצְרָה
הַשָּׁמַיִם מִשֶּׁם יִקְבֹּץ יי
אֱלֹהֶיךָ וּמִשֶּׁם יִקְחֶךָ: הַשֵּׁב
שְׁבוּרֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה
שֶׁכָּתוּב. וְשִׁב יי אֱלֹהֶיךָ
אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ. וְשִׁב
וְקַבֵּץ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
הִפִּיצָךָ יי אֱלֹהֶיךָ שְׁמֹה:
קַבֵּץ נִדְחֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב.
אִם יִהְיֶה נִדְחֶךָ בְּקִצְרָה
הַשָּׁמַיִם מִשֶּׁם יִקְבֹּץ יי
אֱלֹהֶיךָ וּמִשֶּׁם יִקְחֶךָ: הַלְבֵן
חֲטָאֵינוּ כְּשֶׁלֶג וּבְצֻמָּה כְּמָה
שֶׁכָּתוּב. לָכֵן נָא וְנִכְחַד
יֹאמַר יי אִם יִהְיֶה חֲטָאֵיכֶם

בְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ. אִם
יֹאדִימוּ כִּתּוּלַע בְּצֻמָּה יִהְיוּ:
זֶרֶק עָלֵינוּ כִּיּוֹם מְהוּרִים
וּמְהוּרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב.
וְזֶרֶק יי עָלֵיכֶם כִּיּוֹם
מְהוּרִים וּמְהוּרֵתָם מִכָּל
טַמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם
אֲמַהֵר אֶתְכֶם: כְּמָה שֶׁשִּׁעִידָנוּ
לְמַעַנְךָ בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ.
אֲנִכִּי אֲנִכִּי הוּא מִחַד
פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִּי. וְחַטְאֵיךָ
לֹא אֶזְכֹּר: כְּמָה שֶׁשִּׁעִידָנוּ
כְּעֵב וּכְעָנָן בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ.
מִחִיתִי כְּעֵב פְּשָׁעֶיךָ וּכְעָנָן
חַטְאֵיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי
גִּאֲלָתֶיךָ: כְּפָר חֲטָאֵינוּ בְּיוֹם
הַזֶּה וּמְהוּרֵנוּ כְּמָה
שֶׁכָּתוּב. כִּי בְּיוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר
עָלֵיכֶם לְמַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל
חַטְאֵיכֶם לִפְנֵי יי תִּתְהַרֵּוּ:
הַלְבֵן חֲטָאֵינוּ כְּשֶׁלֶג וּבְצֻמָּה
הוּא שֶׁכָּתוּב. לָכֵן נָא וְנִכְחַד
כִּי בְּיוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עָלֵיכֶם
לְמַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל
חַטְאֵיכֶם לִפְנֵי יי תִּתְהַרֵּוּ:
אֲמַרְנוּ הַאֲזִינָה יי בִּינָה הַגִּיגָנוּ: יִהְיֶה לְרָצוֹן אֲמַרֵּי
פִינוּ וְהַגִּיזוֹן לִבְנוּ לִפְנֶיךָ יי צוּרֵנוּ וְגִאֲלָנוּ: כִּי לָךְ
יי הוֹחֵלָנוּ. אֶתְּהָ תַעֲנֶה אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ:
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ. וְאֵל תִּשְׁשֵׁנוּ. וְאֵל

תכלימנו. ואל תפר בריתך אתנו. קרבנו לתורתך.
לפנינו מצותיך. הורנו דרכיך. הט לבנו ליראה את
שמוך. ומוזל את לבנו לאהבתך. ונשוב אליך באמת
ובלב שלם. ולמען שמוך הגדול תמחול ותסלח
(כ"ג ותכפר) לעווננו בפתוב בדברי קדשך למען שמוך
י. וסלחת לעוני כי רב הוא:

אלהינו ואלהי אבותינו. מחל וסלח לעונותינו ביום
השבת הזה וביום הכפרים הזה. והעתר לנו בתפלתנו.

כפ"ק רמיון חוטרים זה.

מין פפ"מ ויירד ריעועו געמיגט.

מחור ודעבר
פשיענו מנגד
ענייך. וכוף את
יצרנו להשתעבר
לך. והכנע ערפנו
לשוב אליך.
וחדש כליותינו
לשמור פקדיך.
ומזל את לבנו
לאהבה (וליראה) את שמוך.
י. אלהיך את לבך וארת לבב ורעד לאהבה את
י. אלהיך בכל לבך ובכל נפשך למען חייך:

אלהינו ואלהי אבותינו.

סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו.

כי אנו עמך ואתה אלהינו. אנו בניך ואתה אבינו.
אנו עבדיך ואתה אדוננו. אנו צאנך ואתה רוענו:

קסל.

אנו ברמך ואתה שומרנו. אנו נחלתך ואתה חלקנו.
אנו קניך ואתה מושיענו. אנו פועלתך ואתה יוצרנו.
אנו סגלתך ואתה קרובנו. אנו עמך ואתה מלכנו.
אנו רעייתך ואתה דורנו. אנו מאמריך ואתה מאמירנו:

כפ"ק פפ"מ טולגים אנו עוי פנים ומתחילים אנא חבא לפניך.

מין פפ"מ פמקט ומן היער מן אנא חבא לפניך מ"ו.

אנו עוי פנים ואתה רחום וחנון. אנו קשי ערף ואתה

ארך אפים. אנו מלאי עון ואתה מלא רחמים. אנו

ימינו כצל עובר, ואתה הוא ושנותיך לא יתמו:

אלהינו ואלהי אבותינו (כ"א אבא)

תבא לפניך תפלתנו. ואל תתעלם מתחנתנו שאין אנחנו
עוי פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו:

אשכנו. בנרנו. גזלנו. דברנו דפי. העונונו.
והרשענו. ודנו. חמסנו. טפלנו שקר. יעצנו

רע. כוננו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סרדנו.
עונונו. פשענו. צרדנו. קשינו ערף. רשענו.

שחתנו. תעבנו. תעינו. תעהענו.
סרנו ממצותיך וממושפטיו הטובים ולא שוה לנו: ואתה

צדיק על כל הפא עלינו. כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:
מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך שוכן

שחקים תלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע:

אתה נותן יד לפושעים וימינה פשוטה
לקבל שבים. ותלמדנו יי אלהינו להתודות
לפניה על כל עונותינו למען נחדל מעשק
ידינו ותקבלנו בתשובה שלמה לפניה
באשים ובניחוחים למען דבריה אשר אמרת:
אין קץ לאשי חובותינו ואין מספר לגיחותי
אשמתנו ואתה יודע שאחריתנו רמה
ותולעה לפיכך הרבית סליחתנו. מה אנו מה
חיינו מה חסדנו מה צדקנו מה ישענו מה
בחנו מה גבורתנו ומה נאמר לפניה יי אלהינו
ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים באין לפניה
ואנשי השם בלא היו וחכמים בכלי מדע
וגבונים בכלי השכל כי רב מעשיהם תהו
וימי חייהם הכל לפניה ומותר האדם מן
הבהמה אין כי הכל הכל:

אתה חבדלת אנוש מראש ותבירהו לעמוד
לפניה: כי מי יאמר לך מה תפעל ואם יצדק
מה יתן לך: ותתן לנו יי אלהינו באהבה את
יום (סידור חינו טוכר זל זנת) (צום) הבפרים הזה קץ
ומחילה וסליחה על כל עונותינו למען נחדל
מעשק ידינו וגשוב אליה לעשות חקי רצונה
בלבב שלם: ואתה ברחמיך הרבים רחם

עלינו כי לא תחפץ בהשחתת עולם. שנאמר
דרשו יי בהמצאו קדש אהו בהיותו קרוב:
ונאמר יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו
וישב אל יי וירחמנו ואל אלהינו כי ירבה
לסלוח: ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך
אפים ורב חסד ונאמת ומרבה להטיב ורוצה
אתה בתשובה רשעים ואין אתה חפץ
במיתתם שנאמר אמר אליהם חראני נאם
ארני יהוה אם אחפץ במות הרשע כי אם
בשוב רשע מדרכו ויהי שובו שובו מדרכים
הרעים ולקח תקותו בית ישראל: ונאמר
החפץ אחפץ מות רשע נאם ארני יהוה הלא
בשובו מדרכיו וחי: ונאמר כי לא אחפץ
במות המת נאם ארני יהוה והשיבו וחיו:
אלהינו ואלהי אבותינו מחל לעונותינו ביום חשבת
הזה וביום הכפרים הזה. מחה והעבר פשעינו (וחטאתינו)
מנגד עיניך. כאמור אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני
וחטאתיך לא אזכר: ונאמר כחיתי כעב פשעיך וכענן
חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: ונאמר כי ביום הזה
יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי
תמיהו: (אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קדשנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו מטובך ושמתנו
בישועתך. (והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך

וינוחו בה ישראל מקדשי שמך ומהר לפנינו לעבדך באמת.
 כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בכל דור
 ודור ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה).
 ברוך אתה יי. מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו
 בית ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך
 על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הכפרים:

רצה יי אליהנו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
 את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
 תקבל ברחמים ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

סדר רובן ויעהע חס ענדע פון מוסף (וייטע קסו).

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
 יי המחזיר שביבתו לציון:

מודים ורבנו.

מודים אנחנו לך שאתה מודים אנחנו לך שאתה הוא יי
 אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל
 בשר ויצרנו ויצר בראשית ברכות
 והודאות לשמך הגדול והקדוש
 על שהחיותנו וקיימתנו בך תחיתנו
 ותקיימנו ותאסותנו ליתנו לחצרות
 קדשך לשמך הקדוש ולעשות רצונך
 ולעבדך בכלב שלם על שאנחנו
 מודים לך. ברוך אל ההודאות:
 גסיד שפכל יום עמנו ועל גפלאותיך וטובותיך שפכל-עת
 ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא-כלו רחמיך והמרחם
 כי לא-תמו חסדיך מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפני תמיד לעולם ועד:
 ותתום לחיים טובים (כל-) בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וכל החיים יודוך סלה ויתללו את שמך באמת הא' וישועתנו
 ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:
 א' אבותינו ברכנו בברכה המושלשת בתורה הכתובה על ידי משה
 עבדך האמורה מפי אהרן ונביאי כהנים עם קדושך באמור: יברכה יי
 וישמרה: יאר יי פניו אליה ויחנה: ישא יי פניו אליה וישם לה שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
 כל ישראל עמך ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך כי
 באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
 וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך
 את-עמך ישראל בכל-עת ובכל-שעה בשלומך.

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונחתם
 לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום.
 (* ונאמר כי בי ירבו ימך ויוסיפו לך שנות חיים:
 לחיים טובים תחתמנו:

אלהים חיים. חתמנו בספר חיים:
 בכתוב ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום:

פזתים סלון.

היום תאמננו: אמן
 היום תברכנו: אמן
 היום תגדלנו: אמן
 היום תדרשנו לטובה: אמן
 היום תשמע שועתנו: אמן
 היום תקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: אמן
 היום תמחול ותסלח לכל עונותינו: אמן

סוגרים סלון.

(*) ריוח חייכ ערנעטלונג היעפון ויעהע חס ענדע פון מוסף (וייטע קסו).

בהיום הזה תביאנו ששים ושמחים בבנין שלם. ככתוב
על יד נביאך ובהיותם אל הר קדשי. ושמחתם בבית
תפלתנו. עולתיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי. כי ביתי
בית תפלה יקרא לכל העמים: ונאמר ויצונו יי לעשות
את כל החקים האלה ליראה את יי אלהינו. לטוב לנו כל
הימים לחיתנו כהיום הזה: ונאמר וצדקה תהיה לנו כי
נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יי אלהינו באשר
צונו: וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום יהיה לנו
ולכל ישראל עד העולם. ברוך אתה יי עושה השלום:

(*) אבינו מלכנו חטאנו לפניך:

אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה:

אבינו מלכנו עשה עמנו למען שמך:

אבינו מלכנו חדש עלינו שנה טובה:

אבינו מלכנו בטל מעלינו כל גזרות קשות:

אבינו מלכנו בטל מחשבות שנאינו:

אבינו מלכנו הפך עצת אויבינו:

אבינו מלכנו בלה כל צר ומשטין מעלינו:

א"מ בלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית (ויפסדת) מבני בריתך:

אבינו מלכנו מנע מגפה מנחלתך:

אבינו מלכנו שלח רפואה שלמה לחולי עמך:

אבינו מלכנו החזירנו בתשובה שלמה לפניך:

אבינו מלכנו סלח וסחל לכל עונותינו:

אבינו מלכנו מחה והעבר פשעינו (וחטאתנו) מנגד עיניך:

(*) ריח חיבתנו ונעמנו ויטהר חינו שחרית.

אבינו מלכנו קדע רוע גור דיננו:

אבינו מלכנו מחוק ברחמיה הרבים כל שטרי חובותינו:

אבינו מלכנו זכור כי עפר אנחנו:

אבינו מלכנו וזכרנו בזכרון טוב לפניך:

אבינו מלכנו חתמנו בספר חיים טובים:

אבינו מלכנו חתמנו בספר זכירת:

אבינו מלכנו חתמנו בספר פרנסה וכלכלה:

אבינו מלכנו חתמנו בספר גאולה וישועה:

אבינו מלכנו חתמנו בספר סליחה ומחילה:

אבינו מלכנו הצמח לנו ישועה בקרוב:

אבינו מלכנו הרם קרן ישראל עמך:

אבינו מלכנו הרם קרן משיחך:

אבינו מלכנו שמע קולנו חוס ורחם עלינו:

אבינו מלכנו קבל ברחמים ובחן את תפלתנו:

אבינו מלכנו נא אל תשיבנו ריקם מלפניך:

אבינו מלכנו עשה למען הרוגים על שם קדשך:

אבינו מלכנו עשה למען טבוחים על יחודך:

א"מ עשה למען באי באש ובמים על קדוש שמך:

אבינו מלכנו נקום לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך:

אבינו מלכנו עשה למענך אם לא למעננו:

אבינו מלכנו עשה למענך והושיענו:

אבינו מלכנו עשה למען רחמיה הרבים:

א"מ עשה למען שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו:

א"מ חננו ועגנו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

ועתה יגדל־נא כח אדני באשר דברת לאמר:
 זכר רחמיך יי וחסידיך כי מעולם הָמָּה:
 יתגדל ויתקדש שְׁמֹה רַבָּא בְּעֶלְמָא דִּי־בְרָא כְרֻעֵיתָהּ
 וימליך מלכותה בְּחַיִּכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
 יִשְׂרָאֵל בְּעָגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ
 אָמֵן. יְהֵא שְׁמֹה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַי. יתְבָרַךְ
 וישתבַּח ויתפאָר ויתרומם ויתנשֵׂא ויתגדֵּר ויתעֲלֶה
 ויתהלֵּל שְׁמֹה דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי
 מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן
 בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן: ה' קָבֵל בְּרַחֲמִים וּבְרַצּוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ:
 תתקַּבֵּל צְלוֹתָהוֹן וּבְעוֹתָהוֹן דְכָל יִשְׂרָאֵל קָרָם אֲבוּהוֹן דִּי
 בְּשִׁמְיָא וְאָמְרוּ אָמֵן: ה' יְהִי שֵׁם יי מְבָרַךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
 יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָּא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל־כָּל־
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ה' עֲזָרִי מִעַם יי עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצִי:
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמִיּוֹ הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
 כְּחוֹב נִזְלִים כְּחֹמֵרִים כְּתַפְלַת נְעִילָה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל נְקוּל רִם וּבְכוּנַת
 הַלֵּב יִכוּיִן כָּל חֵדָּר טִיטָרָל לְמִסּוֹר נִפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַסִּי שְׁמוֹ וְתַחֲשֹׁב לוֹ
 כְּבוֹנָה הַזֹּאת כִּפְלוֹ עֲשֵׂה כְּפוּעַל וּכְאֵלּוֹ עֲשֵׂה נִכְסִיּוֹן עַל קְדוּשַׁת שְׁמוֹ כְּגִדּוּל.
 (פֶּעַם ח') שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יֶחֱדָד:
 ג' בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ו' יי הוּא הָאֱלֹהִים:

ותוקים חקיעה אחת.

(*) לְמִי מִדֵּר ק"ק פֶּסֶר"מ חוֹמֵרִים כְּתַחֲלֶה ה' הוּא הָאֱלֹהִים ו' פֶּעַמִּים, וְחַח"כ
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וכו' פֶּעַם אַחַת, וְחַח"כ חוֹמֵרִים כְּתַחֲשֹׁב לְמִי פֶּעַם אַחַת.

למוצאי יום כפור לריכס לסופיך טחול על הקדש, חלל חין להאריך
 ולכַּטֵּשׁ יי יוֹתֵר טַבְּעוֹר טַפְּנִי הַחֲלָשִׁים וְנָשִׁים טַעֲוֹנוֹת וְטַנִּיקוֹת.
 טַחֲפִלִּים עֲרֵבִית כְּסֵדֵר מִי"ט, וְטַחֲחִילִים וְהוּא רַחוּם וְחוֹמֵרִים כְּנִדְלָה כְּחוֹנֵן כְּדַעַת.
 וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
 לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ: יי הוֹשִׁיעָה
 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאָנוּ:

דער פֶּסֶר"מ טַעֲוֹר רַחֲמֵי לִי: וְהִרְעֵנִי דַעֲמֵן בַּעֲטֵט דִּיחַ גְּעוּיִידֵעַ לִי יוֹט:
 ב' בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרַךְ: ה' יתְבָרַךְ וישתבַּח ויתפאָר ויתרומם ויתנשֵׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ
 בְּרוּךְ יי הַמְּבָרַךְ לְעָלְמָא וְעַד: מַלְכֵי הַמַּלְכִּים תְּקַדּוּשׁ בְּרִיךְ הוּא
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהוּא רַחוּם וְהוּא אַחֲרֵינוּ וְהוּא מְבָרַכְנוּ
 מֶלֶךְ הַעוֹלָם אֲשֶׁר אֵין אֱלֹהִים סִלּוֹ לְרַבֵּב בְּעֲרֻבוֹת בְּיָתָא
 שְׁמוֹ וְעַלּוֹ לְפָנָיו. וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם
 בְּדַבְּרוֹ מַעֲרִיב עֲרֵבִים עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתַהֲלָה:
 בְּחֻכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים יְהִי שֵׁם יי מְבָרַךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
 וּבְתַבּוּנָה מְשַׁנָּה עֵתִים וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמָנִים
 וּמַסְדֵּר אֶת־הַכְּכָבִים בְּמִשְׁמַרְתֵּיהֶם בְּרִקִּיעַ
 בְּרַצּוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה נֹלֵל אֹזֶר מִפְּנֵי־חֲשָׁךְ
 וְחֲשָׁךְ מִפְּנֵי־אֹזֶר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה
 וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ.
 אֵל חַי וְקַיִם תְּמִיד יִמְלֹךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּעֲרִיב עֲרֵבִים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה
ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת על כן יי
אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיקה ונשמח
בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד כי הם
חיינו וארך ימינו ובהם נהנה יומם ולילה
ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים
ברוך אתה יי אלהי עמו ישראל:

יחיד חסיד
אל מלך נאמן

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
כלל ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה
אשר אנכי מצוה תיום על לבבך: ושננתם
לבניך ודברת בהם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות
עליך והיו לשטפת בין עיניך: וכתבתם
על מזוזות ביתך ובשעריך:

יהוה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם תיום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל
לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה
ומלקוש ואספת דגנה ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב
בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמר לך פתח

דברים
יחיד

לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם
להם: וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה
מטר והאדמה לא תתן את יבולתה ואבדתם מהרה מעל
הארץ השבת אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את דברי
אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על
ידכם והיו לשטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את
בניכם לדבר בהם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:
למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע
יהוה לאבותיכם לתת להם בימי השמים על הארץ:
במדבר יאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהים ועשו להם ציצת על פנני בגדיהם לדרתם
ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת
וראתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם
ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם
זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי
והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני
יהוה אלהיכם: יש לזכר חלביכם לחטת חכן יתן רוח מעט שלח יכולע האל:

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין
זולתו ואנחנו ישראל עמו הפורנו מיד מלכים מלכנו
הגואלנו מבחל כל הערצים האל הנפרע לנו מצרינו
והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו העושה גדלות עד אין
חקר ונפלאות עד אין מספר השם נפשונו בחיים ולא נתן

למוטרגלנו הפדריקנו על כמת איבנו ויחם קרגנו על כל
שנאינו העשה לנו גסים ונקמה בפרעה אותה ומופתים
באדמת בני חם המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויצא
את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם: הפעביר בגיו בין
גורי ים סוף את רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות
טבע: וראו בגיו גבירתו שבחו והודו לשמו ומלכותו
ברצון קבלו עליהם משה ובני ישראל לה ענו שירה
בשמחה רבה ואמרו כלם:

מי כמכה באלם יהודה מי כמכה נאדר בקדש נורא
תהלת עשה פלא מלכותך ראו בניך בוקעים לפני משה
זה אלי ענו ואמרו: יהודה וימלך לעולם ועד:
ונאמר כי פדה יי את יעקב וגאלו מיד חזק מפניו.
ברוך אתה יי גאל ישראל:

השבינו יי אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים ופרוש
עלינו סבת שלומך ותקנונו בעצה טובה מלפניך והושיענו
למען שמך והגן בעדנו והסר מעלינו איב דבר וחרכ ורעב
ויגון והסר שטן מלפנינו ומאחרנו ובצל כנפיה תסתירנו כי
אל שומרנו ומצילנו אתה כי אל מלך חנון ורחום אתה
ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם.
ברוך אתה יי שומר עמו ישראל לעד:

ברוך יי לעולם אמן ואמן: ברוך יי מציון שכן ירושלם
הללויה: ברוך יי אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לברו:
וברוך שם כבודו לעולם ויפלא כבודו את כל הארץ אמן
ואמן: יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו: יהי שם יי

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני
תבואתה לטובה ותן ברכה על פני האדמה ושבוענו
מטובה וברך שנתנו בשנים הטובות ב"א ימברך השנים:
תקע בשפר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ גליתנו וקבצנו
יחד מארבע כנפות הארץ. ב"א ימקבץ גדי עמו ישראל:
השיבה שפטינו בבראשנה ויעצינו בבתחלה והסר ממנו
יגון ואנחה ומלוד עלינו אתה יי לבדך בחסד וברחמים
וצדקנו במשפט. ברוך אתה יי מלך אוהב צדקה ומשפט:
ולמלשינים א תהי תקוה וכל עושי רשעה כרגע יאבדו
וכלם מהרה יכרתו והודים מהרה תעקר ותשבר ותמגר
ותכניע במהרה בימינו. ב"א ישובר איבים ומכניע זדים:
על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני עמך בית ישראל
ועל פלגת סופריהם ועל גרי הצדק ועלינו יהמו רחמיה
יי אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת
ושנים חלקנו עמכם לעולם ולא גבוש כי בך בטחנו.
ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים:

ולירושלם עירך ברחמים תשוב ותשבון בתוכה באשר
דברת ובה איתה בקרוב בימינו בגין עולם וכסא דוד
מהרה לתוכה תבין. ברוך אתה יי בונה ירושלם:
את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך
כי לישועתך קוינו כל היום. ב"א ימצמיח קרן ישועה:

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים
וברצון את תפלתנו כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה.
ומלפניך מלכנו ריקם א תשיבנו. כי אתה שומע תפלת
עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה יי שומע תפלה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה

תקבל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
וְתִחְוֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמְּחַיֵּי שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵּי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אֵתָהּ הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה
לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נִשְׁמַתֵּינוּ
הַמְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נְסִיךְ שְׂבָבְךָ יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִסְלֵי אוֹתְךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָבְךָ עֵת עֶרֶב וּבִקְרֹצֵה הַיּוֹם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:
וְעַל כָּל־מִן יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלִּבְנוֹ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכָל־חַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיִהְיֶה לְךָ שְׁמֶךָ בְּאַמְתָּהּ הַיְשׁוּעָתָנוּ
וְעִזְרָתָנוּ סֶלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִאֲמָה לְהוֹדוֹת:
שְׁלוֹם רַב עַל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תִּשְׁמִים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא
מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נְצוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מַרְמָה וּלְמַסְלֵלֵי נַפְשֵׁי תַהוֹם
וְנַפְשֵׁי כַעֲפֹר לְכָל תַּהֲוִיָּה פֶתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּהָ נַפְשִׁי וְכָל
הַחוֹשִׁים עָלַי רָעָה מִתְּהַרָה הִפֵּר עֲצָתָם וּקְלָקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לִמְעַן
שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לִמְעַן יִמְיָנְךָ עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשְׁתָּךְ עֲשֵׂה לִמְעַן תוֹרָתְךָ לִמְעַן
יִחְלָצוּ יְרִידֶיךָ הַחוֹשִׁים יִמְיָנְךָ וְעַגְגִּי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמִרִי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי
לִפְנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְצוֹנוֹ הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן לִפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵּי אֲבוֹתֵינוּ
שִׁיבָנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתוֹ חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:

קריש שלם, (ונמ"ט טוסיפוס ויתן לך) עלינו, קריש יחוס.

מְבָרֵךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא יִשָּׁשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ בְּעִבּוֹר
שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּא יְיָ לַעֲשׂוֹת אֲתָכֶם לוֹ לָעַם: וַיֵּרָא כָּל
הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא
הָאֱלֹהִים: וְהִיָּה יְיָ לְמִלָּה עַל כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ
אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: יְהִי חֲסִדְךָ יְיָ עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחְלָנוּ לָךְ:
הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וּקְבָצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת
לְשֵׁם קִדְשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ: כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֶיךָ אֲדֹנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי גָדוֹל אַתָּה
וְעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת אֵתָהּ אֱלֹהִים לְבָרֵךְ: וְאֲנַחְנוּ עִמָּךְ וְצִאֵן
מִרְעִיתְךָ נוֹדֶה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ:
בְּרוּךְ יְיָ בְּיוֹם. בְּרוּךְ יְיָ בְּלֵילָה. בְּרוּךְ יְיָ בְּשִׁכְבָּנוּ. בְּרוּךְ
יְיָ בְּקוּמָנוּ: כִּי בִידְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים, אֲשֶׁר בִּידְךָ
נַפְשׁ בְּלִחְי וְרוּחַ בְּלִפְשֶׁר אִישׁ: בִּידְךָ אִפְקִיד רַחֲמֵי
פְּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֲמֵת: אֱלֹהֵינוּ שְׂבִשְׁמִים יִחַד שְׁמֶךָ
וְקִיָּם מִלְּכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלוּךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁמַח לִבְנוֹ וְתִגַּל בְּנִשְׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בְּאַמְתִּי
בְּאִמְרֵי לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ. יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מֶלֶךְ לְעֹלָם
וָעֶד. כִּי הַמְּלִכוּת שְׁלָךְ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד
כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּלֹךְ בְּכָבוֹד
תָּמִיד וּמְלוּךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו: מִלִּי קִדִּישׁ.

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת

ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה מלך עוזר
 ומושיע ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם:
 אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע
 מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
 נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
 לישגי עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
 ממות ומחיה ומצמיח ישועה ונאמן אתה להחיות מתים
 ברוך אתה יי מחיה המתים: אתה קדוש ושמך קדוש
 וקדושים בכל יום יהללוך סלה ברוך אתה יי הדי הקדוש:
 אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה
 אתה חוננתנו (ל) מדע תורתך ותלמדנו לעשות (בהם)
 חקי רצונך ותבדל יי אלהינו בין קדש לחול בין אור לחשך
 בין ישראל לעמים בין יום השביעי ליששת ימי הפעשה
 אבינו מלכנו החל עלינו הימים הבאים לקראתנו לשלום
 חשוכים מכל חטא ומנקים מכל עון ומרדקים ביראתך:
 (ו) חננו מאתך דעה בינה והשכל ב' א' חונן הדעת:
 השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך
 ורחמינו בתשובה שלמה לפניך ב' א' הרוצה בתשובה:
 סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו כי
 מוחל וסולח אתה ברוך אתה יי חונן המרבה לסלוח:
 ראה בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למען שמך
 כי גואל חזק אתה ברוך אתה יי גואל ישראל:
 רפאנו יי ונרפא הושיענו ונושעה בי תהלחנו אתה
 והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו כי מלך רופא נאמן
 ורחמן אתה ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל:

לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף: הנה
 אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עני וזמרת יה
 יי ויהי לי לישועה: ושאתם מים בששון
 ממעיני הושיעה: ואמרתם ביום ההוא הודו
 ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הזכירו
 כי נשגב שמו: זמרו יי כי גאות עשה מודעת
 זאת בכל הארץ: צהלי ורני ישבת ציון כי
 גדול בקרבך קדוש ישראל: ואמר ביום ההוא
 הנה אלהינו זה קנינו לו ויושיענו זה יי קנינו לו
 גגילה ונשמחה בישועתו:
 בוראניב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב
 אמר יי ורפאתיו: ורוח לבשה את עמשי ראש
 השלישים לך דוד ועמך בן ישי שלום שלום
 לך ושלום לעזרה כי עזרה אלהיה וימללם
 דוד ויתנם בראשי הנדוד: ואמרתם כה לחי
 ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום:
 יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:
 קבח שיר הפעלות אשרי כל ירא יהוה יהלך בדרךיו:
 יגיע בפיו כי תאכל אשריה וטוב לך: אשתך וכנפן פריה
 בירכתי ביתך בגיד בשתלי ויתים סביב לשלחנה: הנה
 כי בן ברכך יברא יהוה: יברך יהוה מעיון וראה בטוב
 ירושלם כל ימי חייה: וראה בגים לבגיד שלום עלי ישראל:

עלינו לשבח לארון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית
שלא עשנו כגויי הארצות ולא שקמנו במשפחות הארמה
שלא שם חלקנו בהם וגר לנו בכל המונם. ואנחנו בדרעים
ומשתחיים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו
(נ"ח וכסא כבודו) בשמים מפעל וישיבת עזו בגבהי מרומים:
הוא אלהינו אין עוד (נ"ח אחר). אמת מלכנו אפס זולתו
בכתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבך כי ידוע
הוא האלהים בשמים מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
על כן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך
להעביר גלולים מן הארץ והאלילים פרות יברתון. לתקן
עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות
אלך כל רשעי ארץ. יבירו וידעו כל יושבי תבל כי לך
תכרע כל ברך תשבע כל לשון: לפניך יי אלהינו יברעו
ויפולו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את על
מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות
שלך היא ולעולם ועד תמלוך בכבוד: בכתוב בתורתך
יהיה ימלך לעולם ועד: ונאמר יהיה יי למלך על כל
הארץ ביום יהיה יי אחד ושמו אחד:

במזמור י"ב מנדילים על הכוס, ואין מנכרים על הכזמים אם לא זהו מזמור
שנה, (ונעל יוסף חוטן כתב שפילו נ"ח אין מנכרים על הכזמים, לכן
הקטלות חלוקות במנכרים). מנכרים על האור שנה מנעור יום זה שהולק
בהתר כגון לחולה, ועל הכר שהולק מהם, או מנרות של נה"ב, חל אין
מנכרים על הכר שהולחו עתה, אם לא כחל שנה.
נפטרם לנתיבם לשלום ופוקדים איז את רעבו לשלום בדרך עושים כנתיבם
י"ע, ואוכלים וזותים וזמרים. והמדקקים מתחילים מיד נעשית הסוכה לקיים
ילכו מחיל אל חיל (יענ"ן). וזמרים לקדש הלכנה.

במוצאי שבת חוטנים ויחן לך.

ויחן לך האלהים מטל השמים ומשמני
הארץ ורברגן ותיירש: יעבדוך עמים וישתחוו
לך לאמים הוה גביר לאחיה וישתחוו לך בני
אמך אדריה ארור ומברכה ברוך: ואל שדי
יברך אתך ויפרך וירבה והיית לקהל עמים:
ויחן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך
לרשך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים
לאברהם: מא אביך ויעזרך ואת שדי ויברכה
ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת
ברכת שדים ורחם: ברכת אביך נברו על
ברכת חורי עד תאות גבעת עולם תהיין
לראשיוסף ולקדקד נזיר אחיו: ואהבה וברכה
והרבה וברך פרי בטנה ופרי ארמחה דגנה
ותירשה ויצחקך שגר אלפיה ועשתרת צאנה
על הארמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך:
ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר
ועקרה ובבהמתך: והסיר יי ממך כל חלי
וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא
ישימם בך ונתנם בכל שנאיך:

ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה: ברוך
אתה בבאך וברוך אתה בצאתך: ברוך טנאך

וּמִשְׁאֲרֵיהֶּ: בְּרוּךְ פְּרִי-בִטְנָהּ וּפְרִי אֲדָמָתָהּ
וּפְרִי בְהֶמְתָּהּ שֶׁנֶּר אֱלֹפִיָּהּ וְעִשְׁתְּרוֹת צֶאֱנָהּ:
יֵצֵו יי אֱתָהּ אֶת-הַבְּרָכָה בְּאֶסְמֶיהָ וּבְכָל מִשְׁלַח
יָדָהּ וּבְבִרְכָהּ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר-יִי אֱלֹהֶיהָ נָתַן לָהּ:
יִפְתַּח יי לָהּ אֶת-אֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת-הַשָּׁמַיִם
לִתְּתָה מִטֶּר-אֶרֶצָהּ בְּעֵתָהּ וּלְבָרָהּ זֵאת כָּל-
מַעֲשֵׂה יָדָהּ וְהַלּוֹיֹת גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא-
תִלְוָה: כִּי-יִחַזֶּה אֱלֹהֶיהָ בְּרִכָּהּ בְּאֶשֶׁר דִּבֶּר-
לָהּ וְהַעֲבִטָהּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט
וּמִשְׁלַת בְּנוֹיִם רַבִּים וּבָהּ לֹא יִמְשְׁלוּ: אֲשֶׁרִיָּהּ
יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשֵׁעַ בְּיָי מִגֵּן עֲזָרָהּ
וְאֲשֶׁר-חָרַב גְּאוֹתָהּ וַיִּבְחָשׁוּ אֹיְבֶיהָ לָהּ וְאַתָּה
עַל-בְּמוֹתֵימָהּ תִּדְרֹךְ:

יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בְּיָי תִּשְׁוַעַת עֲזָרָתָם לֹא-תִבְשׁוּ
וְלֹא-תִקְלָמוּ עַד-עֲזָרָתָם עַד: וְאַבְלָתָם אֲכֹל
וְשִׁבּוּעַ וְהַלְלָתָם אֶת-שֵׁם יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר-
עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא-יִבְשׁוּ עַמִּי לְעֹלָם:
וַיִּדְעוּם כִּי בִקְרִב יִשְׂרָאֵל אָנִי וְאַנִּי יי אֱלֹהֵיכֶם
וְאֵין עֹז וְלֹא-יִבְשׁוּ עַמִּי לְעֹלָם: * כִּי-בִשְׁמֹחָהּ
תִּצְאוּ וּבְשָׁלוֹם תִּוְּבְלוּן הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ

(*) נִקְלָת סִפְרֵי הַדְּפּוּס הוֹסִיפוּ כֹאן פֶּסוּךְ וּפְדוּיָי, אֲכָן כְּמִדּוֹר דָּוִד וַיַּעֲבֹר וְרָאָם גַּם
בְּכָל כ"ו יוֹד לִיתָה וְאֵין לוֹמְרִים לוֹתוֹרֶךְ לְקִמְעָן גְּבִיג פְּדוּיֹת. וְכ"ו ר"ע וְר"ל נִהְדִּילָהּ.

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵת יי מִן הַשָּׁמַיִם, הַלְלוּהוּ בִּמְרוֹמָיִם. הַלְלוּהוּ כָל
מַלְאֲכָיו, הַלְלוּהוּ כָל צְבָאוֹ. הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וִירַח, הַלְלוּהוּ כָל כּוֹכְבֵי
אוֹר. הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְהַמִּים אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם. יִהְלֹל אֵת שֵׁם
יי, כִּי הוּא צוּה וְנִבְרָאוּ. וַיַּעֲמִידֵם לַעֲדָה לְעוֹלָם חֹק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר.

(*) בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר
בְּמֵאֲמָרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים. וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כָל-צִבְאָם.
חֹק וּזְמַן נָתַן לָהֶם. שָׁלָא יִשְׁנֻ אֶת-תְּפִקִּידָם:
שְׁשִׁיִּים וּשְׁמֵחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם. פּוֹעֵל אֱמֶת
שֶׁפָּעֵלָתוֹ אֱמֶת. וְלִלְבָנָהּ אָמַר שְׁתַּחֲחִידֵשׁ
עֲטָרַת תְּפִאֲרָתָהּ לַעֲמוּסֵי בִטָּן. הַעֲתִידִים
לְהַתְּחַדֵּשׁ בְּמוֹתָהּ. וּלְפִאֵר לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתָהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים:
ג' בְּרוּךְ יוֹצֵרָהּ. בְּרוּךְ עוֹשֶׂהָ. בְּרוּךְ קוֹנֵהָ. בְּרוּךְ בּוֹרְאָהּ:

וּמַרְקָד כְּנֶגֶד הַלֵּכְנָה וְלוֹמֵר ג' פ. (וַיִּזְכֹּר שֶׁלֹּא יִכְרַע כְּכַבְּיוֹ רַק זֹקֵף כְּלֹלֵנְעוֹתָיו.)

ג' פ' כְּשֵׁם שְׁאֲנִי רִזְקָה בְּנִגְדָהּ. וְאֵינִי יָכוֹל לַנֶּעַ

בָּהּ. בָּהּ לֹא יוֹכְלוּ כָל-אֹיְבֵי לַנֶּעַ בִּי לְרַעָה:

ג' פ' תִּפְּלָה עֲלֵיהֶם אֵימָתָהּ וּפִחָד בְּגִדְלָהּ זְרוּעָהּ יְדָמוּ בְּאֶבֶן:

בְּאֶבֶן יְדָמוּ זְרוּעָהּ בְּגִדְלָהּ וּפִחָד אֵימָתָהּ עֲלֵיהֶם תִּפְּלָה:

דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם:

וְשֹׁאֵל לְחִיּוֹ ג' פ' שְׁלֹוֹם עֲלֵיכֶם: וְחִיּוֹ עֲשִׂיב ג' פ' עֲלֵיכֶם שְׁלֹוֹם:

ג' פ' סִמֵּן טוֹב וּמִזֹּל טוֹב יִהְיֶה לָבוֹ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

קוֹל דְּוָדִי הִנֵּה זֶה בָּא. מְדַלֵּג עַל הַהָרִים.

מִקְפִּץ עַל הַגְּבָעוֹת: דּוֹמָה דְּוָדִי לְצִבִּי. אִו

(*) עֵינִין כְּשֵׁם מִנְהַדְרִין דָּף מ"ב ח'.

לעפר האילים. הנה זה עומד אחר כחלנו.
משניה מן החלונות מציין מן החרבים:

תנא רבי רבי שמעא. אלמלא לא וכו' ישראל אלא להקביל לפני אביהם
שבשמים פעם אחת בחודש דים: אמר אבי הלכך צריך למימרא מעמד:
מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דודה:

ויהי רצון מלפניו יי אלהי ואלהי אבותי למלאות פנימח
חלבנה. ולא יהיה שום מעוט. ויהי אור חלבנה כאור החמה.
וכאור שבעת ימי בראשית. כמו שהיתה קדם מעוטה.
שנאמר את-שני המארת הגדלים. ויתקיים מקרא שפחוב
ובקשו את-יי אלהיהם ואת דויד מלכם אמן:
וכא שיר למעלות אשא עיני אל-הרים מאין
יבא עזרי: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: א-
יתן למוט רגלך א-יגום שמך: הנה לא יגום
ולא יישן שומר ישראל: יי שמך יי צלך על-
יד ימינה: יזמם השמש לא יכבה וירח כלילה:
יי שמך מכל-רע ישמר את-נפשך: יי
ישמר-צאתך ובואך מעתה ועד-עולם:

קנ הללויה. הללויה אל בקדשו הללויה ברקיע עזו:
הללויה בגבורתו הללויה ברב גדלו: הללויה בתקע
שופר הללויה בגבל וכבוד: הללויה בתהומות הללויה
במנים וענב: הללויה בצללי-שמע הללויה בצללי
תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה: כה' תיה:

ויש שכתבו שכן ג"כ לוטר מוזמר ס"ז, למנצח בנגינות וכו', ויכער ס"ז בנגינות.

